

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගට්ඨකා

1. මහාපදානසුත්තවණ්ණනා

පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තකථාවණ්ණනා

1. යථාජාතානං කරෙරිරුක්ඛානං සනපත්තසාධාවිටපෙහි මණ්ඩපසඬ්ඛෙපෙහි සඤ්ජන්තො පදෙසො “කරෙරිමණ්ඩපො”ති අධිප්පෙනො. ද්වාරෙති ද්වාරසමීපෙ. ද්වාරෙ ධීතරුක්ඛවසෙන අඤ්ඤාත්ථාපි සමඤ්ඤා අත්ථිති දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. කථං පන භගවා මහාගන්ධකුටියං අවසිත්වා තදා කරෙරිකුටිකායං විහාසීති? සාපි බුද්ධස්ස භගවතො වසනගන්ධකුටි ඵවාති දස්සෙන්තො “අන්තොජෙනවනෙ”තිආදිමාහ. සලලාගාරන්ති දෙවදාරුරුක්ඛෙහි කතගෙහං. පකතිභත්තස්ස පච්ඡන්තොති භික්ඛුනං පාකතිකභත්තකාලතො පච්ඡා, ධීතමජ්ඣන්තිකතො උපරීති අත්ථො. පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තානන්ති පිණ්ඩපාතභොජනතො අපෙනානං. තෙනාහ “භත්තකිව්ව”න්තිආදි.

මණ්ඩලසණ්ඨානා මාලසඬ්ඛෙපෙන කතා නිසිදනසාලා “මණ්ඩලමාල”න්ති අධිප්පෙනාති ආහ “නිසිදනසාලායා”ති. පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තාති එත්ථ පුබ්බ-සද්දො අතීතවිසයො, නිවාස-සද්දො කම්මසාධනො, ඛන්ධවිනිමුත්තො ව නිවසිතධම්මො නත්ථි, ඛන්ධා ව සන්තානවසෙනෙව පවත්තන්තිති ආහ “පුබ්බෙනිවුත්තක්ඛන්ධසන්තානසඬ්ඛානෙන පුබ්බෙනිවාසෙනා”ති. යොජෙත්ථාති විසයභාවෙන යොජෙත්ථා. පවත්තිතාති කථිතා. ධම්මපසංභිතත්තා ධම්මතො අනපෙනාති ධම්මි. තෙනාහ “ධම්මසංයුත්තා”ති.

උදසාදීති පද්දධාරො, තස්ස උප්පන්නා ජාතාති ඉමිනා සම්බන්ධො. තං පනස්සා උප්පන්නාකාරං පාළියං සඬ්ඛෙපතොව දස්සිතං, විත්ථාරතො දස්සෙතුං “අභො අච්ඡරිය”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කෙ අනුස්සරන්ති, කෙ නානුස්සරන්තිති පද්දවයෙ පඨමංයෙව සප්පසඤ්චනං, න ඉතරන්ති තදෙව පුග්ගලභෙදතො, කාලවිභාගතො, අනුස්සරණාකාරතො, ඔපම්මතො නිද්දිසන්තෙන “තිත්ථියා අනුස්සරන්ති”තිආදි වුත්තං. අග්ගප්පත්තකම්මවාදිනොති සිඛාප්පත්තකම්මවාදිනො “අත්ථි කම්මං අත්ථි කම්මවිපාකො”ති (පටි. ම. 1.234) එවං කම්මස්සකතාඤ්ඤා ධීතා තාපසපරිබ්බාජකා. වත්තාලියංයෙව කප්පෙ අනුස්සරන්තිති බ්‍රහ්මජාලාදිසු (දී. නි. 1.33) භගවතා තථා පරිච්ඡිජ්ජ වුත්තන්තා. තතො පරං න අනුස්සරන්තිති තථාවචනඤ්ච දිට්ඨිගතොපට්ඨකස්ස තෙසං ඤාණස්ස පරිදුබ්බලභාවතො.

සාවකාති මහාසාවකා තෙසඤ්ඤි කප්පසතසහස්සං පුබ්බාභිනීභාරො. පකතිසාවකා පන තතො උභාතකමෙව අනුස්සරන්ති. යස්මා “කප්පානං ලක්ඛාධිකං එකං, ද්වෙ ව අසඬ්ඛොය්‍යානී”ති කාලවසෙන එවං පරිමාණො යථාක්කමං අග්ගසාවකපච්චෙකබුද්ධානං පුඤ්ඤඤාණාභිනීභාරො, සාවකබොධිපච්චෙකබොධිපාරමිතාසම්භරණඤ්ච, තස්මා වුත්තං “ද්වෙ අග්ගසාවකා...පෙ.... කප්පසතසහස්සඤ්චා”ති. යදි බොධිසම්භාරසම්භරණකාලපරිච්ඡින්නො තෙසං තෙසං අරියානං අභිඤ්ඤාඤාණවිභවො, එවං සන්තෙ බුද්ධානම්පිස්ස සපරිච්ඡෙදතා ආපන්නාති වොදනං සන්ධායාහ “බුද්ධානං පන එත්තකන්ති පරිච්ඡෙදො නත්ථි, යාවතකං ආකඬ්ඛන්ති, තාවතකං අනුස්සරන්ති”ති “යාවතකං නෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණ”න්ති (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3, 5) වචනතො. සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස විය හි බුද්ධානං අභිඤ්ඤාඤාණානම්පි සවිසයෙ පරිච්ඡෙදො නාම නත්ථි, තස්මා යං යං ඤාතුං ඉච්ඡන්ති, තෙ තං තං ජානන්ති එව. අථ වා සතිපි කාලපරිච්ඡෙදෙ කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහාදිනා සාතිසයත්තා මහාබොධිසම්භාරානං පඤ්ඤාපාරමිතාය පවත්තිආනුභාවස්ස පරිච්ඡෙදො නාම නත්ථි, කුතො තන්තිමිත්තකානං අභිඤ්ඤාඤාණානන්ති වුත්තං “බුද්ධානං...පෙ.... නත්ථි”ති.

ඛන්ධපටිපාටියාති යථාපච්චයං අනුපුබ්බපවත්තමානානං ඛන්ධානං අනුපුබ්බියා. ඛන්ධප්පවත්තින්ති වෙදනාදික්ඛන්ධප්පවත්ති. තෙසඤ්ඤි අනුභවනාදිආකාරග්ගභණ්ණස්ස සාතිසයං, තං සඤ්ඤාභවෙ තත්ථ තත්ථ අනුස්සරණවසෙන ගහෙන්වා ගච්ඡන්තා එකවොකාරභවෙ අලභන්තා “න පස්සන්ති”ති වුත්තා, ජාලෙ පතිතා විය සකුණා, මච්ඡා විය වාති අධිප්පායො. කුණ්ඨා වියාති දන්ධා විය. පඬ්ගුළා වියාති පිට්ඨප්පිනො විය. දිට්ඨිං ගණ්හන්තිති අධිවිච්ඡාප්පන්තිකදිට්ඨිං ගණ්හන්ති. යට්ඨිකොට්ඨෙකුකං ගමනං යට්ඨිකොට්ඨගමනං ඛන්ධපටිපාටියා අමුඤ්චනතො.

එවං සන්තෙපිති කාමං බුද්ධසාවකාපි අසඤ්ඤාභවෙ ඛන්ධප්පවත්ති. න පස්සන්ති, එවං සන්තෙපි තෙ බුද්ධසාවකා අසඤ්ඤාභවෙ ලඬ්ඝිත්ථා පරතො අනුස්සරන්ති. “වච්චෙ”තිආදි තථා තෙසං අනුස්සරණාකාරදස්සනං. බුද්ධෙහි දින්නතයෙ ඨත්ථාති “යත්ථ පඤ්චකප්පසතාති රුප්ප්පවත්තියෙව, න අරුප්ප්පවත්ති, සො අසඤ්ඤාභවො”ති

එවං සම්මාසම්බුද්ධෙහි දෙසිතායං ධම්මනෙත්තියං යත්වා. එවඤ්ඤි අත්තරා චුතිපට්ඨන්ධියො අපස්සන්තා පරතො අනුස්සරන්ති සෙය්‍යාඨාපි ආයස්මා සොභිතොති (ථෙරගා. අට්ඨ. 1.2.164 සොභිතත්ථෙරගාඨාචණ්ණනා). සො කිර පුබ්බෙනිවාසෙ විණ්ණවසී හුත්වා අනුපට්ඨාටියා අත්තනො නිබ්බත්තට්ඨානං අනුස්සරන්තො යාච අසඤ්ඤභවෙ අත්තනො අවිත්තකපට්ඨන්ධි තාච අද්දස, තතො පරං පඤ්චකප්පසතපරිමාණෙ කාලෙ චුතිපට්ඨන්ධියො අදිස්වා අවසානෙ චුතිං දිස්වා “කිං නාමෙන”න්ති ආවජ්ජයමානො නයවසෙන “අසඤ්ඤභවො භවිස්සති”ති නිට්ඨං අගමාසි. අප් නං භගවා තං කාරණං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තානං අග්ගට්ඨානෙ ය්‍යෙසි. “චුතිපට්ඨන්ධිං ඔලොකෙත්වා”ති ඉදං චුතිපට්ඨන්ධිවසෙන තෙසං ඤාණස්ස සඬකමනදස්සනං, තෙන සබ්බසො භවෙ අනාමස්ත්වා ගන්තුං න සක්කොන්තිති දස්සෙති.

තං තදෙව පස්සන්තිති යථා නාම සරදසමයෙ ධීතමජ්ඣන්තිකවෙලාය චතුරතනිකෙ ගෙහෙ චක්ඛුමනො පුරිස්සස් රූපගතං සුපාකට්මෙව හොතිති ලොකසිද්ධමෙනං, සියා පන තස්ස සුබ්බමතරතිරොහිතාදිභෙදස්ස රූපගතස්ස අගොචරතා. න ත්වෙව බුද්ධානං ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ඤෙය්‍යස්ස අගොචරතා, අප් බො තං ඤාණාලොකෙන ඔභාසිතං භත්ථතලෙ ආමලකං විය සුපාකට්මං සුවිභූතමෙව හොති තථා ඤෙය්‍යාචරණස්ස සුප්පභීතත්තා. තෙනාහ “බුද්ධා පන අත්තනා වා පරෙහි වා දිට්ඨකතසුතං, සුරියමණ්ඩලොභාසසදිස්”න්ති ව ආදි.

තථා සාවකා ව පච්චෙකබුද්ධා වාති. එත්ථ තථා-සද්දෙන “අත්තනා දිට්ඨකතසුතමෙව අනුස්සරන්ති”ති ඉදං උපසංහරති, තෙන සප්පදෙසමෙව නෙසං අනුස්සරණං, න නිප්පදෙසන්ති නිදස්සෙති.

ඛජ්ජොපනකඔභාසසදිස්සං ඤාණස්ස අතිවිය අප්පානුභාවතාය. සාවකානන්ති එත්ථ පකතිසාවකානං පාකතිකපදීපොභාසසදිස්සං. මහාසාවකානං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.21 වඩ්ඨිසෙත්ථරගාඨාචණ්ණනාය විත්ථාරො) මහාපදීපොභාසසදිස්සං. තෙනාහ විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.402) “උක්කාපභාසදිස්”න්ති. ඔසධිතාරකොභාසසදිස්සන්ති උස්සන්තා පභා එතාය ධියති, ඔසධිතං වා අනුබලප්පදායකත්තා “ඔසධි”ති එවං ලද්ධනාමාය තාරකාය පභාසදිස්සං. සරදසුරියමණ්ඩලොභාසසදිස්සං සබ්බසො අන්ධකාරවිධමනතො. අප්පුභාවහෙතුකො විසයග්ගහණෙ වඤ්චලභාවො ඛලිතං, කුණ්ඨිභාවහෙතුකො විසයස්ස අනභිසමයො පටිඝාතො. ආවජ්ජනපට්ඨන්ධිමෙවාති ආවජ්ජනමත්තාධිනං, ආවජ්ජිතමත්තෙ එව යටිච්ඡිතස්ස පටිච්ඡිකුතකන්ති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

අසඬගඅප්පට්ඨනං පවත්තමානං භගවතො ඤාණං ලභුතරෙපි විසයෙ, ගරුතරෙ ව එකසදිස්සමෙවාති දස්සෙතුං “දුබ්බලපත්තපුට්ඨං”තිආදිනා උපමාද්වයං චුත්තං. ධම්මකායත්තා භගවතො ගුණං ආරබ්භ පවත්තා “භගවත්තංයෙව ආරබ්භ උප්පන්නා”ති චුත්තං. තං සබ්බමජ්ඣිති තං යථාචුත්තං සබ්බමජ්ඣ පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තං කථං. තිත්ථියානං, සාවකානඤ්ච පුබ්බෙනිවාසානුස්සරණං භගවතො පුබ්බෙනිවාසානුස්සරණස්ස භීනුදාහරණදස්සනවසෙනෙත්ථ කථිතං. එවඤ්ඤි භගවතො මහත්තභාවො විසෙසතො පකාසිතො හොතිති. සබ්බෙපතොති සමාසතො. යත්තකොපි පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණස්ස පවත්තිහෙදො අත්තනො ඤාණස්ස විසයභූතො, තං සබ්බං තදා යථාකථිතං තෙ භික්ඛු සඬබ්බිත්වා “ඉතිපී”ති ආභංසු. තස්ස ව අනෙකාකාරතාය ආමෙඬිතවචනං, පි-සද්දො සමිපිණ්ඩනත්ථො, “ඉති බො භික්ඛවෙ සප්පට්ඨයො බාලො”තිආදීසු (ම. නි. 3.124; අ. නි. 3.1) විය ආකාරත්ථො ඉති-සද්දොති දස්සෙන්නො “එවමජ්ඣ”ති තදත්ථමාහ.

2-3. චුත්තමෙවාති එත්ථ ව ඉධ පාඨෙ යං වත්තබ්බං තෙන පාඨෙන සාධාරණං, තං චුත්තමෙවාති අධිප්පෙනං, න අසාධාරණං අපුබ්බපදවණ්ණනාය අධිකතත්තාති තං දස්සෙන්නො “අයමෙව හි විසෙසො”තිආදිමාහ. “අස්සොසී”ති ඉදං සචනකිච්චනිප්පත්තියා චුත්තං සද්දග්ගහණමුඛෙන තදත්ථාවබොධස්ස සිද්ධත්තා. තත්ථ පන පාළියං “ඉමං සංඛ්‍යධම්මං චිදිත්වා” ඉච්චෙව (දී. නි. 1.2) චුත්තං. ඉමෙ භික්ඛු මම ගුණෙ ථොමෙත්ති, කථං? මම පුබ්බෙනිවාසඤාණං ආරබ්භාති යොජනා. නිප්පත්තින්ති කිච්චනිප්පත්තිං, තෙන කාතබ්බකිච්චසිද්ධන්ති අත්ථො. තොති පුච්ඡාචාචී නු-ඉති ඉමිනා සමානත්ථො නිපාතොති චුත්තං “ඉච්ඡෙය්‍යාථ නු”ති. නන්ති භගවත්තං. “යං භගවා”ති එත්ථ යං-සද්දෙන කිරියාපරාමසනභූතෙන “ධම්මීං කථං කථෙය්‍යා”ති එවං චුත්තං. ධම්මිකථාකරණං පරාමට්ඨං “එතස්සා”ති පදස්ස අත්ථොති ආහ “එතස්ස ධම්මිකථාකරණස්සා”ති, ආදරවසෙන පන තං ද්වික්ඛන්තුං චුත්තං.

4. සුණාථාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, එතෙන “මනසි කරොථා”ති පදං සඬගණ්භාති. සොතාවධානං සොතස්ස ඔදහනං, සුස්සුසාති අත්ථො. ඡින්නං උපච්ඡින්නං වටුමං සංසාරවට්ටං එතෙසන්ති ඡින්නවටුමකා, සම්මාසම්බුද්ධා, අඤ්ඤෙ ව ඛිණ්ණාසවා, ඉධ පන සම්මාසම්බුද්ධා අධිප්පෙනා. තෙසඤ්ඤි සබ්බසො අනුස්සරණං ඉතරෙසං අවිසයො. තෙනාහ “අඤ්ඤෙසං අසාධාරණ”න්ති. පච්චත්තවචනෙ දිස්සති යං-සද්දො කම්මත්ථදීපනතො. උපයොගවචනෙ දිස්සති යං-සද්දො පුච්ඡනකිරියාය කම්මත්ථදීපනතො. තන්ති ව උපයොගවචනමෙව පුච්ඡති-සද්දස්ස ද්විකම්මකභාවතො. යන්ති යෙන කාරණෙනාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “කරණවචනෙ දිස්සති”ති. භූමිමෙති දට්ඨබ්බොති යථා යං-සද්දො න කෙවලං පච්චත්තඋපයොගෙසු එව, අප් බො කරණෙපි දිස්සති, එවං ඉධ භූමිමෙති දට්ඨබ්බො. දසසහස්සිලොකධාතුන්ති ජාතික්ඛේත්තභූතං දසසහස්සවක්කවාළං. උන්නාදෙන්නො උප්පජ්ජි අනෙකච්ඡරියපාතුභාවපට්මණ්ඩිතත්තා බුද්ධුප්පාදස්ස.

කාලස්ස හද්දතා නාම තත්ථ සත්තානං ගුණවිභුතියා, බුද්ධුප්පාදපරමා ව ගුණවිභුතීන් තබ්බහුලතා යස්ස කප්පස්ස හද්දතාති ආහ “පඤ්චබුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතත්තා සුන්දරකප්පෙ”ති, තථා සාරභූතගුණවසෙන “සාරකප්පෙ”ති . “ඉමං කප්පං ටොමෙත්තො ඵවමාහා”ති වත්වා ඉමස්ස කප්පස්ස තථා ටොමෙතබ්බතා අනඤ්ඤසාධාරණාති දස්සෙතුං “යතො පට්ඨායා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යතො පට්ඨායාති යතො පභූති අභිනිභාරො කතොති මනුස්සත්තාදිඅට්ඨඨගමන්තාගතො අභිනිභාරො පවත්තිතො. සංසාරස්ස අනාදිභාවතො ඉමස්ස හගවතො අභිනිභාරතො පුරෙතරං උප්පන්නා සම්මාසම්බුද්ධා අනන්තා අපරිමෙය්‍යාති තෙහි උප්පන්නකප්පෙ නිවත්තෙන්තො “එතස්මිං අන්තරෙ”ති ආහ. කාමං දීපඬකරබුද්ධුප්පාදෙ අයං හගවා අභිනිභාරමකාසි, තස්ස පන හගවතො නිබ්බන්ති ඉමස්ස අභිනිභාරතො පුරිමතරාති වුත්තං “අම්භාකං...පෙ.... නිබ්බන්තිංසු”ති.

අසඬබ්බොය්‍යකප්පපරියොසානෙති මහාකප්පානං අසඬබ්බොය්‍යපරියොසානෙ. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. “ඉතො තිංසකප්පසහස්සානං උපරි”ති එතෙන පදුමුත්තරස්ස හගවතො, සුමෙධස්ස ව හගවතො අන්තරෙ එකුනසත්තතිකප්පසහස්සාති බුද්ධසුඤ්ඤාති අහෙසුන්ති දස්සෙති. “ඉතො අට්ඨාරසන්නං කප්පසහස්සානං උපරි”ති ඉමිනා සුජාතස්ස හගවතො, අත්ථදස්සිස්ස ව හගවතො අන්තරෙ එකෙනුනාති ද්වාදසකප්පසහස්සාති බුද්ධසුඤ්ඤාති අහෙසුන්ති දස්සෙති. “ඉතො චතුනවුතෙ කප්පෙ”ති ඉමිනා ධම්මදස්සිස්ස හගවතො, සිද්ධත්ථස්ස ව හගවතො අන්තරෙ ඡාධිකනවසතුත්තරාති සත්තරසකප්පසහස්සාති බුද්ධසුඤ්ඤාති අහෙසුන්ති දස්සෙති. “එකතිංසෙ කප්පෙ”ති ඉමිනා විපස්සිස්ස හගවතො, සිබ්බස්ස ව හගවතො අන්තරෙ සට්ඨි කප්පාති බුද්ධසුඤ්ඤාති අහෙසුන්ති දස්සෙති. තෙ සබ්බෙපි පදුමුත්තරස්ස හගවතො ඔරං සුමෙධාදිහි උප්පන්නකප්පෙහි සද්ධිං සමොධානියමානා සතසහස්සා කප්පා හොන්ති, යත්ථ මහාසාවකාදයො (ටෙරගා. අට්ඨ. 2.21 වඬිගිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) විචට්ඨ පතිස්සයාති කුසලාති සම්භරිංසු. බුද්ධසුඤ්ඤෙපි ලොකෙ පච්චෙකබුද්ධා උප්පජ්ජිත්වා තෙසං පුරිසවිසෙසානං පුඤ්ඤාභිසන්දාහිබුද්ධියා පච්චයා හොන්ති. “එවමය”න්තිආදි වුත්තමෙවත්ථං නිගමනවසෙන වදති.

“කිං පනෙත”න්තිආදි පුබ්බනිමිත්තවිභාවනත්ථාය ආරද්ධං. තත්ථ එතන්ති බුද්ධානං උප්පජ්ජනං. කප්පසණ්ඨානකාලස්මිත්ති විචට්ටකප්පස්ස සණ්ඨහනකාලෙ. එකමසඬබ්බොය්‍යන්ති සංවට්ටට්ඨායං සන්ධායාහ. එකඬගණං හුත්වා ධීතෙති පබ්බතරුක්ඛගච්ඡාදිනං, මෙසාදිනඤ්ච අභාවෙන විචට්ටඅඬගණං හුත්වා ධීතෙ. ලොකසන්නිවාසෙති භාජනලොකෙන සන්නිවිසිතබ්බට්ඨානෙ. විසති යට්ඨියො උසහං. “උසහමත්තා, ද්වෙ උසහමත්තා”තිආදිනා පච්චෙකං මත්තා-සද්දො යොජෙතබ්බො. යොජනසහස්සමත්තා හුත්වාති පතමානාව උදකධාරා යොජනසහස්සමත්තං ආකාසට්ඨානං එරිත්වා පවත්තියා යොජනසහස්සමත්තා හුත්වා. යාව අවිනට්ඨබ්බුත්මලොකාති යාව ආහස්සරබ්බුත්මලොකා, යාව සුභකිණ්හබ්බුත්මලොකා, යාව වෙහස්ඵලබ්බුත්මලොකාති අත්ථො.

වාතවසෙනාති සට්ඨිසහස්සාධිකනවයොජනසහස්සබ්බුත්මෙධස්ස සන්ධාරකවාතමණ්ඩලස්ස වසෙන. මහාබොධිපල්ලඬකොති මහාබොධිපල්ලඬකප්පදෙසමාහ. තස්ස පච්ඡා විනායො, පඨමං සණ්ඨහනඤ්ච ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථාති තස්මිං පදෙසෙ. පුබ්බනිමිත්තං හුත්වාති බුද්ධප්පාදස්ස පුබ්බනිමිත්තං හුත්වා. පුබ්බනිමිත්තසන්නිස්සයො හි ගච්ඡො නිස්සිතවොහාරෙන තථා වුත්තො. තෙනාහ “තස්සා”තිආදි. කණ්ණිකාබද්ධාති හුත්වාති ආබද්ධකණ්ණිකා විය හුත්වා. සුද්ධාවාසබ්බුත්මානො අත්තමනා...පෙ.... ගච්ඡන්තිති යොජනා. වෙහස්ඵලෙපි සුභකිණ්හෙ සඬගහෙත්වා “තව බ්බුත්මලොකා”ති වුත්තං. තථා හි තෙ වතුත්ථිංයෙව විඤ්ඤාණට්ඨිතිං හජන්ති. නික්ඛමන්තෙසුති මහාභිනික්ඛමනං අභිනික්ඛමන්තෙසු. අභිජාති පනෙත්ථ ජාතිභාවසාමඤ්ඤන ගබ්භොක්කන්තියාව සඬගහිතා. නිමියති අනුමියති ඵලං එතෙනාති නිමිත්තං, කාරණං. ඤාපකම්පි හි කාරණං දිස්වා තස්ස අබ්‍යභිවාරිභාවෙන ඵලං සිද්ධමෙව කත්වා ගණ්හි, යථා තං අසිතො ඉසි අභිජාතියං මහාපුරිසස්ස ලක්ඛණාති දිස්වා තෙසං අබ්‍යභිවාරිභාවෙන බුද්ධගුණෙ සිද්ධෙ ඵව කත්වා ගණ්හි, ඵවං පන ගස්භමානං තන්තිමිත්තකං ඵලං තදානුභාවෙන සිද්ධං විය වොහරියති තබ්භාවෙ භාවතො. තෙනාහ “තෙසං නිමිත්තානං ආනුභාවෙනා”තිආදි. තථා වාහ හගවා “සො තෙන ලක්ඛණෙන සමන්තාගතො...පෙ.... රාජා සමානො කිං ලහති, බුද්ධො සමානො කිං ලහති”ති (දී. නි. 3.202, 204) ව එවමාදි. ඉමමත්ථන්ති පඤ්ච බුද්ධා ඉමස්මිං කප්පෙ උප්පජ්ජස්සන්තිති ඉමමත්ථං යාථාවතො ජාතිංසු.

ජාතිපරිච්ඡේදාවණ්ණනා

5-7. කප්පපරිච්ඡේදවසෙනාති “ඉතො සො එකනවුතෙ කප්පෙ”තිආදිනා යත්ථ යත්ථ කප්පෙ තෙ තෙ බුද්ධා උප්පන්නා, තස්ස තස්ස කප්පස්ස පරිච්ඡින්නවසෙන පරිජානනවසෙන. “ඉදං ත”න්ති හි නියමෙත්වා පරිච්ඡිජ්ජ ජානනං පරිච්ඡින්නං පරිච්ඡේදො. පරිත්තන්ති ඉත්තරං. ලහුකන්ති සල්ලහුකං, ආයුතො අධිජ්ජෙතත්තා රස්සන්ති වුත්තං හොති. තෙනාහ “උභයමෙකං අප්පකස්සෙව වෙච්චන”න්ති.

“අප්පං වා භියො”ති අවිසෙසජොතනං “විසං වා තිංසං වා”තිආදිනා අනියමිතවසෙනෙව යථාලාභතො වචත්ථපෙත්වා අයඤ්ච නයො අපවුරොති දස්සෙන්තො “එවං දීඝායුකො පන අතිදුල්ලහො”ති ආහ. ඉදං තං විසෙසවචත්ථාපනං පුග්ගලෙසු පක්ඛිපිත්වා දස්සෙන්තො “තත්ථ විසාධා”තිආදිමාහ.

යදි එවං කස්මා අම්භාකං භගවා තත්තකම්පි කාලං න ජීවි, නනු මහාබෝධසත්තා වරිමහවෙ අතිවියඋළාරතමෙන පුඤ්ඤාභිසංඛාරෙන පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති? සච්චමෙනන්ති. තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “විපස්සිආදයො පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අභිජාතියා මෙත්තායානතාය අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස මෙත්තාපුබ්බභාගතා. තදනුගුණඤ්ඤි තෙසං විසෙසනො පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං. තස්ස විසෙසනො ඛහුලං ඛෙමචිතක්කුපනිස්සයනාය සොමනස්සසහගතතා, අනඤ්ඤසාධාරණපරොපදෙසරහිතඤ්ඤාණවිසෙසුපනිස්සයනාය ඤාණසම්පයුත්තතා, අසංඛාරිකතා ව වෙදිතබ්බා, අසංඛාරොයාං ආයු ආධාරවිසෙසනො, නිස්සයවිසෙසනො, පටිපක්ඛදුර්භාවනො, පවත්තිආකාරවිසෙසනො ව අපරිමෙයානුභාවතාය කාරණස්ස. තත්ථ චිරතරං කාලං සන්තානස්ස පාරමිතාපරිභාවිතතා ආධාරවිසෙසනා. අලොභජ්ඣාසයාදිආසයසම්පදා නිස්සයවිසෙසනා. ලාභමච්ඡරියාදිපාපධම්මචික්ඛම්භනං පටිපක්ඛදුර්භාවො. සබ්බසත්තානං සකලච්චිට්ඨක්ඛන්තිස්සරණත්ථාය ආයුහතා පවත්තිආකාරවිසෙසො වෙදිතබ්බො.

අයඤ්ච නයො සබ්බෙසං මහාබෝධසත්තානං වරිමහවාහිනිබ්බත්තකකම්මායුහනෙ සාධාරණොති තස්ස ඵලෙනාපි එකසදිසෙනෙව භවිතබ්බන්ති ආහ “ඉති සබ්බෙ බුද්ධා අසංඛාරොයායුකා”ති, අසංඛාරොයාකාලාවත්ථානායුකාති අත්ථො. අසංඛාරොයායුකසංවත්තනසමත්ථං පරිචිතං කම්මං හොති, බුද්ධා පන තදා මනුස්සානං පරමායුජ්ජමාණානුරූපමෙව කාලං යත්වා පරිනිබ්බායන්ති තතො පරං යත්වා සාධෙතබ්බපයොජනාභාවනො, ධම්මතාවෙසාති වා වෙදිතබ්බා. අට්ඨකථායං පන තතො පරං පන අට්ඨානස්ස “උතුහොජනවිපත්තියා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.5) කාරණං චුත්තං, “තං ලොකසාධාරණං ලොකෙ ජාතසංවුද්ධානං තථාගතානං න හොති”ති න සක්කා වත්තුං. තථා හි තෙසං රොගකිලමාදයො හොන්තියෙව. උතුහොජනවිසෙසාති අසම්පන්නස්ස, සම්පන්නස්ස ව උතුනො, හොජනස්ස ව වසෙන යථාක්කමං ආයු භායතිපි වඩ්ඪතිපි. ආයුති ව පරමායු අධිජ්ජෙනං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං බ්‍රහ්මජාලාදිට්ඨකායං (දී. නි. ටී. 1.40) චුත්තමෙව.

ඉදානි තමත්ථං සමුදාගමනො පට්ඨාය දස්සෙතුං “තත්ථ යදා”තිආදි චුත්තං. ධම්මෙ නියුත්තා ධම්මිකා, න ධම්මිකා අධම්මිකා, හිංසාදිඅධම්මපසුතා. අධම්මිකමෙව හොති ඉස්සරජනානං අනුවත්තනෙන, පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන ව. උණ්භවලාභකා දෙවතාති උණ්භඋතුනො පච්චයභුතමෙසමාලාසමුට්ඨාපකා දෙවපුත්තා. තෙසං කිර තථා චිත්තුජ්ජාදසමකාලමෙව යටීච්ඡිතට්ඨානං උණ්භං ඵරමානා වලාභකමාලා නාතිබ්බලා ඉතො විතො නහං ඡාදෙන්ති විතනොති. එස නයො සීතවලාභකවස්සවලාභකාසු. අභිභවලාභකා පන දෙවතා සීතුණ්භවස්සෙහි විතා කෙවලං අභිභපටලස්සෙව සමුට්ඨාපකා වෙදිතබ්බා. තාසන්ති එත්ථ “මිත්තා”ති පදං ආනෙන්වා යොජනා. කාමං හෙට්ඨා චුත්තා සත්තවිධාපි දෙවතා වාතුමහාරාජිකාව තා පන තෙන තෙන විසෙසෙන වත්වා ඉදානි තදඤ්ඤෙ පඨමභූමිකෙ කාමාවචරදෙවෙ සාමඤ්ඤතො ගණ්හන්තො “වාතුමහාරාජිකා”ති ආහ. තාසං අධම්මිකතායාති රාජුනං අධම්මිකභාවමූලකෙන උපරාජාදිඅධම්මිකභාවපරම්පරාහතෙන තාසං දෙවතානං අධම්මිකභාවෙන. විසමං වන්දිමසුරියා පරිහරන්තිති බහ්වාබාධනාදි අනිට්ඨප්ලපනිස්සයභුතස්ස යථාචුත්තඅධම්මිකතාසඤ්ඤිතස්ස සාධාරණස්ස පාපකම්මස්ස බලෙන විසමං වායන්තෙන වායුනා පිළියමානා වන්දිමසුරියා සිනෙරුං පරික්ඛිපන්නා විසමං පරිවත්තන්ති යථාමග්ගෙන නජ්ජවත්තන්තිති. අස්සිදං යථා වන්දිමසුරියානං විසමපරිවත්තනං විසමවාතසංඛාරොහෙනතුකං, එවං උතුචස්සාදිවිසමජ්ජවත්තීති දස්සෙතුං “වාතො යථාමග්ගෙන න වායති”තිආදි චුත්තං. දෙවතානන්ති සීතවලාභකදෙවතාදිදෙවතානං. තෙනාහ “සීතුණ්භහෙදො උතු”තිආදි. තස්මිං අසම්පජ්ජන්තෙති තස්මිං යථාචුත්තෙ වස්සබ්ඡභුතෙ උතුම්භි යථාකාලං සම්පත්තිං අනුපගච්ඡන්තෙ.

“න සම්මා දෙවො වස්සති”ති සබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “කදාචී”තිආදිමාහ. තත්ථ කදාචී වස්සතිති කදාචී අවස්සනකාලෙ වස්සති. කදාචී න වස්සතිති කදාචී වස්සිතබ්බකාලෙ න වස්සති. කත්ථචී වස්සති, කත්ථචී න වස්සතිති පදෙසමාහ. “වස්සන්තොපි”තිආදි “කදාචී වස්සති, කදාචී න වස්සති”ති පදද්වයස්සෙව අත්ථවිවරණං. විගතගන්ධවණ්ණරසාදීති ආදි-සද්දෙන නිරොජනං සංඛගණ්හාති. එකස්මිං පදෙසෙති හත්තපචනභාජනස්ස එකපස්සෙ. උත්තණ්ඩුලන්ති පාකතො උක්කන්තතණ්ඩුලං. තිහාකාරෙහීති සබ්බෙසො අපරිණතං, එකදෙසෙන පරිණතං, දුපරිණතඤ්ඤාති එවං තිහාකාරෙහි. පච්චති පක්කාසයං උපගච්ඡති. අජ්ජායුකාති එත්ථ “දුබ්බණ්ණො වා”තිපි වත්තබ්බං. එවං උතුහොජනවිසෙසන ආයු භායති හෙනුම්භි අපරික්ඛිණෙපි පච්චයස්ස පරිදුබ්බලන්තා.

“යදා පනා”තිආදි සුක්කපක්ඛස්ස අත්ථො චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො.

වඩ්ඪිත්වා වඩ්ඪිත්වා පරිහිනන්ති වෙදිතබ්බං. කස්මා? න හි එකස්මිං අන්තරකජ්ජෙ අනෙකෙ බුද්ධා උජ්ජජන්ති, එකො එව පන උජ්ජජන්ති. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි චුත්තං. වත්තාරි යත්වාති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. යංයංආයුපරිමාණෙසුති යත්තකයත්තකපරමායුජ්ජමාණෙසු. තෙසම්පිති බුද්ධානං. තං තදෙව ආයුපරිමාණං හොති, තත්ථ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

ජාතිපරිච්ඡේදාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා

බොධිපරිච්ඡේදවණ්ණනා

8. මූලෙහි මූලාවයවස්ස සමීපෙ. තං පන තස්සා හෙට්ඨාපදෙසො හොතිති ආහ “පාටලිරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා”ති. තංදිවසන්ති අත්තනා ජාතදිවසෙ, තංදිවසන්ති වා තං හගවතො අභිසම්බොධිදිවසෙ. සො කිර බොධිරුක්ඛො සාලකලාංගී විය පට්ඨියා අබ්භන්තරෙ එව පුරෙතරං වඩිසේන්තො අභිසම්බොධිදිවසෙ පට්ඨිං උඛිජ්ජන්වා උට්ඨිතො රතනසතං උච්චො, තාවදෙව ව විත්ථතො හුත්වා නහං පුරෙත්තො අට්ඨාසි. අයම්පි කිරෙතස්ස රුක්ඛභාවෙන විය අඤ්ඤෙහි වෙමත්තනා. සනසංභතනාලවණ්ටනාය කණ්ණිකඛද්ධෙහි විය පුජ්ජෙහි. එකසඤ්ජන්නාති පුජ්ජානං නිරන්තරතාය එකජ්ඣං සඤ්ජන්නා, තත්ථ තත්ථ නිබද්ධං...පෙ.... සමුජ්ජලන්ති තහං තහං ඔලම්බිතකුසුමදාමෙහි වෙව තහං තහං බිත්තමාලාපිණ්ඩිති ව ඉතො විතො විජ්ජකිණ්ණවිට්ඨවණ්ටමුත්තපුජ්ජෙහි ව සම්මදෙව උජ්ජලං. අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සිරිසම්පත්තානීති අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්ස සිරියා සොභාය සම්පන්නාති. බුද්ධගුණවිභවසිරිත්ති සම්මාසම්බුද්ධෙහි අභිගන්තබ්බගුණවිභූතියොහං. පටිච්ඡක්ඛාමානොති අධිගච්ඡන්තො.

සෙතම්බරුක්ඛොති සෙතවණ්ණඵලො අම්බරුක්ඛො. තදෙවාති පාටලියා වුත්තජ්ජමාණමෙව. එකතොති එකපස්සෙ. සුරසානීති සුමධුරසානි.

එකොව පල්ලඬකොති එකොව පල්ලඬකජ්ජදෙසො. සො සො රුක්ඛො “බොධි”ති වුවුවති බුජ්ඣන්ති එත්ථාති කත්වා.

සාවකයුගපරිච්ඡේදවණ්ණනා

9. සාවකපරිච්ඡේදෙහි සාවකයුගපරිච්ඡේදෙ. “ඛණ්ඩනිස්ස”න්ති ද්වෙපි එකජ්ඣං ගහෙත්වා එකත්තවසෙන වුත්තන්ති ආහ “ඛණ්ඩො ව තිස්සො වා”ති, බුද්ධානං සහොදරො, වෙමාතිකොපි වා ජෙට්ඨභාතා න හොතිති “එකපිතිකො කනිට්ඨභාතා”ති වුත්තං. අවසෙසෙහි පුත්තෙහි. “පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො”ති වත්වා තස්ස මත්ථකජ්ජත්තං ගුණවිසෙසං දස්සෙතුං “සිඛිනා හගවතා”තිආදි වුත්තං.

උත්තරොති උත්තමො. පුන උත්තරොති ථෙරං නාමෙන වදති. පාරන්ති පරකොට්මත්ථකං. පඤ්ඤාවිසයෙති පඤ්ඤාධිකාරෙ. පවත්තිට්ඨානවසෙන හි පවත්ති. වදති.

සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡේදවණ්ණනා

10. උපොසථන්ති ආණාපාතිමොක්ඛං. දුතියතතියෙසුති දුතියෙ, තතියෙ ව සාවකසන්නිපාතෙ. එසෙව නයොති චතුරධිගිකතං අතිදිසති. අභිනිභාරතො පට්ඨාය වත්ථුං කට්ඨන්වා පබ්බජ්ජා දීපෙනබ්බා, සා පන යස්මා මනොරථපූරණියං අභිගුත්තරට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.211) විත්ථාරතො ආගතා, තස්මා තත්ථ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

උපට්ඨාකපරිච්ඡේදවණ්ණනා

11. නිබද්ධපට්ඨාකභාවන්ති ආරම්භතො පට්ඨාය යාව පරිනිබ්බානා නියතඋපට්ඨාකභාවං. අනියතුඋපට්ඨාකා පන හගවතො පට්ඨමබොධියං බහු අභෙසුං. තෙනාහ “හගවතො හී”තිආදි. ඉදානි ආනන්දත්ථෙරො යෙන කාරණෙන සත්ථු නිබද්ධපට්ඨාකභාවං උපගතො, යථා ව උපගතො, තං දස්සෙතුං “තත්ථ එකදා”තිආදි වුත්තං. “අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති ආහ අනායබ්බසනාපාදකෙන කම්මුනා වොදියමානො . අථ නං හගවා තමත්ථං අනාරොචෙත්වා ව බෙමං මග්ගං සන්ධාය “එහි භික්ඛු ඉමිනා ගච්ඡාමා”ති ආහ. කස්මා පනස්ස හගවා තමත්ථං නාරොචෙසීති? ආරොචිතෙපි අසද්දහන්තො නාදිසිස්සති. තඤ්ඤි තස්ස හොති දීඝරත්තං අභිනාය දුක්ඛායාතිති. තෙති තෙ ගමනං, “ත”න්ති වා පාඨො.

අත්ථාසත්තොති අනුබද්ධො, උපද්ද්වතො වා. ධම්මගාරවනිස්සිතො සංවෙගො ධම්මසංවෙගො “අම්භෙසු නාම තිට්ඨන්තෙසු හගවතොපි ඊදිසං ජාත”න්ති. “අහං උපට්ඨනිස්සාමි”ති වදන්තො ධම්මසෙනාපති අත්ථතො එවං වදන්තො නාම හොතිති “අහං හන්තෙ තුම්භෙ”තිආදි වුත්තං. අසුඤ්ඤායෙව මෙ සා දිසාති අසුඤ්ඤායෙව මම සා දිසා. තත්ථ කාරණමාහ “තව ඔවාදො බුද්ධානං ඔවාදසදිසො”ති.

වසිතුං න දස්සතිති එකගන්ධකුටියං වාසං න ලභිස්සතිති අධිප්පායො. පරම්මුඛා දෙසිතස්සාපි ධම්මස්සාති සුත්තන්තදෙසනං සන්ධාය වුත්තං. අභිධම්මදෙසනා පනස්ස පරම්මුඛාව පවත්තා පගෙව යාවනාය. තස්සා වාචනාමග්ගොපි සාරිපුත්තත්ථෙරජ්ජහවො. කස්මා? සො නිද්දෙසපටිසම්භිදා විය ථෙරස්ස භික්ඛුතො ගහිතධම්මක්ඛන්ධපක්ඛියො. අපරෙ පන “ධම්මභණ්ඩාගාරිකො පටිපාටියා තිකදුකෙසු දෙවසිකං කතොකාසො හගවත්තං පඤ්ඤං පුච්ඡී, හගවාපිස්ස පුච්ඡිතපුච්ඡිතං නායදානවසෙන විස්සජ්ජෙසි. එවං අභිධම්මොපි සත්ථාරා පරම්මුඛා දෙසිතොපි ථෙරෙන සම්මුඛා පටිග්ගහිතොව අහොසී”ති වදන්ති. සබ්බං වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

අග්ගපට්ඨාකොති උපට්ඨානෙ සක්කච්චකාරිත්‍යාය අග්ගභූතො උපට්ඨාකො. ථෙරො හි උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය හගවන්තං දුට්ඨො උදකෙන, තිව්ධෙන දන්තකට්ඨො, පාදපරිකම්මෙන, ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණසම්මජ්ජනෙනාති එවමාදිහි කිව්වෙහි උපට්ඨහන්තො “ඉමාය නාම වෙලාය සන්ථු ඉදං නාම ලද්ධං වට්ටති, ඉදං නාම කාතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා තං තං නිජ්ඣාදෙන්තො මහතිං දණ්ඩදීපිකං ගහෙන්වා එකරත්තිං ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණං නව වාරෙ අනුපරියායති. එවං හිස්ස අහොසි “සවෙ මෙ ථීනමිද්ධං ඔක්කමෙය්‍ය, හගවති පක්කොසන්තෙ පට්ඨවනං දාතුං නාහං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති, තස්මා සබ්බරත්තිං දණ්ඩදීපිකං හත්ථෙන න මුඤ්චති. තෙන චුත්තං “අග්ගපට්ඨාකො”ති.

12. පිතුමාතුජාතනගරපරිච්ඡෙදො පිතුමුබෙන ආගතත්තා “පිතිපරිච්ඡෙදො”ති චුත්තො.

විහාරං පාවිසීති ගන්ධකුට්ඨං පාවිසි. එත්තකං කට්ඨොති කප්පපරිච්ඡෙදාදිනවාරපට්ඨණ්ඩිතං විපස්සිආදීනං සත්තන්තං බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තං එත්තාවතා දෙසනං දෙසෙත්වා. කස්මා පනෙත්ථ හගවා විපස්සිආදීනං සත්තන්තංයෙව බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨං, න බුද්ධවංසදෙසනායං (බු. වං. 64 ගාථාදයො) විය පඤ්චවිසතියා බුද්ධානං, තතො වා පන හියොයාති? අනධිකාරතො, පයොජනාභාවතො ව. බුද්ධවංසදෙසනායඤ්ඤි (බු. වං. 75) –

“කිදිසො තෙ මහාචර, අභිනිහාරො නරුත්තම;
කම්මි කාලෙ තයා චර, පත්ථිතා බොධිමුත්තමා”ති. ආදිනා –

පවත්තං තං පුච්ඡං අධිකාරං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා යස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාදමූලෙ අත්තනා මහාභිනිහාරො කතො, තං දීපඬිකරං හගවන්තං ආදිං කත්වා යෙසං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකා බොධියා ලද්ධබ්‍යාකරණො හුත්වා තත්ථ තත්ථ පාරමියො පුරෙසි, තෙසං පටිපත්තිසංඛාතො පුබ්බෙනිවාසො, අත්තනො ව පටිපත්ති කථිතා, ඉධ පන තාදිසො අධිකාරො නත්ථි, යෙන දීපඬිකරතො පට්ඨාය, තතො වා පන පුරතො බුද්ධෙ ආරබ්භ පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨොය්‍ය. තස්මා න එත්ථ බුද්ධවංසදෙසනායං විය පුබ්බෙනිවාසො විත්ථාරිතො. යස්මා ව බුද්ධානං දෙසනා නාම දෙසනාය භාජනභූතානං පුග්ගලානං ඤාණබලානුරූපා, න අත්තනො ඤාණබලානුරූපා, තස්මා තත්ථ අග්ගසාවකානං, මහාසාවකානං, (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.21 වඩ්ඪිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) තාදිසානඤ්ච දෙවබ්බුත්තානං වසෙන දෙසනා විත්ථාරිතා. ඉධ පන පකතිසාවකානං, තාදිසානඤ්ච දෙවතානං වසෙන පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨොති සත්තන්තමෙව බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨං. තථා හි තෙ හගවා පලොභනවසෙන සමුත්තෙපෙතුං සප්පඤ්චතාය කථාය දෙසනං මත්ථකං අපාපෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං පාවිසි. තථා ව ඉමිස්සා එව දෙසනාය අනුසාරතො ආවානාටියපරිත්ත- (දී. නි. 3.275) දෙසනාදයො පවත්තා.

අපිචෙත්ථ හගවා අත්තනො සුද්ධාවාසචාරිකාවිභාවිතියා උපරිදෙසනාය සඬගහත්ථං විපස්සිආදීනං එව සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨං. තෙසංයෙව හි සාවකා තදා වෙව එතරහි ව සුද්ධාවාසභූමියං ධීතා, න අඤ්ඤෙසං පරිනිබ්බුතත්තා. “සිද්ධත්ථතිස්සච්ඡස්සානං කිර බුද්ධානං සාවකා සුද්ධාවාසෙසු උපපන්නා උපපත්තිසමනන්තරමෙව ඉමිස්මිං සාසනෙ උපකාදයො විය අරහත්තං අධිගන්ත්වා නවිරස්සෙව පරිනිබ්බාසිංසු, න තත්ථ තත්ථ යාවතායුකං අට්ඨංසු”ති වදන්ති. තථා යෙසං සම්මාසම්බුද්ධානං පටිවෙධසාසනං එකංසතො නිව්ඡයෙ න අජ්ජාපි ධරති, න අන්තරහිතං, තෙ එව කිත්තෙන්තො විපස්සිආදීනංයෙව හගවන්තානං පුබ්බෙනිවාසං ඉමිස්මිං සුත්තෙ කට්ඨං වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයවසෙන. අපුබ්බාවර්මනියමො පන අපරාපරං සංසරණකසත්තවාසවසෙන එකිස්සා ලොකධාතුයා ඉච්ඡිතොති න තෙනෙතං විරුජ්ඣතිති දට්ඨබ්බං. නිරන්තරං මත්ථකං පාපෙත්වාති අභිජාතීතො පට්ඨාය යාව පාතිමොක්ඛද්දෙසො යාව තා බුද්ධකිව්වසිද්ධි, තාව මත්ථකං සිඛං පාපෙත්වා. න තාව කථිතොති යොජනා.

තන්තින්ති ධම්මතන්තිං, පරියන්තින්ති අත්ථො. පුත්තපුත්තමාතුයානවිහාරධනවිහාරදායකාදීනං සම්බහුලානං අත්ථානං විභාවනවසෙන පවත්තවාරො සම්බහුලවාරො.

සම්බහුලවාරවණ්ණනා

කාමඤ්චායං පාළියං අනාගතො, අට්ඨකථාසු ආගතත්තා පන ආනෙත්වා දීපෙනබ්බොති තං දීපෙන්තො “සබ්බබොධිසත්තානඤ්ඤි”තිආදිමාහ. කුලවංසො කුලානුක්කමො. පවෙණිති පරම්පරා. “කස්මා”ති පුත්තච්ඡපත්තියා කාරණං පුච්ඡිත්වා තං විස්සජ්ජෙන්තො “සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානඤ්ඤි”තිආදිමාහ, තෙන තෙසං ජාතනගරාදි පඤ්ඤායමානං එකංසතො මනුස්සභාවසඤ්ජානනත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤාථා යථාධිප්පෙනබුද්ධකිව්වසිද්ධි එව න සියාති දස්සෙති, යතො මහාසත්තානං වර්මහවෙ මනුස්සලොකෙ එව පාතුභාවො, න අඤ්ඤත්ථ.

සම්බහුලපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

චන්දාදීනං සොභාවිසෙසං රහෙති වජාපෙතීති රාහු, රාහුග්ගහො, ඉධ පන රාහු වියාති රාහු. බන්ධනන්ති ව අනත්ථුජපත්තිට්ඨානතං සන්ධාය චුත්තං. තථා මහාසත්තෙන චුත්තවචනමෙව ගහෙන්වා කුමාරස්ස “රාහුලො”ති නාමං අකංසු. අථාති නිපාතමත්තං. රොචිතීති රොචනසීලා, උජ්ජලරූපාති අත්ථො. රූචග්ගතීති රූචං පහානං.

ආගතිභූතා, ග-කාරාගමං කත්වා චුත්තං. ඉත්ථීරතනභාවතො මනුස්සලොකෙ සබ්බාසං ඉත්ථීනං
බිම්බපට්ඨිජන්තභූතාති බිම්බා.

කොනා වුට්ඨායාති පාදකජ්ඣානතො උට්ඨාය.

අට්ඨභිගුලුබ්බෙධාති අට්ඨභිගුලජ්ජමාණබහලභාවා. වුළංසෙන ඡාදෙත්වාති තිරියභාගෙන ය්පනවසෙන සබ්බං
විහාරට්ඨානං ඡාදෙත්වා. සුවණ්ණයට්ඨිපාලෙහීති ඵාලජ්ජමාණාහි සුවණ්ණයට්ඨිහි. සුවණ්ණභත්ථිපාදානීති
පකතිභත්ථිපාදපරිමාණාති සුවණ්ණබණ්ඩාති. චුත්තනයෙනෙවාති වුළංසෙනෙව. සුවණ්ණකට්ටිහීති
සුවණ්ණබණ්ඩෙහි. සලක්ඛණානන්ති ලක්ඛණසම්පන්නානං සහස්සාරානං.

බොධිපල්ලඛකොති අභිසම්බුජ්ඣනකාලෙ නිසජ්ජට්ඨානං. අවිජ්ඣිතොති බුද්ධානං තථානිසජ්ජාය
අනඤ්ඤත්ථභාවිභාවතො අපරිච්චත්තො. තෙනාහ “එකස්මිංයෙව යානෙ භොති”ති. පයමපදගණ්ඨිකාති පච්ඡමෙ
සොපානඵලකෙ යත්වා යටියමානස්ස දක්ඛණපාදස්ස පතිට්ඨනට්ඨානං. තං පන යස්මා දළ්භං ථීරං කෙනචි අභෙජ්ජං
භොති, තස්මා “පදගණ්ඨි”ති චුත්තං. යස්මිං භූමිභාගෙ ඉදාති ජෙනවනමභාවිභාරො, තත්ථ යස්මිං යානෙ පුරිමානං
සබ්බබුද්ධානං මඤ්චො පඤ්ඤත්තා, තස්මිංයෙව පදෙසෙ අම්භාකම්පි හගවතො මඤ්චො පඤ්ඤත්තොති කත්වා
“චත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානාති අවිජ්ඣිතානෙව භොන්ති”ති චුත්තං. මඤ්චානං පන මහත්තබුද්දකභාවෙන
මඤ්චපඤ්ඤාපනපදෙසස්ස මහත්තාමහත්තතා අජ්ජමාණං, බුද්ධානුභාවෙන පන සො පදෙසො සබ්බදා
එකජ්ජමාණොයෙව භොතිති “චත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානාති අවිජ්ඣිතානෙව භොන්ති”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විහාරොපි
න විජ්ඣිතො යෙවාති එත්ථාපි එසෙව නයො. පුරිමං විහාරට්ඨානං න පරිච්චජ්ඣිති හි අත්ථො.

විසිට්ඨා මත්තා විමත්තා, විමත්තාව චෙමත්තං, විසදිසතාති අත්ථො. පමාණං ආරොහො. පධානං දුක්කරකිරියා.
රස්මීති සරිරජ්ජභා.

“සත්තානං පාකතිකභත්ථෙත ඡහත්ථො මජ්ඣිමපුරිසො, තතො තිගුණං හගවතො සරිරජ්ජමාණන්ති හගවා
අට්ඨාරසභත්ථො”ති වදන්ති. අපරෙ පන හණන්ති “මනුස්සානං පාකතිකභත්ථෙත චතුභත්ථො මජ්ඣිමපුරිසො,
තතො තිගුණං හගවතො සරිරජ්ජමාණන්ති හගවා ද්වාදසභත්ථො උපාදින්නකරුපධම්මවසෙන, සමන්තතො පන
බ්‍යාමමත්තං බ්‍යාමජ්ජභා ඵරතීති උපරි ඡහත්ථං අබ්භුග්ගතො, බහලතරජ්ජභා රූපෙන සද්ධිං අට්ඨාරසභත්ථො
භොති”ති.

අද්ධනියන්ති දිසකාලං.

අජ්ඣාසයපට්ඨෙධන්ති බොධිසම්භාරසම්භරණකාලෙ තථාපචත්තජ්ඣාසයාධීනං, තථාපචත්තපත්ථනානුරූපං
විපුලං, විපුලතරඤ්ච භොතිති අත්ථො. ස්වායමත්ථො වරියාපිටකචණ්ණනායං චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො. එත්ථ ව
යස්මා සරිරජ්ජමාණං, පධානං, සරිරජ්ජභා ව බුද්ධානං විසදිසාති ඉධ පාළියං අනාගතා, තස්මා තෙහි සද්ධිං
චෙමත්තතාසාමඤ්ඤෙන ආයුකුලානිපි ඉධ ආහරිත්වා දිපිතාති. පට්ඨිද්ධගුණෙසුති අධිගතසබ්බඤ්ඤාගුණෙසු. නනු ව
බොධිසම්භාරෙසු, චෙනෙයාපුග්ගලපරිමාණෙ ව චෙමත්තං නත්ථීති? සච්චං නත්ථී, තදුභයං පන බුද්ධගුණග්ගහණෙන
ගහිතමෙව භොතිති න උද්ධට්. යදග්ගෙන හි සබ්බබුද්ධානං බුද්ධගුණෙසු චෙමත්තං නත්ථී, තදග්ගෙන නෙසං
සම්බොධිසම්භාරෙසුපි චෙමත්තං නත්ථීති. කස්මා? හෙතුඅනුරූපතාය ඵලස්ස , එකන්තෙනෙව
චෙනෙයාපුග්ගලපරිමාණෙ චෙමත්තභාවො විභාවිතො. මහාබොධිසත්තානඤ්ඤි හෙතුඅචත්ථායං
සම්භතුපනිස්සයිත්ථියපරිපාකා චෙනෙයාපුග්ගලා වරිමභවෙ අරභත්තසම්පත්තියා පරිපොසිතාති කමලවනාති
සුරියරස්මිසම්ඵස්සෙන විය තථාගතගුණානුභාවසම්ඵස්සෙන විබොධං උපගච්ජන්තිති දිපෙසුං අට්ඨකථාවරියා.

නිධිකුම්භොති චත්තාරො මහානිධයො සන්ධාය වදති. ඡාතො වාති. ව-සද්දෙන කතමභාහිනීභාරො වාති අයම්පි
අත්ථො සභිගහිතොති දට්ඨබ්බො. චුත්තං හෙනං බුද්ධචංසෙ –

“තාරාගණා විරොචන්ති, නක්ඛත්තා ගගනමණ්ඩලෙ;
විසාඛා චන්දිමායුත්තා, ධූවං බුද්ධො හවිස්සති”ති. (බු. වං. 65);

“එතෙනෙව ව සබ්බබුද්ධානං විසාඛානක්ඛත්තෙනෙව මහාහිනීභාරො භොති”ති ව වදන්ති.

13. අයං ගතීති අයං පචත්ති පචත්තනාකාරො, අඤ්ඤෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්තා ඉම්මා ආකාරෙන
අනුස්සරන්තිති අත්ථො, යස්මා චුතිතො පට්ඨාය යාව පටිසන්ධි, තාව අනුස්සරණං ආරොහනං
අතිතඅතිතතරඅතිතමාදිපාතිසබ්බාතෙ පුබ්බෙතිවාසෙ ඤාණස්ස අභිමුඛභාවෙන පචත්තිති කත්වා. තස්මා
පටිසන්ධිතො පට්ඨාය යාව චුති, තාව අනුස්සරණං ඔරොහනං පුබ්බෙතිවාසෙ පටිමුඛභාවෙන ඤාණස්ස පචත්තිති ආහ
“පච්ඡාමුඛං ඤාණං පෙසෙත්වා”ති. චුතිගන්තබ්බත්ති යං පනිදං චුතියා ඤාණගතියා ගන්තබ්බං, තං ගමනං
බුජ්ඣනන්ති අත්ථො. ගරුකන්ති භාරියං දුක්කරං. තෙනාහ “ආකාසෙ පදං දස්සෙත්තො වියා”ති. අපරම්පි කාරණන්ති

ජීන්තවටුමානුස්සරණං පච්ඡාමුඛං ඤාණං පෙසනතො අපරං අවිජරියබ්භූතකාරණං. යනුනි පච්චත්තත්ථෙ, නාමානි අවිජරියත්ථෙ නිපාතො, හි-සද්දො අනත්ථකො. තෙනාහ “යො නාම තථාගතො”ති. එවඤ්ච කත්වා “යනු”ති නිපාතවසෙන විසුං යනු-සද්දග්ගහණං සමත්ථිතං හොති. පපඤ්චෙන්ති සත්තසන්නානං සංසාරෙ විත්ථාරෙන්ති පපඤ්චං. කම්මවට්ටං වුවච්ඡිති කිලෙසවට්ටස්ස පපඤ්චග්ගහණෙන, විපාකවට්ටස්ස දුක්ඛග්ගහණෙන ගතිත්තා. පරියාදින්නවට්ටෙති සබ්බසො ඛෙපිතවට්ටෙ. “මග්ගසීලෙන ඵලසීලෙනා”ති වත්වා තයිදං මග්ගඵලසීලං ලොකියසීලපුබ්බකං, බුද්ධානඤ්ච ලොකියසීලම්පි ලොකුත්තරසීලං විය අනඤ්ඤසාධාරණං එවානි දස්සෙතුං “ලොකියලොකුත්තරසීලෙනා”ති වුත්තං. සමාධිපඤ්ඤාසු පි සෙව නයො. සමාධිපක්ඛානි සමාධි ව සමාධිපක්ඛා ව සමාධිපක්ඛා, එකදෙසසරුපෙකසෙසො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “මග්ගසමාධිනා”තිආදි, “විභාරො ගතිතො වා”ති ව. සමාධිපක්ඛා නාම විරියසතිආදයො.

සයන්ති අත්තනා. නිවරණාදිහි නිවරණෙහි වෙව තදෙකට්ඨෙහි ව පාපධම්මෙහි, විතක්ඛවිචාරාදිහි ව. “විමුත්තත්තා විමුත්තිති සඬබ්බං ගච්ඡන්ති”ති ඉමිනා විමුත්ති-සද්දස්ස කම්මසාධනනං ආහ අට්ඨසමාපත්තිආදිවිසයත්තා තස්ස. විමුත්තත්තානි ව “වික්ඛම්භනවසෙන විමුත්තත්තා”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. තස්ස තස්සානි අනිච්චානුපස්සනාදිකස්ස. පච්චනීකභිගවසෙනානි පහාතබ්බපටිපක්ඛඅභිගවසෙන. පටිපස්සද්ධන්තෙ උප්පන්නත්තානි කිලෙසානං පටිපස්සම්භනං පටිපස්සද්ධං, සො එව අත්තො පරියොසානභාවතො, තස්මිං සාධෙතබ්බෙ නිබ්බත්තත්තා, තංතංමග්ගවජ්ඣක්කිලෙසානං පටිපස්සම්භනවසෙන පච්චත්තත්තානි අත්ථො. කිලෙසෙහි නිස්සට්ඨා, අපගමො ව නිබ්බානස්ස තෙහි විචිත්තත්තා එවානි ආහ “දුරෙ ධීතත්තා”ති.

16. ධම්මධාතුති ධම්මානං සභාවො, අත්ථතො වත්තාරි අරියසච්චානි. සුඡ්පටිච්චිද්ධානි සුට්ඨ පටිච්චිද්ධා සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං පජනතො. එවඤ්ච සබ්බඤ්ඤානා, දසබ්බඤ්ඤාණාදයො වානි සබ්බෙ බුද්ධගුණා භගවතා අධිගතා අහෙසුං. අරහත්තං ධම්මධාතුති කෙචි. සබ්බඤ්ඤානඤාණන්ති අපරෙ. ද්විති පදෙහිති ද්විති වාක්‍යෙහි. ආබද්ධන්ති පටිබද්ධං තංමුලකත්තා උපරිදෙසනාය. දෙවචාරිකකොලාහලන්ති අත්තතො දෙවලොකෙ වාරිකායං සුද්ධාවාසදෙවනං කුතුහලජ්ජවත්තිං දස්සෙන්තො සුත්තත්තපරියොසානෙ (දී. නි. අට්ඨ. 2.91) විචාරෙස්සති, අත්ථතො විභාවෙස්සතිති යොජනා. අයං දෙසනාති “ඉතො සො හික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 2.4) විත්ථාරතො පච්චත්තිතදෙසනමාහ. නිදානකණ්ඩෙතිආදිතො දෙසිතං උද්දෙසදෙසනමාහ. සා හි ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානට්ඨානියත්තා තථා වුත්තා.

බොධිසත්තධම්මතාවණ්ණනා

17. “විපස්සිති තස්ස නාම”න්ති වත්වා තස්ස අත්ථත්ථතං දස්සෙතුං “තඤ්ච බො”තිආදි වුත්තං. විචිධෙ අත්ථෙති තිරොහිතවිදුරදෙසගතාදිකෙ නිලාදිවසෙන නානාවිධෙ, තදඤ්ඤෙ ව ඉන්ද්‍රියගොචරභූතෙ තෙ ව යටුපගතෙ, වොහාරචිතිවිජයෙ වානි නානාවිධෙ අත්ථෙ. පස්සනකුසලතායානි දස්සෙන නිපුණභාවෙන. යාථාවතො ඤෙයාං බුද්ධානිති බොධි, සො එව සත්තයොගතො බොධිසත්තොති ආහ “පණ්ඩිතසත්තො බුද්ධානසත්තො”ති. සුවිත්තිතවිත්තිතාදිනා පන පණ්ඩිතභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. යදා ව පනානෙන මහාහිනිභාරො කතො, තතො පට්ඨාය මහාබොධියං එකත්තනින්නත්තා බොධිම්හි සත්තො බොධිසත්තොති ආහ “බොධිසඬබ්බාතෙසු”තිආදි. මග්ගඤාණපදට්ඨානඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤාණං, සබ්බඤ්ඤානඤාණපදට්ඨානඤ්ච මග්ගඤාණං “බොධි”ති වුවච්ඡි. “සතො සම්පජානො”ති ඉමිනා වතුත්ථාය ගබ්භාවක්කන්තියා ඔක්කමිති දස්සෙති. වතස්සො හි ගබ්භාවක්කන්තියො ඉධෙකච්චො ගබ්භො මාතුකුච්ඡියං ඔක්කමෙන, යානෙ, නික්ඛමනෙති තිසු යානෙසු අසම්පජානො හොති, එකච්චො පඨමෙ යානෙ සම්පජානො, න ඉතරෙසු, එකච්චො පඨමෙ, දුතියෙ ව යානෙ සම්පජානො, න තතියෙ, එකච්චො තිසුපි යානෙසු සම්පජානො හොති. තත්ථ පඨමා ගබ්භාවක්කන්ති ලොකියමහාජනස්ස වසෙන වුත්තා, දුතියා අසිතිමහාසාවකානං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.21 වඬ්ඨිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරො) වසෙන, තතියා ද්විත්තං අග්ගසාවකානං, පච්චෙකබුද්ධානඤ්ච වසෙන. තෙ කිර කම්මජවාතෙහි උද්ධංපාදා අධොසිරා අනෙකසතපොරිසෙ පජාතෙ විය යොනිමුඛෙ බිත්තා තාළවිජ්ගලෙන හත්ථි විය සම්බාධෙන යොනිමුඛෙන නික්ඛමන්තා මහන්තං දුක්ඛං පාපුණන්ති, තෙන තෙසං “මයං නික්ඛමාමා”ති සම්පජඤ්ඤං න හොති. වතුත්ථා සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං වසෙන. තෙ හි මාතුකුච්ඡිම්හි පටිසන්ධිං ගණ්හන්තාපි පජානන්ති, තත්ථ වසන්තාපි පජානන්ති, නික්ඛමනකාලෙපි පජානන්ති. න හි තෙ කම්මජවාතා උද්ධංපාදෙ අධොසිරෙ කත්වා බිපිතුං සක්කොන්ති, ද්වෙ හත්ථෙ පසාරිත්ථා අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ධීතකාව නික්ඛමන්තිති. ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්ථානි පුබ්බභාගෙ පඤ්චමභාවිලොකනඤාණෙහි වෙව “ඉදානි වචාමි”ති වුතිපරිච්ඡින්නදනඤාණෙන ව අපරභාගෙ “ඉධ මයා පටිසන්ධි ගහිතා”ති පටිසන්ධිපරිච්ඡින්නදනඤාණෙන ව පරිච්ඡිජ්ජ ජානිත්වා.

පඤ්චන්තං මහාපරිච්චාගානං, ඤාතත්ථවරියාදිනඤ්ච සතිපි පාරමියා පරියාපන්නභාවෙ සම්භාරවිසෙසභාවදස්සනත්ථං විසුං ගහණං. තත්ථ අභිගපරිච්චාගො, නයනපරිච්චාගො, අත්තපරිච්චාගො, රජ්ජපරිච්චාගො, පුත්තදාරපරිච්චාගොති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගා. තත්ථාපි කාමං අභිගපරිච්චාගාදයොපි දානපාරමියෙව, තථාපි පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ච මහාපරිච්චාගානං විසුං ගහණං. තතො එව ව අභිගපරිච්චාගතොපි විසුං නයනපරිච්චාගග්ගහණං, පරිච්චාගභාවසාමඤ්ඤෙපි රජ්ජපරිච්චාගපුත්තදාරපරිච්චාගග්ගහණඤ්ච කතං. ඤාතීනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා, සා ව බො

කරුණායනවසෙන. තථා සත්තලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං වසෙන භිතවරියා ලොකත්ථවරියා. කම්මස්සකතාඤ්ඤාවසෙන, අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජායානවසෙන, ඛන්ධායතනාදිවසෙන, ලක්ඛණත්තයාදිතිරණවසෙන ච අත්තතො, පරෙසඤ්ච තත්ථ සතිපට්ඨානෙන ඤාණවාරො බුද්ධවරියා, සා පනත්ථතො පඤ්ඤාපාරමීයෙව, ඤාණසම්භාරවිසෙසතාදස්සනත්ථං පන විසුං ගහණං. බුද්ධවරියානන්ති බහුවචනාදිදෙසෙන පුබ්බයොගපුබ්බවරියාධම්මකන්ධානාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ ගතපච්චාගතචත්තසඬබ්බායා පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිජ්ජාදානං පුබ්බයොගො. දානාදීසුයෙව සාතිස්සපටිපත්ති පුබ්බවරියා. “යාච වරියාපිටකෙ සඬගහිතා අභිනිහාරො පුබ්බයොගො, කායාදිවිචෙකවසෙන එකවරියා පුබ්බවරියා”ති කෙවි. දානාදීනඤ්චෙව අප්පිච්ඡතාදීනඤ්ච සංසාරනිබ්බානෙසු ආදීනවානිසංසානඤ්ච විභාවනවසෙන, සත්තානං බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාචනවසෙන ච පචත්තකථා ධම්මකන්ධානං. කොට්ඨිං පත්ථානි පරං පරියන්තං පරමුක්කංසං පාපුණත්වා. සත්තමහාදානානිති අට්ඨවස්සිකකාලෙ “භද්‍යමංසාදිනිපි යාචකානං දදෙයා”න්ති අප්ඤ්ඤාසං උප්පාදෙත්වා දින්නදානං, මඬගලහත්ථිදානං, ගමනකාලෙ දින්නං සත්තසත්තකමහාදානං, මග්ගං ගච්ඡන්තෙන දින්නං අස්සදානං, රථදානං, පුත්තදානං, භරියාදානන්ති ඉමානි සත්ත මහාදානානි (වරියා. 79) දත්වා.

“ඉදානෙව මෙ මරණං හොතු”ති අධිමුච්චිත්ථා කාලකරණං අධිමුත්තිකාලකිරියා, තං බොධිසත්තානංයෙව, න අඤ්ඤෙසං. බොධිසත්තා කිරි දිසායුකදෙවලොකෙ යිතා “ඉධ යිතස්ස මෙ බොධිසම්භාරසම්භරණං න සම්භවති”ති කත්වා තත්ථ වාසතො නිබ්බන්දමානසා හොන්ති, තදා විමානං පවිසිත්වා අක්ඛිති නිමිලෙන්වා “ඉතො උද්ධං මෙ ජීවිතං නප්පචත්තතු”ති විත්තං අධිට්ඨාය නිසිදන්ති, විත්තාධිට්ඨානසමනන්තරමෙව මරණං හොති. පාරමිධම්මානඤ්චි උක්කංසප්පචත්තියා තස්මිං තස්මිං අත්තභාවෙ අභිඤ්ඤාසමාපත්තිහි සන්තානස්ස විසෙසිතත්තා අත්තසිනෙහස්ස තනුභාවෙන, සත්තෙසු ච මහාකරුණාය උළාරභාවෙන අධිට්ඨානස්ස තික්ඛවිසදභාවාපත්තියා බොධිසත්තානං අධිප්පායා සම්ප්ඤ්ඤාත්ති. විත්තෙ, විය කම්මෙසු ච නෙසං වසිභාවො, තස්මා යත්ථ උපපන්නානං පාරමීයො සම්මදෙව පරිබුහන්ති. චුත්තනයෙන කාලං කත්වා තත්ථ උපපජ්ජන්ති. තථා හි අම්භාකං මහාසත්තො ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ නානාජාතීසු අපරිහීනප්ඤ්ඤානො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො, අප්පකමෙව කාලං තත්ථ යත්වා තතො චචිත්වා මනුස්සලොකෙ නිබ්බන්තො, පාරමිසම්භරණපසුතො අහොසි. තෙන චුත්තං “බොධිසත්තානංයෙව, න අඤ්ඤෙස”න්ති. “එකෙනඅත්තභාවෙන අන්තරෙන පාරමීනං සබ්බසො පූරිතත්තා”ති ඉමිනා පයොජනාභාවතො තත්ථ යත්වා අධිමුත්තිකාලකිරියා නාම නාහොසිති දස්සෙති. අපි ච තත්ථ යාවතායුකට්ඨානං වරිමහවෙ අනෙකමහානිධිසමුට්ඨානපුබ්බිකාය දිබ්බසම්පත්තිසදිසාය මහාසම්පත්තියා නිබ්බන්ති විය, බුද්ධභූතස්ස අසදිසදානාදිවසෙන අනඤ්ඤාසාධාරණලාභප්පත්ති විය ච “ඉතො පරං මහාපූරිසස්ස දිබ්බසම්පත්තිඅනුභවනං නාම නත්ථි”ති උස්සාහජාතස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස වසෙනාති දට්ඨබ්බං. අයඤ්ඤෙන්ථ ධම්මතා.

මනුස්සගණනාවසෙන, න දෙවගණනාවසෙන. පුබ්බනිමිත්තානිති චුතියා පුබ්බනිමිත්තානි. අමිලායිත්ථානි එත්ථ අමිලාතග්ගහණෙනෙව තාසං මාලානං වණ්ණසම්පදායපි ගන්ධසම්පදායපි සොභාසම්පදායපි අවිනාසො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. බාහිරබ්හන්තරානං රජොජල්ලානං ලෙපස්සපි අභාවතො දෙව්‍යානං සරිරගතානි චත්ථානි සබ්බකාලං පරිසුද්ධප්පහස්සරානෙව හුත්වා තිට්ඨන්තිති ආහ “වත්ථෙසුපි එසෙව නයො”ති. නෙව සිතං න උණ්හන්ති යස්ස සිතස්ස පටිකාරවසෙන අධිකං සෙවියමානං උණ්හං, සයමෙව චා බරතරං හුත්වා අභිභවන්තං සරිරෙ සෙදං උප්පාදෙයා, තාදිසං නෙව සිතං, න උණ්හං හොති. තස්මිං කාලෙති යථාචුත්තමරණාසන්නකාලෙ. බිත්ථුබිත්ථුවසෙනාති ඡින්නසුත්තාය ආමුත්තමුත්තාවලියා නිපතන්තා මුත්තගුලිකා විය බිත්ථු බිත්ථු හුත්වා. සෙදාති සෙදාධාරා මුච්චන්ති. දන්තානං බණ්ඩිතභාවො බණ්ඩිච්චං. කෙසානං පලිතභාවො පාලිච්චං. ආදි-සද්දෙන චලිත්තවතං සඬගණ්හාති. කිලන්තරූපො අත්තභාවො හොති, න පන බණ්ඩිච්චපාලිච්චාදීති අධිප්පායො. උක්කණ්ඩිතාති අනභිරති. සා නත්ථි උපරූපරි උළාරඋළාරානමෙව හොගානං විසෙසතො දුච්ඡානනානං උපතිට්ඨහනතො. නිස්සසන්තිති උණ්හං නිස්සසන්ති. විජම්භන්තිති අනභිරතිවසෙන විජම්භනං කරොන්ති.

පණ්ඩිතා එවානි බුද්ධිසම්පන්නා එව දෙවතා. යථා දෙවතා සම්පතිජාතා “කිදිසෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බන්තා”ති වින්තෙන්වා “ඉමිනා නාම පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බන්තා”ති ජානන්ති, එවං අතීතභවෙ අත්තනා කතං, අඤ්ඤදාපි චා එකච්චං පුඤ්ඤකම්මං ජානන්තියෙව මහාපුඤ්ඤාති ආහ “යෙ මහාපුඤ්ඤා”තිආදි.

න පඤ්ඤායන්ති විරතරකාලත්තා පරමායුතො. අනියානිකන්ති න නියානාවහං සත්තානං අභාජනභාවතො. සත්තා න පරමායුතො හොන්ති නාම පාපුස්සන්නායාති ආහ “තදා හි සත්තා උස්සන්නකිලෙසා හොන්ති”ති. එත්ථාහ – කස්මා සම්මාසම්බුද්ධා මනුස්සලොකෙ එව උප්පජ්ජන්ති, න දෙවබ්‍රහ්මලොකෙසුති? දෙවලොකෙ තාව නුප්පජ්ජන්ති බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස අනොකාසභාවතො, තථා අනව්ජරියභාවතො . අව්ජරියධම්මා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙසං සා අව්ජරියධම්මතා දෙවත්තභාවෙ යිතානං න පාකටා හොති යථා මනුස්සභූතානං, දෙවභූතෙ හි සම්මාසම්බුද්ධෙ දිස්සමානං බුද්ධානුභාවං දෙව්‍යානුභාවතො ලොකො දහති, න බුද්ධානුභාවතො, තථා සති “සම්මාසම්බුද්ධො”ති නාධිමුච්චති න සම්පසිද්ධති, ඉස්සරගුත්තග්ගහං න විස්සජ්ජෙති, දෙවත්තභාවස්ස ච විරකාලාධිට්ඨානතො එකච්චසස්සතවාදතො න පරිමුච්චති. බ්‍රහ්මලොකෙ නුප්පජ්ජන්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො. සත්තානං තාදිසග්ගභවිනිමොචනත්ථඤ්චි බුද්ධා භගවන්තො මනුස්සසුගතියංයෙව උප්පජ්ජන්ති, න දෙවසුගතියං. මනුස්සසුගතියං උප්පජ්ජන්තාපි ඔපපාතිකා න හොන්ති, සති ච ඔපපාතිකුප්පත්තියං චුත්තදොසානිචත්තනතො,

ධම්මවෙනෙය්‍යානං ධම්මතන්තියා යපනස්ස විය ධාතුවෙනෙය්‍යානං ධාතුනං යපනස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා ව. න හි ඔපපාතිකානං පරිනිබ්බානතො උද්ධං සරිරිධාතුයො තිට්ඨන්ති. මනුස්සලොකෙ උප්පජ්ජන්තාපි මහාබොධිසත්තා වරිමහවෙ මනුස්සභාවස්ස පාකටභාවකරණාය පන දාරපරිග්ගහමිපි කරොන්තා යාව පුත්තමුඛදස්සනා අගාරමජ්ඣෙ තිට්ඨන්ති, පරිපාකගහිලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාදිපාරමිකාපි න අභිනික්ඛමන්තිති. කිං වා එතාය කාරණවිත්තාය “සබ්බබුද්ධෙහි ආවිණ්ණසමාවිණ්ණා, යදිදං මනුස්සභූතානංයෙව අභිසම්බුද්ධානා, න දෙවභූතාන”න්ති. අයමෙත්ථ ධම්මතා. තථා හි තදත්ථො මහාභිනිභාරොපි මනුස්සභූතානංයෙව ඉජ්ඣති, න දෙවභූතානං.

කස්මා පන සම්මාසම්බුද්ධා ජම්බුදිපෙ එව උප්පජ්ජන්ති, න සෙසදිපෙසු? කෙචි තාව ආහු “යස්මා පථවියා නාභිභූතා, බුද්ධානුභාවසහිතා අවලට්ඨානභූතා බොධිමණ්ඩභූමි ජම්බුදිපෙ එව, තස්මා ජම්බුදිපෙ එව උප්පජ්ජන්ති”ති, තථා “ඉතරෙසමිපි අවිජ්ඣිතට්ඨානානං තත්ථෙව ලබ්භනතො”ති. අයං පනෙත්ථ අමිහාකං බන්ති – යස්මා පුරිමබුද්ධානං, මහාබොධිසත්තානං, පච්චෙකබුද්ධානඤ්ච නිබ්බන්තියා සාවකබොධිසත්තානං සාවකබොධියා අභිනිභාරො, සාවකපාරමියා සම්භරණං, පරිපාවනඤ්ච බුද්ධබ්‍රහ්මභූතෙ ඉමස්මිං චක්කවාලෙ ජම්බුදිපෙ එව ඉජ්ඣති, න අඤ්ඤත්ථ. වෙනෙය්‍යානං විනයනත්ථො ව බුද්ධුප්පාදොති අග්ගසාවකමහාසාවකාදි වෙනෙය්‍යාවිසෙසාපෙක්ඛාය එතස්මිං ජම්බුදිපෙ එව බුද්ධා නිබ්බන්තන්ති, න සෙසදිපෙසු. අයඤ්ච නයො සබ්බබුද්ධානං ආවිණ්ණසමාවිණ්ණොති. තෙසං උත්තමපුරිසානං තත්ථෙව උප්පත්ති සම්පත්තිචක්කානං විය අඤ්ඤමඤ්ඤප්පතිස්සයතො අපරාපරං චත්තතිති දට්ඨබ්බං, එතෙනෙව ඉමං චක්කවාලං මජ්ඣෙ කත්වා ඉමිනා සද්ධිං චක්කවාලානං දසසහස්සස්සෙව බ්‍රහ්මභූතාවො දිපිතො ඉතො අඤ්ඤස්ස බුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානස්ස තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ අනුපලබ්භනතො. තෙනාහ “තිසු දිපෙසු බුද්ධා න නිබ්බන්තන්ති, ජම්බුදිපෙයෙව නිබ්බන්තන්තිති දීපං පස්සි”ති. ඉමිනා නයෙන දෙසනියාමෙපි කාරණං නිහරිත්වා චත්තබ්බං.

ඉදානි ව බත්තියකුලං ලොකසම්මතං බ්‍රාහ්මණානමිපි පූජනීයභාවතො. “රාජා පිතා භවිස්සති”ති කුලං පස්සි පිතුචසෙන කුලස්ස නිද්දිසිතබ්බතො.

“දසන්තං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානි”ති පස්සි, තෙන අත්තතො අන්තරායාභාවං අඤ්ඤාසි, තස්සා ව තුසිතභවෙ දිබ්බසම්පත්තිපච්චනුභවනං.

තා දෙවතාති දසසහස්සිචක්කවාලදෙවතා. කථං පන තා දෙවතා තදා බොධිසත්තස්ස පුරිතපාරමිභාවං, කථං වස්ස බුද්ධභාවං ජානන්තිති? මහෙසක්ඛානං දෙවතානං වසෙන, යෙභුයොන ව තා දෙවතා අභිසම්මසාගිතො. තථා හි භගවතො ධම්මදානසංවිභාගෙ අනෙකචාරං දසසහස්සිචක්කවාලදෙවතාසන්නිපාතො අහොසි.

“චවාමි”ති ජානාති වුත්ථාසන්නප්පවනෙහි ඤාණසහිතෙහි වුත්තියා උපට්ඨිතභාවස්ස පටිසංවිදිතත්තා. වුත්තිවිත්තං න ජානාති වුත්තිවිත්තක්ඛණස්ස ඉත්තරභාවතො. තථා හි තං වුත්තප්පානඤාණස්සපි අවිසයොව. පටිසන්ධිවිත්තෙපි එසෙව නයො. ආවජ්ජනපරියායොති ආවජ්ජනක්කමො. යස්මා එකචාරං ආවජ්ජිතමත්තෙන ආරම්මණං නිච්ඡිනිතුං න සක්කා, තස්මා තං එවාරම්මණං දුතියං, තතියඤ්ච ආවජ්ජිත්වා නිච්ඡයති. ආවජ්ජනසිසෙන චෙත්ථ ජචනවාරො ගහිතො. තෙනාහ “දුතියතතියචිත්තවාරෙ එව ජානිස්සති”ති. වුත්තියා පුරෙතරං කතිපයචිත්තවාරතො පටියාය “මරණං මෙ ආසන්න”න්ති ජානනතො “වුත්තික්ඛණෙපි චවාමිති ජානාති”ති වුත්තං. පටිසන්ධියා පන අපුබ්බභාවතො පටිසන්ධිවිත්තං න ජානාති. නිකන්තියා උප්පත්තිතො පරතො “අසුකස්මිං මෙ යානෙ පටිසන්ධි ගහිතා”ති ජානාති. තස්මිං කාලෙති පටිසන්ධිග්ගහණකාලෙ. දසසහස්සිලොකධාතු කම්පතීති එත්ථ කම්පනකාරණං හෙට්ඨා ඔභ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. ටී. 1.149) වුත්තමෙව. අත්ථතො පනෙත්ථ යං චත්තබ්බං, තං පරතො මහාපරිනිබ්බානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.171) ආගමිස්සති. මහාකාරුණිකා බුද්ධා භගවන්තො සත්තානං හිතසුඛවිධානතප්පරාය බහුලං සොමනස්සිකාව හොන්තිති තෙසං පට්ඨමභාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණං අට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.17; ධ. ස. අට්ඨ. 498; ම. නි. අට්ඨ. 4.200) වුත්තං. මහාසිවත්ථෙරොපන යදිපි මහාකාරුණිකා බුද්ධා භගවන්තො සත්තානං හිතසුඛවිධානතප්පරාව, විචෙකජ්ඣාසයා පන විසඬිබාරනිත්තා සබ්බසඬිබාරෙසු අජ්ඣුපෙක්ඛනබහුලාති පඤ්චමමභාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණමාහ.

පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පටියායාති පුණ්ණමාය පුරෙ සත්තමදිවසතො පටියාය, සුක්කපක්ඛෙ නචමිතො පටියායාති අත්ථො. සත්තමෙ දිවසෙති නචමිතො සත්තමෙ දිවසෙ ආසල්හිපුණ්ණමායං. ඉදං සුපිනන්ති ඉදානි වුවිචමානාකාරං. මජ්ඣිමට්ඨකථායං පන “අනොතත්තදහං නෙත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. අථ නෙසං දෙවියො ආගන්ත්වා මනුස්සමලභරණත්ථං න්හාපෙත්වා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 4.200) වුත්තං. තත්ථ නෙසං දෙවියොති මහාරාජුනං දෙවියො. වරිත්වාති ගොවරං වරිත්වා.

හරිතුපලිත්තායාති හරිතෙන ගොමයෙන කතපරිභණ්ඩාය. “සො ව බො පුරිසගබ්භො, න ඉත්ථිගබ්භො, පුත්තො තෙ භවිස්සති”ති එත්තකමෙව තෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තතො සුපිනසත්ථනයෙන කටෙසු. “සචෙ අගාරං අජ්ඣාවසිස්සති”තිආදි පන දෙවතාවිග්ගහෙන තමත්ථං යාථාවතො පච්චෙදෙසු.

ධම්මතාති එත්ථ ධම්ම-සද්දො “ජාතිධම්මානං භික්ඛවෙ සත්තාන”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.131; 3.373; පටි. ම. 1.33) විය පකතිපරියායො, ධම්මො එව ධම්මතා යථා දෙවො එව දෙවතාති ආහ “අයං සභාවො”ති, අයං පකතීති අත්ථො. ස්වායං සභාවො අත්ථතො තථා නියතභාවොති ආහ “අයං නියාමොති චුත්තං හොතී”ති. නියාමො පන ඛණ්ඩවිධොති තෙ සබ්බෙ අත්ථුද්ධාරනායෙන උද්ධරිත්වා ඉධාධිප්පෙතනියාමමෙව දස්සෙතුං “නියාමො ව නාමා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කම්මානං නියාමො කම්මනියාමො. එස නයො උතුනියාමාදීසු තීසු. ඉතරො පන ධම්මො එව නියාමො ධම්මනියාමො, ධම්මතා.

කුසලස්ස කම්මස්ස. නිසෙන්නො තිබ්බං කරොන්නො.

අරුපාදිභූමිභාගවිසෙසවසෙන උතුච්ඡෙසදස්සනතො උතුච්ඡෙසෙන සිප්ඤ්ඤානානං රුක්ඛාදීනං පුප්ඵළාදිග්ගහණං “තෙසු තෙසු ජනපදෙසු”ති විසෙසෙත්වා චුත්තං. තස්මිං තස්මිං කාලෙති තස්මිං තස්මිං වසන්තාදිකාලෙ.

මධුරතො ඛිජතො තිත්තතො ඛිජතොති යොජනා.

18. වත්තමානසම්පෙ වත්තමානෙ විය වොහරිතබ්බන්ති “ඔක්කමති”ති චුත්තන්ති ආහ “ඔක්කන්තො හොතීති අයමෙවත්ථො”ති. එවං හොතීති එවං චුත්තප්පකාරෙත්ථස්ස සම්පජානනා හොති. න ඔක්කමමානෙ පටිසන්ධික්ඛණස්ස දුච්ඤ්ඤායානාය. යථා ව චුත්තං “පටිසන්ධිචිත්තං න ජානාතී”ති. දසසහස්සවක්කවාළපත්ථරණෙන වා අප්පමාණො. අතිවිය සමුප්පලනභාවෙන උළාරො . දෙවානුභාවන්ති දෙවෘතං පභානුභාවං. දෙවෘතඤ්ඤි පභං සො ඔභාසො අභිභවති, න තෙසං ආධිපත්තිං. තෙනාහ “නිවත්ථවත්ථස්සා”තිආදි.

ලොකානං ලොකධාතුනං අත්තරො විවරො ලොකත්තරො, සො එව ඉත්ථිලිඬගවසෙන “ලොකත්තරිකා”ති චුත්තො. රුක්ඛගච්ඡාදිනා කෙනචි න හඤ්ඤන්තිති අසා, අසම්බාධා. තෙනාහ “නිව්ච්චිට්ඨා”ති. අසංචුතාති හෙට්ඨා, උපරි ව කෙනචි න පිහිනා. තෙන චුත්තං “හෙට්ඨාපි අප්පතිට්ඨා”ති. තත්ථ පි-සද්දෙන යථා හෙට්ඨා උදකස්ස පිධායිකා පථවී නත්ථීති අසංචුතා ලොකත්තරිකා, එවං උපරිපි වක්කවාළෙසු විය දෙවච්ඡානානං අභාවතො අසංචුතා අප්පතිට්ඨාති දස්සෙති. අත්ථකාරො එත්ථ අත්ථීති අත්ථකාරා. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං න ජායති ආලොකස්ස අභාවතො, න වක්ඛුතො. තථා හි “තෙන ඔභාසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ජානන්ති”ති චුත්තං. ජම්බුදීපෙ ධීතමප්ඤ්ඤානිකවෙලායං පුබ්බවිදෙහවාසීනං අත්ථභිගමනවසෙන උපඨිඨං සූරියමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, අපරගොයානවාසීනං උග්ගමනවසෙන, එවං සෙසදීපෙසු පිති ආහ “එකප්පභාරෙතෙව තීසු දීපෙසු පඤ්ඤායන්ති”ති. ඉතො අඤ්ඤථා පන ද්විසු එව දීපෙසු එකප්පභාරෙන පඤ්ඤායන්තිති. එකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසතසහස්සාති අත්ථකාරවිධමනම්පි ඉමිනාව නයෙන දට්ඨබ්බං. පභාය නප්පහොන්තිති අත්තතො පභාය ඔභාසිතුං අනභිසම්භුතන්ති. යුගන්ධරපබ්බතප්පමාණෙ ආකාසෙ විවරණතො “වක්කවාළපබ්බතස්ස වෙමප්ඤ්ඤාන විවරන්ති”ති චුත්තං.

වාචටාති බාදනත්ථං ගණ්ඨිතුං උපක්කමන්තා. විපරිවත්තිත්ථාති විවත්තිත්ථා. ජිප්ජිත්ථාති මුච්ඡාපත්තියා ධීතට්ඨානතො මුච්චිත්ථා, අඬගපච්චඬගඡෙදනෙන වා ජිප්ජිත්ථා. අච්චන්තබාරෙති ආතපසන්තාපාභාවෙන අතිසීනභාවමෙව සන්ධාය අච්චන්තබාරතා චුත්තා සියා. න හි තං කප්පසණ්ඨහනඋදකං සම්පත්තිකරමභාමෙසචුට්ඨං පථවිසන්ධාරකං කප්පවිනාසකං උදකං විය බාරං භවිතුං අරහති. තථා හි සති පථවිපි විලියෙයා, තෙසං වා පාපකම්මබලෙන පෙනානං උදකස්ස පුබ්බබෙලභාවාපත්ති විය තස්ස උදකස්ස තදා බාරභාවාපත්ති හොතීති චුත්තං “අච්චන්තබාරෙ උදකෙ”ති.

එකයාගුපානමත්තම්පිති පත්තාදිභාජනගතං යාගුං ගලොච්ඡාදිඋද්ධරණියා ගහෙත්වා පිචනමත්තම්පි කාලං. සමන්තතොති සබ්බභාගතො ඡප්පකාරම්පි.

19. වතුන්තං මහාරාජානං වසෙනාති වෙස්සවණාදිවතුමහාරාජභාවසාමඤ්ඤෙන.

යථාචිහාරන්ති යථාසකං විහාරං.

20. පකතියාති අත්තතො පකතියා එව. තෙනාහ “සභාවෙනෙවා”ති. පරස්ස සන්තිකෙ ගහණෙන විනා අත්තතො සභාවෙනෙව සයමෙව අධිට්ඨන්තිවා සීලසම්පන්නා. බොධිසත්තමානාපීති අම්භාකං බොධිසත්තමානාපි. කාලදෙවිලස්සාති යථා කාලදෙවිලස්ස සන්තිකෙ අඤ්ඤදා ගණ්ඨාති, බොධිසත්තෙ පන...පෙ.... සයමෙව සීලං අග්ගහෙසි, තථා විපස්සිබොධිසත්තමානාපීති අධිප්පායො.

21. “මනුස්සෙසු”ති ඉදං පකතිවාරිත්තවසෙන චුත්තං, “මනුස්සිත්ථියා නාම මනුස්සපුරිසෙසු පුරිසාධිප්පායචිත්තං උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති. බොධිසත්තස්ස මාතුයා පන දෙවෙසුපි තාදිසං චිත්තං නුප්පජ්ජතෙව. යථා බොධිසත්තස්ස

ආනුභාවෙන බොධිසත්තමාතු පුරිසාධිප්පායවිත්තං නුප්පජ්ජති, එවං තස්ස ආනුභාවෙනෙව සා කෙනවි පුරිසෙන අනභිභවතියාති ආහ “පාදා න වහන්ති දිබ්බසඬ්ඛිකා විය බජ්ඣන්ති”ති.

22. පුබ්බෙ “කාමගුණුපසංහිතං විත්තං නුප්පජ්ජති”ති වුත්තං, පුන “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬ්ඛිභූතා පරිවාරෙති”ති ව වුත්තං. කප්ථිදං අඤ්ඤාමඤ්ඤං න විරුජ්ඣතිති ආහ “පුබ්බෙ”තිආදි. වත්ථුපටික්ඛෙපොති අබ්‍රහ්මවරියවත්ථුපටිසෙධො. තෙනාහ “පුරිසාධිප්පායවසෙනා”ති. ආරම්මණපටිලාභොති රූපාදිපඤ්චකාමගුණාරම්මණස්සෙව පටිලාභො.

23. කිලමපොති බෙදො, කායස්ස ගරුභාවකට්ඨනභාවාදයොපි තස්සා තදා න භොන්ති එව. “තිරොකුච්ඡිගතං පස්සති”ති වුත්තං. කදා පට්ඨාය පස්සතිති ආහ “කලලාදිකාලං අතික්කමිත්වා”තිආදි. දස්සනෙ පයොජනං සයමෙව වදති. තස්ස අභාවතො කලලාදිකාලෙ න පස්සති. පුත්තෙන දහරෙන මන්දෙන උත්තානසෙයාකෙන සද්ධිං. “යං තං මාතු”තිආදි පකතිවාරිත්තවසෙන වුත්තං. වක්කවත්තිගබ්භතොපි හි සවිසෙසං බොධිසත්තගබ්භො පරිහාරං ලහති පුඤ්ඤසම්භාරස්ස සාතිසයත්තා, තස්මා බොධිසත්තමානා අතිවිය සප්පායාභාරාවාරා ව හුත්වා සක්කවචං පරිහරති. සුඛවාසත්ථන්ති බොධිසත්තස්ස සුඛවාසත්ථං. පුරත්ථාහිමුඛොති මාතු පුරිමභාගාහිමුඛො. ඉදාති තිරොකුච්ඡිගතස්ස දිස්සමානතාය අබ්භන්තරං, බාහිරඤ්ච කාරණං දස්සෙතුං “පුබ්බෙ කතකම්ම”න්තිආදි වුත්තං. අස්සාති දෙවියා. වත්ථුන්ති කුච්ඡිං. එලිකඅබ්භපටලාදිනො විය බොධිසත්තමාතුකුච්ඡිතවස්ස පනනුභාවෙන ආලොකස්ස විබන්ධාභාවතො යථා බොධිසත්තමානා කුච්ඡිගතං බොධිසත්තං පස්සති, කිං එවං බොධිසත්තොපි මාතරං, අඤ්ඤාඤ්ච පුරතො ධීතං රූපගතං පස්සති, නොති ආහ “බොධිසත්තො පනා”තිආදි. කස්මා පන සති වක්ඛුමිහි, ආලොකෙ ව න පස්සතිති ආහ “න හි අත්තොකුච්ඡියං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති”ති. අස්සාසපස්සාසා විය හි තත්ථ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණමිපි න උප්පජ්ජති තජ්ජස්ස සමන්තාභාරස්ස අභාවතො.

24. යථා අඤ්ඤා ඉත්ථියො විජාතජ්ජවචයා තාදිසෙන රොගෙන අභිභූතාපි හුත්වා මරන්ති, බොධිසත්තමාතු පන බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ තස්ස විජායනනිමිත්තං, න කොචි රොගො උප්පජ්ජති, කෙවලං ආයුපරික්ඛයෙනෙව කාලං කරොති, ස්වායමන්තො භෙට්ඨා වුත්තො එව. “බොධිසත්තෙන වසිතට්ඨානඤ්ඤි”තිආදි තස්ස කාරණවචනං. අඤ්ඤෙසං අපරිභොගන්ති අඤ්ඤෙහි න පරිභුඤ්ජිතබ්බං, න පරිභොගයොග්ගන්ති අත්ථො. තථා සති බොධිසත්තපිතු අඤ්ඤාය අග්ගමභෙසියා භවිතබ්බං, තථාපි බොධිසත්තමාතරි ධරන්තියා අයුජ්ජමානකන්ති ආහ “න ව සක්කා”තිආදි. අපනෙත්වාති අග්ගමභෙසියානතො නිහරිත්වා. අත්තති ඡන්දරාගවසෙනෙව බහිද්ධා ආරම්මණපරියෙසනාති විසයිතිසාරාගො සත්තානං විසයෙසු සාරාගස්ස බලවකාරණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “සත්තානං අත්තභාවෙ ඡන්දරාගො බලවා භොති”ති. අනුරක්ඛිතුං න සක්කොතිති සම්මා ගබ්භපරිහාරං නානුයුඤ්ජති. තෙන ගබ්භො බහ්වාබාධො භොති. වත්ථු විසදං භොතිති ගබ්භාසයො විසුද්ධො භොති. මාතු මජ්ඣිමවයස්ස තතියකොට්ඨාසෙ බොධිසත්තගබ්භොක්කමනමිපි තස්සා ආයුපරිමාණවිලොකනෙනෙව සඬ්ඛිගතං වයොවසෙන උප්පජ්ජනකවිකාරස්ස පරිවජ්ජනතො. ඉත්ථිසභාවෙන උප්පජ්ජනකවිකාරො පන බොධිසත්තස්ස ආනුභාවෙනෙව වූපසමති.

25. සත්තමාසජාතොති පටිසන්ධිග්ගහණතො සත්තමෙ මාසෙ ජාතො. සො සීතුණ්හක්ඛමො න භොති අතිවිය සුබ්බමාලතාය. අට්ඨමාසජාතො කාමං සත්තමාසජාතො බුද්ධිවයවා, එකච්චෙ පන වම්මපදෙසා වුද්ධිං පාපුණන්තා සට්ඨනං න සහන්ති, තෙන සො න ජීවති. “සත්තමාසජාතස්ස පන න තාව තෙ ජාතා”ති වදන්ති.

27. දෙවා පඨමං පටිග්ගණ්හන්ති “ලොකනාථං මහාපුරිසං සයමෙව පඨමං පටිග්ගණ්හමා”ති සඤ්ජාතගාරවබ්‍රමානා අත්තතො පීතිං පච්චෙදන්තා බිණාසවා සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානො ආදිතො පටිග්ගණ්හන්ති. සුතිවෙසන්ති සුතිජග්ගතධාතිවෙසං. එකෙති අභයගිරිවාසිනො. මච්ඡක්ඛිසදිසං ඡව්වසෙන. අට්ඨාසි න නිසීදි, න නිපජ්ජි වා. තෙන වුත්තං “ධීතාව බොධිසත්තං බොධිසත්තමානා විජායති”ති. නිද්දුක්ඛතාය ධීතා එව හුත්වා විජායති. දුක්ඛස්ස හි බලවභාවතො තං දුක්ඛං අසභමානා අඤ්ඤා ඉත්ථියො නිසින්තා වා නිපන්තා වා විජායන්ති.

28. අජිනප්පවෙණියාති අජිනවම්මෙහි සිබ්බිත්වා කතපවෙණියා. මහාතෙජොති මහානුභාවො. මහායසොති මහාපරිවාරො, විපුලකිත්තිසොසො ව.

29. භග්ගවිහග්ගාති සම්බාධට්ඨානතො නික්ඛමනෙන විභාවිත්තා භග්ගා, විහග්ගා විය ව හුත්වා, තෙන නෙසං අවිසදභාවමෙව දස්සෙති. අලග්ගො හුත්වාති ගබ්භාසයෙ, යොනිපදෙසෙ ව කත්ථවි අලග්ගො අසත්තො හුත්වා, යතො “ධමකරණතො උදකනික්ඛමනසදිස”න්ති වුත්තං. උදකෙනාති ගබ්භාසයගතෙන උදකෙන. අමක්ඛිතොව නික්ඛමති සම්මක්ඛිතස්ස තාදිසස්ස උදකසෙම්භාදිකස්සෙව තත්ථ අභාවතො. බොධිසත්තස්ස හි පුඤ්ඤානුභාවතො පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය තං යානං පුබ්බෙපි විසුද්ධං විසෙසතො පරමසුගන්ධගන්ධකුටි විය වන්දනගන්ධං වායන්තං තිට්ඨති.

උදකවට්ටියොති උදකක්ඛන්ධා.

31. මුහුත්තජාතොති මුහුත්තෙන ජාතො හුත්වා මුහුත්තමත්තොව. අනුධාරියමානෙනි අනුකූලවසෙන නියමානෙ. ආගතානෙවාති තං යානං උපගතාති එව. අනෙකසාධන්ති රතනමයානෙකසත්තිට්ඨානභීරකං. සහස්සමණ්ඩලන්ති තෙසං උපරිට්ඨිතං අනෙකසහස්සමණ්ඩලභීරකං. මරුති දෙවා. න බො පන එවං දට්ඨබ්බං පදවිතිභාරතො පගෙව දිසාවිලෝකනස්ස කතන්තා. තෙනාහ “මහාසත්තො හී”තිආදි. එකභිගණානීති විවට්ඨානවෙන විහාරභිගණපරිවෙණභිගණානී විය එකභිගණසදිසානි අහෙසුං. සදිසොපි නත්ථීති තුම්මාකං ඉදං විලෝකනං විසිට්ඨෙ පස්සිතුං “ඉධ තුම්මහෙහි සදිසොපි නත්ථී, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. අග්ගොති පධානො, කෙන පනස්ස පධානතාති ආහ “ගුණෙහී”ති. පයම-සද්දො වෙන්ට පධානපරියායො. බොධිසත්තස්ස පන පධානතා අනඤ්ඤසාධාරණාති ආහ “සබ්බපයමො”ති, සබ්බපධානොති අත්ථො. එකස්සෙවාති අග්ගසද්දස්සෙව. එත්ථ ව මහෙසක්ඛා තාව දෙවා තථා ව වදන්ති, ඉතරෙ පන කට්ඨන්ති? මහාසත්තස්ස ආනුභාවදස්සනාදිනා. මහෙසක්ඛානඤ්ඤි දෙවානං මහාසත්තස්ස ආනුභාවො විය තෙන සදිසානමිති ආනුභාවො පච්චක්ඛො අහොසීති, ඉතරෙ පන තෙසං වචනං සුත්වා සද්දහන්තා අනුමිනන්තා තථා ආහංසු. පරිපාකගතපුබ්බහෙතුසංසිද්ධාය ධම්මතාය වොදියමානො ඉමස්මිං... පෙ.... බ්‍යාකාසි.

ජාතමත්තස්සෙව බොධිසත්තස්ස යානාදීති යෙසං විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභූතානීති තෙ නිද්ධාරෙන්වා දස්සෙන්තො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ පතිට්ඨානං චතුර්දධිපාදපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං ඉද්ධිපාදවසෙන ලෝකාත්තරධම්මෙසු සුප්පතිට්ඨිතභාවසමිප්ඤ්ඤානො. උත්තරාභිමුඛභාවො ලෝකස්ස උත්තරණවසෙන ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තෙන හි භගවා සදෙවකස්ස ලෝකස්ස අභිභූතො, කෙනවි අනභිභූතො අහොසි. තෙනාහ “මහාජනං අප්ප්කොත්ථරිත්වා අභිභවිත්වා ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්ත”න්ති. තථා සත්තපදගමනං සත්තපදබොජ්ඣකභිගණමිපන්නඅරියමග්ගගමනස්ස. සුවිසුද්ධසෙතව්ජන්තධාරණං සුවිසුද්ධවිමුක්තිජන්තධාරණස්ස. පඤ්චරාජකකුඛණ්ඩසමායොගො පඤ්චවිධවිමුක්තිගුණසමායොගස්ස. අනාවට්ටිසානුවිලෝකනං අනාවට්ටකොණ්ඩාය. “අග්ගොහමස්මි”තිආදිනා අප්මහිතවාචාහාසනං කෙනවි අවිබන්ධනියතාය අප්පවත්තියස්ස සද්ධම්මවක්කප්පවත්තතස්ස. “අයමන්තිමා ජාති”ති ආයතිං ජාතියා අභාවකිත්තනා අනුපාදි...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං තස්ස තස්ස අනාගතෙ ලද්ධබ්බවිසෙසස්ස තං තං නිමිත්තං අබ්‍යභිවාරීති කත්වා. න ආගතොති ඉමස්මිං සුත්තෙ, අඤ්ඤත්ථ ව චක්ඛමානාය අනුපුබ්බියා න ආගතො. ආහරිත්වාති තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ, අට්ඨකථාසු ව ආගතනායෙන ආහරිත්වා දිපෙතබ්බො.

“දසසහස්සිලෝකධාතු කම්පි”ති ඉදං සතිපි ඉධ පාළියං ආගතත්තෙ චක්ඛමානානං අච්ඡරියානං මූලභූතං දස්සෙතුං චුත්තං, එවං අඤ්ඤම්පි එවරූපං දට්ඨබ්බං. තත්තිබද්ධා වීණා වම්මබද්ධා හෙරියොති පඤ්චඩ්ඛිකතුරියස්ස නිදස්සනමත්තං, ව-සද්දෙන වා ඉතරෙසමිපි සභිගහො දට්ඨබ්බො. “අන්ද්‍රබන්ධනාදීති තභ්බණෙ එව ඡප්පිත්වා පුන පාකතිකානෙව භොන්ති, තථා ඡච්චන්ධාදීනං චක්ඛුසොතාදීති තථාරූපකම්මපච්චියා තස්මිංයෙව බණෙ උප්පජ්ජිත්වා තාවදෙව විගච්ඡන්ති”ති වදන්ති. ඡප්පිංසුති ව පාදෙසු බන්ධට්ඨානෙසු ඡප්පිංසු. විගච්ඡිංසුති වූපසමිංසු. ආකාසට්ඨකරතනානි නාම තංතංවිමානගතමණිරතනාදීති. සකතෙණොභාසිතානීති අතිවිය සමුප්ප්ලාය අත්තනො පහාය ඔභාසිතානි අහෙසුං. නප්පවත්තීති න සන්තිපාතො. න වායීති බරො වාතො න වායි. මුදුසුබො පන සත්තානං සුබාවහො වායි. පට්ඨගතා අහෙසුං උච්චට්ඨානෙ යාතුං අවිසහන්තා. උතුසම්පන්නොති අනුණ්භාසිතතාසභිකාතෙන උතුනා සම්පන්නො. අප්පොටනං චූච්චති භුජහත්ථසභිසට්ටනසද්දො, අත්ථතො පන වාමහත්ථං උරෙ යපෙත්වා දක්ඛිණෙන පුටුපාණිනා හත්ථතාලනෙන සද්දකරණං. මුඛෙන උස්සෙලනං සද්දස්ස මුඤ්චනං සෙලනං. එකද්ධප්මාලා අහොසි නිරන්තරං ධප්මාලාසමොධානගතාය. න කෙවලඤ්ච එනාති එව, අථ බො අඤ්ඤානිපි “විචිත්තපුප්පසුගන්ධපුප්පවස්සදෙවොපවස්සි සුරියෙ දිස්සමානෙ එව තාරකා ඔභාසිංසු, අච්ඡං විප්පසන්තං උදකං පට්ඨිතො උභිජ්ජී, බිලාසයා ව තිරව්ජානා ආසයතො නික්ඛමිංසු, රාගදොසමොහාපි තනු භවිංසු, පට්ඨියං රජො වූපසමි, අතිට්ඨගන්ධො විගච්ඡී, දිබ්බගන්ධො වායි, රූපිනො දෙවා සරූපෙනෙව මනුස්සානං ආපාථං අගමංසු, සත්තානං චුතුපපාතා නාහෙසු”න්ති එවමාදීති යාති මහාභිනිභාරසමයෙ උප්පන්නානි ද්වන්තිංසපුබ්බනිමිත්තානි, තානි අනවසෙසතො තදා අහෙසුන්ති.

තත්‍රාපීති තෙසුපි පට්ඨකම්පාදිසු එවං පුබ්බනිමිත්තභාවො වෙදිතබ්බො. න කෙවලං සම්පතිජාතස්ස යානාදිසු එවාති අධිප්පායො. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං සබ්බස්ස ඤෙයාස්ස, තිත්ථකරමතස්ස ව චාලනතො. කෙනවි අනුස්සාහිතානංයෙව ඉමස්මිංයෙව එකචක්කවාලෙ සන්තිපාතො කෙනවි අනුස්සාහිතානංයෙව එකස්පහාරෙනෙව සන්තිපතිත්වා ධම්මපටිග්ගණ්ඨනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පයමං දෙවතානං පටිග්ගණං දිබ්බවිහාරපට්ටලාහස්ස, පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගණං. තත්ථෙව යානස්ස නිව්වලසභාවතො ආනෙඤ්ඤවිහාරපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. වීණානං සයං වජ්ජනං පරූපදෙසෙන විනා සයමෙව අනුපුබ්බවිහාරපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. හෙරිනං වජ්ජනං චක්කවාලපරියන්තාය පරිසාය පවෙදනසමත්ථස්ස ධම්මහෙරියා අනුසාවනස්ස අමතදුන්දුභිසොසනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අන්ද්‍රබන්ධනාදීනං ඡෙදො මානවිතිබන්ධහෙදනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. මහාජනස්ස රොගවිගමො තස්සෙව සකලවට්ටදුක්ඛරොගවිගමභූතස්ස සච්චපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. “මහාජනස්සා”ති පදං “මහාජනස්ස දිබ්බචක්ඛුපට්ටලාහස්ස, මහාජනස්ස දිබ්බසොතධාතුපට්ටලාහස්සා”තිආදිනා තත්ථ තත්ථ ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ඉද්ධිපාදභාවනාවසෙන සාතිසයඤ්ඤාණපට්ඨසමිපත්තිසිද්ධිති ආහ “පීඨසප්පිනං ජවසම්පදා චතුර්දධිපාදපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්ත”න්ති.

සුපරිපාලනසම්පාදන. වතුපරිසමිතිදායකමස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අත්ථාදිඅනුරූපං අත්ථාදිසු සම්පට්ඨත්තිභාවතො. රතනානං සකතෙජොභාසිතත්තං යං ලොකස්ස ධම්මොභාසං දස්සෙස්සති, තෙන තස්ස සකතෙජොභාසිතත්තස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

වතුබ්බමච්ඡාරපට්ඨානස්ස පුබ්බනිමිත්තං තස්ස සබ්බසො වෙරවුපසමනතො. එකාදසඅග්ගිනිබ්බාපනස්ස පුබ්බනිමිත්තං දුන්නිබ්බාපනනිබ්බානභාවතො. ඤාණාලොකාදස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං අනාලොකෙ ආලොකදස්සනභාවතො. නිබ්බානරසෙනාති කිලෙසානං නිබ්බායනරසෙන. එකරසභාවස්සාති සාසනස්ස සබ්බත්ථ එකරසභාවස්ස, තඤ්ච බො අමධුරස්ස ලොකස්ස සබ්බසො මධුරභාවාපාදනෙන. ද්වාසට්ඨිදිට්ඨගතභිත්තදනස්ස පුබ්බනිමිත්තං සබ්බසො දිට්ඨිගතවාතාපනායනවසෙන. ආකාසාදිඅප්පතිට්ඨවිසමවඤ්චලට්ඨානං පභාය සකුණානං පථවිගමනං තාදිසං මිච්ඡාගාහං පභාය සත්තානං පාණෙහි රතනත්තයසරණගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. බහුජනකත්තකායාති චන්දස්ස විය බහුජනස්ස කත්තකාය. සුරියස්ස උණ්භසිතවිච්ඡිතඋතුසුඛතා පරිලාභවිච්ඡිතකායිකවෙතසිකසුඛප්පත්තියා පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං අප්පොටනාදීහි කීළනං පමොදුප්පත්ති භවත්තගමනෙන, ධම්මසභාවබොධනෙන ච උදානවසෙන පමොදවිභාවනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ධම්මවෙගවස්සනස්සාති දෙසනාඤ්ඤාවෙගෙන ධම්මාමතස්ස වස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. කායගතාසතිවසෙන ලද්ධං කුමානං පාදකං කත්වා උප්පාදිතග්ගඵලසුඛානුභවො කායගතාසතිඅමතපට්ඨානො, තස්ස පන කායස්සාපි අතප්පකසුඛාවභත්තා බුදාපිපාසාපිළනාභාවො පුබ්බනිමිත්තං වුත්තො . අට්ඨකථායංපන බුදුං, පිපාසඤ්ච භින්දිත්වා වුත්තං. තත්ථ පුබ්බනිමිත්තානං හෙදො විසෙසසාමඤ්ඤවිභාගෙන, ගොබලිබද්දඤායෙන ච ගහෙනබ්බො. “සයමෙවා”ති පදං “අට්ඨකිකමග්ගඵලවරවරණස්සා”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. භරිතභාවස්සාති පරිපුණ්ණභාවස්ස. “අරියද්ධපමාලාමාලිකායාති කාසායද්ධපමාලාවත්තකායා”ති කෙච්චි, සදෙවකස්ස ලොකස්ස පන අරියමග්ගබොජ්ඣංගද්ධපමාලාහි මාලිභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. යං පනෙත්ථ අනුද්ධට්ඨං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එත්ථාති “සම්පතිජාතො”තිආදිනා ආගතෙ ඉමස්මිං වාරෙ. විස්සජ්ජිතොව, තස්මා අම්භෙහි ඉධ අපුබ්බං චත්තබ්බං තත්ථිති අධිප්පායො. තදා පථවියං ගව්ඡන්තොපි මහාසත්තො ආකාසෙන ගව්ඡන්තො විය මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසිති අයමෙත්ථ නියති ධම්මනියාමො බොධිසත්තානං ධම්මතා ති ඉදං නියතිවාදවසෙන කථනං. පුබ්බෙ පුරිමජාතිසු තාදිසස්ස පුඤ්ඤසම්භාරකම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසිති ඉදං පුබ්බෙකකම්මවාදවසෙන කථනං. ඉමෙසං සත්තානං උපරි ථිසනසීලතාය යථාසකං කම්මමෙව ඉස්සරො නාම, තස්ස නිම්මානං අත්තතො ඵලස්ස නිබ්බත්තනං මහාපුරිසොපි සදෙවකං ලොකං අභිභවිතුං සමත්ථෙන උළාරෙන පුඤ්ඤකම්මෙන නිබ්බත්තිතො, තෙන ඉස්සරෙන නිම්මිතො නාම, තස්ස වායං නිම්මානවිසෙසො, යදිදං මහානුභාවතා, යාය මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසිති ඉදං ඉස්සරනිම්මානවසෙන කථනං. එවං තං තං බහුලං චත්වා කීං ඉමාය පරියායකථායාති අවසානෙ උජුකමෙව බ්‍යාකරි. සම්පතිජාතො පථවියං කථං පදසා ගව්ඡති, එවං මහානුභාවො ආකාසෙන මඤ්ඤෙ ගව්ඡතිති පරිකප්පනවසෙන ආකාසෙන ගව්ඡන්තො විය අහොසි. සිසතරං පන සත්තපදවිනිභාරෙන ගතත්තා දිස්සමානරූපොපි මහාජනස්ස අදිස්සමානො විය අහොසි. අවෙලකභාවො, බුද්දකසරිරතා ච තාදිසස්ස ඉරියාපථස්ස න අනුවිජ්ඣිකාති කම්මානුභාවසඤ්ජනිතපාටිභාරියවසෙන අලභිකතපටියත්තො විය, සොළසවස්සුද්දෙසිකො විය ච මහාජනස්ස උපට්ඨාසිති වෙදිතබ්බං. මහාසත්තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන තදා තථා උපට්ඨානමත්තමෙවෙනත්ති. පච්ඡා බාලදාරකොව අහොසි, න තාදිසොති. බුද්ධභාවානුවිජ්ඣිකස්ස බොධිසත්තානුභාවස්ස යථාවතො පවෙදිතත්තා පරිසා වස්ස බ්‍යාකරණෙන බුද්ධෙන විය... පෙ.... අත්තමනා අහොසි.

සබ්බධම්මතාති සබ්බා සොළසවිධාපි යථාවුත්තා ධම්මතා සබ්බබොධිසත්තානං භොන්තිති වෙදිතබ්බා පුඤ්ඤඤාණසම්භාරදස්සනෙන නෙසං එකසදිසත්තා.

ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවණ්ණනා

33. දුකුලවුම්භටකෙති දහරස්ස නිපජ්ජනයොග්‍යතාවසෙන පටිසංභට්ඨකුලසුබ්බමෙ. “බත්තියො බ්‍රාහ්මණො”ති එවමාදි ජාති. “කොණ්ඩඤ්ඤො ගොතමො”ති එවමාදි ගොත්තං. “පොණ්ඩා වික්ඛල්ලිකා සාකියා කොළියා”ති එවමාදි කුලපදෙසො. ආදි-සද්දෙන රුපිස්සරියපරිවාරාදිසබ්බසම්පත්තියො සඛිගණ්ණාති. මහත්තස්සාති විපුලස්ස, උළාරස්සාති අත්ථො. නිජ්ඵත්තියොති සිද්ධියො. ගන්තබ්බගතියාති ගති-සද්දස්ස කම්මසාධනතමාහ. උපපජ්ජනවසෙන හි සුවරිතදුච්චරිතෙහි ගන්තබ්බාති ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසො. ගව්ඡති යථාරූපි පචත්තතිති ගති, අප්ඤ්ඤායො. පටිසරණෙහි පරායණෙ අවස්සයෙ. සබ්බසඛිබ්බවිසංයුත්තස්ස හි අරහතො නිබ්බානමෙව තංපටිසරණං. ත්‍යාහන්ති තෙ අහං.

දසවිධෙ කුසලධම්මෙ, අගරහිතෙ ව රාජධම්මෙ (ජා. 2 මහාමංසජාතකෙ විත්ථාරො) නියුත්තොති ධම්මිකො. තෙන ච ධම්මෙන සකලං ලොකං රඤ්ජෙතිති ධම්මරාජා. යස්මා චක්කවත්ති ධම්මෙන ඤායෙන රජ්ජං අධිගව්ඡති, න අධම්මෙන, තස්මා වුත්තං “ධම්මෙන ලද්ධරජ්ජත්තා ධම්මරාජා”ති. වතුසු දිසාසු සමුද්දපරියොසානතාය වතුරත්තා නාම තත්ථ තත්ථ දිපෙ මහාපථවිති ආහ “සුරත්ථිම...පෙ.... ඉස්සරො”ති. විජ්ඣාචිති විජෙතබ්බස්ස විජිතවා,

කාමකොට්ඨකස්ස අබ්භන්තරස්ස, පට්ටාභ්ගස්ස බාහිරස්ස ච අර්ග්ගස්ස විජය, විජේත්වා ධීනොති අත්ථො. කාමං චක්කවත්තීනො කෙනවි යුද්ධං නාම නත්ථි, යුද්ධෙන පන සාධෙතබ්බස්ස විජයස්ස සිද්ධියා “විජිතසඬ්ඨාමො”ති චුත්තං. ජනපදොච චතුබ්බිකවිජරියධම්මාදිසමන්තාගතෙ අස්මිං රාජීනි ථාවරියං කෙනවි අසංභාරියං දළ්භං භත්තභාවං පත්තො, ජනපදෙ චා අත්තනො ධම්මිකාය පටිපත්තියා ථාවරියං ථීරභාවං පත්තොති ජනපදත්ථාවරියප්පත්තො. මනුස්සානං උරෙ සත්ථං යපෙත්වා ඉව්ඡිතධනහරණාදිනා පරසාභසකාරිතාය සාහසිකා.

රතිජනනට්ඨෙනාති අතප්පකපිතිසොමනස්සුප්පාදනෙන. සද්දත්ථතො පන රමෙතීති රතනං. “අහො මනොහර”න්ති විත්තෙ කත්තබ්බතාය විත්තිකතං. “ස්වායං විත්තිකාරො තස්ස පූජනීයතායා”ති විත්තිකතන්ති පූජනීයන්ති අත්ථං වදන්ති. මහත්තං විපුලං අපරිමිතං මූලං අග්ගන්ති මහග්ගං. නත්ථි එතස්ස තුලා උපමාති අතුලං, අසද්ධං. කදාචි එව උප්පජ්ජනතො දුක්ඛෙන ලද්ධබ්බත්තා දුල්ලභදස්සනං. අනොමෙහි උළාරගුණෙහෙව සත්තෙහි පරිභුක්ඡිතබ්බතො අනොමසත්තපරිභොගං. ඉදානි නෙසං විත්තිකතාදිඅත්ථානං සවිසෙසං චක්කරතනෙ ලබ්භමානතං දස්සෙත්වා ඉතරෙසුපි තෙ අතිදිසිතුං “චක්කරතනස්ස චා”තිආදි ආරද්ධං. අඤ්ඤං දෙවට්ඨානං නාම න භොති රඤ්ඤො අනඤ්ඤසාධාරණස්සරියාදිසම්පත්තිපටිලාභහෙතුතො, සත්තානඤ්ඤා යටිච්ඡිතත්ථපටිලාභහෙතුතො. අග්ගො නත්ථි අතිවිය උළාරසමුප්ප්ලසත්තරතනමයත්තා, අවිජරියබ්භතමහානුභාවතාය ච. යදග්ගෙන මහග්ගං, තදග්ගෙන අතුලං. සත්තානං පාපජිගුව්ඡනෙන විගතකාළකො පුඤ්ඤපසුතතාය මණ්ඩභුතො යාදිසො කාලො බුද්ධුප්පාදාරහො, තාදිසෙ එව චක්කවත්තීනම්පි සම්භවොති ආහ “යස්මා ච පනා”තිආදි. උපමාවසෙන වෙතං චුත්තං, උපමොපමෙය්‍යානඤ්ඤා න අවිචන්තමෙව සදිසතා. තස්මා යථා බුද්ධා කදාචි කර්මවි උප්පජ්ජන්ති, න තථා චක්කවත්තීනො, එවං සත්තෙහි චක්කවත්තීනපරිපූරණස්සාපි දුක්කරභාවතොපි දුල්ලභුප්පාදායෙවාවති, ඉමිනා දුල්ලභුප්පාදනාසාමඤ්ඤන තෙසං දුල්ලභදස්සනතා චුත්තාති වෙදිතබ්බං. කාමං චක්කරතනානුභාවෙන සිප්ඤ්ඤාමානො ගුණො චක්කවත්තිපරිවාරසාධාරණො, තථාපි “චක්කවත්ති එව නං සාම්භාවෙන විසවිතාය පරිභුක්ඡන්ති”ති වත්තබ්බතං අරහති තදත්ථං උප්පජ්ජනතොති දස්සෙත්තො “තදෙත”න්තිආදිමාහ. යථාචුත්තානං පඤ්චන්තං, ඡන්තම්පි චා අත්ථානං ඉතරරතනෙසුපි ලබ්භනතො “එවං සෙසානිපි”ති චුත්තං. භත්ථිඅස්ස-පරිභොගපකරණභාවෙන සමන්තාගතො අජිතවිජයතො, චක්කරතනෙන ච පරිවාරභාවෙන, සෙසෙහි පරිභොගපකරණභාවෙන සමන්තාගතො. භත්ථිඅස්සමණිඉත්ථීරතනෙහි පරිභොගපකරණභාවෙන සෙසෙහි පරිවාරභාවෙනාති යොජනා.

චතුත්තං මහාදිපානං සිරිවිභවන්ති තත්ථ ලද්ධං සිරිසම්පත්තිඤ්ඤෙව භොගසම්පත්තිඤ්ඤෙව. තාදිසමෙවාවති “පුරෙහත්තමො”තිආදිනා චුත්තානුභාවමෙව. යොජනප්පමාණං පදෙසං ඛ්‍යාපනෙන යොජනප්පමාණං අන්ධකාරං. අතිදිසතාදිඡබ්බිධදොසපරිවජ්ජිතං.

සුරාති සත්තිවත්තො, නිබ්භයාති අත්ථොති ආහ “අභිරුකා”ති. අඬගන්ති කාරණං. යෙන කාරණෙන “වීරා”ති චූච්චෙය්‍යං, තං වීරඬගං. තෙනාහ “වීරියස්සෙතං නාම”න්ති. යාච චක්කවාළපබ්බතා චක්කස්ස වත්තනතො “චක්කවාළපබ්බතං සීමං කත්වා ධීතසමුද්දපරියන්ත”න්ති චුත්තං. “අදණ්ඩෙනා”ති ඉමිනාව ධනදණ්ඩස්ස, සරිරදණ්ඩස්ස ච අකරණං චුත්තං. “අසත්ථොනා”ති ඉමිනා පන සෙනාය යුප්ඤ්ඤාස්සාති තද්දුගයං දස්සෙතුං “යෙ කතාපරාධෙ”තිආදි චුත්තං. චුත්තප්පකාරන්ති සාගරපරියන්තං.

“රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, තණ්හායනට්ඨෙන තණ්හා”ති පවත්තිආකාරහෙදෙන ලොහො එව ද්විධා චුත්තො. තථා හිස්ස ද්විධාපි ඡදනට්ඨො එකන්තිකො. යථාහ “අන්ධතමං තදා භොති, යං රාගො සහතෙ නර”න්ති, (නෙත්ති. 11, 27) “තණ්හාඡදනඡාදිනා”ති (උදා. 64) ච. ඉමිනා නයෙන දොසාදීනම්පි ඡදනට්ඨො වත්තබ්බො. කිලෙසග්ගහණෙන විචිකිච්ඡාදයො සෙසකිලෙසා චුත්තා. යස්මා තෙ සබ්බෙ පාපධම්මා උප්පජ්ජමානා සත්තසන්තානං ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨන්ති කුසලප්පවත්ති. නිවාරෙන්නි, තස්මා තෙ “ඡදනා, ඡදා”ති ච චුත්තා. විචට්ටච්ඡදාති ච ඔ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා නිද්දෙසො.

35. තාසන්ති ද්විත්තම්පි නිප්ථන්තිනං. නිමිත්තභූතානීති ඤාපකකාරණභූතානි. තථා හි ලක්ඛීයති මහාපුරිසභාවො එතෙහිති ලක්ඛණානි. යානගමනාදියු භූමියං සුට්ඨු සමං පතිට්ඨිතා පාදා එතස්සාති සුප්පතිට්ඨිතපාදො. තං පනස්ස සුප්පතිට්ඨිතපාදතං ඛ්‍යාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “යථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අග්ගතලන්ති අග්ගපාදතලං. පණ්ඨිති පණ්ඨිතලං. පස්සන්ති පාදතලස්ස ද්විසු පස්සෙසු එකෙකං, උභයමෙව චා පරියන්තං පස්සං. “අස්ස පනා”තිආදි අන්වයතො අත්ථවිභාවනං. සුවණ්ණපාදුකතලම්ච උජුකං නික්ඛිපියමානං. එකප්පහාරෙතෙවාවති එකක්ඛණෙයෙව. සකලං පාදතලං භූමිං චූසති නික්ඛිපනෙ. එකප්පහාරෙතෙව සකලං පාදතලං භූමිතො උට්ඨන්ති යොජනා. තස්මා අයං සුප්පතිට්ඨිතපාදොති නිගමනං. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං අනුපුබ්බනින්තාදිඅවිජරියබ්භතං නිස්සන්දථලං, තං පරතො ලක්ඛණසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 3.201) ආවිභවිස්සන්ති.

නාහි දිස්සන්ති ලක්ඛණචක්කස්ස නාහි පරිමණ්ඩලසණ්ඨානා සුපරිබ්බත්තා හුත්වා දිස්සති, ලබ්භන්ති අධිප්පායො. නාහිපරිච්ඡින්නාති තස්සං නාහියං පරිච්ඡින්නා පරිච්ඡෙදවසෙන ධීතා. නාහිමුඛපරික්ඛෙපපට්ටොති පකතිචක්කස්ස අක්ඛබ්බාහතපරිහරණත්ථං නාහිමුඛෙ යපෙනබ්බං පරික්ඛෙපපට්ටො, තප්පට්ච්ඡන්තො ඉධ අධිප්පෙනො. නෙමිමණිකාති නෙමියං ආවලිභාවෙන ධීතමණිකාලෙධා. සම්බහුලවාරොති බහුවිධලෙඛබ්බවිභාවනවාරො. සත්තිති

ආවුඩසන්නි. සිරිවච්ඡොති සිරිඅඬගා. නන්දීති දක්ඛිණාවත්තං. සොවත්තිකොති සොවත්තිඅඬගො. වටංසකොති ආවෙලං. වඩ්ඪමානකන්නි පුරිමභාදිසු දිපඬකං. මොරහත්ථකොති මොරපිඤ්ජකලාපො, මොරපිඤ්ජපටිසිඛිනිතො වා ඛිජනිවිසෙසො. වාලුඛිජනීති වාමරිවාරං. සිද්ධත්ථාදි පුණ්ණසට්ඨපුණ්ණපාතියො. “වක්කවාලො”ති වත්වා තස්ස පධානාවයවෙ දස්සෙතුං “හිමවා සිතෙරු...පෙ.... සහස්සානී”ති වුත්තං. “වක්කවත්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදායා”ති ඉදං හත්ථිරතනාදිනම්පි තත්ථ ලබ්භමානභාවදස්සනං. සබ්බොතිසත්තිආදිකො යථාවුත්තො අඬගවිසෙසො වක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවාරොති වෙදිතබ්බො.

“ආයතපණ්ණි”ති ඉදං අඤ්ඤෙසං පණ්ණිතො දීඝතං සන්ධාය වුත්තං, න පන අතිදීඝතන්නි ආහ “පරිපුණ්ණපණ්ණි”ති. යථා පන පණ්ණිලක්ඛණං පරිපුණ්ණං නාම හොති, තං ඛ්‍යාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “යථා හි”තිආදි වුත්තං. ආරග්ගෙනාති මණ්ඩලාය සිඛාය. වට්ටෙත්ථාති යථා සුවට්ටං හොති, එවං වට්ටෙත්ථා. රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකසදිසාති රත්තකම්බලමයගෙණ්ඩුකසදිසා.

“මක්කටස්සෙවා”ති දීඝභාවං, සමතඤ්ච සන්ධායෙන වුත්තං. නිය්‍යාසතෙලෙනාති ඡත්තිරිතනිය්‍යාසාදිනිය්‍යාසසම්මිස්සෙන තෙලෙන, යං “සුරහිනිය්‍යාස”න්තිපි වදන්ති. නිය්‍යාසතෙලග්ගණඤ්චෙත්ථ හරිතාලවට්ටියා සනසිතිද්ධභාවදස්සනත්ථං.

යථා සතක්ඛන්තුං විහතං කප්පාසපටලං සප්පිමණ්ඩෙ ඔසාරිතං අතිවිය මුදු හොති, එවං මහාපුරිසස්ස හත්ථපාදාති දස්සෙත්තො “සප්පිමණ්ඩෙ”තිආදිමාහ. තලුනාති සුබ්බමාලා.

වම්මෙනාති අඬගුලන්තරවෙධීතවම්මෙන. පට්ඨද්ධඅඬගුලන්තරොති එකතො සම්බද්ධඅඬගුලන්තරො න හොති. එකප්පමාණාති දීඝතො සමානප්පමාණා. යවලක්ඛණන්ති අබ්භන්තරතො අඬගුලිපබ්බෙ ධීතං යවලක්ඛණං. පට්ඨිජ්ඣත්ථාති තංතංපබ්බානං සමානදෙසතාය අඬගුලිතං පසාරිතකාලෙපි අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඣිතාති විය ඵ්ඨිත්ථා තිට්ඨන්ති.

සඬ්ඛා වුවුවන්ති ගොප්ඨකා, උද්ධං සඬ්ඛා එතෙසන්ති උස්සඬ්ඛා, පාදා. පිට්ඨිපාදෙති පිට්ඨිපාදසම්පෙ. තෙනාති පිට්ඨිපාදෙ ධීතගොප්ඨකභාවෙන බද්ධා භොන්තිති යොජනා. තයිදං “තෙනා”ති පදං උපරිපදද්වයෙපි යොජෙතබ්බං “තෙන බද්ධභාවෙන න යථාසුඛං පරිවට්ටන්ති, තෙන යථාසුඛං නපරිවට්ටනෙන ගච්ඡන්තානං පාදතලානිපි න දිස්සන්ති”ති. උපරිති පිට්ඨිපාදතො ද්විතිඅඬගුලිමත්තං උද්ධං, “චතුරඬගුලිමත්ත”න්ති ව වදන්ති. නිගුල්භාති ව භොන්ති, න අඤ්ඤෙසං විය පඤ්ඤායමානාති. තෙනාති ගොප්ඨකානං උපරි පතිට්ඨිතභාවෙන. අස්සාති මහාපුරිසස්ස. සතිපි දෙසන්තරප්පවත්තියං නිව්වලොති දස්සනත්ථං නාහිග්ගණං. “අධොකායොව ඉඤ්ජති”ති ඉදං පුරිමපදස්ස කාරණවචනං. යස්මා අධොකායොව ඉඤ්ජති, තස්මා නාහිතො...පෙ.... නිව්වලො හොති. “සුබ්බෙන පාදා පරිවට්ටන්ති”ති ඉදං පන පුරිමස්ස, පච්ඡිමස්ස ව කාරණවචනං. යස්මා සුබ්බෙන පාදා පරිවට්ටන්ති, තස්මා අධොකායොව ඉඤ්ජති, යස්මා සුබ්බෙන පාදා පරිවට්ටන්ති, තස්මා පුරතොපි...පෙ.... පච්ජතොයෙවාති.

යස්මා එණම්ගස්ස සමන්තතො එකසදිසමංසා අනුක්කමෙන උද්ධං ථුලා ජඩ්ඝා භොන්ති, තථා මහාපුරිසස්සාපි, තස්මා වුත්තං “එණම්ගසදිසප්ඬ්ඝො”ති. පරිපුණ්ණජඩ්ඝොති සමන්තතො මංසුපවයෙන පරිපුණ්ණජඩ්ඝො. තෙනාහ “න එකතො”තිආදි.

එතෙනාති “අනොනමන්තො”තිආදිවචනෙන, ජාණුථාසුභාවදීපනෙනාති අත්ථො. අවසෙසජනාති ඉමිනා ලක්ඛණෙන රහිතජනා. බුජ්ජා වා භොන්ති හෙට්ඨිමකායතො උපරිමකායස්ස රස්සතාය, වාමනා වා උපරිමකායතො හෙට්ඨිමකායස්ස රස්සතාය, එතෙන යටෙත්ථා සම්මාසම්බුද්ධං, වක්කවත්තිනඤ්ච ඉතරෙ සත්තා බුජ්ජපක්ඛිකා, වාමනපක්ඛිකා වාති දස්සෙති.

කාමං සබ්බාපි පදුමකණ්ණිකා සුවණ්ණවණ්ණාව, කඤ්චනපදුමකණ්ණිකා පන පහස්සරභාවෙන තතො සාතිසයාති ආහ “සුවණ්ණපදුමකණ්ණිකසදිසෙහි”ති. ඔහිතන්ති සමොහිතං අන්තොගධං. තථාභූතං පන තං තෙන ඡන්තං හොතිති ආහ “පට්ඨිජ්ජන්ත”න්ති.

සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණවණ්ණවණ්ණොති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ජාතිහිඬගුලකෙනා”තිආදි, ස්වායමත්ථො ආවුත්තිඤ්ඤායෙන ව වෙදිතබ්බො. සරීරපරියායො ඉධ වණ්ණ-සද්දොති අධිප්පායො. පඨමවිකප්පං වත්වා තථාරූපාය පන රුල්භියා අභාවං මනසි කත්වා වණ්ණධාතුපරියායමෙව වණ්ණ-සද්දං ගහෙත්වා දුතියවිකප්පො වුත්තො. තස්මා පදද්වයෙනාපි සුනිද්ධන්තසුවණ්ණසදිසජිවිවණ්ණොති වුත්තං හොති.

රජොති සුබ්බරජො. ජල්ලන්ති මලීනභාවාවහො රෙණුසඤ්චයො. තෙනාහ “මලං වා”ති. යදි විවත්තති, කථං න්භානාදිනිති ආහ “හත්ථධොවනාදිනි”තිආදි.

ආවට්ටපරියොසානෙති පදක්ඛිණාවට්ටනවසෙන පවත්තස්ස ආවට්ටස්ස අත්තෙ.

බ්‍රහ්මිනො සරිරං පුරතො වා පච්ඡතො වා අනොනමිත්වා උජුකමෙව උග්ගතන්ති ආහ “බ්‍රහ්මා විය උජුගත්තො”ති. සා පනායං උජුගත්තතා අවයවෙසු බුද්ධිප්පත්තෙසු දට්ඨබ්බා, න දහරකාලෙති වුත්තං “උග්ගතදීඝපරිරො හවිස්සති”ති. ඉතරෙසුති “බන්ධජාණුසු”ති ඉමෙසු ද්විසු යානෙසු නමත්තා පුරතො නමත්තිති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. පස්සවඬිකාති දක්ඛිණපස්සෙන වා වාමපස්සෙන වා වඬිකා. සුලසදිසාති පොත්ථකරුපකරණෙ යපිතසුලපාදසදිසා.

හත්ථපිට්ඨිආදිවසෙන සත්ත සරිරාවයවා උස්සදා උපචිතමංසා එතස්සාති සත්තුස්සදො. අට්ඨිකොටියො පඤ්ඤායන්තිති යොජනා. නිගුල්භසිරාජාලෙහිති ලක්ඛණවචනමෙතන්ති තෙන නිගුල්භඅට්ඨිකොටිහිතිපි වුත්තමෙව හොතිති. හත්ථපිට්ඨාදිහිති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අංසකුට්ඨන්ධකුටානං සඬගහෙ සිද්ධෙ තං එකදෙසෙන දස්සෙන්තො “වට්ටෙන්වා...පෙ.... බන්ධෙනා”ති ආහ. “සිලාරුපකං වියා”තිආදිනා වා නිගුල්භඅංසකුටාපි විභාවිතා යෙවාති දට්ඨබ්බං.

සීහස්ස පුබ්බද්ධං සීහපුබ්බද්ධං, පරිපුණ්ණාවයවතාය සීහපුබ්බද්ධං විය සකලො කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො. තෙනාහ “සීහස්ස පුබ්බද්ධකායො විය සබ්බො කායො පරිපුණ්ණො”ති. සීහස්සෙවාති සීහස්ස විය. දුස්සණ්ඨිතවිසණ්ඨිතො න හොතිති දුට්ඨ සණ්ඨිතො, විරුපසණ්ඨිතො ව න හොති, තෙසං තෙසං අවයවානං අයුත්තභාවෙන, විරුපභාවෙන ව සණ්ඨිති උපගතො න හොතිති අත්ථො. සණ්ඨන්තිති සණ්ඨහන්ති. දීඝෙහිති අඬගුලිනාසාදිහි. රස්සෙහිති ගිවාදිහි. ධුලෙහිති ඌරුඛාහුආදිහි. කිසෙහිති කෙසලොමමජ්ඣාදිහි. පුටුලෙහිති අක්ඛිහත්ථකලාදිහි. වට්ටෙහිති ජඬසහත්ථාදිහි.

සතපුඤ්ඤලක්ඛණතාය නානාවිත්තෙන පුඤ්ඤවිත්තෙන විත්තිතො සඤ්ජාතවිත්තභාවො “ර්දිසො එව බුද්ධානං ධම්මකායස්ස අධිට්ඨානං හවිතුං යුත්තො”ති දසපාරමිති සප්ථිතො අභිසම්බතො, “දානවිත්තෙන පුඤ්ඤවිත්තෙනා”ති වා පායො, දානවසෙන, සීලාදිවසෙන ව පවත්තපුඤ්ඤවිත්තෙනාති අත්ථො.

ද්විත්තං කොට්ටානං අන්තරන්ති ද්විත්තං පිට්ඨිබාහානං වෙමජ්ඣං පිට්ඨිමජ්ඣස්ස උපරිභාගො. චිතං පරිපුණ්ණන්ති අනින්තභාවෙන චිතං, ද්විති කොට්ටෙහි සමතලතාය පරිපුණ්ණං. උග්ගමිමාති උග්ගතන්ත්වා, අනින්තං සමතලං හුත්වාති අධිප්පායො. තෙනාහ “සුවණ්ණඵලකං වියා”ති.

නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලොති පරිමණ්ඩලනිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො, “නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලපරිමණ්ඩලො”ති වත්තබ්බෙ එකස්ස පරිමණ්ඩල-සද්දස්ස ලොපං කත්වා “නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො”ති වුත්තො. තෙනාහ “සමක්ඛන්ධසාබො නිග්‍රොධො”තිආදි. න හි සබ්බො නිග්‍රොධො පරිමණ්ඩලොති, පරිමණ්ඩලසද්දසන්තිධානෙන වා පරිමණ්ඩලොව නිග්‍රොධො ගස්හතිති එකස්ස පරිමණ්ඩලසද්දස්ස ලොපෙන විනාපි අයමත්ථො ලබ්භතිති ආහ “නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො”ති. යාවතකො අස්සාති යාවතක්ඛස්ස ඔ-කාරස්ස ව-කාරාදෙසං කත්වා.

සමචට්ඨිතක්ඛන්ධොති සමං සුචට්ඨිතක්ඛන්ධො. කොඤ්චා විය දීඝගලා, බකා විය වඬිකගලා, වරාහා විය පුටුලගලාති යොජනා. සුවණ්ණාලිඬගසදිසොති සුවණ්ණමයබුද්දකමුදිඬගසදිසො.

රසග්ගසග්ගිති මධුරාදිහෙදං රසං ගසන්ති අන්තො පවෙසන්තිති රසග්ගසා රසග්ගසානං අග්ගා රසග්ගසග්ගා, තා එතස්ස සන්තිති රසග්ගසග්ගී. තෙනාහ ඔජාය අඵරණෙන හිතධාතුකත්තා තෙ බන්ධාබාධා හොන්ති.

හනුති සන්තිස්සයදන්තාධාරස්ස සමඤ්ඤා, තං හගවතො සීහස්ස හනු විය, තස්මා හගවා සීහහනු. තත්ථ යස්මා බුද්ධානං රුපකායස්ස, ධම්මකායස්ස ව උපමා නාම හීනුපමාව, නත්ථි සමානුපමා, කුතො අධිකුපමා, තස්මා අයමිපි හීනුපමාති දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. යස්මා මහාපුරිසස්ස හෙට්ඨිමානුරුපවසෙනෙව උපරිමමිපි සණ්ඨිතං, තස්මා වුත්තං “ද්වෙපි පරිපුණ්ණාති”ති, තඤ්ච බො න සබ්බසො පරිමණ්ඩලතාය, අථ බො නිභාගාවසෙසමණ්ඩලතායාති ආහ “ද්වාදසියා පක්ඛස්ස වන්දසදිසාති”ති. සල්ලක්ඛෙන්වාති අත්තතො ලක්ඛණසත්ථානුසාරෙන උපධාරෙන්වා. දන්තානං උච්චනිවතා අබ්භන්තරබාහිරපස්සවසෙනාපි වෙදිතබ්බා, න අග්ගවසෙනෙව. තෙනාහ “අයපට්ටකෙන ඡින්නසඬ්ඨපට්ටං වියා”ති. අයපට්ටකන්ති කකවං අධිප්පෙනං. සමා හවිස්සන්ති, න විසමා, සමසණ්ඨානාති අත්ථො.

සාතිසයං මුදුදිසපුටුලතාදිප්පකාරගුණා හුත්වා භූතා ජාතාති පභූතා, හ-කාරස්ස හ-කාරං කත්වා පභූතා ජීවිහා එතස්සාති පභූතජීවිහො.

විච්ඡින්නදිත්වා විච්ඡින්නදිත්වා පවත්තසරතාය ඡින්නස්සරාපි. අනෙකාකාරතාය හින්නස්සරාපි. කාකස්ස විය අමනුඤ්ඤසරතාය කාකස්සරාපි. අපලිබුද්ධත්තාති අනුපද්දුතවත්ථුකත්තා, වත්ථුති ව අක්ඛරුප්පත්තිට්ඨානං

වෙදිතබ්බං. අට්ඨකථාසමන්තාගතොති එත්ථ අඛිගානි පරතො ආගමිස්සන්ති. මඤ්ජුසොසොති මධුරස්සරො.

අභිනිලනෙත්තොති අධිකනිලනෙත්තො, අධිකතා ව සාතිසයං නිලභාවෙන වෙදිතබ්බං, න නෙත්තනිලභාවස්සෙව අධිකභාවතොති ආහ “න සකලනිලනෙත්තො”තිආදි. පිතලොහිතවණ්ණං සෙනමණ්ඩලගතරාජිවසෙන. නිලසෙනකාලවණ්ණං පන තංතංමණ්ඩලවසෙනෙව වෙදිතබ්බං.

“වක්ඛුහණ්ඩන්ති අක්ඛිදල”න්ති කෙවි. “අක්ඛිදලවට්ඨම”න්ති අඤ්ඤෙ. අක්ඛිදලෙහි පන සද්ධිං අක්ඛිබ්බිමන්ති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ඤි විනිශ්චයගමනීරජොතනාපි යුත්තා හොති. “අධිජ්ජෙත”න්ති ඉමිනා අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො එකදෙසෙන සමුදායුපලක්ඛණඤ්ඤායෙනාති දස්සෙති. යස්මා පබ්බම-සද්දො ලොකෙ අක්ඛිදලලොමෙසු නිරුළ්භො, තෙනෙවාහ “මුදුසිනිද්ධනිලසුබ්බමපබ්බමාවිතානි අක්ඛිති”ති.

කිඤ්චාපි උණ්ණා-සද්දො ලොකෙ අවිසෙසතො ලොමපරියායො, ඉධ පන ලොමවිසෙසවාටකොති ආහ “උණ්ණා ලොම”න්ති. නලාටවෙමජ්ඣෙ ජාතාති නලාටමජ්ඣගතා ජාතා. ඔදාතතාය උපමා, න මුදුතාය. උණ්ණා හි තතොපි සාතිසයං මුදුතරා. තෙනාහ “සජ්ජි මණ්ඩෙ”තිආදි. රජතපුබ්බුලකන්ති රජතමයතාරකමාහ.

ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච චුත්තන්ති යස්මා බුද්ධා, වක්ඛවත්තිතො ව පරිපුණ්ණනලාටතාය, පරිපුණ්ණසිසබ්බිමතාය ව “උණ්භිසසිසා”ති චුච්චන්ති, තස්මා තෙ ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච “උණ්භිසසිසො”ති ඉදං චුත්තං. ඉදානි තං අත්ථද්වයං මහාපුරිසෙ සුජ්ජනිට්ඨිතන්ති “මහාපුරිසස්ස හි”තිආදි චුත්තං. සණ්භතමතාය, සුවණ්ණවණ්ණතාය, පහස්සරතාය, පරිපුණ්ණතාය ව රඤ්ඤො ඛන්ධඋණ්භිසපට්ටො විය වීරොවති. කපිසිසාති ද්විධාභුතසිසා. එලසිසාති එලිතසිසා. අට්ඨිසිසාති මංසස්ස අභාවතො අතිවිය අට්ඨිතාය, පනනුභාවතො වා තවොනද්ධඅට්ඨිමත්තසිසා. කුම්බසිසාති ලාබුසදිසසිසා. පබ්භාරසිසාති පිට්ඨිභාගෙන ඔලම්බමානසිසා. පුරිමනෙයෙනාති පරිපුණ්ණනලාටතාපක්ඛෙන. උණ්භිසවෙධිතසිසො වියාති උණ්භිසපට්ටෙන වෙධිතසිසපදෙසො විය. උණ්භිසං වියාති ඡෙකෙන සිජ්ජිනා විරචිතඋණ්භිසමණ්ඩලං විය.

විපස්සිසමඤ්ඤාවණ්ණතා

37. තස්ස විත්ථාරොති තස්ස ලක්ඛණපරිගණණෙන නෙමිත්තකානං සන්තප්පනස්ස විත්ථාරො විත්ථාරකථා. ගබ්භොක්කන්තියං නිමිත්තභූත සුපිනපටිග්ගාහකසන්තප්පෙන චුත්තොයෙව. නිද්දොසෙනාති බාරිකලොණිකාදිදොසරහිතෙන. ධාතියොති ථඤ්ඤපායිකා ධාතියො. තා හි ධාපෙන්ති ථඤ්ඤං පායෙන්තිති ධාතියො. “තථා”ති ඉමිනා “සට්ඨි”න්ති පදං උපසංහරති, සෙසාපීති න්භාපිකා, ධාරිකා, පරිහාරිකාති ඉමා තිවිධා. තාපි දහන්ති විදහන්ති න්භානං දහන්ති ධාරෙන්තිති “ධාතියො” ත්වෙව චුච්චන්ති. තත්ථ ධාරණං උරසා, උරුනා, හත්ථෙහි වා සුචිරං වෙලං සන්ධාරණං. පරිහරණං අඤ්ඤස්ස අධිකතො අත්තනො අධිකං, අඤ්ඤස්ස බාහුතො අත්තනො බාහුං උපසංහරන්තෙහි හරණං සම්පාපනං.

38. මඤ්ජුස්සරොති සණ්භස්සරො. යො හි සණ්භො, සො ඛරො න හොතිති ආහ “අඛරස්සරො”ති. වග්ගුස්සරොති මනොරම්මස්සරො, මනොරම්මතා වස්ස වාතුරියෙන පුඤ්ඤයොගතොති ආහ “ජෙකනිපුණස්සරො”ති. මධුරස්සරොති සොනසුඛස්සරො, සොනසුඛතා වස්ස අතිවිය ඉට්ඨභාවෙනාති ආහ “සාතස්සරො”ති. පෙමනියස්සරොති පියායිතබ්බස්සරො, පියායිතබ්බතා වස්ස සුණන්තානං අත්තනි හත්තිසමුප්පාදනෙනාති ආහ “පෙමජනකස්සරො”ති. කරවිකස්සරොති. කරවිකසද්දො යෙසං සත්තානං සොනපථං උපගච්ඡති, තෙ අත්තනො සරසම්පත්තියා පකතිං ජහාපෙන්වා අවසෙ කරොන්තො අත්තනො වසෙ වත්තෙති, එවං මධුරොති දස්සෙන්තො “තත්තිද”න්තිආදිමාහ. තත්ථ “කරවිකසකුණෙ”තිආදි තස්ස සභාවකථනං. ලළිතන්ති පිතිවෙගසමුට්ඨිතං ලීලං. ඡඩ්ඛෙත්වාති “සඩ්ඛරණමපි මධුරසද්දසවනන්තරායකර”න්ති තිණානි අපනෙන්වා. අනික්ඛිපිත්වාති භූමියං අනික්ඛිපිත්වා ආකාසගතමෙව කත්වා. අනුබද්ධමිගා වාළමිගෙහි. තතො මරණභයං හිත්වා. පක්ඛෙ පසාරෙන්වාති පක්ඛෙ යථාපසාරිතෙ කත්වා අපනන්තා තිට්ඨන්ති.

සුවණ්ණපඤ්ජරං විස්සජ්ජෙසි යොජනප්පමාණෙ ආකාසෙ අත්තනො ආණාය පවත්තනතො. තෙනාහ “සො රාජාණායා”තිආදි. ලළිංසුති ලළිතං කාතුං ආරහිංසු. තං පිතින්ති තං බුද්ධගුණාරම්මණං පිතිං තෙනෙව නිභාරෙන පුනජ්ජනං පවත්තං පිතිං අවිජ්ඣිත්වා වික්ඛම්භිතතිලෙසා ථෙරානං සන්තිකෙ ලද්ධම්මස්සවනසජ්ජායා උපනිස්සයසම්පත්තියා පරිපක්කඤ්ඤාණතාය සත්තහි...පෙ.... පතිට්ඨාසි. සත්තසතමත්තෙන ඔරොධජනෙන සද්ධිං පදසාව ථෙරානං සන්තිකං උපගතත්තා “සත්තහි ජඩ්ඛසතෙහි සද්ධි”න්ති චුත්තං. තතොති කරවිකසද්දතො. සහභාගෙන...පෙ.... වෙදිතබ්බො අනෙකකප්පකොට්ඨනසම්භූතපුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගතවත්ථුසම්පත්තිභාවතො.

39. කම්මවිපාකජන්ති සාතිසයසුවරිතකම්මනිබ්බන්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදිහි අපලිබුද්ධං දුරෙපි ආරම්මණං සම්පට්ච්ඡනසමත්ථං කම්මවිපාකෙන සහජානං, කම්මස්ස වා විපාකභාවෙන ජානං පසාදවක්ඛු. දුට්ඨඤ්ඤි දිබ්බවක්ඛුං කම්මමයං, භාවනාමයන්ති. තත්තිදං කම්මමයන්ති ආහ “න භාවනාමය”න්ති. භාවනාමයං පන බොධිමූලෙ

උප්පජ්ජිස්සති. අයං “සො”ති සල්ලක්ඛණං කාමං මනෝවිඤ්ඤාණෙන හොති, වක්ඛ්විඤ්ඤාණෙන පන තස්ස තථා විභාවිතත්තා මනෝවිඤ්ඤාණස්ස තත්ථ තථාපචත්තිති ආහ “යෙන නිමිත්තං...පෙ.... සක්කොති”ති.

40. වචනත්ථොති සද්දත්ථො. නිමිලනන්ති නිමිලනදස්සනං නවිසුද්ධං, තථා ව අක්ඛිති අවිචොති නිමිලදස්සනස්ස න විසුද්ධිභාවතො. තඛ්ඛිපරියායතො පන දස්සනං විසුද්ධං, විචට්ඨත්ථොති ආහ “අන්තරන්තරා”තිආදි.

41. නි-ඉති – ඡානනත්ථං ධාතුං ගහෙත්වා ආහ “පනයති ඡානාති”ති. යතො චුත්තං “අනිමිත්තා න නායරෙ”ති (විසුද්ධි. 1.174; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.20), “විදුහි නෙය්‍යං නරවරස්සා”ති (නෙත්ති. සඬිගභවාර) ව. නි-ඉති පන පචත්තනත්ථං ධාතුං ගහෙත්වා “නයති පචත්තෙති”ති. අප්පමත්තො අහොසි තෙසු තෙසු කිච්චකරණියෙසු.

42. වස්සාවාසො වස්සං උත්තරපදලොපෙන, තස්මා වස්සං, වස්සෙ වා, සන්තිවාසථාසුත්තාය අරහතිති වස්සිකො, පාසාදො. මාසා පන වස්සෙ උතුම්භි භවාති වස්සිකා. ඉතරෙසුති හෙමන්තිකං ගිම්භිකන්ති ඉමෙසු. එසෙව නයොති උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසං අතිදිසති.

නාතිඋච්චො හොති නාතිනිචොති ගිම්භිකො විය උච්චො, හෙමන්තිකො විය නිචො න හොති, අථ ඛො තදුභයවෙමජ්ඣලක්ඛණත්තාය නාතිඋච්චො හොති, නාතිනිචො. අස්සාති පාසාදස්ස. නාතිබහුනිති ගිම්භිකස්ස විය න අතිබහුනි. නාතිතනුනිති හෙමන්තිකස්ස විය න බුද්දකානි, තනුතරජාලානි ව. මිස්සකානෙවාති හෙමන්තිකෙ විය න උණ්භනියානෙව, ගිම්භිකෙ විය ව න සිතනියානෙව, අථ ඛො උභයමිස්සකානෙව. තනුකානිති න පුට්ඨලානි. උණ්භප්පවෙසනත්ථායාති සුරියසන්තාපානුප්පවෙසාය. භික්තිනියුභානිති දක්ඛණපස්සෙ භික්තිසු නියුභානි. සිනිද්ධන්ති සිනෙභවන්තං, සිනිද්ධග්ගහණෙනෙව වස්ස ගරුකතාපි චුත්තා එව. කටුකසන්තිස්සිතන්ති තිකටුකාදිකටුකදුබ්බපසඤ්ඡිතං. උදකයන්තානිති උදකධාරාවිස්සන්දයන්තානි. යථා ජලයන්තානි, එවං හිමයන්තානිපි තත්ථ කරොන්ති එව. තස්මා හෙමන්තෙ විය හිමානි පතන්තානියෙව හොන්තිති ව වෙදිතඛිං.

සඛ්ඛට්ඨානානිපිති සඛ්ඛානි පටිකිරියාන්භානහොජනකීළාසඤ්චරණාදිට්ඨානානිපි, න නිවාසට්ඨානානියෙව. තෙනාහ “දොවාරිකාපී”තිආදි. තත්ථ කාරණමාහ “රාජා කිරා”තිආදි.

පඨමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පීණ්ණපුරිසවණ්ණනා

44. ගොපානසිවඬකන්ති වඬකගොපානසි විය. වඬකානඤ්ඞි වඬකභාවස්ස නිදස්සනත්ථං අවඬකගොපානසිපි ගස්හති. ආහොග්ගවඬකන්ති ආදිතො පට්ඨාය අබ්භුග්ගත්තාය කුටිලසරීරත්තාය වඬකං. තෙනාහ “බන්ධෙ”තිආදි. දණ්ඩපරං දණ්ඩග්ගභණ්ණපරං අයනං ගමනං එතස්සාති දණ්ඩපරායනං, දණ්ඩො වා පරං ආයනං ගමනකාරණං එතස්සාති දණ්ඩපරායනං. යානාදීසු දණ්ඩො ගති අවස්සයො එතස්ස තෙන චිනා අප්පචත්තනතොති දණ්ඩගතිකං, ගච්ඡති එතෙනාති වා ගති, දණ්ඩො ගති ගමනකාරණං එතස්සාති දණ්ඩගතිකං. දණ්ඩපට්ඨසරණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ජරාතුරන්ති ජරාය කිලන්තං අස්සවසං. යදා රථො පුරතො හොතිති ද්වේධාපටෙ සම්පත්තෙ පුරතො ගච්ඡන්තෙ බලකායෙ තත්ථ එකං සණ්ඨානං ආරුළ්භො මජ්ඣෙ ගච්ඡන්තො බොධිසත්තෙන ආරුළ්භො රථො ඉතරං සණ්ඨානං ගච්ඡන්තො යදා පුරතො හොති. පච්ඡා බලකායොති තදා පච්ඡා හොති සඛ්ඛො බලකායො. තාදිසෙ ඔකාසෙති තාදිසෙ චුත්තප්පකාරෙ මග්ගප්පදෙසෙ. තං පුරිසන්ති තං පීණ්ණපුරිසං. සුද්ධාවාසාති සිද්ධත්ථාදිනං තිණ්ණං සම්මාසම්බුද්ධානං සාසනෙ බ්‍රහ්මවරියං වරින්වා සුද්ධාවාසභූමියං නිබ්බන්තබ්‍රහ්මානො. තෙ හි තදා තත්ථ නිට්ඨන්ති. “කිං පනෙසො පීණ්ණො නාමා”ති එසො තයා වුවිච්චානො කිං අත්ථතො, තං මෙ නිද්ධාරන්වා කට්ඨිති දස්සෙති. අනිද්ධාරිතසරුපත්තා හි තස්ස අත්තතො බොධිසත්තො ලිඬිගසඛ්ඛනාමෙන තං වදන්තො “කි”න්ති ආහ. “යථා කිං තෙ ජාත”න්ති ද්වේධමෙව හි ලොකෙ යෙභුයාතො ජායති ඉත්ථි වා පුරිසො වා, තථාපි තං ලිඬිගසඛ්ඛනාමෙන වුවිච්චති, එවං සම්පදමිදං වෙදිතඛිං. “කිං චුත්තං හොති”තිආදි තස්ස අනිද්ධාරිතසරුපතංයෙව විභාවෙති.

“තෙන හි”තිආදි “අයඤ්ච පීණ්ණභාවො සඛ්ඛසාධාරණත්තා මය්හම්පි උපරි ආපත්තිතො එවා”ති මහාසත්තස්ස සංවිජ්ජනාකාරවිභාවනං. රථං සාරෙතිති සාරථී. කීළාවිහාරත්ථං උය්‍යුත්තා යන්ති උපගච්ඡන්ති එතන්ති උය්‍යානං. අලන්ති පටික්ඛෙපවචනං. නාමාති ගරභණෙ නිපාතො “කට්ඨිනාමා”තිආදීසු (පාරා. 39, 42, 87, 88, 90, 166, 170; පාටි. 1, 13, 36) විය. ජාතියා ආදීනවදස්සනත්ථං තංමුලස්ස උම්මුලනං විය හොතිති, තස්ස ව අවස්සිතභාවතො “ජාතියා මූලං බණන්තො නිසීදී”ති ආහ. සිද්ධෙ හි කාරණෙ එලං සිද්ධමෙව හොතිති. පිළං ජනෙත්වා අන්තොතුදනවසෙන සඛ්ඛපඨමං හදයං අනුපට්ඨස්ස ධීතත්තා පඨමෙන සල්ලෙන හදයෙ විද්ධො විය නිසීදීති යොජනා.

බ්‍යාධිපුරිසවණ්ණනා

47. ප්‍රබල චුක්තනයෙනෙවැනි “සුද්ධාවාසා කිරා” තිආදිනා ප්‍රබල චුක්තනෙව නයෙන. ආබාධිකන්ති ආබාධවන්තං. දුක්ඛිතන්ති සඤ්ජාතදුක්ඛං. අජාතන්ති අජාතභාවො, නිබ්බානං වා.

කාලකතපුරිසවණ්ණනා

50. භන්තනෙත්තකුප්පලාදි විවිධං කත්වා ලාභබ්බතො විලාභො, වස්භං, සිව්කා වානි ආහ “විලාභන්ති සිව්ක”න්ති. සිව්කාය දිට්ඨපුබ්බත්තා මහාසත්තො චිත්තකපඤ්ජරං “සිව්ක”න්ති ආහ. ඉතො පටිගතන්ති ඉතො භවතො අපගතං. කතකාලන්ති පරියොසාපිතජීවනකාලං. තෙනාහ “යත්තක”න්තිආදි.

පබ්බජිතවණ්ණනා

53. ධම්මං වරතීති ධම්මවරණො, තස්ස භාවො ධම්මවරණභාවොති ධම්මවරියමෙව වදති. එවං එකෙකස්ස පදස්සානි යථා “සාධුධම්මවරියානි පබ්බජිතො”ති යොජනා, එවං “සාධුසමවරියානි පබ්බජිතො”තිආදිනා එකෙකස්ස පදස්ස යොජනා වෙදිතබ්බා. සබ්බානීති “සාධුධම්මවරියා”තිආදිසු ආගතානි සබ්බානි ධම්මසමකුසලපුඤ්ඤපදානි. දසකුසලකම්මපථවෙච්චනානීති දානාදීනි දසකුසලධම්මපරියායපදානි.

බොධිසත්තපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

54. පබ්බජිතස්ස ධම්මිං කථං සුත්වානි සම්බන්ධො. අඤ්ඤඤ්ච සඬගීතිඅනාරුළ්භං තෙන තදා චුත්තං ධම්මිං කථන්ති යොජනා. “වංසොවා”ති පදත්තයෙන ධම්මතා එසානි දස්සෙති. විරස්සං විරස්සං පස්සන්ති දීඝායුකභාවතො. තථා හි චුත්තං “බහුතං වස්සානං...පෙ.... අව්වයෙනා”ති. තෙනෙවැනි න විරස්සං දිට්ඨභාවෙනෙව. අවිරකාලන්තරිකමෙව පුබ්බකාලකිරියං දස්සෙන්නො “ජිණ්ණඤ්ච දිස්වා...පෙ.... පබ්බජිතඤ්ච දිස්වා, තස්මා අහං පබ්බජිතොමිති රාජා”ති ආහ යථා “න්භත්වා වත්ථං පරිදහිත්වා ගන්ධං විලිම්පිත්වා මාලං පිළන්ධිත්වා භුත්තො”ති.

මහාජනකායඅනුපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

55. “කස්මා පනෙත්ථා”තිආදිනා තෙසං චතුරාසීනියා පාණසහස්සානං මහාසත්තෙ සංභත්තනං, සංවෙගබහුලතඤ්ච දස්සෙති, යතො සුතට්ඨානෙයෙව යත්වා ඤාතිමිත්තාදිසු කිඤ්චි අනාමන්තෙත්වා මත්තවරවාරණො විය අයොමයබන්ධනං සනබන්ධනං ඡිත්තදිත්වා පබ්බජ්ජං උපගච්ඡිංසු.

චත්තාරො මාසෙ වාරිකං වරි න තාව ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා.

යදා පන ඤාණං පරිපාකං ගතං, තං දස්සෙන්නො “අයං පනා”තිආදිමාහ. සබ්බෙව ඉමෙ පබ්බජිතා මම ගමනං ජානිස්සන්ති, ජානත්තා ව මං අනුබන්ධිස්සන්තිති අධිප්පායො. සන්තිසීවෙසුති සන්තිසිත්තෙසු. සණ්තෙවැනි සණ්ති විය සද්දං කරොති විය.

අව්වෙකාරාමානන්ති අනභිරතිව්වෙකානං. අයං කාලොති අයං තෙසං පබ්බජිතානං මම ගමනස්ස අජානනකාලො. නික්ඛමිත්වානි පණ්ණසාලාය නිග්ගන්ත්වා, මහාහිනික්ඛමනං පන පගෙව නික්ඛන්තො. පාරමිතානුභාවෙන උට්ඨිතං උපරි දෙවතාහි දිබ්බපච්චත්ථරණෙහි සුපඤ්ඤත්තම්පි මහාසත්තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සිද්ධත්තා තෙන පඤ්ඤත්තං විය භොතීති චුත්තං “පල්ලඬ්ඛං පඤ්ඤපෙත්වා”ති. “කාමං තලො ව න්භාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු”තිආදි (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22, 237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 17, 196) නයප්පවත්තං චතුරඬගවීරියං අධිට්ඨතිත්වා. චූපකාසන්ති ව්වෙකවාසං.

අඤ්ඤෙනෙවැනි යත්ථ මහාපුරිසො තදා විහරති, තතො අඤ්ඤෙනෙව දිසාභාගෙන. කාමං බොධිමණ්ඩො ජම්බුදීපස්ස මජ්ඣෙ නාහිට්ඨානියො, තදා පන බ්‍රහ්මාරඤ්ඤෙ විචිත්තෙ යොගීනං පටිසල්ලානසාරුප්පො හුත්වා තිට්ඨති, තදඤ්ඤො පන ජම්බුදීපප්පදෙසො යෙභුයෙයන බහුපනො ආකිණ්ණමනුස්සො ඉද්ධො ඒතො අහොසි. තෙන තෙ තං තං ජනපදෙසං උද්දිස්ස ගතා “අත්තො ජම්බුදීපාහිමුඛා වාරිකං පක්කන්තා”ති චුත්තා අත්තො ජම්බුදීපාහිමුඛා, න හිමවන්තාදිපබ්බතාහිමුඛානි අත්තො.

බොධිසත්තඅභිනිවෙසවණ්ණනා

57. කාමං භගවා බුද්ධො හුත්වා සත්තසත්තාභානි තත්තෙව වසී, සබ්බපයමං පන විසාබුජ්ණං සන්ධාය “එකරත්තිවාසං උපගතස්සා”ති චුත්තං. රහොගතස්සානි රහො ජනවිචිත්තං යානං උපගතස්ස, තෙන ගණසඬගණිකාභාවෙන මහාසත්තස්ස කායව්වෙකමාහ. පටිසල්ලිනස්සානි නානාරම්මණචාරතො චිත්තස්ස නිවත්තියා පති සම්මදෙව නිලීනස්ස තත්ථ අවිසට්චිත්තස්ස, තෙන චිත්තසඬගණිකාභාවෙනස්ස පුබ්බභාගියං චිත්තව්වෙකමාහ.

දුක්ඛන්ති ජාතිආදිමූලකං දුක්ඛං. කාමං චුතුපපාතාපි ජාතිමරණානි එව, මරණජාතියොව “ජායති මියති”ති පන වත්වා “වචති උපපජ්ජති”ති වචනං න එකභවපරියාපන්තානං තෙසං ගහණං, අප්ථං බො නානාභවපරියාපන්තානං එකජ්ඣං ගහණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “ඉදං ද්වයං...පෙ.... චුත්ත”න්ති. කස්මා පන ලොකස්ස කිව්ජාපත්තිපරිචිතක්කනෙ “ජරාමරණස්සා”ති ජරාමරණවසෙන නියමනං කතන්ති ආහ “යස්මා”තිආදි. ජරාමරණමෙව උපට්ඨාති ආදිතොති අධිප්පායො. අභිනිවිට්ඨස්සාති ආරද්ධස්ස. පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන විපස්සනාරම්භෙ තස්ස ජරාමරණතො පට්ඨාය අභිනිවෙසො අග්ගතො යාව මූලං ඔතරණං වියාති ආහ “භවග්ගතො ඔතරන්තස්ස වියා”ති.

උපායමනසිකාරාති උපායෙන මනසිකරණතො මනසිකාරස්ස පවත්තනතො. ඉදානි තං උපායමනසිකාරපරියායං යොනිසොමනසිකාරං සරූපතො, පවත්තිආකාරතො ව දස්සෙතුං “අනිච්චාදිනි හී”තිආදි චුත්තං. යොනිසොමනසිකාරො නාම හොතිති යාථාවතො මනසිකාරභාවතො. අනිච්චාදිනිති ආදි-සද්දෙන දුක්ඛානන්තඅසුභාදිනං ගහණං. අයන්ති “එතදහොසි”ති එවං චුත්තො “කිම්හි නු බො සති”තිආදිනායප්පවත්තො මනසිකාරො. තෙසං අඤ්ඤතරොති තෙසු අනිච්චාදිමනසිකාරෙසු අඤ්ඤතරො එකො. කො පන සොති? අනිච්චමනසිකාරොව, තත්ථ කාරණමාහ “උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන පවත්තත්තා”ති. යඤ්ඤි උප්පජ්ජති වෙව වචති ව, තං අනිච්චං උදයවයපරිච්ඡින්නත්තා අද්ධුවන්ති කත්වා. තස්ස පන තබ්භාවදස්සනං යාථාවමනසිකාරතාය යොනිසොමනසිකාරො . ඉතො යොනිසොමනසිකාරාති හෙතුම්භි නිස්සක්කවචනන්ති තස්ස ඉමිනා “උපායමනසිකාරොනා”ති හෙතුම්භි කරණවචනෙන අත්ථමාහ. සමාගමො අහොසිති යාථාවතො පටිච්ඡිකුතවසෙන සඬගමො අහොසි. කිං පන තන්ති කිං පන තං ජරාමරණකාරණන්ති ආහ “ජාති”ති. “ජාතියා බො”තිආදියු අයං සඬබ්බෙපත්ථො – කිම්හි නු බො සති ජරාමරණං හොති, කිං පටිච්චයා ජරාමරණං”න්ති ජරාමරණකාරණං පරිග්ගණන්තස්ස බොධිසත්තස්ස “යස්මිං සති යං හොති, අසති ව න හොති, තං තස්ස කාරණං”න්ති එවං අබ්බාහිවාරිකාරණපරිග්ගණනෙන “ජාතියා බො සති ජරාමරණං හොති, ජාතිපටිච්චයා ජරාමරණං”න්ති යා ජරාමරණස්ස කාරණපරිග්ගාහිකා පඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තාය උප්පජ්ජන්තියා සමාගමො අහොසිති. සබ්බපදානීති “කිම්හි නු බො සති ජාති හොති”තිආදිනා ආගතානි ජාතිආදිනි විඤ්ඤාණපරියොසානානි නව පදානි.

ද්වාදසපදිකෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඉධ යානි ද්වෙ පදානි අග්ගහිතානි, තෙසං අග්ගහණෙ කාරණං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතුකාමො තෙසං ගහෙනබ්බාකාරං තාව දස්සෙන්නො “එත්ථ පනා”තිආදිමාහ. පටිච්චක්ඛතුං පටිචුප්පන්නභවං පට්ඨං ගහෙත්වා තදනන්තරං අනාගතං “දුතිය”න්ති ගහණෙ අතීතො තතියො හොතිති ආහ “අවිජ්ජා සඬබ්බා හි අතීතො භවො”ති. නනු චෙත්ථ අනාගතස්සාපි භවස්ස ගහණං න සම්භවති පටිචුප්පන්නවසෙන අභිනිවෙසස්ස ජොතිතත්තාති? සච්චමෙනං, කාරණෙ පන ගහිතෙ එලං ගහිතමෙව හොතිති තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අපි චෙත්ථ අනාගතොපි අද්ධා අත්ථතො සඬගහිතො එව, යතො පරතො “නාමරූපපට්චයා සලායතන”න්තිආදිනා අනාගතද්ධසඬගහිකා දෙසනා පවත්තා. තෙහීති අවිජ්ජාසඬබ්බාරොහි ආරම්මණභූතෙහි. න සට්ඨානි න සම්බජ්ඣති. මහාපුරිසො හි පටිචුප්පන්නවසෙන අභිනිවිට්ඨොති අසට්ඨතො කාරණමාහ. අදිට්ඨොහීති අනවබුද්ධොහි, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ චෙනං කරණවචනං. සති අනුබොධෙ පටිච්චෙධෙන භවිතබ්බන්ති ආහ “න සක්කා බුද්ධෙන භවිතු”න්ති. ඉමිනාති මහාසත්තෙන. තෙති අවිජ්ජාසඬබ්බාරා. භවඋපාදානනණ්භාවසෙනෙවාති භවඋපාදානනණ්භාදස්සනවසෙනෙව. දිට්ඨා තංසභාවතංසහගතෙහි තෙහි සමානායොගක්ඛමත්තා. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.570) කථිතාව, තස්මා න ඉධ කථෙතබ්බාති අධිප්පායො.

58. පට්චයතොති හෙතුතො, සඬබ්බාරතොති අත්ථො. “කිම්හි නු බො සති ජරාමරණං හොති”තිආදිනා හි හෙතුපරම්පරාවසෙන ඵලපරම්පරාය චුච්චමානාය “කිම්හි නු බො සති විඤ්ඤාණං හොති”ති විචාරණාය “සඬබ්බාරෙ බො සති විඤ්ඤාණං හොති”ති විඤ්ඤාණස්ස විසෙසකාරණභූතෙ සඬබ්බාරෙ අග්ගහිතෙ තතො විඤ්ඤාණං පටිනිවත්තති නාම, න සබ්බපට්චයතො. තෙනෙවාහ “නාමරූපෙ බො සති විඤ්ඤාණං හොති”ති (දී. නි. 2.58), නාමමපි චෙත්ථ සහජාතාදිවසෙනෙව පට්චයභූතං අධිප්පෙනං, න කම්මුපනිස්සයවසෙන පටිචුප්පන්නවසෙන අභිනිවිසස්ස ජොතිතත්තා. ආරම්මණතොති අවිජ්ජාසඬබ්බාරසඬබ්බාතආරම්මණතො, අතීතභවසඬබ්බාතආරම්මණතො වා. අතීතද්ධපරියාපන්තා හි අවිජ්ජාසඬබ්බාරා. යතො පටිනිවත්තමානං විඤ්ඤාණං අතීතභවතොපි පටිනිවත්තති නාම. උභයමපි පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමපි විපස්සනාවිඤ්ඤාණමපි. නාමරූපං නාතික්කමතීති පට්චයභූතං, ආරම්මණභූතඤ්ච නාමරූපං නාතික්කමති තෙන විනා අවත්තනතො. තෙනාහ “නාමරූපතො පරං න ගච්ජති”ති.

විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පට්චයෙ හොත්තෙති විඤ්ඤාණෙ නාමස්ස, රූපස්ස, නාමරූපස්ස ව පට්චයෙ හොත්තෙ. නාමරූපෙ ව විඤ්ඤාණස්ස පට්චයෙ හොත්තෙති තථා නාමෙ, රූපෙ, නාමරූපෙ ව විඤ්ඤාණස්ස පට්චයෙ හොත්තෙති චතුටොකාරඑකටොකාරපඤ්චටොකාරභවවසෙන යථාරහං යොජනා වෙදිතබ්බා, ද්විසුභි අඤ්ඤමඤ්ඤපට්චයෙසු හොත්තෙසුති පන පඤ්චටොකාරභවවසෙනෙව. එත්තකෙනානි එවං විඤ්ඤාණ නාමරූපානං අඤ්ඤමඤ්ඤ උපත්ථම්භනවසෙන පවත්තියා. ජායෙථ වා...පෙ.... උපපජ්ජෙථ වාති “සත්තො ජායති...පෙ.... උපපජ්ජති වා”ති සමඤ්ඤා හොති විඤ්ඤාණනාමරූපචිත්තිමුත්තස්ස සත්තපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතස්ස ධම්මස්ස අභාවතො. තෙනාහ “ඉතො හී”තිආදි. එතදෙවාති විඤ්ඤාණං, නාමරූපන්ති එතං ද්වයමෙව.

පඤ්ච පදානීති “ජායෙථ වා”නිආදීනි පඤ්ච පදානි. නනු තත්ථ පටමතනියෙහි චතුත්ථපඤ්චමානි අත්ථතො අභිත්තානීති ආහ “සද්ධිං අපරාපරං චුතිපටිසන්ධිහී”ති. පුන තං එත්තාවතානි චුත්තමත්ථන්ති යො “එත්තාවතා”ති පදෙන පුබ්බෙ චුත්තො, තමෙව යථාචුත්තමත්ථං “යදිද”න්තිආදිනා නියයාතෙත්තො නිදස්සෙත්තො පුන චත්ථා. අනුලොමපච්චයාකාරවසෙනානි පච්චයධම්මදස්සනපුබ්බකං පච්චයුප්පන්නධම්මදස්සනවසෙන. පච්චයධම්මානාඤ්ඤි අත්තතො පච්චයුප්පන්නස්ස පච්චයභාවො ඉදස්පච්චයනා පච්චයාකාරො, සො ච “අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරා”නිආදිනා චුත්තො. සංසාරජ්වත්තියා අනුලොමනතො අනුලොමපච්චයාකාරො. ජාතිආදිකං සබ්බං වට්ටදුක්ඛං චිත්තෙන සමීභිතෙන කතං සමුභවසෙන ගහෙත්වා පාළියං “දුක්ඛක්ඛන්ධස්සා”ති චුත්තන්ති ආහ “ජාති...පෙ.... දුක්ඛරාසිස්සා”ති.

59. දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අනෙකචාරං සමුදයදස්සනවසෙන විඤ්ඤාණස්ස පවත්තත්තා “සමුදයො සමුදයො”ති ආමෙඬ්ඨවචනං අවොච. අථ වා “එවං සමුදයො හොති”ති ඉදං න කෙවලං නිබ්බන්තිනිදස්සනපදං, අථ ඛො පටිච්චසමුප්පාද-සද්දො විය සමුප්පාදමුඛෙන ඉධ සමුදය-සද්දො නිබ්බන්තිමුඛෙන පච්චයත්තං වදති. විඤ්ඤාණාදයො භවත්තා ඉධ පච්චයධම්මා නිද්දිට්ඨා, තෙ සාමඤ්ඤරූපෙන බ්‍යාපනිච්ඡාවසෙන ගණ්හන්තො “සමුදයො සමුදයො”ති ආහ, එවඤ්ච කත්ථා යං චක්ඛති “ඉමස්මිං සති ඉදං හොතිති පච්චයසඤ්ජානනමත්තං කථිත”න්ති, (දී. නි. අට්ඨ. 2.59) තං සමත්ථිතං හොති. යදි එවං “උදයදස්සනපඤ්ඤා වෙසා”ති ඉදං කථන්ති? නායං දොසො පච්චයතො උදයදස්සනමුඛෙන නිබ්බන්තිලක්ඛණදස්සනස්ස සමභවතො. දස්සනට්ඨෙන චක්ඛුති සමුදයස්ස පච්චක්ඛතො දස්සනභාවෙන චක්ඛු වියාති චක්ඛු. ඤාතකරණට්ඨෙනානි යථා සමුදයො සමීමදෙව ඤාතො හොති අවබුද්ධො, එවං කරණට්ඨෙන. පජානනට්ඨෙනානි “විඤ්ඤාණාදිතංතංපච්චයුප්පත්තියා එතස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති පකාරතො ජානනට්ඨෙන. නිබ්බිජ්ඣත්ථා පටිච්ජ්ඣත්ථා උප්පන්නට්ඨෙනානි අනිබ්බිජ්ඣත්ථා පුබ්බෙ උදයදස්සනපඤ්ඤාය පටිපක්ඛධම්මෙ නිබ්බිජ්ඣත්ථා “අයං සමුදයො”ති පච්චයතො, ඛණතො ච, සරූපතො පටිච්ජ්ඣත්ථා උප්පන්නභාවෙන, නිබ්බිජ්ඣනට්ඨෙන පටිච්ජ්ඣනට්ඨෙන විජ්ජාති චුත්තං හොති. ඔභාසට්ඨෙනානි සමුදයසභාවපටිච්ඡාදනකස්ස මොහන්ධකාරස්ස ච කිලෙසන්ධකාරස්ස ච විධිමනවසෙන අවභාසකභාවෙන.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පටිපාටියා විභාවෙතුං “යථාහා”නිආදි චුත්තං. තත්ථ චක්ඛුං උදපාදීති පාළියං පදුද්ධාරො. කථං උදපාදීති වෙති ආහ “දස්සනට්ඨෙනා”ති. “සමුදයස්ස පච්චක්ඛතො දස්සනභාවෙනානි චුත්තො වායමත්ථො. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. චක්ඛුධම්මොති චක්ඛුති පාළිධම්මො. දස්සනට්ඨො අත්ථොති දස්සනසභාවො තෙන පකාසෙනබ්බො අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එත්තකෙහි පදෙහීති ඉමෙහි පඤ්චහි පදෙහි. “කිං කථිත”න්ති පිණ්ඩත්ථං පුච්ඡති. පච්චයසඤ්ජානනමත්තන්ති විඤ්ඤාණාදිතං පච්චයධම්මානං නාමරූපාදිපච්චයුප්පන්නස්ස පච්චයසභාවසඤ්ජානනමත්තං කථිතං අවිසෙසතො පච්චයසභාවසල්ලක්ඛණස්ස ජොතිතත්තා. සඬබ්බාරානං සමීමදෙව උදයදස්සනස්ස ජොතිතත්තා “විජිපටිපන්නා තරුණවිපස්සනා කථිතා”ති ච චුත්තං.

61. අත්තනා අධිගතත්තා ආසන්නපච්චක්ඛතාය “අය”න්ති චුත්තං, අරියමග්ගාදිතං මග්ගනට්ඨෙන මග්ගොති. පුබ්බභාගවිපස්සනා හෙසා. තෙනාහ “බොධායා”ති. බොධපදස්ස භාවසාධනතං සන්ධායාහ “චතුසච්චබුජ්ඣක්ඛන්ථායා”ති. පරිඤ්ඤාපහානභාවනාහිසමයා යාවදෙව සච්ඡිකිරියාහිසමයත්ථා නිබ්බානාධිගමත්ථන්තා බ්‍රහ්මචරියවාසස්සාති චුත්තං “නිබ්බානබුජ්ඣක්ඛන්ථාය එව වා”ති. “නිබ්බානං පරමං සුඛං”න්ති (ම. නි. 2.215, 217; ධ. ප. 204) හි චුත්තං. බුජ්ඣක්ඛීති චත්තාරි අරියසච්චානි එකපටිවෙධෙන පටිච්ජ්ඣති, තෙන බොධ-සද්දස්ස කත්තුසාධනත්තමාහ. පච්චත්තපදෙහීති පට්ඨාචිතත්තිදිපකෙහි පදෙහි. නිබ්බානමෙව කථිතං විඤ්ඤාණාදි නිරුජ්ඣති එත්ථාති කත්ථා. අනිබ්බන්තිනිරොධන්ති සබ්බසො පච්චයනිරොධෙන අනුප්පාදනිරොධං අච්චන්තිනිරොධං.

62. සබ්බෙහෙව එතෙහි පදෙහීති “චක්ඛු”නිආදිහි පඤ්චහි පදෙහි. නිරොධසඤ්ජානනමත්තමෙව්න “නිරොධො නිරොධොති බො”නිආදිනා නිරොධස්ස සඤ්ජානනමත්තමෙව කථිතං පුබ්බාරම්භභාවතො, න තස්ස පටිච්ජ්ඣනවසෙන පච්චක්ඛතො දස්සනං අරියමග්ගස්ස අනධිගතත්තා. සඬබ්බාරානං සමීමදෙව නිරොධදස්සනං නාම සිබාප්පත්තාය විපස්සනාය වසෙන ඉච්ඡිතබ්බන්ති “චුට්ඨානගාමිනී බලවච්චස්සනා කථිතා”ති ච චුත්තං.

63. විදිත්ථානි පුබ්බභාගියෙන ඤාණෙන ජානිත්ථා. තතො අපරභාගෙහි චුත්තනයෙන පච්චයනිරොධජානනතො පච්ඡාභාගෙ. උපාදානස්ස පච්චයභූතෙසුති චතුබ්බිධස්සපි උපාදානස්ස ආරම්භපච්චයාදිනා පච්චයභූතෙසු, උපාදානියෙසුති අත්ථො . වහන්තොති පවත්තෙත්තො. ඉදන්ති “අපරෙන සමයෙනා”නිආදි වචනං. කස්මා චුත්තන්ති “යාය පටිපත්තියා සබ්බෙපි මහාබොධිසත්තා චරිමභවෙ බොධාය පටිපජ්ජන්ති, විපස්සනාය මහාබොධිසත්තෙන තථෙව පටිපන්න”න්ති කථෙතුකමාත්තාවසෙන පුච්ඡාවචනං. තෙනාහ “සබ්බෙයෙව හී”නිආදි. තත්ථ පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ මහාහිනික්ඛමනං, පධානානුයොගො ව ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බො, ඉතරං ඉතිකත්තබ්බතාවසෙන. තත්ථාපි චිරකාලපරිභාවනාය ලද්ධාසෙවනාය මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසත්තා “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”නිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) සංසාරදුක්ඛතො මොවෙතුං ඉච්ඡිතස්ස සත්තලොකස්ස කිච්ඡාපත්තිදස්සනමුඛෙන ජරාමරණතො පට්ඨාය පච්චයාකාරසමමසනම්පි ධම්මතාව. තථා අත්තාධිනතාය, කෙනචි

අනුපබ්‍රතත්තා, අසෙවනකසුබ්‍රහාරතාය, වතුත්ප්‍රකාශනකතාය ව ආනාපානකම්මට්ඨානානුයෝගො. පඤ්චස්‍ර ඛන්ධෙස්ස අභිනිවිසිත්වාති විඤ්ඤාණනාමරූපාදිපරියායෙන ගභිතෙස්ස පඤ්චස්‍ර උපාදානක්ඛන්ධෙස්ස විපස්සනාභිනිවෙසවසෙන අභිනිවිසිත්වා පටිපත්තිං ආරභිත්වා. අනුක්කමන්ති අනු අනු ගාමිතබ්බතො පටිපජ්ජිතබ්බතො “අනුක්කම”න්ති ලද්ධනාමං අනුපුබ්බපටිපත්තිං. කත්වාති පටිපජ්ජිත්වා.

ඉති රූපන්ති එත්ථ දුතියො ඉති-සද්දො නිදස්සන්ත්ථො, තෙන පට්ඨො ඉති-සද්දො සරූපස්ස, පරිමාණස්ස ව බොධකො අනෙකත්ථත්තා නිපාතානං, ආවුත්තිආදිවසෙන වායමත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තොගධාවධාරණඤ්ච වාකාං දස්සෙන්තො “ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, ඉතො උද්ධං රූපං නත්ථී”ති ආදිමාහ . තත්ථ “රූප්පනසභාව”න්ති ඉමිනා සාමඤ්ඤතො රූපස්ස සභාවො දස්සිතො, “භුතුපාදායභෙද”න්ති ආදිනා විසෙසතො, තදුභයෙනපි “ඉදං රූප”න්ති පදස්ස අත්ථො නිද්දිට්ඨො. තත්ථ ලක්ඛණං නාම තස්ස තස්ස රූපවිසෙසස්ස අනඤ්ඤසාධාරණො සභාවො. රසො තස්සෙව අත්තතො ඵලං පති පච්චයභාවො. පච්චුපට්ඨානං තස්ස පරමත්ථතො විජ්ජමානත්තා යාථාවතො ඤාණස්ස ගොචරභාවො. පදට්ඨානං ආසන්නකාරණං, තෙනස්ස පච්චයායත්තවුත්තිනා දස්සිතා. “අනවසෙසරූපපරිග්ගහො”ති ඉමිනා පන “එත්තකං රූපං, ඉතො උද්ධං” රූපං නත්ථීති පද්දවයස්සාපි අත්ථො නිද්දිට්ඨො රූපස්ස සබ්බසො පරියාදානවසෙන නියාමනතො. “ඉති රූපස්ස සමුදයො”ති එත්ථ පන ඉති-සද්දො “ඉති බො භික්ඛවෙ සප්පට්ඨයො බාලො”ති ආදිස්ස (ම. නි. 3.124; අ. නි. 3.1) විය පකාරත්ථොති ආහ “ඉති එව”න්ති.

අවිජ්ජාසමුදයාති අවිජ්ජාය උප්පාදා, අත්ථිභාවාති අත්ථො. නිරොධනිරොධි හි උප්පාදො අත්ථිභාවාවාටකොපි හොති, තස්මා පුරිමභවසිද්ධාය අවිජ්ජාය සති ඉමස්මිං භවෙ රූපසමුදයො, රූපස්ස උප්පාදො හොතිති අත්ථො. “තණ්හාසමුදයා”ති ආදිස්ස පි සෙව නයො. ආහාරසමුදයාති එත්ථ පන පවත්තිපච්චයෙස්ස කබලිකාරාහාරස්ස බලවතාය සො එව ගභිතො. තස්මිං පන ගභිතෙ පවත්තිපච්චයතාසාමඤ්ඤෙන උතුචිත්තාති ගභිතානෙව හොන්තිති වතුසමුට්ඨානිකරූපස්ස පච්චයතො උදයදස්සනං විභාවිතමෙවාති දට්ඨබ්බං. “නිබ්බන්තිලක්ඛණ”න්ති ආදිනා කාලවසෙන උදයදස්සනමාහ. තත්ථ නිබ්බන්තිලක්ඛණන්ති රූපස්ස උප්පාදසඬ්ඛාතං සඬ්ඛතලක්ඛණං. පස්සන්තොපිති න කෙවලං පච්චයසමුදයමෙව, අථ බො ඛණතො උදයං පස්සන්තොපි. අද්ධාවසෙන හි පට්ඨං උදයං පස්සිත්වා ධීතො පුන සන්නතිවසෙන දිස්වා අනුක්කමෙන ඛණවසෙන පස්සති. අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධොති අග්ගමග්ගෙන අවිජ්ජාය අනුප්පාදනිරොධතො අනාගතස්ස රූපස්ස අනුප්පාදනිරොධො හොති පච්චයාභාවෙ අභාවතො. තණ්හානිරොධා කම්මනිරොධොති එත්ථාපි පි සෙව නයො. ආහාරනිරොධාති පවත්තිපච්චයස්ස කබලිකාරාහාරස්ස අභාවෙන. රූපනිරොධොති තංසමුට්ඨානරූපස්ස අභාවො හොති. සෙසං වුත්තනයමෙව. “විපරිණාමලක්ඛණ”න්ති භඩ්ගකාලවසෙන හෙතං වයදස්සනං, තස්මා තං අද්ධාවසෙන පට්ඨං පස්සිත්වා පුන සන්නතිවසෙන දිස්වා අනුක්කමෙන ඛණවසෙන පස්සති. අයඤ්ච නයො පාකතිකවිපස්සකවසෙන වුත්තො, බොධසත්තානං පනෙතං නත්ථී. එස නයො උදයදස්සනෙපි.

“ඉති වෙදනා”ති ආදිස්ස පි හෙට්ඨා රූපෙ වුත්තනයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා”ති ආදි. තත්ථ වෙදයිත...පෙ.... සභාවන්ති එත්ථ “වෙදයිතසභාවං...පෙ.... විජානනසභාව”න්ති පච්චෙකං සභාව- සද්දො යොජෙතබ්බො. වෙදයිතසභාවන්ති අනුභවනසභාවං. සඤ්ජානනසභාවන්ති “නීලං පිත”න්ති ආදිනා ආරම්මණස්ස සල්ලක්ඛණසභාවං. අභිසඬ්ඛරණසභාවන්ති ආයුහනසභාවං. විජානනසභාවන්ති ආරම්මණස්ස උපලද්ධිසභාවං. සුඛාදීනි ආදි-සද්දෙන දුක්ඛසොමනස්සදොමනස්සුපෙක්ඛාවෙදනානං සඬ්ගහො රූපසඤ්ඤාදීනි ආදි-සද්දෙන සද්දසඤ්ඤාදීනං, එස්සාදීනි ආදි-සද්දෙන වෙනනා විතක්කාදීනං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සබ්බෙසං ලොකියවිඤ්ඤාණානං සඬ්ගහො. යථා ව විඤ්ඤාණෙ, එස නයො වෙදනාදිස්ස පි. තෙසන්ති “සමුදයො”ති වුත්තමම්මානං. තිස්ස ඛන්ධෙස්සති වෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙස්ස. “චුට්ඨො වෙදෙති, චුට්ඨො සඤ්ජානාති, චුට්ඨො වෙනෙති”ති (සං. නි. 4.93) වචනතො “එස්සසමුදයා”ති වත්තබ්බං. “නාමරූපපච්චයාපි විඤ්ඤාණ”න්ති (විභ. 246; දී. නි. 2.97) වචනතො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ “නාමරූපසමුදයා”ති වත්තබ්බං. තෙසං යෙවාති තිස්ස ඛන්ධෙස්ස “එස්සස්ස විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ නාමරූපස්සා”ති එස්සනාමරූපානංයෙව වසෙන අත්ථඩ්ගමපදම්පි යොජෙතබ්බං, අවිජ්ජාදයො පන රූපෙ වුත්තසද්ධො එවාති අධිප්පායො.

සමපඤ්ඤාසලක්ඛණවසෙනාති පච්චයතො විසති ඛණතො පඤ්චාති පඤ්චවිසති යා උදයලක්ඛණානං, පච්චයතො විසති ඛණතො පඤ්චාති පඤ්චවිසති යා එව වයලක්ඛණානං වාති සමපඤ්ඤාසාය උදයවයලක්ඛණානං වසෙන. තත්ථ පඤ්චන්තං ඛන්ධානං උදයො ලක්ඛියති එතෙහිති ලක්ඛණානීති වුව්චන්ති අවිජ්ජාදිසමුදයොති, තථා තෙසං අනුප්පාදනිරොධො ලක්ඛියති එතෙහිති ලක්ඛණානීති වුව්චන්ති අවිජ්ජාදීනං අවිචන්තනිරොධො. නිබ්බන්තිවිපරිණාමලක්ඛණානි පන සඬ්ඛතලක්ඛණමෙවාති. එවං එතාති සමපඤ්ඤාසලක්ඛණානි සරූපතො වෙදිතබ්බාති. යථානුක්කමෙන වඩ්ඪිතෙති යථාවුත්තඋදයබ්බයඤාණෙ තික්ඛෙ සුරෙ පසන්තෙ හුත්වා වහන්තෙ තතො පරං වත්තබ්බානං භඩ්ගඤාණාදීනං උප්පත්තිපටිපාටියා බුද්ධිප්පත්තෙ පරමුක්කංසගතෙ විපස්සනාඤාණෙ. පගෙව හි ඡන්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පවත්තෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණානුච්ඡවිකෙන මහාවජීරඤාණසඬ්ඛාතෙන සම්මසනඤාණෙන සම්භතානුභාවං ගබ්භං ගණ්ණන්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං පටිපදාවිසුද්ධිඤාණං අපරිමිතකාලෙ සම්භතාය පඤ්ඤාපාරමියා ආනුභාවෙන උක්කංසපාරමිප්පත්තං අනුක්කමෙන වුට්ඨානගාමිනිභාවං උපගන්ත්වා යදා අරියමග්ගෙන සට්ඨති, තදා අරියමග්ගවිත්තං සබ්බකිලෙසෙහි මග්ගපටිපාටියා විමුව්චති , විමුව්චන්තඤ්ච තථා

විමුච්චති, යථා සබ්බසංකප්පානං භොති. යං කිලෙසානං “සවාසනප්පහාන”න්ති වුච්චති, තයිදං පහානං අත්ථනො අනුප්පත්තිනිරොධොති ආහ “අනුප්පාදනිරොධොනා”ති. ආසවසංඛාතෙහි කිලෙසෙහිති හවතො ආහවග්ගං, ධම්මතො ආගොත්‍රභුං සචනතො පචත්තනතො ආසවසංකප්පාදිතෙහි රාගො, දිට්ඨි, මොහොති ඉමෙහි කිලෙසෙහි. ලක්ඛණවචනඤ්චෙනං, පාළියං යදිදං “ආසවෙහි”ති, තදෙකට්ඨතාය පන සබ්බෙහිපි කිලෙසෙහි සබ්බෙහිපි පාපධම්මෙහි චිත්තං විමුච්චති. අග්ගහෙත්වාති තෙසං කිලෙසානං ලෙසමත්තම්පි අග්ගහෙත්වා.

මග්ගක්ඛණෙ විමුච්චති නාම තංතංමග්ගවජ්ඣක්කිලෙසෙහි ඵලක්ඛණෙ විමුත්තං නාම. මග්ගක්ඛණෙ වා විමුත්තඤ්චෙව විමුච්චති වාති උපරිමග්ගක්ඛණෙ හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙකං විමුත්තඤ්චෙව යථාසකං පහානබ්බෙහි විමුච්චති ව. ඵලක්ඛණෙ විමුත්තමෙවාති සබ්බස්මිම්පි ඵලක්ඛණෙ විමුත්තමෙව, න විමුච්චති නාම.

සබ්බබන්ධනාති ඔරම්භාගියුද්ධම්භාගියසංඛගිතා සබ්බස්මාපි හවසඤ්ඤාපනා, විජ්ජමුත්තො විසෙසනො පකාරෙහි මුත්තො. සුවිකසිතචිත්තසන්තානොති සාතිසයං ඤාණරස්මිසම්පස්සෙන සුට්ඨ සම්මදෙව සම්පුල්ලචිත්තසන්තානො. “චත්තාරි මග්ගඤ්ඤාණානි”තිආදි යෙහි ඤාණෙහි සුවිකසිතචිත්තසන්තානො, තෙසං එකදෙසෙන දස්සනං. නිජ්ජදෙසනො දස්සනං පන පරතො ආගමිස්සති, තස්මා තත්ථෙව තාති විහජ්ස්සාම. සකලෙ ව බුද්ධගුණෙහි අතිතංසෙ අප්පට්ඨතඤ්ඤාණාදිකෙ සබ්බෙහි බුද්ධගුණෙ. යදා හි ලොකනාටො අග්ගමග්ගං අධිගච්ඡති, තදා සබ්බෙ ගුණෙ හත්ථගතෙ කරොති නාම. තතො පරං “හත්ථගතෙ කත්වා යිතො”ති වුච්චති.

“පරිපුණ්ණසංකප්පො”ති චත්වා පරිපුණ්ණසංකප්පනාපරිදිපනං උදානං දස්සෙතුං
“අනෙකජාතිසංසාර”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආදිතො ද්විත්තං ගාථානමත්ථො හෙට්ඨා බ්‍රහ්මජාලනිදානවණ්ණනායං (දී. නි. ටී. 1.පට්ඨමභාසසංඛිතිකථාවණ්ණනා) වුත්තො එව. පරතො පන අයොසනහතස්සාති අයො හඤ්ඤති එතෙනාති අයොසනං, කම්මාරානං අයොකුට්ඨං, අයොමුට්ඨි ව, තෙන අයොසනෙන හතස්ස පහතස්ස. එව-සද්දො චෙත්ථ නිපාතමත්තං. ජලතො ජාතවෙදසොති ජලයමානස්ස අග්ගිස්ස, අනාදරෙ වා එතං සාමිච්චනං. අනුපුබ්බුපසන්තස්සාති අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස වික්ඛම්භන්තස්ස නිරුද්ධස්ස. යථා න ඤායතෙ ගතීති යථා තස්ස ගති න ඤායති. ඉදං වුත්තං භොති – අයොමුට්ඨිකුටාදිනා පහතත්තා අයොසනෙන හතස්ස පහතස්ස අයොගතස්ස, කංසභාජනාදිගතස්ස වා ජලමානස්ස අග්ගිස්ස අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස දසසු දිසාසු න කත්ථවි ගති පඤ්ඤායති පච්චයනිරොධෙන අප්පට්ඨසන්ධිකනිරුද්ධත්තාති. එවං සම්මාවිමුත්තානන්ති සම්මා හෙතුනා ඤායෙන තද්ධගවික්ඛම්භනවිමුත්තිපුබ්බධගමාය සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා අරියමග්ගෙන චතුහිපි උපාදානෙහි, ආසවෙහි ව මුත්තත්තා සම්මා විමුත්තානං, තතො එව කාමබන්ධනසංඛාතං කාමොසහවොසාදිහෙදං අවසිට්ඨඔසඤ්ච තරිත්වා යිතත්තා කාමබන්ධොසනාරිතං සුට්ඨ පටිපස්සම්භිතසබ්බකිලෙසවිජ්ජන්තත්තා කිලෙසාහිසංඛාරවාතෙහි අකම්පනීයතාය අවලං නිබ්බානසංඛාතං සංඛාරූපසමං සුඛං පත්තානං අධිගතානං බිණ්ණසවානං ගති දෙවමනුස්සාදිහෙදාසු ගතීසු “අයං නාමා”ති පඤ්ඤාපෙතබ්බතාය අභාවතො පඤ්ඤාපෙතුං නත්ථි න උපලබ්භති, යථාවුත්තජාතවෙදො විය අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව තෙ ගච්ඡන්තිති අත්ථො. එවං මනසි කරොන්තොති “එවං අනෙකජාතිසංසාර”න්තිආදිනා (ධ. ප. 153) අත්තතො කතකිච්චත්තං මනසි කරොන්තො බොධිපල්ලඛකෙ නිසින්නොව විරොචිත්ථාති යොජනා.

දුතියභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බ්‍රහ්මයාවනකථාවණ්ණනා

64. යන්තූනාති පරිචිතක්කනත්ථෙ නිපාතො, අහන්ති හගවා අත්තානං නිද්දිසතිති ආහ “යදි පනාහ”න්ති. “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”තිආදි යථා අම්භාකං හගවා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදනාදිවසෙන සත්තසු සත්තාහෙසු පටිපජ්ජී, තතො පරඤ්ච ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණාදිවසෙන, එවමෙව සබ්බෙහි සම්මාසම්බුද්ධා අභිසම්බුද්ධකාලෙ පටිපජ්ජීසු, තෙ ව සත්තාහාදයො තථෙව චවත්ථපියන්තිති අයං සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං ධම්මතා. තස්මා විපස්සි හගවා අභිසම්බුද්ධකාලෙ තථා පටිපජ්ජීති දස්සෙතුං ආරද්ධං. තත්ථ “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”ති ඉදං සත්තමසත්තාහතො පරං, සත්තාහතො ඔරිමෙ ව පචත්තාය පටිපත්තියා වසෙන වුත්තං, න පල්ලඛකසත්තාහස්ස විය අට්ඨමස්ස නාම සත්තාහස්ස චවත්ථිතස්ස ලබ්භමානත්තා. අනන්තරොති “අධිගතො බො මායං ධම්මො”තිආදිකො චිත්තකො (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8).

පටිච්ච්ඤාති සයම්භුඤ්ඤාණෙන “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා පටිමුඛං පටිච්ච්ඣක්කනවසෙන පචත්තො, යථාභුතං අවබුද්ධොති අත්ථො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො තබ්බිනිමුත්තස්ස පටිච්ච්ඣක්කනබ්බධම්මස්ස අභාවතො. ගම්භීරොති මහාසමුද්දො විය මකසතුණ්ඩසුචියා අඤ්ඤත්‍ර සමුපචිතපරිපක්කඤ්ඤාණසම්භාරෙහි අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙයාප්පතිට්ඨො. තෙනාහ “උත්තානභාවපටික්ඛෙපච්චනමෙන”න්ති. අලබ්භනෙයාප්පතිට්ඨො ඔගාහිතුං අසක්කුණෙයායාය සරූපතො විසෙසනො ව පස්සිතුං න සක්කාති ආහ “ගම්භීරත්තාව දුද්දසො”ති. දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බොති කිච්ඡෙන කෙනචි කදාචිදෙව දට්ඨබ්බො. යං පන දට්ඨුමෙව න සක්කා, තස්ස ඔගාහෙත්වා අනු අනු බුජ්ඣකෙන කථා එව නත්ථිති ආහ “දුද්දසත්තාව දුරතූබොධො”ති. දුක්ඛෙන අවබුජ්ඣකිබ්බො අවබොධස්ස දුක්කරභාවතො. ඉමස්මිං යානෙ “තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවෙ දුක්කරතරං වා දුරභිසම්භවතරං වා”ති (සං. නි. 5.1115)

සුත්තපදං වත්තබ්බං. සන්තාරම්මණකාය වා සන්තො. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභකාය නිබ්බුතො. පධානභාවං නිතොති වා පඤ්ඤො. අනිත්තිකරට්ඨොන අතප්පකො සාදුරසභොජනං විය. එත්ථ ව නිරොධසච්චං සන්තං ආරම්මණන්ති සන්තාරම්මණං, මග්ගසච්චං සන්තං, සන්තාරම්මණඤ්චාති සන්තාරම්මණං අනුපසන්තසභාවානං කිලෙසානං, සඬ්ඛාරානඤ්ච අභාවතො සන්තො නිබ්බුතසබ්බපරිලාභත්තා නිබ්බුතො, සන්තපඤ්ඤතභාවෙනෙව තදත්ථාය අසෙවනකකාය අතප්පකකා දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය චුත්ත”න්ති. උත්තමඤ්ඤාණස්ස විසයත්තා න තක්කෙන අවචරිතබ්බො, තතො එව නිපුණඤ්ඤාණගොචරතාය, සණ්ඨසුමුසභාවත්තා ව නිපුණො. බාලානං අවිසයත්තා පණ්ඩිතෙහි එව වෙදිතබ්බොති පණ්ඩිතවෙදනීයො. ආලියන්ති අභිරමිතබ්බට්ඨොන සෙවියන්තිති ආලයා, පඤ්ඤා කාමගුණා. ආලයන්ති අභිරමණවසෙන සෙවන්තිති ආලයා, තණ්භාවචරිතානි. ආලයරතාති ආලයනිරතා. සුට්ඨ මුදිතා අනිවිය මුදිතා අනුක්කණ්ඩනතො. රමනීති රතිං වින්දති කිලති ලලති. ඉමෙ සන්තා යථා කාමගුණෙ, එවං රාගමිපි අස්සාදෙන්ති අභිනන්දන්ති යෙවාති චුත්තං “දුට්ඨමපි”තිආදි.

යානං සන්ධායාති යාන-සද්දං සන්ධාය. අත්ථතො පන “යාන”න්ති ව පටිච්චසමුප්පාදො එව අධිප්පෙතො. තිට්ඨති එත්ථ එලං තදායත්තචුත්තිතායාති යානං, සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයභූතා අවිජ්ජාදයො. ඉමෙසං සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයාති ඉදප්පච්චයා, අවිජ්ජාදයොව. ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයකා යථා දෙවො එව දෙවතා , ඉදප්පච්චයානං වා අවිජ්ජාදීනං අත්තතො එලං පටිච්ච පච්චයභාවො උප්පාදනසමත්ථතා ඉදප්පච්චයකා, තෙන පරමත්ථපච්චයලක්ඛණො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො හොති. පටිච්ච සමුප්පජ්ජති එලං එතස්මාති පටිච්චසමුප්පාදො. පද්ද්වයෙනාපි ධම්මානං පච්චයට්ඨො එව විභාවිතො. තෙනාහ “සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං අවිජ්ජාදීනමෙතං අධිවචන”න්ති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාසු (විසුද්ධි. 2.570) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

සබ්බසඬ්ඛාරසමුප්පාදාදි සබ්බන්ති සබ්බසඬ්ඛාරසමුප්පාදිපදාහිධෙයාං සබ්බං, අත්ථතො නිබ්බානමෙව. ඉදානි තස්ස නිබ්බානභාවං දස්සෙතුං “යස්මා හි”තිආදි චුත්තං. තන්ති නිබ්බානං. ආගම්මාති පටිච්ච අරියමග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයහෙතු. සම්මන්තිති අප්පට්ඨසන්ධිකුපසමවසෙන සම්මන්ති. තථා සන්තා ව සවිසෙසං උපසන්තා නාම හොන්තිති ආහ “චූපසම්මන්ති”ති, එතෙන සබ්බෙ සඬ්ඛාරා සම්මන්ති එත්ථාති සබ්බසඬ්ඛාරසමුප්පා, නිබ්බානන්ති දස්සෙති. සබ්බසඬ්ඛාරවිසංයුත්තෙ හි නිබ්බානෙ සබ්බසඬ්ඛාරචූපසමපරියායො ඤායාගතො යෙවාති. සෙසෙපදෙසුපි එසෙව නයො. උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධි, ඛන්ධාදයො. පටිනිස්සට්ඨාති සමුච්ඡෙදවසෙන පරිච්චත්තා හොන්ති. සබ්බා තණ්හාති අට්ඨසතප්පහෙදා සබ්බාපි තණ්හා. සබ්බෙ කිලෙසරාගාති කාමරාගරූපරාගාදිහෙදා සබ්බෙපි කිලෙසභූතා රාගා, සබ්බෙපි වා කිලෙසා ඉධ කිලෙසරාගාති වෙදිතබ්බො, න ලොභවිසෙසා එව විත්තස්ස විපරිතභාවාපාදනතො. යථාහ “රත්තමපි විත්තං විපරිණතං, දුට්ඨමපි විත්තං විපරිණතං, මුල්භමපි විත්තං විපරිණත”න්ති (පාරා. 271) විරජ්ජන්තිති අත්තතො සභාවං විජහන්ති. සබ්බං දුක්ඛන්ති ජරාමරණාදිහෙදං සබ්බං වට්ටදුක්ඛං. භවෙන භවන්ති තෙන තෙන භවෙන භවත්තරං. භවතිකන්තිභාවෙන සංසිබ්බති, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං සතණ්ඨස්සෙව ආයතිං පුනාභිභවතො. තතො වානතො නික්ඛන්තං තත්ථ තස්ස සබ්බසො අභාවතො. විරනිසප්පාචරිතාසනෙහි පිට්ඨිආගිලායනතාලුගලසොසාදිවසෙන කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ව වෙදිතබ්බො. සා ව බො දෙසනාය අත්ථං අජානන්තානං, අප්පට්ඨපජ්ජන්තානඤ්ච වසෙන, ජානන්තානං, පන පටිපජ්ජන්තානඤ්ච දෙසනාය කායපරිස්සමොපි සත්ථු අපරිස්සමොව. තෙනාහ භගවා “න ව මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසි”ති (උදා. 10). තථා හි චුත්තං “යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්සා”ති. උභයන්ති විත්තකිලමථො, විත්තවිහෙසා වාති උභයං පෙතං බුද්ධානං තත්ථී, බොධිමුලෙයෙව සමුච්ඡන්තන්තා.

65. අනුබුභතං සම්පිණ්ඩනං. සොති “අපිස්සු”ති නිපාතො. විපස්සින්ති පටි-සද්දයොගෙන සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “විපස්සිස්සා”ති. චුද්ධිපත්තා අවිජරියා වා අනවිජරියා. චුද්ධිඅත්ථොපි හි අකාරො හොති යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමාතිකාය 11). කප්පානං වත්තාරි අසඬ්ඛෙයායාති සතසහස්සඤ්ච සදෙවකස්ස ලොකස්ස ධම්මසංවිභාගකරණත්ථමෙව පාරමීයො පුරෙත්වා ඉදානි සමධිගතධම්මරාජස්ස තත්ථ අප්පොස්සුක්කතාපත්තිදීපනතා, ගාථාත්ථස්ස අවිජරියතා, තස්ස චුද්ධිපත්ති වාති වෙදිතබ්බො. අත්ථද්වාරෙන හි ගාථානං අනවිජරියතා. ගොචරා අහෙසුන්ති උපට්ඨහිංසු. උපට්ඨානඤ්ච විතක්කෙතබ්බතාවාති ආහ “පරිචිතක්කයිතබ්බතං පාපුණ්ණ”ති.

යදි සුඛාපට්ඨදාච කථං කිච්ඡතාති ආහ “පාරමීපුරුණකාලෙ”තිආදි. එවමාදීනි දුප්පරිච්චජාති දෙන්තස්ස. භ-ඉති වා බ්‍යත්තන්ති එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො, “එකංසත්ථෙ”ති කෙච්චි. භ බ්‍යත්තං, එකංසෙන වා අලං නිප්පයොජනං එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස දෙසෙතුන්ති යොජනා. භලන්ති “අල”න්ති ඉමිනා සමානත්ථං පදං “භලන්ති වදාමි”තිආදිසු (සං. නි. ටී. 1.172) විය. රාගදොසච්චට්ඨෙහි චුට්ඨවිසෙන විය සප්පෙන රාගෙන, දොසෙන ව සම්චුට්ඨෙහි අභිභූතෙහි. රාගදොසානුගතෙහි රාගදොසෙහි අනුබන්ධෙහි.

නිච්චාදිනන්ති නිච්චග්ගභාදීනං. එවං ගතන්ති එවං පවත්තං අනිච්චාදිආකාරෙන පවත්තං. “චතුසච්චධම්ම”න්ති ඉදං අනිච්චාදිසු, සච්චෙසු ව යථාලාභවසෙන ගහෙතබ්බං. එවං ගතන්ති වා එවං “අනිච්ච”න්තිආදිනා අභිනිවිසිත්වා මයා, අඤ්ඤෙහි ව සම්මාසම්බුද්ධෙහි ගතං, ඤානං පටිවිද්ධන්ති අත්ථො. කාමරාගෙන, භවරාගෙන ව රත්තා නිවරණෙහි නිචුතවිත්තතාය, දිට්ඨිරාගෙන රත්තා විපරිතාහිතිවෙසෙන න දක්ඛන්ති යාථාවතො ඉමං ධම්මං.

නප්පට්චිජ්ඣක්ඛන්ති. එවං ගාභාපෙතුන්ති “අනිච්ච”න්තිආදිනා සභාවෙන යාථාවතො ධම්මෙ ජානාපෙතුං. රාගදොසපරෙතතාපි තෙසං සම්මුල්ලිභාවෙනෙවාති ආහ “තමොඛන්ධෙන ආවුටා”ති.

ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා කාරණං විභාවෙනුං “කස්මා පනා”තිආදිනා සයමෙව වොදනං සමුවිධාපෙති. තත්ථ යථායං ඉදානි ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාපත්ති සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාවිණ්ණධම්මතාවසෙන, සබ්බබොධිසත්තානං ආදිතො “කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙනා”තිආදිනා (බු. වං. 2.99) මහානිතිහාරෙ අත්තනො චිත්තස්ස සමුස්සාහනං ආචිණ්ණසමාවිණ්ණධම්මතා වාති ආහ “කිං මෙ”තිආදි. තත්ථ අඤ්ඤාතවෙසෙනාති සදෙවකං ලොකං උන්නාදෙන්තො බුද්ධො අහුත්වා කෙවලං බුද්ධානං සාවකභාවුපගමනවසෙන අඤ්ඤාතරූපෙන. තිවිධං කාරණං අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා පටිපක්ඛස්ස බලවභාවො, ධම්මස්ස පරමගම්භිරතා, තත්ථ ව භගවතො සාතිසයං ගාරවන්ති තං දස්සෙතුං “තස්ස හී”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පටිපක්ඛා නාම රාගාදයො කිලෙසා සම්මාපටිපත්තියා අන්තරායකරත්තා. තෙසං බලවභාවතො චිරපරිභාවනාය සත්තසත්තානතො දුබ්බිසොධියතාය තෙ සත්තෙ මත්තභත්තීතො විය දුබ්බලං පුරිසං අප්ප්කොත්ථරිත්වා අන්යබ්බසනං ආපාදෙන්තා අනෙකසතයොජනායාමචිත්ථාරං සුනිච්ඡං සනසන්තිවෙසං කණ්ටකදුග්ගම්පි අධිසෙන්ති. දුරප්පභෙද දුච්ඡේජ්ජතාහි දුබ්බිසොධියතං පන දස්සෙතුං “අථස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ව අත්තො ආමට්ඨතාය කඤ්ඤිකපුණ්ණලාබ්බ චිරපරිවාසිකතාය තක්කභරිතවාටි ස්තෙහතිත්තදුබ්බලභාවෙන වසාතෙලපිතපිලොතිකා; තෙලම්සිසිතතාය අඤ්ජනමක්ඛිතභත්ථා දුබ්බිසොධතියා වුත්තා. හීනුපමා වෙතා රූපප්පබන්ධභාවතො, අවිරකාලිකත්තා ව මලීනතාය, කිලෙසසංකිලෙසො එව පන දුබ්බිසොධතියතරො අනාදිකාලිකත්තා, අනුසයිතත්තා ව. තෙනාහ “අනිසංකිලිට්ඨා”ති. යථා ව දුබ්බිසොධතියතාය එවං ගම්භීරදුද්දසදුරනුබොධානම්පි වුත්තඋපමා හීනුපමාව.

ගම්භීරොපි ධම්මො පටිපක්ඛවිධමනෙන සුපාකටො භවෙයා, පටිපක්ඛවිධමනං පන සම්මාපටිපත්තිපටිබද්ධං, සා සද්ධම්මසවනාධිනා, තං සත්ථරි, ධම්මෙ ව පසාදායත්තං. සො විසෙසතො ලොකෙ සම්භාවනීයස්ස ගරුකාතබ්බස්ස අභිපත්ථනාහෙතුකොති පනාලිකාය සත්තානං ධම්මසම්පටිපත්තියා බ්‍රහ්මයාවනාදිනිමිත්තන්ති තං දස්සෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ.

66. “අඤ්ඤාතරො”ති අප්පඤ්ඤාතො විය කිඤ්ඤාපි වුත්තං, අථ බො පාකටො පඤ්ඤාතොති දස්සෙතුං “ඉමස්මිං වක්කවාළෙ ජෙට්ඨකමභාබ්‍රහ්මා”ති වුත්තං. මහාබ්‍රහ්මභවනෙ ජෙට්ඨකමභාබ්‍රහ්මා. සො හි සක්කො විය කාමදෙවලොකෙ, බ්‍රහ්මලොකෙ ව පාකටො පඤ්ඤාතො. උපක්කිලෙසභුතං අප්පං රාගාදිරජං එතස්සාති අප්පරජං, අප්පරජං අක්ඛි පඤ්ඤාවක්ඛු යෙසං තෙ තංසභාවාති කත්වා අප්පරජක්ඛජාතිකාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “පඤ්ඤාමයෙ”තිආදිමාහ. අප්පං රාගාදිරජං යෙසං තෙ තංසභාවා අප්පරජක්ඛජාතිකාති එවමත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අස්සවනතාති “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදිසු (දී. නි. 1.28, 405; ම. නි. 1.154, 444) විය කරණෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “අස්සවනතායා”ති. දසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුවෙසෙනාති දානාදිදසවිධවිමුත්තිපරිපාවනීයපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනං වසෙන. තෙනාහ “කතාධිකාරා”තිආදි. පපඤ්චසුදනියං පන “ද්වාදසපුඤ්ඤකිරියවෙසෙනා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 2.282) වුත්තං, තං දානාදිසු සරණගමනපරිණාමනද්වය පක්ඛිපනවසෙන වුත්තං.

69. ගරුට්ඨානියෙසු ගාරවවසෙන ගරුකරපත්ථනා අප්ප්කොසනා, සාපි අත්ථතො පත්ථනා එවාති වුත්තං “යාවන”න්ති. පදෙසවිසයඤ්ඤාණදස්සනං හුත්වා බුද්ධානංයෙව ආවෙණිකභාවතො ඉදං ඤාණද්වයං “බුද්ධවක්ඛු”ති වුවවතීති ආහ “ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤාණානං බුද්ධවක්ඛුති නාම”න්ති. තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානන්ති භෙට්ඨිමානං තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානං “ධම්මවක්ඛු”ති නාමං, වතුසවිධධම්මදස්සනන්ති කත්වා දස්සනමත්තභාවතො. යතො තාති ඤාණාති විජ්ජුපමාභාවෙන වුත්තාති, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං පන ඤාණකිවචස්ස සිබ්බපත්තියා දස්සනමත්තං න භොතීති “ධම්මවක්ඛු”ති න වුවවතීති. යතො තං වජිරූපමාභාවෙන වුත්තං. වුත්තනසෙනෙවාති “අප්පරජක්ඛජාතිකා”ති එත්ථ වුත්තනසෙනෙව. යස්මා මන්දකිලෙසා “අප්පරජක්ඛා”ති වුත්තා, තස්මා බහලකිලෙසා “මහාරජක්ඛා”ති වෙදිතබ්බො. පටිපක්ඛවිධමනසමත්ථතාය තික්ඛාති සුරාති විසදාති, වුත්තවිපරියායෙන මුදුනි. සද්ධාදයො ආකාරාති සද්දහනාදිප්පකාරෙ වදති. සුන්දරාති කලයාණා. සම්මොභවිතොදනියං පන “යෙසං ආසයාදයො කොට්ඨාසා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා”ති (විභ. අට්ඨ. 814) වුත්තං, තං ඉමාය අත්ථවණ්ණනාය අඤ්ඤාදත්ථු සංසන්දනි සමෙතීති දට්ඨබ්බං. යතො සද්ධාසම්පදාවසෙන අප්ප්කොසයස්ස සුන්දරතාති, තබ්බිපරියායතො අසුන්දරතාති. කාරණං නාම පච්චියාකාරො, සවිචාති වා. පරලොකන්ති සම්පරායං. තං දුක්ඛාවභං වජ්ජං විය භයතො පස්සිතබ්බන්ති වුත්තං “පරලොකඤ්ඤෙව වජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති”ති. සම්පත්තිභවතො වා අඤ්ඤත්තා විපත්තිභවො “පරලොකො”ති වුත්තං “පර...පෙ. ... පස්සන්ති”ති.

අයං පනෙත්ථ පාළිති එත්ථ “අප්පරජක්ඛා”දිපදානං අත්ථවිභාවනෙ අයං තස්ස තථාභාවසාධකපාළි. සද්ධාදිනඤ්ඤි විමුත්තිපරිපාවකධම්මානං බලවභාවො තප්පටිපක්ඛානං පාපධම්මානං දුබ්බලභාවෙනෙව භොති, තෙසඤ්ච බලවභාවො සද්ධාදිනං දුබ්බලභාවෙනාති විමුත්තිපරිපාවකධම්මානං සවිසෙසං අත්ථිතානත්ථිතාවසෙන “අප්පරජක්ඛා මහාරජක්ඛා”ති ආදයො පාළියං (පටි. ම. 1.111) විභජිත්වා දස්සිතා. ඉති සද්ධාදිනං වසෙන පඤ්ච අප්පරජක්ඛා, අසද්ධියාදිනං වසෙන පඤ්ච මහාරජක්ඛා. එවං තික්ඛන්ද්‍රියමුදිත්තියාදයොති විභාවිතා පඤ්ඤාස පුග්ගලා. සද්ධාදිනං පන අන්තරහෙදෙන අනෙකභෙදා වෙදිතබ්බො. බන්ධාදයො එව ලුප්ජනපලුප්ජනට්ඨෙන ලොකො,

සම්පත්තිභවතො ලොකො සම්පත්තිභවලොකො, සුගතිසංඛිතො උපපත්තිභවො, සම්පත්ති සම්භවති එතෙනාති සම්පත්තිසම්භවලොකො සුගතිසංවත්තනියො කම්මභවො. දුගතිසංඛිතඋපපත්තිභවදුගතිසංවත්තනියකම්මභවො විපත්තිභවලොකවිපත්තිසම්භවලොකො.

පුන එකකදුකාදිවසෙන ලොකං විහජිත්වා දස්සෙතුං “එකො ලොකො”තිආදි වුත්තං. ආභාරාදයො හි ලුප්පනපලුප්පනටියෙන ලොකොති. තත්ථ “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති (දී. නි. 3.303; අ. නි. 10.27, 28; පටි. ම. 1.2, 112, 208) යායං පුග්ගලාධිථානාය කථාය සබ්බසංඛිතාරානං පච්චයායත්තවුත්තිකා වුත්තා, තාය සබ්බො සංඛිතාරලොකො එකො එකවිධො පකාරන්තරස්සාභාවතො. “ද්වෙ ලොකා”තිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාමග්ගභණෙන වෙන්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගභණං තස්ස අලොකසභාවත්තා. නනු ව “ආභාරට්ඨිතිකා”ති එත්ථ පච්චයායත්තවුත්තිකාය මග්ගචලානම්පි ලොකතා ආපජ්ජති? නාපජ්ජති පරිඤ්ඤායානං දුක්ඛසච්චධම්මානං “ඉධ ලොකො”ති අධිප්පෙතත්තා. අථ වා න ලුප්පති න පලුප්පතිති යො ගහිතො, තථා න හොති, සො ලොකොති තංගභණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. උපාදානානං ආරම්භණුතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. අනුරොධාදිවත්ථුතා ලාභාදයො අට්ඨ ලොකධම්මා. දසායතනානීති දස රූපායතනානි විච්චට්ඨකාසයස්ස අධිප්පෙතත්තා. තස්ස ව සබ්බං තෙභුමකකම්මං ගරහිතබ්බං, වජ්ජිතබ්බඤ්ච හුත්වා උපට්ඨානීති වුත්තං “සබ්බෙ අභිසංඛාරා වජ්ජං, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජ”න්ති. යෙසං පුග්ගලානං සද්ධාදයො මන්දා, තෙ ඉධ “අස්සද්ධා”තිආදිනා වුත්තා. න පන සබ්බෙන සබ්බං සද්ධාදිනං අභාවතොති අප්පරජක්ඛදුකාදීසු පඤ්චසු දුකෙසු එකෙකස්මිං දස දස කත්වා “පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චිත්තියානි ජානාති”ති වුත්තං. අථ වා අන්වයතො, බාහිරෙකතො ව සද්ධාදිනං ඉත්තියානං පරොපරියත්තං ජානාතීති කත්වා තථා වුත්තං. එත්ථ ව අප්පරජක්ඛාදිවසෙන ආවජ්ජන්තස්ස භගවතො තෙ සත්තා පුඤ්ජපුඤ්ජාව හුත්වා උපට්ඨහන්ති, න එකෙකා.

උප්පලානි එත්ථ සත්තිති උප්පලිනී, ගච්ඡොපි ජලාසයොපි, ඉධ පන ජලාසයො අධිප්පෙතොති ආභ “උප්පලවතෙ”ති. යානි උදකස්ස අත්තො නිමුග්ගානෙව හුත්වා පුසන්ති වඩ්ඪන්ති, තානි අත්තොනිමුග්ගපොසිනී. දීපිතානීති අට්ඨකථායං පකාසිතානි, ඉධෙව වා “අඤ්ඤානිපි”තිආදිනා දීපිතානි. උග්ගච්ඡාඤ්ඤාති උග්ගච්ඡානං නාම ඤාණග්ගච්ඡානං, ඤාණෙ උග්ගච්ඡාමත්තෙ එව ජානාතීති අත්ථො. විපඤ්චිතං විත්ථාරමෙවමත්ථං ජානාතීති විපඤ්චිතඤ්ඤා. උද්දෙසාදිහි නෙතබ්බොති නෙයොයා. සභ උදාහට්ඨෙලායානි උදාහාරෙ ධම්මස්ස උද්දෙසෙ උදාහට්ඨත්තෙ එව. ධම්මාභිසමයොති චතුසච්චධම්මස්ස ඤාණෙන සද්ධිං අභිසමයො. අයං චූච්චතිති අයං “වත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා නයෙන සබ්බිත්තෙන මානිකාය දීපියමානාය දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිතුං සමත්ථො “පුග්ගලො උග්ගච්ඡාඤ්ඤා”ති චූච්චති. අයං චූච්චතිති අයං සබ්බිත්තෙන මානිකං යපෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථො “පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා”ති චූච්චති. උද්දෙසතොති උද්දෙසහෙනු, උද්දිසන්තස්ස, උද්දිසාපෙන්නස්ස වානි අත්ථො. පරිපුච්ඡතොති අත්ථං පරිපුච්ඡන්තස්ස. අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොතීති අනුක්කමෙන අරහත්තප්පත්තො හොති. න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොතීති තෙන අත්තභාවෙන මග්ගං වා ඵලං වා අත්තමසො ඤානං වා විපස්සනං වා නිබ්බත්තෙනුං න සක්කොති. අයං චූච්චති පුග්ගලො පදපරමොති අයං පුග්ගලො බාඤ්ජනපදමෙව පරමං අස්සාති “පදපරමො”ති චූච්චති.

යෙති යෙ දුට්ඨෙ පුග්ගලෙ සන්ධාය වුත්තං විහඬිගෙ කම්මාවරණෙනාති පඤ්චවිධෙන ආනන්තරියකම්මෙන. විපාකාවරණෙනාති අහෙනුකපට්ඨසන්ධියා. යස්මා දුහෙනුකානම්පි අරියමග්ගපට්ඨෙවධො නත්ථි, තස්මා දුහෙනුකපට්ඨසන්ධිපි “විපාකාවරණමෙවා”ති වෙදිතබ්බො. කිලෙසාවරණෙනාති නියතම්චජාදිට්ඨියා. අස්සද්ධාති බුද්ධාදීසු සද්ධා රහිතා. අවිජන්දිකාති කත්තුකමානාකුසලවිජන්දරහිතා, උත්තරකුරුකා මනුස්සා අවිජන්දිකට්ඨානං පට්ඨා. දුප්පඤ්ඤාති භවඬිගපඤ්ඤාය පරිහීනා, භවඬිගපඤ්ඤාය පන පරිපුණ්ණායපි යස්ස භවඬිගං ලොකුත්තරස්ස පච්චයො න හොති, සොපි දුප්පඤ්ඤො එව නාම. අභබ්බා නියාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තන්ති කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තනියාමසංඛිතං අරියමග්ගං ඔක්කම්තුං අධිගන්තුං අභබ්බා. “න කම්මාවරණෙනා”තිආදිනි වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බානි.

“රාගවරිතා”තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං [පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායන්ති භවිතබ්බං –

“සා එසා පරමත්ථානං, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
නිධානතො පරමත්ථ-මඤ්ජුසා නාම නාමතො”ති. (විසුද්ධිමග්ගමහාට්ඨකාය නිගමනෙ සයමෙව වුත්තත්තා)]
විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං වුත්තනෙයෙන වෙදිතබ්බං;

70. ආරබ්භාති අත්තතො අධිප්පෙතස්ස අත්ථස්ස භගවතො ජානාපනං උද්දිස්සාති අත්ථො. සෙලො පබ්බතො උච්චො හොති ටීරො ව, න පංසුපබ්බතො, මිස්සකපබ්බතො වානි ආභ “සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනී”ති. ධම්මමයං පාසාදන්ති ලොකුත්තරධම්මමාභ. සො හි පබ්බතසදිසො ව හොති සබ්බධම්මෙ අතික්කම්ම අබ්භුග්ගතටියෙන පාසාදසදිසො ව, පඤ්ඤාපරියායො වා ඉධ ධම්ම-සද්දො . සා හි අබ්භුග්ගතටියෙන පාසාදොති අභිධම්මෙ (ධ. ස. අට්ඨ. 16) නිද්දිට්ඨා. තථා වාහ –

“පඤ්ඤාපාසාදමාරුග්ග, අසොකො සොකිතිං පජං;
පබ්බතට්ඨොව භූමට්ඨො, ධිරො බාලෙ අවෙක්ඛති”ති. (ධ. ප. 28);

“යථා හී”තිආදිය යථා පබ්බතෙ යත්වා රත්තන්ධකාරෙ හෙට්ඨා ඔලොකෙන්තස්ස පුරිසස්ස ඛෙත්තෙ කෙදාරපාළිකුටියො, තත්ථ සයිතමනුස්සා ව න පඤ්ඤායන්ති අනුජ්ජලභාවතො. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලා පඤ්ඤායති උජ්ජලභාවතො එවං ධම්මපාසාදමාරුග්ග සත්තලොකං ඔලොකයතො භගවතො ඤාණස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති අකතකල්‍යාණා සත්තා ඤාණග්ගිනා අනුජ්ජලභාවතො, අනුළාරභාවතො ව රත්තිං බිත්තා සරා විය භොන්ති. කතකල්‍යාණා පන භබ්බපුග්ගලා දුරෙ ධීතාපි භගවතො ඤාණස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති පරිපක්කඤාණග්ගිනා සමුජ්ජලභාවතො, උළාරසන්නානාය හිමවත්තපබ්බතො විය වාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

උට්ඨෙහීති ත්වං ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාසඬ්ඛාතසඬ්ඛකොවාපත්තිතො කිලාසුභාවතො උට්ඨහ. වීරියවත්තතායාති සාතිසය චතුබ්බිධසම්මප්පධානවීරියවත්තතාය. වීරස්ස හි භාවො, කම්මං වා වීරියං. කිලෙසමාරස්ස විය මච්චුමාරස්සපි ආයතිං අසම්භවතො “මච්චුකිලෙසමාරාන”න්ති චුත්තං. අභිසඬ්ඛාරමාරවිජයස්ස අග්ගහණං කිලෙසමාරවිජයෙනෙව තබ්බිජයස්ස ජොතිතභාවතො. වාහනසමත්ථතායාති සංසාරමහාකන්තාරතො නිබ්බානසඬ්ඛාතං ඛෙමප්පදෙසං සම්පාපනසමත්ථතාය.

71. “අපාරුතං තෙසං අමතස්ස ද්වාර”න්ති කෙච්චි පයන්ති. නිබ්බානස්ස ද්වාරං පවිසනමග්ගො විවරිත්වා යපිතො මහාකරුණුපතිස්සයෙන සයම්භුඤාණෙන අධිගතත්තා. සද්ධං පමුඤ්චන්තුති සද්ධං පවෙදෙන්තු, අත්තතො සද්දහනාකාරං උපට්ඨාපෙන්තුති අත්ථො. සුඛෙන අකිච්ඡෙන පවත්තනියතාය සුජ්ජවත්තිතං. න භාසිං න භාසිස්සාමිති වින්තෙසි.

අග්ගසාවකයුගවණ්ණනා

73. සල්ලපිත්වාති “විජ්ජසන්නාති ඛො තෙ ආවුසො ඉන්ද්‍රියානී”තිආදිනා (මහාව. 60) ආලාපසල්ලාපං කන්වා. තඤ්ඤිස්ස අපරභාගෙ සන්ථු සන්තිකං උපසඬ්ඛමනස්ස පච්චයො අහොසි.

75-6. අනුපුබ්බිං කථන්ති අනුපුබ්බියා අනුපුබ්බං කථෙතබ්බං කථං. කා පන සාති? දානාදිකථා. තත්ථ දානකථා තාව පචුරුජනෙසු පවත්නියා සබ්බසාධාරණත්තා, සුකරත්තා, සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ව ආදිතො කථිතා. පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගහවත්ථුසු නිස්සඬ්ඛභාවතො සුඛෙනෙව සීලානි සමාදියති, තත්ථ ව සුජ්ජතිට්ඨිතො භොති. සීලෙන දායකපටිග්ගාහකවිසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපීළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, භොගසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ව දානකථානන්තරං සීලකථා කථිතා, තඤ්චෙ දානසීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං, ඉමෙහි ව දානසීලමයෙහි පණ්ණපණ්ණතරාදිභෙදහින්තෙහි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි එතා වාතුමහාරාජිකාදියු පණ්ණපණ්ණතරාදිභෙදහින්තා අපරිමෙයා දිබ්බභොගභවසම්පත්තියො භොන්තිති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සග්ගකථං. වත්වා අයං සග්ගො රාගාදීහි උපක්කිලිට්ඨො, සබ්බදා අනුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගානන්තරං මග්ගකථා කථෙතබ්බා. මග්ගඤ්ච කථෙන්නෙන තදධිගමුපායදස්සනත්ථං සග්ගපරියාපන්නාපි, පගෙව ඉතරෙ සබ්බෙපි කාමා නාම බන්ධාදිනවා, අතිච්චා අධුවා, විපරිණාමධම්මානි කාමානං ආදිනවො, හීනා, ගම්මා, පොථුජ්ජනිකා, අනරියා, අනත්ථසඤ්ඤිතාති තෙසං ඔකාරො ලාමකභාවො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං වත්ථුභූතාති තත්ථ සංකිලෙසො, සබ්බෙසො කිලෙසවිජ්ජමුත්තං නිබ්බානන්ති තෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ව කථෙතබ්බොති අයමත්ථො මග්ගන්තිති එත්ථ ඉති-සද්දෙන ආදිඅත්ථජොතකෙන බොධිතොති වෙදිතබ්බං.

සුඛානං නිදානන්ති දිට්ඨධම්මිකානං, සම්පරායිකානං, නිබ්බානපටිසංයුත්තානඤ්චාති සබ්බෙසම්පි සුඛානං කාරණං. යඤ්චි කිඤ්චි ලොකෙ භොගසුඛං නාම, තං සබ්බං දානනිදානන්ති පාකටො යමත්ථො. යං පන තං ඤානවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානපටිසංයුත්තං සුඛං, තස්සාපි දානං උපනිස්සයපච්චයො භොතියෙව. සම්පත්තීනං මූලන්ති යා ඉමා ලොකෙ පදෙසරජ්ජං සිරිස්සරියං සත්තරතනසමුජ්ජලවක්කවත්තිසම්පදාති එවංපහෙදා මානුසිකා සම්පත්තියො, යා ව වාතුමහාරාජිකවාතුමහාරාජාදිහෙදා දිබ්බසම්පත්තියො, යා වා පනඤ්ඤාපි සම්පත්තියො, තාසං සබ්බාසං ඉදං දානං නාම මූලං කාරණං. භොගානන්ති භුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙන “භොගො”ති ලද්ධනාමානං මනාපියරූපාදිනං, තන්තිස්සයානඤ්ච උපභොගසුඛානං. අවස්සයට්ඨෙන පතිට්ඨා. විසමගතස්සාති ඛාසනප්පත්තස්ස. තාණන්ති රක්ඛා තතො පරිපාලනතො. ලෙණන්ති බාසනෙහි පරිපාටියමානස්ස ඔලියනපදෙසො. ගතීති ගත්තබ්බට්ඨානං. පරායණන්ති පටිසරණං. අවස්සයොති විනිපතිතුං අදෙන්තො නිස්සයො. ආරම්මණන්ති ඔලුබ්භාරම්මණං.

රතනමයසීභාසනසදිසන්ති සබ්බරතනමයසත්තඬ්ඛමහාසීභාසනසදිසං මහග්ගං හුත්වා සබ්බෙසො විනිපතිතුං අප්පදානතො. මහාපට්ඨසදිසං ගතගතට්ඨානෙ පතිට්ඨාය ලභාපනතො. ආලම්බනරජ්ජුසදිසන්ති යථා දුබ්බලස්ස පුරිසස්ස ආලම්බනරජ්ජු උත්තිට්ඨතො, තිට්ඨතො ව උපත්ථම්හො, එවං දානං සත්තානං සම්පත්තිභවෙ උජ්ජත්තියා, ධීතියා ව පච්චයභාවතො. දුක්ඛතිත්ථරණට්ඨෙනාති දුග්ගතිදුක්ඛතිත්ථරණට්ඨෙන. සමස්සාසනට්ඨෙනාති

ලොහමව්ෂරියාදිපටිසත්තුවද්දවතො සම්මදෙව අස්සාසනටියෙන. භයපරිත්තාණවයෙනානි දාලිද්දියභයතො පරිපාලනටියෙන. මච්ඡෙරමලාදිහීනි මච්ඡෙරලොහදොසඉස්සාටිවිකිච්ඡාදිට්ඨි ආදිචිත්තමලෙහි. අනුපලිත්තටියෙනානි අනුපක්කිලිටියෙනාය. තෙසන්ති මච්ඡෙරමලාදිකවචරානං. එතෙහි එව දුරාසද්දවයෙන. අසන්තාසනටියෙනානි අනභිභවනීයතාය සන්තාසාභාවෙන. යො හි දායකො දානපති, සො සම්පතිපි කුතොච න භායති, පගෙව ආයතිං. ධම්මසීසෙන පුග්ගලො චුත්තො. බලවත්තටියෙනානි මහාබලවතාය. දායකො හි දානපති සම්පති පක්ඛබලෙන බලවා හොති, ආයතිං පන කායබලාදිහිපි. අභිමඤ්චලසම්මතටියෙනානි “වඩ්ඪිකාරණ”න්ති අභිසම්මතභාවෙන. විපත්තිභවතො සම්පත්තිභවුපනයනං බෙමන්තභූමිසම්පාපනං, භවසඬගාමතො යොගක්ඛෙමසම්පාපනඤ්ච බෙමන්තභූමිසම්පාපනටියො.

ඉදානි දානං වට්ටගතා උක්කංසප්පත්තා සම්පත්තියො විය විවට්ටගතාපි තා සම්පාදෙතීති බොධිවරියභාවෙනපි දානගුණෙ දස්සෙතුං “දානඤ්ඨි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සක්කමාරබ්බන්තමසම්පත්තියො අත්තභිතාය එව, වක්කවත්තිසම්පත්ති පන අත්තභිතාය, පරභිතාය වානි දස්සෙතුං සා තාසං පරතො චුත්තා, එතා ලොකියා, ඉමා පන ලොකුත්තරානි දස්සෙතුං තතො පරං “සාවකපාරමිඤ්ඤාණ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථාපි උක්කට්ඨුක්කට්ඨනරුක්කට්ඨනමානි දස්සෙතුං කමෙන ඤාණත්තයං චුත්තං. තෙසං පන දානස්ස පච්චයභාවො හෙට්ඨා චුත්තො එව. එතෙනෙවස්ස බ්‍රහ්මසම්පත්තියාපි පච්චයභාවො දිපිතොති වෙදිතබ්බො.

දානඤ්ච නාම දක්ඛිණෙයොසු භික්ෂුකාසයෙන වා පුජනස්සාසයෙන වා අත්තතො සන්තකස්ස පරෙසං පරිච්චජනං, තස්මා දායකො සත්තෙසු එකත්තභික්ෂුකාසයො පුරිසපුග්ගලො, සො “පරෙසං භිංසති, පරෙසං වා සන්තකං හරති”ති අට්ඨානමෙනන්ති ආහ “දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති”ති. සීලසදිසො අලඬකාරො තත්ථීති අකිත්තිමං හුත්වා සබ්බකාලං සොභාවිසෙසාවහත්තා. සීලපුප්ඵසදිසං පුප්ඵං තත්ථීති එත්ථාපි එසෙව නයො. සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො තත්ථීති එත්ථ “වන්දනං තගරං වාපි”තිආදිකා (ධ. ප. 55) ගාථා, “ගන්ධො ඉසීනං විරදික්ඛිතානං, කායා චුතො ගච්ඡති මාලුතෙනා”තිආදිකා (ජා. 2.17.55) ව චත්තබ්බා. සීලඤ්ඨි සත්තානං ආභරණඤ්චෙව අලඬකාරො ව ගන්ධවිලෙපනඤ්ච පරස්ස දස්සනීයභාවාවහඤ්ච. තෙනාහ “සීලාලඬකාරෙන භි”තිආදි.

“අයං සග්ගො ලබ්භති”ති ඉදං මජ්ඣිමෙහි ඡන්දාදිහි ආරද්ධං සීලං සන්ධායාහ. තෙනාහ සක්කො දෙවරාජා –

“හිතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 2.22.429);

ඉටියොති සුබො, කන්තොති කමනීයො, මනාපොති මනවඩ්ඪනකො, තං පනස්ස ඉටියාදිභාවං දස්සෙතුං “නිච්චමෙත්ථ කීළා”තිආදි චුත්තං. නිච්චන්ති සබ්බකාලං කීළාති කාමුපසංභිතා සුඛචිතාරා. සම්පත්තියොති භොගසම්පත්තියො. දිබ්බන්ති දිබ්බභවං දෙවලොකපරියාපන්තං. සුබන්ති කායිකං, චෙතසිකඤ්ච සුබං. දිබ්බසම්පත්තින්ති දිබ්බභවං ආයුසම්පත්තිං, වණ්ණයසඉස්සරියසම්පත්තිං, රූපාදිසම්පත්තිඤ්ච. එවමාදිති ආදි-සද්දෙන යාමාදිති අනුභවිතබ්බං දිබ්බසම්පත්තිං වදති.

අප්පස්සාදානි නිරස්සාදා පණ්ඩිතෙහි යථාභූතං පස්සන්තෙහි තත්ථ අස්සාදෙනබ්බතාභාවතො. බහුදුක්ඛානි මහාදුක්ඛා සම්පති, ආයතිඤ්ච විපුලදුක්ඛානුබන්ධත්තා. බහුපායාසානි අනෙකවිධපරිස්සයා. එත්ථානි කාමෙසු. භියොයානි බහුං. දොසොති අනිච්චතාදිනා, අප්පස්සාදනාදිනා ව දුස්සිතභාවො, යතො තෙ විඤ්ඤානං චිත්තං නාරාධෙන්නි. අථ වා ආදීනං වානි පවත්තතිති ආදීනවො, පරමකපණතා, තථා ව කාමා යථාභූතං පච්චවෙක්ඛන්තානං පච්චුපතිටියන්ති. ලාමකභාවොති නිහීනභාවො අසෙටියෙහි සෙවිතබ්බත්තා, සෙටියෙහි න සෙවිතබ්බත්තා ව. සංකිලිස්සනන්ති විබාධෙනබ්බතා උපතාපෙනබ්බතා. නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසන්ති එත්ථ යත්තකා කාමෙසු ආදීනවා, තප්පටිපක්ඛතො තත්තකා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසා. අපි ව “නෙක්ඛම්මං නාමෙන අසම්බාධං අසංකිලිටියං, නික්ඛන්තං කාමෙහි, නික්ඛන්තං කාමසඤ්ඤාය, නික්ඛන්තං කාමචිතක්කෙහි, නික්ඛන්තං කාමපරිලාභෙහි, නික්ඛන්තං බ්‍යාපාදතො”තිආදීනා (සාරත්ථ. ටී. 3.26 මහාවග්ගෙ) නයෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසෙ පකාසෙසි, පබ්බජ්ජාය, ක්කානාදිසු ව ගුණෙ විභාවෙසි වණ්ණෙසි.

චුත්තනයන්ති එත්ථ යං අචුත්තනයං “කල්ලචිත්තෙ”තිආදි, තත්ථ කල්ලචිත්තෙති කම්මනියචිත්තෙ, හෙට්ඨා පවත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදිනං චිත්තදොසානං විගතත්තා උපරිදෙසනාය භාජනභාවුපගමනෙන කම්මක්ඛම්මචිත්තෙති අත්ථො. අස්සද්ධියාදයො හි යස්මා චිත්තස්ස රොගභූතා තදා තෙ විගතා, තස්මා අරොගචිත්තෙති අත්ථො. දිට්ඨිමානාදිකිලෙසවිගමනෙන මුදුවිත්තෙ. කාමචිත්තදාදිවිගමෙන විනිවරණචිත්තෙ. සම්මාපටිපත්තියං උළාරපිතිපාමොජ්ජයොගෙන උදග්ගචිත්තෙ. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා පසන්නචිත්තෙ. යදා ව භගවා අඤ්ඤාසීති සම්බන්ධො. අථ වා කල්ලචිත්තෙති කාමචිත්තදාදිවිගමෙන අරොගචිත්තෙ. මුදුවිත්තෙති බ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන අකථිතචිත්තෙ. විනිවරණචිත්තෙති උද්ධවචකුක්කුච්චවිගමෙන වික්ඛෙපස්ස විගතත්තා තෙන අපිහිතචිත්තෙ. උදග්ගචිත්තෙති ටිනමිද්ධවිගමෙන සම්පග්ගහිතවසෙන අලීනචිත්තෙ. පසන්නචිත්තෙති විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපටිපත්තියං අධිමුත්තචිත්තෙ, එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

“සෙය්‍යාථාපි” ත්‍රිආදිනා උපමාවසෙන නෙසං සංකිලෙසප්පහානං, අරියමග්ගප්පාදඤ්ච දස්සෙති. අපගතකාළකන්ති විගතකාළකං. සම්මදෙව්‍යාති සුට්ඨු එව. රජනන්ති නිලීනාදිරඬිගජානං. පටිග්ගණ්භෙය්‍යාති ගණ්භෙය්‍යා පහස්සරං භවෙය්‍යා. තස්මිංයෙව ආසනෙනි තිස්සමෙව නිසජ්ජායං, එතෙන නෙසං ලහුවිපස්සකතා, තික්ඛපඤ්ඤතා, සුඛපටිපදාබ්ජ්ජාතිඤ්ඤතා ව දස්සිතා භොති. චිරජන්ති අපායගමනීයරාගරජාදීනං විගමෙන චිරජං. අනවසෙසදිට්ඨිවිචිකිවිජාමලාපගමනෙන චිතමලං. පය්මමග්ගවජ්ඣකිලෙසරජාභාවෙන වා චිරජං. පඤ්චවිධදුස්සිලාමලාපගමනෙන චිතමලං. ධම්මවක්ඛුන්ති බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ (ම. නි. 2.383) හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා චුත්තා, චූළරාහුලොවාදෙ (ම. නි. 3.416) ආසවක්ඛයො, ඉධ පන සොතාපත්තිමග්ගො අධිප්පෙනො. “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං” න්ති තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනන්ති. නනු ව මග්ගඤ්ඤාණං අසඬ්ඛතධම්මාරම්මණං, න සඬ්ඛතධම්මාරම්මණන්ති? සච්චමෙනං. යස්මා තං නිරොධං ආරම්මණං කත්වා කිච්චවසෙන සබ්බසඬ්ඛතං පටිවජ්ඣන්තං උප්පජ්ජති, තස්මා තථා චුත්තං.

“සුද්ධං වත්ථ” න්ති නිදස්සිතඋපමායං ඉදං උපමාසංසන්දනං වත්ථං විය චිත්තං, වත්ථස්ස ආගන්තුකමලෙහි කිලිට්ඨභාවො විය චිත්තස්ස රාගාදිමලෙහි සංකිලිට්ඨභාවො, ධොවනසිලා විය අනුසුඛිකථා, උදකං විය සද්ධා, උදකෙ තෙමෙත්වා උසගොමයජාරිකාභරෙහි කාළකපදෙසෙ සමුච්ඡින්නදිත්වා වත්ථස්ස ධොවනපයොගො විය සද්ධාසිනෙහෙන තෙමෙත්වා තෙමෙත්වා සතිසමාධිපඤ්ඤාහි දොසෙ සිටීලී කත්වා සුතාදිවිධිනා චිත්තස්ස සොධනෙ චිරියාරම්භො, තෙන පයොගෙන වත්ථෙ නානාකාළකාපගමො විය චිරියාරම්භෙන කිලෙසචික්ඛිතනං, රඬිගජානං විය අරියමග්ගො, තෙන සුද්ධස්ස වත්ථස්ස පහස්සරභාවො විය චික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස චිත්තස්ස මග්ගෙන පරියොදපනන්ති. “දිට්ඨධම්මා” නි වත්ථා දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති තං නිවත්තනන්ථං “පත්තධම්මා” නි චුත්තං. පත්ති ව ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤම්පි විජ්ජතිති තතො විසෙසදස්සනන්ථං “විදිතධම්මා” නි චුත්තං. සා පන විදිතධම්මතා ධම්මෙසු එකදෙසෙනාපි භොතිති නිප්පදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං “පරියොගාල්භධම්මා” නි චුත්තං, තෙන නෙසං සච්චාභිසම්බොධිංයෙව විභාවෙති. මග්ගඤ්ඤාණඤ්චි එකාභිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙත්තං නිප්පදෙසතොව චතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාහන්තං පටිවජ්ඣන්ති. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

77. විවරදානාදීනි විවරාදිපරික්ඛාරදානං සන්ධායාහ. යො හි විවරාදිකෙ අට්ඨ පරික්ඛාරෙ, පත්තවිවරමෙව වා සොතාපන්නාදිඅරියස්ස, පුට්ඨජ්ජනස්සෙව වා සීලසම්පන්නස්ස දත්වා “ඉදං පරික්ඛාරදානං අනාගතෙ එහිහික්ඛුභාවාය පච්චයො භොතු” නි පත්ථනං පට්ඨපෙසි, තස්ස ව සති අධිකාරසම්පත්තියං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඉද්ධිමයපරික්ඛාරලාභාය සංවත්තන්ති වෙදිතබ්බං. වස්සසතිකත්ථෙරා විය ආකප්පසම්පන්නාති අධිප්පායො.

සන්දස්සෙසිති සුට්ඨු පච්චක්ඛං කත්වා දස්සෙසි. ඉධලොකත්ථන්ති ඉධලොකභූතං ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛාතමත්ථං. පරලොකත්ථන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. දස්සෙසිති සාමඤ්ඤලක්ඛණතො, සලක්ඛණතො ව දස්සෙසි. තෙනාහ “අනිච්ච” න්තිආදි. තත්ථ හුත්වා අභාවතො අනිච්චන්ති දස්සෙසි. උදයබ්බයපටිපිළුනතො දුක්ඛන්ති දස්සෙසි. අවසවත්තනතො අනත්තාති දස්සෙසි. ඉමෙ රුප්පනාදිලක්ඛණා පඤ්චක්ඛන්ධාති රාසට්ඨෙන ඛන්ධෙ දස්සෙසි. ඉමෙ චක්ඛාදිසභාවා නිස්සත්තනිජ්ජිට්ඨිට්ඨෙන අට්ඨාරස ධාතුයොති දස්සෙසි. ඉමානි චක්ඛාදිසභාවානෙව ද්වාරාරම්මණභූතානි ද්වාදස ආයතනානිති දස්සෙසි. ඉමෙ අවිජ්ජාදයො ජරාමරණපරියොසානා ද්වාදස පච්චයධම්මා පටිච්චසමුප්පාදොති දස්සෙසි. රුපක්ඛන්ධස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙන පච්චයතො වත්තාරි, ඛණතො එකන්ති ඉමානි පඤ්ච ලක්ඛණානි දස්සෙසි. තථානි ඉමිනා “පඤ්ච ලක්ඛණානි” නි පදං ආකඬ්ඪති. දස්සෙන්නොති ඉති-සද්දො නිදස්සනත්ථො, එවන්ති අත්ථො. නිරයන්ති අට්ඨමහානිරයසොළසඋස්සදනිරයප්පහෙදං සබ්බසො නිරයං දස්සෙසි. තිරච්ඡානයොනින්ති අපද්ද්විපදවතුප්පදබහුප්පදාදිහෙදං මිගපසුපක්ඛිසරිප්පාදිවිභාගං නානාවිධං තිරච්ඡානලොකං. පෙත්තිවිසයන්ති බුජ්ජිපාසිකවත්තාසිකපරදත්තුප්පිච්චිජ්ඣාමතණ්හිකාදිහෙදහින්තං නානාවිධං පෙතසත්තලොකං. අසුරකායන්ති කාලකඤ්චිකාසුරනිකායං. එවං තාව දුග්ගතිභූතං පරලොකත්ථං වත්වා ඉදානි සුගතිභූතං වත්තුං “තිණ්ණං කුසලානං විපාක” න්තිආදි චුත්තං. වෙහප්ඵලෙ සුභකිණ්ණෙයෙව සඬ්ගහෙත්වා අසඤ්ඤිසු, අරුපිසු ව සම්පත්තියා දස්සෙතබ්බාය අභාවතො දුට්ඤ්ඤෙය්‍යාතාය “නවන්තං බ්‍රහ්මලොකාන” න්ත්ථෙව චුත්තං.

ගණ්භාපෙසිති තෙ ධම්මෙ සමාදින්නෙ කාරාපෙසි.

සමුත්තෙජනං නාම සමාදින්නධම්මානං යථා අනුපකාරකා ධම්මා පරිභායන්ති, පභීයන්ති ව, උපකාරකා ධම්මා පරිච්චිඪන්ති, විසුජ්ඣන්ති ව, තථා නෙසං උස්සාහුප්පාදනන්ති ආහ “අබ්භුස්සාහෙසි” නි. යථා පන තං උස්සාහුප්පාදනං භොති, තං දස්සෙතුං “ඉධලොකත්ථඤ්චෙව” නිආදි චුත්තං. තාසෙත්වා තාසෙත්වාති පරිබ්‍යත්තභාවාපාදනෙන තෙජෙත්වා තෙජෙත්වා. අධිගතං විය කත්වාති යෙසං කථෙති, තෙහි තමත්ථං පච්චක්ඛතො අනුභූයාමානං විය කත්වා. වෙනෙය්‍යානඤ්චි බුද්ධෙහි පකාසියමානො අත්ථො පච්චක්ඛතොපි පාකට්තරො හුත්වා උපට්ඨාති. තථා හි භගවා එවං ථොමීයති –

“ආදිත්තොපි අයං ලොකො, එකාදසති අග්ගිහි;
න තථා යාති සංවෙගං, සම්මොහපලිගුණ්ඨිතො.

සුත්වාදීනවසඤ්ඤාත්තං, යථා වාවං මහෙසිනො;
පච්චක්ඛතොපි බුද්ධානං, වචනං සුට්ඨු පාකට්”න්ති.

තෙනාහ “ද්වන්තිංසකම්මකාරණපඤ්චවිසතිමහාභයජ්ජහෙදඤ්ථි”තිආදි. ද්වන්තිංසකම්මකාරණානි “හත්ථම්පි ඡින්නන්ති”තිආදිනා (ම. නි. 1.178) දුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තෙ ආගතනයෙන වෙදිතබ්බානි. පඤ්චවිසතිමහාභයානි “ජාතිභයං ජරාභයං ඛ්‍යාධිභයං මරණභයං”න්තිආදිනා (චූළනි. 123) තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ ආගතනයෙන වෙදිතබ්බානි. ආසානනභණ්ඩිකා අධිකුට්ටනකළීභගරං, යං “අච්චාධාන”න්තිපි වුවවති.

පටිලද්ධගුණෙන වොදෙසීති “තංතංගුණාධිගමෙන අයම්පි තුම්හෙහි පටිලද්ධො, ආනිසංසො අයම්පි”ති පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො “කිං ඉතො පුබ්බෙ ඵවරුපං අත්ථි”ති වොදෙන්නො විය අහොසි. තෙනාහ “මහානිසංසං කත්වා කපෙසී”ති.

තජ්ජවචයඤ්ච කිලමථන්ති සඬබාරපවත්තිහෙතුකං තස්මිං තස්මිං සත්තසන්නානෙ උජ්ජජනකපරිස්සමං සංවිසානං විහෙසං. ඉධානි හෙට්ඨා පඨමමග්ගාධිගමත්ථාය කථාය. සබ්බසඬබාරුපසමභාවතො සත්තං. අතිත්තිකරපරමසුඛතාය පඤ්ඤං. සකලසංසාරඛ්‍යාසනතො තායනත්ථෙව තාණං. තතො නිබ්බින්නදහදයානං නිලියනට්ඨානතාය ලෙණං. ආදි-සද්දෙන ගතිපටිසරණං පරමස්සාසොති ඵවමාදිනං සඬගහො.

මහාජනකායපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

80. සඬසජ්ජහොනකානං භික්ඛූනං අභාවා “සඬසස්ස අපරිපුණ්ණත්තා”ති වුත්තං. ද්වෙ අග්ගසාවකා ඵව හි තදා අහෙසුං.

වාරිකාඅනුජානනවණ්ණනා

86. “කදා උදපාදී”ති පුච්ඡං “සම්බොධිතො”තිආදිනා සඬබෙපතො විස්සජ්ජෙත්වා පුත තං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “භගවා කිරා”තිආදි වුත්තං. පිතු සඬගහං කරොන්නො විහාසි සම්බොධිතො “සත්ත සංචච්ඡරානි සත්ත මාසෙ සත්ත දිවසෙ”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො, තඤ්ච බො වෙනෙය්‍යානං තදා අභාවතො. කිලඤ්ඤෙහි බහි ඡාදාපෙත්වා, වත්ථෙහි අත්තො පටිච්ඡාදාපෙත්වා, උපරි ව වත්ථෙහි ඡාදාපෙත්වා, තස්ස හෙට්ඨා සුචණ්ණ...පෙ.... විතානං කාරාපෙත්වා. මාලාවච්ඡකෙති පුජ්ථමාලාහි වච්ඡාකාරෙන වෙය්‍යිතෙ. ගන්ධන්තරෙති වාටිහරිතගන්ධස්ස අන්තරෙ. පුජ්ථානීති වාටිආදිහරිතානි ජලජපුජ්ථානි වෙව වඬිකොතකාදිහරිතානි ථලජපුජ්ථානි ව.

කාමඤ්ඤායං රාජා බුද්ධපිතා, තථාපි බුද්ධා නාම ලොකගරුතො, න තෙ කෙනවි වසෙ වත්තෙතබ්බා, අථ බො තෙ ඵව පරෙ අත්තතො වසෙ වත්තෙන්ති, තස්මා රාජා “නාහං භික්ඛුසඬසං දෙමි”ති ආහ.

දානමුඛන්ති දානකරණුපායං, දානවත්තන්ති අත්ථො. න දානි මෙ අනුඤ්ඤාතානි ඉදානි මෙ දානං න අනුඤ්ඤාතා, තො න අනුජානන්තිති අත්ථො.

පරිතස්සනජීවිතන්ති දුක්ඛජීවිකා දාලිද්දියන්ති අත්ථො.

සබ්බෙසං භික්ඛූනං පහොසීති භගවතො අට්ඨස්සට්ඨි ව භික්ඛුසතසහස්සානං භාගතො දාතුං පහොසි, න සබ්බෙසං පරියත්තභාවෙන. තෙනාහ “සෙනාපතිපි අත්තතො දෙය්‍යධම්මං අදාසී”ති. ජෙට්ඨිකට්ඨානෙති ජෙට්ඨිකදෙවිට්ඨානෙ.

තථෙව කත්වානි වරපුරිසෙ යපෙත්වා. සුවින්නි සුද්ධං. පඤ්ඤාත්ති උළාරං, භාවනපුංසකඤ්චෙනං “ඵකමන්ත”න්තිආදිසු (පාරා. 2) විය. හඤ්ජිත්වානි මද්දිත්වා, පිළෙත්වානි අත්ථො. ජාතිසජ්ජිබ්බරාදිහියෙවානි අත්තොජාතසජ්ජිබ්බරාදිහියෙව, අම්භාකමෙව ගාවිආදිතො ගහිතසජ්ජිආදිහියෙවානි අත්ථො.

90. පරාපවාදං, පරාපකාරං, සීතුණ්හාදිහෙදඤ්ච ගුණාපරාධං බමති සහති අධිවාසෙතිති බන්ති. සා පන යස්මා සීලාදිනං පටිපක්ඛධම්මෙ සවිසෙසං තපති සත්තපති විධමතිති පරමං උත්තමං තපො. තෙනාහ “අධිවාසනබන්ති නාම පරමං තපො”ති. “අධිවාසනබන්ති”ති ඉමිනා ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිතො විසෙසෙති. තිතික්ඛනං බමනං තිතික්ඛා.අක්ඛරවිත්තකා හි බමායං තිතික්ඛා-සද්දං වණ්ණෙන්නි. තෙනෙවාහ “බන්තියා ඵව වෙවචන”න්තිආදි. සබ්බාකාරෙනානි සත්තපඤ්ඤානිපුණ්ණිවබ්බොදිනා සබ්බජ්ජකාරෙන. සො පබ්බජිතො නාම න හොති පබ්බාජිතබ්බධම්මස්ස අපබ්බාජනතො. තස්සෙව තතියපදස්ස වෙවචනං අනත්ථන්තරත්තා.

“න හී”තිආදිනා තං ඵවත්ථං විවරති. උත්තමත්ථෙව පරමන්ති වුවවති පර-සද්දස්ස සෙට්ඨවාචකත්තා, “පුග්ගලපරොපරඤ්ඤා”තිආදිසු (අ. නි. 7.68; තෙත්ති. 118) විය. පරන්ති අඤ්ඤං. ඉදානි පර-සද්දං අඤ්ඤාපරියායමෙව

ගහෙත්වා අත්ථං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. මලස්සාති පාපමලස්ස. අපබ්බාජිතත්තාති අනිභට්තා අනිරාකතත්තා . සමිත්තාති නිරොධිතත්තා තෙසං පාපධම්මානං. “සමිත්තා හි පාපානං සමඤ්ඤාති පච්චවති”ති හි වුත්තං.

අපිව භගවා භික්ඛූනං පාතිමොක්ඛං උද්දිසන්තො පාතිමොක්ඛකථාය ව සීලපධානත්තා සීලස්ස ව විසෙසනො දොසො පටිපක්ඛොති තස්ස නිග්ගණ්හනවිධිං දස්සෙතුං ආදිතො “ඛන්ති පරමං තපො”ති ආහ, තෙන අනිට්ඨස්ස පටිභනනුපායො වුත්තො, තිතික්ඛාගහණෙන පන ඉට්ඨස්ස, තදුභයෙනපි උප්පන්නං රතිං අභිභූයා විහරතිති අයමත්ථො දස්සිතොති. තණ්හාවානස්ස වූපසමනතො නිබ්බානං පරමං වදන්ති බුද්ධා. තත්ථ ඛන්තිග්ගහණෙන පයොගවිපත්තියා අභාවො දස්සිතො, තිතික්ඛාගහණෙන ආසයවිපත්තියා අභාවො. තථා ඛන්තිග්ගහණෙන පරාපරාධසහතා, තිතික්ඛාගහණෙන පරෙසු අනපරජ්ඣනා දස්සිතා. එවං කාරණමුඛෙන අන්වයතො පාතිමොක්ඛං දස්සෙත්වා ඉදානි ඛාතිරෙකතො තං දස්සෙතුං “න භී”තිආදි වුත්තං, තෙන යථා සත්තානං ජීවිතා වොරොපනං, පාණ්ඩ්‍යෙද්ධිඛුද්ධිඛුද්ධි විබාධනඤ්ච “පරුපසානො, පරවිභෙයන”න්ති වුච්චති, එවං තෙසං මූලසාපතෙය්‍යාවහරණං, දාරපරාමසනං, විසංවාදනං, අඤ්ඤාමඤ්ඤාභෙදනං, ඵරුසවචනෙන මම්මසට්ඨනං, නිරත්ථකච්ඡප්පලාපො , පරසන්තකගිජ්ඣනං, උච්ඡේදවින්දනං, මිච්ඡාහිනිවෙසනඤ්ච උපසානො, විභෙයනඤ්ච භොතිති යස්ස කස්සචි අකුසලස්ස කම්මපථස්ස, කම්මස්ස ව කරණෙන පබ්බජිතො, සමඤ්ඤා ව න භොතිති දස්සෙති.

සබ්බාකුසලස්සාති සබ්බස්සාපි ද්වාදසාකුසලචිත්තූපදසංගහිතස්ස සාවජ්ජධම්මස්ස. කරණං නාම තස්ස අත්තතො සත්තානෙ උප්පාදනන්ති තප්පටික්ඛෙපතො අකරණං “අනුප්පාදන”න්ති වුත්තං. “කුසලස්සා”ති ඉදං “එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති වක්ඛමානත්තා අරියමග්ගධම්මෙ, තෙසඤ්ච සම්භාරභූතෙ තෙභූමකකුසලධම්මෙ සම්බොධෙතිති ආහ “චතුර්මකකුසලස්සා”ති. උපසම්පදාති උපසම්පාදනං, තං පන තස්ස සමධිගමොති ආහ “පටිලාභො”ති. චිත්තජොතනන්ති චිත්තස්ස පහස්සරභාවකරණං සබ්බසො පරිසොධනං. යස්මා අග්ගමග්ගසමිඬිගිතො චිත්තං සබ්බසො පරියොදපියති නාම, අග්ගඵලක්ඛණෙන පන පරියොදපිතං භොති පුන පරියොදපෙනබ්බතාය අභාවතො, ඉති පරිනිට්ඨිතපරියොදපනතං සන්ධායාහ “තං පන අරහත්තෙන භොති”ති. සබ්බපාපං පහාය තදභිගාදිවසෙනෙවාති අධිප්පායො. “සීලසංවරොනා”ති හි ඉමිතා තෙභූමකස්සාපි සඬිගහෙ ඉතරජ්ජහානානම්පි සඬිගහො භොතිති, එවඤ්ච කත්වා සබ්බග්ගහණං සමත්ථිතං භොති . සමථවිපස්සනාහිති ලොකියලොකුත්තරාහි සමථවිපස්සනාහි. සම්පාදෙත්වාති නිජ්ජාදෙත්වා. සම්පාදනඤ්චෙත්ථ හෙතුභූතාහි ඵලභූතස්ස සහජාතාහිපි, පගෙව පුරිමසිද්ධාහිති දට්ඨබ්බං.

කස්සචිති භිනාදිසු කස්සචි සත්තස්ස කස්සචි උපවාදස්ස, තෙන දවකමානායපි උපවදනං පටික්ඛිපති. උපසාතස්ස අකරණන්ති එත්ථාපි “කස්සචි”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. කායෙනාති ව නිදස්සනමත්තමෙනං මනසාපි පරෙසං අනත්ථචිත්තනාදිවසෙන උපසාතකරණස්ස වජ්ජෙනබ්බත්තා. කායෙනාති වා එත්ථ අරුපකායස්සාපි සඬිගහො දට්ඨබ්බො, න වොපනකායකරජකායානමෙව. ප අතිමොක්ඛන්ති පකාරතො අතිවිය සීලෙසු මුඛ්‍යභූතං. “අතිපමොක්ඛ”න්ති තමෙව පදං උපසග්ගඛාත්තයෙන වදති. එවං හෙදතො පදවණ්ණනං කත්වා තත්වතො වදති “උත්තමසීල”න්ති. “පාති වා”තිආදිනා පාලනතො රක්ඛණතො අතිවිය මොක්ඛනතො අතිවිය මොචනතො පාතිමොක්ඛන්ති දස්සෙති. “පාපා අති මොක්ඛෙතිති අතිමොක්ඛො”ති නිමිත්තස්ස කත්තුභාවෙන උපවර්තබ්බතො. යො වා නන්ති යො වා පුග්ගලො නං පාතිමොක්ඛසංවරසීලං පාති සමාදිශිත්වා අවිකොපෙත්තො රක්ඛති, තං “පාති”ති ලද්ධනාමං පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතං මොක්ඛෙතිති පාතිමොක්ඛන්ති අයමෙත්ථ සඬිබ්බෙපො, විත්ථාරතො පන පාතිමොක්ඛපදස්ස අත්ථො විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. ටී. 1.14) වුත්තනසෙන වෙදිතබ්බො.

මත්තඤ්ඤාතාති භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා, සා පන විසෙසනො පච්චයසන්තිස්සිතසීලවසෙන ගහෙතබ්බාති ආහ “පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤාතා”ති. ආජීවපාරිසුද්ධිසීලවසෙනාපි ගය්හමානෙ “පරියෙසනවිස්සජ්ජනවසෙනා”තිපි වත්තබ්බං. සඬිසට්ඨනවිරහිතන්ති ජනසඬිසට්ඨනවිරහිතං, නිරජනසම්බාධං විචිත්තන්ති අත්ථො. වතුපච්චයසන්තොසො දීපිතො පච්චයසන්තොසනාසාමඤ්ඤෙන ඉතරද්වයස්සාපි ලක්ඛණභාරනසෙන ජොතිතභාවතො. “අට්ඨසමාපත්තිවිසිභාවායා”ති ඉමිතා පයොජනදස්සනවසෙන යදන්ථං විචිත්තසෙනාසනසෙවනං ඉච්ඡිතං, සො අධිචිත්තානුයොගො වුත්තො. අට්ඨ සමාපත්තියො වෙත්ථ විපස්සනාය පාදකභූතා අධිප්පෙනා, න යා කාවිති සකලස්සාපි අධිචිත්තානුයොගස්ස ජොතිතභාවො වෙදිතබ්බො.

දෙවතාරොචනවණ්ණනා

91. එත්තාවතාති එත්තකෙන සුත්තපදෙසෙන. තත්ථාපි ව ඉමිතා...පෙ.... කථනෙන සුප්පට්ඨිද්ධිභාවං පකාසෙත්වාති යොජනා. ව-සද්දො ඛාතිරෙකත්ථො, තෙන ඉදානි වුච්චමානත්ථං උල්ලඬිගෙති. එකමිදාහන්ති එකං අහං. ඉදං-සද්දො නිපාතමත්තං. ආදි-සද්දෙන “භික්ඛවෙ සමය”න්ති එවමාදි පායො සඬිගහිතො. අහං භික්ඛවෙ එකං සමයන්ති එවං පෙත්ථ පදයොජනා.

සුභගවනෙති සුභගත්තා සුභගං, සුන්දරසිරිකත්තා , සුන්දරකාමත්තා වාති අත්ථො. සුභගඤ්චි තං සිරිසම්පත්තියා, සුන්දරෙ වෙන්ථ කාමෙ මනුස්සා පත්ථෙත්ති. ඛණ්ණජනකත්තායපි තං සුභගං. වනයනීති වනං, අත්තසම්පත්තියා අත්තනි සිනෙහං උප්පාදෙතීති අත්ථො. වනුනෙ ඉති වා වනං, අත්තසම්පත්තියා එව “මං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති සත්තෙ යාවති වියාති අත්ථො. සුභගඤ්ච තං වනඤ්චාති සුභගවනං, තස්මිං සුභගවනෙ. අවධකථායංපන කිං ඉමිනා පපඤ්චෙනාති “එවං නාමකෙ වනෙ”ති චුත්තං. කාමං සාලරුක්ඛොපි “සාලො”ති චුච්චති, යො කොච රුක්ඛොපි වනජපති ජෙට්ඨකරුක්ඛොපි. ඉධ පන පච්ඡිමො එව අධිජපෙනොති ආහ “වනජපතිජෙට්ඨකස්ස මූලෙ”ති. මූලසමුග්ගසාතවසෙනාති අනුසසසමුච්ඡිත්තද්වයෙන.

න විභායන්තීති අකුප්පධම්මතාය න විජහන්ති. “න කඤ්චි සත්තං තපන්තීති අතජ්ජා”ති ඉදං තෙසු තස්සා සමඤ්ඤාය නිරුල්භතාය චුත්තං, අඤ්ඤා ආසබ්බොපි සුද්ධාවාසා න කඤ්චි සත්තං තපන්තීති අතජ්ජා නාම සිද්ධං. “න විභායන්තී”ති ආදිතිබ්බවනෙසුපි එසෙව නයො. සුන්දරදස්සනාති දස්සනියාති අයමත්ථොති ආහ “අභිරුපා”ති ආදි. සුන්දරමෙතෙසං දස්සනන්ති සොහනමෙතෙසං චක්ඛුනා දස්සනං, විඤ්ඤාණෙන දස්සනං පිති අත්ථො. සබ්බෙ භෙව... පෙ.... ජෙට්ඨා පඤ්චවොකාරභවෙ තතො විසිට්ඨානං අභාවතො.

සත්තන්තං බුද්ධානං වසෙනාති සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං අපදානවසෙන. අවිභෙහි අජ්ඣාට්ඨොන එකෙන අවිභාමුග්ගුනා කමිතා තෙහි සබ්බෙහි කමිතා නාම භොන්තීති චුත්තං “තථා අවිභෙහි”ති. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. තෙනාහ භගවා “දෙවතා මං එතදවොචු”න්ති. යං පන පාළියං “අනෙකානි දෙවතාසතානී”ති චුත්තං, තං සබ්බං පච්ඡා අත්තනො සාසනෙ විසෙසං අධිගන්ත්වා තත්ථ උප්පන්නානං වසෙන චුත්තං. අනුසන්ධිද්වයමිති ධම්මධාතුපදානුසන්ධි, දෙවතාරොචනපදානුසන්ධිති දුට්ඨං අනුසන්ධිං. නියායාතෙත්තොති නිගමෙත්තො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිභත්තං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙවාති.

මහාපදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා.

2. මහානිදානසුත්තවශ්ණනා

නිදානවශ්ණනා

95. ජනපදිනොති ජනපදවන්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරසාමිනො රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන කුරු නාම. තෙසං නිවාසො යදි එකො ජනපදො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”ති. අක්ඛරචිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය ඊදිසලිඛිතවචනානි ඉච්ඡන්ති. අයමෙත්ථ රුළුභි යථා අඤ්ඤත්ථාපි “අඩිගෙසු විහරති, මල්ලෙසු විහරති”ති ව. තඛ්ඛිසෙසනෙපි ජනපදස්ද්දෙ ජාතිස්ද්දෙ එකවචනමෙව. අවධිකථාවරියා පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතනො, තෙන “පුටුඅත්ථවිසයනාය එවෙන. පුටුවචන”න්ති “බහුකෙ පනා”තිආදිනා වක්ඛමානං විසෙසං ජොතෙති. සුත්ථාති මන්ධාතුමහාරාජස්ස ආනුභාවදස්සනානුසාරෙන පරම්පරානුගතං කථං සුත්ථා. අනුසංයායන්තෙනාති අනුවචරන්තෙන. එතෙසං යානන්ති වන්දිමසුරියමුඛෙන වාතුමහාරාජිකභවනමාහ. තෙනාහ “තත්ථ අගමාසි”තිආදි. සොති මන්ධාතුමහාරාජා. තන්ති වාතුමහාරාජිකරජජං. ගහෙත්ථාති සම්පට්චිජ්ජත්ථා. පුන පුච්ඡි පරිණායකරතනං.

දොවාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති සුධම්මාය දෙවසභාය, දෙවපුරස්ස ව චතුසු ද්වාරෙසු ආරක්ඛාය අධිගතත්තා. “දිඛ්ඛරුක්ඛසභස්සපට්මණ්ඩික”න්ති ඉදං “චිත්තලතාවන”න්තිආදිසුපි යොජෙතඛිං.

පථවියං පතිට්ඨාසිති භස්සිත්ථා පථවියා ආසන්නට්ඨානෙ අට්ඨාසි. න හි වක්කරතනං භූමියං පතති, තථායීතඤ්ච නචිරස්සෙව අන්තරධායි තෙනත්තභාවෙන වක්කවත්තිඉස්සරියස්ස අභාවතො. “චිරතරං කාලං යත්ථා”ති අපරෙ. රාජා එකකොව අගමාසි අත්තනො ආනුභාවෙන. මනුස්සභාවොති මනුස්සගන්ධසරීරිත්ස්සන්දාදිමනුස්සභාවො. පාතුරහොසිති දෙවලොකෙ පවත්තිවිපාකදායිනො අපරාපරියාය වෙදනියස්ස කම්මස්ස කතොකාසත්තා සබ්බදා සොළසවස්සද්දෙසිකතා මාලාමිලායනාදි දිඛ්ඛතාවො පාතුරහොසි. තදා මනුස්සානං අසඬ්ඛෙය්‍යායුකතාය සක්කරජ්ජං කාරෙත්ථා. “කිං මෙ ඉමිනා උපද්ධරජ්ජෙතා”ති අත්‍රිච්ඡතාය අතිත්තොව. මනුස්සලොකෙ උතුනො කක්ඛලතාය වාතාතපෙන පුට්ඨගත්තො කාලමකාසි.

අවයවෙසු සිද්ධො විසෙසො සමුදායස්ස විසෙසකො හොතිති එකම්පි රට්ඨං බහුවචනෙන වොහරියති.

ද-කාරෙන අත්ථං වශ්ණයන්ති නිරුත්තිනයෙන. කම්මාසොති කම්මාසපාදො වුවචති උත්තරපදලොපෙන යථා “රුපභවො රුප”න්ති. කථං පන සො “කම්මාසපාදො”ති වුවචතිති ආහ “තස්ස කිරා”තිආදි. දමිතොති එත්ථ කිදිසං දමනං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො”ති. “ඉමෙ පන ථෙරාති මජ්ඣිමනිකා”ති කෙචි. අපරෙ පන “අවධිකථාවරියා”ති, “දිසභාණකා”ති වදන්ති. උභයථාපි වුළුකම්මාසදම්මං සන්ධාය තථා වදන්ති. යක්ඛිනිපුත්තො හි කම්මාසපාදො අලීනසත්තුකුමාරකාලෙ (වරියා. 2.75) බොධිසත්තෙන තත්ථ දමිතො. සුතසොමකාලෙ (ජා. 2.21.371) පන බාරාණසිරාජා පොරිසාදභාවපටිසෙධනෙන යත්ථ දමිතො, තං මහාකම්මාසදම්මං නාම. “පුත්තො”ති වත්ථා “අත්‍රජො”ති වචනං ඔරසපුත්තභාවදස්සනත්ථං.

යෙහි ආවසිතජ්ජදෙසො “කුරුරට්ඨ”න්ති නාමං ලභි, තෙ උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සා තත්ථ රක්ඛිතනියාමෙනෙව පඤ්ච සීලානි රක්ඛිංසු. තෙසං දිට්ඨානුගතියා පච්ඡිමජනනාති සො දෙසධම්මවසෙන අවිච්ඡෙදතො පවත්තමානො කුරුවත්තධම්මොති පඤ්ඤායිත්ථ. අයඤ්ච අත්ථො කුරුධම්මජාතකෙන දිපෙනඛිං. සො අපරභාගෙ පඨමං යත්ථ සංකිලිට්ඨො ජාතො, තං දස්සෙතුං “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදි වුත්තං. යත්ථ භගවතො වසනොකාසභූතො කොචි විහාරො න හොති, තත්ථ කෙවලං ගොවරගාමකිත්තනං නිදානකථාය පකති යථා තං සක්කෙසු විහරති දෙවදහං නාම සක්ඛානං නිගමොති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “අවසනොකාසතො”තිආදිමාහ.

“ආයස්මා”ති වා “දෙව්‍යානං පියා”ති වා “තත්‍ර භව”න්ති වා පියසමුදාහාරො එසොති ආහ “ආයස්මාති පියවචනමෙක”න්ති. තයිදං පියවචනං ගරුගාරවචසෙන වුවචතිති ආහ “ගාරවචනමෙක”න්ති.

අතිදුරඅවිවාසන්තචජ්ජෙන නාතිදුරනාවිවාසන්තං නාම ගභිතං, තං පන අවකංසතො උභින්නං පසාරිතත්ථානං සඬ්ඝට්ටනෙන වෙදිතඛිං. වක්ඛුනා වක්ඛුං ආභවච දට්ඨඛිං හොති, තෙනාපි අගාරවමෙව කතං හොති. ගීවං පරිවත්තෙත්ථාති පරිවත්තනවසෙන ගීවං පසාරෙත්ථා.

කුලසඬ්ගහත්ථායාති කුලානුද්දයතාවසෙන කුලානං අනුග්ගණ්හනත්ථාය සභස්සභණ්ඩිකං නික්ඛිපන්තො විය හික්ඛපටිග්ගණ්හනෙන තෙසං මහතො පුඤ්ඤාභිසන්දස්ස ජනනෙන. පටිසම්මජ්ජිත්ථාති අත්තෙවාසිකෙහි සම්මජ්ජනට්ඨානං සක්කච්චකාරිතාය පුන සම්මජ්ජිත්ථා. තික්ඛත්තුන්ති “ආදිතො පට්ඨාය අත්ත”න්තිආදිනා වුත්තචතුරාකාරුපසඤ්ඡිතෙ තයො වාරෙ, තෙනස්ස ද්වාදසක්ඛත්තුං සම්මසිතභාවමාහ.

අම්මාකං භගවතො ගම්භිරභාවෙනෙව කථිතත්තා සෙසබුද්ධෙහිපි එවමෙව කථිතොති ධම්මන්වයෙ යත්වා වුත්තං “සබ්බබුද්ධෙහි...පෙ.... කථිතො”ති. සාලින්දන්ති සපරිභණ්ඩං. “සිනෙරුං උක්ඛිපන්තො වියා”ති ඉමිනා තාදිසාය දෙසනාය සුදුක්කරභාවමාහ. සුත්තමෙව “සුත්තන්තකප්ප”න්ති ආහ ධම්මක්ඛන්ධභාවතො. යථා විනයපණ්ණත්තිභූමන්තරසමයන්තරානං විජානනං අනඤ්ඤාසාධාරණං සබ්බඤ්ඤාතඤාණස්සෙව විසයො, එවං අන්තද්වයවිනිමුත්තස්ස කාරකවෙදකරහිතස්ස පච්චයාකාරස්ස විහජනං පිති දස්සෙතුං “බුද්ධානඤ්ඤි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යානානිති කාරණානි. ගජ්ජිතං මහන්තං හොතිති තං දෙසෙතබ්බස්සෙව අනෙකවිධතාය, දුට්ඨඤ්ඤායාතාය ව නානානායෙහි පවත්තමානං දෙසනාගජ්ජිතං මහන්තං විපුලං, බහුහෙදඤ්ඤි හොති. ඤාණං අනුපවිසතිති තතො එව දෙසනාඤාණං දෙසෙතබ්බධම්මෙ විභාගසො කුරුමානං අනු අනු පවිසති, තෙන අනුපවිසස්ස ධීතං විය හොතිති අත්ථො. බුද්ධඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායතිති එවංවිධස්ස නාම ධම්මස්ස දෙසකං, පටිච්චෙකඤ්ඤාති බුද්ධානං දෙසනාඤාණස්ස, පටිච්චෙකඤාණස්ස ව උළාරභාවො පාකටො හොති. එත්ථ ව කිඤ්ඤාපි “සබ්බං වට්ඨකම්මං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණපුබ්බගමං ඤාණානුපරිවත්ත”න්ති (මහානි. 69, 169; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5; නෙත්ති. 14) වචනතො සබ්බාපි භගවතො දෙසනා ඤාණරහිතා තත්ථි, සිහසමානවුත්තිතාය සබ්බත්ථ සමානප්පවත්ති. දෙසෙතබ්බවසෙන පන දෙසනා විසෙසතො ඤාණෙන අනුපවිට්ඨා, ගම්භිරතරා ව හොතිති දට්ඨබ්බං. කථං පන විනයපඤ්ඤත්තිං පත්වා දෙසනා තිලක්ඛණබහානා සුඤ්ඤාපටිසංයුත්තා හොතිති? තත්ථාපි සන්තිසින්නපරිසාය අප්ඤ්ඤාසානුරූපං පවත්තමානා දෙසනා සබ්බාරානං අනිච්චතාදිවිභාවනං, සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියතාභාවප්පකාසනඤ්ඤි හොති. තෙනෙවාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මිං කථං කත්වා”තිආදි.

ආපජ්ජාති පත්වා යථා ඤාණකොඤ්ඤානාදං විස්සජ්ජෙති, එවං පාපුණ්ත්වා.

පමාණාතික්කමෙති අපරිමාණත්ථෙ “යාවඤ්ඤිදං තෙන භගවතා”තිආදිසු (දී. නි. 1.4) විය. අපරිමෙයාභාවඡොකතො හි අයං යාව-සද්දො. තෙනාහ “අතිගම්භිරො අත්ථො”ති. අවිභාසනීති ඤායති උපට්ඨාති. ඤාණස්ස තථා උපට්ඨානඤ්ඤි සන්ධාය “දිස්සති”ති වුත්තං. නනු එස පටිච්චසමුප්පාදො එකන්තගම්භිරොව, තත්ථ කස්මා ගම්භිරාවභාසනා ඡොතිතාති? සච්චමෙතං, එකන්තගම්භිරතාදස්සනත්ථමෙව පනස්ස ගම්භිරාවභාසග්ගහණං. තස්මා අඤ්ඤත්ථ ලබ්භමානං චතුකොට්ඨකං බාතිරෙකමුඛෙන නිදස්සෙත්වා තං එවස්ස එකන්තගම්භිරතං විභාවෙතුං “එකඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. එතං නත්ථිති අගම්භිරො, අගම්භිරාවභාසො වාති එතං ද්වයං නත්ථි, තෙන යථාදස්සිතෙ චතුකොට්ඨකෙ පච්ජිමා එක කොටි ලබ්භනීති දස්සෙති. තෙනාහ “අයඤ්ඤි”තිආදි.

යෙහි ගම්භිරභාවෙහි පටිච්චසමුප්පාදො “ගම්භිරො”ති වුච්චති, තෙ චතුහි උපමාහි උල්ලිඛිගෙන්තො “භවග්ගග්ගහණායා”තිආදිමාහ. යථා භවග්ගං හත්ථං පසාරත්වා ගහෙතුං න සක්කා දුරභාවතො, එවං සබ්බාරාදීනං අවිජ්ජාදිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො පාකතිකඤාණෙන ගහෙතුං න සක්කා. යථා සිනෙරුං හින්දිත්වා මිඤ්ජං පබ්බතරසං පාකතිකපුරිසෙන නිහරිතුං න සක්කා, එවං පටිච්චසමුප්පාදගතෙ ධම්මන්ථාදිකෙ පාකතිකඤාණෙන හින්දිත්වා විහජ්ජ පටිච්ජ්ඤානවසෙන ජානිතුං න සක්කා. යථා මහාසමුද්දං පාකතිකපුරිසස්ස බාහුද්වයෙන පධාරිතුං න සක්කා, එවං වෙපුල්ලට්ඨෙන මහාසමුද්දසදිසං පටිච්චසමුප්පාදො පාකතිකඤාණෙන දෙසනාවසෙන පධාරිතුං න සක්කා. යථා මහාපථවිං පරිවත්තෙත්වා පාකතිකපුරිසස්ස පථවොජං ගහෙතුං න සක්කා, එවං “ඉත්ථං අවිජ්ජාදයො සබ්බාරාදීනං පච්චයා හොන්ති”ති තෙසං පච්චයභාවො පාකතිකඤාණෙන නිහරිත්වා ගහෙතුං න සක්කාති. එවං චතුබ්බිධගම්භිරතාවසෙන චතස්සො උපමා යොජෙතබ්බා. පාකතිකඤාණවසෙන වායමත්ථයොජනා කතා දිට්ඨසච්චානං තත්ථ පටිච්චෙකභාවතො, තථාපි යස්මා සාවකානං, පච්චෙකබුද්ධානඤ්ඤි තත්ථ සප්පදෙසමෙව ඤාණං, බුද්ධානංයෙව නිජපදෙසං, තස්මා වුත්තං “බුද්ධවිසයං පඤ්ඤ”න්තිආදි.

උස්සාදෙන්තොති පඤ්ඤාය උක්කංසෙන්තො, උග්ගණ්හන්තොති අත්ථො. අපසාදෙන්තොති නිබ්භවිජන්තො, නිග්ගණ්හන්තොති අත්ථො.

උස්සාදනාවණ්ණනා

තෙනාති මහාපඤ්ඤාභාවෙන. තත්ථාති ථෙරස්ස සතිපි උත්තානභාවෙ, පටිච්චසමුප්පාදස්සඅඤ්ඤෙසං ගම්භිරභාවෙ. සුභොජනරසපුට්ඨස්සාති සුන්දරෙන භොජනරසෙන පොසිතස්ස. කතයොගස්සාති නිබ්බට්ඨපයොගෙන කතපරිවයස්ස. මල්ලපාසාණන්ති මල්ලෙහි මහබ්බලෙහෙව උක්ඛිපිතබ්බපාසාණං. කුහිං ඉමස්ස භාරියට්ඨානන්ති කස්මිං පස්සෙ ඉමස්ස පාසාණස්ස ගරුතරප්පදෙසොති තස්ස සල්ලහුකභාවං දිපෙන්තො වදති.

නිමිරපිඬගලෙනෙව දීපෙන්ති තස්ස මහාවිජ්ජාරභාවතො. තෙනාහ “තස්ස කිරා”තිආදි. පක්කුථනීති පක්කුථන්තං විය පරිවත්තති පරිතො විවත්තති. ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙනං. පිට්ඨියං සකලිනපදකාපිට්ඨං. කායුපපන්තස්සාති මහතා කායෙන උපෙනස්ස, මහාකායස්සාති අත්ථො.

පිඤ්ජවට්ඨිති පිඤ්ජකලාපො. සුපණ්ණවාතන්ති නාගග්ගහණාදිසු පක්ඛපජ්ජොටනවසෙන උප්පජ්ජනකවාතං.

“පුබ්බපනිස්සයසම්පත්තියා” තිආදිනා උද්දිට්ඨකාරණානි විත්ථාරතො විවරිතුං “ඉතො කිරා” තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉතොති ඉතො කප්පතො . සතසහස්සිමෙති සතසහස්සමෙ. භංසාවතී නාම නගරං අහොසි ජාතනගරං. ධුරපත්තානීති බාහිරපත්තානි, යානි දීඝතමානි.

කනිට්ඨභාතානි වෙමාතිකභාතා කනිට්ඨො යථා අම්භාකං භගවතො නන්දන්ථෙරො. බුද්ධානඤ්ඤි සහොදරා භාතරො නාම න භොන්ති. කථං ජෙට්ඨා තාව න උප්පජ්ජන්ති, කනිට්ඨානං පන අසම්භවො ඵව. භොගන්ති විභවං. උපසන්තොති වොරජනිතසඨ්ඨබොහවුපසමෙන උපසන්තො ජනපදො.

ද්වෙ සාටකෙ නිවාසෙත්වාති සාටකද්වයමෙව අත්තනො කායපරිහාරිකං කත්වා ඉතරං සබ්බසම්භාරං අත්තනො මොචෙත්වා.

පත්තග්ගහණත්ථන්ති අත්තොපක්ඛිත්තඋණ්භභොජනත්තා අපරාපරං භත්ථෙ පරිවත්තෙන්තස්ස පත්තග්ගහණත්ථං. උත්තරිසාටකන්ති අත්තනො උත්තරිසාටකං. එතානි පාකට්ඨානානීති එතානි යථාචුත්තානි භගවතො දෙසනාය පාකට්ඨානි ථෙරස්ස පුඤ්ඤකරණට්ඨානානි.

පටිසන්ධිං ගහෙත්වාති අම්භාකං මහාබොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ ඵව පටිසන්ධිං ගහෙත්වා.

තිත්ථවාසාදිවණ්ණනා

උග්ගහණං පාළියා උග්ගණ්හනං. සවනං අත්ථසවනං. පරිපුච්ඡනං ගණ්ඨිට්ඨානෙසු අත්ථපරිපුච්ඡනං. ධාරණං පාළියාපි පාළිඅත්ථස්සපි විත්තෙ යපනං. සබ්බඤ්ඤෙතං ඉධ පටිච්චසමුප්පාදවසෙන වෙදිතබ්බං.

සොතාපත්තානඤ්ඤව...පෙ... උපට්ඨානිතත්ථ සම්මොහවිද්ධංසනෙන “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම”න්ති (දී. නි. 1.298; සං. නි. 5.1081; මහාව. 16; චූළනි. 4, 7, 8) අත්තපච්චක්ඛවසෙන උපට්ඨානතො. නාමරූපපරිච්ඡෙදොති සහ පච්චයෙන නාමරූපස්ස පරිච්ඡිජ්ජ අවබොධො.

පටිච්චසමුප්පාදගම්භීරතාවණ්ණනා

“අත්ථගම්භීරතායා” තිආදිනා සඨ්ඨබෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “තත්ථා” තිආදි ආරද්ධං. ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයතො සම්භූතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තනො පච්චයානුරූපස්ස ජරාමරණස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතභාවො, අනුපවත්තත්ථොති අත්ථො. අථ වා සම්භූතට්ඨො ව සමුදාගතට්ඨො ව සම්භූතසමුදාගතට්ඨො. “න ජාතිතො ජරාමරණං න භොති,” න ව ජාතිං චිතා “අඤ්ඤතො භොති” ති හි ජාතිපච්චයසම්භූතට්ඨො වුත්තො, ඉත්ථඤ්ඤ ජාතිතො සමුදාගච්ඡන්ති ජාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො, යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො භොති, තදනුරූපපාත්තාවොති අත්ථො. සො අනුපච්චිතකුසලසම්භාරානං ඤාණස්ස තත්ථ අප්පතිට්ඨතාය අගාධට්ඨෙන ගම්භීරො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

අවිජ්ජාය සඨ්ඨාරානං පච්චයට්ඨොති යෙනාකාරෙන යදවත්ථා අවිජ්ජා සඨ්ඨාරානං පච්චයො භොති. යෙන හි පවත්තිආකාරෙන, යාය ව අවත්ථාය අවත්ථිතා අවිජ්ජා තෙසං තෙසං සඨ්ඨාරානං පච්චයො භොති, තදුභයස්සපි දුරවබොධනීයතො අවිජ්ජා සඨ්ඨාරානං නවහි ආකාරෙහි පච්චයට්ඨො අනුපච්චිතකුසලසම්භාරානං ඤාණස්ස තත්ථ අප්පතිට්ඨතාය අගාධට්ඨෙන ගම්භීරො. එස නයො සෙසපදෙසුපි.

කත්ථවි අනුලොමතො දෙසීයති, කත්ථවි පටිලොමතොති ඉධ පන පච්චයුප්පාදා පච්චයුප්පන්තූප්පාදසඨ්ඨාතො අනුලොමො, පච්චයනිරොධා පච්චයුප්පන්තනිරොධසඨ්ඨාතො ව පටිලොමො අධිජ්ජෙතො. ආදිතො පන පට්ඨාය අත්තගමනං අනුලොමො, අත්තතො ව ආදිගමනං පටිලොමොති අධිජ්ජෙතො. ආදිතො පට්ඨාය අනුලොමදෙසනාය, අත්තතො පට්ඨාය පටිලොමදෙසනාය ව තිසන්ධි වතුසඨ්ඨබෙපො. “ඉමෙ භික්ඛවෙ වත්තාරො ආහාරා කිං නිදානා” තිආදිකාය (සං. නි. 2.11) ව වෙමජ්ඣකතො පට්ඨාය පටිලොමදෙසනාය, “වක්ඛුඤ්ඤව පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඨ්ඨගති එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා” තිආදිකාය (සං. නි. 2.43, 45) අනුලොමදෙසනාය ව ද්විසන්ධි තිසඨ්ඨබෙපො. “සංයොජනියෙසු භික්ඛවෙ ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො විහරතො තණ්හා පවඩ්ඪති, තණ්හාපච්චයා උපාදාන” තිආදිසු (සං. නි. 2.53, 57) එකසන්ධි ද්විසඨ්ඨබෙපො. එකඨ්ඨගො හි පටිච්චසමුප්පාදො දෙසිතො. ලබ්භතෙව හි සො “තත්ථ භික්ඛවෙ සුතවා අරියසාවකො පටිච්චසමුප්පාදංයෙව සාධුකං යොනිසො මනසි කරොති ‘ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං භොති...පෙ.... නිරුජ්ඣති’ ති. සුඛවෙදනියං භික්ඛවෙ එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛවෙදනා” ති (සං. නි. 2.62) ඉමස්ස සුත්තස්ස වසෙන වෙදිතබ්බො. ඉති තෙන තෙන කාරණෙන තථා තථා පවත්තෙතබ්බත්තා පටිච්චසමුප්පාදො දෙසනාය ගම්භීරො. තෙනාහ “අයං දෙසනාගම්භීරතා” ති. න හි තත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤාණතො අඤ්ඤං ඤාණං පතිට්ඨං ලභති.

“අවිජ්ජාය පනා” තිආදිසු ජානනලක්ඛණස්ස ඤාණස්ස පටිපක්ඛභූතො අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණං වියො. ආරම්මණස්ස පච්චක්ඛකරණෙන දස්සනභූතස්ස පටිපක්ඛභූතො අදස්සනං වියො. යෙනෙසා අත්තනො සභාවෙන දුක්ඛාදිනං යාථා වසරසං පටිවිජ්ඣිතුං න දෙනි ඡාදෙන්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති, සො තස්සා සච්චාසම්පට්ඨෙධං වියො. අභිසංඛරණං සංවිධානං, පකප්පනන්ති අත්ථො. ආයුහනං සම්පිණ්ඩනං, සම්පයුත්තධම්මානං අත්තනො කිච්චානුරූපතාය රාසිකරණන්ති අත්ථො. අපුඤ්ඤාභිසංඛාරකදෙසො සරාගො. අඤ්ඤො විරාගො. රාගස්ස වා අප්පටිපක්ඛභාවතො රාගප්පච්චිඨකො, රාගුප්පත්තිපච්චයො ව සබ්බොපි අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො සරාගො. ඉතරො තබ්බිදුරභාවතො විරාගො. “දීඝරත්තං හෙතං භික්ඛවෙ අස්සුතවතො පුට්ඨජනස්ස අප්ඤ්ඤාසිතං මමායිතං පරාමට්ඨං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ ති” (සං. නි. 2.61) අත්තපරාමාසස්ස විඤ්ඤාණං විසෙසතො චත්ථු චුත්තන්ති විඤ්ඤාණස්ස සුඤ්ඤතං වියො ගම්භීරො. අත්තා විජානාති සංසරතිති සංඛ්‍යාපාරතාසංකන්ති අභිනිවෙසඛලවතාය අඛ්‍යාපාරඅසංකන්ති පටිසන්ධිපාත්‍රභාවට්ඨා ව ගම්භීරා. නාමරූපස්ස පටිසන්ධික්ඛණෙ එකතොව උප්පාදො එකුප්පාදො, පචත්තියං විසුං විසුං යථාරහං එකුප්පාදො. නාමස්ස රූපෙන, රූපස්ස ව නාමෙන අසම්පයොගතො විනිබ්භොගො නාමස්ස නාමෙන, රූපස්ස ව රූපෙන එකච්චස්ස එකච්චෙන අවිනිබ්භොගො (නාමස්ස නාමෙන අවිනිබ්භොගො විහ. මූලට්. 242) යොජෙතබ්බො. එකුප්පාදෙකනිරොධෙහි අවිනිබ්භොගෙ අධිප්පෙනෙ සො රූපස්ස ව එකකලාපපචත්තිනො රූපෙන ලබ්භතිති. අථ වා එකච්ඡාදොකාරහවෙසු නාමරූපානං අසභවත්තනතො අඤ්ඤාමඤ්ඤං විනිබ්භොගො, පඤ්චවොකාරහවෙ සභවත්තනතො අවිනිබ්භොගො ව වෙදිතබ්බො.

නාමස්ස ආරම්මණාභිමුඛං නමනං නමනං වියො. රූපස්ස විරොධිපච්චයසමවායෙ විසදිසුප්පත්ති රූප්පනං වියො. ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවො අධිපතියං වියො. “ලොකොපෙසො, ද්වාරාපෙසා, ඛේතං පෙන” න්ති චුත්තලොකාදිඅත්ථො වක්ඛාදිසු පඤ්චසු යොජෙතබ්බො. මනායතනස්ස පන ලුප්පනතො, මනොසම්ඵස්සාදිනං ද්වාරඛේතභාවතො ව එතෙ අත්ථා වෙදිතබ්බො. ආපාඨගතානං රූපාදිනං පකාසනායොග්‍යාලක්ඛණං ඔභාසනං වක්ඛාදිනං විසයිභාවො, මනායතනස්ස විජානනං. සංඛිසට්ඨනං වියො විසෙසතො වක්ඛුසම්ඵස්සාදිනං පඤ්චන්තං, ඉතරෙ ඡන්තම්පි යොජෙතබ්බො. ථූසනඤ්ඤා ඵස්සස්ස සභාවො. සංඛිසට්ඨනං රසො, ඉතරෙ උපට්ඨානාකාරා. ආරම්මණරසානුභවනං වියො රසවසෙන චුත්තො, වෙදයිතං වියො ලක්ඛණවසෙන. සුඛදුක්ඛම අප්ඤ්ඤාතභාවො යථාක්කමං තිස්සන්තං වෙදනානං සභාවවසෙන චුත්තො. “අත්තා වෙදයති” ති අභිනිවෙසස්ස ඛලවභාවතො නිජ්ජීවිට්ඨො වෙදනාය ගම්භීරො. නිජ්ජීවාය වා වෙදනාය වෙදයිතං නිජ්ජීවිවෙදයිතං, සො එව අත්ථොති නිජ්ජීවිවෙදයිතං වියො.

සප්පිතිකතණ්භාය අභිනන්දිතං වියො. ඛලවතරතණ්භාය ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනං අප්ඤ්ඤාසානං වියො. ඉතරෙ පන ජෙට්ඨභාවඔසාරණසමුද්දරුතික්කම අපාරිසුරිවසෙන වෙදිතබ්බො. ආදානග්ගහණාභිනිවෙසට්ඨා චතුන්තම්පි උපාදානානං සමානා, පරාමාසට්ඨො දිට්ඨුපාදානාදිනමෙව, තථා දුරතික්කමට්ඨො. “දිට්ඨිකන්තාරො” ති (ධ. ස. 392) හි වචනතො දිට්ඨිතං දුරතික්කමතා. දළ්භග්ගහණත්තා වා චතුන්තම්පි දුරතික්කමට්ඨො යොජෙතබ්බො. යොනිගතිධීනිවාසෙසුඛිපනන්ති සමාසෙ භුමිමච්චනස්ස අලොපො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි තෙන ආයුහනාභිසංඛරණපදානං සමාසො හොති. යථා තථා ජායනං ජාතිඅත්ථො. තස්සා පන සන්තිපාතතො ජායනං සඤ්ජාතිඅත්ථො. මාතුකුචිං ඔක්කමිත්වා විය ජායනං ඔක්කන්තිඅත්ථො. සො ජාතිතො නිබ්බත්තනං නිබ්බත්තිඅත්ථො. කෙවලං පාත්‍රභවනං පාත්‍රභාවට්ඨො.

ජරාමරණධගං මරණප්පධානන්ති තස්ස මරණට්ඨා එව ඛයාදයො ගම්භීරාති දස්සිතා. උප්පන්තඋප්පන්තානඤ්ඤි නවනවානං ඛයෙන කමෙන ඛණ්ඩිච්චාදිපරිපක්කපචත්තියං ලොකෙ ජරාවොභාරොති. ඛයට්ඨො වා ජරාය චුත්තොති දට්ඨබ්බො. නවභාවාපගමො හි “ඛයො” ති වත්තුං යුත්තොති විපරිණාමට්ඨො ද්විත්තම්පි වසෙන යොජෙතබ්බො, සන්තතිවසෙන වා ජරාය ඛයවයභාවා, සම්මුතිඛණ්කවසෙන මරණස්ස හෙදවිපරිණාමට්ඨො යොජෙතබ්බො. අවිජ්ජාදිනං සභාවො පටිවිජ්ඣියතිති පටිවෙධො. චුත්තඤ්ඤෙනං නිදානකථායං “තෙසං තෙසං වා තත්ථ තත්ථ චුත්තධම්මානං පටිවිජ්ඣිතබ්බො සලක්ඛණසංඛාරො අවිපරිතසභාවො පටිවෙධො” ති. (දී. නි. අට්ඨ. පට්ඨමභාසධිගීතිකථා; අභි. අට්ඨ. නිදානකථා) සො හි අවිජ්ජාදිනං සභාවො මග්ගඤ්ඤාණෙනෙව අසම්මොහපටිවෙධවසෙන පටිවිජ්ඣිතබ්බතො අඤ්ඤාණස්ස අලබ්භනෙයාපතිට්ඨතාය අගාධට්ඨොන ගම්භීරො. සා සබ්බාපීති සා යථාචුත්තා සංඛිකපතො චතුබ්බිධා විත්ථාරතො අනෙකප්පහෙදා සබ්බාපි පටිච්චසමුප්පාදස්ස ගම්භීරතා ථෙරස්ස උත්තානකා විය උපට්ඨාසි චතුහි අභිගෙහි සමන්තාගතත්තා. උදාහු අඤ්ඤෙසම්පිති “මය්හං තාව එස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති, කිං නු ඛො අඤ්ඤෙසම්පි එවං උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති” ති මා එවං අවච මයාව දින්නතයෙ චතුසච්චකම්මට්ඨානවිධිමිති යත්වා.

අපසාදනාවණ්ණනා

ඔළාරිකන්ති චත්ථුවිතික්කමසමත්ථතාවසෙන ථූලං. කාමං කාමරාගපටිසායෙව අත්ථතො කාමරාගපටිසංයොජනාති, කාමරාගපටිසානුසයා ව, තථාපි අඤ්ඤොයෙව සංයොජනට්ඨො ඛන්ධනභාවතො, අඤ්ඤො අනුසයනට්ඨො අප්පභිනභාවෙන සන්තානෙ ථාමගමනන්ති කත්වා, ඉති කිච්චවිසෙසවිසිට්ඨොහෙදෙ ගහෙත්වා “චත්තාරො කිලෙසෙ” ති ව චුත්තං. එසෙව නයො ඉතරෙසුපි. අණුසහගතෙහි අණුසභාවං උපගතෙ. තබ්බාවත්ථො හි

අයං සහගත-සද්දො “නන්දිරාගසහගතා”තිආදිසු (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.91, 133, 460; 3.374; සං. නි. 5.1081; මහාව. 14; විහ. 203; පටි. ම. 1.34; 2.30) විය.

යථා උපරිමග්ගාධිගමනවසෙන සච්චසම්පට්ටෙධො පච්චයාකාරපට්ටෙධවසෙන, එවං සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිඅධිගමනවසෙනපි සච්චසම්පට්ටෙධො පච්චයාකාරපට්ටෙධවසෙනෙවාති දස්සෙතුං “කස්මා චා”තිආදි වුත්තං. සබ්බථාවාති සබ්බප්පකාරෙතොව කිඤ්චිපි පකාරං අසෙසෙත්වාති අත්ථො. යෙ කතාහිනිභාරානං මහාබොධිසත්තානං වීරියස්ස උක්කට්ඨමජ්ඣමමුද්දනාවසෙන බොධිසම්භාරසම්භරණෙ කාලභෙදා ඉච්ඡිතා, තෙ දස්සෙත්තො “චත්තාරි, අට්ඨ, සොළස චා අසඬබ්බෙය්‍යානි”ති ආහ, ස්වායමත්ථො වරියාපිටකචණ්ණනාය ගහෙනබ්බො. සාවකො පදෙසඤාණෙ ධිතොති සාවකො හුත්වා සෙක්ඛනාවතො තත්ථාපි පදෙසඤාණෙ ධිතො. බුද්ධානං කථාය “තං තථාගතො අභිසමෙති”තිආදිකාය පච්චනීකං හොති. අනඤ්ඤසාධාරණස්ස හි වසෙන බුද්ධානං සීහනාදො, න අඤ්ඤසාධාරණස්ස.

“වායමත්තස්සෙවා”ති ඉමිනා විසෙසතො ඤාණසම්භාරසම්භරණං පඤ්ඤාපාරමිතාපුරණං වදති. තස්ස ච සබ්බමපි පුඤ්ඤං උපනිස්සෙයො.

“එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති”ති. (බු. පා. 8.10) –

හි වුත්තං. තස්මා මහාබොධිසත්තානං සබ්බෙසම්පි පුඤ්ඤසම්භාරො යාවදෙව ඤාණසම්භාරත්ථො සම්මාසම්බොධිසම්බොධිගමසමත්ථත්තාති ආහ “පච්චයාකාරං ...පෙ.... නත්ථී”ති. ඉදානි පච්චයාකාරපට්ටෙධස්සෙව චා මහානුභාවතාදස්සනමුඛෙන පට්චවසමුප්පාදස්සෙව පරමගම්භිරතං දස්සෙතුං “අච්ඡජා”තිආදි වුත්තං. නචහි ආකාරෙහීති උප්පාදාදිති නචහි ආකාරෙහි. අච්ඡජා හි සඬබ්බාරානං උප්පාදො හුත්වා පච්චයො හොති, පචත්තං හුත්වා නිමිත්තං, ආයුහනං, සංයොගො, පලිබොධො, සමුදයො, හෙතු, පච්චයො හුත්වා පච්චයො හොති. එවං සඬබ්බාරාදයො විඤ්ඤාණාදිනං. වුත්තඤ්ඤෙතං පටිසම්භිදාමග්ගෙ “කථං පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤාණං? අච්ඡජා සඬබ්බාරානං උප්පාදට්ඨිති ච පචත්තට්ඨිති ච නිමිත්තට්ඨිති ච ආයුහනට්ඨිති ච සඤ්ඤාගට්ඨිති ච පලිබොධට්ඨිති ච සමුදයට්ඨිති ච හෙතුට්ඨිති ච පච්චයට්ඨිති ච ඉමෙහි නවභාකාරෙහි අච්ඡජාපච්චයා සඬබ්බාරා පච්චයසමුප්පන්නා”තිආදි (පටි. ම. 1.45).

තත්ථ නවභාකාරෙහීති නචහි පච්චයභාවූපගමනාකාරෙහි. උප්පජ්ජති එතස්මා එලන්ති උප්පාදො, එලුප්පත්තියා කාරණභාවො. සති ච අච්ඡජාය සඬබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති, නාසති, තස්මා අච්ඡජා සඬබ්බාරානං උප්පාදො හුත්වා පච්චයො හොති. තථා අච්ඡජාය සති සඬබ්බාරා පචත්තන්ති, නියන්ති ච. යථා ච භවාදිසු බ්බන්ති, එවං තෙසං අච්ඡජා පච්චයො හොති. තථා ආයුහන්ති එලුප්පත්තියා සට්ඨන්ති, සංයුජ්ජන්ති අත්තතො එලෙන. යස්මිං සන්තානෙ සයං උප්පන්නා, තං පලිබුන්ධන්ති. පච්චයන්තරසමවායෙ උදයන්ති උප්පජ්ජන්ති. හිතොති ච සඬබ්බාරානං කාරණභාවං ගච්ඡති. පට්චව අච්ඡජං සඬබ්බාරා අයන්ති පචත්තන්තිති එවං අච්ඡජාය සඬබ්බාරානං කාරණභාවූපගමනවිසෙසා උප්පාදාදයො වෙදිතබ්බො. තත්ථ තථා සඬබ්බාරාදිනං විඤ්ඤාණාදිසු උප්පාදට්ඨිතිආදිසුපි. තිට්ඨති එතෙනාති ධීති, කාරණං. උප්පාදො එව ධීති උප්පාදට්ඨිති. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. “පච්චයො හොති”ති ඉදං ඉධ ලොකනාථෙන තදා පච්චයපරිග්ගහස්ස ආරද්ධභාවදස්සනං. සො ච ආරම්භො ඤායාරුල්ලො “යථා ච පුරිමෙහි මහාබොධිසත්තෙහි බොධිමුලෙ පවත්තිතො, තථෙව ච පවත්තිතො”ති. අච්ඡරියවෙගාහිහතා දසසහස්සිලොකධාතු සඬකම්පි සම්පකම්පිති දස්සෙත්තො “දිට්ඨමත්තෙවා”තිආදිමාහ.

එතස්ස ධම්මස්සාති එතස්ස පට්චවසමුප්පාදසඤ්ඤිතස්ස ධම්මස්ස. සො පන යස්මා අත්ථතො හෙතුපහවානං හෙතු. තෙනාහ “එතස්ස පච්චයධම්මස්සා”ති, ජාතිආදිනං ජරාමරණාදිපච්චයතායාති අත්ථො. නාමරූපපරිච්ඡේදො, තස්ස ච පච්චයපරිග්ගහො න පඨමාහිනිවෙසමත්තෙන හොති, අථ බො තත්ථ අපරාපරං ඤාණුප්පත්තිසඤ්ඤිතෙන අනු අනු බුජ්ඣනෙන, තදුභයාභාවං පන දස්සෙත්තො “ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අනනුබුජ්ඣනා”ති ආහ. නිව්චසඤ්ඤාදිනං පජ්ඣනවසෙන වත්තමානා විපස්සනා ධම්මෙ ච පටිවිජ්ඣන්ති එව නාම හොති පටිපක්ඛවික්ඛිතෙන නික්ඛවිසදභාවාපත්තිතො, තදධිට්ඨානභූතා ච තීරණපරිඤ්ඤා, අරියමග්ගො ච පරිඤ්ඤාපහානාහිසමයවසෙන පවත්තියා තීරණපහානපරිඤ්ඤාසඬගහො වාති තදුභයපට්ටෙධාභාවං දස්සෙත්තො “තීරණ...පෙ.... අප්පට්චිජ්ඣනා”ති ආහ. තත්තං වූච්චති වත්ථවීනනත්ථං තත්තවායෙහි දණ්ඩකෙ ආසඤ්ජිත්වා පසාරිතසුත්තපට්ටි තනියනිති කත්වා. තං පන සුත්තසන්තානාකුලනය නිදස්සනභාවෙන ආකුලමෙව ගහිතන්ති ආහ “තත්තං විය ආකුලකජාතා”ති. සඬබ්බෙතො වුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “යථා නාමා”තිආදි වුත්තං. සමානෙතූන්ති පුබ්බෙන පරං සමං කත්වා ආනෙතුං, අවිසමං උජුං කාතුන්ති අත්ථො. තත්තමෙව චා ආකුලං තත්තාකුලං, තත්තාකුලං විය ජාතා භූතාති තත්තාකුලජාතා. මජ්ඣිමං පටිපදං අනුපගන්ත්වා අත්තද්වයපතනෙන පච්චයාකාරෙ බලිතා ආකුලා බ්‍යාකුලා හොන්ති. තෙනෙව අත්තද්වයපතනෙන තංතංදිට්ඨිගාහවසෙන පරිබ්භමන්තා උජුකං ධම්මට්ඨිති කථං පටිපජ්ජිතුං න ජානන්ති. තෙනාහ “න සක්කොන්ති තං පච්චයාකාරං උජුං කාතු”න්ති. ද්වෙ බොධිසත්තෙහි පච්චෙකබොධිසත්තමහාබොධිසත්තෙ. අත්තතො ධම්මතායාති අත්තතො සභාවෙන, පරොපදෙසෙන විනාති අත්ථො. තත්ථ තත්ථ ගුළකජාතන්ති තස්මිං තස්මිං යානෙ ජාතගුළකම්පි ගණ්ඨිති සුත්තගණ්ඨි. තතො එව

ගණ්ඨකථාංගයේ බද්ධගණ්ඨකයා. පව්වයෙහි පක්ෂිලත්වන අනිවිඳුක්ඛානන්තාදිසභාවෙහි පව්වයාමමෙහි නිව්වාදිග්ගාහවසෙන පක්ෂිලත්වන. පව්වයෙහි උපුං කාතුං අසක්කොන්තාති තස්සෙව නිව්වාදිග්ගාහස්ස අවිස්සජ්ජනතො පව්වයාමමනිමිත්තං අත්තනො දස්සනං උපුං කාතුං අසක්කොන්තා ඉදංසච්චාහිනිවෙසකායගන්ථවසෙන ගණ්ඨකජානා භොන්තිති ආහ “ද්වාසට්ඨි...පෙ.... ගණ්ඨකථාං”ති. යෙ හි කෙවි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සස්සතදිට්ඨිආදිට්ඨියො නිස්සිතා අල්ලිනා.

චිත්තනතො “කුලා”ති ඉත්ථිලිඛිගවසෙන ලද්ධනාමස්ස තත්තවායස්ස ගණ්ඨකං නාම ආකුලභාවෙන අග්ගතො වා මූලතො වා දුට්ඨිකදෙය්‍යායෙව බලිතතත්තසුත්තන්ති ආහ “කුලාගණ්ඨකං වුව්වති පෙසකාරකඤ්ජියසුත්තං”න්ති. සකුණිකාති කුලාවකසකුණිකා. සා හි රුක්ඛසාධාසු මලමිඛනකුලාවකා භොති. තඤ්ඤි සා කුලාවකං තතො තතො තිණ්ණිරාදිකෙ ආනෙත්වා තථා චිත්තධිති, යථා තෙසං පෙසකාරකඤ්ජියසුත්තං විය අග්ගතො වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙතො ව්‍යවෙච්ඡෙතො වා න සක්කා. තෙනාහ “යථා හි”තිආදි. තදුභයමිපිති “කුලාගණ්ඨක”න්ති වුත්තං කඤ්ජියසුත්තං, කුලාවකඤ්ච. පුරිමනසෙනෙවති “ඵවමෙව සත්තා”තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තනසෙනෙව.

කාමං මුඤ්ජපබ්බජනිණාති යථාජාතානිපි දීඝභාවෙන පතිත්වා අරඤ්ඤට්ඨානෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං චිත්තධිත්වා ආකුලබ්‍යාකුලානි හුත්වා නිට්ඨන්ති, තාති පන න තථා දුබ්බිවෙට්ඨානි, යථා රජ්ජුභුතානිති දස්සෙතො “යථා තාති”තිආදි වුත්තං. සෙසමෙත්ථ භෙට්ඨා වුත්තනසමෙව.

අපායාති අවධිඝ්නා, සුබ්බෙත, සුබ්බෙතො වා විරහිතාති අත්ථො. දුක්ඛස්ස ගතිභාවතොති ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පවත්තිට්ඨානභාවතො. සුබ්බසමුස්සයතොති අබ්භුදයතො. විනිපතිතත්තාති විරූපං නිපතිතත්තා යථා තෙනත්තභාවෙන සුබ්බසමුස්සයො න භොති, ඵවං නිපතිතත්තා. ඉතරොති සංසාරො. නනු “අපාය”න්තිආදිනා වුත්තොපි සංසාරො ඵවාති? සච්චමෙතං, නිරයාදිනං පන අධිමත්තදුක්ඛභාවදස්සනත්ථං අපායාදිග්ගහණං. ගොබ්බිඤ්ඤායෙනායමත්ථො වෙදිතබ්බො. බන්ධනඤ්ච පටිපාටිති පඤ්චන්තං බන්ධනං හෙතුඵලභාවෙන අපරාපරං පවත්ති. අබ්බොවිජිත්තං චත්තමානාති අවිච්ඡේදෙන පවත්තමානා. තං සබ්බමිපිති තං “අපාය”න්තිආදිනා වුත්තං සබ්බං අපායදුක්ඛඤ්චෙව චට්ටදුක්ඛඤ්ච. “මහාසමුද්දෙ වාතුක්ඛිත්තතාවා වියා”ති ඉදං පරිබ්භමට්ඨානස්ස මහත්තදස්සනත්ථඤ්චෙව පරිබ්භමනස්ස අනවට්ඨිතතදස්සනත්ථඤ්ච “උපමාය. යන්තෙසු යුත්තගොණො වියා”ති ඉදං පන අවසභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව දුප්පමොක්ඛභාවදස්සනත්ථඤ්චාති වෙදිතබ්බං.

පටිච්චසමුප්පාදවණ්ණනා

ඉමිනා තාවාති ඵත්ථ තාව-සද්දො කමත්ථො, තෙන “තත්තාකුලකජානා”ති පදස්ස අනුසන්ධි පරතො ආචිතවිස්සතිති දිපෙති. අත්ථි ඉදප්පච්චයාති ඵත්ථ අයං පටිච්චයොති ඉදප්පච්චයො, තස්මා ඉදප්පච්චයා, ඉමස්මා පටිච්චයාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං භොති – “ඉමස්මා නාම පටිච්චයා ජරාමරණ”න්ති ඵවං චත්තබ්බො අත්ථි නු බො ජරාමරණස්ස පටිච්චයොති. තෙනාහ “අත්ථි නු බො...පෙ.... භවෙය්‍යා”ති. ඵත්ථ හි “කිං පටිච්චයා ජරාමරණං? ජාතිපට්චයා ජරාමරණ”න්ති උපරි ජාතිසද්දපට්චයසද්දසමානාධිකරණෙන කිං-සද්දෙන ඉදං-සද්දස්ස සමානාධිකරණතදස්සනතො කම්මධාරයසමාසතා ඉදප්පච්චයසද්දස්ස යුජ්ජති. න භෙත්ථ “ඉමස්ස පටිච්චයා ඉදප්පච්චයා”ති ජරාමරණස්ස, අඤ්ඤස්ස වා පටිච්චයතො ජරාමරණසම්භවප්‍රච්ඡා සම්භවති විඤ්ඤාතභාවතො, අසම්භවතො ව, ජරාමරණස්ස පන පටිච්චයප්‍රච්ඡා සම්භවති. පටිච්චයසද්දසමානාධිකරණතායඤ්ච ඉදං-සද්දස්ස “ඉමස්මා පටිච්චයා”ති පටිච්චයප්‍රච්ඡා යුජ්ජති.

සා පන සමානාධිකරණතා යදිපි අඤ්ඤපදත්ථසමාසෙපි ලබ්භති, අඤ්ඤපදත්ථවච්චනිච්ඡාභාවතො පනෙත්ථ කම්මධාරයසමාසො වෙදිතබ්බො. සාම්ච්චනසමාසපක්ඛෙ පන නත්ථෙව සමානාධිකරණතාසම්භවොති. නනු ව “ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පාදො”ති ඵත්ථ ඉදප්පච්චය-සද්දො සාම්ච්චනසමාසො ඉච්ඡිතොති? සච්චං ඉච්ඡිතො උජ්ජකමෙව තත්ථ පටිච්චසමුප්පාදවච්චනිච්ඡාති කත්වා, ඉධ පන කෙවලං ජරාමරණස්ස පටිච්චයපරිප්‍රච්ඡා අධිප්පෙනා, තස්මා යථා තත්ථ ඉදං-සද්දස්ස පටිච්චසමුප්පාදවිසෙසනතා, ඉධ ව “පුච්ඡිතබ්බපට්චයත්ථතා සම්භවති, තථා තත්ථ, ඉධ ව සමාසකප්පනා වෙදිතබ්බො. කස්මා පන තත්ථ කම්මධාරයසමාසො න ඉච්ඡිතොති? හෙතුප්පභවානං හෙතු පටිච්චසමුප්පාදොති ඉමස්ස අත්ථස්ස කම්මධාරයසමාසෙ අසම්භවතොති ඉමස්ස, අත්තනො පටිච්චයානුරූපස්ස අනුරූපො පටිච්චයො ඉදප්පච්චයොති ඵත්තස්ස ව අත්ථස්ස ඉච්ඡිතත්තා. යො පනෙත්ථ ඉදං-සද්දෙන ගහිතො අත්ථො, යො “අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණ”න්ති ජරාමරණග්ගහණෙනෙව ගහිතොති ඉදං-සද්දො පටිච්චසමුප්පාදතො පරිච්චජනතො අඤ්ඤස්ස අසම්භවතො පටිච්චයෙ අවනිට්ඨති, තෙනෙත්ථ කම්මධාරයසමාසො. තත්ථ පන ඉදං-සද්දස්ස තතො පරිච්චජනකාරණං නත්ථිති සාම්ච්චනසමාසො ඵව ඉච්ඡිතො. අට්ඨකථායංපන යස්මා ජරාමරණාදිනං පටිච්චයප්‍රච්ඡාමුඛෙනායං පටිච්චසමුප්පාදදෙසනා ආරද්ධා, පටිච්චසමුප්පාදො ව නාම අත්ථතො හෙතුප්පභවානං හෙතුති වුත්තො වායමත්ථො, තස්මා “ඉමස්ස ජරාමරණස්ස පටිච්චයො”ති ඵවමත්ථවණ්ණනා කතා.

පණ්ඩිතෙනාති ඵකංසබ්‍යාකරණියාදිපඤ්ඤාවිසෙසජානනසමත්ථාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන. තමෙව හිස්ස පණ්ඩිච්චං දස්සෙතො “යථා”තිආදි වුත්තං. යාදිසස්ස ජීවස්ස දිට්ඨගතිකො සරිරතො අනඤ්ඤත්තං පුච්ඡති “තං ජීවං තං සරිරං”න්ති, යො ඵවං පරමත්ථතො නුපලබ්භති, කථං තස්ස වඤ්ඤාතනායස්ස විය දීඝරස්සතා සරිරතො අඤ්ඤතා

වා අනඤ්ඤතා වා බ්‍යාකාතබ්බා සියා, තස්මාස්ස පඤ්ඤාස්ස ධ්වනියතා වෙදිතබ්බා. තුණ්හිභාවො නාමෙස පුච්ඡතො අනාදරො විභෙසා විය හොතිති “අබ්‍යාකතමෙත”න්ති පකාරන්තරමාහ. එවං අබ්‍යාකරණකාරණං ඤාතුකාමස්ස කට්ඨකබ්බං හොති, කථිතෙ ව ජානන්තස්ස පමාදොපි එවං සියා, කට්ඨකබ්බං පන “යාදිසස්සා”තිආදිනා දස්සිතො එව. එවං අප්පට්ඨපජ්ජිත්වාති එවං ධ්වනියපඤ්ඤෙ විය තුණ්හිභාවාදිං අනාපජ්ජිත්වා එව. “අප්පට්ඨපජ්ජිත්වා”ති වචනං නිදස්සනමත්තමෙතං. “කිං සබ්බං අනිච්ච”න්ති චුත්තෙ “කිං සබ්බතං සන්ධාය පුච්ඡසි, උදාහු අසඬ්ඛත”න්ති පටිපුච්ඡිත්වා බ්‍යාකාතබ්බං හොති “කිං ඛන්ධපඤ්ඤාං පරිඤ්ඤෙය්‍යා”න්ති පුට්ඨෙය “අත්ථි තත්ථ පරිඤ්ඤෙය්‍යාං, අත්ථි න පරිඤ්ඤෙය්‍යා”න්ති විභජ්ජ බ්‍යාකාතබ්බං හොති, එවං අප්පට්ඨපජ්ජිත්වාති ව අයමෙත්ථ අත්ථො ඉච්ඡිතොති. පුබ්බෙ යස්ස පච්චයස්ස අත්ථිතාමත්තං වොදිතන්ති අත්ථිතාමත්තං විස්සජ්ජිතං. පුච්ඡාසභාගෙන හි විස්සජ්ජනන්ති. ඉදානි තස්සෙව සරූපපුච්ඡා කරියතිති “සුත කි”න්ති චුත්තං. ඉධාපි “යථා”තිආදි සබ්බං ආනෙන්වා වත්තබ්බං.

“එස නයො සබ්බපදෙසු”ති අතිදෙසවසෙන උස්සුක්කං කත්වා “නාමරූපපච්චයා”තිආදිනා තත්ථ අපවාදො ආරද්ධො. යස්මා දස්සෙතුකාමො, තස්මා ඉදං චුත්තන්ති යොජනා. ඡන්තං විපාකසම්පස්සානංයෙව ගහණං හොති විඤ්ඤාණාදි වෙදනාපරියොසානා විපාකවිධිති කත්වා අනෙකෙසු සුත්තපදෙසු, (ම. නි. 3.126; උදා. 1) අභිධම්මෙ (විභ. 225) ව යෙභුයොන තෙසංයෙව ගහණස්ස නිරුද්ධිත්තා. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. ව-සද්දො බ්‍යාතිරෙකත්ථො, තෙනෙන්ථ “ගහිතමි”තිආදිනා චුච්චමානංයෙව විසෙසං ජොතෙති. පච්චයභාවො නාම පච්චයුප්පන්නාපෙක්ඛො තෙන විනා තස්ස අසම්භවතො. තස්මා සළායතනපච්චයාති “සළායතනපච්චයා එස්සො”ති ඉමිනා පදෙනාති යොජනා. අවයවෙන වා සමුදායොපලක්ඛණමෙතං. “සළායතනපච්චයා”ති, තස්මා “සළායතනපච්චයා එස්සො”ති ඉමිනා පදෙනාති චුත්තං හොති. ගහිතමිති ඡබ්බිධං විපාකපස්සමිපි. අග්ගහිතමිති අවිපාකපස්සමිපි කුසලාකුසලකිරියාපස්සමිපි. පච්චයුප්පන්නවිසෙසං දස්සෙතුකාමොති යොජනා. න වෙන්ථ පච්චයුප්පන්නොව උපාදින්නො ඉච්ඡිතො, අථ ඛො පච්චයොපි උපාදින්නො ඉච්ඡිතොති අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනස්සෙව සළායතනග්ගහණෙන ගහණන්ති කත්වා චුත්තං “සළායතනතො...පෙ... දස්සෙතුකාමො”ති. න හි එස්සස්ස වක්ඛාදිසළායතනමෙව පච්චයො, අථ ඛො “වක්ඛුඤ්ඤා පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬ්ඛති එස්සො”තිආදි (ම. නි. 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.44, 45; 2.4.60; කථා. 465, 467) වචනතො රූපායතනාදිරූපඤ්ඤා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිනාමඤ්ඤා පච්චයො, තස්මා ඉමං වක්ඛාදිසළායතනතො අතිරිත්තං ආවජ්ජනාදි විය සාධාරණං අහුත්වා, තස්ස තස්ස පස්සස්ස සාධාරණතාය අඤ්ඤං විසෙසපච්චයං පි-සද්දෙන අවිසිට්ඨං සාධාරණපච්චයං පිදස්සෙතුකාමො භගවා, “නාමරූපපච්චයා එස්සො”ති ඉදං චුත්තන්ති යොජනා. අභිධම්මභාෂනියෙපි ඉමමෙව පච්චයං සන්ධාය “නාමරූපපච්චයා එස්සො”ති චුත්තන්ති තදවිධකථායං (විභ. අට්ඨ. 243) “පච්චයවිසෙසදස්සනත්ථඤ්ඤෙව මහානිදානදෙසනාසඬ්ඛනත්ථඤ්ඤා”ති අත්ථවග්ගණනා කතා. පච්චයානන්ති ජාතිආදිනං පච්චයධම්මානං. නිදානං කථිතන්ති ජරාමරණාදිකස්ස නිදානත්තං කථිතං. එකංසිකො පච්චයභාවො කථිතො. තඤ්ඤි තෙසං පච්චයභාවෙ අබ්‍යාහිවාරිති දස්සෙතුං “ඉති ඛො පනෙත”න්තිආදිනා උපරි දෙසනා පවත්තා. නිජ්ජට්ඨති නිජ්ජාලකෙ. නිග්ගුම්ඛෙති නික්ඛෙපෙ. පද්දවයෙනාපි ආකුලාභාවමෙව දස්සෙති, තස්මා අනාකුලං අබ්‍යාකුලං මහන්තං පච්චයනිදානමෙන්ථ කථිතන්ති මහානිදානං සුත්තං අඤ්ඤාභාවස්ස අභාවතො.

98. තෙසං තෙසං පච්චයානන්ති තෙසං තෙසං ජාතිආදිනං පච්චයානං. යස්මා පච්චයභාවො නාම තෙහි තෙහි පච්චයෙහි අනුනාධිකෙහෙව තස්ස තස්ස ඵලස්ස සම්භවතො තථො තච්ඡො, තප්පකාරො වා සාමග්ගිඋපගතෙසු පච්චයෙසු මුහුත්තමිපි තථො තිබ්බත්තනධම්මානං අසම්භවාභාවතො. අවිතථො අවිසංවාදනකො විසංවාදනාකාරවිරහිතො අඤ්ඤාධම්මපච්චයෙහි අඤ්ඤාධම්මානුප්පන්නිතො. “අනඤ්ඤා”ති චුච්චති අඤ්ඤාභාවස්ස අභාවතො. තස්මා “තථං අවිතථං අනඤ්ඤාං පච්චයභාවං දස්සෙතු”න්ති චුත්තං. පරියායති අත්තතො ඵලං පරිග්ගහෙන්වා වත්තතිති පරියායො, හෙතුති ආහ “පරියායෙනාති කාරණෙනා”ති. සබ්බෙන සබ්බන්ති දෙවත්තාදිනා සබ්බභාවෙන සබ්බා ජාති. සබ්බථා සබ්බන්ති තත්ථාපි වාතුමහාරාජිකාදිසබ්බාකාරෙන සබ්බා, නිපාතද්වයමෙතං, නිපාතඤ්ඤා අබ්‍යායං, තඤ්ඤා සබ්බලිඬ්ඛිතවිභන්තිවචනෙසු එකාකාරමෙව හොතිති පාළියං “සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බ”න්ති චුත්තං. අත්ථවචනෙ පන තස්ස තස්ස ජාතිසද්දාපෙක්ඛාය ඉත්ථිඅත්ථචුත්තිතං දස්සෙතුං “සබ්බාකාරෙන සබ්බා”තිආදි චුත්තං. ඉමිනා ව නයෙනාති ඉමිනා ජාතිවාරෙ චුත්තෙනෙව නයෙන. දෙවාදිසුති ආදි-සද්දෙන ගන්ධබ්බයක්ඛාදිකෙ පාළියං (දී. නි. 2.98) ආගතෙ, තදන්තරහෙදෙ ව සඬ්ඛණ්හාති.

ඉධ නික්ඛිත්තඅත්ථවිභජනත්ථෙති ඉමස්මිං “කස්සචි කිම්හිවි”ති අනියමතො උද්දෙසවසෙන චුත්තත්ථස්ස නිද්දිසනත්ථෙ ජොතෙතබ්බෙ නිපාතො, තදත්ථජොතනං නිපාතපදන්ති අත්ථො. තස්සාති තස්ස පදස්ස. තෙති ධම්මදෙසනාය සම්පදානභූතං ථෙරං වදති. සෙය්‍යාදිදන්ති වා තෙ කතමෙති වෙති අත්ථො. යෙ හි “කස්සචි”ති, “කිම්හිවි”ති ව අනියමතො චුත්තො අත්ථො, තෙ කතමෙති. කට්ඨකමායානාපුච්ඡා හෙසා. දෙවභාවායාති දෙවභාවත්ථං. ඛන්ධජාතිති ඛන්ධපාතුභාවො, යථා ඛන්ධෙසු උප්පන්නෙසු “දෙවා”ති සමඤ්ඤා හොති, තථා තෙසං උප්පාදොති අත්ථො. තෙනාහ “යායා”ති ආහ. සබ්බපදෙසුති “ගන්ධබ්බානං ගන්ධබ්බත්ථායා”තිආදිසු සබ්බෙසු ජාතිනිද්දෙසපදෙසු , හවාදිපදෙසු ව. යෙන හි නයෙන සවෙ හි ජාතිති අයමත්ථයොජනා කතා, ජාතිනිද්දෙසපදෙසොව “භවො”තිආදිනා හවාදිපදෙසුපි සො කාතබ්බොති. දෙවාති උප්පන්නිද්දෙවා වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව භවග්ගා දිබ්බන්ති කාමගුණාදිහි කීළන්ති ලළන්ති විහරන්ති ජොතන්තිති කත්වා. ගන්ධං අබ්බන්ති පරිභුඤ්ජන්තිති ගන්ධබ්බා, ධතරට්ඨස්ස මහාරාජස්ස පරිවාරභූතා. යජන්ති වෙස්සවණසක්කාදිකෙ පුජෙන්නිති යක්ඛා, තෙන තෙන වා පණ්ඩිකම්මාදිනා යජිතබ්බා පුජෙතබ්බාති යක්ඛා, වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස පරිවාරභූතා. අට්ඨකථායං පන

“අමනුස්සා”නි අවිසෙසෙන වුත්තං. භූතානි කුම්භණ්ඩා, විරුළුභක්ෂ්ස මහාරාජස්ස පරිවාරභූතා. අට්ඨකථායං පන “යෙ කෙවි නිබ්බන්තස්සත්තා”නි අවිසෙසෙන වුත්තං. අට්ඨිපක්ඛා භමරතුප්පළාදයො. චම්මපක්ඛා ජතුසිඬිගාලාදයො. ලොමපක්ඛා භංසමොරාදයො. සරිසපා අභිවිච්ඡිකස්සතපදිආදයො.

“තෙසං තෙස”න්ති ඉදං න යෙවාපනකනිද්දෙසො විය අවුත්තසඬිගහත්ථං වචනං, අථ ඛො අයෙවාපනකනිද්දෙසො විය වුත්තසඬිගහත්ථන්ති. ආදි-සද්දෙනෙව ච ආමෙඬිතත්ථො සඬිගය්හතිති ආහ “තෙසං තෙසං දෙවගන්ධබ්බාදීන”න්ති. තදත්තායානි තංභාවාය, යථාරූපෙසු ඛන්ධෙසු පවත්තමානෙසු “දෙවා ගන්ධබ්බා”නි ලොකසමඤ්ඤා හොති, තථාරූපතායානි අත්ථො. තෙනාහ “දෙවගන්ධබ්බාදිභාවායා”නි. “නිරොධො, විගමො”නි ච පටිලද්ධන්තාලාභස්ස භාවො වුව්වති, ඉධ පන අව්වන්තාභාවො අධිප්පෙනො “සබ්බසො ජාතියා අසති”නි අවත්වා “ජාතිනිරොධා”නි වුත්තත්තානි ආහ “අභාවානි අත්ථො”නි.

එලත්ථාය හිනොතීති යථා එලං තතො නිබ්බන්තති, එවං හිනොති පවත්තති, තස්ස හෙතුභාවං උපගච්ඡතිති අත්ථො. ඉදං ගණ්හථ නන්ති “ඉදං මෙ එලං, ගණ්හථ න”න්ති එවං අප්පෙති විය නියානෙති විය. “එස නයො”නි අවිසෙසං අතිදිස්ත්වා විසෙසමත්තස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”නිආදි වුත්තං. නනු වායං ජාති පරිනිප්ඵන්තා, සඬිබ්බතභාවා ච න හොති විකාරභාවතො, තථා ජරාමරණං, තස්ස කථං සා හෙතු හොතීති වොදනං සන්ධායාහ “ජරාමරණස්ස හී”නිආදි. තබ්බාවෙ භාවො, තදභාවෙ ච අභාවො ජරාමරණස්ස ජාතියා උපනිස්සයතා.

99. ඔකාසපරිග්ගහොති පවත්තිට්ඨානපරිග්ගහො. උපපත්තිභවෙ යුජ්ජති උපපත්තික්ඛන්ධානං යථාවුත්තට්ඨානතො අඤ්ඤත්ථ අනුප්පජ්ජනතො. ඉධ පනානි ඉමස්මීං සුත්තෙ “කාමභවො”නිආදිනා ආගතෙ ඉමස්මීං යානෙ. කම්මභවෙ යුජ්ජති කාමභවාදිජොතනා විසෙසතො තස්ස ජාතියා පච්චයභාවතොති. තෙනාහ “සො හි ජාතියා උපනිස්සයකොටියාව පච්චයො”නි. නනු ච උපපත්තිභවොපි ජාතියා උපනිස්සයවසෙන පච්චයො හොතීති? සච්චං හොති, සො පන න තථා පධානභූතො, කම්මභවො පන පධානභූතො පච්චයො ජනකභාවතොති. “සො හි ජාතියා”නිආදි වුත්තං කාමභවුපගං කම්මං කාමභවො. එස නයො රූපාරූපභවෙසුපි. ඔකාසපරිග්ගහොව කතො “කම්මිවි”නි ඉමිනා සත්තපරිග්ගහස්ස කතත්තා.

100. තිණ්ණමපි කම්මභවානන්ති කාමකම්මභවාදීනං තිණ්ණමපි කම්මභවානං. තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිභවානන්ති කාමුපපත්තිභවාදීනං තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිභවානං. තථා සෙසානිපීති දිට්ඨපාදානාදීනි සෙසුපාදානානිපි තිණ්ණමපි කම්මභවානං, තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිභවානං පච්චයොති අත්ථො. ඉතීති එවං වුත්තනසෙන. ද්වාදස කම්මභවා ද්වාදස උපපත්තිභවානි චතුර්විසතිභවා වෙදිතබ්බා. යස්මා කම්මභවස්ස පච්චයභාවමුඛෙනෙව උපාදානං උපපත්තිභවස්ස පච්චයො නාම හොති, න අඤ්ඤථා, තස්මා උපාදානං කම්මභවස්ස උජුකමෙව පච්චයභාවොති ආහ “නිප්පරියායෙනෙත්ථ ද්වාදස කම්මභවා ලබ්හන්ති”නි. තෙසන්ති කම්මභවානං. සහජාතකොටියානි අකුසලස්ස කම්මභවස්ස සහජාතං උපාදානං සහජාතකොටියා, ඉතරං අනන්තරූපනිස්සයාදිවසෙන උපනිස්සයකොටියා, කුසලස්ස කම්මභවස්ස පන උපනිස්සයකොටියාව පච්චයො. එත්ථ ච යථා අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතාදිපච්චයානං සහජාතපච්චයෙන එකසඬිගහනං දස්සෙතුං “සහජාතකොටියා”නි වුත්තං, එවං ආරම්මණුපනිස්සයඅනන්තරූපනිස්සයපකතුපනිස්සයානං එකජ්ඣං ගහණවසෙන “උපනිස්සයකොටියා”නි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

101. උපාදානස්සානි එත්ථ කාමුපාදානස්ස තණ්හා උපනිස්සයකොටියාව පච්චයො, සෙසුපාදානානං සහජාතකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි විඤ්ඤාණාදි ච වෙදනාපරියොසානා විපාකවිධිති කත්වා.

102. යදිදං වෙදනානි එත්ථ විපාකවෙදනානි තමෙව තාව උපනිස්සයකොටියා පච්චයො ඉතරකොටියා අසම්භවතො. අඤ්ඤානි කුසලාකුසලකිරියවෙදනා. අඤ්ඤථාපිති සහජාතකොටියාපි.

103. එත්තාවතානි ජරාමරණාදීනං පච්චයපරම්පරාදස්සනවසෙන පවත්තාය එත්තකාය දෙසනාය. පුරිමතණ්හන්ති පුරිමභවසිද්ධං තණ්හං. “එස පච්චයො තණ්හාය, යදිදං වෙදනා”නි වත්වා තදනන්තරං “එස්සපච්චයා වෙදනානි ඉති ඛො පනෙතං වුත්ත”න්තිආදිනා වෙදනාය පච්චයභූතස්ස එස්සස්ස උද්ධරණං අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු ආගතනසෙන පටිච්චසමුප්පාදස්ස දෙසනාමග්ගො , තං පන අනොතරිත්වා සමුදාචාරතණ්හාදස්සනමුඛෙනෙව තණ්හාමුලකඩම්මෙ දෙසෙන්නො ආවිණ්ණදෙසනාමග්ගතො ඔක්කමන්තො විය, තඤ්ච දෙසනං පස්සතො අප්පවත්තන්ති පසය්හ බලක්කාරෙන දෙසෙන්නො විය ච හොතීති ආහ “ඉදානි”නිආදි. ද්වෙ තණ්හානි ඉධාධිප්පෙනතණ්හා එව ද්විධා හින්දන්තො ආහ. එසනතණ්හානි හොගානං පරියෙසනවසෙන පවත්තතණ්හා. එසිතතණ්හානි පරිශිට්ඨෙසු හොගෙසු උප්පජ්ජමානතණ්හා. සමුදාචාරතණ්හායානි පරිශුට්ඨානවසෙන පවත්තතණ්හාය. දුට්ඨාපෙසා වෙදනං පටිච්ච තණ්හා නාම වෙදනාපච්චයා ච අප්පටිලද්ධානං හොගානං පටිලාභාය පරියෙසනා, ලද්ධෙසු ච තෙසුපාතබ්බතාපත්තිආදි හොතීති.

පරිත්‍යක්ෂවසෙන පරියෙසනි එතායාති පරියෙසනා. ආසයතො, පයොගතො ව පරියෙසනා තථාපචත්තො චිත්තුප්පාදො. තෙනාහ “තණ්හාය සති හොති”ති. රූපාදිආරම්මණපටිලාභොති සචන්ද්‍රිකානං රූපාදිආරම්මණානං ගවෙසනවසෙන, පචත්තියං පන අපරිශිට්ඨංයෙව ලබ්භති, තම්පි අත්ථතො පරියෙසනාය ලද්ධමෙව නාම තථාරූපස්ස කම්මස්ස පුබ්බෙකත්තා එව ලබ්භනතො. තෙනාහ “සො හි පරියෙසනාය සති හොති”ති. සුඛච්චිච්ඡයන්ති සුඛං විසෙසතො නිච්ඡිනොති සුඛච්චිච්ඡයො, සුඛං සභාවතො, සමුදයතො, අත්ථභිගමනතො, නිස්සරණතො ව යාථාවතො ඡානිත්වා පචත්තඤ්ඤාණං, තං සුඛච්චිච්ඡයං. ජඤ්ඤාති ඡානෙයා. “සුභසුඛ”න්තිආදිකං ආරම්මණෙ අභුතාකාරං විවිධං නින්තනාවෙන නිච්ඡිනොති ආරොපෙතිති විච්චිඡයො. අස්සාදානුපස්සනතණ්හාදිට්ඨියාපි එවමෙව විච්චිඡයභාවො වෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ චිත්තකොසෙව ආගතොති යොජනා. ඉමස්මිං පන සුත්තෙති සක්කපඤ්ඤසුත්තෙ. (දී. නි. 2.358) තත්ථ හි “ඡන්දො ඛො, දෙවානං ඉන්ද්‍ර, චිත්තකනිදානො”ති ආගතං. ඉධාති ඉමස්මිං මහානිදානසුත්තෙ. “චිත්තකෙනෙව විච්චිඡනාති”ති එතෙන “විච්චිඡයති එතෙනාති විච්චිඡයො”ති විච්චිඡය-සද්දස්ස කරණසාධනමාහ. “එත්තක”න්තිආදි විච්චිඡයනාකාරදස්සනං.

ඡන්දනට්ඨෙත ඡන්දො, එවං රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො, ස්වායං අනාසෙවනතාය මන්දො හුත්වා පචත්තො ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “දුබ්බලරාගස්සාධිවචන”න්ති. අප්ඤ්ඤාසානන්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවිසනං. “මය්හං ඉද”න්ති හි තණ්හාගාහො යෙභුයොන අත්තග්ගාහසන්තිස්සයොව හොති. තෙනාහ “අභං මම”න්ති, “බලවසන්තිට්ඨාන”න්ති ව තෙසං ගාහනං ථීරභාවප්පත්තිමාහ. තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පරිග්ගහකරණන්ති “අභං මම”න්ති බලවසන්තිට්ඨානවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස අත්තත්තනියග්ගාහවත්ථුතො අඤ්ඤාසාධාරණං විය කත්වා පරිග්ගහෙත්වා යානං, තථාපචත්තො ලොභසහගතචිත්තුප්පාදො. අත්තනා පරිග්ගහිතස්ස වත්ථුතො යස්ස වසෙන පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහමානො හොති පුග්ගලො, සො ධම්මො අසහනතා. එවං වචනත්ථං වදන්ති නිරුත්තිනියෙන. සද්දලක්ඛණෙ පන යස්ස ධම්මස්ස වසෙන මච්ඡරියයොගතො පුග්ගලො මච්ඡරො, තස්ස භාවො, කම්මං වා මච්ඡරියං, මච්ඡෙරො ධම්මො. මච්ඡරියස්ස බලවභාවතො ආදරෙන රක්ඛණං ආරක්ඛොති ආහ “ද්වාර... පෙ... සුට්ඨු රක්ඛණ”න්ති. අත්තනො එලං කරොතිති කරණං, යං කිඤ්චි කරණං, අධිකං කරණන්ති අධිකරණං, විසෙසකාරණං. විසෙසකාරණඤ්ච හොගානං ආරක්ඛදණ්ඩාදානාදිඅනත්ථසම්භවස්සාති වුත්තං “ආරක්ඛාධිකරණ”න්තිආදි. පරනිසෙධනත්ථන්ති මාරණාදිනා පරෙසං විබාධනත්ථං. ආදියති එතෙනාති ආදානං, දණ්ඩස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං, අභිභවිත්වා පරවිහෙයනචිත්තුප්පාදො. සත්ථාදානෙපි එසෙව නයො. හත්ථපරාමාසාදිවසෙන කායෙන කාතබ්බකලහො කායකලහො. මම්මසට්ටනාදිවසෙන වාචාය කාතබ්බකලහො වාචාකලහො. විරුජ්ඣනවසෙන විරූපං ගණ්හාති එතෙනාති විග්ගහො. විරුද්ධං වදති එතෙනාති විවාදො. තුවං තුවන්ති අගාරවචනසහවරණතො තුවං තුවං, සබ්බෙතෙ තථාපචත්තා දොසසහගතචිත්තුප්පාදා වෙදිතබ්බො. තෙනාහ හගවා “අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති (දී. නි. 2.104).

112. දෙසනං නිවත්තෙසිති “තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා”තිආදිනා අනුලොමනයෙන පචත්තිතං දෙසනං පටිලොමනයෙන පුන “ආරක්ඛාධිකරණ”න්ති ආරහන්තො නිවත්තෙසි. පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙනාති ආරම්මණභූතා පඤ්ච කාමගුණා එතස්ස අත්ථීති පඤ්චකාමගුණිකො, තත්ථ රඤ්ජනවසෙන අභිරම්මණවසෙන පචත්තරාගො, තස්ස වසෙන උප්පන්නා රඤ්ජනවසෙන තණ්හායනවසෙන පචත්තා රූපාදිතණ්හාව කාමෙසු තණ්හාති කාමතණ්හා. හවති අත්ථී සබ්බකාලං තිට්ඨන්ති පචත්තා හවදිට්ඨී උත්තරපදලොපෙන හවො, තංසහගතා තණ්හා හවතණ්හා. විභවති විනස්සති උච්ඡිජ්ජන්ති පචත්තා විභවදිට්ඨී විභවො උත්තරපදලොපෙන, තංසහගතා තණ්හා විභවතණ්හාති ආහ “සස්සතදිට්ඨී”තිආදි. ඉමෙ ද්වෙ ධම්මාති “එස පච්චයො උපාදානස්ස, යදිදං තණ්හා”ති (දී. නි. 2.101) එවං වුත්තා වට්ටමූලතණ්හා ව “තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා”ති (දී. නි. 2.103) එවං වුත්තා සමුදාචාරතණ්හා වාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා. වට්ටමූලසමුදාචාරවසෙනාති වට්ටමූලවසෙන වෙව සමුදාචාරවසෙන ව. ද්විභි කොට්ඨාසෙහීති ද්විභි භාගෙහි. ද්විභි අවයවෙහි සමොසරන්ති නිබ්බත්තනවසෙන සමං වත්තන්ති ඉතොති සමොසරණං, පච්චයො, එකං සමොසරණං එතාසන්ති එකසමොසරණා. කෙන පන එකසමොසරණාති ආහ “වෙදනායා”ති. ද්වෙපි හි තණ්හා වෙදනාපච්චයා එවාති. තෙනාහ “වෙදනාපච්චයෙන එකපච්චයා”ති. තතො තතො ඔසරිත්වා ආගන්ත්වා සමවසනට්ඨානං ඔසරණ සමොසරණං. වෙදනාය සමං සහ එකස්මිං ආරම්මණෙ ඔසරණකපචත්තකා වෙදනා සමොසරණාති ආහ “ඉදං සහජාතසමොසරණං නාමා”ති.

113. සබ්බෙති උප්පත්තිද්වාරවසෙන හින්දිත්වා වුත්තා සවිපාකඵස්සා එව විඤ්ඤාණාදි වෙදනාපරියොසානා විපාකවිථීති කත්වා. පටිච්චසමුප්පාදකථා නාම වට්ටකථාති ආහ “යපෙත්වා වත්තාරො ලොකුත්තරවිපාකඵස්සෙ”ති. බහුධාති බහුප්පකාරෙන. අයඤ්ඤි පඤ්චද්වාරෙ වක්ඛුපසාදාදිවත්ථුකානං පඤ්චන්තං වෙදනානං වක්ඛුසම්ඵස්සාදිකො ඵස්සො සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකආභාරසම්පයුත්තඅත්ථීඅවිගතවසෙන අට්ඨාධා පච්චයො හොති. සෙසානං පන එකෙකස්මිං ද්වාරෙ සම්පට්ච්ඡනසන්තිරණතදාරම්මණවසෙන පචත්තානං කාමාවචරවිපාකවෙදනානං වක්ඛුසම්ඵස්සාදිකො ඵස්සො උපනිස්සයවසෙන එකධාව පච්චයො හොති. මනොද්වාරෙපි තදාරම්මණවසෙන පචත්තානං කාමාවචරවිපාකවෙදනානං සහජාතමනොසම්ඵස්සො තථෙව අට්ඨාධා පච්චයො හොති, තථා පටිසන්ධිභවච්ඡිතවසෙන පචත්තානං තෙභුමකවිපාකවෙදනානං. යා පන තා මනොද්වාරෙ තදාරම්මණවසෙන පචත්තා කාමාවචරවෙදනා, තාසං මනොද්වාරාවජ්ජනසම්පයුත්තො මනොසම්ඵස්සො උපනිස්සයවසෙන එකධාව පච්චයො හොතිති එවං ඵස්සො බහුධා වෙදනාය පච්චයො හොතිති වෙදිතබ්බං.

114. වෙදනාදීනන්ති වෙදනාසඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණානං. අසදිසභාවාති

අනුභවනසඤ්ඡානනාභිසංඛාරණවිජානනභාවා. තෙ හි අඤ්ඤමඤ්ඤවිධුරෙන වෙදයිතාදිරූපෙන ආකිරියන්ති පඤ්ඤායන්තිති ආකාරාති වුවුවන්ති. තෙයෙව්නි වෙදනාදීනං තෙ එව වෙදයිතාදිආකාරා. සාධුකං දස්සියමානාති සක්කච්චං පච්චක්ඛතො විය පකාසියමානා. තං තං ලීනමත්ථං ගමෙන්තිති “අරූපට්ඨො ආරම්මණාහිමුඛනමනට්ඨො”ති එවමාදිකං තං තං ලීනං අපාකටමත්ථං ගමෙන්ති ඤාපෙන්නිති ලිඛිගාති. තස්ස තස්ස සඤ්ඡානනහෙතුතොති තස්ස තස්ස අරූපට්ඨාදිකස්ස සල්ලක්ඛණස්ස කාරණත්තා. නිමියන්ති අනුමියන්ති එතෙහිති නිමිත්තාති. තථා තථා අරූපභාවාදිප්පකාරෙන, වෙදයිතාදිප්පකාරෙන ච උද්දිසිතබ්බතො කට්ඨකබ්බතො උද්දෙසා. තස්මාති “අසදිසභාවා”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. යස්මා වෙදනාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤඅසදිසභාවා යථාචුත්තෙනත්ථෙන ආකාරාදයො, තස්මා අයං ඉදාති වුවුවමානො එත්ථ පාළිපදෙ අත්ථො.

නාමසමුහස්සාති ආරම්මණාහිමුඛං නමනට්ඨෙන “නාම”න්ති ලද්ධසමඤ්ඤස්ස වෙදනාදිවතුක්ඛන්ධසංඛාරතස්ස අරූපධම්මපුඤ්ජස්ස. පඤ්ඤත්තිති “නාමකායො අරූපකලාපො අරූපිනො ඛන්ධා”තිආදිකා පඤ්ඤාපනා හොති. වෙනනාපධානත්තා සංඛාරාක්ඛන්ධධම්මානං. “සංඛාරානං වෙනනාකාරො”තිආදි වුත්තං. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සංඛාරාක්ඛන්ධවිභජනෙ “යා වෙනනා සඤ්චෙනනා සඤ්චෙනයිත්ත”න්ති (විභ. 249 අභිධම්මභාජනීයෙ) වෙනනාව නිද්දිට්ඨා. අසනීති අසන්තෙසු. වචනවිපල්ලාසෙන හි එවං වුත්තං. වත්තාරො ඛන්ධෙ වත්ථුං කත්ථාති වෙදනා සඤ්ඤා විත්තං වෙනනාදයොති ඉමෙ වතුක්ඛන්ධසඤ්ඤිතෙ නිස්සයපච්චයභූතෙ ධම්මෙ වත්ථුං කත්ථා. අයඤ්ච නයො පඤ්චද්වාරෙපි සම්භවතිති “මනොද්වාරො”ති විසෙසිතං. අධිවචනසම්ඵස්සවෙච්චනොති අධිවචනමුඛෙන පඤ්ඤත්තිමුඛෙන ගහෙතබ්බත්තා “අධිවචනසම්ඵස්සො”ති ලද්ධනාමො. සොති මනොසම්ඵස්සො. පඤ්චවොකාරො ච හදයවත්ථුං නිස්සයා ලබ්භනතො රූපකායෙ පඤ්ඤායතෙව, අයං පන නයො ඉධ න ඉවිජිතො වෙදනාදිපටික්ඛෙපවසෙන අසම්භවපරියායස්ස ජොතිත්තත්තාති “පඤ්චපසාදෙ වත්ථුං කත්ථා උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති අත්ථො වුත්තො. න හි වෙදනාසන්නිස්සයෙන විනා පඤ්චපසාදෙ වත්ථුං කත්ථා මනොසම්ඵස්සස්ස සම්භවො අත්ථි. උප්පත්තිට්ඨානෙ අසති අනුප්පත්තිට්ඨානතො ඵලස්ස උප්පත්ති නාම කදාවපි නත්ථිති ඉමමත්ථං යථාධිගතස්ස අත්ථස්ස නිදස්සනවසෙන දස්සෙන්නො “අම්බරුක්ඛෙ”තිආදිමාහ . රූපකායතොති කෙවලං රූපකායතො. තස්මාති මනොසම්ඵස්සස්ස.

විරොධිපච්චයසන්නිපාතෙ විභූතතරා විසදිසුප්පත්ති, තස්මිං වා සති අත්තනො සන්තානෙ විජ්ජමානස්සෙව විසදිසුප්පත්තිහෙතුභාවො රූප්පනාකාරො. සො එව රූප්පනාකාරො වත්ථුසප්පට්ඨාදිකං තං තං ලීනමත්ථං ගමෙන්ති ලිඛිගං. තස්ස තස්ස සඤ්ඡානනහෙතුතො නිමිත්තං. තථා තථා උද්දිසිතබ්බතො උද්දෙසොති එවමෙත්ථ ආකාරාදයො අත්ථතො වෙදිතබ්බා. වත්ථාරම්මණානං අඤ්ඤමඤ්ඤපටිභනනං පටිසො, තතො පටිසතො ජාතො පටිසසම්ඵස්සො. තෙනාහ “සප්පට්ඨ”න්තිආදි. නාමකායතොති කෙවලං නාමකායතො. තස්මාති පටිසසම්ඵස්සස්ස. සෙසං පට්ඨපඤ්ඤෙහ වුත්තනයමෙව.

උභයවසෙනාති නාමකායො රූපකායොති උභයසන්නිස්සයස්ස අධිවචනසම්ඵස්සො පටිසසම්ඵස්සොති උභයසම්ඵස්සස්ස වසෙන.

විසුං විසුං පච්චයං දස්සෙත්ථාති ඛාතිරෙකමුඛෙන පච්චෙකං නාමකායරූපකායසඤ්ඤිතං පච්චයං දස්සෙත්ථා. තෙසන්ති එස්සානං. අවිසෙසතොති විසෙසං අකත්ථා සාමඤ්ඤතො. දස්සෙතුන්ති ඛාතිරෙකමුඛෙනෙව දස්සෙතුං. එසෙව හෙතුති එස ඡස්පි ද්වාරෙසු පවත්තො නාමරූපසංඛාරො හෙතු යථාරහං ද්විත්තමි පස්සානං. ඉදාති තං යථාරහං පවත්ති. විභජිත්වා දස්සෙතුං “වක්ඛුද්ධාරාදිසු හි”තිආදි වුත්තං.

සම්පයුත්තකා ඛන්ධාති එස්සෙන සම්පයුත්තා වෙදනාදයො ඛන්ධා. ආවජ්ජනස්සාපි සම්පයුත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙනෙවෙත්ථ ගහණං දට්ඨබ්බං තදවිනාභාවතො. පරතො මනොසම්ඵස්සෙපි එසෙව නයො. පඤ්චවිධොපිති වක්ඛුසම්ඵස්සාදිවසෙන පඤ්චවිධොපි. සො එස්සොති පටිසසම්ඵස්සො. බහුධාති බහුප්පකාරෙන. තථා හි විපාකනාමං විපාකස්ස අනෙකහෙදස්ස මනොසම්ඵස්සස්ස සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන සත්තධා පච්චයො හොති. යං පනෙත්ථ ආභාරකිච්චං, තං ආභාරපච්චයවසෙන. යං ඉන්ද්‍රියකිච්චං, තං ඉන්ද්‍රියපච්චයවසෙන පච්චයො හොති. අවිපාකං පන නාමං අවිපාකස්ස මනොසම්ඵස්සස්ස යංපෙත්ථා විපාකපච්චයං ඉතරෙසං වසෙන පච්චයො හොති. රූපං පන වක්ඛායතනාදිහෙදං වක්ඛුසම්ඵස්සාදිකස්ස පඤ්චවිධස්ස එස්සස්ස නිස්සයපුරෙජාතඉන්ද්‍රියවිප්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන ඡධා පච්චයො හොති. රූපායතනාදිහෙදං තස්ස පඤ්චවිධස්ස ආරම්මණපුරෙජාතඅත්ථිඅවිගතවසෙන වතුධා පච්චයො හොති. මනොසම්ඵස්සස්ස පන තාති රූපායතනාදීනි, ධම්මාරම්මණඤ්ච තථා ච ආරම්මණපච්චයමත්තෙනෙව පච්චයො හොති. වත්ථුරූපං පන මනොසම්ඵස්සස්ස නිස්සයපුරෙජාතවිප්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන පඤ්චධා පච්චයො හොති. එවං නාමරූපං අස්ස එස්සස්ස බහුධා පච්චයො හොතීති වෙදිතබ්බං.

115. පට්ඨුප්පත්තියං විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස විසෙසපච්චයොති ඉමමත්ථං ඛාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං පාළියං “මාතුකුචිමිති න ඔක්කමිස්සථා”තිආදි වුත්තං. ගබ්භසෙය්‍යාකපට්ඨන්ධි හි බාහිරතො මාතුකුචිමි ඔක්කමන්තස්ස විය

හොන්තිපි අත්පතො යථාපච්චයං ඛන්ධානං තත්ප පට්ඨප්පත්තියෙව. තෙනාහ “පච්ඡික්ඛා...පෙ.... න චත්තිස්සථා”ති. සුද්ධන්ති කෙවලං විඤ්ඤාණෙන අමිස්සිතං චිරහිතං. “අවසෙස”න්ති ඉදං නාමාපෙක්ඛං, තස්මා අවසෙසං නාමරූපන්ති ඉමං විඤ්ඤාණං යපෙත්වා අවසෙසං නාමරූපං වාති අත්ථො. පටිසන්ධිවසෙන ඔක්කන්තන්ති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන, මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තස්ස වා පට්ඨාපයවහාවෙන ඔතිණ්ණං. වොක්කමිස්සථාති සන්තතිවිච්ඡේදං විනාසං උපගමිස්සථ, තං පන මරණං නාම හොතිති ආහ “චුතිවසෙනා”ති. අස්සාති විඤ්ඤාණස්ස, තඤ්ච ඛො විඤ්ඤාණසාමඤ්ඤවසෙන චුත්තං. තෙනාහ “තස්සෙව චිත්තස්ස නිරොධෙනා”ති, පටිසන්ධිචිත්තස්සෙව නිරොධෙනාති අත්ථො. තතොති පටිසන්ධිචිත්තතො. පටිසන්ධිචිත්තස්ස, තතො දුතියතතියචිත්තානං වා නිරොධෙන චුති න හොතිති චුත්තමත්ථං යුත්තිතො විහාවෙතුං “පටිසන්ධිචිත්තෙන හි”තිආදි චුත්තං. එතස්මිං අන්තරෙති එතස්මිං සොළසචිත්තක්ඛණෙ කාලෙ. අන්තරායො නත්ථීති එත්ථ දාරකස්ස තාව මරණන්තරායො මා හොතු තදා චුතිචිත්තස්ස අසම්භවතො, මාතු පන කථං තදා මරණන්තරායාභාවොති? තං තං කාලං අනතික්කමිත්වා තදන්තරෙයෙව වචනාධම්මාය ගබ්භග්ගහණස්සෙව අසම්භවතො. තෙනාහ “අයඤ්ඤි අනොකාසො නාමා”ති, චුතියාති අධිප්පායො.

පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානීති ඔක්කන්තික්ඛණෙ උප්පන්නකම්මජරූපානි වදති. තානි හි නිප්පරියායතො පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි නාම, න උතුසමුට්ඨානානි පටිසන්ධිචිත්තස්ස උප්පාදතො පච්ඡා සමුට්ඨිතත්තා. චිත්තජාහාරජානං පන තදා අසම්භවො එව. යානි පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි, තානි තිවිධානි තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි, ධීතික්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි, හඬගක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානීති. තෙසු උප්පාදක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි සත්තරසමස්ස භවඬගස්ස උප්පාදක්ඛණෙ නිරුප්ඤ්ඤානි, ධීතික්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි ධීතික්ඛණෙ නිරුප්ඤ්ඤානි, හඬගක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි හඬගක්ඛණෙ නිරුප්ඤ්ඤානි. තත්ථ “හඤ්ජමානො ධම්මො හඤ්ජමානස්ස ධම්මස්ස පච්චයො හොති”ති න සක්කා වත්තුං, උප්පාදෙ, පන ධීතියඤ්ච න න සක්කාති “සත්තරසමස්ස භවඬගස්ස උප්පාදක්ඛණෙ, ධීතික්ඛණෙ ව ධරන්තානං වසෙන තස්ස පච්චයමිපි දාතුං න සක්කොන්ති”ති චුත්තං. රූපකායුපත්ථමිහිතස්සෙව හි නාමකායස්ස පඤ්චවොකාරෙ පවත්තිති. තෙහි රූපධම්මෙහි තස්ස චිත්තස්ස බලවතරං සන්ධායාහ “සත්තරසමස්ස...පෙ.... පවත්ති පවත්ති”ති. පචෙණි සට්ඨන්ති අට්ඨවත්තාලිසකම්මජස්ස රූපපචෙණි සම්බන්ධා හුත්වා පවත්ති. පට්ඨඤ්ඤි පටිසන්ධිචිත්තං, තතො යාව සොළසමං භවඬගචිත්තං, තෙසු එකෙකස්ස උප්පාදධීතිභව්ගවසෙන තයො තයො බණා. තත්ථ එකෙකස්ස චිත්තස්ස තිසු තිසු බණෙසු සමතිංස සමතිංස කම්මජරූපානි උප්පජ්ජන්ති. ඉති සොළසතිකා අට්ඨවත්තාලිසං හොන්ති. එස නයො තතො පරෙසුපි. තං සන්ධාය චුත්තං “අට්ඨවත්තාලිසකම්මජස්ස රූපපචෙණි සම්බන්ධා හුත්වා පවත්ති”ති. සචෙ පන න සක්කොන්තිති පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි සත්තරසමස්ස භවඬගස්ස පච්චයං දාතුං සචෙ න සක්කොන්ති. යදි හි පටිසන්ධිචිත්තතො සත්තරසමං චුතිචිත්තං සියා, පටිසන්ධිචිත්තස්ස ධීතිභව්ගක්ඛණෙසුපි කම්මජරූපං න උප්පජ්ජෙය්, පගෙව භවඬගචිත්තක්ඛණෙසු. තථා සති නත්ථෙව තස්ස චිත්තස්ස පච්චයලාභොති පවත්ති නප්පවත්ති, පචෙණි න සට්ඨතෙව, අඤ්ඤාදත්ථු විච්ඡිජ්ජති. තෙනාහ “වොක්කමතිති නාම හොති”තිආදි.

ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථංපකාරතාය. යාදිසො ගබ්භසෙය්කස්ස අත්තභාවො, තං සන්ධායෙන චුත්තං. තස්ස ව පඤ්චක්ඛන්ධා අනුනා එව හොන්තිති ආහ “එවං පරිපුණ්ණපඤ්චක්ඛන්ධභාවායා”ති. උපච්ඡිජ්ජස්සථාති සන්තානවිච්ඡේදෙන විච්ඡිත්තදෙය්. සුද්ධං නාමරූපමෙවාති විඤ්ඤාණචිරහිතං කෙවලං නාමරූපමෙව. අවයවානං පාරිසුරි චුඩ්ඪී. ථීරභාවජපත්ති චිරුළ්භි. මහල්ලකභාවජපත්ති වෙසුල්ලං. තානි ව යථාක්කමං පට්ඨාදිවයවසෙන හොන්තිති චුත්තං “පට්ඨවයවසෙනා”තිආදි. වා-සද්දො අතියමත්ථො, තෙන වස්සසහස්සද්වයාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

විඤ්ඤාණමෙවාති නියමවචනං, ඉතො බාහිරකජ්ජිතස්ස අත්තතො, ඉස්සරාදීනඤ්ච පටික්ඛෙපපදං, න අවිජ්ජාදිපස්සාදිපටික්ඛෙපපදං පටියොගීතිචත්තනපදන්තා අවධාරණස්ස. තෙනාහ “එසෙව හෙතු”තිආදි. අයඤ්ච නයො හෙට්ඨාපි සබ්බපදෙසු යථාරහං වත්තබ්බො. ඉදානි විඤ්ඤාණමෙව නාමරූපස්ස පධානකාරණන්ති ඉමමත්ථං ඔපම්මවසෙන විහාවෙතුං “යථා හි”තිආදි චුත්තං. පච්චෙකං විය සමුදිතස්සාපි නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණෙන විනා අත්තකිව්වාසමත්ථතං දස්සෙතුං “ත්වං නාමරූපං නාමා”ති එකජ්ඣං ගහණං. පුරෙවාරිකෙති පුබ්බඬගමෙව. විඤ්ඤාණඤ්ඤි සහජාතධම්මානං පුබ්බඬගමං. තෙනාහ භගවා “මනොපුබ්බඬගමා ධම්මා”ති. (ධ. ප. 1; නෙත්ති. 90, 92; පෙට්කො. 13, 83) බහුධානි අනෙකජ්ජකාරෙන පච්චයො හොති.

කථං? විපාකනාමස්ස හි පටිසන්ධියං අඤ්ඤං වා විඤ්ඤාණං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤානිස්සයවිපාකආහාරඉන්ද්‍රියසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි නවධා පච්චයො හොති. වත්ථුරූපස්ස පටිසන්ධියං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤානිස්සයවිපාකආහාරඉන්ද්‍රියවිජ්ජයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි නවධා පච්චයො හොති. යපෙත්වා පන වත්ථුරූපං සෙසරූපස්ස ඉමෙසු නවසු අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයං අපනෙත්වා සෙසෙහි අට්ඨති පච්චයෙහි පච්චයො හොති. අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණං පන අසඤ්ඤාසත්තරූපස්ස, පඤ්චවොකාරෙ වා කම්මජස්ස සුත්තන්තිකපරියායතො උපනිස්සයවසෙන එකධාව පච්චයො හොති. අවසෙසඤ්ඤි පට්ඨගභව්ගතො පභුති සබ්බමිපි විඤ්ඤාණං තස්ස නාමරූපස්ස යථාරහං පච්චයො හොතිති වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරතො පන පච්චයනෙය දස්සියමානෙ සබ්බාපි මහාපකරණකථා ආනෙතබ්බා හොතිති න චිත්ථාරිතා. කථං පනෙතං පච්චෙතබ්බං “පටිසන්ධිනාමරූපං විඤ්ඤාණපච්චයා හොති”ති? සුත්තතො, යුත්තිතො ව. පාළියඤ්ඤි “චිත්තානුපරිවත්තිතො ධම්මා”තිආදීනා (ධ. ස. මාතිකා 62) නයෙන බහුධා වෙදනාදීනං විඤ්ඤාණපච්චයනා ආගතා. යුත්තිතො පන ඉධ

චිත්තජෙන රූපෙන දිට්ඨොන අදිට්ඨස්සාපි රූපස්ස විඤ්ඤාණං පච්චයො භොතිති විඤ්ඤායති. චිත්තෙහි පසන්තො, අප්පසන්තො වා තදනුරූපානි රූපානි උප්පජ්ජමානානි දිට්ඨානි, දිට්ඨොන ච අදිට්ඨස්ස අනුමානං භොතිති. ඉමිනා ඉධ “දිට්ඨොන චිත්තජරූපෙන අදිට්ඨස්සාපි පටිසන්ධිරූපස්ස විඤ්ඤාණං පච්චයො භොතිති”ති පච්චෙනබ්බමෙතං . කම්මසමුට්ඨානස්සාපි හි රූපස්ස චිත්තසමුට්ඨානස්ස විය විඤ්ඤාණපච්චයතා පටිඨානෙ ආගතාති.

116. ඉධ සමුදය-සද්දො සමුදාය-සද්දො විය සමුහපරියායොති ආහ “දුක්ඛරාසිසම්භවො”ති. එකකොති අසභායො රාජපරිසාරහිතො. පස්සෙය්‍යාම තෙ රාජභාවං අම්භෙහි චිනාති අධිප්පායො. යථාරහං පරිසං රඤ්ජෙතීති හි රාජා. අත්ථතොති අත්ථසිද්ධිතො අවදන්තම්පි වදනි විය. “හදයවත්ථු”න්ති ඉමිනාව තන්තිස්සයොපි ගහිතො වාති දට්ඨබ්බං. ආනන්තරියභාවතො නිස්සයනිස්සයොපි “නිස්සයො” ත්වෙව චුච්චතීති. පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං නාම භවෙය්‍යාසි, තෙනං යානං විජ්ජතීති අත්ථො. තෙනාහ “පස්සෙය්‍යාමා”තිආදි. බහුධාති අනෙකධා පච්චයො භොති. කථං? නාමං තාව පටිසන්ධියං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි සත්තධා විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො භොතිති. කිඤ්චි පනෙත්ථ හෙතුපච්චයෙන, කිඤ්චි ආහාරපච්චයෙනාති එවං අඤ්ඤාපි පච්චයො භොති. අවිපාකං පන නාමං යථාචුත්තෙසු පච්චයෙසු යපෙත්ථා විපාකපච්චයං ඉතරෙහි ඡහි පච්චයෙහි පච්චයො භොති. කිඤ්චි පනෙත්ථ හෙතුපච්චයෙන, කිඤ්චි ආහාරපච්චයෙනාති අඤ්ඤාපි පච්චයො භොති, තඤ්ච ඛො පවත්තියංයෙව, න පටිසන්ධියං. රූපතො පන හදයවත්ථු පටිසන්ධියං විඤ්ඤාණස්ස සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිප්පයුත්තඅත්ථි අවිගතපච්චයෙහි ඡධාව පච්චයො භොති. පවත්තියං පන සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයවජ්ජිතෙහි පඤ්චහි පුරෙජාතපච්චයෙන සහ තෙහෙව පච්චයෙහි පච්චයො භොති. චක්ඛායතනාදිභෙදං පන පඤ්චවිධම්පි රූපං යථාක්කමං චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිභෙදස්ස විඤ්ඤාණස්ස නිස්සයපුරෙජාතඉන්ද්‍රියවිප්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයො භොතිති එවං නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස බහුධා පච්චයො භොතිති චෙදිතබ්බං.

ය්වායමනුක්කමෙන විඤ්ඤාණස්ස නාමරූපං, පටිසන්ධිනාමරූපස්ස , ව විඤ්ඤාණං පති පච්චයභාවො, සො කදාචි විඤ්ඤාණස්ස සාතිස්සයො, කදාචි නාමරූපස්ස, කදාචි උභින්නං සදිසොති තිවිධොපි සො “එත්තාවතා”ති පදෙන එකජ්ඣං ගහිතොති දස්සෙත්තො “විඤ්ඤාණො...පෙ.... පවත්තෙසු”ති වත්ථා පුන යම්දම්පි විඤ්ඤාණං නාමරූපසඤ්ඤිතානං පඤ්චන්නං බන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයෙන පවත්තානං එත්තකෙන සබ්බා සංසාරවට්ටප්පවත්තීති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “එත්තකෙන...පෙ.... පටිසන්ධියො”ති ආහ. තත්ථ එත්තකෙනාති එත්තකෙනෙව, න ඉතො අඤ්ඤෙන කෙනචි කාරකවෙදකසභාවෙන අත්තනා, ඉස්සරාදිනා වාති අත්ථො. අත්තොගධාවධාරණඤ්ඤෙතං පදං.

වචනමත්තමෙව අධිකිච්චාති දාසාදිසු සිරිවඩ්ඪකාදි-සද්දා විය අනථත්තා වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්ථා පවත්තස්ස. තෙනාහ “අත්ථං අදිස්වා”ති. වොහාරස්සාති වොහරණමත්තස්ස. පථොති පවත්තිමග්ගො පවත්තියා විසයො. යස්මා සරණකිරියාවසෙන පුග්ගලො “සතො”ති චුච්චති, සම්පජානනකිරියාවසෙන “සම්පජානො”ති, තස්මා චුත්තං “කාරණාපදෙසවසෙනා”ති. කාරණං නිද්ධාරෙත්ථා උත්ති නිරුත්තීති. එකමෙව අත්ථං “පණ්ඩිතො”තිආදිනා පකාරතො ඤාපනතො “පඤ්ඤත්ති”ති වදන්ති. සො එව හි “පණ්ඩිතො”ති ව “බ්‍යත්තො”ති ව “මෙධාවි”ති ව පඤ්ඤාපියතීති. පණ්ඩිවචප්පකාරතො පන පණ්ඩිතො, වෙය්‍යත්තියප්පකාරතො බ්‍යත්තොති පඤ්ඤාපියතීති එවං පකාරතො පඤ්ඤාපනතො පඤ්ඤත්ති. යස්මා ඉධ අධිවචනනිරුත්තිපඤ්ඤත්තිපදානි සමානත්ථානි. සබ්බඤ්ච වචනං අධිවචනාදිභාවං භජති, තස්මා කෙසුචි වචනවිසෙසෙසු විසෙසෙන පවත්තෙහි අධිවචනාදිසද්දෙහි සබ්බානි වචනානි පඤ්ඤත්තිඅත්ථප්පකාසනසාමඤ්ඤෙන චුත්තානිති ඉමිනා අධිප්පායෙන අයමත්ථයොජනා කතාති චෙදිතබ්බා.

අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාවෙ, උපරි වචනං අධිවචනං. කස්ස උපරි? පකාසෙනබ්බස්ස අත්ථස්සාති පාකටො යමත්ථො. අධිනං වා වචනං අධිවචනං. කෙන අධිනං? අත්ථොන. තථා තංතංඅත්ථප්පකාසෙන නිවිජිතං, නියනං වා වචනං නිරුත්තී. පථවිධානුපුරිසාදිතංතංපකාරෙන ඤාපනතො පඤ්ඤත්තීති එවං අධිවචනාදිපදානං සබ්බවචනෙසු පවත්ති චෙදිතබ්බා, අඤ්ඤාපි සිරිවඩ්ඪකධනවඩ්ඪකප්පකාරානමෙව නිරුත්තීතා, “පණ්ඩිතො වියත්තො”ති එවං පකාරානමෙව එකමෙව අත්ථං තෙන තෙන පකාරෙන ඤාපෙත්තානං පඤ්ඤත්තිතා ව ආපජ්ජෙය්‍යාති. එවං තීහිපි නාමෙහි චුත්තස්ස වොහාරස්ස පවත්තිමග්ගොපි සහ විඤ්ඤාණෙන නාමරූපන්ති එත්තාවතාව ඉවිජිතබ්බො. තෙනාහ “ඉති”තිආදි. පඤ්ඤාය අවචරිතබ්බන්ති පඤ්ඤාය පවත්තිතබ්බං, ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ජානිතබ්බ”න්ති. වට්ටන්ති කිලෙසවට්ටං, කම්මවට්ටං, විපාකවට්ටන්ති තිවිධම්පි වට්ටං. වත්තතීති පවත්තති. තයිදං “ජායෙථා”තිආදිනා පඤ්චහි පදෙහි චුත්තස්ස අත්ථස්ස නිගමනවසෙන චුත්තං. ආදි-සද්දෙන ඉන්ටීතිපුරිසාතිආදිනම්පි සඬිගහො දට්ඨබ්බො. නාමපඤ්ඤත්තත්ථායාති බන්ධාදිඵස්සාදිසත්තාදිඉත්ථාදිනාමස්ස පඤ්ඤාපනත්ථාය. වත්ථුපි එත්තාවතාව. තෙනාහ “බන්ධපඤ්චකම්පි එත්තාවතාව පඤ්ඤායතී”ති. එත්තාවතා එත්තකෙන, සහ විඤ්ඤාණෙන නාමරූපප්පවත්තියාති අත්ථො.

අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

117. අනුසන්ධියති එතෙනාති අනුසන්ධි, හෙට්ඨා ආගතදෙසනාය අනුසන්ධානවසෙන පවත්තා උපරිදෙසනා, සා පඨමපදස්ස දස්සිතා, ඉදානි දුතියපදස්ස දස්සෙතබ්බාති තමත්ථං දස්සෙත්තො “ඉති භගවා”තිආදිමාහ. රුපින්නි

රූපවත්තං. පරිත්තන්ති න විපුලං, අප්පකන්ති අත්ථො. යස්මා අත්තා නාම කොච්ඡි පරමත්ථතො නත්ථි. කෙවලං පන දිට්ඨිගතිකානං පරිකප්පිතමත්තං, තස්මා යත්ථ නෙසං අත්තසඤ්ඤා, යථා වස්ස රූපිභාවාදිපරිකප්පනා හොති, තං දස්සෙන්නො “යො”ති ආදිමාහ. රූපිං පරිත්තන්ති අත්තනො උපට්ඨිතකසිංඤ්ජරූපවසෙන රූපිං, තස්ස අවච්ඡිතභාවෙන පරිත්තං. පඤ්ඤපෙති නිලකසිංඤ්ජවසෙන නානාකසිංඤාහි. තන්ති අත්තානං. අනන්තන්ති කසිංඤ්ජනිත්තස්ස අප්පමාණතාය පරිවේෂදස්ස අනුපට්ඨානතො අත්තරහිතං. උග්ගාචෙත්වාති භාවනාය අපනෙත්වා. නිමිත්තචුට්ඨොකාසන්ති තෙන කසිංඤ්ජනිත්තෙන චුට්ඨප්පදෙසං. තෙසුති චතුසු අරූපක්ඛන්ධෙසු. විඤ්ඤාණමත්තමෙවාති “විඤ්ඤාණමයො අත්තා”ති එවංවාදි.

118. “එතරහි”ති සාවධාරණමිදං පදන්ති තදන්තං දස්සෙන්නො “ඉදානෙවා”ති වත්වා අවධාරණෙන නිවත්තිතමත්තං ආහ “න ඉතො පර”න්ති. තත්ථ තත්ථෙව සත්තා උච්ඡිප්පන්තිති උච්ඡෙදවාදී, තෙනාහ “උච්ඡෙදවසෙනෙතං චුත්ත”න්ති. භාවිත්ති සබ්බං සදා භාවිං අවිනස්සනකං. තෙනාහ “සස්සතවසෙනෙතං චුත්ත”න්ති. අතථාසභාවන්ති යථා පරවාදී වදන්ති, න තථා සභාවං. තථාභාවායාති උච්ඡෙදභාවාය වා සස්සතභාවාය වා. අනියමවනඤ්ඤෙන චුත්තං සාමඤ්ඤපොතනාවසෙන. සම්පාදෙස්සාමිති තථාභාවං අස්ස සම්පන්නං කත්වා දස්සයිස්සාමි, පතිට්ඨාපෙස්සාමිති අත්ථො. තථා හි වක්ඛති “සස්සතවාදඤ්ඤි ජානාපෙත්වා”ති ආදි. (දී. නි. අට්ඨ. 2.118) ඉමිනාති “අතථං වා පනා”ති ආදි වචනෙන, අනුච්ඡෙදසභාවමිපි සමානං සස්සතවාදිනො මතිවසෙනාති අධිප්පායො. උපකප්පෙස්සාමිති උපෙච්ච සමත්ථයිස්සාමි.

එවං සමානන්ති එවං භූතං සමානං. රූපකසිංඤ්ජකානං රූපං උත්තරපදලොපෙන, අධිගමනවසෙන තං එතස්ස අත්ථිති රූපිති ආහ “රූපින්ති රූපකසිංඤාහි”න්ති. පරිත්තත්තානුදිට්ඨිති එත්ථ රූපි-සද්දොපි ආචුත්ති ආදිනායෙන ආනෙත්වා වත්තබ්බො, රූපිභාවමිපි හි සො දිට්ඨිගතිකො පරිත්තභාවං විස අත්තනො අභිනිවිස්ස යිතොති. අරූපින්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. “පත්තපලාසබ්බුලගච්ඡසඬ්ඛෙපෙන සනගහනජට්ඨිතානා නාතිදිසසත්තානා වල්ලි, තබ්බිපරිතා ලතා”ති වදන්ති. අප්පහීනට්ඨොනාති මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නභාවෙන. කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරහතා අනුසයනට්ඨො.

අරූපකසිංඤ්ජා නාම කසිංඤ්ජග්ගාටිං ආකාසං, න පරිච්ඡින්නාකාසකසිංඤ්ජා. “උභයමිපි අරූපකසිංඤ්ජමෙවා”ති කෙච්චි. අරූපක්ඛන්ධගොචරං වාති වෙදනාදයො අරූපක්ඛන්ධා “අත්තා”ති අභිනිවෙසස්ස ගොචරො එතස්සාති අරූපක්ඛන්ධගොචරො, දිට්ඨිගතිකො, තං අරූපක්ඛන්ධගොචරං. වා-සද්දො චුත්තවිකප්පත්ථො. සද්දයොජනා පන අරූපං අරූපක්ඛන්ධා ගොචරභූතා එතස්ස අත්ථිති අරූපි, තං අරූපිං. ලාභිනො වත්තාරොති රූපකසිංඤ්ජලාභවසෙන තං තං දිට්ඨිවාදං සයමෙව පරිකප්පෙත්වා තං ආදාය පග්ගස්භ පඤ්ඤාපනකා වත්තාරො දිට්ඨිගතිකා. තෙසං අන්තෙවාසිකාති තෙසං ලාභිනං වාදං පච්චක්ඛන්තො, පරම්පරාය ව උග්ගහෙත්වා තථෙව තං බමිත්වා රොචෙත්වා පඤ්ඤාපනකා වත්තාරො. තක්කිකා වත්තාරොති කසිංඤ්ජකාසස්ස අලාභිනො කෙවලං තක්කනවසෙනෙව යථාචුත්තෙ වත්තාරො දිට්ඨිවාදෙ සයමෙව අභිනිවිස්ස පග්ගස්භ යිතා වත්තාරො. තෙසං අන්තෙවාසිකා පුබ්බෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බා.

න අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

119. ආරද්ධවිපස්සකොපිති සම්පරායිකවිපස්සකොපි, තෙන බලවච්ඡස්සනාය යිතං පුග්ගලං දස්සෙති. න පඤ්ඤපෙති එව අබ්බුස්සුතො පිති අධිප්පායො. තාදියො හි විපස්සනාය ආනුභාවො. සාසනිකොපි කුමාරාභිඤ්ඤාලාභි “න පඤ්ඤපෙති”ති න වත්තබ්බොති සො ඉධ න උද්ධට්ඨො. ඉදානි නෙසං අපඤ්ඤාපනෙ කාරණං දස්සෙති “එතෙසඤ්ඤි”ති ආදිනා. ඉච්චෙව ඤාණං හොති, න විපරිතග්ගාහො තස්ස කාරණස්ස දුරස්මුස්සාරිතත්තා. අරූපක්ඛන්ධා ඉච්චෙව ඤාණං හොතිති යොජනා.

අත්තසමනුපස්සනාවණ්ණනා

121. දිට්ඨිවසෙන සමනුපස්සිත්වා, න ඤාණවසෙන. සා ව සමනුපස්සනා අත්ථතො දිට්ඨිදස්සනවසෙන. “වෙදනං අත්තනො සමනුපස්සති”ති එවං ආගතා වෙදනාක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි. ඉට්ඨාදිහෙදං ආරම්මණං න පටිසංවෙදෙතිති අප්පට්ඨිසංවෙදනොති වෙදකභාවපට්ඨිකෙපමුඛෙන සඤ්ජානනාදිභාවොපි පටික්ඛිත්තො හොති තදවිනාභාවතොති ආහ “ඉමිනා රූපක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි කට්ඨිකා”ති. “අත්තා මෙ වෙදියති”ති ඉමිනා අප්පට්ඨිසංවෙදනත්තං පටික්ඛිපති. තෙනාහ “නොපි අප්පට්ඨිසංවෙදනො”ති. “වෙදනාධම්මො”ති පන ඉමිනා “වෙදනා මෙ අත්තා”ති ඉමං වාදං පටික්ඛිපති. වෙදනාසඬ්ඛාතො ධම්මො එතස්ස අත්ථිති හි වෙදනාධම්මොති වෙදනාය සමන්තාගතභාවං තස්ස පටිජානාති. තෙනාහ “එතස්ස ව වෙදනාධම්මො අවිජ්ජසුත්තසභාවො”ති. සඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි කට්ඨිකාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. “වෙදනාසම්පසුත්තත්තා වෙදියති”ති තං සම්පයොගතො තං කිච්චකතමාහ යථා වෙනනායොගතො වෙනනො පුරිසොති. සබ්බෙසමිපි තං සාරම්මණධම්මානං ආරම්මණානුභවනං ලබ්භතෙව, තඤ්ඤි ඛො එකදෙසතො චුට්ඨිතාමත්තතො, වෙදනාය පන

විස්සවිතාය සාම්භාවෙන ආරම්භණරසානුභවනන්ති. තස්සා වසෙන සඤ්ඤාදයොපි තංසම්පයුත්තන්තා “වෙදියති”ති චුච්චන්ති. තථා හි චුත්තං අවධිසාලිනියං “ආරම්භණරසානුභවනට්ඨානං පත්වා සෙසසම්පයුත්තධම්මා එකදෙසමත්තකමෙව අනුභවන්ති”ති, (ධ. ස. අට්ඨ. 1 ධම්මද්දෙසකථා) රාජසුදනිදස්සනෙන වායමත්ථො තත්ථ විභාවිතො එව. එතස්සාති සඤ්ඤාදික්ඛන්ධත්තයස්ස. “අවිජ්ජයුත්තසභාවො”ති ඉමිනා අවිසංයොගජනිතං කඤ්චි විසෙසං ධානං දීපෙති.

122. තත්ථාති තෙසු වාරෙසු. තීසු දිට්ඨිගතිකෙසුති “වෙදනා මෙ අත්තා”ති, “අප්පට්ඨසංවෙදනො මෙ අත්තා”ති, “වෙදනාධම්මො මෙ අත්තා”ති ව එවංවාදෙසු තීසු දිට්ඨිගතිකෙසු. තිස්සන්තං වෙදනානං භින්තසභාවත්තා සුඛං වෙදනං “අත්තා”ති සමනුපස්සනො දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛං වා වෙදනං “අත්තා”ති සමනුපස්සනා න යුත්තා. එවං සෙසද්වයෙ පීති ආහ “යො යො යං යං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති”ති.

123. “හුත්වා අභාවතො”ති ඉමිනා උදයබ්බයවත්තතාය අනිච්චාති දස්සෙති, “තෙහි තෙහි”තිආදිනා අනෙකකාරණසඬ්ඛනත්තා සඬ්ඛනාති. තං තං පච්චයන්ති “ඉන්ද්‍රියං, ආරම්භණං, විඤ්ඤාණං, සුඛ, වෙදනීයො එස්සො”ති එවං ආදිකං තං තං අත්තනො කාරණං පටිච්ච නිස්සාය සම්මා සස්සතාදිභාවස්ස, උච්ඡෙදාදිභාවස්ස ව අභාවෙන ඤායෙන සමකාරණෙන සදිසකාරණෙන අනුරූපකාරණෙන උප්පන්නා. බයසභාවාති බයධම්මා, වයසභාවාති වයධම්මා විරජ්ජනසභාවාති විරාගධම්මා, නිරුජ්ජකනසභාවාති නිරොධධම්මා, චතුහිපි පදෙහි වෙදනාය භඩ්ගභාවමෙව දස්සෙති. තෙනාහ “බයොති...පෙ.... බයධම්මාතිආදි චුත්ත”න්ති.

විගතොති සභාවවිගමෙන විගතො. එකස්සෙවාති එකස්සෙව දිට්ඨිගතිකස්ස. තීසුපි කාලෙසුති තිස්සන්තං වෙදනානං පවත්තිකාලෙසු. එසො මෙ අත්තාති “එසො සුඛවෙදනාසභාවො, දුක්ඛඅදුක්ඛමසුඛවෙදනාසභාවො මෙ අත්තා”ති කිං පන භොති, එකස්සෙව භින්තසභාවතං අනුම්මත්තකො කථං පච්චෙතිති අධිප්පායෙන පුච්ඡති. ඉතරො එවම්පි තස්ස න භොති යෙවාති දස්සෙන්නො “කිං පන න භවිස්සති”තිආදිමාහ. විසෙසෙනාති සුඛාදිවිභාගෙන. සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්චාති එත්ථ ව-සද්දෙන අදුක්ඛමසුඛං සඬ්ගණ්හාති, සුඛසඬ්ගහමෙව වා තෙන කතං සන්තසුබ්බභාවතො. අවිසෙසෙනාති අවිභාගෙන වෙදනාසාමඤ්ඤෙන. වොකිණ්ණන්ති සුඛාදිභෙදෙන වොම්ස්සකං. තං තිවිධම්පි වෙදනං එස දිට්ඨිගතිකො එකජ්ඣං ගහෙත්වා අත්තාති සමනුපස්සති. එකක්ඛණෙ ව බහුතං වෙදනානං උප්පාදො ආපජ්ජති අවිසෙසෙන වෙදනාසභාවත්තා. අත්තනො හි තස්මිං සති සදා සබ්බවෙදනාපවත්තිජ්ජසඬ්ගතො දිට්ඨිගතිකො අගනියා එකක්ඛණෙපි බහුනම්පි වෙදනානං උප්පත්තිං පටිජානෙය්‍යාති තස්ස අවසරං අදෙනො “න එකක්ඛණෙ බහුතං වෙදනානං උප්පත්ති අත්ථි”ති ආහ, පච්චක්ඛවිරුද්ධමෙතන්ති අධිප්පායො. එතෙන පෙන නක්ඛමතිති එතෙන විරුද්ධත්තසාධනෙනපි සබ්බෙන සබ්බං අත්තනො අභාවෙනපි පණ්ඩිතානං න රුච්චති, එතං දස්සනං ධීරා නක්ඛමන්තිති අත්ථො.

124. ඉන්ද්‍රියබද්ධෙපි රූපජ්ජබන්ධෙ වායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන කාවි කිරියා නාම ලබ්භතීති සුද්ධරූපක්ඛන්ධෙපි යත්ථ කදාවි වායොධාතුවිජ්ජාරො ලබ්භති, තමෙව නිදස්සනභාවෙන ගණ්හන්තො “කාලචණ්ටෙ වා වාතපානෙ වා”ති ආහ. වෙදනාධම්මෙසුති වෙදනාධම්මවත්තෙසු. “අභමස්මි”ති ඉමිනා තයොපි බන්ධෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා අභංකාරස්ස උප්පජ්ජනාකාරො චුත්තොති. “අයමභමස්මි”ති පන ඉමිනා තත්ථ එකං එකං ගහෙත්වා අභංකාරස්ස උප්පජ්ජනාකාරො චුත්තො. තෙනාහ “එකධම්මොපි”තිආදි. තන්ති “අභමස්මි”ති අභංකාරූප්පත්තිං. සා හි චතුක්ඛන්ධනිරොධෙන අනුපලබ්භමානසන්තිස්සයා සසවිසාණතිඛණතා විය න භවෙය්‍යාවාති.

එත්තාවතාති “කිත්තාවතා ව ආනන්දා”තිආදිනා “තන්තාකුලකජාතා”ති පදස්ස අනුසන්ධිදස්සනවසෙන පවත්තෙන එත්තකෙන දෙසනාධම්මෙන. කාමං භෙට්ඨාපි වට්ටකථාව කථිතා, ඉධ පන දිට්ඨිගතිකස්ස වට්ටනො සීසුක්ඛිපනාසමන්ථනාවිභාවනවසෙන මිච්ඡාදිට්ඨියා මහාසාවජ්ජභාවදීපනියකථා පකාසිතාති තං දස්සෙන්නො “වට්ටකථා කථිතා”ති ආහ. නනු වට්ටමුලං අවිජ්ජා තණ්හා, තා අනාමසින්වා තතො අඤ්ඤා කස්මා ඉධ වට්ටකථා කථිතාති ආහ “භගවා හි”තිආදි. අවිජ්ජාසිසෙනාති අවිජ්ජං උත්තමභිගං කත්වා, අවිජ්ජාමුඛෙනාති අත්ථො. කොටි න පඤ්ඤායතීති “අසුකස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස, චක්කවත්තිනො වා කාලෙ අවිජ්ජා උප්පන්නා, න තතො පුබ්බෙ අත්ථි”ති අවිජ්ජාය ආදි මරියාදා අප්පට්ඨතස්ස මම සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සාපි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජමානත්තා එවාති අත්ථො. අයං පච්චයො ඉදප්පච්චයො, තස්මා ඉදප්පච්චයා, ඉමස්මා ආසවාදිකාරණාති අත්ථො. භවතණ්හායාති භවසංයොජනභූතාය තණ්හාය. භවදිට්ඨියාති සස්සතදිට්ඨියා. “තත්ථ තත්ථ උපපජ්ජන්තො”ති ඉමිනා “ඉතො එත්ථ එත්තො ඉධා”ති එවං අපරියන්තං අපරාපරූප්පත්තිං දස්සෙති. තෙනාහ “මහාසමුද්දෙ”තිආදි.

126. පච්චයාකාරමුල්භස්සාති භූතකථනමෙතං, න විසෙසනං. සබ්බොපි හි දිට්ඨිගතිකො පච්චයාකාරමුල්භො එවාති. විවට්ටං කට්ඨන්තොති වට්ටනො විනිමුත්තත්තා විවට්ටං, විමොක්ඛො, තං කට්ඨන්තො. කාරකස්සාති සත්ථුඛවාදකාරකස්ස, සම්මාපටිපජ්ජන්තස්සාති අත්ථො. තෙනාහ “සතිපට්ඨානවිභාරිතො”ති. සො හි වෙදනානුපස්සනාය, ධම්මානුපස්සනාය ව සම්මාපටිපත්තියා “නෙව වෙදනං අත්තානං සමනුපස්සති”තිආදිනා චත්තබ්බතං අරහති. තෙනාහ “එවරූපො හි”තිආදි. සබ්බධම්මෙසුති සබ්බෙසු තෙභූමකධම්මෙසු. තෙ හි සම්මසනියා. න අඤ්ඤන්ති වෙදනාය අඤ්ඤං සඤ්ඤාදිධම්මං අත්තානං න සමනුපස්සතිති. “බන්ධලොකාදයො”ති රූපාදිධම්මා

එව වුවුවත්, තෙසං සමුහොති දස්සෙතුං “රූපාදීසු ධම්මෙසු”ති වුත්තං. න උපාදියති දිට්ඨිතණ්හාගාභවසෙන. “සෙය්‍යොගමස්මි”තිආදිනා (සං. නි. 4.108; මහානි. 21, 178; ධ. ස. 1121; විහ. 832, 866) පවත්නමානමඤ්ඤානපි තණ්හාදිට්ඨිමඤ්ඤානා විය පරිතස්සනරූපා එවති ආහ “තණ්හාදිට්ඨිමානපරිතස්සනායපි”ති.

සා එවං දිට්ඨිති සා අරහතො එවංපකාරා දිට්ඨිති යො වදෙය්‍ය , තදකල්ලං, තං න යුත්තන්ති අත්ථො. එවමස්ස දිට්ඨිති එත්ථාපි එවංපකාරා අස්ස අරහතො දිට්ඨිතිආදිනා යොජෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සතීති යො වදෙය්‍ය “හොති තථාගතො පරං මරණා ඉතිස්ස දිට්ඨි”ති, තස්ස වෙ වචනං තථෙවති අත්ථො. “අරහා න කිඤ්චි ජානාති”ති වුත්තං හවෙය්‍ය ජානතො තථා දිට්ඨියා අභාවතො. තෙනෙවාති තථා වත්තුමයුත්තත්තා එව. චතුත්තම්පි නයානන්ති “හොති තථාගතො”තිආදිනා ආගතානං චතුත්තං වාරානං. ආදිතො තිසු වාරෙසු සඬ්ඛිපිත්වා පරියොසානවාලෙ විත්ථාරිතත්තා “අවසානෙ ‘තං කිස්ස හෙතු’තිආදිමාහා”ති වුත්තං. “ආදිතො තිසු වාරෙසු තථෙව දෙසනා පවත්තා, යථා පරියොසානවාලෙ, පාළි පන සඬ්ඛිත්තා”ති කෙවි.

වොහාරොති “සත්තො ඉත්ථි පුරිසො”තිආදිනා, “ඛන්ධාආයතනානි”තිආදිනා, “එස්සො වෙදනා”තිආදිනා ව වොහාරිතබ්බවොහාරො. තස්ස පන වොහාරස්ස පවත්තිට්ඨානං නාම සඬ්ඛෙපතො ඉමෙ එවති ආහ “ඛන්ධා ආයතනානි ධාතුයො”ති. යස්මා නිබ්බානං පුබ්බභාගෙ සඬ්ඛාරානං නිරොධභාවෙනෙව පඤ්ඤාපියති ව, තස්මා තස්සාපි ඛන්ධමුඛෙන අවචරිතබ්බතා ලබ්භතීති “පඤ්ඤාය අවචරිතබ්බං ඛන්ධපඤ්ඤක”න්ති වුත්තං. තෙනාහ හගවා “ඉමස්මිංයෙව බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤිමිති සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙමි ලොකසමුදයඤ්ච ලොකනිරොධඤ්ච ලොකනිරොධගාමිතිඤ්ච පටිපද”න්ති. (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45) පඤ්ඤාවචරන්ති වා තෙභුමකධම්මානමෙතං ගහණන්ති “ඛන්ධපඤ්ඤක”න්ත්වෙව වුත්තං, තස්මා “යාවතා පඤ්ඤා”ති එත්ථාපි ලොකීයපඤ්ඤාය එව ගහණං දට්ඨබ්බං. වට්ටකථා හෙසාති. තථා හි “යාවතා වට්ටං වට්ටති” ඉච්චෙව වුත්තං. තෙනෙවාහ “තත්තාකුලකපදස්සෙව අනුසන්ධි දස්සිතො”ති. යස්මා හගවා දිට්ඨිසිසෙනත්ථ වට්ටකථං කථෙත්වා යථානුසන්ධිනාපි වට්ටකථං කථෙසි, තස්මා “තත්තාකුලකපදස්සෙව අනුසන්ධි දස්සිතො”ති සාවධාරණං කත්වා වුත්තං. පටිච්චසමුප්පාදකථා පනෙත්ථ යාවදෙව තස්ස ගම්භිරභාවවිභාවනත්ථාය විත්ථාරිතා, විච්චිකථාපි සමානා ඉධ පච්චාමට්ඨාති දට්ඨබ්බං.

සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවණ්ණනා

127. ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තොති සමථපටිපත්තියං සුප්පතිට්ඨිතො හුත්වා විපස්සනාගමනෙන, මග්ගගමනෙන ව ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො. උහොති භාගෙහි මුච්චනතො උහතොභාගවිමුත්තො නාම හොති. සො “එවං අසමනුපස්සන්තො”ති වුත්තො විපස්සනායානිකොති කත්වා “යො ව න සමනුපස්සතීති වුත්තො සො යස්මා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති”ති වුත්තං. හෙට්ඨා වුත්තානන්ති “කිත්තාවතා ව, ආනන්ද, අත්තානං න පඤ්ඤපෙත්තො න පඤ්ඤාපෙති”තිආදිනා (දී. නි. 2.119), “යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු නෙව වෙදනං අත්තානං සමනුපස්සතී”තිආදිනා (දී. නි. 2.125 ආදයො) ව හෙට්ඨා පාළියං ආගතානං ද්විත්තං පුපුප්පනභික්ඛුනං. නිගමනන්ති නිස්සරණං. නාමන්ති පඤ්ඤාවිමුත්තාදිනාමං.

පටිසන්ධිවසෙන වුත්තාති නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤිතාවිසෙසවිසිට්ඨපටිසන්ධිවසෙන වුත්තා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. තංතංසත්තනිකායං පති නිස්සයතො හි නානත්තකායාදිනා තංපරියාපන්නපටිසන්ධිසමුදාගතාති දට්ඨබ්බා තදභිතිබ්බත්තකකම්මභවස්ස තථා ආයුභිතත්තා. වතස්සො ආගමිස්සන්තීති රූපවෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධවසෙන වතස්සො විඤ්ඤාණට්ඨිතියො ආගමිස්සන්ති “රූපුපායං වා ආවුසො විඤ්ඤාණං නිට්ඨමානං නිට්ඨති”තිආදිනා (දී. නි. 3.311). විඤ්ඤාණපතිට්ඨානස්සාති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස එතරහි පතිට්ඨානකාරණස්ස. අත්ථතො වුත්තවිසෙසවිසිට්ඨා පඤ්චවොකාලෙ රූපවෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධා, චතුරොකාලෙ වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා වෙදිතබ්බා. සත්තාවාසභාවං උපාදාය “ද්වෙ ව ආයතනානීති ද්වෙ නිවාසට්ඨානානි”ති වුත්තං. නිවාසට්ඨානපරියායොපි ආයතනසද්දො හොති යථා “දෙවායතනද්වය”න්ති. සබ්බන්ති විඤ්ඤාණට්ඨිති ආයතනද්වයන්ති සකලං. තස්මා ගහිතං තත්ථ එකමෙව අග්ගභෙත්වාති අධිප්පායො. පරියාදානං අනවසෙසග්ගහණං න ගච්ඡති වට්ටං විඤ්ඤාණට්ඨිතිආයතනද්වයානං අඤ්ඤමඤ්ඤඅත්තොගධත්තා.

නිදස්සනත්ථෙ නිපාතො, තස්මා සෙය්‍යථාපි මනුස්සාති යථා මනුස්සාති වුත්තං හොති. විසෙසො හොතියෙව සතිපි බාහිරස්ස කාරකස්ස අභෙදෙ අප්ඤ්ඤාත්තිකස්ස භින්නත්තා. නානත්තං කායෙ එතෙසං, නානත්තො වා කායො එතෙසන්ති නානත්තකායා, ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. නෙසන්ති මනුස්සානං. නානත්තා සඤ්ඤා එතෙසං අත්ථිති නානත්තසඤ්ඤිතො. සුබසමුප්පයතො විනිපාතො එතෙසං අත්ථිති විනිපාතිකා සතිපි දෙවභාවෙ දිබ්බසම්පත්තියා අභාවතො, අපායෙසු වා ගතො තත්ථි නිපාතො එතෙසන්ති විනිපාතිකා. තෙනාහ “චතුඅපායවිනිමුත්තා”ති. ධම්මපදන්ති සතිපට්ඨානාදිධම්මකොට්ඨාසං. විජානියාති සුතමයෙන තාව ඤාණෙන විජානිත්වා. තදනුසාරෙන යොනිසොමනසිකාරං පරිබුහන්තො සීලවිසුද්ධිආදිකං සම්මාපටිපත්තිං අපි පටිපජ්ජෙම. සා ව පටිපත්ති භිතාය දිට්ඨධම්මිකාදිසකලභිතාය අම්භාකං සියා. ඉදාති තත්ථ සීලපටිපත්තිං තාව විභාගෙන දස්සෙත්තො “පාණෙසු වා”ති ගාථමාහ.

බ්‍රහ්මකායෙ පටමජ්ඣානනිබ්බන්තෙ බ්‍රහ්මසමුහෙ, බ්‍රහ්මනිකායෙ වා භවාති බ්‍රහ්මකායිකා. මහාබ්‍රහ්මනො පරිසාය භවාති බ්‍රහ්මපාරිසප්පා තස්ස පරිවාරකට්ඨානෙ යිත්තතා. මහාබ්‍රහ්මනො පුරොහිතට්ඨානෙ යිත්තාති බ්‍රහ්මපුරොහිතා . ආයුච්ඡේණාදිහි මහත්තො බ්‍රහ්මානොති මහාබ්‍රහ්මනො. සතිපි තෙසං තිව්ධානමිපි පටමෙන ඤානෙන අභිනිබ්බන්තභාවෙ ඤානස්ස පන පවත්තිහෙදෙන අයං විසෙසොති දස්සෙතුං “බ්‍රහ්මපාරිසප්පා පනා”තිආදි වුත්තං. පරිත්තෙනාති හීනෙන, සා වස්ස හීනතා ඡන්දාදිනං හීනතාය වෙදිතබ්බා, පටිලද්ධමත්තං වා හීනං. කප්පස්සාති අසඬ්ඛොයායාකප්පස්ස. හීනපණිනානං මජ්ඣෙ භවත්තා මජ්ඣමෙන, සා වස්ස මජ්ඣමතා ඡන්දාදිනං මජ්ඣමතාය වෙදිතබ්බා, පටිලහිත්වා නාතිසුභාවිතං වා මජ්ඣමං. උපධිස්සකප්පොති අසඬ්ඛොයායාකප්පස්ස උපධිස්සකප්පො. විජ්ජාරිකතරොති බ්‍රහ්මපාරිසප්පෙහි පමාණතො විපුලතරො, සභාවතො උළාරතරො ව හොති. සභාවෙනපි හි උළාරතරොව, තං පනෙත්ථ අප්පමාණං. තථා හි පරිත්තභාදිනං, පරිත්තසුභාදිනස්ථ කායෙ සතිපි සභාවෙවමත්තෙ එකත්තවසෙනෙව වචන්ටාපියතීති “එකත්තකායා” ත්වෙව වුවවන්ති. පණිතෙනාති උක්කට්ඨෙන, සා වස්ස උක්කට්ඨතා ඡන්දාදිනං උක්කට්ඨතාය වෙදිතබ්බා, සුභාවිතං වා සම්මදෙව වසිභාවං පාපිතං පණිතං පධානභාවං නිත්තති කත්වා, ඉධාපි කප්පො අසඬ්ඛොයායාකප්පවසෙනෙව වෙදිතබ්බො පරිපුණ්ණස්ස මහාකප්පස්ස අසම්භවතො. ඉතීති එවං වුත්තප්පකාරෙන. තෙති “බ්‍රහ්මකායිකා”ති වුත්තා තිව්ධාපි බ්‍රහ්මානො. සඤ්ඤාය එකත්තාති තිහෙතුකභාවෙන සඤ්ඤාය එකත්තසභාවත්තා . න හි තස්සා සම්පයුත්තධම්මවසෙන අඤ්ඤොපි කොපි හෙදො අත්ථි.

එවන්ති ඉමිනා නානත්තකායඑකත්තසඤ්ඤිනොති දස්සෙති.

දණ්ඩඋක්කායාති දණ්ඩදිපිකාය. සරතීති ධාවති විය. විස්සරතීති විජ්ජකිණ්ණො විය ධාවති . ද්වෙ කප්පාති ද්වෙ මහාකප්පා. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. උක්කට්ඨපරිවිජෙදවසෙන ආභස්සරග්ගහණෙනෙව සබ්බෙපි තෙ පරිත්තභා, අප්පමාණාභාපි ගතීතා.

සොහනා පභා සුභා, සුභාය කිණ්ණො සුභාකිණ්ණොති වත්තබ්බෙ ආ-කාරස්ස රස්සත්තං, අන්තිම-ණ-කාරස්ස හ-කාරස්ථ කත්වා “සුභකිණ්ණො”ති වුත්තා, අට්ඨකථායංපන නිව්චලාය එකග්ගතාය පභාය සුභොති පරිසායවචනන්ති “සුභෙන ඔකිණ්ණො විකිණ්ණො”ති අත්ථො වුත්තො, එත්ථාපි අන්තිම-ණ-කාරස්ස හ-කාරකරණං ඉවිජිතබ්බමෙව. න ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පභා ගව්ඡති එකග්ගතත්තා. චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතීමෙව භජන්ති කායස්ස, සඤ්ඤාය ව එකරූපත්තා. විපුලසත්තසුඛායුච්ඡේණාදිඵලත්තා වෙහප්ඵලා. එත්ථාති විඤ්ඤාණට්ඨිතියං.

විචට්ටපක්ඛෙ යිතා නපුනාරාවත්තනතො. “න සබ්බකාලිකා”ති වත්වා තමෙව අසබ්බකාලිකත්තං විභාවෙතුං “කප්පසතසහස්සමිපි”තිආදි වුත්තං. සොළසකප්පසහස්සව්වයෙන උප්පන්නානං සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානං පරිනිබ්බායනතො, අඤ්ඤෙසඤ්ථ තත්ථ අනුප්පජ්ජනතො බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ සුඤ්ඤං තං යානං හොති, තස්මා සුද්ධාවාසා න සබ්බකාලිකා, ඛන්ධාවාරට්ඨානසද්ධා හොත්ති සුද්ධාවාසභූමියො. ඉමිනා සුත්තෙන සුද්ධාවාසානං සත්තාවාසභාවදිපනෙනෙව විඤ්ඤාණට්ඨිතීභාවො දිපිතො, තස්මා සුද්ධාවාසාපි සත්තසු විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිං නවසු සත්තාවාසෙසු චතුත්ථසත්තාවාසංයෙව භජන්ති.

සුමුමත්තාති සඬ්ඛාරාවසෙසසුමුමභාවප්පත්තත්තා. පරිබ්‍යත්තවිඤ්ඤාණකිව්චාවභාවතො නෙව විඤ්ඤාණං, සබ්බසො අවිඤ්ඤාණං න හොතීති නාවිඤ්ඤාණං, තස්මා පරිප්ඵට්ඨවිඤ්ඤාණකිව්චවන්තීසු විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු අවත්වා.

128. තඤ්ථ විඤ්ඤාණට්ඨිතීන්ති පටමං විඤ්ඤාණට්ඨිතිං. හෙට්ඨා වුත්තනායෙන සරූපතො, මනුස්සාදිවිභාගතො, සඬ්ඛෙපතො, “නාමඤ්ථ රූපඤ්ථා”ති හෙදතො ව පජානාති. තස්සා සමුදයඤ්ථාති තස්සා පට්ඨාය විඤ්ඤාණට්ඨිතියා පඤ්චවිසතිවිධං සමුදයඤ්ථ පජානාති. අත්ථඬ්ගමෙපි එසෙව නයො. අස්සාදෙනබ්බතො, අස්සාදතො ව අස්සාදං. අයං අනිව්චාදිභාවො ආදීනවො. ඡන්දරාගො විතීයති එතෙන, එත්ථ වාති ඡන්දරාගචිතයො, සහ මග්ගෙන නිබ්බානං. ඡන්දරාගප්පභානන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. මානදිට්ඨිතං වසෙනාහන්ති වා, තණ්හාවසෙන මමන්ති වා අභිනන්දනාපි මානස්ස පරිතස්සනා විය දට්ඨබ්බා. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු සෙසෙසු අට්ඨසුපි වාරෙසු . තත්ථාති උපරි තිසු විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු දුතියායතනෙසු. තත්ථ හි රූපං නත්ථි. පුන තත්ථාති පට්ඨායතනෙන. තත්ථ හි එකො රූපක්ඛන්ධොව. එත්ථාති ව තමෙව සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ හි රූපස්ස කම්මසමුට්ඨානත්තා ආභාරවසෙන යොජනා න සම්භවති.

යතො ඛොති එත්ථ තො-සද්දො දා-සද්දො විය කාලවචනො “යතො ඛො, සාරිපුත්ත, භික්ඛුසඬ්ඝො”තිආදිසු (පාරා. 21) වියාති වුත්තං “යදා ඛො”ති. අග්ගහෙත්ථාති කඤ්චිපි සඬ්ඛාරං “එතං මමා”තිආදිනා අග්ගහෙත්ථා. පඤ්ඤාවිමුත්තොති අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අනධගතත්තා සාතිසයස්ස සමාධිබලස්ස අභාවතො පඤ්ඤාබලෙනෙව විමුත්තො. තෙනාහ “අට්ඨ විමොක්ඛෙ අසවිජ්ජිකත්වා පඤ්ඤාබලෙනෙව”තිආදි. අප්පවත්තින්ති ආයතිං අප්පවත්තිං කත්වා. පජානන්තො විමුත්තොති වා පඤ්ඤාවිමුත්තො, පටමජ්ඣානපස්සෙන විනා පරිජානනාදිප්පකාරෙහි වත්තාරි සම්චාති ජානන්තො පටිච්ජෙදනතො තෙසං කිව්චානං මත්ථකප්පත්තියා නිට්ඨිතකිව්චතාය විසෙසෙන මුත්තොති විමුත්තො. සො පඤ්ඤාවිමුත්තො. සුක්ඛවිපස්සකොති සමථභාවනාසිනෙභාභාවෙන සුක්ඛා ලුඛා, අසීනිද්ධා වා විපස්සනා එතස්සාති සුක්ඛවිපස්සකො. යත්ථාති පාදකකරණවසෙන යත්ථා. අඤ්ඤතරස්මීන්ති ව අඤ්ඤතරඅඤ්ඤතරස්මිං, එකෙකස්මීන්ති අත්ථො. එවඤ්ඤිස්ස පඤ්චවිධතා සියා. “න හෙව ඛො අට්ඨ විමොක්ඛෙ

කායෙන චුසිත්වා විහරති” නි ඉමිනා සාතිසයස්ස සමාධිබලස්ස අභාවො දිපිනො. “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා” නි ආදිනා සාතිසයස්ස පඤ්ඤාබලස්ස භාවො. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති න ආසවා පඤ්ඤාය පස්සන්ති, දස්සනාකාරණා පන පරික්ඛිණා “දිස්වා පරික්ඛිණා” නි චුත්තා. දස්සනායත්තපරික්ඛයත්තා එව හි දස්සනං ආසවානං බයස්ස පුරිමකිරියා භොති.

අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා

129. එකස්ස භික්ඛුනොති සත්තසු අරියපුග්ගලෙසු එකස්ස භික්ඛුනො. විඤ්ඤාණට්ඨිති ආදිනා පරිජානනාදිවසප්ප වත්තනිග්ගමනඤ්ච පඤ්ඤාවිමුත්තනාමඤ්ච. ඉතරස්සාති උභතොභාගවිමුත්තස්ස. ඉමෙ සන්ධාය හි පුබ්බෙ “ද්වින්නං භික්ඛුන” න්ති චුත්තං. කෙනට්ඨෙතාති කෙන සභාවෙන. සභාවො හි ඤාණෙන යාථාවතො අරණියතො ඤාතබ්බතො “අත්ථො” නි චුච්චති, සො එව ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා “අට්ඨො” නි චුත්තො. අධිමුච්චනට්ඨෙතාති අධිකං සවිසෙසං මුච්චනට්ඨෙත, එතෙන සතිපි සබ්බස්සාපි රූපාවචරජ්ඣානස්ස වික්ඛම්භනවසෙන පටිපක්ඛතො විමුත්තභාවෙ යෙන භාවනාවිසෙසෙන තං ඤානං සාතිසයං පටිපක්ඛතො විමුච්චිත්වා පවත්තති, සො භාවනාවිසෙසො දිපිනො. භවති හි සමානජාතිසුත්තොපි භාවනාවිසෙසෙන පවත්ති ආකාරවිසෙසො, යථා තං සද්ධාවිමුත්තතා දිට්ඨිපත්තස්ස. තථා පච්චනිකධම්මෙහි සුට්ඨු විමුත්තතාය, එවං අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසඬිකතාය අභිරතිවසෙන සුට්ඨු අධිමුච්චනට්ඨෙතපි විමොක්ඛො. තෙනාහ “ආරම්මණෙවා” නි ආදි. අයං පනත්ථොති අයං අධිමුච්චනට්ඨො පච්ඡමෙ විමොක්ඛෙ නිරොධෙ නත්ථි, කෙවලො විමුත්තට්ඨො එව තත්ථ ලබ්භති, තං සයමෙව පරතො වක්ඛති.

රූපීති යෙනායං සසත්තතිපරියාපන්නෙන රූපෙන සමන්තාගතො, තං යස්ස ඤානස්ස හෙතුභාවෙන විසිට්ඨං රූපං භොති, යෙන විසිට්ඨෙන රූපෙන “රූපී” නි චුච්චෙයා රූපී-සද්දස්ස අතිසයත්ථදීපනතො, තදෙව සසත්තතිපරියාපන්නරූපවසෙන පටිලද්ධං ඤානං ඉධ පරමත්ථතො රූපිභාවසාධකත්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “අජ්ඣත්ත” න්ති ආදි. රූපජ්ඣානං රූපං උත්තරපදලොපෙන. රූපානීති පනෙත්ථ පුරිමපදලොපො දට්ඨබ්බො. තෙන චුත්තං “නිලකසිණාදිරූපානී” නි. රූපෙ කසිණරූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා එකස්ස අත්ථිති රූපසඤ්ඤී, සඤ්ඤාසිසෙන ඤානං වදති. තප්පටික්ඛෙපෙන අරූපසඤ්ඤී. තෙනාහ “අජ්ඣත්තං න රූපසඤ්ඤී” නි ආදි.

“අත්තො අප්පනායං සුභන්ති ආභොගො නත්ථි” නි ඉමිනා පුබ්බාභොගවසෙන තථා අධිමුත්ති සියාති දස්සෙති. එවඤ්ඤෙත්ථ තථාවත්තබ්බතාපත්තිවොදනා සමත්ථිතා භොති. යස්මා සුවිසුද්ධෙසු නිලාදීසු වණ්ණකසිණෙසු තත්ථ කතාධිකාරානං අභිරතිවසෙන සුට්ඨු අධිමුච්චනට්ඨො සම්භවති, තස්මා අට්ඨකථායං තථා තතියො විමොක්ඛො සංවණ්ණිතො, යස්මා පන මෙත්තාවසෙන පවත්තමානා භාවනා සත්තෙ අප්පටිකුලතො දහන්ති තෙසු තතො අධිමුච්චිත්වා පවත්තති, තස්මා පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 212) “බ්‍රහ්මවිහාරභාවනා සුභවිමොක්ඛො” නි චුත්තා, තයිදං උභයමිති තෙන තෙන පරියායෙන චුත්තත්තා න විරූජ්ඣතිති දට්ඨබ්බං.

සබ්බසොති අනවසෙසතො. න හි වතුන්තං අරූපක්ඛන්ධානං එකදෙසොපි තත්ථ අවස්සිස්සති. විසුද්ධත්තාති යථාපරිච්ඡින්නකාලෙ නිරොධිතත්තා. උත්තමො විමොක්ඛො නාම අරියෙහෙව සමාපජ්ජිතබ්බතො, අරියඵලපරියොසානත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තිභාවතො ව.

130. ආදිතො පට්ඨායාති පට්ඨමසමාපත්තිතො පට්ඨාය. යාව පරියොසානා සමාපත්ති, තාව. අට්ඨත්ථාති කත්ථ වි සමාපත්තියං අට්ඨිතො එව, නිරන්තරමෙව පටිපාටියා, උප්පටිපාටියා ව සමාපජ්ජතෙවාති අත්ථො. තෙනාහ “ඉතො විතො ව සඤ්චරණවසෙන චුත්ත” න්ති. ඉච්ඡති සමාපජ්ජිතුං. තත්ථ “සමාපජ්ජති පටිසති” නි සමාපත්තිසමඬිච්ඡුග්ගලො තං තං පටිට්ඨො විය භොතිති කත්වා චුත්තං.

ද්විති භාගෙහි විමුත්තොති අරූපජ්ඣානෙන වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන, මග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිමොක්ඛෙනාති ද්විති විමුච්චනභාගෙහි, අරූපසමාපත්තියා රූපකායතො, මග්ගෙන නාමකායතොති ද්විති විමුච්චිතබ්බභාගෙහි ව විමුත්තො. තෙනාහ “අරූපසමාපත්තියා” නි ආදි. විමුත්තොති හි කිලෙසෙහි විමුත්තො, විමුච්චන්තො ව කිලෙසානං වික්ඛම්භනසමුච්ඡින්නෙති කායද්වයතො විමුත්තොති අයමෙත්ථ අත්ථො. ගාථාය ව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභිතො උපසිවබ්‍රාහ්මණස්ස භගවතා “නාමකායා විමුත්තො” නි උභතොභාගවිමුත්තො මුනි අක්ඛාතො. තත්ථ අත්ථං පලෙකීති අත්ථං ගච්ඡති. න උපෙති සඬ්ඛන්ති “අසුකං නාම දිසං ගතො” නි වොහාරං න ගච්ඡති. එවං මුනි නාමකායා විමුත්තොති එවං අරූපං උපපන්නො සෙක්ඛමුනි පකතියා පුබ්බෙව රූපකායා විමුත්තො, තත්ථ ව වතුත්ථමග්ගං නිබ්බත්තෙත්වා නාමකායස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා පුන නාමකායාපි විමුත්තො. උභතොභාගවිමුත්තො ඛිණාසවො හුන්වා අනුපාදාය පරිනිබ්බානසඬ්ඛානං අත්ථං පලෙකි න උපෙති සඬ්ඛං, “බත්තියො බ්‍රාහ්මණො” නි එවං ආදිකං සමඤ්ඤං න ගච්ඡතිති අත්ථො.

“අඤ්ඤතරතො චුට්ඨායා” නි ඉදං කිං ආකාසානඤ්චායතනාදීසු අඤ්ඤතරලාභිවසෙන චුත්තං, උදාහු සබ්බාරූප්පලාභිවසෙනාති යථිච්ඡසි, තථා භොතු, යදි සබ්බාරූප්පලාභිවසෙන චුත්තං, න කොචි විරොධො. අථ තත්ථ අඤ්ඤතරලාභිවසෙන චුත්තං, “යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු ඉමෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ අනුලොමමිති සමාපජ්ජති” නි ආදිවචනෙන විරූජ්ඣෙයාති? යස්මා අරූපාවචරජ්ඣානෙසු එකස්සාපි ලාභී “අට්ඨවිමොක්ඛලාභී”

ත්වෙව වුවවති අට්ඨවිමොක්ඛෙ එකදෙසස්සාපි තංනාමදානසමත්ථතාසම්භවතො. අයඤ්ඞි අට්ඨවිමොක්ඛසමඤ්ඤා සමුදායෙ විය තදෙකදෙසෙපි නිරුල්භාපත්තිසමඤ්ඤා වියාති. තෙන වුත්තං “ආකාසානඤ්චායතනාදිසු අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායා”ති. “පඤ්චවිධො භොති”ති වත්වා ඡබ්බිධතංපිස්ස කෙවි පරිකප්පෙන්නි, තං තෙසං මතිමත්තං, නිච්ඡිතොවායං පඤ්භො පුබ්බාවරියෙහිති දස්සෙතුං “කෙවි පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කෙවිති උත්තරවිහාරවාසිනො, සාරසමාසාවරියා ව. තෙ හි “උභතොභාගවිමුත්තොති උභයභාගවිමුත්තො සමාධිවිපස්සනාතො”ති වත්වා රූපාවචරසමාධිනාපි සමාධිපරිපන්ථතො විමුත්තිං මඤ්ඤන්ති. එවං රූපජ්ඣානභාගෙන, අරූපජ්ඣානභාගෙන ව උභතො විමුත්තොති පායසමානො. “තාදිසමෙවා”ති ඉමිනා යාදිසං අරූපාවචරජ්ඣානං කිලෙසවික්ඛම්භනො, තාදිසං රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං පිති ඉමමත්ථං උල්ලඬිගෙති. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

උභතොභාගවිමුත්තපඤ්භොති උභතොභාගවිමුත්තස්ස ඡබ්බිධතං නිස්සාය උප්පන්නපඤ්භො. වණ්ණනං නිස්සායාති තස්ස පදස්ස අත්ථවචනං නිස්සාය. චිරොනාති ථෙරස්ස අපරභාගෙ චිරෙන කාලෙන. විනිච්ඡයන්ති සංසයජෙදකං සන්නිට්ඨානං පත්තො. තං පඤ්භන්ති තමත්ථං. ඤාතුං ඉච්ඡිතො හි අත්ථො පඤ්භො. න කෙනවි සුතපුබ්බන්ති කෙනවි කිඤ්චි න සුතපුබ්බං, ඉදං අත්ථජාතන්ති අධිප්පායො. කිඤ්චාපි උපෙක්ඛාසභගතං, කිඤ්චාපි කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙතිති පච්චෙකං කිඤ්චාපි-සද්දො යොජෙතබ්බො. සමුදාවරතීති පවත්තති. තත්ථ කාරණමාහ “ඉමෙ හී”තිආදිනා, තෙන රූපාවචරභාවනතො ආරූප්පභාවනා සවිසෙසං කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙති රූපචිරාගභාවනාභාවතො , උපරිභාවනාභාවතො වාති දස්සෙතිති. එවඤ්ච කත්වා අට්ඨකථායං ආරූප්පභාවනානිද්දෙසෙ යං වුත්තං “තස්සෙවං තස්මිං නිමිත්තෙ පුනස්පුනං චිත්තං වාරෙන්තස්ස නිවරණානි වික්ඛම්භන්ති සති සන්නිට්ඨන්ති”තිආදි, (විසුද්ධි. 1.281) තං සමත්ථතං භොතිති. ඉදං සුත්තන්ති පුග්ගලපඤ්ඤත්තිපාඨමාහ (පු. ප. නිද්දෙස 27). සබ්බඤ්ඞි බුද්ධවචනං අත්ථසුවනාදිඅත්ථෙත සුත්තන්ති වුත්තො වායමත්ථො. යං පන තත්ථ වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා වුත්තමෙව. අට්ඨන්නං විමොක්ඛානං අනුලොමාදිතො සමාපජ්ජනෙන සාතිසයං සන්තානස්ස අභිසම්බතත්තා, අට්ඨමඤ්ච උත්තමං විමොක්ඛං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අග්ගමග්ගාධිගමෙන උභතොභාගවිමුච්චනතො ව ඉමාය උභතොභාගවිමුත්තියා සබ්බසෙට්ඨතා වෙදිතාති දට්ඨබ්බා.

මහානිදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

3. මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

131. පුජනියභාවතො , බුද්ධසම්පදඤ්ච පභාය පවත්තතා මහන්තඤ්ච තං පරිනිබ්බානඤ්චාති මහාපරිනිබ්බානං; සවාසනප්පභානතො මහන්තං කිලෙසක්ඛයං නිස්සාය පවත්තං පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහතා කාලෙන මහතා වා ගුණරාසිනා සාධිතං පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහන්තභාවාය, ධාතුනං බහුභාවාය පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහතො ලොකතො නිස්සං පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; සබ්බලොකාසාධාරණත්තා බුද්ධානං සීලාදිගුණෙහි මහතො බුද්ධස්ස භගවතො පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහති සාසනෙ පතිට්ඨිතෙ පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානන්ති බුද්ධස්ස භගවතො පරිනිබ්බානං චූච්චති, තප්පට්ඨසංයුත්තං සුත්තං මහාපරිනිබ්බානසුත්තං. ගිජ්ඣං එත්ථ වසන්තීති ගිජ්ඣං, ගිජ්ඣං කුටං එතස්සාති ගිජ්ඣකුටො, ගිජ්ඣං විය වා ගිජ්ඣං, කුටං, තං එතස්සාති ගිජ්ඣකුටො, පබ්බතො, තස්මිං ගිජ්ඣකුටෙ. තෙනාහ “ගිජ්ඣං”තිආදි. අභියාතුකාමොති එත්ථ අභි-සද්දො අභිභවනත්ථො, “අභිච්ඡානාතු”තිආදියු (දී. නි. 2.244; 3.85; ම. නි. 3.256) වියාති ආහ “අභිභවනත්ථාය යාතුකාමො”ති. වජ්ජීරාජානොති “වජ්ජෙතබ්බා ඉමෙ”තිආදිතො පවත්තං වචනං උපාදාය “වජ්ජී”ති ලද්ධනාමා රාජානො, වජ්ජීරට්ඨස්ස වා රාජානො වජ්ජීරාජානො. වජ්ජීරට්ඨස්ස පන වජ්ජීසමඤ්ඤා තත්තිවාසිරාජකුමාරවසෙන වෙදිතබ්බා. රාජ්ඨියාති රාජභාවානුගතෙන සභාවෙන. සො පන සභාවො නෙසං ගණරාජුතං මිථො සාමග්ගියා ලොකෙ පාකටො, චිරට්ඨයී ච අහොසීති “සමග්ගභාවං කටෙසී”ති චුත්තං. අනු අනු තංසමඨගිතො භාවෙති වඩ්ඨෙතීති අනුභාවො, අනුභාවො එව ආනුභාවො, පතාපො, සො පන නෙසං පතාපො හත්ථිඅස්සාදිවාහනසම්පත්තියා, තත්ථ ව සුසික්ඛිතභාවෙන ලොකෙ පාකටො ජාතොති “එතෙන...පෙ.... කටෙසී”ති චුත්තං. තාළවජ්ජිගලෙනාති කුඤ්චිකාජ්ඨදෙන. අසනන්ති සරං. අතිපාතයිස්සන්තීති අතික්කාමෙන්ති. පොඨබානුපොඨබන්ති පොඨබස්ස අනුපොඨබං, පුරිමසරස්ස පොඨබපදානුගතපොඨබං ඉතරං සරං කත්ථාති අත්ථො. අචිරාධිතන්ති අචිරජ්ඣිතං. උච්ඡිත්ඨස්සාමිති උම්මුලනවසෙන කුලසන්තති ඡිත්ඨස්සාමි. අයනං වඩ්ඨනං අයො, තප්පට්ඨකිංචෙපෙන අනායොති ආහ “අවඩ්ඨියා එතං නාම”න්ති. වික්ඛිපතීති විදුරතො බිපති, අපනෙතීති අත්ථො.

ගඨිගායන්ති ගඨිගාසමිපෙ. පට්ටනගාමන්ති සකට්පට්ටනගාමං. ආණාති ආණා වත්තති. අඩ්ඨයොජනන්ති ව තස්මිං පට්ටනෙ අඩ්ඨයොජනට්ඨානවාසිතො සන්ධාය චුත්තං. තත්ත්වාති තස්මිං පට්ටනෙ. බලවාසානජාතොති උප්පන්නබලවකොධො.

මෙති මය්භං. ගතෙනාති ගමනෙන.

රාජඅපරිභානියධම්මවණ්ණනා

134. සිතං වා උණ්භං වා නත්ථි, තායං වෙලායං පුඤ්ඤානුභාවෙන බුද්ධානං සබ්බකාලං සමස්සිතුණ්භාව උතු හොති, තං සන්ධාය තථා චුත්තං. අභිණ්භං සන්තිපාතාති නිව්චසන්තිපාතා, තං පන නිව්චසන්තිපාතතං දස්සෙතුං “දිවසස්සා”තිආදි චුත්තං. සන්තිපාතබහුලාති පවුරසන්තිපාතා. වොසානන්ති සඨකොචං. “යාවකිව”න්ති එකමෙවෙනං පදං අනියමතො පරිමාණවාචී, කාලො වෙන්ථ අධිප්පෙතොති ආහ “යත්තකං කාල”න්ති. “වුද්ධියෙව”තිආදිනා චුත්තමත්ථං බාතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “අභිණ්භං අසන්තිපතන්තා හී”තිආදි චුත්තං. ආකුලාති බුහිතා, න පසන්තා. භිජ්ජිත්ථාති වග්ගබන්ධතො විහජ්ජ විසුං විසුං හුත්ථා.

සන්තිපාතභෙරියාති සන්තිපාතාරොචනභෙරියා. අඩ්ඨභුත්තා වාති සාමිභුත්තා ව. ඔසීදමානෙති භායමානෙ.

පුබ්බෙ අකතන්ති පුබ්බෙ අනිබ්බන්තං. සුඬිකන්ති භණ්ඩං ගහෙන්වා ගච්ඡන්තෙහි පබ්බතබණ්ඩ නදිතිත්ථගාමද්වාරාදියු රාජපුරිසානං දාතබ්බභාගං. බලිත්ති නිජ්චන්තසස්සාදිතො ජභාගං, සත්තභාගන්තිආදිනා ලද්ධකරං. දණ්ඩන්ති දසවිසතිකභාපණාදිකං අපරාධානුරූපං ගහෙතබ්බධනදණ්ඩං. වජ්ජිධම්මන්ති වජ්ජීරාජධම්මං. ඉදානි අපඤ්ඤත්තපඤ්ඤාපනාදියු තප්පට්ඨකිංචෙප ආදීනවානිසංසෙ විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තෙසං අපඤ්ඤත්ත”න්තිආදි චුත්තං. පාරිවරියක්ඛමාති උපට්ඨානක්ඛමා.

කුලභොගඉස්සරියාදිවසෙන මහති මත්තා පමාණං එතෙසන්ති මහාමත්තා, නීතිසත්ථවිහිතෙ විනිච්ඡයෙ යපිතා මහාමත්තා විනිච්ඡයමහාමත්තා, තෙසං. දෙන්තීති නියාතෙන්ති. සවෙ වොරොති එවංසඤ්ඤිතො සවෙ හොන්ති. පාපභිරුතාය අත්තතා කිඤ්චි අවත්ථා. දණ්ඩනීතිසඤ්ඤිතෙ වොහාරෙ නියුත්තාති වොහාරිකා, යෙ “ධම්මට්ඨා”ති චූච්චන්ති. සුත්තධරා නීතිසුත්තධරා , ඊදිසෙ වොහාරවිනිච්ඡයෙ නියමෙන්වා යපිතා. පරම්පරාහතෙසු අට්ඨසු කුලෙසු ජාතා අගතිගමනවිරතා අට්ඨමහල්ලකපුරිසා අට්ඨකුලිකා.

සක්කාරන්ති උපකාරං. ගරුභාවං පච්චුපට්ඨපෙත්ථාති “ඉමෙ අම්භාකං ගරුතො”ති තත්ථ ගරුභාවං පති පති උපට්ඨපෙත්ථා. මානෙන්තීති සම්මානෙන්ති, තං පන සම්මානනං තෙසු නෙසං අත්තමනතාපුබ්බකන්ති ආහ “මනෙන

පියායන්ති” ති. නිපව්වකාරන්ති පණිපානං. දස්සෙන්ති “ඉමෙ අමහාකං පිනාමහා , මාතාමහා” තිආදිනා නිව්විත්තා හුන්වා ගරුචිත්තකාරං දස්සෙන්ති. සන්ධාරෙතුන්ති සම්බන්ධං අවිච්ඡින්නං කත්වා සට්ඨං.

පසය්භාකාරස්සාති බලක්කාරස්ස. කාමං වුද්ධියා පුජ්ජියතාය “වුද්ධිභානියො” ති වුත්තං, අත්ථො පන වුත්තානුක්කමෙනෙව යොජෙතබ්බො, පාළියං වා යස්මා “වුද්ධියෙව පාටිකඛ්ඛා, නො පරිභානී” ති වුත්තං, තස්මා තදනුක්කමෙන “වුද්ධිභානියො” ති වුත්තං.

විපව්විතුං අලද්ධොකාසෙ පාපකම්මෙ, තස්ස කම්මස්ස විපාකෙ වා අනවසරොව දෙවතොපසග්ගො, තස්මිං පන ලද්ධොකාසෙ සියා දෙවතොපසග්ගස්ස අවසරොති ආහ “අනුප්පන්නං...පෙ.... වඩ්ඪෙත්ති” ති. එතෙනෙව අනුප්පන්නං සුඛන්ති එත්ථාපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. “බලකායස්ස දිගුණතිගුණතාදස්සනං, පටිභයභාවදස්සන” ත්ති එවං ආදිනා දෙවතානං සඛිගාමසීසෙ සභායතා වෙදිතබ්බො.

අනිච්ඡිතන්ති අනිට්ඨං. ආවරණතොති නිසෙධනතො. යස්ස ධම්මතො අනපෙතා ධම්මියාති ඉධ “ධම්මිකා” ති වුත්තා. මිගසුකරාදිසාතාය සුනඛාදීනං කඛ්ඪිත්වා වනවරණං වාජො, මිගවා, තත්ථ නියුත්තා, තෙ වා වාජෙන්ති නෙත්තිති වාජිකා, මිගවධ්වාරිතො. විත්තප්පවත්තිං පුච්ඡති. කායිකවාචසිකපයොගෙන හි සා ලොකෙ පාකටා පකාසභුතාති.

135. දෙවායතනභාවෙන විතත්තා, ලොකස්ස විත්තිකාරට්ඨානත්තා ව චෙතියං අහොසි.

කාමංකාරවසෙන කිඤ්චිපි න කරණියාති අකරණියා. කාමංකාරො පන හත්ථගතකරණවසෙනාති ආහ “අග්ගහෙතබ්බාති අත්ථො” ති. අභිමුඛයුද්ධෙනාති අභිමුඛං උජුකමෙව සඛිගාමකරණෙන. උපලාපනං සාමං දානඤ්චාති දස්සෙතුං “අල” ත්තිආදි වුත්තං. හෙදොපි ඉධ උපායො එවාති වුත්තං “අඤ්ඤත්ව මිට්ඨහෙදායා” ති. යුද්ධස්ස පන අනුපායතා පගෙව පකාසිතා. ඉදන්ති “අඤ්ඤත්ව උපලාපනාය, අඤ්ඤත්ව මිට්ඨහෙදා” ති ව ඉදං වචනං. කථාය නයං ලභිත්වාති “යාවකිචඤ්ච...පෙ.... නො පරිභානී” ති ඉමාය හගවතො කථාය නයං උපායං ලභිත්වා.

අනුකම්පායාති වජ්ජීරාජෙසු අනුග්ගහෙන. අස්සාති හගවතො.

කථන්ති වජ්ජීහි සද්ධිං කාතබ්බයුද්ධකථං. උජුං කරිස්සාමිති පටිරාජානො ආනෙත්වා පාකාරපරිබානං අඤ්ඤාභාවාපාදනෙන උජුභාවං කරිස්සාමි.

පතිට්ඨිතගුණොති පතිට්ඨිතාවරියගුණො. ඉස්සරා සන්නිපතන්තු, මයං අනිස්සරා, තත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සාමාති ලිච්ඡවිතො න සන්නිපතිංසුති යොජනා. සුරා සන්නිපතන්තුති එත්ථාපි එසෙව නයො.

බලහෙරින්ති යුද්ධාය බලකායස්ස උට්ඨානහෙරිං.

භික්ඛුඅපරිභානියධම්මවණ්ණනා

136. අපරිභානාය භිතාති අපරිභානියා, න පරිභායන්ති එතෙහිති වා අපරිභානියා, තෙ පන යස්මා අපරිභානියා කාරකා නාම හොන්ති, තස්මා වුත්තං “අපරිභානිකරො” ති. යස්මා පන තෙ පරිභානිකරානං උජුපටිපක්ඛභුතා, තස්මා ආහ “වුද්ධිහෙතුභුතෙ” ති. යස්මා හගවතො දෙසනා උපරුපරි ඤාණාලොකං පසාදෙන්ති සත්තානං හදයන්ධකාරං විධමති, පකාසෙතබ්බෙ ව අත්ථො හත්ථතලෙ ආමලකං විය සුට්ඨතරං පාකටෙ කත්වා දස්සෙති, තස්මා වුත්තං “වන්දසහස්සං...පෙ.... කට්ඨස්සාමි” ති.

යස්මා හගවා “තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සම්මුඛා වජ්ජිනං අභිණ්භසන්නිපාතාදිපටිපත්තිං කට්ඨන්තොයෙව අයං අපරිභානියකථා අනියානිකා වට්ටනිස්සිතා, මය්හං පන සාසනෙ තථාරුපී කථා කට්ඨතබ්බා, සා හොති නියානිකා විවට්ටනිස්සිතා, යාය සාසනං මය්හං පරිනිබ්බානතො පරම්පි අද්ධතියං අස්ස විරට්ඨිතික” ත්ති විත්තෙසි, තස්මා භික්ඛු සන්නිපාතාපෙත්වා තෙසං අපරිභානියෙ ධම්මෙ දෙසෙන්තො තෙනෙව නියාමෙන දෙසෙසි. තෙන වුත්තං “ඉදං වජ්ජිසත්තකෙ වුත්තසදිසමෙවා” ති. එවං සඛිබෙපතො වුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙන්තො “ඉධාපි වා” තිආදිමාහ. තත්ථ “තතො” තිආදි දිසාසු ආගතසාසනෙ වුත්තං තං කථනං. විහාරස්මා ආකුලා යස්මා, තස්මා උපොසථපචාරණා ඨිතා.

ඔලියමානකොති පාළිතො, අත්ථතො ව විනස්සමානො. උක්ඛිපාපෙන්තාති පගුණභාවකරණෙන, අත්ථසංවණ්ණනෙන ව පග්ගණ්හන්තා.

සාවත්ථියං භික්ඛු විය පාවිත්තියං දෙසාපෙතබ්බොති (පාරා. 565 විත්ථාරවත්ථු). වජ්ජිපුත්තකා විය දසවත්ථුදීපනෙන (චූළව. 446 විත්ථාරවත්ථු). “ගිහිගතානීති ගිහිපටිසංයුත්තානී”ති වදන්ති. ගිහිසු ගතානි, තෙහි ඤාතානි ගිහිගතානි. ධුමකාලො එතස්සාති ධුමකාලිකං චිතකධුමචූපසමතො පරං අප්පචත්තනතො.

ථීරභාවප්පත්තාති සාසනෙ ථීරභාවං අනිවත්තිතභාවං උපගතා. ථෙරකාරකෙහීති ථෙරභාවසාධකෙහි සීලාදිගුණෙහි අසෙක්ඛධම්මෙහි. බහු රත්තියොති පබ්බජිතා හුත්වා බහු රත්තියො ජානන්ති. සීලාදිගුණෙසු පතිට්ඨාපනමෙව සාසනෙ පරිණායකතාති ආහ “නීසු සික්ඛාසු පවත්තෙන්ති”ති.

ඔවාදං න දෙන්ති අභාජනභාවතො. පවෙණිකථන්ති ආවරියපරම්පරාහතං සම්මාපටිපත්තිදීපනං ධම්මකථං. සාරභූතං ධම්මපරියායන්ති සමථවිපස්සනාමග්ගඵලසම්පාපනෙන සාරභූතං බොජ්ඣක්ඛිගකොසල්ලඅනුත්තරසීතිභාවඅධිවිත්තසුත්තාදිධම්මතන්ති.

පුනබ්භවදානං පුනබ්භවො උත්තරපදලොපෙන. ඉතරෙති යෙ න පච්චයවසිකා න ආමිසවක්ඛුකා, තෙ න ගච්ඡන්ති තණ්හාය වසං.

ආරඤ්ඤකෙසුති අරඤ්ඤභාගෙසු අරඤ්ඤපරියාපන්නෙසු. නනු යත්ථ කත්ථවිපි තණ්හා සාවජ්ජා එවාති වොදනං සන්ධායාහ “ගාමන්තසෙනාසනෙසු හී”තිආදි, තෙන “අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපයතො”ති එත්ථ චුත්තසිනෙනාදයො විය ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු සාලයතා සෙවිතබ්බපක්ඛියා එවාති දස්සෙති.

අත්තනාවාති සයමෙව, තෙන පරෙහි අනුස්සාහිතානං සරසෙනෙව අනාගතානං පෙසලානං භික්ඛුනං ආගමනං, ආගතානඤ්ච එසුචිහාරං පච්චාසිසන්තිති දස්සෙති. ඉමිනා නිහාරෙතාති ඉමාය පටිපත්තියා. අග්ගහිතධම්මග්ගහණන්ති අග්ගහිතස්ස පරියත්තිධම්මස්ස උග්ගහණං. ගහිතසජ්ඣායකරණන්ති උග්ගහිතස්ස සුට්ඨ අත්ථවිත්තනං. විත්තනත්ථො හි සජ්ඣායසද්දො.

එත්තිති උපගච්ඡන්ති. නිසීදන්ති ආසනපඤ්ඤාපනාදිනා.

137. ආරම්භබ්බට්ඨෙන කම්මං ආරාමො. කම්මෙ රතා, න ගත්ථධුරෙ, වාසධුරෙ වාති කම්මරතා, අනුයුත්තාති තප්පරභාවෙන පුනප්පුනං පසුතා. ඉති කාතබ්බකම්මන්ති තං තං භික්ඛුනං කාතබ්බං උච්චාවචකම්මං විවරවිචාරණාදි. තෙනාහ “සෙයාපීද”න්තිආදි. උපත්ථම්මනනන්ති දූපට්ඨතිපට්ඨාදිකරණං. තඤ්ඤි පඨමපටලාදිනං උපත්ථම්මනකාරණත්තා තථා චුත්තං. යදි එවං කථං අයං කම්මරාමතා පටික්ඛිත්තාති ආහ “එකච්චො හී”තිආදි.

කරොන්තො යෙවාති යථාචුත්තතිරච්ඡානකථං කථෙන්නොයෙව. අතිරච්ඡානකථාභාවෙපි තස්ස තත්ථ තප්පරභාවදස්සනත්ථං අවධාරණවචනං. පරියන්තකාරීති සපරියන්තං කත්වා වත්තා. “පරියන්තවතිං වාවං භාසිතා”ති (දී. නි. 1.9, 194) හි චුත්තං. අප්පහස්සො වාති පරිමිතකථොයෙව එකත්තෙන කථෙතබ්බස්සෙව කථනතො. සමාපත්තිසමාපජ්ජනං අරියො තුණ්හිභාවො.

නිද්දායනියෙවාති නිද්දොක්කමනෙ අනාදීනවදස්සි නිද්දායනියෙව. ඉරියාපථපරිවත්තනාදිනා න නං විනොදෙති.

එවං සංසට්ඨො වාති චුත්තනයෙන ගණසඬ්ගණිකාය සංසට්ඨො එව විහරති.

දුස්සීලා පාපිච්ඡා නාමාති සයං නිස්සීලා අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය සමන්තාගතත්තා පාපා ලාමකා ඉච්ඡා එතෙසන්ති පාපිච්ඡා.

පාපපුග්ගලෙහි මෙත්තිකරණතො පාපමිත්තා. තෙහි සදා සහ පවත්තනෙන පාපසභායා. තත්ථ නින්තනාදිනා තදධිමුත්තනය පාපසම්පවඬිකා.

138. සද්ධා එතෙසං අත්ථීති සද්ධාති ආහ “සද්ධාසම්පන්නා”ති. ආගමනීයපටිපදාය ආගතසද්ධා ආගමනීයසද්ධා, සා සාතිසයා මහාබොධිසත්තානං පරොපදෙසෙන විනා සද්ධෙයාවත්ථුං අවිපරිතතො ඔගාහෙත්වා අධිමුච්චනතොති ආහ “සබ්බඤ්ඤබොධිසත්තානං හොති”ති. සච්චපට්ඨෙධතො ආගතසද්ධා අධිගමසද්ධා සුරබන්ධාදීනං (දී. නි. අට්ඨ. 3.118; ධ. ප. අට්ඨ. 1.සුප්පබුද්ධකුට්ඨිවත්ථු; උදා. අට්ඨ. 43) විය. “සම්මාසම්බුද්ධො හගවා”තිආදිනා බුද්ධාදීසු උප්පජ්ජනකපසාදො පසාදසද්ධා මහාකප්පිනරාජාදීනං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.231; ධ. ප. අට්ඨ. 1.මහාකප්පිනත්ථෙරවත්ථු; ථෙරගා. අට්ඨ. 2.මහාකප්පිනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා, විත්ථාරො) විය. “එවමෙත”න්ති ඔක්කන්තිත්වා පක්ඛන්දිත්වා සද්දහනවසෙන කප්පනං ඔකප්පනං. දුට්ඨාපීති පසාදසද්ධාපි ඔකප්පනසද්ධාපි. තත්ථ පසාදසද්ධා අපරනෙයාරූපා හොති සච්චාමත්තෙන පසීදනතො. ඔකප්පනසද්ධා සද්ධෙයාවත්ථුං ඔගාහෙත්වා අනුපවිසිත්වා “එවමෙත”න්ති පච්චක්ඛං කරොන්ති විය පවත්තති. තෙනාහ “සද්ධාධිමුත්තො වක්කලිත්ථෙරසදීසො හොති”ති. තස්ස හීති

ඔකප්පනසද්ධාය සමන්තාගතස්ස. හිරි එතස්ස අත්ථිති හිරි, හිරි මනො එතෙසන්ති හිරිමනාති ආහ “පාප...පෙ.... විත්තා”ති. පාපතො ඔත්තප්පෙන්ති උබ්බිජ්ජන්ති භායන්තිති ඔත්තප්පි.

බහු සුතං සුත්තගෙය්‍යාදි එතෙනාති බහුස්සුතො, සුතග්ගහණං වෙන්ථ නිදස්සනමත්තං ධාරණපරිවයපරිපුච්ඡානුපෙක්ඛනදිට්ඨිනිජ්ඣානානං පෙන්ථ ඉච්ඡිතබ්බත්තා. සවනමූලකත්තා වා තෙසම්පි තග්ගහණෙනෙව ගහණං දට්ඨබ්බං. අත්ථකාමෙන පරියාපුණ්ණබ්බතො, දිට්ඨධම්මිකාදිපුරිසත්ථසිද්ධියා පරියත්තභාවතො ව පරියත්ති, තිණි පිටකානි. සච්චප්පට්චෙධො සච්චානං පටිච්ඡික්ඛනං. තදපි බාහුසච්චං යථාචුත්තබාහුසච්චකිච්චනිජ්ජන්තිතො. පරියත්ති අධිප්පෙනා සච්චප්පට්චෙධාවගෙන බාහුසච්චෙන බහුස්සුතභාවස්ස ඉධ ඉච්ඡිතත්තා. සොති පරියත්තිබහුස්සුතො. චතුබ්බිධො හොති පඤ්චමස්ස පකාරස්ස අභාවතො. සබ්බත්ථකබහුස්සුතොති නිස්සයමුව්චනකබහුස්සුතාදයො විය පදෙසිකො අනුත්ථා පිටකත්තයෙ සබ්බත්ථකමෙව බාහුසච්චසබ්භාවතො සබ්බස්ස අත්ථස්ස කායනතො කප්පනතො සබ්බත්ථකබහුස්සුතො. තෙ ඉධ අධිප්පෙනා පටිපත්තිපට්චෙධසද්ධම්මානං මූලභූතෙ පරියත්තිසද්ධම්මෙ සුප්පතිට්ඨිතභාවතො.

ආරද්ධන්ති පග්ගහිතං. තං පන දුට්ඨමපි වීරියාරම්භවිභාගෙන දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ එකකාති එකාකිනො, වූපකට්ඨවිභාරිනොති අත්ථො.

පුච්ඡිත්ථාති පරතො පුච්ඡිත්ථා. සම්පට්ච්ඡාපෙතුන්ති “ත්ථං අසුකනාමො”ති වත්ථා තෙහි “ආමා”ති පටිජානාපෙතුන්ති අත්ථො. එවං විරකතාදිඅනුස්සරණසමත්ථසතිනෙපක්කානං අප්පකසිරෙනෙව සතිසම්බොජ්ඣධගභාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡන්ති දස්සනත්ථං “එවරුපෙ හික්ඛු සන්ධායා”ති චුත්තං. තෙනෙවාහ “අපිචා”තිආදි.

139. බුද්ධකි එතායාති “බොධි”ති ලද්ධනාමාය සම්මාදිට්ඨිආදිධම්මසාමග්ගියා අඩගොති බොජ්ඣංගිගො, පසත්ථො, සුන්දරො වා බොජ්ඣංගිගො සම්බොජ්ඣංගිගො. උපට්ඨානලක්ඛණොති කායවෙදනාවිත්තධම්මානං අසුභද්ධන්තානිච්චානත්තභාවසල්ලක්ඛණසම්බාතං ආරම්මණෙ උපට්ඨානං ලක්ඛණං එතස්සාති උපට්ඨානලක්ඛණො. චතුත්තං අරියසච්චානං පිළිනාදිප්පකාරතො විචයො උපපරික්ඛා ලක්ඛණං එතස්සාති පච්චයලක්ඛණො. අනුප්පන්තා කුසලානුප්පාදනාදිවසෙන විත්තස්ස පග්ගහො පග්ගහණං ලක්ඛණං එතස්සාති පග්ගහලක්ඛණො. එරණං විජ්ජාරිකතා ලක්ඛණං එතස්සාති එරණලක්ඛණො. උපසමො කායවිත්තපරිලාභානං වූපසමනං ලක්ඛණං එතස්සාති උපසමලක්ඛණො. අවික්ඛෙපො වික්ඛෙපවිද්ධංසනං ලක්ඛණං එතස්සාති අවික්ඛෙපලක්ඛණො. ලිනුද්ධච්චරහිතෙ අධිවිත්තෙ පවත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්‍යාවටන්තා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං පටිසම්බානං ලක්ඛණං එතස්සාති පටිසම්බානලක්ඛණො.

චතුති කාරණෙහිති සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤං, මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනා, උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි චතුති කාරණෙහි. ඡහි කාරණෙහිති පරිපුච්ඡකතා, වත්ථුච්චිසද්ධකිරියා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා, දුප්පඤ්ඤාපුග්ගලපරිවජ්ජනා, පඤ්ඤවන්තපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි ඡහි කාරණෙහි. මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං පන “සත්තති කාරණෙහි” (දී. නි. අට්ඨ. 2.385; ම. නි. අට්ඨ. 1.118) වක්ඛති, තං ගම්භිරඤ්ඤාවරියාපච්චවෙක්ඛණාති ඉමං කාරණං පක්ඛිපිත්ථා වෙදිතබ්බං. නචහි කාරණෙහිති අපායභයපච්චවෙක්ඛණා, ගමනවීථිපච්චවෙක්ඛණා, පිණ්ඩපාතස්ස අපවායනතා, දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සබ්බමොච්ඡාමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනා, ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි නචහි කාරණෙහි. මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.385; ම. නි. අට්ඨ. 1.118) පන ආනිසංසදස්සාවිතා, ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති ඉමෙහි සද්ධිං “එකාදසා”ති වක්ඛති. දසහි කාරණෙහිති බුද්ධානුස්සති, ධම්මානුස්සති, සම්මසම්මලාගදෙවතාඋපසමානුස්සති, ලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජනා, සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි දසහි. මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.385; ම. නි. අට්ඨ. 1.118) පන පසාදනියසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණාය සද්ධිං “එකාදසා”ති වක්ඛති. සත්තති කාරණෙහිති පණ්ණිනභොජනසෙවනා, උතුසුඛසෙවනා, ඉරියාපට්ඨසුඛසෙවනා, මජ්ඣන්තපයොගතා, සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනා, පස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි සත්තති. දසහි කාරණෙහිති වත්ථුච්චිසද්ධකිරියා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා, නිමිත්තකුසලතා, සමයෙ විත්තස්ස පග්ගහණං, සමයෙ විත්තස්ස නිග්ගහණං, සමයෙ විත්තස්ස සම්පහංසනං, සමයෙ විත්තස්ස අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං, අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනං, සමාහිතපුග්ගලසෙවනං, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි දසහි කාරණෙහි. මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.385; ම. නි. අට්ඨ. 1.118) පන “ඤානවිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණා”ති ඉමිනා සද්ධිං “එකාදසහි”ති වක්ඛති. පඤ්චහි කාරණෙහිති සත්තමජ්ඣන්තතා, සම්බාරමජ්ඣන්තතා, සත්තසම්බාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනා, සත්තසම්බාරමජ්ඣන්තපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.385; ම. නි. අට්ඨ. 1.118) ආගමිස්සති. කාමං බොධිපක්ඛියධම්මා නාම නිජ්ජරියායතො අරියමග්ගසම්පයුත්තා එව නිය්‍යානිකභාවතො. සුත්තන්තදෙසනා නාම පරියායකථාති “ඉමිනා විපස්සනා...පෙ.... කපෙසි”ති චුත්තං.

140. තෙහුමකෙ සඬබාරෙ “අනිච්චා”ති අනුපස්සති එතායාති අනිච්චානුපස්සනා, තථා පචත්තා විපස්සනා, සා පන යස්මා අත්තනා සහගතසඤ්ඤාය භාවිතාය විභාවිතා එව හොතීති චුත්තං “අනිච්චානුපස්සනාය සද්ධිං උප්පන්නසඤ්ඤා”ති. සඤ්ඤාසිසෙන වායං විපස්සනාය එව නිද්දෙසො. අනත්තසඤ්ඤාදීසුපි එසෙව නයො. ලොකියවිපස්සනාපි හොත්ති, යස්මා “අනිච්ච”න්තිආදිනා තා පචත්තන්තිති. ලොකියවිපස්සනාපිති පි-සද්දෙන මිස්සකාපෙත්ථ සන්තිති අත්ථතො ආපන්නන්ති අත්ථාපත්තිසිද්ධමත්ථං නිද්ධාරෙත්වා සරුපතො දස්සෙතුං “විරාගො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආගතවසෙනාති තථා ආගතපාළිවසෙන “විරාගො නිරොධො”ති හි තත්ථ නිබ්බානං චුත්තන්ති ඉධ “විරාගසඤ්ඤා, නිරොධසඤ්ඤා”ති චුත්තසඤ්ඤා නිබ්බානාරම්මණාපි සිසුං. තෙන චුත්තං “ද්වෙ ලොකුත්තරාපි හොත්ති”ති.

141. මෙත්තා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, චිත්තං. තංසමුට්ඨානං කායකම්මං මෙත්තං කායකම්මං. එස නයො සෙසද්වයෙපි. ඉමානිපි මෙත්තාකායකම්මාදීනි භික්ඛූනං වසෙන ආගතාති තෙසං සෙට්ඨපරිසභාවතො. යථා පන භික්ඛූසුපි ලබ්භන්ති, එවං ගිහීසුපි ලබ්භන්ති චතුපරිසසාධාරණත්තාති තං දස්සෙත්තො “භික්ඛූනඤ්ඤි”තිආදිමාහ. කාමං ආදිබ්‍රහ්මචරියකම්මස්සවනෙනපි මෙත්තාකායකම්මානි ලබ්භන්ති, නිප්පරියායතො පන වාරිත්තධම්මස්සවනෙන අයමත්ථො ඉව්ඡිතොති දස්සෙත්තො “ආභිසමාවාරිකධම්මපුරුණ”න්ති ආහ. තෙපිටකම්පි බුද්ධච්චනං පරිපුච්ඡනඅත්ථකථනවසෙන පචත්තියමානං භිතජ්ඣාසයෙන පචත්තිතබ්බතො.

ආචීති පකාසං, පකාසභාවො චෙත්ථ යං උද්දිස්ස තං කායකම්මං කරියති, තස්ස සම්මුඛභාවතොති ආහ “සම්මුඛා”ති. රහොති අප්පකාසං, අප්පකාසතා ව යං උද්දිස්ස තං කායකම්මං කරියති, තස්ස පච්චක්ඛාභාවතොති ආහ “පරම්මුඛා”ති. සභායභාවගමනං තෙසං පුරතො. උභයෙහිති නවකෙහි, ථෙරෙහි ව.

පග්ගය්හාති පග්ගණ්හිත්වා උච්චං කත්වා.

කාමං මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධානං නයනානං උම්මිලනා, පසන්නෙන මුඛෙන ඔලොකනඤ්ච මෙත්තං කායකම්මමෙව, යස්ස පන චිත්තස්ස වසෙන නයනානං මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධතා, මුඛස්ස ව පසන්නතා, තං සන්ධාය චුත්තං “මෙත්තං මනොකම්මං නාමා”ති.

ලාභසද්දො කම්මසාධනො “ලාභාවත, ලාභො ලද්ධො”තිආදීසු විය, සො චෙත්ථ “ධම්මලද්ධා”ති වචනතො අතීතකාලිකොති ආහ “වීරාදයො ලද්ධපච්චයා”ති. ධම්මතො ආගතාති ධම්මිකා. තෙනාහ “ධම්මලද්ධා”ති. ඉමමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “කුහනාදී”තිආදි චුත්තං. චිත්තෙන විභජනපුබ්බකං කායෙන විභජනන්ති මූලමෙව දස්සෙතුං “එවං චිත්තෙන විභජන”න්ති චුත්තං, තෙන චිත්තුප්පාදමත්තෙනපි පටිච්චාගො න කාතබ්බොති දස්සෙති. අප්පට්චිහත්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, අප්පට්චිහත්තං වා ලාභං භුඤ්ජතීති කම්මනිද්දෙසො එව.

තං තං නෙව ගිහීනං දෙති අත්තනො ආජීවසොධනත්ථං. න අත්තනා භුඤ්ජතීති අත්තනාව න පරිභුඤ්ජති “මය්හං අසාධාරණභොගිතා මා හොතු”ති. “පටිග්ගණ්හන්තො ව...පෙ.... පස්සති”ති ඉමිනා තස්ස ලාභස්ස නීසුපි කාලෙසු සාධාරණතො ය්පනං දස්සිතං. “පටිග්ගණ්හන්තො ව සඬසෙන සාධාරණං හොතු”ති ඉමිනා පටිග්ගණකාලො දස්සිතො, “ගහෙත්වා...පෙ.... පස්සති”ති ඉමිනා පටිග්ගහිතකාලො, තදුභයං පන තාදිසෙන පුබ්බාභොගෙන විනා න හොතීති අත්ථසිද්ධො පුරිමකාලො. තයිදං පටිග්ගහණතො පුබ්බෙ වස්ස හොති “සඬසෙන සාධාරණං හොතුති පටිග්ගහෙස්සාමි”ති. පටිග්ගණන්තස්ස හොති “සඬසෙන සාධාරණං හොතුති පටිග්ගණ්හාමි”ති. පටිග්ගහෙත්වා හොති “සඬසෙන සාධාරණං හොතුති පටිග්ගහිතං මයා”ති එවං තිලක්ඛණසම්පන්නං කත්වා ලද්ධලාභං ඔසානලක්ඛණං අවිකොපෙත්වා පරිභුඤ්ජන්තො සාධාරණභොගී, අප්පට්චිහත්තභොගී ව හොති.

ඉමං පන සාරණියධම්මන්ති ඉමං චතුත්ථං සරිතබ්බයුත්තධම්මං. න හි...පෙ.... ගණ්හන්ති, තස්මා සාධාරණභොගිතා එව දුස්සිලස්ස නත්ථිති ආරම්භොපි තාව න සම්භවති, කුතො පුරුණන්ති අධිප්පායො. “පරිසුද්ධසීලො”ති ඉමිනා ලාභස්ස ධම්මිකභාවං දස්සෙති. “චත්තං අඛණ්ඩෙන්තො”ති ඉමිනා අප්පට්චිහත්තභොගිතං, සාධාරණභොගිතඤ්ච දස්සෙති. සති පන තදුභයෙ සාරණියධම්මො පුරිතො එව හොතීති ආහ “පුරෙති”ති. “ඔදිස්සකං කත්වා”ති එතෙන අනොදිස්සකං කත්වා පිතුනො, ආවරියුපජ්ඣායාදීනං වා ථෙරාසනතො පටියාය දෙන්තස්ස සාරණියධම්මොයෙව හොතීති. සාරණියධම්මො පනස්ස න හොතීති පටිප්පගතට්ඨානෙ ඔදිස්සකං කත්වා දින්නත්තා. තෙනාහ “පලිබොධජග්ගනං නාම හොතී”තිආදි. යදි එවං සබ්බෙන සබ්බං සාරණියධම්මපුරුකස්ස ඔදිස්සකදානං න වට්ටතීති? නො න වට්ටති යුත්තට්ඨානෙති දස්සෙත්තො “තෙන පනා”තිආදිමාහ. ගිලානාදීනං ඔදිස්සකං කත්වා දානං අප්පට්චිභාගපක්ඛිකං “අසුකස්ස න දස්සාමි”ති පටික්ඛෙපස්ස අභාවතො. බාතිරෙකප්පධානො හි පටිච්චාගො. තෙනාහ “අවසෙස”න්තිආදි. අදාතුම්පිති පි-සද්දෙන දාතුම්පි වට්ටතීති දස්සෙති, තඤ්ච බො කරුණායනවසෙන, න චත්තපුරුණවසෙන.

සුසික්ඛිතායාති සාරණියධම්මපුරුණවිධිමිති සුට්ඨු සික්ඛිතාය, සුකුසලායාති අත්ථො. ඉදානි තස්සා කොසල්ලං දස්සෙතුං “සුසික්ඛිතාය හි”තිආදි චුත්තං. “ද්වාදසහි වස්සෙහි පුරති, න තතො ඔර”න්ති ඉමිනා තස්ස දුප්පුරුණං

දස්සෙති. තථා හි සො මහජ්ඣලො මහානිසංසො, දිට්ඨධම්මකෙහිපි තාව ගරුතරෙහි ඵලානිසංසෙහි ව අනුගතො. තංසමඛිගී ව පුග්ගලො විසෙසලාහී අරියපුග්ගලො විය ලොකෙ අවිජරියබිභූතධම්මසමන්තාගතො හොති. තථා හි සො දුප්පජ්ඣං දානමයස්ස, සීලමයස්ස ව පුඤ්ඤස්ස පටිපක්ඛධම්මං සුදුරෙ චිත්තමිතිං කත්වා සුවිසුද්ධෙන වෙනසා ලොකෙ පාකටො පඤ්ඤානො හුත්වා විහරති, තස්සිමමත්ථං ඛ්‍යාතිරෙකතො, අන්වයතො ව විභාවෙතුං “සචෙ හි”තිආදි වුත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉදානි යෙ සම්පරායිකෙ, දිට්ඨධම්මකෙ ව ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “ඵව”න්තිආදි වුත්තං. නෙව ඉස්සා, න මච්ඡරියං හොති චිරකාලභාවනාය විධුතභාවතො. මනුස්සානං පියො හොති පරිච්චාගසීලතාය විසුද්ධත්තා. තෙනාහ “දදං පියො හොති හජන්ති නං බහු”තිආදි (අ. නි. 5.34). සුලභපච්චයො හොති දානවසෙන උළාරජ්ඣාසයානං පච්චයලාභස්ස ඉධානිසංසභාවතො දානස්ස. පත්තගතං අස්ස දියාමානං න ඛියති පත්තගතවසෙන ද්වාදසවස්සිකස්ස මහාපත්තස්ස අවිච්ඡේදෙන පූරිතත්තා. අග්ගහණ්ඩං ලභති දෙවසිකං දක්ඛිණෙය්‍යානං අග්ගතො පට්ඨාය දානස්ස දින්නත්තා. භයෙවා...පෙ.... ආපජ්ජන්ති දෙය්‍යපටිග්ගාභකවිකජ්ජං අකත්වා අත්තති නිරපෙක්ඛවිත්තෙන චිරකාලං දානපූරතාය පසාදිතවිත්තත්තා.

තත්‍රාති තෙසු ආනිසංසෙසු විභාවෙතබ්බෙසු. ඉමානි තං දීපනානි වත්ථුනි කාරණානි. අලභන්තාපීති අමහාපුඤ්ඤතාය න ලාභිතො සමානාපි. භික්ඛාචාරමග්ගසභාගන්ති සභාගං තබ්බාගියං භික්ඛාචාරමග්ගං ජානන්ති.

අනුත්තරිමනුස්සධම්මත්තා, ථෙරානං සංසයවිනොදනත්ථඤ්ච “සාරණියධම්මො මෙ හත්තෙ පූරිතො”ති ආහ. තථා හි දුතියවත්ථුස්මිති ථෙරෙන අත්තා පකාසිතො. මනුස්සානං පියතාය, සුලභපච්චයතායපි ඉදං වත්ථුමෙව. පත්තගතාඛියනස්ස පන විසෙසං විභාවතො “ඉදං තාව...පෙ.... ඵත්ථ වත්ථු”න්ති වුත්තං.

ගිරිහණ්ඩමහාපුජායාති වෙනියගිරිමිහි සකලලඬිකාදිපෙ, යොජනජ්ජමාණෙ සමුද්දෙ ව නාවාසඬිසාටාදිකෙ යථෙත්වා දීපපුජ්ඣගන්ධාදිහි කරියමානමහාපුජායං. පරියායෙනපීති ලෙසෙනපි. අනුවච්ඡිකන්ති සාරණියධම්මපූරණතොපි ඉදං යථාභූතජ්ජවෙදනං තුම්භාකං අනුවච්ඡිකන්ති අත්ථො.

අනාරොචෙත්වාච පලාසිංසු චොරභයෙන. “අත්තනො දුජ්ජීවිකායා”ති ව වදන්ති.

වට්ඨිස්සතීති කජ්ජිස්සති. ථෙරී සාරණියධම්මපූරිකා අහොසි, ථෙරස්ස පන සීලතෙජෙනෙව දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජී.

තත්ථි ඵතෙසං බණ්ඩන්ති අබණ්ඩානි. තං පන නෙසං බණ්ඩං දස්සෙතුං “යස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උපසම්පන්නසීලානං උද්දෙසක්කමෙන ආදි අත්තා වෙදිතබ්බා. තෙනාහ “සත්තසු”තිආදි. අනුපසම්පන්නසීලානං පන සමාදානක්කමෙනපි ආදි අත්තා ලබහන්ති. පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො වියාති වත්ථන්තෙ, දසන්තෙ වා ඡින්නවත්ථං විය, විසදිසුදාහරණං වෙන “අබණ්ඩානි”ති ඉමස්ස අධිගතත්තා. ඵවං සෙසානිපි උදාහරණානි. බණ්ඩිතභින්නතා බණ්ඩං, තං ඵතස්ස අත්ථිති බණ්ඩං, සීලං. “ඡිද්ද”න්තිආදියුපි ඵසෙව නයො. වෙමජ්ඣෙ භින්නං චිතිවිජ්ඣානවසෙන විසභාගවණ්ණෙන ගාථි වියාති සම්බන්ධො. සබලරහිතානි අසබලානි. තථා අකම්මාසානි. සීලස්ස තණ්හාදාසඛ්‍යතො මොචනං විච්චිථුපනිස්සයභාවාපාදනං. යස්මා ව තංසමඛිගීපුග්ගලො සෙරී සයංවසී භුජිස්සො නාම හොති, තස්මාපි භුජිස්සානි. තෙනෙවාහ “භුජිස්සභාවකාරණතො භුජිස්සානි”ති. සුපරිසුද්ධභාවෙන පාසංසත්තා විඤ්ඤපසත්ථානි. ඉම්නාහං සීලෙන දෙවො වා භවෙය්‍යං, දෙවඤ්ඤතරො වා, තත්ථ “නිච්චො ධූවො සස්සතො”ති, “සීලෙන සුද්ධි”ති ව ඵවං ආදිනා තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨත්තා. “අයං තෙ සීලෙසු දොසො”ති වතුසුපි විපත්තිසු යාය කායවි විපත්තියා දස්සනෙන පරාමට්ඨුං අනුද්ධංසෙතුං. සමාධිසංවත්තනජ්ජයොජනානි සමාධිසංවත්තනිකානි.

සමානභාවුපගතසීලාති සීලසම්පන්නියා සමානභාවං උපගතසීලා සභාගවුත්තිකා. කාමං පුට්ඨජ්ජනානඤ්ච වතුපාරිසුද්ධිසීලෙ නානත්තං න සියා, තං පන න ඵකන්තිකං, ඉදං ඵකන්තිකං නියතභාවතොති ආහ “තත්ථි මග්ගසීලෙ නානත්ත”න්ති. තං සන්ධායෙතං වුත්තන්ති මග්ගසීලං සන්ධාය ඵතං “යානි තානි සීලානි”තිආදි වුත්තං.

යායන්ති යා අයං මය්හඤ්චෙව තුම්භාකඤ්ච පච්චක්ඛන්තා . දිට්ඨිති මග්ගසම්මාදිට්ඨි. නිද්දොසානි නිධුතදොසා, සමුවඡින්නරාගාදිපාදධම්මානි අත්ථො. නිය්‍යාතීති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරති නිගච්ඡති. සයං නිය්‍යන්තස්සෙව හි “තංසමඛිගීපුග්ගලං වට්ටදුක්ඛතො නිය්‍යාපෙති”ති වුවිච්චි. යා සත්ථු අනුසිට්ඨි, තං කරොතිති තක්කරො, තස්ස, යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජනකස්සානි අත්ථො. සමානදිට්ඨිභාවන්ති සද්දිට්ඨිභාවං සච්චසම්පට්ටෙධෙන අභින්නදිට්ඨිභාවං. වුද්ධියෙවාති අරියචිතයෙ ගුණෙහි වුධිසීයෙව, නො පරිහානීති අයං අපරිහානියධම්මදෙසනා අත්තනොපි සාසනස්ස අද්ධනියතං ආකඬ්ඛන්තෙන භගවතා ඉධ දෙසිතා.

142. ආසන්නපරිනිබ්බානත්තාති කතිපයමාසාධිකෙන සංවච්ඡරමන්තෙන පරිනිබ්බානං භවිස්සතීති කත්වා වුත්තං. ඵතංයෙවාති “ඉති සීල”න්තිආදිකංයෙව ඉති සීලන්ති ඵත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, පරිමාණත්ථො ව

එකජ්ඣං කත්වා ගහිතොති ආහ “එවං සීලං එත්තකං සීල”න්ති. එවං සීලන්ති එවං පහෙදං සීලං. එත්තකන්ති එතං පරමං, න ඉතො හියොයා. වතුපාරිසුද්ධිසීලන්ති මග්ගස්ස සම්භාරහුතං ලොකියවතුපාරිසුද්ධිසීලං. චිත්තෙකග්ගතා සමාධිති එත්ථාපි එසෙව නයො. යස්මිං සීලෙ යත්වාති යස්මිං ලොකුත්තරකුසලස්ස පදට්ඨානහුතෙ “පුබ්බෙව බො පනස්ස කායකම්මං වචිකම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො හොති”ති (ම. නි. 3.431; කථා. 874) එවං චුත්තසීලෙ පතිට්ඨාය. එසොති මග්ගඵලසමාධි. පරිභාවිතොති තෙන සීලෙන සබ්බසො භාවිතො සම්භාවිතො. මහජ්ඣලො හොති මහානිසංසොති මග්ගසමාධි තාව සාමඤ්ඤඵලෙහි මහජ්ඣලො, වට්ටදුක්ඛචූපසමෙන මහානිසංසො. ඉතරො පටිපස්සද්ධිප්පහානෙන මහජ්ඣලො, නිබ්බුතිසුඛප්පත්තියා මහානිසංසො. යම්හි සමාධිමිති යත්වාති යස්මිං ලොකුත්තරකුසලස්ස පදට්ඨානහුතෙ පාදකජ්ඣානසමාධිමිති වෙව චූට්ඨානගාමිතිසමාධිමිති ව යත්වා. සාති මග්ගඵලපඤ්ඤා. තෙන පරිභාවිතාති තෙන යථාචුත්තසමාධිතා සබ්බසො භාවිතා පරිභාවිතා. මහජ්ඣලමහානිසංසනා සමාධිමිති චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බා. අපි ව තෙ බොජ්ඣංගමග්ගභිග්ගකායානභිග්ගප්පහෙදහෙතුතාය මහජ්ඣලා සත්තදක්ඛිණෙයාපුග්ගලච්ඡාගහෙතුතාය මහානිසංසාති වෙදිතබ්බා. යාය පඤ්ඤාය යත්වාති යායං විපස්සනාපඤ්ඤායං, සමාධිවිපස්සනාපඤ්ඤායං වා යත්වා. සමපයානිකස්ස හි සමාධිසහගතාපි පඤ්ඤා මග්ගාධිගමාය විසෙසපච්චයො හොතියෙව. සම්මදෙවාති සුට්ඨයෙව යථා ආසවානං ලෙසොපි නාවසිස්සති, එවං සබ්බසො ආසවෙහි විමුච්චති. අග්ගමග්ගක්ඛණඤ්ඤි සන්ධායෙන චුත්තං.

143. ලොකියත්ථසද්දානං විය අභිරන්ත-සද්දස්ස සිද්ධි දට්ඨබ්බා. අභිරන්තං අභිරතං අභිරතීති හි අත්ථතො එකං. අභිරන්ත-සද්දො වායං අභිරුචිපරියායො, න අස්සාදපරියායො. අස්සාදවසෙන හි කත්ථවි වසන්තස්ස අස්සාදවත්ථුචිගමෙන සියා තස්ස තත්ථ අනභිරති, යදිදං බිණ්ණසවානං නත්ථි, පගෙව බුද්ධානන්ති ආහ “බුද්ධානං... පෙ.... නත්ථි”ති. අභිරතිවසෙන කත්ථවි වසිත්වා තදභාවතො අඤ්ඤත්ථ ගමනං නාම බුද්ධානං නත්ථි. වෙනෙයාවිතයනත්ථං පන කත්ථවි වසිත්වා තස්මිං සිද්ධෙ වෙනෙයාවිතයනත්ථමෙව තතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ යථාරුචි. ආයාමාති එත්ථ ආ-සද්දො “ආගච්ඡා”ති ඉමිතා සමානත්ථොති ආහ “එහි යාමා”ති. අයාමාති පන පායෙ අ-කාරො නිපාතමත්තං. සන්තිකාවචරත්තා ථෙරං ආලපති, න පන තදා සත්ථු සන්තිකෙ වසන්තානං හික්ඛුනං අභාවතො. අපරිච්ඡින්නගණනො හි තදා භගවතො සන්තිකෙ හික්ඛුසභිසො . තෙනාහ “මහතා හික්ඛුසභිසෙන සද්ධි”න්ති. අම්බලට්ඨිකාගමනන්ති අම්බලට්ඨිකාගමනපටිසංයුත්තපාඨමාහ. පාටලිගමනෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. උත්තානමෙව අනන්තරං, හෙට්ඨා ව සංවණ්ණිතරුපත්තා.

සාරිපුත්තසිහනාදවණ්ණනා

145. “ආයස්මා සාරිපුත්තො”තිආදි පාඨජානං. සම්පසාදනීයෙති සම්පසාදනීයසුත්තෙ (දී. නි. 3.141) විත්ථාරිතං පොරාණට්ඨකථායං, තස්මා මයම්පි තත්ථෙව නං අත්ථතො විත්ථාරිසිස්සාමාති අධිස්පායො.

දුස්සීලආදීනවචණ්ණනා

148. ආගන්ත්වා වසන්ති එත්ථ ආගන්තුකාති ආවසථො, තදෙව අගාරන්ති ආහ “ආවසථාගාරන්ති ආගන්තුකානං ආවසථගෙහ”න්ති. ද්විත්තං රාජුනන්ති ලිච්ඡවිරාජමගධරාජුනං. සභායකාති සෙවකා. කුලානීති කුටුම්භිකෙ. සන්ථතන්ති සන්ථරි, සබ්බං සන්ථරි සබ්බසන්ථරි, තං සබ්බසන්ථරිං. භාවනපුංසකනිද්දෙසො වායං. තෙනාහ “යථා සබ්බං සන්ථතං හොති, එව”න්ති.

149. දුස්සීලොති එත්ථ දු-සද්දො අභාවත්ථො “දුප්පඤ්ඤො”තිආදීසු (ම. නි. 1.449; අ. නි. 5.10) විය, න ගරහත්ථොති ආහ “අසීලො නිස්සීලො”ති. භින්නසංවරොති එත්ථ යො සමාදින්නසීලො කෙනවි කාරණෙන සීලහෙදං පත්තො, සො තාව භින්නසංවරො හොති. යො පන සබ්බෙන සබ්බං අසමාදින්නසීලො ආචාරහීනො, සො කථං භින්නසංවරො නාම හොතීති? සොපි සාධුසමාචාරස්ස පරිභානියස්ස හෙදිතත්තා භින්නසංවරො එව නාම. විස්සට්ඨසංවරො සංවරරහිතොති හි චුත්තං හොති.

තං තං සිප්පට්ඨානං. මාසාතකාලෙති “මා සාතෙථ පාණිනො”ති එවං මාසාතාති සොසනං සොසිතදිවසෙ.

අබ්භුග්ගච්ඡති පාපකො කිත්තිසද්දො.

අජ්ඣාසයෙන මඬකු හොතියෙව විප්පට්ඨාරිභාවතො.

තස්සාති දුස්සීලස්ස. සමාදාය පවත්තිට්ඨානන්ති උට්ඨාය සමුට්ඨාය කතකාරණං. ආපාථං ආගච්ඡතීති තං මනසො උපට්ඨාති. උම්මිලෙත්වා ඉධිලොකන්ති උම්මිලනකාලෙ අත්තනො පුත්තදාරාදිදස්සනවසෙන ඉධි ලොකං පස්සති. නිම්මිලෙත්වා පරලොකන්ති නිම්මිලනකාලෙ ගතිනිම්මිත්තපට්ඨානවසෙන පරලොකං පස්සති. තෙනාහ “වත්තාරො අපායා”තිආදි. පඤ්චමපදන්ති “කායස්ස හෙදා”තිආදිනා චුත්තො පඤ්චමො ආදීනවකොට්ඨාසො.

සිලවත්තආනිසංසවණ්ණනා

150. චුත්තවිපරියායෙනාති චුත්තාය ආදිනවකථාය විපරියායෙන. “අප්පමත්තො තං තං කසිවාණිජ්ජාදිං යථාකාලං සම්පාදෙතුං සක්කොති”තිආදිනා “පාසංසං සිලමස්ස අත්ථිති සිලවා. සිලසම්පන්නොති සිලෙන සමන්නාගතො. සම්පන්නසිලො”ති එවමාදිකං පන අත්ථවචනං සුකරන්ති අනාමට්ඨං.

151. පාළිමුත්තකායාති සඬ්භිතිඅනාරුළුභාය ධම්මිකථාය. තත්ථෙවාති ආවසථාගාරෙ එව.

පාටලිපුත්තනගරමාපනවණ්ණනා

152. ඉස්සරියමත්තායාති ඉස්සරියප්පමාණෙන, ඉස්සරියෙන වෙව චිත්තුපකරණෙන වාති එවං වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. උපහොගුපකරණානිපි හි ලොකෙ “මත්තා”ති චුවචන්ති. පාටලිගාමං නගරං කත්වාති පුබ්බෙ “පාටලිගාමො”ති ලද්ධනාමං යානං ඉදානි නගරං කත්වා. මාපෙන්නීති පතිට්ඨාපෙන්නි. ආයමුඛපච්ඡින්නන්ථන්ති ආයද්වාරානං උපච්ඡෙදනාය. “සහස්සසෙවා”ති වා පායො, සහස්සසො එව. තෙනාහ “එකෙකවග්ගවසෙන සහස්සං සහස්සං හුත්වා”ති. සරවත්ථුනීති සරපතිට්ඨාපනට්ඨානානි. චිත්තානි නමත්තීති තංතංදෙවනානුභාවෙන තත්ථ තත්ථෙව චිත්තානි නමත්ති වත්ථුච්ඡිජාපායකානං, යත්ථ යත්ථ තාහි වත්ථුනි පරිග්ගහිතානි. සිප්පානුභාවෙනාති සිප්පානුගතච්ඡිජානුභාවෙන. නාගග්ගාහොති නාගානං නිවාසප්පරිග්ගහො. සෙසද්වයෙසුපි එසෙව නයො. පාසාණොති අප්පලක්ඛණපාසාණො. බාණුකොති යො කොචි බාණුකො . සිප්පං ජප්පිත්වා තාදිසං සාරම්භට්ඨානං පරිහරිත්වා අනාරම්භෙ යානෙ තාහි වත්ථුපරිග්ගාහිකාහි දෙවතාහි සද්ධිං මන්තයමානා විය තංතංගෙනාති මාපෙන්නි උපදෙසදානවසෙන. නෙසන්ති වත්ථුච්ඡිජාපායකානං, සබ්බාසං දෙවතානං. මඬගලං වඩ්ඪාපෙස්සන්ති මඬගලං බුහෙස්සන්ති. පණ්ඩිතදස්සනාදිනි හි උත්තමමඬගලානි. තෙනාහ “අථ මය”න්තිආදි.

සද්දො අභිභුග්ගච්ඡන්ති අවයවධම්මෙන සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බතො යථා “අලඬකතො දෙවදත්තො”ති.

අරියකමනුස්සානන්ති අරියදෙසවාසිමනුස්සානං. රාසිවසෙනෙවාති “සහස්සං සතසහස්ස”න්තිආදිනා රාසිවසෙනෙව, අප්පකස්ස පන භණ්ඩස්ස කයවික්කයො අඤ්ඤත්ථාපි ලබ්භතෙවාති “රාසිවසෙනෙවා”ති චුත්තං. වාණිජාය පථො පවත්තිට්ඨානන්ති වණිජ්ජපථොති පුරිමචිකප්පෙ අත්ථො දුතියවිකප්පෙ පන වාණිජානං පථො පවත්තිට්ඨානන්ති, වණිජ්ජපථොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “වාණිජානං වසනට්ඨාන”න්ති ආහ. භණ්ඩපුට්ඨෙ හින්දන්ති මොවෙන්නි එත්ථාති පුට්ඨෙදනන්ති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “භණ්ඩපුට්ඨො...පෙ.... චුත්තං හොති”ති.

ව-කාරත්ථො සමුච්චයත්ථො වා-සද්දො.

153. කාළකණ්ණි සත්තාති අත්තනා කණ්ඨධම්මඛණ්ඩලනාය පරෙසඤ්ච කණ්ඨවිපාකානත්ථනිබ්බන්තිමිත්තනාය “කාළකණ්ණි”ති ලද්ධනාමා පරුපද්දවකරා අප්පෙසක්ඛසත්තා. තන්ති භගවත්තං. පුබ්බණ්ඨසමයන්ති පුබ්බණ්ඨෙ එකං සමයං. ගාමප්පවිසනනීභාරොනාති ගාමප්පවෙසන නිවසනාකාරෙන. කායපට්ඨද්ධං කත්වාති විචරං පාරුපිත්වා, පත්තං හත්ථෙන ගහෙත්වාති අත්ථො.

එත්ථාති එතස්මිං වා සකප්පිතප්පදෙසෙ. සඤ්ඤතෙති සම්මදෙව සඤ්ඤතෙ සුසංවුත්තකායවාචාචිත්තෙ.

පත්තිං දදෙය්‍යාති අත්තනා පසුතං පුඤ්ඤං තාසං දෙවතානං අනුප්පදප්පේය්‍යා. “පුජිතා”තිආදිසු තදෙව පත්තිදානං පුජා, අනාගතෙ එව උපද්දවෙ ආරක්ඛසංවිධානං පටිපුජා. “යෙභුයොන ඤාතිමනුස්සා ඤාතිපෙතානං පත්තිදානාදිනා පුජනමානනාදිනි කරොන්ති ඉමෙ පන අඤ්ඤාතකාපි සමානා තථා කරොන්ති, තස්මා නෙසං සක්කච්චං ආරක්ඛා සංවිධානබ්බා”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං සම්පවාරෙත්වා දෙවතා තත්ථ උස්සුක්කං ආපජ්ජන්තිති දස්සෙන්නො “ඉමෙ”තිආදිමාහ. බලිකම්මකරණං මානනං, සම්පති උප්පන්නපරිස්සයහරණං පටිමානන්ති දස්සෙතුං “එතෙ”තිආදි චුත්තං.

සුන්දරානි පස්සතීති සුන්දරානි ඉට්ඨානි එව පස්සති, න අනිට්ඨානි.

154. ආණ්ඩො කොට්ටෙත්වාති ලහුකෙ දාරුදණ්ඨෙ ගහෙත්වා කවාටඵලකෙ විය අඤ්ඤාමඤ්ඤං සම්බන්ධෙ කාතුං ආණ්ඩො කොට්ටෙත්වා. නාවාසඬ්ඛෙපෙන කතං උඵම්පං, වෙච්ඡාදිකෙ සඬ්ඝරිත්වා වල්ලිආදිති කලාපවසෙන බන්ධිත්වා කත්තබ්බං කුල්ලං.

උදකට්ඨානස්සෙතං අධිවචනන්ති යථාචුත්තස්ස යස්ස කස්සචි උදකට්ඨානස්ස එතං “අණ්ණව”න්ති අධිවචනං, සමුද්දස්සෙවාති අධිප්පායො. සරන්ති ඉධ නදී අධිප්පෙනා සරති සන්දතීති කත්වා. ගම්භීරචිත්ථකන්ති අගාධට්ටයෙන ගම්භීරං, සකලලොකත්තයඛ්‍යාපිතාය චිත්ථතං. විසජ්ජාති අනාසජ්ජ අප්පත්වා. පල්ලලානි තෙසං අතරණතො.

විනාශයට කුල්ලෙනාති ඊදිසං උදකං කුල්ලෙන ඊදිසෙන විනා එව තිණ්ණා මෙධාවිනො ජනා, තණ්හාසරං පන අරියමග්ගසඬ්ඛානං සෙත්තුං කත්වා නිත්තිණ්ණාති යොජනා.

පට්මහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරියසච්චකථාවණ්ණනා

155. මහාපනාදස්ස රඤ්ඤො. පාසාදකොට්ඨං කතගාමොති පාසාදස්ස පතිතථුපිකාය පතිට්ඨිතට්ඨානෙ නිවිට්ඨගාමො. අරියභාවකරානන්ති යෙ පටිවිජ්ඣන්ති, තෙසං අරියභාවකරානං නිමිත්තස්ස කත්තුභාවුපචාරවසෙනෙව චුත්තං. තච්ඡාපිපල්ලාසභූතභාවෙන සච්චානං. අනුබොධො පුබ්බභාගියං ඤාණං, පටිවෙධො මග්ගඤාණෙන අභිසමයො, තත්ථ යස්මා අනුබොධපුබ්බකො පටිවෙධො අනුබොධෙන විනා න භොති, අනුබොධොපි එකච්චො පටිවෙධෙන සම්බන්ධො, තදුභයාභාවහෙතුකඤ්ච වට්ටෙව සංසරණං, තස්මා චුත්තං පාළියං “අනනුබොධා...පෙ.... තුම්භාකඤ්චා”ති. පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන භවතො භවන්තරූපගමනං සන්ධාවනං, අපරාපරං වචනුපපජ්ජනවසෙන සඤ්චරණං සංසරණන්ති ආහ “භවතො”තිආදි. සන්ධාවිතසංසරිතපදානං කම්මසාධනතං සන්ධායාහ “මයා ව තුම්භෙහි වා”ති පට්ටචිකප්පෙ. දුතියවිකප්පෙ පන භාවසාධනතං හදයෙ කත්වා “මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්චා”ති යථාරුතවසෙනෙව චුත්තං. නයනසමත්ථාති පාපනසමත්ථා, දීඝරජ්ජුනා බද්ධසකුණං විය රජ්ජුහත්ථො පුරිසො දෙසන්තරං තණ්හාරජ්ජුනා බද්ධං සත්තසන්තානං අභිසඬ්ඛාරො භවන්තරං නෙති එතායාති භවනෙත්ති, තණ්හා, සා අරියමග්ගසත්ථෙත සුට්ඨු හතා ජින්නාති භවනෙත්තිසමුහතා.

අනාවත්තිධම්මසම්බොධිපරායණවණ්ණනා

156. ද්වෙ ගාමා “නාතිකා”ති එවං ලද්ධනාමො, ඤ-කාරස්ස වායං න-කාරාදෙසෙන නිද්දෙසො “අනිමිත්තා න නායරො”තිආදිසු (විසුද්ධි. 1.174; ඡා. අට්ඨ. 2.2.34) විය. තෙනාහ “ඤාතිගාමකෙ”ති . ගිඤ්ජකා චුච්චන්ති ඉට්ඨකා, ගිඤ්ජකාහි එව කතො ආවසථොති ගිඤ්ජකාවසථො . සො කිර ආවාසො යථා සුධාපරිකම්මෙන සම්පයොජනං නත්ථි, එවං ඉට්ඨකාහි එව විනිත්වා ඡාදෙත්වා කතො. තෙන චුත්තං “ඉට්ඨකාමයෙ ආවසථෙ”ති. තුලාදණ්ඩකචාට්ඨලකාති පන දාරුමයානෙව.

157. ඔරං චුච්චති කාමධාතු, පච්චයභාවෙන තං ඔරං හජන්තිති ඔරම්භාගියාති, ඔරම්භාගස්ස වා හිතාති ඔරම්භාගියාති. තෙනාහ “හෙට්ඨාභාගියාන”න්තිආදි. තිහි මග්ගෙහිති හෙට්ඨිමෙහි තිහි මග්ගෙහි. තෙහි පහාතබ්බතාය හි තෙසං සංයොජනානං ඔරම්භාගියතා. ඔරම්භඤ්ජියාති වා ඔරම්භාගියාති චුත්තාති නිරුත්තිනියෙන. ඉදාති බාතිරෙකමුඛෙන තෙසං ඔරම්භාගියභාවං විභාවෙත්තුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. වික්ඛම්භිතාති සමත්ථතාවිසානෙන පුථුජ්ජනානං, සමුච්ඡින්නාති සබ්බසො අභාවෙන අරියානං රූපාරූපභවුපපත්තියා විබන්ධාය න භොන්තිති චුත්තං “අවික්ඛම්භිතාති අසමුච්ඡින්නාති”ති. නිබ්බන්තවසෙනාති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන. ගන්තුං න දෙන්ති මහග්ගතගාමිකම්මායුහනස්ස විනිබන්ධනතො. සක්කායදිට්ඨිආදීති තිණ් සංයොජනාති කාමච්ඡන්දබ්බාපාදා විය මහග්ගතපපත්තියා අවිනිබන්ධභූතාතිපි කාමභවුපපත්තියා විසෙසපච්චයත්තා තත්ථ මහග්ගතභවෙ නිබ්බන්තම්පි තත්තිබ්බන්තිහෙතුකම්මපරික්ඛයෙ කාමභවුපපත්තිපච්චයතාය මහග්ගතභවතො ආනෙත්වා පුන ඉධෙව කාමභවෙ එව නිබ්බන්තාපෙත්ති, තස්මා සබ්බාතිපි පඤ්චපි සංයොජනාති ඔරම්භාගියාති එව. පටිසන්ධිවසෙන අනාගමනසභාවාති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන තස්මා ලොකා ඉධ න ආගමනසභාවා. බුද්ධදස්සනට්ඨරදස්සනධම්මස්සවනානං පනත්ථායස්ස ආගමනං අනිවාරිතං.

කදාචි කරභවි උප්පත්තියා සච්චරාකාරතා පරිසුට්ඨානමන්දතාය අබහලතාති ද්වෙධාපි තනුභාවො. අභිණ්හන්ති බහුසො. බහලබහලාති තිබ්බතිබ්බා. යත්ථ උප්පජ්ජන්ති, තං සන්තානං මද්දන්තා, ඵරන්තා, සාධෙත්තා, අන්ධකාරං කරොන්තා උප්පජ්ජන්ති, ද්විහි පන මග්ගෙහි පහිනත්තා තනුකතනුකා මන්දමන්දා උප්පජ්ජන්ති. “පුත්තධිතරො භොන්ති”ති ඉදං අකාරණං. තථා හි අභිගපච්චිඪගපරාමසනමත්තෙනපි තෙ භොන්ති. ඉදන්ති “රාගදොසමොහානං තනුත්තා”ති ඉදං වචනං. භවතනුකවසෙනාති අප්පකභවවසෙන. තන්ති මහාසිවත්ථෙරස්ස වචනං පටික්ඛිත්තන්ති සම්බන්ධො. යෙ භවා අරියානං ලබ්භන්ති, තෙ පරිපුණ්ණලක්ඛණභවා එව. යෙ න ලබ්භන්ති, තත්ථ කීදිසං තං භවතනුකං, තස්මා උභයථාපි භවතනුකස්ස අසම්භවො එවාති දස්සෙත්තුං “සොතාපන්නස්සා”තිආදි චුත්තං. අට්ඨමෙ භවෙ භවතනුකං නත්ථි අට්ඨමස්සෙව භවස්ස සබ්බස්සෙව අභාවතො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

කාමාවචරලොකං සන්ධාය චුත්තං ඉතරස්ස ලොකස්ස වසෙන තථා වත්තුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. යො හි සකදාගාමී දෙවමනුස්සලොකෙසු වොම්ස්සකවසෙන නිබ්බන්තති, සොපි කාමභවවසෙනෙව පරිවිජිත්දිතබ්බො. හගවතා ව කාමලොකෙ යත්වා “සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා”ති චුත්තං, “ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා”ති ව ඉමිනා පඤ්චස්ස සකදාගාමීසු වත්තාරො වජ්ජෙත්වා එකොව ගහිතො. එකච්චො හි ඉධ සකදාගාමීඵලං පත්වා ඉධෙව පරිනිබ්බායති, එකච්චො ඉධ පත්වා දෙවලොකෙ පරිනිබ්බායති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බායති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා ඉධුපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායති, ඉමෙ වත්තාරො ඉධ න ලබ්භන්ති. යො පන ඉධ පත්වා

දෙවලොකෙ යාවතායුකං වසිත්වා පුන ඉධුපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායති, අයං ඉධ අධිප්පෙතො. අට්ඨකථායං පන ඉමං ලොකන්ති කාමභවො අධිප්පෙතොති ඉමමත්ථං විභාවෙතුං “සචෙ භී”තිආදිනා අඤ්ඤංයෙව චතුක්කං දස්සිතං.

චතුසු ...පෙ.... සභාවොති අත්ථො අපායගමනියානං පාපධම්මානං සබ්බසො පහිනත්තා. ධම්මනියාමෙනාති මග්ගධම්මනියාමෙන. නියතො උපරිමග්ගාධිගමස්ස අවස්සංභාවිභාවතො. තෙනාහ “සම්බොධිපරායණො”ති.

ධම්මාදාසධම්මපරියායවණ්ණනා

158. තෙසං තෙසං ඤාණගතින්ති තෙසං තෙසං සත්තානං “අසුකො සොතාපත්තො, අසුකො සකදාගාමී”තිආදිනා තංතංඤාණාධිගමනං. ඤාණුපපත්තිං ඤාණාභිසම්පරායන්ති තතො පරම්පි “නියතො සම්බොධිපරායණො, සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති”තිආදිනා ච ඤාණසහිතං උප්පත්තිපච්චයභාවං. ඔලොකෙන්තස්ස ඤාණචක්ඛුතා පෙක්ඛන්තස්ස කායකිලමථොව, න තෙන කාචි වෙනෙය්‍යානං අත්ථසිද්ධිති අධිප්පායො. චිත්තවිභෙසාති චිත්තබ්බො, සා කිලෙසුපසංහිතත්තා බුද්ධානං නත්ථි. ආදියති ආලොකියති අත්තා එතෙනාති ආදාසං, ධම්මභූතං ආදාසං ධම්මාදාසං, අරියමග්ගඤාණස්සෙතං අධිවචනං, තෙන අරියසාවකා චතුසු අරියසච්චෙසු විද්ධස්තසම්මොහත්තා අත්තානම්පි යාථාවතො ඤත්වා යාථාවතො බ්‍යාකරෙය්‍ය, තප්පකාසනතො පන ධම්මපරියායස්ස සුත්තස්ස ධම්මාදාසනා වෙදිතබ්බා. යෙන ධම්මාදාසෙනාති ඉධ පන මග්ගධම්මමෙව වදති.

අවෙච්ච යාථාවතො ජානිත්වා තන්තිමිත්තඋප්පන්නපසාදො අවෙච්චපසාදො, මග්ගාධිගමෙන උප්පන්නපසාදො , සො පන යස්මා පාසාණපබ්බතො විය නිච්චලො, න ච කෙනචි කාරණෙන විගච්ඡති, තස්මා චුත්තං “අචලෙන අච්චුතෙනා”ති.

“පඤ්චසීලාති”ති ගහට්ඨවසෙනෙනං චුත්තං තෙහි එකන්තපරිහරණියතො. අරියානං පන සබ්බාති සීලාති කන්තානෙව. තෙනාහ “සබ්බොපි පනෙත්ථ සංවරො ලබ්භතියෙවා”ති.

සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසං අරියානං. සික්ඛාපදාචිරොධෙනාති යථා භූතරොචනාපත්ති න භොති, එවං. යුත්තට්ඨානෙති කාතුං යුත්තට්ඨානෙ.

අම්බපාලිගණකාවත්ථුවණ්ණනා

161. තදා කිර වෙසාලී ඉද්ධා ඒතා සබ්බභිගසම්පන්නා අහොසි වෙසුල්ලප්පත්තා, තං සන්ධායාහ “ඛන්ධකෙ චුත්තනෙයෙන වෙසාලියා සම්පන්නභාවො වෙදිතබ්බො”ති. තස්මිං කිර භික්ඛුසඤ්ඤෙ පඤ්චසකමත්තා භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අහෙසුං ඔසන්තවිරියා ව. තථා හි වක්ඛති “තත්ථ කිර එකච්චෙ භික්ඛු ඔසන්තවිරියා”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 2.165). සතිපච්චුපට්ඨානත්ථන්ති තෙසං සතිපච්චුපට්ඨාපනත්ථං. සරතීති කායාදිකෙ යථාසභාවතො ඤාණසම්පයුත්තාය සතියා අනුස්සරති උපධාරෙති. සම්පජානාතීති සමං පකාරෙහි ජානාති අවබුද්ධාති. අයමෙත්ථ සඤ්ඤා, චිත්ථාරො පන පරතො සතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106) ආගමිස්සති.

සබ්බසඤ්ඤාහකන්ති සරිරගතස්ස වෙව චත්ථාලඤ්ඤාගතස්ස වාති සබ්බස්ස නිලභාවස්ස සඤ්ඤාහකං වචනං. තස්සෙවාති නිලාති සබ්බසඤ්ඤාහකවසෙන චුත්තඅත්ථස්සෙව. විභාගදස්සනන්ති පහෙදදස්සනං. යථා තෙ ලිච්ඡවිරාජානො අපිතාදිවණ්ණා එව කෙචි විලෙපනවසෙන පිතාදිවණ්ණා බායිංසු, එවං අනිලාදිවණ්ණා එව කෙචි විලෙපනවසෙන නිලාදිවණ්ණා බායිංසුති චුත්තං “න තෙසං පකතිවණ්ණො නිලො”තිආදි. නිලො මණි එතෙසුති නිලමණි, ඉන්ද්‍රනිලමහානිලාදිනිලරතනවිනද්ධා අලභිකාරා. තෙ කිර සුවණ්ණවිරවිතෙ හි මණිඔහාසෙහි එකනිලා විය බායන්ති. නිලමණිබ්බතාති නිලරතනපරික්ඛිත්තා. නිලවත්ථපරික්ඛිත්තාති නිලවත්ථනිලකම්පලපරික්ඛෙපා. නිලවම්මකෙහිති නිලකසට්පරික්ඛිත්තෙහි. සබ්බපදෙසුති “පිතා භොන්ති”තිආදිසබ්බපදෙසු. පරිවට්ටෙසිති පටිසට්ටෙසි. ආහරන්ති ඉමස්මා රාජපුරිසා බලිත්ති ආභාරො, තප්පත්තපනපදොති ආහ “සාභාරන්ති සජනපද”න්ති. අභිගුලිථොටොපි අභිගුලියා වාලනවසෙනෙව භොතීති චුත්තං “අභිගුලිං වාලෙසු”න්ති. අම්බකායාති මාතුගාමෙන. උපචාරවචනං හෙතං ඉත්ථිසු, යදිදං “අම්බකා මාතුගාමො ජනනිකා”ති.

අචලොකෙථාති අපචත්තිත්වා ඔලොකනං ඔලොකෙථ. තං පන අපචත්තිත්වා ඔලොකනං අනු අනු දස්සනං භොතීති ආහ “පුනප්පුනං පස්සථා”ති. උපනෙථාති “යථායං ලිච්ඡවිරාජපරිසා සොභාතිසයෙන යුත්තා, එවං තාවතිංසපරිසා”ති උපනායං කරොථ. තෙනාහ “තාවතිංසෙහි සමකෙ කත්වා පස්සථා”ති.

“උපසංහරථ භික්ඛවෙ ලිච්ඡවිපරිසං තාවතිංසසද්ධි”න්ති නයිදං නිමිත්තග්ගාහෙ නියොජනං, කෙවලං පන දිබ්බසම්පත්තිසද්ධො එතෙසං රාජුතං ඉස්සරියසම්පත්තිති අනුපුබ්බිකථාය සග්ගසම්පත්තිකථනං විය දට්ඨබ්බං. තෙසු පන භික්ඛුසු එකච්චානං තත්ථ නිමිත්තග්ගාහොපි සියා, තං සන්ධාය චුත්තං “නිමිත්තග්ගාහෙ උය්‍යාපෙති”ති.

හිතකාමතාය තෙසං භික්ඛූනං යථා ආයස්මතො නන්දස්ස හිතකාමතාය සග්ගසම්පත්තිදස්සනං. තෙනාහ “තත්ත කිරා”තිආදි. ඔසන්නවීරියාති සම්මාපට්ඨපත්තියං අවසන්නවීරියා, ඔස්සට්ඨවීරියා වාති අත්ථො. අනිච්චලක්ඛණවිභාවනත්ථන්ති තෙසං රාජුනං වසෙන භික්ඛූනං අනිච්චලක්ඛණවිභූතභාවත්ථං.

වෙළුමාමවස්සුපගමනවණ්ණනා

163. සම්පෙ වෙළුමාමොති පුබ්බණ්ණං වා සායන්තං වා ගන්ත්වා නිවත්තනායොගො ආසන්නට්ඨානෙ නිවිට්ඨා පරිවාරගාමො. සඬගම්මාති සම්මා ගන්ත්වා. අස්සාති හගවතො.

164. ඵරුසොති කක්ඛළො, ගරුතරොති අත්ථො. විසභාගරොගොති ධාතු විසභාගතාය සමුට්ඨිතො බහලතරරොගො, න ආබාධමත්තං. ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වාති වෙදනානං ඛණිකතං, දුක්ඛතං, අත්තසුඤ්ඤතඤ්ච යථාවතො ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා. අධිවාසෙසීති තා අභිභවන්නො යථාපරිමද්දිතාකාරසල්ලක්ඛණෙන අත්තති ආරොපෙත්වා වාසෙසී, න තාහි අභිභූයාමානො. තෙනාහ “අච්චඤ්ඤමානො”තිආදි. අදුක්ඛියමානොති වෙනොදුක්ඛවසෙන අදුක්ඛියමානො, කායදුක්ඛං පන “නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං. අසති හි තස්මිං අධිවාසනාය ඵව අසම්භවොති. අනාමන්තෙත්වාති අනාලපිත්වා. අනපලොකෙත්වාති අවිස්සජ්ජිත්වා. තෙනාහ “ඔවාදානුසාසනිං අදත්ථාති චුත්තං හොති”ති. පුබ්බභාගවීරියෙනාති ඵලසමාපත්තියා පරිකම්මවීරියෙන. ඵලසමාපත්තිවීරියෙනාති ඵලසමාපත්තිසම්පයුත්තවීරියෙන. වික්ඛම්භෙත්වාති විනොදෙත්වා. යථා නාම පුප්ඵනසමයෙ වම්පකාදිරුක්ඛෙ වෙබ්බෙ දින්නෙ යාව සො වෙබ්බො නාපතියති, තාවස්ස පුප්ඵනසමත්ථතා වික්ඛම්භිතා විනොදිතා හොති, ඵවමෙව යථාචුත්තවීරියවෙබ්බානෙන තා වෙදනා සත්ථු සරිරෙ යථාපරිච්ඡින්නං කාලං වික්ඛම්භිතා විනොදිතා අහෙසුං. තෙන චුත්තං “වික්ඛම්භෙත්වාති විනොදෙත්වා”ති. ජීවිතමිදි ජීවිතසඬබාරො කම්මුතා සඬබරියතිති කත්වා. ජිප්පමානං විරොධිපච්චයසමායොගෙන පයොගසම්පත්තියා සටෙත්වා යපියති. අධිට්ඨායාති අධිට්ඨානං කත්වා. තෙනාහ “දසමාසෙ මා උප්පජ්ජිත්ථාති සමාපත්තිං සමාපජ්ජී”ති. තං පන “අධිට්ඨානං, පවත්තන”න්ති ව වත්තබ්බතං අරහතීති චුත්තං “අධිට්ඨන්තිවා පවත්තෙත්වා”ති.

ඛණිකසමාපත්තීති තාදිසං පුබ්බාභිසඬබාරං අකත්වා යානසො සමාපජ්ජිතබ්බසමාපත්ති. පුන සරිරං වෙදනා අප්ඤ්ඤාත්ථරති සවිසෙසපුබ්බාභිසඬබාරස්ස අකත්තං. රූපසත්තකඅරූපසත්තකානි විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාසු (විසුද්ධි. ටී. 2.706, 717) විත්ථාරිතනායෙන වෙදිතබ්බාති. සුට්ඨි වික්ඛම්භෙති පුබ්බාභිසඬබාරස්ස සාතිසයත්තං. ඉදානි තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා නාමා”තිආදි චුත්තං. අපබ්බුල්ලොති අපතීතො. චුද්දසභාකාරෙහි සන්නෙත්වාති තෙසංයෙව රූපසත්තකඅරූපසත්තකානං වසෙන චුද්දසහි පකාරෙහි විපස්සනාවිත්තං, සකලමෙව වා අත්තභාවං විසභාගරොගසඤ්ජනිතලුබ්භාවනිරොගකරණාය සිනෙහෙත්වා න උප්පජ්ජියෙව සම්මාසම්බුද්ධෙන සාතිසයසමාපත්තිවෙගෙන සුවික්ඛම්භිතත්තං.

ගිලානො හුත්වා පුන වුට්ඨිතොති පුබ්බෙ ගිලානො හුත්වා පුන තතො ගිලානභාවතො වුට්ඨිතො. මධුරකභාවො නාම සරිරස්ස ඵම්භිතත්තං, තං පන ගරුභාවපුබ්බකත්ති ආහ “සඤ්ජාතගරුභාවො සඤ්ජාතථද්ධභාවො”ති. “නානාකාරතො න උපට්ඨන්ති”ති ඉමිනා දිසාසම්මොහොපි මෙ අහොසි සොකබලෙනාති දස්සෙති. සතිපට්ඨානාදිධම්මාති කායානුපස්සනාදයො අනුපස්සනාධම්මා පුබ්බෙ විභූතා හුත්වා උපට්ඨන්තිතාපි ඉදානි මස්භං පාකටා න හොන්ති.

165. අබ්භන්තරං කරොති නාම අත්තනියෙව යපනතො. පුග්ගලං අබ්භන්තරං කරොති නාම සමානත්තතාවසෙන ධම්මෙන පුබ්බෙ තස්ස සඬගණ්ණතො. දහරකාලෙති අත්තතො දහරකාලෙ. කස්සචි අකථෙත්වාති කස්සචි අත්තතො අත්තෙවාසිකස්ස උපනිගුහභූතං ගන්ථං අකථෙත්වා. මුට්ඨිං කත්වාති මුට්ඨිගතං විය රහසිභූතං කත්වා. යස්මිං වා නට්ඨෙ සබ්බො තංමුලකො ධම්මො විනස්සති, සො ආදිතො මුලභූතො ධම්මො, මුස්සති විනස්සති ධම්මො එතෙන නට්ඨෙනාති මුට්ඨි, තං තථාරූපං මුට්ඨිං කත්වා පරිහරිත්වා යපිතං කිඤ්චි නත්ථිති දස්සෙති.

අහමෙවාති අවධාරණං භික්ඛුසඬ්ඨසපරිහරණස්ස අඤ්ඤාසාධාරණවිජාදස්සනත්ථං, අවධාරණෙන පන විනා “අහං භික්ඛුසඬ්ඨ”න්තිආදි භික්ඛුසඬ්ඨසපරිහරණෙ අහංකාරමමංකාරාභාවදස්සනත්ති දට්ඨබ්බං. උද්දිසිතබ්බට්ඨෙනාති “සත්ථා”ති උද්දිසිතබ්බට්ඨෙන. මා වා අහෙසුං භික්ඛුති අධිප්පායො. “මා වා අහොසි”ති වා පායො. ඵවං න හොතිති “අහං භික්ඛුසඬ්ඨසං පරිහරිස්සාමී”තිආදි ආකාරෙන විත්තප්පවත්ති න හොති. “පච්ඡිමවයඅනුප්පත්තභාවදීපනත්ථං චුත්ත”න්ති ඉමිනා වයො විය බුද්ධකිච්චමිදි පරියොසිතකම්මන්ති දීපෙති. සකටස්ස බාහප්පදෙසෙ දළ්භිභාවාය වෙය්දානං බාහබන්ධො. වක්කනෙමිසන්ධිනං දළ්භිභාවාය වෙය්දානං වක්කබන්ධො.

තමත්ථන්ති වෙය්මස්සකෙන මඤ්ඤෙති චුත්තමත්ථං. රූපාදයො ඵව ධම්මා සවිග්ගහො විය උපට්ඨානතො රූපනිමිත්තාදයො, තෙසං රූපනිමිත්තාදීනං. ලොකියානං වෙදනානන්ති යාසං නිරොධනෙන ඵලසමාපත්ති සමාපජ්ජිතබ්බා, තාසං නිරොධා ඵාසු හොති, තථා බාල්භවෙදනාභිතුන්නසරිරස්සාපි. තදත්ථායාති ඵලසමාපත්තිවිහාරත්ථාය. ද්විති භාගෙහි ආපො ගතො එත්ථාති දීපො, ඔසෙන පරිගතො හුත්වා අනප්ඤ්ඤාත්ථට්ඨො

භූමිභාගො, ඉධ පන චතුර්විංශිකා, සංසාරමහොසෙනෙව වා අනුජ්ඣානංපට්ඨො අත්තා “දීපො”ති අධිප්පෙනො. තෙනාහ “මහාසමුද්දගතා”තිආදි. අත්තස්සරණාති අත්තප්පට්ඨරණා. අත්තගතිකා වාති අත්තපරායණාව . මා අඤ්ඤාගතිකාති අඤ්ඤා කිඤ්චි ගතිං පට්ඨරණං පරායණං මා වින්තයිත්ථ. කස්මා? අත්තා නාමෙත්ථ පරමත්ථතො ධම්මො අබ්භන්තරට්ඨෙන, සො එවං සම්පාදිතො තුම්භාකං දීපං තාණං ගති පරායණන්ති. තෙන චුත්තං “ධම්මදීපා”තිආදි. තථා වාහ “අත්තා හි අත්තනො නාමො, කො හි නාමො පරො සියා”ති (ධ. ප. 160, 380) උපදෙසමත්තමෙව හි පරස්මිං පට්ඨද්ධං, අඤ්ඤා සබ්බා සම්පත්ති පුරිසස්ස අත්තාධිනා එව. තෙනාහ භගවා “තුම්භෙහි කිච්චං ආතප්පං, අක්ඛාතාරො තථාගතා”ති (ධ. ප. 276). තමග්ගෙහි තමයොගස්ස අග්ගෙ තස්ස අතික්කන්තාභාවතො. තෙනෙවාහ “ඉමෙ අග්ගතමා”තිආදි. මමාති මම සාසනෙ. සබ්බෙපි තෙ චතුසතිපට්ඨානගොචරා වාති චතුබ්බිධං සතිපට්ඨානං භාවෙත්වා බුහෙත්වා තදෙව ගොචරං අත්තනො පවත්තිට්ඨානං කත්වා යීතා එව භික්ඛූ අග්ගෙ භවිස්සන්ති.

දුතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිමිත්තොභාසකථාවණ්ණනා

166. අනෙකවාරං භගවා වෙසාලියං විහරති, තස්මා ඉමං වෙසාලිප්පවෙසනං නියමෙත්වා දස්සෙතුං “කදා පාවිසී”ති පුච්ඡිත්වා ආගමනතො පට්ඨාය තං දස්සෙන්තො “භගවා කිරා”තිආදිමාහ. ආගතමග්ගෙනෙවාති පුබ්බෙ යාව වෙළඳවගාමකා ආගතමග්ගෙනෙව පටිනිවත්තෙන්තො. යථාපරිච්ඡේදෙනාති යථාපරිච්ඡින්නකාලෙන. තතොති එලසමාපත්තිතො. අයන්ති ඉදාති වුවචමානාකාරො. දිවාට්ඨානොලොකනාදි පරිනිබ්බානස්ස එකන්තිකභාවදස්සනං. ඔස්සට්ඨොති විස්සට්ඨො ආයුසඛිකාරො “සත්තාහමෙව මයා ජීවිතබ්බ”න්ති.

ජෙට්ඨකනිට්ඨභාතිකානන්ති සබ්බෙව සබ්බමවාරිතො සන්ධාය වදති.

පටිපාදෙස්සාමිති මග්ගපටිපත්තියා නියොජෙස්සාමි. මණ්ඩලකෙති මණ්ඩවිතෙ පමුබ්බෙ අත්ථතඵලකෙ. තං පයමං දස්සනන්ති යං වෙළඳවනෙ පරිබ්බාජකරුපෙන ආගතස්ස සිද්ධං දස්සනං, තං පයමදස්සනං. යං වා අනොමදස්සස්ස භගවතො වචනං සද්දහන්තෙන තදා අභිනිභාරකාලෙ පච්චක්ඛන්තො විය තුම්භාකං දස්සනං සිද්ධං, තං පයමදස්සනං. පච්චාගමනවාරිකන්ති පච්චාගමනත්ථං වාරිකං.

සත්තාහන්ති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. ථෙරස්ස ජාතොවරකගෙහං කිර ඉතරගෙහතො විවෙකට්ඨං, විවට්ඨගණඤ්ච, තස්මා දෙවබුහ්මානං උපසඬකමනායොග්ගන්ති “ජාතොවරකං පටිජග්ගථා”ති චුත්තං. සොති උපරෙවතො. තං පවත්තින්ති තත්ථ වසිතුකාමතාය චුත්තං තං.

“ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති (පාරා. 16, 165) ඉමිනා නිභාරෙන ථෙරො “කෙ තුම්භෙ”ති පුච්ඡි. “ත්ථං චතුරි මහාරාජෙහි මහන්තතරො”ති පුට්ඨො අත්තනො මහත්තං සත්ථු උපරි පක්ඛිපන්තො “ආරාමිකසදිසා එතෙ උපාසිකෙ අම්භාකං සත්ථුනො”ති ආහ. සාවකසම්පත්තිකිත්තනම්පි හි අත්ථතො සත්ථු සම්පත්තියෙව විභාවෙති.

සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨායාති ථෙරස්ස දෙසනානුභාවෙන, අත්තනො ව උපනිස්සයසම්පත්තියා ඤාණස්ස පරිපක්කන්තා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්තිවා.

අයන්ති යථාචුත්තා. එත්ථාති “වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී”ති එතස්මිං වෙසාලිප්පවෙසෙ. අනුපුබ්බිකථාති අනුපුබ්බදිපති කථා.

167. උදෙනායක්ඛස්ස චෙතියට්ඨානෙන උදෙනස්ස නාම යක්ඛස්ස ආයතනභාවෙන ඉට්ඨකාහි විතෙ මහාජනස්ස විත්තිකතට්ඨානෙ. කතවිභාරොති භගවත්තං උද්දිස්ස කතවිභාරො. වුවචනීති පුරිමවොහාරෙන “උදෙනචෙතිය”න්ති වුවචනි. ගොතමකාදිසුපිති “ගොතමකචෙතිය”න්ති එවං ආදිසුපි. එසෙව නයොති චෙතියට්ඨානෙ කතවිභාරභාවං අතිදිසති. වඩ්ඪිතාති භාවනාපාරිපුර්වසෙන පරිබුහිතා. පුත්ථපුත්තං කතාති භාවනාය බහුලිකරණෙන අපරාපරං පවත්තිතා. යුත්තයානං විය කතාති යථා යුත්තං ආජඤ්ඤායානං ඡෙකෙන සාරථිනා අධිට්ඨිතං යථාරුචි පවත්තිති, එවං යථාරුචිපවත්තිරහතං ගම්මා. පතිට්ඨානට්ඨෙනාති අධිට්ඨානට්ඨෙන. වත්ථු විය කතාති සබ්බසො උපක්කිලෙසවිසොධනෙන ඉද්ධිවිසයනාය පවත්තිට්ඨානභාවතො සුවිසොධිතපරිස්සයවත්ථු විය කතා. අධිට්ඨිතාති පටිපක්ඛදුර්භාවතො සුභාවිතභාවෙන තංතංඅධිට්ඨානායොග්ගතාය යපිතා . සමන්තතො විතාති සබ්බභාගෙන භාවනුපවයං ගම්මා. තෙනාහ “සුවඩ්ඪිතා”ති. සුට්ඨු සමාරද්ධාති ඉද්ධිභාවනාය සිඛාප්පත්තියා සම්මදෙව සංසෙවිතා.

අනියමෙනාති “යස්ස කස්සචී”ති අනියමවචනෙන. නියමෙත්වාති “තථාගතස්සා”ති සරුපදස්සනෙන නියමෙත්වා. ආයුජ්ජමාණන්ති පරමායුජ්ජමාණං වදති, තස්සෙව ගහණෙ කාරණං බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.40; දී. නි. ටී. 1.40) චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. මහාසිවත්ථෙරො පන “මහාබොධිසත්තානං වර්මභවෙ

පටිසන්ධිදායිනො කම්මස්ස අසඬ්ඛොයායායුක්කතාසංවත්තනසමත්ථං හදයෙ යපෙන්වා බුද්ධානං ආයුසඬ්ඛාරස්ස පරිස්සයවික්ඛම්භනසමත්ථා පාළියං ආගතා එවානි ඉමං හද්දකප්පමෙව තිට්ඨෙය්‍යා”ති අවොච. “**ඛණ්ඩිච්චාදීභි අභිභුයාති**”ති එතෙන යථා ඉද්ධිබලෙන ජරාය න පටිඝානො, එවං තෙන මරණස්සපි න පටිඝානොති අත්ථතො ආපන්නමෙවාති. “ක්ව සරො ඛින්නො, ක්ව ච නිපතීතො”ති අඤ්ඤාථා වුට්ඨිතෙනාපි ථෙරවාදෙන අට්ඨකථාවචනමෙව සමත්ථිතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “සො න රුච්චති...පෙ.... නියමිත”න්ති.

පරිසුට්ඨිතවිත්තොති යථා කිඤ්චි අත්ථානත්ථං සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කා, එවං අභිභුතවිත්තො. සො පන අභිභවො මහතා උදකොසෙන අප්පකස්ස උදකස්ස අප්පකොත්ථරණං විය අහොසිති වුත්තං “**අප්පකොත්ථට්ඨිත්තො**”ති. අඤ්ඤාපීති ථෙරතො, අරියෙහි වා අඤ්ඤාපි යො කොචි පුට්ඨ්ථනො. පුට්ඨ්ථනග්ගහණඤ්චෙත්ථ යථා සබ්බෙන සබ්බං අප්පභීනවිපල්ලාසො මාරොන පරිසුට්ඨිතවිත්තො කිඤ්චි අත්ථං සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කොති, එවං ථෙරො භගවතා කතං නිමිත්තොභාසං සබ්බසො න සල්ලක්ඛෙසිති දස්සනත්ථං. තෙනාහ “මාරො භී”තිආදි. වත්තාරො විපල්ලාසාති අසුභ “සුභ”න්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො, විත්තවිපල්ලාසො, දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො, විත්තවිපල්ලාසොති ඉමෙ වත්තාරො විපල්ලාසා. තෙනාති යදිපි ඉතරෙ අට්ඨ විපල්ලාසා පභීනා, තථාපි යථාවුත්තානං චතුත්තං විපල්ලාසානං අප්පභීනභාවෙන. අස්සාති ථෙරස්ස. මද්දතීති පුසනමත්තෙන මද්දන්තො විය හොති, අඤ්ඤාථා තෙන මද්දතෙ සත්තානං මරණමෙව සියා. කිං සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සතිති අධිප්පායො. කස්මා න සක්ඛිස්සති, නනු එස අග්ගසාවකස්ස කුච්ඡිං පට්ටියොති? සච්චං පට්ටියො, තඤ්ච ඛො අත්තතො ආනුභාවදස්සනත්ථං, න විබාධනාධිප්පායෙන. විබාධනාධිප්පායෙන පන ඉධ “කිං සක්ඛිස්සති”ති වුත්තං හදයමද්දනස්ස අධිගතත්තා. නිමිත්තොභාසන්ති එත්ථ “තිට්ඨතු භගවා කප්ප”න්ති සකලකප්පං අවට්ඨානායාවනාය “යස්ස කස්සචි ආනන්ද වත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා”තිආදිනා අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තතො චතුරිද්ධිපාදභාවනානුභාවෙන කප්පං අවට්ඨානසමත්ථතාවසෙන සඤ්ඤාප්පාදනං නිමිත්තං, තථා පන පරියායං මුඤ්චිත්වා උජුකංයෙව අත්තතො අධිප්පායවිභාවනං ඕභාසො. ජානන්තොයෙව වාති මාරොන පරිසුට්ඨිතභාවං ජානන්තො එව. අත්තතො අපරාධහෙතුතො සත්තානං සොකො තනුකො හොති, න බලවාති ආහ “දොසාරොපනෙන සොකතනුකරණත්ථ”න්ති. කිං පන ථෙරො මාරොන පරිසුට්ඨිතවිත්තකාලෙ පවත්තිං පච්ඡා ජානාතීති? න ජානාති සභාවෙන, බුද්ධානුභාවෙන පන අනුජානාති.

මාරයාවනකථාවණ්ණනා

168. අනත්ථෙට් නියොපෙන්තො ගුණමාරණෙන මාරෙති, විරාගවිබන්ධනෙන වා ජාතිනිමිත්තතාය තත්ථ තත්ථ ජාතං ජාතං මාරෙන්තො විය හොතිති “මාරෙතීති මාරො”ති වුත්තං. අතිවිය පාපතාය පාපිමා. කණ්ඨධම්මෙහි සමන්තාගතො කණ්ඨො. විරාගාදිගුණානං අත්තකරණතො අත්තකො. සත්තානං අනත්ථාවභපට්ටිපත්තිං න මුච්චතිති නමුචි. අත්තතො මාරපාසෙන පමත්තෙ බන්ධනි, පමත්තා වා බන්ධු එතස්සාති පමත්තබන්ධු. සත්තමසත්තාහතො පරං සත්ත අභාති සන්ධායාහ “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”ති න පන පල්ලඬ්ඛසත්තාභාදි විය නියතකිච්චස්ස අට්ඨමසත්තාහස්ස නාම ලබ්භනතො. සත්තමසත්තාහස්ස හි පරතො අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ මහාබ්‍රහ්මනො, සක්කස්ස ච දෙවරඤ්ඤො පටිඤ්ඤාතධම්මදෙසනං භගවත්තං ඤත්වා “ඉදානි සත්තෙ ධම්මදෙසනාය මම විසයං අතික්කමාපෙස්සති”ති සඤ්ජාතදොමනස්සො හුත්වා ධීතො වින්තෙසි “හන්ද දානාහං නං උපායෙන පරිනිබ්බාපෙස්සාමි, එවමස්ස මනොරථො අඤ්ඤාත්තං ගමිස්සති, මම ච මනොරථො ඉප්පකිස්සති”ති. එවං පන වින්තෙත්වා භගවත්තං උපසඬ්ඛමිත්වා එකං අත්තං ධීතො “පරිනිබ්බාතු දානි හන්තෙ භගවා”තිආදිනා පරිනිබ්බානං යාචි, තං සන්ධාය වුත්තං “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”තිආදි. තත්ථ අප්ජාති ආයුසඬ්ඛාරොස්සප්පනදිවසං සන්ධායාහ. භගවා වස්ස අභිසන්ධිං ජානන්තොපි තං අනාවකත්වා පරිනිබ්බානස්ස අකාලභාවමෙව පකාසෙන්තො යාවනං පටික්ඛිපි. තෙනාහ “න තාවාහ”න්තිආදි.

මග්ගවසෙන වියත්තාති සච්චසම්පට්ටෙධවෙය්‍යන්තියෙන බ්‍යත්තා. තථෙව විනීතාති මග්ගවසෙන කිලෙසානං සමුච්ඡේදවිනයෙන විනීතා. තථා විසාරදාති අරියමග්ගාධිගමෙනෙව සත්ථුසාසනෙ වෙසාරප්ප්පත්තියා විසාරදා, සාරප්ප්පකරානං දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාදිපාපධම්මානං විගමෙන විසාරදභාවං පත්තාති අත්ථො. යස්ස සුතස්ස වසෙන වට්ටුක්ඛතො නිස්සරණං සම්භවති, තං ඉධ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන “සුත”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “තෙපිටකවසෙනා”ති. තිණ්ණං පිටකානං සමුභො තෙපිටකං, තිණ්ණං වා පිටකානි තිපිටකං, තිපිටකමෙව තෙපිටකං, තස්ස වසෙන. තමෙවාති යං තං තෙපිටකං සොතබ්බතාවෙන “සුත”න්ති වුත්තං, තමෙව. ධම්මන්ති පරියන්තිධම්මං. ධාරෙත්තීති සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසං විය අවිනස්සන්තං කත්වා සුප්පගුණසුප්පවත්තිභාවෙන ධාරෙත්ති හදයෙ යපෙන්ති. ඉති පරියන්තිධම්මවසෙන බහුස්සුතධම්මධර්මභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පට්ටෙධධම්මවසෙනපි තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. අරියධම්මස්සාති මග්ගඵලධම්මස්ස, නවවිධස්සාපි වා ලොකුත්තරධම්මස්ස. අනුධම්මභුතන්ති අධිගමාය අනුරූපධම්මභුතං. අනුවිච්චිකපට්ටිපදන්ති ච තමෙව විපස්සනාධම්මමාහ, ඡබ්බිධා විසුද්ධියො වා. අනුධම්මන්ති තස්සා යථාවුත්තපට්ටිපදාය අනුරූපං අභිසල්ලෙඛිතං අප්පිච්ඡනාදිධම්මං. වරණසීලාති සමාදාය පවත්තනසීලා. අනු මග්ගඵලධම්මො එතිස්සාති වා අනුධම්මා, වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා, තස්සා වරණසීලා. අත්තතො ආවරියවාදන්ති අත්තතො ආවරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස වාදං. සදෙවකස්ස ලොකස්ස ආචාරසික්ඛාපනෙන ආවරියො, භගවා. තස්ස වාදො, චතුසච්චදෙසනා.

ආවික්ඛිස්සන්තිති ආදිතො කපෙස්සන්ති, අත්තනා උග්ගහිතනියාමෙන පරෙ උග්ගණ්භාපෙස්සන්තිති අත්ථො. දෙසෙස්සන්තිති වාවෙස්සන්ති, පාළිං සම්මා පබොධෙස්සන්තිති අත්ථො. පඤ්ඤාපෙස්සන්තිති පජානාපෙස්සන්ති, සඬකාපෙස්සන්තිති අත්ථො. පට්ඨපෙස්සන්තිති පකාරෙහි යපෙස්සන්ති, පකාසෙස්සන්තිති අත්ථො. විවරිස්සන්තිති විවටං කරිස්සන්ති. විහජිස්සන්තිති විහත්තං කරිස්සන්ති. උත්තානිං කරිස්සන්තිති අනුත්තානං ගම්භිරං උත්තානං පාකටං කරිස්සන්ති. සහ ධම්මෙනාති එත්ථ ධම්මං-සද්දො කාරණපරියායො “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදිසු (විහ. 270) වියාති ආහ “සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙනා”ති. සප්පාටිභාරියන්ති සනිස්සරණං, යථා පරවාදං හඤ්ජිත්වා සකවාදො පතිට්ඨහති, එවං හෙතුදාහරණෙහි යථාධිගතමත්ථං සම්පාදෙන්වා ධම්මං කපෙස්සන්ති. තෙනාහ “නියයානිකං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”ති, නවවිධං ලොකුත්තරධම්මං පබොධෙස්සන්තිති අත්ථො. එත්ථ ව “පඤ්ඤාපෙස්සන්ති”තිආදිහි ඡහි පදෙහි ඡ අත්ථපදානි දස්සිතානි, ආදිතො පන ද්විහි පදෙහි ඡ බ්‍යාඤ්ජනපදානි. එත්තාවතා තෙපිටකං බුද්ධවචනං සංවණ්ණනානායෙන සඬගහෙන්වා දස්සිතං හොති. චුත්තඤ්ඤෙන නෙත්තියං “ද්වාදසපදානි සුත්තං, තං සබ්බං බ්‍යාඤ්ජනඤ්ච අත්ථො වා”ති (නෙත්ති. සඬබාරෙ).

සික්ඛත්තයසඬගහිතන්ති අධිසිලසික්ඛාදිසික්ඛත්තයසඬගහණං. සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියන්ති අනවසෙසං සත්ථුසාසනභූතං සෙට්ඨවරියං. සම්ද්ධන්ති සම්මදෙව වඩ්ඪිතං. කුමාන්සසාදවසෙනාති තෙහි තෙහි භික්ඛුහි සමධිගතකුමානසුඛවසෙන. චුද්ධිජ්ජත්තන්ති උළාරපණ්ණිකාවගමනෙන සබ්බසො පරිචුද්ධිං උපගතං. සබ්බපාලිචුල්ලං විය අභිඤ්ඤාසම්පත්තිවසෙන අභිඤ්ඤාසම්පදාහි සාසනාහිචුද්ධියා මත්ථකජ්ජත්තිතො. පතිට්ඨිතවසෙනාති පතිට්ඨානවසෙන, පතිට්ඨජ්ජත්තියාති අත්ථො. පටිවෙධවසෙන බහුතො ජනස්ස භිතන්ති බාහුජ්ජඤ්ඤං. තෙනාහ “බහුජනාහිසමයවසෙනා”ති. පුටු පුටුලං භූතං ජාතං, පුටු වා පුටුත්තං භූතං පත්තන්ති පුටුභූතං. තෙනාහ “සබ්බාකාර... පෙ.... පත්ත”න්ති. සුට්ඨ පකාසිතන්ති සුට්ඨ සම්මදෙව ආදිකල්‍යාණාදිභාවෙන පවෙදිතං.

ආයුසඬබාරඔස්සජ්ජනවණ්ණනා

169. සතිං සුපට්ඨිතං කත්වාති අයං කායාදිවිභාගො අත්තභාවසඤ්ඤිතො දුක්ඛභාරො මයා එත්තකං කාලං වහිතො, ඉදානි පන න වහිතබ්බො, එතස්ස අවහනත්ථං චිරතරං කාලං අරියමග්ගසම්භාරො සම්භතො, ස්වායං අරියමග්ගො පටිච්ඡිද්ධො, යතො ඉමෙ කායාදයො අසුභාදිතො සම්මදෙව පරිඤ්ඤාතා, වතුබ්බිධම්පි සම්මාසතිං යථාතථං විසයෙ සුට්ඨ උපට්ඨිතං කත්වා. ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වාති යස්මා ඉමස්ස අත්තභාවසඤ්ඤිතස්ස දුක්ඛභාරස්ස වහනෙ පයොජනභූතං අත්තහිතං තාව මහාබොධිමූලෙ එව පරිසමාපිතං, පරහිතං පන බුද්ධවෙනෙයාව්‍යාපිතයනං පරිසමාපිතබ්බං, තං ඉදානි මාසත්තයෙනෙව පරිසමාපනං පාපුණ්ණස්සති, තස්මා අභාසි “විසාබ්‍රණ්ණමායං පරිනිබ්බායස්සාමි”ති, එවං බුද්ධඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා සබ්බභාගෙන නිවිජයං කත්වා. ආයුසඬබාරං විස්සජ්ජිති ආයුතො ජීවිතස්ස අභිසඬබාරකං ඵලසමාපත්තිධම්මං “න සමාපජ්ජිස්සාමි”ති විස්සජ්ජි තං විස්සජ්ජනෙනෙව තෙන අභිසඬබරියමානං ජීවිතසඬබාරං “නජ්ජවත්තෙස්සාමි”ති විස්සජ්ජි. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. යානමහත්තතායපි පවත්තිආකාරමහත්තතායපි මහත්තො පට්ඨිකම්පො. තත්ථ යානමහත්තතාය භූමිවාරස්ස මහත්තං දස්සෙතුං “තදා කිර...පෙ.... කම්පිත්ථා”ති චුත්තං. සා පන ජාතික්ඛෙන්තභූතා දසසහස්සි ලොකධාතු එව, න යා කාවි, යා මහාභිනිභාරමහාජාතිආදිසුහි කම්පිත්ථං. තදාපි තත්තිකාය එව කම්පනෙ කිං කාරණං? ජාතික්ඛෙන්තභාවෙන තස්සෙව ආදිතො පරිග්ගහස්ස කතත්තා. පරිග්ගහකරණං වස්ස ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බං. තථා හි පුරිමබුද්ධානම්පි තාවතකමෙව ජාතික්ඛෙන්තං අහොසි. තථා හි චුත්තං “දසසහස්සි ලොකධාතු, නිස්සද්දා හොන්ති නිරාකුලා...පෙ.... මහාසමුද්දො ආභූජති, දසසහස්සි පකම්පති”ති ව ආදි (බු. වං. 84-91). උදකපරියන්තං කත්වා ඡජ්ජකාරපවෙධනෙන අවිතරාගෙ හිංසෙහිති හිංසනො, සො එව හිංසනකොති ආහ “භයජනකො”ති. දෙවභෙරියොති දෙවදුන්දුහිසද්දස්ස පරියායවචනමත්තං. න වෙන්ථ කාවි භෙරි “දෙවදුන්දුහි”ති අධිප්පෙනා, අථ බො උප්පාතභාවෙන ලබ්භමානො ආකාසගතො නිග්ගොසසද්දො. තෙනාහ “දෙවො”තිආදි. දෙවොති මෙසො. තස්ස හි අවිජ්ඣාවෙන ආකාසස්ස වස්සාභාවෙන සුක්ඛගජ්ජිතසඤ්ඤිතෙ සද්දෙ නිවිජරන්තෙ දෙවදුන්දුහිසමඤ්ඤා. තෙනාහ “දෙවො සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජි”ති.

පිතිවෙගවිස්සට්ඨන්ති “එවං චිරතරං කාලං වහිතො අයං අත්තභාවසඤ්ඤිතො දුක්ඛභාරො, ඉදානි න චිරස්සෙව නික්ඛිපිස්සති”ති සඤ්ජාතසොමනස්සො භගවා සභාවෙනෙව පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි. එවං පන උදානෙන්තෙන අයම්පි අත්ථො සාධිතො හොතිති දස්සනත්ථං අට්ඨකථායං “කස්මා”තිආදි චුත්තං.

තුලියතිති තුලන්ති තුල-සද්දො කම්මසාධනොති දස්සෙතුං “තුලිත”න්ති චුත්තං. අප්පානුභාවතාය පරිච්ඡින්නං. තථා හි තං පරිතො ඛණ්ඩිතභාවෙන “පරිත්ත”න්ති චූචවති. පටිපක්ඛවික්ඛම්භනතො දීඝසන්තානතාය, විපුලඵලතාය ව න තුලං න පරිච්ඡින්නං. යෙහි කාරණෙහි පුබ්බෙ අවිසෙසතො මහග්ගතං “අතුල”න්ති චුත්තං, තානි කාරණානි රූපාවචරතො ආරූප්පස්ස සාතිසයානි විජ්ජන්තිති “අරූපාවචරං අතුල”න්ති චුත්තං, ඉතරඤ්ච “තුල”න්ති, අප්පච්චාකං තිසුපි කම්මෙසු යං තනුවිපාකං හීනං, තං තුලං. බහුවිපාකන්ති යං මහාවිපාකං පණ්ණං, තං අතුලං. යං පනෙන්ථ මජ්ඣිමං, තං හීනං, උක්කට්ඨන්ති ද්විධා හින්දිත්වා ද්විසු භාගෙසු පක්ඛිපිතබ්බං. හීනත්තිකවණ්ණනායං චුත්තතයෙනෙව අප්පබහුවිපාකතං නිද්ධාරෙන්වා තස්ස වසෙන තුලාතුලභාවො වෙදිතබ්බො. සම්භවති එතස්මාති සම්භවොති ආහ “සම්භවස්ස හෙතුභූත”න්ති. නියකජ්ඣුත්තරතොති සසන්තානධම්මෙසු විපස්සනාවසෙන,

ගොවරාසෙවනාය ව නිරතො. සවිපාකං සමානං පවත්තිවිපාකමත්තදායිකමිමං සවිපාකට්ඨෙන සමිහවං. න ව තං කාමාදිභවාහිසඬ්ඛාරකන්ති තතො විසෙසනත්ථං “සමිහව”න්ති වත්වා “භවසඬ්ඛාර”න්ති චුත්තං. ඔස්සප්පීති අරියමග්ගෙන අවස්සප්පී. කවචං විය අත්තභාවං පරියොනන්ධිත්වා යීතං අත්තති සමිහුතත්තා අත්තසමිහවං කිලෙසඤ්ච අභිත්ථිති කිලෙසභෙදසභාවිකමිමොස්සප්පනං දස්සෙන්නො තදුභයස්ස කාරණං අවොව “අප්ඤ්ඤානරතො සමාහිතො”ති.

තීරෙන්තොති “උප්පාදො භයං, අනුප්පාදො ඛෙම”න්තිආදිනා වීමංසන්නො. “තුලෙන්තො තීරෙන්තො”තිආදිනා සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “පඤ්චක්ඛන්ධා”ති ආදිං වත්වා භවසඬ්ඛාරස්ස අවස්සප්පනාකාරං සරූපතො දස්සෙයි. “එව”න්තිආදිනා පන උදානවණ්ණනායං ආදිතො චුත්තමත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙයි.

මහාභූමිවාලවණ්ණනා

171. යන්ති කරණෙ වා අධිකරණෙ වා පච්චත්තවචනන්ති අධිප්පායෙන ආහ “යෙන සමයෙන, යස්මිං වා සමයෙ”ති. උක්ඛෙපකවාතාති උදකසන්ධාරකවාතං උපච්ඡින්නිදිත්වා යීතට්ඨානතො ඛෙපකවාතා. “සට්ඨි...පෙ.... බහල”න්ති ඉදං තස්ස වාතස්ස උඬ්ඛෙධප්පමාණමෙව ගහෙත්වා චුත්තං, ආයාමචිත්ථාරතො පන දසසභස්සවක්කවාළප්පමාණමපි උදකසන්ධාරකවාතං උපච්ඡින්නිදිත්වයෙව. ආකාසෙති පුඬ්ඛෙ වාතෙන පතිට්ඨිතොකාසෙ. පුන වාතොති උක්ඛෙපකවාතෙ තථාකත්වා විගතෙ උදකසන්ධාරකවාතො පුන ආබන්ධිත්වා ගණ්හාති යථා තං උදකං න භස්සති, එවං උත්ථම්භෙන්තං ආබන්ධනවිතානවසෙන බන්ධිත්වා ගණ්හාති. තතො උදකං උග්ගච්ඡති තතො ආබන්ධිත්වා ගහණතො තෙන වාතෙන උත්ථම්භිතං උදකං උග්ගච්ඡති උපරි ගච්ඡති. හොතිසෙවාති අත්තරත්තරා හොතිසෙව. බහලභාවෙනාති මහාපට්ඨියා මහන්තභාවෙන. සකලා හි මහාපට්ඨි තදා ඔග්ගච්ඡති, උග්ගච්ඡති ව, තස්මා කම්පනං න පඤ්ඤායති.

ඉප්ඤ්ඤානස්සාති ඉච්ඡිතත්ථසිප්ඤ්ඤානස්ස. අනුභවිතබ්බස්සඉස්සරියසම්පත්තිආදිකස්ස. පරිත්තාති පටිලද්ධමත්තා නාතිසුභාවිතා. තථා ව භාවනා බලවතී න හොතිති ආහ “දුබ්බලා”ති. සඤ්ඤාසිසෙන හි භාවනා චුත්තා. අප්පමාණාති පගුණා සුභාවිතා. සා හි ථීරා දළ්භනරා හොතිති ආහ “බලවා”ති. “පරිත්තා පට්ඨිසඤ්ඤා, අප්පමාණා ආපොසඤ්ඤා”ති දෙසනාමත්තමෙව, ආපොසඤ්ඤාය පන සුභාවිතාය පට්ඨිකම්පො සුඛෙනෙව ඉප්ඤ්ඤාති අයමෙන්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. සංවෙජෙන්තො දිබ්බසම්පත්තියා පමත්තං සක්කං දෙවරාජානං. වීමංසන්නො වා තාවදෙව සමධිගතං අත්තතො ඉද්ධිබලං. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස පාසාදකම්පනං පාකටන්ති තං අනාමසිත්වා සඬ්ඛරක්ඛිතසාමණෙරස්ස පාසාදකම්පනං දස්සෙතුං “සො කිරායස්මා”තිආදි චුත්තං. පුත්ථිස්සො ගන්ධො එතස්සාති පුත්තිගන්ධො, තෙන පුත්තිගන්ධෙනෙව අධිගතමාතුකුච්ඡිසමිහවං විය ගන්ධෙනෙව සීසෙන, අතිවිය දාරකො එවාති අත්ථො.

ආවරියන්ති ආවරියුපදෙසං. ඉද්ධිබ්බසිඬ්ඛාරො නාම ඉද්ධිවිධප්පට්ඨිපක්ඛාදිභාවෙන ඉච්ඡිතබ්බො, සො ව උපායෙ කොසල්ලස්ස අත්තනා න සම්මා උග්ගහිතත්තා න තාව සික්ඛිතොති ආහ “අසික්ඛිත්වාච යුද්ධං පච්චියොසි”ති. “පිලවත්ත”න්ති ඉමිනා සකලමෙව පාසාදවත්ථුං උදකං කත්වා අධිට්ඨානබ්බපාසාදොව තත්ථ පිලවතීති දස්සෙති. අධිට්ඨානක්කමං පන උපමාය දස්සෙන්නො “තාත...පෙ.... ඡානාහි”ති ආහ. තත්ථ කපල්ලකපුවන්ති ආසිත්තකපුවං, තං පවත්තා කපාලෙ පඨමං කිඤ්චි පිට්ඨං යථෙත්වා අනුක්කමෙන වඩ්ඪෙත්වා අත්තන්නෙන පරිච්ඡින්නිදිත්ති පූච්චං සමන්තතො පරිච්ඡින්නං කත්වා යථෙත්ති, එවං “ආපොකසිණවසෙන ‘පාසාදෙන පතිට්ඨිතට්ඨානං උදකං හොතු’ති අධිට්ඨහන්නො සමන්තතො පාසාදස්ස යාව පරියන්තා යථා උදකං හොති, තථා අධිට්ඨානබ්බ”න්ති උපමාය උපදිසති.

මහාපදානෙ චුත්තමෙවාති “ධම්මතා එසා, භික්ඛවෙ, යදා බොධිසත්තො තුසිතා කායා වචිත්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමති”ති (දී. නි. 2.18) වත්වා “අයඤ්ච දසසභස්සි ලොකධාතු සඬ්ඛමපති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”ති (දී. නි. 2.18), තථා “ධම්මතා එසා, භික්ඛවෙ, යදා බොධිසත්තො මාතුකුච්ඡිමහා නික්ඛමති”ති (දී. නි. 2.30) වත්වා “අයඤ්ච දසසභස්සි ලොකධාතු සඬ්ඛමපති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”ති (දී. නි. 2.32) ව මහාබොධිසත්තස්ස ගබ්භොක්කන්තියං, අභිජාතියඤ්ච ධම්මතාවසෙන මහාපදානෙපට්ඨිකම්පස්ස චුත්තත්තා ඉතරෙසුපි වතුසු යානෙසු පට්ඨිකම්පො ධම්මතාවසෙනෙවාති මහාපදානෙඅත්ථතො චුත්තං එවාති අධිප්පායො.

ඉදානි නෙසං පට්ඨිකම්පනං කාරණතො, පවත්තිආකාරතො ව විභාගං දස්සෙතුං “ඉති ඉමෙසු”තිආදි චුත්තං. ධාතුකොපෙනාති උක්ඛෙපකධාතුසඬ්ඛාතාය වායොධාතුයා පකොපෙන. ඉද්ධානුභාවෙනාති ඤාණද්ධියා වා කම්මවිපාකප්ද්ධියා වා පභාවෙන, තෙජෙනාති අත්ථො. පුඤ්ඤතෙජෙනාති පුඤ්ඤානුභාවෙන, මහාබොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤබලෙනාති අත්ථො. ඤාණතෙජෙනාති පටිවෙධඤාණානුභාවෙන. සාධුකාරදානවසෙනාති යථා අනඤ්ඤසාධාරණෙන පටිවෙධඤාණානුභාවෙන අභිභතා මහාපට්ඨි අභිසම්බොධියං අකම්පිත්ථ, එවං අනඤ්ඤසාධාරණෙන දෙසනාඤාණානුභාවෙන අභිභතා මහාපට්ඨි අකම්පිත්ථ, තං පනස්සා සාධුකාරදානං විය හොතිති “සාධුකාරදානවසෙනා”ති චුත්තං.

යෙන පන හගවා අසිතිඅනුබාඤ්ජනපටිමණ්ඩිතද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්බණ- (දී. නි. 2.33; 3.198; ම. නි. 2.385) විචිත්‍රරූපකායො සබ්බකාරපරිසුද්ධසීලක්ඛන්ධාදිගුණරතනසමිද්ධිමමකායො පුඤ්ඤමහත්තමමහත්තසමහආඉද්ධිමහත්තපඤ්ඤාමහත්තානං පරමුක්කංසගතො අසමො අසමසමො අප්පටිපුග්ගලො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අත්තනො අත්තභාවසඤ්ඤිතං ඛන්ධපඤ්චකං කප්පං වා කප්පාවසෙසං වා යපෙනුං සමත්ථොපි සබ්බතමමං පටිජ්ඣවිජ්ජනාකාරප්පවත්තෙන ඤාණවිසෙසෙන තිණායපි අමඤ්ඤමානො ආයුසසබ්බාරොස්සප්පනවිධිනා නිරපෙක්ඛො ඔස්සප්පී. තදනුභාවාහිහනා මහාපට්ඨි ආයුසසබ්බාරොස්සප්පනෙන අකම්පිත්ථ, තං පනස්සා කාරුඤ්ඤසභාවසණ්ඨිතා විය හොතිති චුත්තං “කාරුඤ්ඤසභාවෙනා”ති. යස්මා හගවා පරිනිබ්බානසමයෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසභස්සසබ්බායා සමාපත්තියො සමාපජ්ජි අන්තරන්තරා ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන, තස්ස පුබ්බභාගෙ සාතිසයං තික්ඛං සුරං විපස්සනාඤාණඤ්ච පවත්තෙසි, “යදත්ථඤ්ච මයා එවං සුචරිකාලං අනඤ්ඤසාධාරණො පරමුක්කංසගතො ඤාණසම්භාරො සම්භතො, අනුත්තරො ච විමොක්ඛො සමධිගතො, තස්ස වත මෙ සිබාප්පත්තඵලභූතා අවචන්තනිට්ඨා අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතු අප්ප සමිජ්ඣති”ති හියොයා අතිවිය සොමනස්සප්පත්තස්ස හගවතො පිතිවිජ්ජාරාදිගුණවිපුලතරානුභාවො පරෙහි අසාධාරණඤාණාතිසයො උදපාදි, යස්ස සමාපත්තිඛලසමුපබ්බුහිතස්ස ඤාණාතිසයස්ස ආනුභාවං සන්ධාය ඉදං චුත්තං “ද්වෙමෙ පිණ්ඩපාතා සමසමඵලා සමසමවිපාකා”තිආදි (උදා. 75), තස්මා තස්ස ආනුභාවෙන සමහිහනා මහාපට්ඨි අකම්පිත්ථ. තං පනස්සා තස්සං වෙලායං ආරොදනාකාරප්පත්ති විය හොතිති “අට්ඨමො ආරොදනෙනා”ති චුත්තං.

ඉදානි සබ්බපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “මාතුකුච්ඡං ඔක්කමන්තෙ”තිආදිමාහ. අයං පනත්ථොති “සාධුකාරදානවසෙනා”තිආදිනා චුත්තො අත්ථො. පට්ඨිදෙවනාය වසෙනාති එත්ථ සමුද්දෙවනා විය මහාපට්ඨියා අධිදෙවනා කිර නාම අත්ථි. තාදිසෙ කාරණෙ සති තස්සා චිත්තවසෙන අයං මහාපට්ඨි සබ්බකම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති, යථා වාතවලාහකදෙවතානං චිත්තවසෙන වාතා වායන්ති, සීතූණ්හඅභිභවස්සවලාහකදෙවතානං චිත්තවසෙන සීතාදයො හවන්ති. තථා හි විසාබ්පුණ්ණමායං අභිසම්බොධිඅත්ථං බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසින්තස්ස ලොකනාටස්ස අන්තරායකරණත්ථං උපට්ඨිතං මාරබලං විධමිතුං -

“අවෙනනායං පට්ඨි, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛන්තුං පකම්පමා”ති. (වරියා. 1.124) -

වචනසමනන්තරං මහාපට්ඨි භිජ්ජිත්ථා සපරිසං මාරං පරිවත්තෙසි. එතන්ති සාධුකාරදානාදි. යදිපි නත්ථි අවෙනනන්තා, ධම්මතාවසෙන පන චුත්තනයෙන සියාති සක්කා වත්තුං. ධම්මතා පන අත්ථතො ධම්මසභාවො, සො පුඤ්ඤධම්මස්ස වා ඤාණධම්මස්ස වා ආනුභාවසභාවොති. තයිදං සබ්බං විචාරිතමෙව, එවඤ්ච කත්වා -

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසනො, සභාවසරසලක්බණෙ;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසභස්සි පකම්පමා”ති. (බු. වං. 1.166);

ආදි වචනඤ්ච සමත්ථිතං හොති.

නිද්දිට්ඨනිදස්සනන්ති නිද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස නියානනං, නිගමනන්ති අත්ථො. එත්තාවතාති පට්ඨිකම්පාදිඋප්පාදජනනෙන වෙව පට්ඨිකම්පස්ස හගවතො හෙතුනිදස්සනෙන ව. “අද්ධා අප්ප හගවතා ආයුසසබ්බාරො ඔස්සට්ඨො”ති සල්ලක්ඛෙසි පාරිසෙසඤායෙන. එවඤ්චි තදා ථෙරො තමත්ථං වීමංසෙයා නායං භූමිකම්පො ධාතුප්පකොපහෙතුකො තස්ස අපඤ්ඤායමානරූපත්තා, බාහිරකොපි ඉසි එවං මහානුභාවො බුද්ධකාලෙ නත්ථි, සාසනිකොපි සත්ථු අනාරොවෙන්වා එවං කරොන්තො නාම නත්ථි, සෙසානං පඤ්චන්තං ඉදානි අසම්භවො, එවං භූමිකම්පො වායං මහාභිංසනකො සලොමහංසො අහොසි, තස්මා පාරිසෙසනො ආහ “අප්ප හගවතා ආයුසසබ්බාරො ඔස්සට්ඨොති සල්ලක්ඛෙසි”ති.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

172. ඔකාසං අදත්ථාති “නිට්ඨතු හන්තෙ හගවා කප්ප”න්තිආදි (දී. නි. 2.178) නයප්පවත්තාය ථෙරස්ස ආයාචනාය අවසරං අදත්ථා. අඤ්ඤානිපි අට්ඨකානි සම්පිණ්ඩෙන්තො හෙතුඅට්ඨකතො අඤ්ඤානි පරිසාහිභායතනවිමොක්ඛවසෙන තිණ් අට්ඨකානි සබ්බගහෙන්වා දස්සෙන්තො “අට්ඨ බො ඉමා”තිආදිමාහ. “ආයස්මතො ආනන්දස්ස සොකුප්පත්තිං පරිහරන්තො වික්ඛෙපං කරොන්තො”ති කෙච්චි සහසා හණ්තෙ බලවසොකො උප්පජ්ජෙයාති.

සමාගන්තබ්බතො, සමාගච්ඡතිති වා සමාගමො, පරිසා. බිම්බිසාරපමුඛො සමාගමො බිම්බිසාරසමාගමො. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. බිම්බිසාර...පෙ.... සමාගමාදිසදිසං ඛත්තියපරිසන්ති යොජනා. අඤ්ඤෙසු වක්කවාලෙසුපි ලබ්භතෙයෙව සත්ථු ඛත්තියපරිසාදිඋපසඬකමනං. ආදිතො තෙහි සද්ධිං සත්ථු භාසනං ආලාපො. කට්ඨපටිකට්ඨනං සල්ලාපො. ධම්මුපසඤ්චිතා පුච්ඡා පටිපුච්ඡා ධම්මසාකච්ඡා. සණ්ඨානං පටිච්ච කට්ඨනං සණ්ඨානපරියායන්තා වණ්ණ-සද්දස්ස “මහන්තං හත්ථීරාපවණ්ණං අභිනිමිතින්වා”තිආදිසු (සං. නි. 1.138) විය.

“තෙස” න්ති පදං උභයපදාපෙක්ඛං “තෙසම්පි ලක්ඛණසංස්ථානං විය සත්ථු සරිරසංස්ථානං, තෙසං කෙවලං පඤ්ඤායති එවා” ති. නාපි ආමුක්කමණ්ණිකුණ්ඩලො භගවා හොතීති යොජනා. ජින්නස්සරාති ද්විධාභ්‍යුත්තස්සරා. ගග්ගරස්සරාති ජප්පරිත්තස්සරා. භාසන්තරන්ති තෙසං සත්තානං භාසතො අඤ්ඤං භාසං. විමංසාති වින්තනා. “කිමත්ථං...පෙ.... දෙසෙති” ති ඉදං නනු අත්තානං ජානාපෙත්වා ධම්මෙ කට්ඨෙ තෙසං සාතිසයො පසාදො හොතීති ඉමිනා අධිප්පායෙන චුත්තං? යෙසං අත්තානං අජානාපෙත්වා ධම්මෙ කට්ඨෙ පසාදො හොති, න ජානාපෙත්වා, තාදිසෙ සන්ධාය සත්ථා තථා කරොති. තත්ථ පයොජනමාහ “වාසනත්ථායා” ති. එවං සුතොපිති එවං අවිඤ්ඤාතදෙසකො අවිඤ්ඤාතාගමනොපි සුතො ධම්මො අත්තනො ධම්මසුධම්මතායෙව අනාගතෙ පච්චයො හොති සුභන්තස්ස.

“ආනන්දා” ති ආදිකො සඬිගීති අනාරුළ්භො පාළිධම්මො එව තථා දස්සිතො. එස නයො ඉතො පරෙසුපි එවරුපෙසු යානෙසු.

අට්ඨඅභිභායතනවණ්ණනා

173. අභිභවතීති අභිභු, පරිකම්මං, ඤාණං වා. අභිභු ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං, ඤානං. අභිභවිතඛිං වා ආරම්මණසංඛිතං ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං. ආරම්මණාභිභවනතො අභිභු ව තං ආයතනඤ්ච යොගිතො සුඛවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො, මනායතනධම්මායතනභාවතො වාතිපි සසම්පයුත්තං ඤානං අභිභායතනං. තෙනාහ “අභිභවනකාරණාති” ති ආදි. තාති භීති අභිභායතනසඤ්ඤිතාති ඤානාති. “පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතායා” ති ඉදං උභයත්ථාපි යොජෙතඛිං. කථං? පටිපක්ඛභාවෙන පච්චනිකධම්මෙ අභිභවන්ති පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතාය ආරම්මණාති අභිභවන්ති. ඤාණඛලෙනෙව හි ආරම්මණාභිභවනං විය පටිපක්ඛභවිතො පිති.

පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤාතං රූපසඤ්ඤී, න අප්පනාවසෙන. න හි පටිභාගනිමිත්තාරම්මණා අප්පනා අප්ඤ්ඤාතවිසයා සම්භවති, තං පන අප්ඤ්ඤාතපරිකම්මවසෙන ලද්ධං කසිණනිමිත්තං අවිසුද්ධමෙව හොති, න ඛනිද්ධාපරිකම්මවසෙන ලද්ධං විය විසුද්ධං.

පරිත්තාතීති යථාලද්ධාති සුප්පසරාවමත්තාති. තෙනාහ “අවධිභීතාති” ති. පරිත්තවසෙනෙවාති වණ්ණවසෙන ආභොගෙ විජ්ජමානෙපි පරිත්තවසෙනෙව ඉදං අභිභායතනං චුත්තං. පරිත්තතා හෙත්ථ අභිභවනස්ස කාරණං. වණ්ණභොගෙ සතිපි අසතිපි අභිභායතනභාවනා නාම තික්ඛපඤ්ඤස්සෙව සම්භවති, න ඉතරස්සාති ආහ “ඤාණුත්තරිකො පුග්ගලො” ති. අභිභවිත්වා සමාපජ්ජතීති එත්ථ අභිභවනං, සමාපජ්ජනඤ්ච උපචාරජ්ඣානාධිගමසමනන්තරමෙව අප්පනාකාමානුප්පාදනන්ති ආහ “සහ නිමිත්තූප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙති” ති. සහ නිමිත්තූප්පාදෙනාති ව අප්පනාපරිවාසාභාවස්ස ලක්ඛණං වචනමෙතං. යො “බිජ්ජාභිඤ්ඤො” ති චුච්චති, තතොපි ඤාණුත්තරස්සෙව අභිභායතනභාවනා. එත්ථාති එතස්මිං නිමිත්තෙ. අප්පනං පාපෙතීති භාවනං අප්පනං නෙති.

එත්ථ ව කෙවි “උප්පන්නෙ උපචාරජ්ඣානෙ තං ආරඛිත යෙ හෙට්ඨිමන්තෙන ද්වෙ තයො ජවනවාරා පවත්තන්ති, තෙ උපචාරජ්ඣානපක්ඛිකා එව, තදනන්තරඤ්ච භවධිගපරිවාසෙන, උපචාරාසෙවනාය ව විනා අප්පනා හොති, සහ නිමිත්තූප්පාදෙනෙව අප්පනං පාපෙති” ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි පරිවාසිතපරිකම්මෙන අප්පනාවාරො ඉච්ඡිතො, නාපි මහග්ගතප්පමාණජ්ඣානෙසු විය උපචාරජ්ඣානෙ එකන්තතො පච්චවෙක්ඛණා ඉච්ඡිතඛිං, තස්මා උපචාරජ්ඣානාධිගමනතො පරං කතිපයභවධිගවිත්තාවසානෙ අප්පනං පාපුණන්තො “සහ නිමිත්තූප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙති” ති චුත්තො. සහ නිමිත්තූප්පාදෙනෙවාති ව අධිප්පායිකමිදං වචනං, න නිත්තථං, අධිප්පායො චුත්තතයෙනෙව වෙදිතඛිං, න අන්තොසමාපත්තියං තදා තථාරූපස්ස ආභොගස්ස අසම්භවතො. සමාපත්තීතො චුට්ඨිතස්ස ආභොගො පුබ්බභාගභාවනායවසෙන ඤානක්ඛණෙ පවත්තං අභිභවනාකාරං ගහෙත්වා පවත්තොති දට්ඨඛිං. අභිධම්මට්ඨකථායං පන “ඉමිනා තස්ස පුබ්බභාගොගො කට්ඨො” ති (ධ. ස. අට්ඨ. 204) චුත්තං. අන්තොසමාපත්තියං තථා ආභොගාභාවෙ කස්මා “ඤානසඤ්ඤායපි” ති චුත්තන්ති ආහ “අභිභවන... පෙ.... අත්ථි” ති.

වධිභීතප්පමාණාති විපුලප්පමාණාති අත්ථො, න එකඬගුලද්වධගුලාදිවසෙන වධිභීං පාපිතාතීති තථා වධිසන්තස්සෙවෙත්ථ අසම්භවතො. තෙනාහ “මහන්තාති” ති. භත්තවධිභීතකන්ති භුඤ්ජනභාජනං වධිසේත්වා දින්තහත්තං, එකාසනෙ පුරිසෙන භුඤ්ජිතඛිභත්තතො උපධිසහත්තන්ති අත්ථො.

රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා අස්ස අත්ථිති රූපසඤ්ඤී, න රූපසඤ්ඤී අරූපසඤ්ඤී, සඤ්ඤාසිසෙන ඤානං වදති. රූපසඤ්ඤාය අනුප්පාදනං එවෙත්ථ අලාභිතා.

ඛනිද්ධාව උප්පන්නන්ති ඛනිද්ධා වත්ථුස්මිංයෙව උප්පන්නං. අභිධම්මෙ පන “අප්ඤ්ඤාතං අරූපසඤ්ඤී ඛනිද්ධා රූපාති පස්සති පරිත්තාති සුචණ්ණදුඛිකණ්ණාති...පෙ.... අප්පමාණාති සුචණ්ණදුඛිකණ්ණාති” ති (ධ. ස. 220) එවං වතුන්තං අභිභායතනානං ආගතත්තා අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) “කස්මා පන ‘යථා සුත්තන්තෙ

අප්‍රේක්ෂිත රුපසඤ්ඤා ඵලක බහිර්ග රූපානි පස්සති පරිත්තන්තිආදී වුත්තං, එවං අවත්වා ඉධ වතුසුපි අභිභායතනෙසු අප්‍රේක්ෂිතං අරුපසඤ්ඤිතාව වුත්තා”නි වොදනං කත්වා ‘අප්‍රේක්ෂිතරූපානං අනභිභවතියතෝ’නි කරණං වත්වා, තත්ථ වා හි ඉධ වා බහිර්ග රූපානෙව අභිභවිතබ්බානි, තස්මා තානි නියමතො වත්තබ්බානීති තත්‍රාපි ඉධාපි වුත්තානි.

‘අප්‍රේක්ෂිතං රුපසඤ්ඤා’නි ඉදං පන සත්ථ දෙසනාවිලාසමත්තමෙවා”නි වුත්තං. එත්ථ ව වණ්ණාභොගරහිතානි, සහිතානි ව සබ්බානි පරිත්තානි “පරිත්තානි සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානී”නි වුත්තානි, තථා අප්පමාණානි “අප්පමාණානි සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානී”නි. අත්ථි හි යො පරියායො පරිත්තානි අභිභූයා තානි වෙ කදාව වණ්ණවසෙන ආභූජිතානි භොන්නි, සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි අභිභූයානි. පරියායකථා හි සුත්තන්තදෙසනානි. අභිධම්මෙ (ධ. ස. 222) පන නිප්පරියායදෙසනත්තා වණ්ණාභොගරහිතානි විසුං වුත්තානි, තථා සහිතානි. අත්ථි හි උභයත්ථ අභිභවනවිසෙසොති. තථා ඉධ පරියායදෙසනත්තා විමොක්ඛානම්පි අභිභවනපරියායො අත්ථිති “අප්‍රේක්ෂිතං රුපසඤ්ඤා”නිආදිනා පටිමදුතියඅභිභායතනෙසු පටිමවිමොක්ඛො, තතියවතුත්ථඅභිභායතනෙසු දුතියවිමොක්ඛො, වණ්ණාභිභායතනෙසු තතියවිමොක්ඛො ව අභිභවනප්පවත්තිතො සංඝගහිතො. අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනත්තා විමොක්ඛාභිභායතනානි අසංකාරතො දස්සෙතුං විමොක්ඛෙ වජ්ජෙන්වා අභිභායතනානි කථිතානි ; සබ්බානි ව විමොක්ඛකිච්චානි කුමානානි විමොක්ඛදෙසනායං වුත්තානි. තදෙනං “අප්‍රේක්ෂිතං රුපසඤ්ඤා”නි ආගතස්ස අභිභායතනද්වයස්ස අභිධම්මෙ අභිභායතනෙසු අවචනතො “රූපි රූපානි පස්සති”නිආදිනාද්ව සබ්බවිමොක්ඛකිච්චසාධාරණවචනභාවතො වචත්ථානං කතන්ති විඤ්ඤායති. “අප්‍රේක්ෂිතරූපානං අනභිභවතියතෝ”නි ඉදං කත්ථවිපි “අප්‍රේක්ෂිතං රූපානි පස්සති”නි අවත්වා සබ්බත්ථ යං වුත්තං “බහිර්ග රූපානි පස්සති”නි, තස්ස කරණවචනං, තෙන යං අඤ්ඤාභෙතුකං, තං තෙන භෙතුතා වුත්තං. යං පන දෙසනාවිලාසභෙතුකං අප්‍රේක්ෂිතං අරුපසඤ්ඤිතාය ඵව අභිධම්මෙ (ධ. ස. 223) වචනං, න තස්ස අඤ්ඤං කරණං මග්ගිතබ්බන්ති දස්සෙති. අප්‍රේක්ෂිතරූපානං අනභිභවතියතා ව තෙසං බහිර්ග රූපානං විය අභූතත්තා. දෙසනාවිලාසො ව යථාචුත්තවචත්ථානවසෙන වෙදිතබ්බො වෙනෙයාප්‍රකාශයවසෙන විජ්ජමානපරියායකථාභාවතො. “සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානී”නි එතෙනෙව සිද්ධත්තා න නීලාදි අභිභායතනානි වත්තබ්බානීති වෙ? තං න, නීලාදියු කතාධිකාරානං නීලාදිභාවස්සෙව අභිභවනකාරණත්තා. න හි තෙසං පරිසුද්ධාපරිසුද්ධවණ්ණානං පරිත්තතා, අප්පමාණතා වා අභිභවනකාරණං, අථ බො නීලාදිභාවො ඵවානි. එතෙසු ව පරිත්තාදිකසිංහරූපෙසු යං යං වරින්ස්ස ඉමානි අභිභායතනානි ඉප්‍රේක්ෂිතානි, තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”නිආදි වුත්තං.

විජ්ජති සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිතො ආයුසංඛාරානං ඔස්සට්ඨන්තා, බුද්ධකිම්බවස්ස ව පරියොසාපිත්තා. න හෙත්ථ මාසත්තයතො පරං බුද්ධවෙනෙය්‍යා ලබ්භන්තිති.

184. සාසනස්ස වරට්ඨිති නාම සසම්භාරෙහි අරියමග්ගධම්මෙහි කෙවලෙහිති ආහ “සබ්බං ලොකියලොකුත්තරවසෙනෙව කථිත”න්ති ලොකියාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාහි විනා ලොකුත්තරධම්මසමධිගමස්ස අසම්භවතො.

තතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාගාපලොකිතවණ්ණනා

186. නාගාපලොකිතන්ති නාගස්ස විය අපලොකිතං, හත්ථිනාගස්ස අපලොකනසදිසං අපලොකනන්ති අත්ථො. ආහව්වාති ඵුසිත්වා. අඛකුසකලග්ගානි වියාති අඛකුසකානි විය අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං ලග්ගානි ආසත්තානි හුත්වා ඨිතානි. එකාබද්ධානීති අඤ්ඤමඤ්ඤං එකතො ආබද්ධානි. තස්මාති ගීවට්ඨිතං එකග්ගනානං විය එකාබද්ධභාවෙන, න කෙවලං ගීවට්ඨිතංයෙව, අපං බො සබ්බානිපි තාති බුද්ධානං යපෙත්වා බාහුසන්ධිආදිකා ද්වාදස මහාසන්ධියො, අඛගුලිසන්ධියො ව ඉතරසන්ධිසු එකාබද්ධානි හුත්වා ඨිතානි, යතො තෙසං පකතිහත්ථිතං කොට්ඨසහස්සබලප්පමාණං කායබලං හොති. වෙසාලිනගරාහිමුඛං අකාසි කණ්ටකපරිවත්තෙන විය කපිලනගරාහිමුඛං. යදි එවං කථං තං නාගාපලොකිතං නාම ජාතං? තදජ්ඣාසයං උපාදාය. හගවා හි නාගාපලොකිතවසෙනෙව අපලොකෙතුකාමො ජාතො, පුඤ්ඤානුභාවෙන පනස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානං පරිවත්ති, තෙන තං “නාගාපලොකිතං” ත්වෙව වුවිවති.

“ඉදං පච්ඡිමකං ආනන්ද තථාගතස්ස වෙසාලියා දස්සන්”න්ති නයිදං වෙසාලියා අපලොකනස්ස කාරණවචනං අනෙකන්තිකත්තා, භූතකථනමත්තං පනෙතං. මග්ගසොධනවසෙන තං දස්සෙත්වා අඤ්ඤදෙවෙත්ථ අපලොකනකාරණං දස්සෙතුකාමො “නනු වා”තිආදිමාහ. තං තං සබ්බං පච්ඡිමදස්සනමෙව අනුක්කමෙන කුසිනාරං ගන්ත්වා පරිනිබ්බාතුකාමතාය තතො තතො නික්ඛන්ත්තතා. “අනච්ඡරියත්තා”ති ඉමිනා යථාචුත්තං අනෙකන්තිකත්තං පරිහරති, තයිදං සොධනමත්තං. ඉදං පනෙත්ථ අවිපරිතං කාරණන්ති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. න හි හගවා සාපෙක්ඛො වෙසාලිං අපලොකෙසි, “ඉදං පන මෙ ගමනං අපුනරාගමන”න්ති දස්සනමුඛෙන බහුජනහිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අපලොකෙසි. තෙනාහ “අපිව වෙසාලිවාජානො”තිආදි.

අත්තකරොති සකලවට්ඨුක්ඛස්ස සකසන්තානෙ, පරසන්තානෙ ව විනාසකරො අභාවකරො. බුද්ධවක්ඛධම්මවක්ඛබුද්ධිබ්බවක්ඛමංසවක්ඛසමන්තවක්ඛසංඛාතෙහි පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා. සවාසනානං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා සාතිසයං කිලෙසපරිනිබ්බාතෙන පරිනිබ්බුතො.

වතුමහාපදෙසවණ්ණනා

187. මහාඔකාසෙහි මහන්තෙ ඔකාසෙ. මහන්තානි ධම්මස්ස පතිට්ඨාපනට්ඨානානි. යෙසු පතිට්ඨාපිතො ධම්මො නිච්ඡියති අසන්දෙහතො, කානි පන තානි? ආගමනවිසිට්ඨානි සුත්තොතරණාදීනි. දුතියවිකප්පෙ අපදිසන්තිති අපදෙසා, “සම්මුඛා මෙතං ආවුසො හගවතො සුත”න්තිආදිනා කෙනවි ආහතස්ස “ධම්මො”ති විනිවිජ්ජනෙන කාරණං. කිං පන තන්ති? තස්ස යථාහතස්ස සුත්තොතරණාදි එව. යදි එවං කථං වත්තාරොති? යස්මා ධම්මස්ස ද්වෙ සම්පරායා සන්ථා, සාවකා ව, තෙසු ව සාවකා සංඝගණපුග්ගලවසෙන තිවිධා, එවං “තුම්භාකං මයා යං ධම්මො පටිග්ගහිතො”ති අපදිසිතබ්බානං හෙදෙන වත්තාරො. තෙනාහ “සම්මුඛා මෙ තං ආවුසො හගවතො සුත”න්තිආදි. තථා ව චුත්තං නෙත්තියං. “වත්තාරො මහාපදෙසා බුද්ධාපදෙසො සංඝපදෙසො සම්බුද්ධලත්ථෙරාපදෙසො එකත්ථෙරාපදෙසො. ඉමෙ වත්තාරො මහාපදෙසා”ති (නෙත්ති. 18) බුද්ධො අපදෙසො එතස්සාති බුද්ධාපදෙසො. එස නයො සෙසෙසුපි. තෙනාහ “බුද්ධාදයො...පෙ.... මහාකාරණානි”ති.

188. නෙව අභිනන්දිතබ්බන්ති න සම්පට්ච්ඡිතබ්බං. ගන්ථස්ස සම්පට්ච්ඡනං නාම සවනන්ති ආහ “න සොතබ්බ”න්ති. පදබ්‍යාඤ්ජනානීති පදානි ව බ්‍යාඤ්ජනානි ව, අත්ථපදානි, බ්‍යාඤ්ජනපදානි වාති අත්ථො. පච්ජති අත්ථො එතෙහිති පදානි, අක්ඛරාදීනි බ්‍යාඤ්ජනපදානි. පච්ඡිතබ්බතො පදානි, සංඝකාසනාදීනි අත්ථපදානි. අට්ඨකථායංපන “පදසංඛාරානි බ්‍යාඤ්ජනානි”ති බ්‍යාඤ්ජනපදානෙව චුත්තානි”ති කෙවි, තං න, අත්ථං බ්‍යාඤ්ජෙත්තිති බ්‍යාඤ්ජනානි, බ්‍යාඤ්ජනපදානි, තෙහි බ්‍යාඤ්ජිතබ්බතො බ්‍යාඤ්ජනානි, අත්ථපදානීති උභයසංගහතො. ඉමස්මිං යානෙහි තෙනාහතසුත්තස්ස ඉමස්මිං පදෙසෙ. පාළි චුත්තානි කෙවලො පාළිධම්මො පවත්තො. අත්ථො චුත්තොති පාළියා අත්ථො පවත්තො නිද්දිට්ඨො. අනුසන්ධි කථිතොති යථාරද්ධදෙසනාය, උපරි දෙසනාය ව අනුසන්ධානං කථිතං සම්බන්ධො කථිතො . පුබ්බාපරං කථිතන්ති පුබ්බෙනාපරං අවිරුජ්ඣකාඤ්ඤෙව විසෙසාධානඤ්ච කථිතං පකාසිතං. එවං පාළිධම්මාදීනි සම්මදෙව සල්ලක්ඛෙත්වා ගහණං සාධුකං උග්ගහණන්ති ආහ “සුට්ඨි ගහෙත්වා”ති. සුත්තෙ ඔතාරෙතබ්බානීති ඤාණෙන සුත්තෙ ඔගාහෙත්වා තාරෙතබ්බානි, තං පන ඔගාහෙත්වා තරණං

තත්ව ඔතරණං අනුප්පවෙසනං හොතිති වුත්තං “සුත්තෙ ඔතාරෙතබ්බානි”ති. සංසන්දෙන්වා දස්සනං සන්දස්සනානි ආහ “චිතයෙ සංසන්දෙතබ්බානි”ති.

කිං පන තං සුත්තං, කො වා චිතයොති විචාරණාය ආවරියානං මනිහෙදමුඛෙන තමත්ථං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි වුත්තං. චිතයොති විහඬිගපායමාහ. සො හි මානිකාසඤ්ඤිතස්ස සුත්තස්ස අත්ථසුවනතො “සුත්ත”න්ති වත්තබ්බතං අරහති. විවිධනයත්තා, විසිට්ඨනයත්තා ච චිතයො, බන්ධකපායො. එවන්ති එවං සුත්තචිතයෙසු පරිග්ගය්හමානෙසු චිතයපිටකමිපි න පරියාදියති පරිවාරපාළියා අසඬගහිතත්තා. සුත්තන්තාහිධම්මපිටකානි වා සුත්තං අත්ථසුවනාදිඅත්ථසම්භවතො. එවම්මිති “සුත්තන්තාහිධම්මපිටකානි සුත්තං, චිතයපිටකං චිතයො”ති එවං සුත්තචිතයවිභාගෙ වුවිචමානෙපි. න තාව පරියාදියන්තිති න තාව අනවසෙසතො පරිග්ගය්හන්ති, කස්මාති ආහ “අසුත්තනාමකඤ්ඡි”තිආදි. යස්මා “සුත්ත”න්ති ඉමං නාමං අනාරොපෙත්වා සඬිගිතමිපි ජාතකාදිබුද්ධවචනං අත්ථී, තස්මා වුත්තනයෙන තිණි පිටකානි න පරියාදිණිණානිති. සුත්තනිපාතඋදානඉතිවුත්තකාදිනි දීඝනිකායාදයො විය සුත්තනාමං ආරොපෙත්වා අසඬිගිතානිති අධිප්පායෙ පනෙත්ථ ජාතකාදිහි සද්ධිං තානිපි ගහිතානි. බුද්ධවංසවරියාපිටකානං පනෙත්ථ අග්ගහණෙ කාරණං මග්ගිතබ්බං, කිං වා තෙන මග්ගනෙන? සබ්බොපායං වණ්ණනානායො ථෙරවාදං දස්සනමුඛෙන පටික්ඛිත්තො එවාති.

අත්ථීති කිං අත්ථී, අසුත්තනාමකං බුද්ධවචනං නත්ථී එවාති දස්සෙති. තථා හි නිදානවණ්ණනායං (දී. නි. වී. 1.පයමමහාසඬිගිතිකථාවණ්ණනා; සාරත්ථ. වී. 1.පයමමහාසඬිගිතිකථාවණ්ණනා) අම්මෙහි වුත්තං “සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධයො පරෙ”ති. තං සබ්බං පටික්ඛිපිත්වා “සුත්තන්ති චිතයො”තිආදිනා වුත්තං සංවණ්ණනානායං “නායමත්ථො ඉධාධිප්පෙතො”ති පටිසොධෙත්වා. විනෙති එතෙන කිලෙසෙති චිතයො, කිලෙසචිතයනුපායො, සො එව ච නං කරොතිති කාරණන්ති ආහ “චිතයො පන කාරණං”න්ති.

ධම්මෙති පරියත්තිධම්මෙ. සරාගායාති සරාගභාවාය කාමරාගභවරාගපරිබුහනාය. සඤ්ඤොගායාති හවසංයොජනාය. ආවයායාති වට්ටස්ස වඩ්ඪන්තථාය. මනිව්ඡනායාති මනිව්ඡනාවාය. අසන්තුට්ඨියාති අසන්තුට්ඨිභාවාය. සඬගණිකායාති කිලෙසසඬගණගණසඬගණවිභාරාය. කොසප්පායාති කුසිතභාවාය. දුබ්භරතායාති දුප්පොසතාය. විරාගායාති සකලවට්ටතො විරජ්ජන්තථාය. විසඤ්ඤොගායාති කාමභවාදිහි විසංයුජ්ජන්තථාය. අපවයායාති සබ්බස්සාපි වට්ටස්ස අපවයනාය, නිබ්බානායාති අත්ථො. අප්පිව්ඡනායාති පච්චයප්පිව්ඡනාදිවසෙන සබ්බසො ඉච්ඡාපගමාය. සන්තුට්ඨියාති ද්වාදසවිධසන්තුට්ඨිභාවාය. පච්චෙකායාති පච්චිත්තභාවාය, කායවිචෙකාදිතද්ධගවිචෙකාදිවිචෙකසිද්ධියා. විරියාරම්භායාති කායිකස්ස වෙව, චෙතසිකස්ස ව විරියස්ස පග්ගහණත්ථාය. සුභරතායාති සුඛපොසන්තථාය. එවං යො පරියත්තිධම්මො උග්ගහණධාරණපරිපුච්ඡාමනසිකාරවසෙන යොනියො පටිපජ්ජන්තස්ස සරාගාදිභාවපරිපජ්ජනස්ස කාරණං හුත්වා විරාගාදිභාවාය සංවත්තති, එකංසතො එසො ධම්මො. එසො චිතයො, සම්මදෙව අපායාදිසු අපනතවසෙන ධාරණතො, කිලෙසානං චිතයනතො, සත්ථු සම්මාසම්මුද්ධස්ස ඔවාදානුසිට්ඨිභාවතො එතං සත්ථුසාසනන්ති ධාරෙය්සාසි ජානෙය්සාසි, අවබුද්ධෙය්සාසිති අත්ථො. වතුසච්චස්ස සුවනං සුත්තන්ති ආහ “සුත්තෙති තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ”ති. තෙපිටකඤ්ඤි බුද්ධවචනං සච්චවිනිමුත්තං නත්ථී. රාගාදිචිතයනකාරණං තථාගතෙන සුත්තපදෙන පකාසිතන්ති ආහ “චිතයෙති එතස්මිං රාගාදිචිතයකාරණෙ”ති.

සුත්තෙ ඔසරණඤ්ඤෙත්ථ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ පරියාපන්නතාවසෙනෙව වෙදිතබ්බං, න අඤ්ඤාථාති ආහ “සුත්තපටිපාටියා කත්ථවි අනාගන්ත්වා”ති. ඡල්ලිං උට්ඨපෙත්වාති අරොගස්ස මහතො රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො උපක්කමෙන ඡල්ලියා සකලිකාය, පපටිකාය වා උට්ඨපනං විය අරොගස්ස සාසනධම්මස්ස තිට්ඨතො බ්‍යඤ්ජනමත්තෙන තප්පරියාපන්නං විය හුත්වා ඡල්ලිසදිසං පුබ්බාපරවිරුද්ධතාදිදොසං උට්ඨපෙත්වා පරිදීපෙත්වා, තාදිසාති පන එකංසතො ගුල්භවෙස්සන්තරාදිපරියාපන්නානි හොන්තිති ආහ “ගුල්භවෙස්සන්තරං...පෙ.... පඤ්ඤායන්තිති අත්ථො”ති . රාගාදිචිතයෙති රාගාදීනං චිතයනත්ථෙ. තදාකාරතාය න පඤ්ඤායමානානි න දිස්සමානානි ඡඩ්ඛෙතබ්බානි වජ්ජිතබ්බානි න ගහෙතබ්බානි. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

ඉමස්මිං පන ධානෙති ඉමස්මිං මහාපදෙසනිද්දෙසට්ඨානෙ. “සුත්තෙ වත්තාරො මහාපදෙසා”තිආදිනා වුත්තමිපි අවුත්තෙන සද්ධිං ගහෙත්වා පකිණ්ණකකථාය මානිකං උද්දිසති. ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො පඤ්ඤො, තස්ස විස්සජ්ජනානි පඤ්ඤාබ්‍යාකරණානි, අත්ථසුවනාදිඅත්ථෙපන සුත්තං, පාළි, තං සුත්තං අනුලොමෙති අනුකුලෙතිති සුත්තානුලොමං, මහාපදෙසො. ආවරියා වදන්ති සංවණ්ණෙන්නි පාළි. එතෙනානි ආවරියවාදො අට්ඨකථා. තස්ස තස්ස ථෙරස්ස අත්තතො එව මති අධිප්පායොති අත්තතොමති. ධම්මවිනිව්ඡයෙ පත්තෙති ධම්මෙ විනිව්ඡිතිතබ්බෙ උපට්ඨිතෙ. ඉමෙති අනන්තරං වුත්තා වත්තාරො මහාපදෙසා. පමියති ධම්මො පරිච්ඡිජ්ජති විනිව්ඡියති එතෙනානි පමාණං. තෙනාහ “යං එත්ථ සමෙති”තිආදි. ඉතරන්ති මහාපදෙසෙසු අසමෙත්තං. පුන ඉතරන්ති අකප්පියං අනුලොමෙත්තං කප්පියං පටිබාහන්තං සන්ධායාහ.

එකංසෙනෙව බ්‍යාකාතබ්බො විස්සජ්ජෙතබ්බොති එකංසබ්‍යාකරණියො. විභජ්ජාති පුච්ඡිතමත්ථං අවධාරණාදිහෙදෙන විභජිත්වා. පටිපුච්ඡාති පුච්ඡන්තං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා. යපනීයොති තිධාපි අවිස්සජ්ජනියත්තා

යපනියො බ්‍යාකරණං අකත්වා යපෙනබ්බො. “වක්ඛුං අනිච්ච”න්ති පඤ්ඤා උත්තරපදාවධාරණං සන්ධාය “එකංසෙනෙව බ්‍යාකාතබ්බ”න්ති චූත්තං නිච්චතාය ලෙසස්සාපි තත්ථ අභාවතො. පුරිමපදාවධාරණෙ පන විභජ්ජනාකරණියතා වක්ඛුසොතෙසු විසෙසත්ථසාමඤ්ඤත්ථානං අසාධාරණභාවතො. ද්විත්තං තෙසං සදිසතාවොදනා පටිපුච්ඡනමුඛෙනෙව බ්‍යාකරණියා පටික්ඛෙපවසෙන, අනුඤ්ඤාතවසෙන ව විස්සජ්ජිතබ්බතොති ආහ “යථා වක්ඛු, තථා සොතං...පෙ.... අයං පටිපුච්ඡාබ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො”ති. තං ජීවං තං සරීරන්ති ජීවසරීරානං අනඤ්ඤතාපඤ්ඤො. යස්ස යෙන අනඤ්ඤතාවොදිතා, සො එව පරමත්ථතො නුපලබ්භතිති වඤ්ඤාතනයස්ස මත්තෙයාතාකිත්තසදිසොති අබ්‍යාකාතබ්බතාය යපනියො චූත්තොති. ඉමානි චත්තාරි පඤ්ඤාබ්‍යාකරණානි පමාණං තෙනෙව නයෙන තෙසං පඤ්ඤානං බ්‍යාකාතබ්බතො.

විනයමහාපදෙසො කප්පියානුලොමවිධානතො නිජපරියායතො අනුලොමකප්පියං නාම, මහාපදෙසභාවෙන පන තංසදිසතාය සුත්තන්තමහාපදෙසෙසුපි “අනුලොමකප්පිය”න්ති අයං අට්ඨකථාවොභාරො. යදිපි තත්ථ තත්ථ භගවතා පවත්තිතපකිණ්ණකදෙසනාව අට්ඨකථා, සා පන ධම්මසඬ්ඛිගාහකෙහි පට්ඨං තිණි පිටකානි සඬ්ඛිගායිත්වා තස්ස අත්ථවණ්ණනානුරූපෙනෙව වාවනාමග්ගං ආරොපිතත්තා “ආවරියවාදො”ති චූච්චති ආවරියා වදන්ති සංවණ්ණෙත්ති පාළිං එතෙනාති. තෙනාහ “ආවරියවාදො නාම අට්ඨකථා”ති. තිස්සො සඬ්ඛිතියො ආරුළුහො එව ව බුද්ධවචනස්ස අත්ථසංවණ්ණනාභූතො කථාමග්ගො මහින්දත්ථෙරෙන තම්බපණ්ණිදීපං ආභතො පච්ඡා තම්බපණ්ණියෙහි මහාපෙරෙහි සීහළභාසාය යපිතො නිකායන්තරලද්ධිසඬ්ඛිකරපරිහරණත්ථං. අත්තනොමති නාම පෙරවාදො. තායග්ගාහෙනාති සුත්තාදිතො ලබ්භමානනයග්ගහණෙන. අනුබුද්ධියාති සුත්තාදීනියෙව අනුගතබුද්ධියා. අත්තනො පටිභානන්ති අත්තනො එව තස්ස අත්ථස්ස චූත්තනයෙන උපට්ඨානං, යථාඋපට්ඨිතා අත්ථා එව තථා චූත්තා. සමෙන්තමෙව ගහෙනබ්බන්ති යථා සුත්තෙන සංසන්දති, එවං මහාපදෙසතො අත්ථා උද්ධරිතබ්බාති දස්සෙති. පමාදපාඨවසෙන ආවරියවාදස්ස කදාපි පාළියා අසංසන්දනාපි සියා, සො න ගහෙනබ්බොති දස්සෙත්තො ආහ “ආවරියවාදොපි සුත්තෙන සමෙන්තොයෙව ගහෙනබ්බො”ති. සබ්බද්දුබ්බලා පුග්ගලස්ස සයං පටිභානභාවතො. තථා ව සාපි ගහෙනබ්බා, කිදිසි? සුත්තෙන සමෙන්තා යෙව්නි යොජනා. තාසුති තිසු සඬ්ඛිතියු. “ආගතමෙව පමාණ”න්ති ඉමිනා මහාකස්සපාදිහි සඬ්ඛිතමෙව “සුත්ත”න්ති ඉධාධිප්පෙතන්ති තදඤ්ඤස්ස සුත්තභාවමෙව පටික්ඛිපති. තදත්ථා එව හි තිස්සො සඬ්ඛිතියො. තත්ථාති ගාරය්හසුත්තෙන. න වෙව සුත්තෙ ඔසරන්ති, න ව විනයෙ සන්දිස්සන්තිති වෙදිතබ්බාති තස්ස අසුත්තභාවතො තෙන “අනුලොමකප්පියං සුත්තෙන සමෙන්තමෙව ගහෙනබ්බ”න්ති චූත්තං එවත්ථං නිගමනවසෙන නිදස්සෙති. සබ්බත්ථ “න ඉතර”න්ති වචනං තත්ථ තත්ථ ගහිතාවධාරණඵලදස්සනං දට්ඨබ්බං.

කම්මාරසුත්තචූත්තචූච්චණ්ණා

189. සුකරමද්දවන්ති වනවරාහස්ස මුදුමංසං. යස්මා චූත්තො අරියසාවකො සොතාපන්නො, අඤ්ඤෙ ව භගවතො, හික්ඛුසඬ්ඛිස්ස ව ආභාරං පටියාදෙන්තා අනවජ්ජමෙව පටියාදෙන්ති, තස්මා චූත්තං “පවත්තමංස”න්ති. තං කිරාති “නාතිතරුණස්ස”තිආදිතා චූත්තවිසෙසං. තථා හි තං “මුදු වෙව සිනිද්ධඤ්චා”ති චූත්තං. මුදුමංසභාවතො හි අභිසඬ්ඛරණවිසෙසෙන ව “මද්දව”න්ති චූත්තං. ඔජං පක්ඛිපිංසු “අයං භගවතො පච්ඡිමකො ආභාරො”ති පුඤ්ඤවිසෙසාපෙක්ඛාය, තං පන තථාපක්ඛිත්තදිබ්බොජනය ගරුතරං ජාතං.

අඤ්ඤෙ යං දුජ්ජීරං, තං අජානන්තා “කස්සපි අදත්ථා විනාසිත”න්ති උපවදෙය්‍යුන්ති පරුපවාදමොචනත්ථං භගවා “නාහං ත”න්තිආදිතා සිහනාදං නදති.

190. කථං පනායං සීහනාදො නනු තං භගවතොපි සම්මාපරිණාමං න ගතන්ති? නයිදං එවං දට්ඨබ්බං, යස්මා “සම්මදෙව තං භගවතො පරිණාමං ගත”න්ති වත්තුං අරහති තප්පව්වයා උප්පන්නස්ස විකාරස්ස අභාවතො, අඤ්ඤපච්චයස්ස ව විකාරස්ස මුදුභාවං ආපාදිතත්තා. තෙනාහ “න පන භුත්තප්පව්වයා”තිආදි. න හි භගවා, අඤ්ඤෙ වා පන බිණාසවා නවවෙදනුප්පාදනවසෙන ආභාරං පරිභුඤ්ජන්ති අට්ඨකථාසමන්තාගතමෙව කත්වා ආභාරස්ස උපභුඤ්ජනතො. යදි එවං කස්මා පාළියං “හත්තං භුත්තාචස්ස බරො ආබාධො උප්පජ්ජී”තිආදි චූත්තං? තං භොජනුත්තරකාලං උප්පන්නත්තා චූත්තං. “න පන භුත්තප්පව්වයා”ති චූත්තො වායමත්ථො අට්ඨකථායං. කතුපච්චිතස්ස ලද්ධොකාසස්ස කම්මස්ස වසෙන බලවතිපි රොගෙ උප්පන්නෙ ගරුසිනිද්ධිභොජනප්පව්වයා වෙදනානිග්ගහො ජාතො, තෙනාහ “යදි හී”තිආදි. පත්ථිතට්ඨානෙති ඉච්ඡිතට්ඨානෙ, ඉච්ඡා වස්ස තත්ථ ගත්ත්වා විනෙතබ්බවෙනෙය්‍යාපෙක්ඛා දට්ඨබ්බා. ගාථායම්පි “සුත”න්ති ඉමිනා සුතමත්තං, පරෙසං වචනමත්තමෙතං, න පන භොජනප්පව්වයා ආබාධං ථුසි ධිරොති දස්සෙති.

පානීයාහරණචණ්ණා

191. පසන්නභාවෙන උදකස්ස අච්ඡභාවො වෙදිතබ්බොති ආහ “අච්ඡොදකාති පසන්නොදකා”ති. සාදුරස්ත්තා සාතතාති ආහ “මධුරොදකා”ති. තනුකමෙව සලිලං විසෙසතො සීතලං, න බහලන්ති ආහ “තනුසීතලසලිලා”ති. නික්කද්දමාති සෙතභාවස්ස කාරණමාහ. පඬ්ඛිකවික්ඛල්ලාදිවසෙන හි උදකස්ස විචණ්ණතා, සභාවතො පන තං සෙතවණ්ණං එවාති.

192. ධුරවාතෙති පටිමුඛවාතෙ. දීඝපිඨගලොති දිසො හුත්වා පිඨගලවක්ඛුකො. පිඨගලක්ඛිකො හි සො “ආළාරො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. එවරුපනිති දක්ඛති කර්ස්සති භවිස්සතිති ඊදිසං. ඊදිසෙසුති යත්‍ර යංවාති එවරුපනිපාතසද්දයුත්තට්ඨානෙසු.

193. විවරන්තියො මෙසගඛිතො නිච්ඡරන්තියො විය හොන්තිති වුත්තං “නිච්ඡරන්තියුති විවරන්තියු”ති. නවවිධායාති නවප්පකාරාය. නවසු හි පකාරෙසු එකවිධාපි අසනි තප්පරියාපන්නතාය “නවවිධා” ත්වෙව වුච්චති. ඊදිසි හි එසා රුළුහි අට්ඨවිමොක්ඛපත්තිපි සමඤ්ඤා විය. අසඤ්ඤං කරොති, යො තස්සා සද්දෙන , තෙජසා ව අප්ඤ්ඤාත්ථටො. එකං වක්කන්ති එකං මණ්ඩලං. සඬකාරං තිරෙන්ති පරිච්ඡිප්පන්ති විය දස්සෙතිති සතොරො. ගග්ගරායමානාති ගග්ගරාතිසද්දං කරොන්ති, අනුරවදස්සනඤ්ඤෙනං. කපිසීසාති කපිසීසාකාරවති. මච්ඡවිලොලිකාති උදකෙ පරිප්පන්දමානමච්ඡො විය විලුලිතාකාරා. කුක්කුටසදිසාති පසාරිතපක්ඛකුක්කුටාකාරා. නඬගලස්ස කස්සනකාලෙ කස්සකානං හත්ථෙන ගහෙනබ්බට්ඨානෙ මණිකා හොති, තං උපාදාය නඬගලං “දණ්ඩමණිකා”ති වුච්චති, තස්මා දණ්ඩමණිකාකාරා දණ්ඩමණිකා. තෙනාහ “නඬගලසදිසා”ති. දෙවෙ වස්සන්තෙපි සපොතිභුතතාය උදකෙන අතෙමෙතබ්බතො මහාසනි “සුක්ඛාසනි”ති වුත්තා. තෙනාහ “පතිතට්ඨානං සමුත්සාටෙති”ති.

භුසාගාරකෙති භුසමයෙ අගාරකෙ. තත්ථ කිර මහන්තං පලාලපුඤ්ජං අඛිහන්තරතො පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා සාලාසදිසං පබ්බජිතානං වසනායොග්ගට්ඨානං කතං, තදා භගවා තත්ථ වසි, තං පන බලමණ්ඩලං සාලාසදිසන්ති ආහ “බලසාලාය”න්ති. එත්ථාති හෙතුමිති භුමිමවචනන්ති ආහ “එතස්මිං කාරණෙ”ති, අසනිපාතෙන ඡන්තං ජනානං හතකාරණෙති අත්ථො. සො ත්වං හත්තෙති අයමෙව වා පායො.

194. සිඬගී නාම කිර උත්තමං අතිවිය පහස්සරං බුද්ධානං ඡවිවණ්ණොභාසං දෙවලොකතො ආගතසුවණ්ණං. තෙනෙවාහ “සිඬගීසුවණ්ණවණ්ණ”න්ති. “කිං පන ථෙරො තං ගණ්හි”ති සයමෙව පුච්ඡං සමුට්ඨාපෙත්වා තත්ථ කාරණං දස්සෙත්තො “කිඤ්චාපි”තිආදිමාහ. තෙනෙව කාරණෙනාති උපට්ඨාකට්ඨානස්ස මත්ථකප්පන්ති, පරෙසං වචනොකාසපච්ඡෙදනං, තෙන වත්ථෙන සත්ථු පුප්පනං, සත්ථු අප්ඤ්ඤාසයානුවත්තනන්ති ඉමීනා තෙනෙව යථාචුත්තෙන චතුබ්බිධෙන කාරණෙන.

195. ථෙරො ව තාවදෙව තං සිඬගීවණ්ණං මට්ඨදුස්සං භගවතො උපනාමෙසි “පටිග්ගණ්හතු මෙ හත්තෙ භගවා ඉමං මට්ඨදුස්සං, තං මමස්ස දීඝරත්තං භිතාය සුඛායා”ති. පටිග්ගහෙසි භගවා, පටිග්ගහෙත්වා ව නං පරිභුඤ්ජි. තෙන වුත්තං “භගවාපි තතො එකං නිවාසෙසි, එකං පාරුජි”ති. තාවදෙව කිර තං භික්ඛු ඔවට්ටිකරණමත්තෙන තුන්තකම්මං නිට්ඨාපෙත්වා ථෙරස්ස උපනෙසුං, ථෙරො භගවතො උපනාමෙසි. හතච්චිකං වියාති පටිහතප්පහං, විය-සද්දො නිපාතමත්තං. භගවතො හි සරීරප්පහාහි අභිභුයාමානා තස්ස වත්ථයුගස්ස පහස්සරතා නාහොසි. අන්තන්තෙනෙවාති අන්තො අන්තො එව, අඛිහන්තරතො එවාති අත්ථො. තෙනාහ “බහිපනස්ස පහා නත්ථි”ති.

“පසන්තරුපං සමුට්ඨාපෙති”ති එතෙනෙතස්ස ආහාරස්ස භුත්තප්පච්චියා න සො රොගොති අයමත්ථො දිපිතො. ද්විසු කාලෙසු එවං හොති ද්විත්තං නිබ්බානධාතුනං සමධිගමසමයභාවතො. උපවත්තෙන අන්තරෙන යමකසාලානන්ති එත්ථ වත්තබ්බං පරතො ආගමිස්සති.

196. සබ්බං සුවණ්ණවණ්ණමෙව අහොසි අතිවිය පරිසුද්ධාය පහස්සරාය එකග්ගනාය භගවතො සරීරප්පහාය නිරන්තරං අභිභුතත්තා.

ධම්මෙති පරියත්තිධම්මෙ. පවත්තාති පාවචනභාවෙන දෙසෙතා. පුරතොව නිසිදි ඔවාදප්පට්ඨකරණභාවතො.

197. දානානිසංසසඬිබාතා ලාභාති වණ්ණදානබලදානාදිහෙදා දානස්ස ආනිසංසසඤ්ඤිතා දිට්ඨධම්මිකා, සම්පරායිකා ව ලාභා ඉච්ඡිතබ්බා. තෙ අලාභාති තෙ සබ්බෙ තුය්හං අලාභා, ලාභා එව න හොන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙ පච්චක්ඛතුතෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භවා දිට්ඨධම්මිකා. සම්පරෙතබ්බතො පෙච්ච ගත්තබ්බතො “සම්පරායො”ති ලද්ධනාමෙ පරලොකෙ භවා සම්පරායිකා. දිට්ඨධම්මිකා ව සම්පරායිකා ව දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකා. දානානිසංසසඬිබාතා ලාභාති දානානිසංසභුතා ලාභා. සබ්බථා සමමෙව හුත්වා සමං එලං එතෙසං න එකදෙසෙනාති සමසමඵලා. පිණ්ඩපාතාති තබ්බිසයං දානමයං පුඤ්ඤමාහ.

යදි බෙත්තවසෙන තෙසං සමඵලතා අධිප්පෙතා, සතිපි එකසන්තානභාවෙ පුපුප්පනඅරහන්තභාවසිද්ධං නනු තෙසං බෙත්තං විසිට්ඨන්ති දස්සෙතුං “නනු වා”තිආදිමාහ. පරිනිබ්බානසමකායාති කිලෙසපරිනිබ්බානබන්ධපරිනිබ්බානභාවෙන පරිනිබ්බානසමකාය. “පරිභුඤ්ජිත්වා පරිනිබ්බුතො”ති එතෙන යථා පණිතපිණ්ඩපාතපරිභොගුපත්ථම්භිතරුපකායසන්තීස්සයො ධම්මකායො සුබ්බෙනෙව කිලෙසෙ පරිච්චජි, හොජනසප්පායසංසිද්ධියා එවං සුබ්බෙනෙව බන්ධෙ පරිච්චජිති එවං කිලෙසපරිච්චාගස්ස, බන්ධපරිච්චාගස්ස ව

සුබසිද්ධිනිමිත්තතාය උභින්නං පිණ්ඩපාතානං සමඵලතා ජොතිතා. “පිණ්ඩපාතසීයෙන ච පිණ්ඩපාතදානං ජොතිත”න්ති චූත්තො වායමත්ථො. යථා හි සුජාතාය “ඉමං ආහාරං නිස්සාය මය්හං දෙවතාය චණ්ණසුබ්බලාදිගුණා සම්මදෙව සම්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති උළාරො අජ්ඣාසයො තදා අහොසි, එවං චූන්දස්සපි කම්මාරපුත්තස්ස “ඉමං ආහාරං නිස්සාය භගවතො චණ්ණසුබ්බලාදිගුණා සම්මදෙව සම්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති උළාරො අජ්ඣාසයොති එවම්පි නෙසං උභින්නං සමඵලතා වෙදිතබ්බා. සතිපි චතුර්විසතිකොට්ඨකසහස්සසමාපත්තිනං දෙවසිකං චළඤ්ජනසමාපත්තිභාවෙ යථා පන අභිසම්බුද්ධිකාදිවසෙ අභිනවච්ඡස්සනං පට්ඨපෙත්තො රූපසත්තකාදි (විසුද්ධි. ටී. 2.707 චිත්ථාරො) වසෙන චුද්දසභාකාරෙහි සන්නෙත්වා මහාවිපස්සනාමුඛෙන තා සමාපත්තියො සමාපජ්ජී, එවං පරිනිබ්බානදිවසෙපි සබ්බා තා සමාපජ්ජීති එවං සමාපත්තිසමත්තායපි නෙසං සමඵලතා. චූන්දස්ස තාව අනුස්සරණං උළාරතරං හොතු භගවතො දින්නභාවෙන අඤ්ඤාත්තභාවතො, සුජාතාය පන කථං දෙවතාය දින්නන්ති? එවංසඤ්ඤාභාවතොති ආහ “සුජාතා වා”තිආදි. අපරභාගෙහි අභිසම්බොධිතො අපරභාගෙ. පුන අපරභාගෙහි පරිනිබ්බානතො පරතො. ධම්මසීසන්ති ධම්මානං මත්ථකභූතං නිබ්බානං. මෙ ගතිතන්ති මම වසෙන ගතිනං. තෙනාහ “මය්හං කිරා”තිආදි.

අධිපතිභාවො ආධිපතෙය්‍යන්ති ආහ “ජෙට්ඨභාවසංවත්තනියක”න්ති.

සංවරෙති සීලසංවරෙ. වෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවිධං වෙරං. තඤ්ඤි වෙරිධම්මභාවතො, වෙරහෙතුතාය ච “වෙර”න්ති චූච්චති. කොසල්ලං චූච්චති ඤාණං, තෙන යුත්තො කුසලොති ආහ “කුසලො පන ඤාණසම්පන්නො”ති. ඤාණසම්පදා නාම ඤාණපාරිපුරි, සා ච අග්ගමග්ගවසෙන වෙදිතබ්බා, අග්ගමග්ගො ච නිරවසෙසතො කිලෙසෙ පජ්ඣන්ති ආහ “අරියමග්ගෙන...පෙ.... ජහාති”ති. ඉමං පාපකං ජහිත්වාති දානෙන තාව ලොභමච්ඡරියාදිපාපකං, සීලෙන පාණාතිපාතාදිපාපකං ජහිත්වා තදභිගවසෙන පහාය තතො සමඵච්ඡස්සනාධම්මෙහි වික්ඛම්භනවසෙන, තතො මග්ගපටිපාටියා සමුච්ඡෙදවසෙන අනවසෙසං පාපකං පහාය. තථා පහින්නතා එව රාගාදීනං ඛයා කිලෙසනිබ්බානෙන සබ්බසො කිලෙසචූපසමෙන නිබ්බුතො පරිනිබ්බුතොති සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනාය කුටං ගණ්හන්තො “ඉති චූන්දස්ස...පෙ.... සම්පජ්ජමානො උදානං උදානෙසී”ති.

චතුත්ථභාණුවාරචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

යමකසාලචණ්ණනා

198. එවං තං කුසිනාරායං හොතීති යථා අනුරාධපුරස්ස පූජාරාමො දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං, එවං තං උය්‍යානං කුසිනාරාය දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං හොති. තස්මාති යස්මා නගරං පවිසිතුකාමා උය්‍යානතො උපෙච්ච වත්තන්ති ගච්ඡන්ති එතෙනාති “උපවත්තන”න්ති චූච්චති, තං සාලපන්තිභාවෙන ඨිතං සාලවනං. අන්තරොතාති වෙමජ්ඣෙධං. තස්ස කිර මඤ්චකස්සාති තත්ථ පඤ්ඤපියමානස්ස තස්ස මඤ්චකස්ස. තත්තාපි...පෙ.... එකො පාදභාගස්ස, තස්මා “අන්තරෙන යමකසාලාන”න්ති චූත්තං. සංසිඛ්ඛිත්වාති අඤ්ඤමඤ්ඤආසත්තට්ඨපසාඛතාය සංසිඛ්ඛිත්වා විය. “ධීතසාඛා”තිපි චූත්තං අට්ඨකථායං. යං පන පාළියං “උත්තරසීසකං මඤ්චකං පඤ්ඤපෙහී”ති චූත්තං, තං පච්ඡිමදස්සනං දට්ඨං ආගතානං දෙවතානං දට්ඨං යොග්‍යතාවසෙන චූත්තං. කෙච් පන “උත්තරදිසාවිලොකනමුඛං පුබ්බදිසාසීසකං කත්වා මඤ්චකං පඤ්ඤපෙහීති අත්ථො”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං.

එතෙ නාගානමුත්තමාති එතෙ ගොත්තතො ගොවරිආදිනාමකා හත්ථිනාගෙසු බලෙන සෙට්ඨකමා. මජ්ඣිමට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.148) පන කෙච් හත්ථිනො ඉතො අඤ්ඤා ආගතා, සො පන තෙසං නාමමත්තකතො හෙදො දට්ඨබ්බො.

පරිභුත්තකාලතො පට්ඨාය...පෙ.... පරික්ඛයං ගතං, “න පන පරිභුත්තස්පච්චයා”ති හෙට්ඨා චූත්තනයෙනෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. චඞ්චගාරෙති ඌමියං. කතොකාසස්ස කම්මස්ස වසෙන යථාසමුට්ඨිතො රොගො ආරොග්‍යං අභිමද්දතීති කත්වා එතමත්ථං දස්සෙන්නො “වියා”ති චූත්තං. යස්මා භගවා හෙට්ඨා චූත්තනයෙන කප්පං, කප්පාවසෙසං වා යාතුං සමත්ථො එව, තත්තකං කාලං යානෙ පයොජනාභාවතො ආයුසඞ්ඛාරෙ ඔස්සජ්ජිත්වා තාදිසස්ස කම්මස්ස ඔකාසං අදාසි, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙන්නො “වියා”තිපි වත්තුං යුජ්ජතියෙව.

කුසලං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති “එවං මහජ්ජලං, එවං මහානිසංසං, මහානුභාවඤ්ච තං කුසල”න්ති.

එකස්සාපි සත්තස්ස වට්ඨකක්ඛචූපසමො බුද්ධානං ගරුතරො හුත්වා උපට්ඨාති අතිදුල්ලභභාවතො, තස්මා “අපරමපි පස්සති”තිආදි චූත්තං, ස්වායමත්ථො මාගණ්ඨියසුත්තෙන (සු. නි. 841) දිපෙතබ්බො.

තතියං පන කාරණං සත්තානං උප්පජ්ජනකඅනත්ථපරිහරණන්ති තං දස්සෙන්නො පුන “අපරමපි පස්සති”තිආදිමාහ.

සීහසෙය්‍යන්ති. එත්ථ සයනං සෙය්‍යා, සීහස්ස විය සෙය්‍යා සීහසෙය්‍යා, තං සීහසෙය්‍යං. අථ වා සීහසෙය්‍යන්ති සෙට්ඨසෙය්‍යං, යදිදං අත්ථද්වයං පරතො ආගමීස්සති.

“වාමෙන පස්සෙන සෙන්ති” නි එවං චුත්තා කාමභොගිසෙය්‍යා, දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථී දක්ඛිණභත්ථස්ස සරීරග්ගණාදියොගක්ඛමතො, පුරිසවසෙන වෙනං චුත්තං.

එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති දුක්ඛුප්පත්තිතො.

අයං සීහසෙය්‍යාති අයං එවං චුත්තා සීහසෙය්‍යා. “තෙජ්‍ජස්සදත්තා” නි ඉමිනා සීහස්ස අභිරුභාවං දස්සෙති. භීරුකා හි සෙසමිභා අත්තනො ආසයං පටිසිත්වා සන්තාසපුබ්බකං යථා තථා සයන්ති, සීහො පන අභිරුභාවතො සතොකාරී භික්ඛු විය සතිං උපට්ඨාපෙත්වා ව සයති. තෙනාහ “පුරිමපාදෙ” නිආදි. දක්ඛිණෙ පුරිමපාදෙ වාමස්ස පුරිමපාදස්ස යපනවසෙන ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා. පච්ඡිමපාදෙති ද්වෙ පච්ඡිමපාදෙ. චුත්තනයෙනෙව ඉධාපි එකස්මිං යානෙ පාදට්ඨපනං වෙදිතබ්බං, ධීතොකාසසල්ලක්ඛණං අභිරුභාවෙනෙව. “සීසං පන උක්ඛිපිත්වා” නිආදිනා චුත්තා සීහකිරියා අනුත්‍රාසපබුජ්ඣනං විය අභිරුභාවසිද්ධා ධම්මතාවසෙනෙවති වෙදිතබ්බා. සීහවිජමභිතවිජමභනං අතිවෙලං එකාකාරෙන යපිතානං සරීරාවයවානං ගමනාදිකිරියාසු යොග්‍යභාවාපාදනත්ථං. තික්ඛත්තුං සීහනාදනදනං අප්පෙසක්ඛමිගජාතපරිහරණත්ථං.

සෙති අබ්‍යාවටභාවෙන පවත්නති එත්ථාති සෙය්‍යා, චතුත්ථජ්ඣානමෙව සෙය්‍යා චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා. කිං පන තං චතුත්ථජ්ඣානන්ති? ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං, තතො හි චුට්ඨභිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා භගවා අනුක්කමෙන අග්ගමග්ගං අධිගන්ත්වා තථාගතො ජාතොති. “තයිදං පදට්ඨානං නාම, න සෙය්‍යා, තථාපි යස්මා ‘චතුත්ථජ්ඣානා චුට්ඨභිත්වා සමනන්තරා භගවා පරිනිබ්බාසී’ නි (දී. නි. 2.219) වක්ඛති, තස්මා ලොකීයචතුත්ථජ්ඣානසමාපත්ති එව තථාගතසෙය්‍යා” නි කෙවි, එවං සති පරිනිබ්බානකාලිකාව තථාගතසෙය්‍යාති ආපජ්ජති, න ච භගවා ලොකීයචතුත්ථජ්ඣානසමාපජ්ජනඛහුලො විභාසී. අග්ගඵලවසෙන පවත්තං පනෙත්ථ චතුත්ථජ්ඣානං වෙදිතබ්බං. තත්ථ යථා සත්තානං නිද්දුපගමනලක්ඛණා සෙය්‍යා භවඬගචිත්තවසෙන භොති, සා ච නෙසං පයමජාතිසමන්ථයා යෙභුය්‍යචුත්තිකා, එවං භගවතො අරියජාතිසමන්ථයං යෙභුය්‍යචුත්තිකං අග්ගඵලභුතං චතුත්ථජ්ඣානං “තථාගතසෙය්‍යා” නි වෙදිතබ්බං. සීහසෙය්‍යා නාම සෙට්ඨසෙය්‍යාති ආහ “උත්තමසෙය්‍යා” නි.

නත්ථී එතිස්සා උට්ඨානන්ති අනුට්ඨානා, සෙය්‍යා, තං අනුට්ඨානසෙය්‍යාං. “ඉතො උට්ඨභිස්සාමි” නි මනසිකාරස්ස අභාවතො “උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වා” නි න චුත්තං. එත්ථාති එතස්මිං අනුට්ඨානසෙය්‍යපගමනෙ. කායවසෙන අනුට්ඨානං, න චිත්තවසෙන, චිත්තවසෙන ච අනුට්ඨානං නාම නිද්දුපගමනන්ති තදභාවං දස්සෙතුං “නිද්දාවසෙනා” නිආදි චුත්තං. භවඬගස්සාති නිද්දුපගමනලක්ඛණස්ස භවඬගස්ස.

සබ්බපාලිචුල්ලාති සබ්බත්ථකමෙව විකසනවසෙන චුල්ලා, න එකදෙසවිකසනවසෙන. තෙනාහ “සබ්බෙ සමන්තතො පුජ්ථිතා” නි. එකච්ඡන්තාති සම්චුල්ලපුජ්ජෙහි එකාකාරෙන සබ්බත්ථෙව ඡාදිතා. උල්ලොකපද්‍රමානීති භෙට්ඨා ඔලොකෙන්තාති විය තිට්ඨනපද්‍රමානී. මොරපිඤ්ජකලාපො විය පඤ්චවණ්ණපුජ්ජසඤ්ජාදිතත්තා.

නන්දපොක්ඛරණිසම්භවානීති නන්දපොක්ඛරණීරසම්භවානී. මහාතුම්ඛමත්තන්ති ආල්භකමත්තං. පට්ට්ඨානීති බිත්තානී. සරීරමෙව ඔකිරන්තීති සරීරමෙව අප්පකොකිරන්ති.

දෙවතානං උපකප්පනවන්දනචුණ්ණානීති සට්ඨිපි පඤ්ඤාසම්පි යොජනානි වායනකසෙතවණ්ණවන්දනචුණ්ණානී. දිබ්බගන්ධජාලචුණ්ණානීති දිබ්බගන්ධදිබ්බචුණ්ණානී. හරිතාලඅඤ්ජනචුණ්ණාදීනිපි දිබ්බානි පරමසුගන්ධානි එවානි වෙදිතබ්බානි. තෙනෙවාහ “සබ්බදිබ්බගන්ධවාසවිකතියො” නි.

එකචක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා අත්තලික්ඛෙ වජ්ජන්ති මහාහිනික්ඛමනකාලෙ විය.

තාති දෙවතා. ගන්ථමානා වාති මාලං රවන්තියො එව. අපරිනිට්ඨිතා වාති යථාධිප්පායං පරියොසිතා එව. හත්ථෙන හත්ථන්ති අත්තනො හත්ථෙන පරස්ස හත්ථං. ගීවාය ගීවන්ති කණ්ඨගාභවසෙන අත්තනො ගීවාය පරස්ස ගීවං. ගභෙත්වාති ආමසිත්වා. මහායසො මහායසොති ආමෙඬිතවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපව්වනං.

199. මහන්තං උස්සාහන්ති තථාගතස්ස පූජාසක්කාරවසෙන පවත්තියමානං මහන්තං උස්සාහං දිස්වා.

සායෙව පන පටිපදාති පුබ්බභාගපටිපදා එව. අනුච්ඡවිකත්තාති අධිගන්තබ්බස්ස නවවිධලොකුත්තරධම්මස්ස අනුරූපත්තා.

සීලන්ති වාරිත්තසීලමාහ. ආචාරපඤ්ඤත්තිති වාරිත්තසීලං. යාව ගොත්‍රභුතොති යාව ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං, තාව පවත්තෙතබ්බා සමථවිපස්සනා සම්මාපටිපදා. ඉදානි තං සම්මාපටිපදං බ්‍යාතිරෙකතො, අන්වයතො ච විභාවෙතුං “තස්මා” නිආදි චුත්තං. ජිනකාලසුත්තන්ති ජිනමභාවඩ්ඪකිතා යපිතං.

වජ්ජෙතබ්බගහෙනබ්බධම්මසන්දස්සනකාළසුත්තං සික්ඛාපදමරියාදං, උපාසකොපාසිකාවාරෙසු “ගන්ධසුඡං මාලාසුඡං කරොති”ති වචනං වාරිත්තසීලපක්ඛෙ යපෙන්වා කරණං සන්ධාය චුත්තං, තෙන භික්ඛුභික්ඛුනීනම්පි තථාකරණං අනුඤ්ඤාතමෙවාති දට්ඨබ්බං.

අයඤ්ඤීති ධම්මානුධම්මපටිපදං සන්ධාය වදති.

උපවාණත්ථෙරවණ්ණනා

200. අපනෙසීති ධීතජ්ජදෙසනො යථා අපගච්ඡති, එවමකාසි, න පන නිබ්භවිඡ්. තෙනාහ “ආනන්දො”තිආදි. චුත්තසදිසා වාති සමචිත්තපරියායදෙසනායං (අ. නි. 2.37) චුත්තසදිසා එව. ආචාරෙන්තොති ඡාදෙන්තො.

යස්මා කස්සපස්සබුද්ධස්ස චෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා අහොසි, තස්මා ථෙරොව තෙජ්ජස්සදො, න අඤ්ඤෙ අරහන්තොති ආනෙන්වා යොජනා.

ඉදානි ආගමනතො පට්ඨාය තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “විපස්සිම්භි කිර සම්මාසම්බුද්ධෙ”තිආදි ආරද්ධං. “වාතුමහාරාජිකා දෙවතා”ති ඉදං ගොබ්බිබද්දඤ්ඤායෙන ගහෙනබ්බං භුම්මදෙවතාදීනම්පි තජ්ජපරියාපන්නත්තා. තෙසං මනුස්සානං.

තත්ථාති කස්සපස්ස භගවතො චෙතියෙ.

201. අධිවාසෙන්තීති රොචෙන්ති.

ජීන්තපාතො විය ජීන්තපාතො, තං ජීන්තපාතං, භාවනාසුංසකනිද්දෙසො යං. ආවට්ටන්තීති අභිමුඛභාවෙන වට්ටන්ති. යත්ථ පතිතා, තතො කතිපයරතනට්ඨානං වට්ටනවසෙනෙව ගන්ත්වා පුන යථාපතිතමෙව යානං වට්ටනවසෙන ආගච්ඡන්ති. තෙනාහ “ආවට්ටන්තියො පතිතට්ඨානමෙව ආගච්ඡන්ති”ති. විවට්ටන්තීති යත්ථ පතිතා, තතො විනිවට්ටන්ති. තෙනාහ “පතිතට්ඨානතො පරභාගං වට්ටමානා ගච්ඡන්ති”ති. පුරතො වට්ටනං ආවට්ටනං, ඉතරං තිව්ධම්පි විවට්ටනන්ති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. දෙවතා ධාරෙතුං න සක්කොති උදකං විය ඔසිදනතො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. තත්ථාති පකතිපට්ඨියං. දෙවතා ඔසිදන්ති ධාතුනං සංඝ්භස්සුබ්බාලභාවතො. පට්ඨියං පට්ඨිං මාපෙසුන්ති පකතිපට්ඨියං අත්තනො සරිරං ධාරෙතුං සමත්ථං ඉද්ධානුභාවෙන පට්ඨිං මාපෙසුං.

කාමං දොමනස්සෙ අසතිපි එකච්චො රාගො භොතියෙව, රාගෙ පන අසති දොමනස්සස්ස අසම්භවො එවාති තදෙකට්ඨභාවතොති ආහ “වීතරාගාති පභීනදොමනස්සා”ති. සීලාට්ඨිභසදිසා ඉට්ඨානිට්ඨෙසු නිබ්බිකාරතාය.

චතුසංචෙජනීයට්ඨානවණ්ණනා

202. අපාරගභිගායාති ගඨිගාය ඔරම්භාගෙ. “සඬකාරජඩ්ඛකසම්මජ්ජනියො ගහෙන්වා”තිආදි අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානෙ වත්තකරණාකාරදස්සනං. “එවං ද්විසු කාලෙසු”තිආදි නිදස්සනත්ථං පච්චාමසනං, තං භෙට්ඨා අධිගතං.

කම්මසාධනො සම්භාවනත්ථො භාවනීය-සද්දොති ආහ “මනසා භාවිතෙ සම්භාවිතෙ”ති. දුතියවිකප්පෙ පන භාවනං, වඩ්ඪනඤ්ච පටිපක්ඛපහානතොති ආහ “යෙ වා”තිආදි.

බුද්ධාදීසු තීසු වත්ථුසු පසන්නචිත්තස්ස, න කම්මඵලසද්ධාමත්තෙන. සා වස්ස සද්ධාසම්පදා එවං චෙදිතබ්බාති එලෙන හෙතුං දස්සෙන්තො “වත්තසම්පන්නස්සා”ති ආහ. සංචෙගො නාම සහොත්තජ්ජඤ්ඤාණං, අභිජාතිට්ඨානාදීනිපි තස්ස උප්පත්තිහෙතුනි භවන්තිති ආහ “සංචෙගජනකානි”ති.

චෙතියසුජනත්ථං වාරිකා චෙතියවාරිකා. සග්ගෙ පතිට්ඨභිස්සන්තියෙව බුද්ධගුණාරම්මණාය කුසලචෙනනාය සග්ගසංවත්තනියභාවතො.

ආනන්දසුච්ඡාකථාවණ්ණනා

203. එත්ථාති මාතුගාමෙ. අයං උත්තමා පටිපත්ති, යදිදං අදස්සනං, දස්සනමූලකත්තා තජ්ජවිවයානං සබ්බානත්ථානං. ලොභොති කාමරාගො. චිත්තවලනා පටිපත්තිඅන්තරායකරො චිත්තක්ඛොභො. මුරුමුරාපෙන්වාති සඅට්ඨිකං කත්වා බාදනෙ අනුරවදස්සනං. අපරිමිතං කාලං දුක්ඛානුභවනං අපරිවිජින්නදුක්ඛානුභවනං. විස්සායොති විසඬිගො සට්ටනාභාවො. ඔතාරොති තත්ථ චිත්තස්ස අනුප්පවෙසො. අසිහත්ථෙත චෙරිපුරිසෙන, පියාවෙනාපි

බාදිතුකාමෙන. ආසීදෙනි අක්කමනාදිවසෙන බාධෙය්. අස්සාති මාතුගාමස්ස. පබ්බජිතෙහි කත්තබ්බකම්මන්ති ආමිසපටිග්ගභණාදි පබ්බජිතෙහි කාතබ්බං කම්මං. සතීති වා කායගතාසති උපට්ඨාපෙනබ්බා.

204. අතන්තිබද්ධාති අභාරවහා. පෙසිතචිත්තාති නිබ්බානං පති පෙසිතචිත්තා.

205. විහතෙනාති කප්පාසවිහනනධනුනා පබ්බජටානං විජටනවසෙන හතෙන. තෙනාහ “සුපොථිතෙනා”ති, අසඬිකරණවසෙන සුචුද්ධි පොථිතෙනාති අත්ථො, දස්සනීයසංවෙජනීයට්ඨානකිත්තෙන ව වසනට්ඨානං කථිතං.

ආනන්දඅව්ජරියධම්මවණ්ණනා

207. ථෙරං අදිස්වා ආමන්තෙසිති තත්ථ අදිස්වා ආවජ්ජන්තො ථෙරස්ස ඨිතට්ඨානං, පවත්තිඤ්ච ඤත්වා ආමන්තෙසි.

කායකම්මස්ස හිතභාවො හිතජ්ඣාසයෙන පවත්තිත්තාති ආහ “හිතවුද්ධියා කතෙනා”ති. සුඛභාවො කායිකදුක්ඛාභාවො, චෙතසිකසුඛභාවො චෙතසිකසුඛසමුට්ඨිත්තා වාති වුත්තං “සුඛසොමනස්සෙනෙව කතෙනා”ති. ආචරිතොචිභාගතො අද්වයභාවතො අද්වයෙනාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. සත්ථු ඛෙත්තභාවසම්පත්තියා, ථෙරස්ස අජ්ඣාසයසම්පත්තියා ව “ඵත්තකම්ඤ”න්ති පමාණං ගහෙතුං අසක්කුණෙය්. පමාණවිරහිත්තා තස්ස කම්මස්සාති ආහ “වක්කවාළම්භි”තිආදි.

ඵචං පවත්තිතෙනාති ඵචං ඔදිස්සකමෙත්තාභාවනාය වසෙන පවත්තිතෙන. විචට්ඨපනිස්සයභූතං කතං උපචිතං පුඤ්ඤං ඵතෙනාති කතපුඤ්ඤො, අරහත්තාධිගමාය කතාධිකාරොති අත්ථො. තෙනාහ “අභිනිභාරසම්පන්නොසිති දස්සෙති”ති.

208. කත්ථවි සඬිකුචිතං හුත්වා ඨිතං මහාපථවිං පත්ථරන්තො විය, පටිසංහටං හුත්වා ඨිතං ආකාසං විත්ථාරෙන්තො විය, වතුසට්ඨාධිකයොජනසතසහස්සුබ්බෙධං වක්කවාළගිරිං අධො ඔසාරෙන්තො විය, අට්ඨසට්ඨාධිකසහස්සයොජනසතසහස්සුබ්බෙධං සිනෙරුං උක්ඛිපෙන්තො විය, සතයොජනායාමචිත්ථාරං මහාජම්බුං බන්ධෙ ගහෙන්වා වාලෙන්තො වියාති පඤ්ච හි උපමා හි ථෙරස්ස ගුණකථා මහත්තභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව අඤ්ඤෙසං දුක්කට්ඨාවදස්සනත්ථඤ්ච ආගතාව. ඵතෙනෙව වාති ව-සද්දෙන “අහං ඵතරහි අරහං සම්මාසම්බුද්ධො” (දී. නි. 2.4), “සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං නත්ථි මෙ පටිපුග්ගලො”ති (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405; මි. ප. 5.11) ව ඵචං ආදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. බ්‍යත්තොති බන්ධකොසල්ලාදිසඬිබාතෙන වෙය්. නත්තියෙන සමන්තාගතො. මෙධාවිති මෙධාසඬිබාතාය සම්මාභාවිතාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො.

209. පටිසන්ථාරධම්මන්ති පකතිවාරිත්තවසෙන වුත්තං, උපගතානං පන භික්ඛූනං භික්ඛුනීනඤ්ච පුච්ඡාචිස්සජ්ජනවසෙන වෙච විත්තරුචිවසෙන ව යථාකාලං ධම්මං දෙසෙතියෙව, උපාසකොපාසිකානං පන උපනිසින්නකථාවසෙන.

මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාවණ්ණනා

210. බුද්දක-සද්දො පනිරුපවාථී, ක-සද්දො අප්පත්ථොති ආහ “බුද්දකනගරකෙති නගරපනිරුපකෙ සම්බාධෙ බුද්දකනගරකෙ”ති. ධුපරවිසාලසණ්ඨානාය තං “උජ්ජඬිගලනගරක”න්ති වුත්තන්ති ආහ “විසමනගරකෙ”ති. අඤ්ඤෙසං මහානගරානං ඵකදෙසප්පමාණතාය සාබ්බසදිසෙ. ඵත්ථ ව “බුද්දකනගරකෙ”ති ඉමිනා තස්ස නගරස්ස අප්පකභාවො වුත්තො, “උජ්ජඬිගලනගරකෙ”ති ඉමිනා භූමිවිපත්තියා නිහිනභාවො, “සාබ්බනගරකෙ”ති ඉමිනා අප්පධානභාවො. සාරජ්ජන්තාති විභවසාරාදිනා සාරමහත්තං පත්තා.

කභාපණසකටන්ති ඵත්ථ “ද්විකුම්භං සකටං. කුම්භො පන දසම්බණ්ණො”ති වදන්ති. ද්වෙ පටිසන්තිති ද්වෙ කභාපණසකටාති ද්වෙ ආයවසෙන පටිසන්ති.

සුභික්ඛාති සුලභාභාරා, සුන්දරාභාරා ව. තෙනාහ “බජ්ජභොජ්ජසම්පන්නා”ති. සද්දං කරොන්තෙති රවසාරිනා තුට්ඨභාවෙන කොඤ්චනාදං කරොන්තෙ. අවිචිත්තාති අසුඤ්ඤා, කදාචි රථො පයමං ගච්ඡති, තං අඤ්ඤො අනුබන්ධන්තො ගච්ඡති, කදාචි දුතියං වුත්තරථො පයමං ගච්ඡති, ඉතරො තං අනුබන්ධති ඵචං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුබන්ධමානා. ඵත්ථාති කුසාවතීනගරෙ. තස්ස මහත්තභාවතො වෙච ඉද්ධාදිභාවතො ව නිච්චං පයොජිතානෙව හෙරිආදීනි තුරියානි, සම්ම සම්මාති වා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියාලාපසද්දො සම්ම-සද්දො. කංසනාලාදිසඬිබාතාලාවරසද්දො තාළ-සද්දො, කුට්ඨෙරි-සද්දො කුම්භපුණසද්දො.

එවරුපා සද්දා හොන්නි කවචරාකිණ්ණවිටීතාය, අරඤ්ඤ කන්දමුලපණ්ණාදිග්ගහණාය, තත්ථ දුක්ඛජීවිකතාය වානි යථාක්කමං යොජෙතබ්බං. ඉධ න එවං අහොසි දෙවලොකෙ විය සබ්බසො පරිපුණ්ණසම්පත්තිකතාය.

මහත්තං කොලාහලන්ති සද්ධාසම්පන්නානං දෙවතානං, උපාසකානඤ්ච වසෙන පුරතො පුරතො මහති උග්ගොසනා හොති. තත්ථ භගවත්තං උද්දිස්ස කතස්ස විහාරස්ස අභාවතො, භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ච මහත්තභාවතො තෙ ආගන්ත්වා...පෙ.... පෙසෙසි. පෙසෙන්නො ච “කථංඤ්ඤි නාම භගවා පච්ඡිමෙ කාලෙ අත්තතො පවත්තිං අමිහාකං නාරොවෙසි, නෙසං දොමනස්සං මා අහොසි”ති “අජ්ජ බො වාසෙට්ඨා”තිආදිනා සාසනං පෙසෙසි.

මල්ලානං වන්දනාවණ්ණනා

211. අසං දුක්ඛං ආවෙන්නි පකාසෙන්නිති අසාවිනො, පාකට්ඨිකදුක්ඛාති ආහ “උප්පන්නදුක්ඛා”ති. ඤාතිසාලොභිතභාවෙන කුලං පරිවත්තති එත්ථාති කුලපරිවත්තං. තං තංකුලිනභාගෙන ධීතො සත්තනිකායො “කුලපරිවත්තසො”ති චුත්තන්ති ආහ “කුලපරිවත්ත”න්ති. තෙ පන තංතංකුලපරිවත්තපරිවිජින්නා මල්ලරාජානො තස්මිං නගරෙ විටීආදිසභාගෙන වසන්නිති චුත්තං “විටීසභාගෙන වෙච රච්ඡාසභාගෙන වා”ති.

සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා

212. කඩ්ඛා එව කඩ්ඛාධම්මො. එකතො වානි භූමිං අවිභජිත්වා සාධාරණතොව. බීජතො ච අග්ගං ගහෙත්වා ආහාරං සම්පාදෙත්වා දානං බීජග්ගං. ගබ්භකාලෙති ගබ්භධාරණතො පරං බීරග්ගහණකාලෙ. තෙනාහ “ගබ්භං එාලෙත්වා බීරං නිභරිත්වා”තිආදි. පුපුකකාලෙති සස්සානං නාතිපක්කෙ පුපුකයොගාඵලකාලෙ. ලායනග්ගන්ති පක්කස්ස සස්සස්ස ලවනෙ ලවනාරම්භෙ දානං අදාසි. ලුනස්ස සස්සස්ස වෙණිවසෙන බන්ධිත්වා යපනං වෙණිකරණං. තස්ස ආරම්භෙ දානං වෙණග්ගං. වෙණියො පන එකතො කත්වා රාසිකරණං කලාපො. තත්ථ අග්ගදානං කලාපග්ගං. කලාපතො නිභරිත්වා මද්දනෙ අග්ගදානං බලග්ගං. මද්දිතං ඔචුණිත්වා ධඤ්ඤස්ස රාසිකරණෙ අග්ගදානං බලභණ්ඩග්ගං. ධඤ්ඤස්ස බලතො කොට්ඨෙ පක්ඛිපනෙ අග්ගදානං කොට්ඨග්ගං. උද්ධරිත්වාති කොට්ඨතො උද්ධරිත්වා.

“නව අග්ගදානානි අදාසි”ති ඉමිනා “කථං නු බො අහං සත්ථු සන්නිකෙ අග්ගතොව මුච්චෙය්‍ය”න්ති අග්ගග්ගදානවසෙන විචට්ඨපනිස්සයස්ස කුසලස්ස කතුපවිත්තා, ඤාණස්ස ච තථා පරිපාකං ගතත්තා අග්ගධම්මදෙසනාය තස්ස භාජනභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “ඉමං අග්ගධම්මං තස්ස දෙසෙස්සාමි”තිආදි. ඔභිශිත්වා සඬ්ඛොවං ආපජ්ජිත්වා.

213. අඤ්ඤාතුකාමොව න සන්දිට්ඨිං පරාමාසි. අබ්භඤ්ඤිංසුති සන්දෙහජාතස්ස පුච්ඡාවචනන්ති කත්වා ජානිංසුති අත්ථමාහ. තෙනාහ පාළියං “සබ්බෙව න අබ්භඤ්ඤිංසු”ති. තෙසන්ති පුරණාදිතං. සා පටිඤ්ඤාති “කරොතො බො මහාරාජ කාරයතො”තිආදිනා (දී. නි. 1.166) පටිඤ්ඤාතා, සබ්බඤ්ඤපටිඤ්ඤා එව වා. නිය්‍යානිකාති සජ්ජාටිභාරියා, තෙසං වා සිද්ධන්තසඬ්ඛාතා පටිඤ්ඤා වට්ටතො නිස්සරණට්ඨෙත නිය්‍යානිකාති. සාසනස්ස සම්පත්තියා තෙසං සබ්බඤ්ඤාතං, තබ්බිපරියායතො ච අසබ්බඤ්ඤාතං ගච්ඡන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. අත්ථාභාවතොති සුභද්දස්ස සාධෙතබ්බඅත්ථාභාවතො. ඔකාසාභාවතොති තථා විත්ථාරිතං කත්වා ධම්මං දෙසෙතුං අවසරාභාවතො. ඉදානි තමෙව ඔකාසාභාවං දස්සෙතුං “පයමයාමස්මි”න්තිආදි චුත්තං.

214. යෙසං සමණභාවකරානං ධම්මානං සම්පාදනෙන සමණො, තෙ පන උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන අරියමග්ගධම්මාති චතුමග්ගසංසිද්ධියා පාළියං වත්තාරො සමණා චුත්තාති තෙ බාහිරසමයෙ සබ්බෙන සබ්බං නත්ථීති දස්සෙන්නො “පයමො සොතාපන්නසමණො”තිආදිමාහ. පුරිමදෙසනායාති “යස්මිඤ්ච බො, සුභද්ද, ධම්මචිතයෙ”තිආදිනා චුත්තාය දෙසනාය. බ්‍යතිරෙකතො, අත්ථයතො ච අධිප්පෙතො අත්ථො විභාවීයතිති පයමනයොපෙත්ථ “පුරිමදෙසනායා”ති පදෙන සඬ්ගහිතො වානි දට්ඨබ්බො. අත්තතො සාසනං නියමෙන්තො ආහ “ඉමස්මිං බො”ති යොජනා. ආරද්ධවිපස්සකෙහිති සමාධිකම්මිකවිපස්සකෙහි, සිඛාප්පත්තවිපස්සකෙ සන්ධාය චුත්තං, න පට්ඨපිතවිපස්සනෙ. අපරෙ පන “බාහිරකසමයෙ විපස්සනාරම්භස්ස ගන්ථොපි නත්ථොවති අවිසෙසවචනමෙත”න්ති වදන්ති. අධිගතට්ඨානන්ති අධිගතස්ස කාරණං, තදත්ථං පුබ්බභාගපටිපදන්ති අත්ථො, යෙන සොතාපත්තිමග්ගො අධිගතො, න උපරිමග්ගො, සො සොතාපත්තිමග්ගෙ ධීතො අකුප්පධම්මතාය තස්ස, තත්ථ වා සිද්ධිතො ධීතපුබ්බො භූතපුබ්බගතියාති සොතාපත්තිමග්ගට්ඨො සොතාපන්නො, න සෙසඅරියා භූමන්තරුප්පත්තිතො. සොතාපන්නො හි අත්තනා අධිගතට්ඨානං සොතාපත්තිමග්ගං අඤ්ඤස්ස කථෙත්වා සොතාපත්තිමග්ගට්ඨං කරෙය්‍ය, න අට්ඨමකො අසම්භවතො. එස නයො සෙසමග්ගට්ඨෙසුති එත්ථාපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පගුණං කම්මට්ඨානන්ති අත්තතො පගුණං විපස්සනාකම්මට්ඨානං, එතෙනෙව “අවිසෙසවචන”න්ති වාදො පටික්ඛිත්තොති දට්ඨබ්බො.

සබ්බඤ්ඤාඤාණං අධිප්පෙනං. තඤ්භි සබ්බඤ්ඤායාධම්මාවබොධනෙ “කුසලං ඡෙකං නිපුණ”න්ති වුවවති තත්ථ අසඬගඅප්පට්භනං පවත්තති කත්වා. සමධිකානි එකෙන වස්සෙන. ඥායන්ති එතෙන චතුසව්වධම්මං යාථාවතො පටිච්ඡික්ඛන්ති ඤායො, ලොකුත්තරමග්ගොති ආහ “අරියමග්ගධම්මස්සා”ති. පදිස්සති එතෙන අරියමග්ගො පච්චක්ඛතො දිස්සති පදෙසො, විපස්සනාති චූත්තං “පදෙසෙ විපස්සනාමග්ගෙ”ති. සමඤ්ඤාපීති එත්ථ පි-සද්දො “පදෙසවත්ති”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බොති ආහ “පදෙසවත්ති...පෙ.... නත්ථීති චූත්තං හොති”ති.

215. සොති තථාචූත්තො අත්තෙවාසී. තෙනාති ආචරියෙන. අත්තනො යානෙ යපිතො හොති පරපබ්බාජනාදිසු නියුත්තත්තා.

සක්ඛිසාවකොති පච්චක්ඛසාවකො, සම්මුඛසාවකොති අත්ථො. භගවති ධර්මානෙති ධර්මානස්ස භගවතො සන්තිකෙ. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. සබ්බොපි සොති සබ්බො සො තිව්ධොපි. අයං පන අරහත්තං පත්තො, තස්මා පරිපුණ්ණගතාය මත්ථකප්පත්තො පච්ඡිමො සක්ඛිසාවකොති.

පඤ්චමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතපච්ඡිමවාචාවණ්ණනා

216. තන්ති භික්ඛුසඬ්ඤ්ඤාසං ඔවාදකඬගං දස්සෙතුං...පෙ.... චූත්තං ධම්මසඬගාහකෙහීති අධිප්පායො. සුත්තාහිධම්මසඬගහිතස්ස ධම්මස්ස අතිසජ්ජනං සම්බොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං වෙනෙයාසන්තානෙ යපනං පඤ්ඤාපනන්ති “ධම්මොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො වා”ති චූත්තං. තථා විනයතන්තිසඬගහිතස්ස කායවාචනං විනයනතො “විනයො”ති ලද්ධාධිවචනස්ස අත්ථස්ස අතිසජ්ජනං සම්බොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං අසඬකරතො යපනං පඤ්ඤාපනන්ති “විනයොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො වා”ති චූත්තං. අධිසිලසික්ඛානිද්දෙසභාවෙන සාසනස්ස මූලභූතත්තා විනයො පයමං සික්ඛිතබ්බොති තං තාව අයමුද්දෙසං සරූපතො දස්සෙත්තො “මයා හි වො”තිආදිමාහ. තත්ථ සත්තාපත්තික්ඛන්ධවසෙනාති සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමනීයතාවසෙන . සත්ථුක්ඛිචං සාධෙස්සති “ඉදං වො කත්තබ්බං, ඉදං වො න කත්තබ්බං”න්ති කත්තබ්බාකත්තබ්බස්ස විභාගෙන අනුසාසනතො.

තෙන තෙනාකාරෙනාති තෙන තෙන වෙනෙයානං අජ්ඣාසයානුරූපෙන පකාරෙන. ඉමෙ ධම්මෙති ඉමෙ සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මෙ. තප්පධානත්තා සුත්තන්තදෙසනාය “සුත්තන්තපිටකං දෙසිත”න්ති චූත්තං. සත්ථුක්ඛිචං සාධෙස්සති තංතංවරියානුරූපං සම්මාපට්ඨත්තියා අනුසාසනතො. කුසලාකුසලාබ්‍යාකතවසෙන නව හෙතු. “සත්ත ඵස්සා”තිආදි සත්තවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයොගවසෙන චූත්තං. ධම්මානුලොමෙ තිකපට්ඨානාදයො ඡ, තථා ධම්මපච්චනීයෙ, ධම්මානුලොමපච්චනීයෙ, ධම්මපච්චනීයානුලොමෙති චතුර්විසති සමන්තපට්ඨානාති එතස්සාති චතුර්විසතිසමන්තපට්ඨානං, තං පන පච්චයානුලොමාදිවසෙන විහජියමානං අපරිමාණතායං එවාති ආහ “අනන්තනායමභාපට්ඨානපට්ඨණ්ඩිත”න්ති. සත්ථුක්ඛිචං සාධෙස්සති ඛන්ධාදිවිභාගෙන ඤායමානං චතුසව්වසම්බොධාවහත්තා සත්ථාරා සම්මාසම්මුද්ධෙන කාතබ්බකිච්චං නිජ්ඣාදෙස්සති.

ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්ති ඔවාදානුසාසනීකිච්චනිජ්ඣාදනතො.

චාරිත්තන්ති සමුදාචාරා, නවෙසු පියාලාපං වුඩ්ඪෙසු ගාරවාලාපන්ති අත්ථො. තෙනාහ “භන්තෙති වා ආයස්මාති වා”ති. ගාරවච්චනං හෙතං යදිදං භන්තෙති වා ආයස්මාති වා, ලොකෙ පන “තත්ත භව”න්ති, “දෙවනං පියා”ති ව ගාරවච්චනමෙව.

“ආකඬ්ඛමානො සමුහනතු”ති චූත්තෙ “න ආකඬ්ඛමානො න සමුහනතු”තිපි චූත්තමෙව හොතිති ආහ “විකප්පවචනෙනෙව යපෙසී”ති. බලන්ති ඤාණබලං. යදි අසමුහනනං දිට්ඨං, තදෙව ව ඉච්ඡිතං, අථ කස්මා භගවා “ආකඬ්ඛමානො සමුහනතු”ති අවොචාති? තථාරූපපුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන. සන්ති හි කෙච්චි බුද්ධානුබුද්ධකාති සික්ඛාපදාති සමාදාය සංවත්තිතුං අනිච්ඡන්තා, තෙසං තථා අවුච්චමානෙ භගවති විසාතො උප්පජ්ජෙයා, තං තෙසං භවිස්සති දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය, තථා පන චූත්තෙ තෙසං විසාතො න උප්පජ්ජෙයා “අම්භාකං එවායං දොසො, යතො අම්භෙසු එව කෙච්චි සමුහනනං න ඉච්ඡන්ති”ති. කෙච්චි “සකලස්ස පන සාසනස්ස සඬ්ඝායත්තභාවකරණත්ථං තථා චූත්ත”න්ති වදන්ති. යඤ්ච කිඤ්චි සත්ථාරා සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං සමණා සකායපුත්තියා සිරසා සම්පට්චිජ්ජිතා ජීවිතං විය රක්ඛන්ති. තථා හි තෙ “බුද්ධානුබුද්ධකාති සික්ඛාපදාති ආකඬ්ඛමානො සඬ්ඝො සමුහනතු”ති චූත්තෙපි න සමුහනිංසු, අඤ්ඤත්ථු “පුරතො විය තස්ස අච්චයෙපි රක්ඛිංසු එවා”ති සත්ථුසාසනස්ස , සඬ්ඝස්ස ව මහත්තභාවදස්සනත්ථමිපි තථා චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි ආයස්මා ආනන්දො, අඤ්ඤෙපි වා භික්ඛු “කතමං පන භන්තෙ බුද්දකං, කතමං අනුබුද්දක”න්ති න පුච්ඡිංසු සමුහනජ්ඣාසයස්සෙව අභාවතො.

න තං ඵලං ගහෙනබ්බන්ති “නාගසෙනත්ථෙරො බුද්දානුබුද්දකං ජානාති”තිආදිනා චුත්තං තං තෙසං වචනං ඉමිනා චුත්තාකාරෙන න ගහෙනබ්බං අධිප්පායස්ස අවිදිතන්තා. ඉදානි තං අධිප්පායං විභාවෙතුං “නාගසෙනත්ථෙරො හී”තිආදි චුත්තං. යස්මා නාගසෙනත්ථෙරො (මිලින්දපඤ්ඤෙ අභේජ්ජවග්ගෙ විත්ථාරො) පරෙසං වාදපථොපච්ඡෙදනත්ථං සඬගීතිකාලෙ ධම්මසඬගාහකමහාථෙරෙහි ගහිතකොට්ඨාසෙසු ව අන්තිමකොට්ඨාසමෙව ගහෙන්වා මිලින්දරාජානං පඤ්ඤාපෙසි. මහාකස්සපත්ථෙරො පන එකසික්ඛාපදමිපි අසමුහනිතුකාමතාය තථා කම්මවාචං සාවෙති, තස්මා තං තෙසං වචනං තථා න ගහෙනබ්බං.

217. ද්වෙළ්භකන්ති ද්විධාගාහො, අනෙකංසග්ගාහොති අත්ථො. විමතීති සංසයාපත්ති. තෙනාහ “විනිච්ඡිතුං අසමත්ථතා”ති. තං වො වදාමීති තං සංසයවත්තං භික්ඛුං සන්ධාය වො තුමිහෙ වදාමි.

නික්කඩ්ඛභාවපච්චක්ඛකරණඤාණං යෙවාති බුද්ධාදීසු තෙසං භික්ඛුනං නික්කඩ්ඛභාවස්ස පච්චක්ඛකාරියාභාවතො තමත්ථං පටිච්ඡ්ඤාත්වා යිතං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව. එත්ථ එතස්මිං අත්ථෙ.

218. අප්පමජ්ජනං අප්පමාදො, සො පන අත්ථතො ඤාණුපසඤ්ඤිතා සති. යස්මා තත්ථ සතියා බ්‍යාපාරො සාතිසයො, තස්මා “සතිඅවිජ්ජවාසෙනා”ති චුත්තං. අප්පමාදපදෙයෙව පක්ඛිපිත්වා අදාසි තං අත්ථතො, තස්ස සකලස්ස බුද්ධවචනස්ස සඬගණ්හනතො ව.

පරිනිබ්බතකථාවණ්ණනා

219. ඤානාදීසු, විත්තෙ ව පරමුක්කංසගතවසිභාවතාය “එත්තකෙ කාලෙ එත්තකා සමාපත්තියො සමාපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා සමාපත්ති සමාපජ්ජනං “පරිනිබ්බානපරිකම්ම”න්ති අධිජ්ජෙතං. ථෙරොති අනුරුද්ධත්ථෙරො.

අයමිපි වාති යථාචුත්තපඤ්චසට්ඨියා ඤානානං සමාපන්නභාවකථාපි සඬබ්බෙකථා ඵව, කස්මා ? යස්මා භගවා තදාපි දෙවසිකං වළඤ්ජනසමාපත්තියො සබ්බාපි අපරිභාපෙන්වා සමාපජ්ජි ඵවාති දස්සෙන්තො “නිබ්බානපුරං පවිසන්තො”තිආදිමාහ.

ඉමානි ද්වෙපි සමනන්තරානෙව පච්චවෙක්ඛණායපි යෙභුයොනානන්තරියකතාය ඤානපක්ඛිකභාවතො, යස්මා භවඬගවිත්තං සබ්බපච්ඡිමං, තතො භවතො වචනතො “චුති”ති චුච්චති, තස්මා න කෙවලං අයමෙව භගවා, අථ බො සබ්බෙපි සත්තා භවඬගවිත්තෙනෙව වචන්තීති දස්සෙතුං “යෙ හි කෙච්ඡි”තිආදි චුත්තං.

220. පටිභාගපුග්ගලවිරහිතොති සීලාදිගුණෙහි අසදිසතාය සදිසපුග්ගලරහිතො.

221. සඬබාරා වූපසමන්ති එත්ථාති වූපසමොති ඵලංසඬබාතං ඤාතං කථිතං නිබ්බාතං.

222. යන්ති පච්චත්තෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “යො කාලං අකරී”ති.

සුවිකසිතෙනෙවාති පීතිසොමනස්සයොගතො සුචුට්ඨ විකසිතෙන මුදිතෙන. වෙදනං අධිවාසෙසි අභාවසමුදයො කතො සුචුට්ඨ පරිඤ්ඤාතන්තා. අනාවරණවිමොක්ඛො සබ්බසො නිබ්බුතභාවතො.

223. ආකරොන්ති අත්තතො ඵලානි සමානාකාරෙ කරොන්තීති ආකාරා, කාරණානි. සබ්බාකාරවරුපෙනෙති සබ්බෙහි ආකාරවරෙහි උත්තමකාරණෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතෙති අත්ථො.

225. කථංභුතාති කිදිසාභුතා.

චුල්ලකද්ධානන්ති පරිත්තං කාලං ද්වන්තිනාඩිකාමත්තං වෙලං.

බුද්ධසර්වප්‍රජාවණ්ණනා

227. කංසනාළාදි තාළං අවචරති එත්ථාති “තාළාවචර”න්ති චුච්චති ආතතාදිතුරියභණ්ඩං. තෙනාහ “සබ්බං තුරියභණ්ඩ”න්ති.

දක්ඛිණදිසාභාගෙනෙවාති අඤ්ඤාන දිසාභාගෙන අනාහරිත්වා යමකසාලානං යානතො දක්ඛිණදිසාභාගෙනෙව, තතොපි දක්ඛිණදිසාභාගං හරිත්වා නෙත්වා.

ජෙනවනසදිසෙති සාවත්ථියා ජෙනවනසදිසෙ යානෙ, “ජෙනවනසදිසෙ යානෙ”තිපි පායො.

228. පසාධනමභිගලසාලායාති අභිසෙකකාලෙ අලභිකරණමභිගලසාලාය.

229. දෙවදානියොති තස්ස වොරස්ස නාමං.

මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථුවණ්ණනා

231. පාචායාති පාචා නගරතො. ආවජ්ජනපටිබද්ධත්තා ජානනස්ස අනාවජ්ජිතත්තා සත්ථු පරිනිබ්බානං අජානන්තො “දසබලං පස්සිස්සාමී”ති ථෙරො චිත්තෙසි, සත්ථු සරීරෙ වා සත්ථුසඤ්ඤං උප්පාදෙන්තො තථා චිත්තෙසි. තෙනෙවාහ “අථ භගවත්තං උක්ඛිපිත්වා”ති. “ධූවං පරිනිබ්බුතො භවිස්සතී”ති චිත්තෙසි පාරිසෙසඤායෙන. ජානන්තොපි ථෙරො ආජීවකං පුච්ඡියෙව, පුච්ඡනෙ පන කාරණං සයමෙව පකාසෙතුං “කිං පනා”තිආදි ආරද්ධං.

අජ්ජ සත්තාහපරිනිබ්බුතොති අජ්ජ දිවසතො පටිලොමතො සත්තමෙ අහනි පරිනිබ්බුතො.

232. නාළියා වාපකෙනාති නාළියා වෙව ථවිකාය ව.

මඤ්ජුකෙති මඤ්ජුභාණිනෙ මධුරස්සරෙ. පටිභානෙයාසකෙති පටිභානවත්තෙ. භුඤ්ජිත්වා පාතබ්බයාගුති පයමං භුඤ්ජිත්වා පිටිතබ්බයාගු.

තස්සාති සුභද්දස්ස වුඩ්ඨපබ්බජිතස්ස.

ආරාධිතසාසනෙති සමාහිතසාසනෙ. අලන්ති සමත්ථො. පාපොති පාපපුග්ගලො. ඔසක්කාපෙතුන්ති භාපෙතුං අන්තරධාපෙතුං.

පඤ්චවාරාති පඤ්චා විය විස්සජ්ජනාති “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”තිආදිනා, (ධ. ස. 1.1) “යස්මිං සමයෙ රුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති”තිආදිනා (ධ. ස. 1.251) ව පවත්තාති එකං ද්වෙ භුමන්තරාති. මූලෙ නට්ඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාමාති යථා රුක්ඛෙ අධිවත්ථො පිසාවො තස්ස සාධාපරිවාරෙ නට්ඨෙ ඛන්ධං නිස්සාය වසති, ඛන්ධෙ නට්ඨෙ මූලං නිස්සාය වසති, මූලෙ පන නට්ඨෙ අනිස්සයොව හොති, තථා භවිස්සාමාති අත්ථො. අථ වා මූලෙ නට්ඨෙති පිසාවෙන කිර රුක්ඛගච්ඡාදිනං කඤ්චිදෙව මූලං ඡිත්තදිත්වා අත්තනො පුත්තස්ස දිත්තං, යාව තං තස්ස හත්ථතො න විගච්ඡති, තාව සො තං පදෙසං අදිස්සමානරූපො විවරති. යදා පන තස්මිං කෙනවි අච්ඡින්නභාවෙන වා සතිවිජ්ජවාසවසෙන වා නට්ඨෙ මනුස්සානම්පි දිස්සමානරූපො විවරති, තං සන්ධායාහ “මූලෙ නට්ඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාමා”ති.

මං කායසක්ඛිං කත්වාති තං පටිපදං කායෙන සච්ඡිකතවත්තං තස්මා තස්සා දෙසනාය සක්ඛිභූතං මං කත්වා. පටිච්ඡාපෙසි තං පටිච්ඡාපනං කස්සපසුත්තෙන දීපෙතබ්බං.

233. චන්දනසට්ඨකාබාහුල්ලතො චන්දනචිතකා.

තං සුත්වාති තං ආයස්මතා අනුරුද්ධත්ථෙරෙන වුත්තං දෙවතානං අධිප්පායං සුත්වා.

234. දසිකතත්තං වාති පලිවෙධීතඅභතකාසිකවත්ථානං දසයානෙන තත්තුමත්තම්පි වා. දාරුක්ඛන්ධං වාති චන්දනාදිචිතකදාරුක්ඛන්ධං වා.

235. සමුදායෙසු පවත්තවොභාරානං අවයවෙසු දිස්සනතො සරිරස්ස අවයවභූතාති අට්ඨිති “සරිරාති”ති වුත්තාති.

න විජ්ජකිරිංසුති සරූපෙනෙව ඨිතාති අත්ථො. “සෙසා විජ්ජකිරිංසු”ති වත්වා යථා පන තා විජ්ජකිණ්ණා අහෙසුං, තං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

උදකධාරා නික්ඛම්ත්වා නිබ්බාපෙසුන්ති දෙවතානුභාවෙන. එවං මහනියො බහු උදකධාරා කිමත්ථායාති ආහ “භගවතො චිතකො මහන්තො”ති. මහා හි සො විසරතනසතිකො. අට්ඨදන්තකෙහීති නභිගලෙහි අට්ඨෙව හි නෙසං දන්තසදිසාති පොත්ථාති හොන්ති, තස්මා “අට්ඨදන්තකාති”ති වුච්චති.

ධම්මකථාව පමාණන්ති අතිවිය අවිජරියබ්භුතභාවතො පස්සන්තානං, සුණන්තානඤ්ච සාතිසයං පසාදාවහභාවතො, සවිසෙසං බුද්ධානුභාවදීපනතො. පරිනිබ්බුතස්ස හි බුද්ධස්ස භගවතො එවරුපො ආනුභාවොති තං පචත්තිං කටේන්තානං ධම්මකථිකානං අත්තතො ඤාණබලානුරූපං පචත්තියමානා ධම්මකථා එවෙත්ථ පමාණං වණ්ණෙනබ්බස්ස අත්ථස්ස මහාවිසයත්තා, තස්මා වණ්ණනාභූමි නාමෙසාති අධිප්පායො. වතුප්පාතියගන්ධපරිභණ්ඩං කාරෙත්වාති තගරකුඩකුමයවනපුප්ඵතමාලපත්තාති පිසිත්වා කතගන්ධෙන පරිභණ්ඩං කාරෙත්වා. බචිත්වාති තත්ථ තත්ථ ඔලම්බනවසෙන රචෙත්වා, ගන්ධවත්ථුනි ගහෙත්වා ගන්ථිතමාලා ගන්ධදාමානි රතනාවලියො රතනදාමානි. බහිකිලඤ්ජපරික්ඛෙපස්ස, අත්තොසාණිපරික්ඛෙපස්ස කරණෙන සාණිකිලඤ්ජපරික්ඛෙපං කාරෙත්වා. වාතග්ගාහිනියො පටාකා වාතපටාකා. සරහරූපපාදකො පල්ලඬකො සරහමයපල්ලඬකො, තස්මිං සරහමයපල්ලඬකෙ.

සත්තිහත්ථා පුරිසා සත්තියො තංසභවරණතො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති, තෙහි සමන්තතො රක්ඛාපනං පඤ්චකරණන්ති ආහ “සත්තිහත්ථෙහි පුරිසෙහි පරික්ඛිපාපෙත්වා”ති. ධනුහීනි එත්ථාපි එසෙව නයො. සන්තාහගවච්ඡිකං විය කත්වා නිරන්තරාවට්ඨිතආරක්ඛසන්තාහෙන ගවච්ඡිජාලං විය කත්වා.

සාධුකිළිතන්ති සපරහිතං සාධනට්ඨෙන සාධු, තෙසං කිළිතං උළාරපුඤ්ඤපසවනතො, සම්පරාසිකත්ථාවිරොධිකං කිළාචිභාරන්ති අත්ථො.

සරිරිමානුචිහජනවණ්ණනා

236. ඉමිනාව නියාමෙනාති යෙන නිභාරෙන මහාතලෙ නිසින්නො කඤ්චි පරිභාරං අකත්වා කෙවලං ඉමිනා නියාමෙනෙව. සුපිනකොති දුස්සුපිනකො. දුකුලදුපට්ඨං නිවාසෙත්වාති ද්වෙ දුකුලවත්ථානි එකප්ඤ්ඤං කත්වා නිවාසෙත්වා. එවඤ්ඤි තානි සොකසමප්පිතස්සාපි අභස්සිත්වා තිට්ඨන්ති.

අභිසෙකසිඤ්චකොති රජ්ජාභිසෙකෙ අභිසෙකමඬිගලසිඤ්චකො උත්තමමඬිගලභාවතො. විසඤ්ඤී ජාතො යථා තං භගවතො ගුණවිසෙසාමතරසඤ්ඤාය අවට්ඨිතපෙමො පොථුප්ප්ප්තිකසද්ධාය පතිට්ඨිතපසාදො කතුපකාරතාය සඤ්ජනිතචිත්තමද්දෙවො.

සුවණ්ණබ්බිසිකවණ්ණන්ති සුවරචිත අපස්සෙනසදිසං.

කස්මා පනෙත්ථ පාවෙය්‍යකා පාළියං සබ්බපච්ඡතො ගහිතා, කිං තෙ කුසිනාරාය ආසන්නතරාපි සබ්බපච්ඡතො උට්ඨිතා? ආම, සබ්බපච්ඡතො උට්ඨිතාති දස්සෙතුං “තත්ථ පාවෙය්‍යකා”තිආදි වුත්තං.

ධාතුපාසනත්ථන්ති සත්ථු ධාතුනං පයිරූපාසනාය. නෙසං පක්ඛා අහෙසුං “ඤායෙන තෙසං සන්තකා ධාතුයො”ති.

237. දොණගජ්ජිතං නාම අවොච සත්ථු අවත්ථත්තයුපසංහිතං. එතදත්ථමෙව හි භගවා මග්ගං ගච්ඡන්තො “පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො දොණො බ්‍රාහ්මණො යාව මෙ පදවළඤ්ජං පස්සති, තාව මා විගච්ඡතු”ති අධිට්ඨාය අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. දොණොපි බො බ්‍රාහ්මණො “ඉමානි සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගසුග්ගලස්ස පදානි”ති සල්ලක්ඛෙන්තො පදානුසාරෙන සත්ථු සන්තිකං උපගච්ඡි, සත්ථාපිස්ස ධම්මං දෙසෙසි, තෙනපි සො භගවති නිව්ට්ඨසද්ධො අහොසි. එතදෙවොච, කිං අවොචාති ආහ “සුණන්තු...පෙ.... අවොචා”ති.

කායෙන එකසන්තිපාතා වාචාය එකච්චනා අභින්නච්චනා එවං සමග්ගා භොථ. තස්ස පනිදං කාරණන්ති ආහ “සම්මොදමානා”ති. තෙනාහ “චිත්තෙනාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදමානා භොථා”ති.

238. තතො තතො සමාගතසඩ්ඝානන්ති තතො තතො අත්තතො වසනට්ඨානතො සමාගන්ත්වා සන්තිපතිතභාවෙන සමාගතසඩ්ඝානං. තථා සමාපතිතසමුභාවෙන සමාගතගණානං. වචනසම්පට්චිතෙන පටිස්සුණිත්වා.

ධාතුපුපුජාවණ්ණනා

239. යක්ඛග්ගාහො දෙවතාවෙසො. බිපිතකං ධාතුක්ඛොභං උප්පාදෙත්වා බිපිතකරොගො. අරොචකො ආභාරස්ස අරුච්චනරොගො.

සත්තමදිවසෙති සත්තවස්සසත්තමාසතො පරතො සත්තමෙ දිවසෙ. බලානුරූපෙනාති විභවබලානුරූපෙන.

පව්‍ය සඬගීතිකාරකානි දුතියං තතියං සඬගීතිකාරකා. ධාතුනං අන්තරායං දිස්වාති තත්ථ තත්ථ වෙනියෙ යථාපතිට්ඨාපිතභාවෙනෙව ධීතානං ධාතුනං මිච්ඡාදිට්ඨිකානං වසෙන අන්තරායං දිස්වා, මහාධාතුනිධානෙන සම්මදෙව රක්ඛිතානං අනාගතෙ අසොකෙන ධම්මරඤ්ඤා තතො උද්ධරිත්වා චිත්ථාරිතභාවෙ කතෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස හිතසුඛාවහභාවඤ්ච දිස්වාති අධිප්පායො. පරිවරණමත්තමෙවාති ගහෙත්වා පරිවරිතඛිඛධාතුමත්තමෙව. රාජුනං හත්ථෙ ඨපෙත්වා, න වෙනියෙසු. තථා හි පව්‍ය අසොකමහාරාජා වෙනියෙසු ධාතුනං න ලභති.

පුරිමං පුරිමං කතස්ස ගණ්හනායොගාං පච්ඡිමං පච්ඡිමං කාරොන්තො අට්ඨ අට්ඨ හරිවන්දනාදිමයෙ කරණ්ඨෙව ච ටුපෙ ච කාරෙසි. ලොහිතවන්දනමයාදිසුපි ඵසෙව නයො. මණිකරණ්ඨෙසුති ලොහිතඬිකමසාරගල්ලඵලිකමයෙ ඨපෙත්වා අවසෙසමණිච්චිත්තකෙසු කරණ්ඨෙසු.

ටුපාරාමවෙනියප්පමාණන්ති දෙවානංපියතිස්සමහාරාජෙන කාරිතවෙනියප්පමාණං.

මාලා මා මිලායන්තුති “යාව අසොකො ධම්මරාජා ඛහි වෙනියාති කාරෙතුං ඉතො ධාතුයො උද්ධරිස්සති, තාව මාලා මා මිලායන්තු”ති අධිට්ඨහිත්වා. ආච්ඤ්ජනරජ්ජුයන්ති අග්ගලාවඤ්ජනරජ්ජුයං. කුඤ්චිකමුද්දිකන්ති ද්වාරවිවරණත්ථං කුඤ්චිකඤ්චෙව මුද්දිකඤ්ච.

වාළසඬසාතයන්තන්ති කුක්කුලං පටිභයදස්සනං අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨද්ධගමනාදිතාය සඬසාට්ඨරූපකයන්තං යොජෙසි. තෙනාහ “කට්ඨරූපකානී”තිආදි. ආණියා ඛන්ධිත්වාති අනෙකකට්ඨරූපච්චිත්තයන්තං අත්තනො දෙවානුභාවෙන ඵකාය ඵව ආණියා ඛන්ධිත්වා විස්සකම්මො දෙවලොකමෙව ගතො. “සමන්තතො”තිආදි පන තස්මිං ධාතුනිදානෙ අජාතසත්තුතො කිච්චවිසෙසානුට්ඨානදස්සනං.

“අසුකට්ඨානෙ නාම ධාතුනිධාන”න්ති රඤ්ඤා පුච්ඡිතෙ “තස්මිං සන්තිපානෙ විසෙසලාහිතො නාහෙසු”න්ති කෙච්චි. “අත්තානං නිගුහිත්වා තස්ස වුඬ්ඨතරස්ස වචනං නිස්සාය වීමංසන්තො ජානිස්සතීති න කට්ඨෙසු”න්ති අපරෙ. යක්ඛදාසකෙති උපහාරාදිට්ඨිතා දෙවතාවෙසනකෙ භූතාවිග්ගාහකෙ.

ඉමං පදන්ති “ඵවමෙතං භූතපුඛිඛ”න්ති දුතියසඬගීතිකාරෙහි ඨපිතං ඉමං පදං. මහාධාතුනිධානම්පි තස්ස අත්ථං කත්වා තතියසඬගීතිකාරාපි ඨපයිංසු.

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

4. මහාසූදස්සනසුත්තවණ්ණනා

කුසාවතීරාජධානීවණ්ණනා

242. සොවණ්ණමයානි සුවණ්ණමයා. අයං පාකාරොති සබ්බරත්තමයො පාකාරො. තයො තයොති අන්තො ච තයො, බහි ච තයොති තයො තයො.

එසිකත්ථම්මො ඉන්දබ්බො නගරසොහනො අලඬිකාරත්ථම්මො. අඬිගීයති ඤායති පුටුලභාවො එතෙනාති අඬිගං, පරික්ඛෙපො. තිපොරිසං අඬිගං එතිස්සාති තිපොරිසඬිගා. තෙනාහ “තෙනා”තිආදි. තෙන පඤ්චහත්ථප්පමාණෙන තිපොරිසෙන. පණ්ණඵලෙසුපීති සබ්බරත්තමයානං තාලානං පණ්ණඵලෙසුපි. එසෙව නයොති “පණ්ණෙසු එකං පත්තකං සොවණ්ණමයං, එකං රුපියමයං. ඵලෙසුපි එකො ලෙඛාභාවො සොවණ්ණමයො, එකො රුපියමයො”තිආදිකො අයමත්ථො අතිදිට්ඨො. පාකාරත්තරෙති ද්විත්තං ද්විත්තං පාකාරානං අන්තරෙ. එකෙකා හුත්වා ධීකා තාලපන්ති.

ජෙකොති පටු සුවිසදො, සො වස්ස පටුභාවො මනොසාරොති ආහ “සුන්දරො”ති. රඤ්ජෙතුන්ති රාගං උප්පාදෙතුං. බමතෙවාති රොවතෙව. න බිහව්ජෙතීති න තප්පෙති, සොතසුඛභාවතො පියායිතබ්බො ච හොති. කුම්භපුණ්දද්දරිකාදි එකතලං තුරියං. උභයතලං පාකට්මෙව. සබ්බතො පරියොනද්ධං චතුරස්සඅම්බණකං, පණවාදි ව. වංසාදීති ආදි-සද්දෙන සඬබාදිකං සඬගණ්හාති. සුමුච්ඡිතස්සාති සුට්ඨ පරියත්තස්ස. පමාණෙති නාතිදල්භනාතිසිට්ඨතාසඬබාතෙ මජ්ඣිමෙ මුච්ඡනප්පමාණෙ . හත්ථං වා පාදං වා වාලෙන්වාති හත්ථලයපාදලයෙ සප්පෙත්වා. නව්වත්තාති සාධානව්චං නව්වත්තා.

වක්කරත්තවණ්ණනා

243. උපොසථං වුව්චති අට්ඨඬිගසමන්තාගතං සබ්බදිවසෙසු ගහට්ඨෙහි රක්ඛිතබ්බසීලං, සමාදානවසෙන තං තස්ස අත්ථිති උපොසට්ඨිකො, තස්ස උපොසට්ඨිකස්ස. තෙනාහ “සමාදින්නඋපොසථඬිගස්සා”ති. තදාති තස්මිං කාලෙ. කස්මිං පන කාලෙති? යස්මිං කාලෙ වක්කවත්තිභාවසංවත්තනියදානසීලාදිපුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගමසම්පන්නො පුරිතවක්කවත්තිවත්තො කාලදීපදෙසවිසෙසපච්චාජාතියා වෙව කුලරූපභොගාධිපතෙය්‍යාදිගුණවිසෙසසම්පත්තියා ච තදනුරූපෙ අත්තභාවෙ ධීතො හොති, තස්මිං කාලෙ. තාදිසෙ හි කාලෙ වක්කවත්තිභාවි පුරිසවිසෙසො යථාචුත්තගුණසමන්තාගතො රාජා බත්තියො මුද්ධාවසිත්තො විසුද්ධසීලො අනුපොසථං සතසහස්සවිස්සප්පනාදිනා සම්මාපටිපත්තිං පටිපජ්ජති, න යදා වක්කරත්තං උප්පජ්ජති, තදා එව. ඉමෙ ව විසෙසා සබ්බවක්කවත්තිනං සාධාරණවසෙන චුත්තා. තෙනාහ “පාතොව...පෙ.... ධම්මකා”ති. බොධිසත්තානං පන වක්කවත්තිභාවාවහගුණාපි වක්කවත්තිගුණාපි සාතිසයාව හොත්ති.

චුත්තප්පකාරපුඤ්ඤකම්මපච්චයන්ති වක්කවත්තිභාවාවහදානදමසංයමාදිපුඤ්ඤකම්මහෙතුකං. නීලමණ්ණසඬසාතසදිසන්ති ඉන්දනීලමණ්ණසඤ්චයසමානං. දිබ්බානුභාවසුත්තත්තාති දස්සනෙය්‍යානා, මනුඤ්ඤසොසනා, ආකාශගාමිනා, ඔභාසවිස්සප්පනා, අප්පටිසානනා, රඤ්ඤො ඉච්ඡිතත්ථනිප්පත්තිකාරණනාති එවමාදීහි දිබ්බසදිසෙහි ආනුභාවෙහි සමන්තාගතත්තා, එතෙන දිබ්බං වියාති දිබ්බන්ති දස්සෙති. න හි තං දෙවලොකපරියාපන්නං. සහස්සං අරා එතස්සාති වා සහස්සාරං. සබ්බෙහි ආකාරෙහිති සබ්බෙහි සුන්දරෙහි පරිපුණ්ණාවයවෙ ලක්ඛණසම්පන්නෙ වක්කෙ ඉච්ඡිතබ්බෙහි ආකාරෙහි. පරිපුරන්ති පරිපුණ්ණං, සා වස්සා පාරිපුරිං ඉදානෙව චිත්ථාරෙස්සති.

පනාළීති ඡිද්දං. සුද්ධසිනිද්ධදන්තපන්තියා නිබ්බිරායාති අධිප්පායො. තස්සා පන පනාළියා සමන්තතො පස්සස්ස රජතමයත්තා සාරරජතමයා චුත්තා. යස්මා වස්ස වක්කස්ස රථවක්කස්ස විය අන්තොභාවො නාම නත්ථී, තස්මා චුත්තං “උභොසුපි බාහිරන්තෙසු”ති. කතපරික්ඛෙපා හොති පනාළීති යොජනා. නාහිපනාළිපරික්ඛෙපපට්ටෙසුති නාහිපරික්ඛෙපපට්ටෙ වෙව නාහියා පනාළිපරික්ඛෙපපට්ටෙ ව.

තෙසන්ති අරානං. සට්ඨකා නාම අලඬිකාරභූතා බුද්දකපුණ්ණසට්ඨා. තථා මණ්ණිකා නාම මුත්තාවළිකා. පරිච්ඡේදලෙඛා තස්ස තස්ස පරිච්ඡේදස්සනවසෙන ධීතා පරිච්ඡින්නලෙඛා. ආදි-සද්දෙන මාලාකම්මාදිං සඬගණ්හාති. සුවිහත්තානෙවාති අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසංකිණ්ණත්තා සුට්ඨ විහත්තාති.

“සුරත්තා”තිආදිසු සුරත්තග්ගහණෙන මහානාමවණ්ණනං පටික්ඛිපති, සුද්ධග්ගහණෙන සංඛකිලිට්ඨතං, සිනිද්ධග්ගහණෙන ලුඛතං. කාමං තස්ස වක්කරත්තස්ස නෙමීමණ්ඩලං අසන්ධිකමෙව නිබ්බත්තං, සබ්බත්ථකමෙව පන කෙවලං පවාළවණ්ණෙන ව සොහනීති පකතිවක්කස්ස සන්ධියුත්තට්ඨානෙ සුරත්තසුවණ්ණපට්ටාදිමයාහි වට්ටපරිච්ඡේදලෙඛාහි පඤ්ඤායමානාහි සසන්ධිකා විය දිස්සන්තිති ආහ “සන්ධිසු පනස්සා”තිආදි.

නෙමිමණ්ඩලපිටියෙන් නෙමිමණ්ඩලස්ස පිටියපදෙසෙ. ආකාසවාරිභාවතො හිස්ස තත්ථ වාතග්ගාහි පවාළදණ්ඩො හොති. දසන්තං දසන්තං අරානං අන්තරෙති දසන්තං දසන්තං අරානං අන්තරෙ සමීපෙ පදෙසෙ. ඡිද්දමණ්ඩලබ්විතොති මණ්ඩලසණ්ඨානඡිද්දවිචිත්තො. සුකුසලසමන්තාහතස්සාති සුට්ඨු කුසලෙන සිප්පිනා පහතස්ස, වාදිතස්සාති අත්ථො. වග්ගුති මනොරමො. රජ්ජියොති සුණන්තානං රාගුප්පාදකො. කමතීයොති කන්තො. සමොසරිතකුසුමදාමාති ඔලම්බිතසුගන්ධකුසුමදාමා. නෙමිපරික්ඛෙපස්සාති නෙමිපරියන්තපරික්ඛෙපස්ස. නාහිපනාළියා ද්විත්තං පස්සානං වසෙන “ද්විත්තමි නාහිපනාළීන”න්ති චුත්තං. එකා එව හි සා පනාළි. යෙහීති යෙහි ද්විති මුඛෙහි. පුන යෙහීති යෙහි මුත්තකලාපෙහි.

ඔධාපයමානන්ති සොතුං අවහිතානි කුරුමානං.

වන්දො පුරතො චක්කරතනං පච්ඡාති එවං පුබ්බාපරියෙන පුබ්බාපරභාවෙන.

අන්තෙපුරස්සාති අනුරාධපුරෙ රඤ්ඤො අන්තෙපුරස්ස. උත්තරසීහපඤ්ජරසදියෙති තදා රඤ්ඤො පාසාදෙ තාදිසස්ස උත්තරදිසාය සීහපඤ්ජරස්ස ලබ්හමානත්තා චුත්තං. සුඛෙන සක්කාති කිඤ්චි අනාරුහිත්වා, සරිරඤ්ච අනුල්ලඬිසිත්වා යථාධිතෙනෙව හත්ථෙන පුප්ඵමුට්ඨියො බිපිත්වා සුඛෙන සක්කා හොති පුප්ඵෙතුං.

නානාවිරාගරතනප්පභාසමුප්පලන්ති නානාවිධවිචිත්තවණ්ණරතනොභාසපහස්සරං. ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙති ආගන්ත්වා ධීතට්ඨානතො උපරි ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙ.

244. රාජායුත්තාති රඤ්ඤො කිච්චෙ ආයුත්තකපුරිසා.

සිනෙරුං වාමපස්සෙන කත්වා තස්ස ධුරතරං ගච්ඡන්තො “වාමපස්සෙන සිනෙරුං පභායා”ති චුත්තං.

විනිබ්බෙධෙනාති තිරියං විනිවිජ්ඣනවසෙන. සන්තිවෙසක්ඛමොති ඛන්ධාවාරසන්තිවෙසයොගොයා. සුලභාභාරුපකරණොති සුඛෙනෙව ලද්ධබ්බඤ්ඤාගොරසදාරුතිණාදිභොජනසාධනො.

පරචක්කන්ති පරස්ස රඤ්ඤො සෙනා, ආණා වා.

ආගමනනන්දනොති ආගමනෙන නන්දිජනනො. ගමනෙන සොවෙතීති ගමනසොවනො. උපකප්පෙථාති උපරුපරි කප්පෙථ, සංවිදහථ උපනෙථාති අත්ථො. උපපරික්ඛිත්වාති හෙතුතොපි සභාවතොපි ඵලතොපි දිට්ඨමමිකසම්පරායිකාදිආදිනවතොපි විමංසිත්වා. විභාවෙන්ති පඤ්ඤාය අත්ථං විභුතං කරොන්තිති විභාවිනො, පඤ්ඤවන්තො. අනුයන්තාති අනුවත්තකා, අනුවත්තකභාවෙනෙව, පන රඤ්ඤො ව මහානුභාවෙන තෙ ඡිගුච්ඡනවසෙන පාපතො අනොරමන්තාපි එකච්චෙ ඔත්තප්පවසෙන ඔරමන්තිති වෙදිතබ්බං.

ඔගච්ඡමානන්ති ඔසීදන්තං. යොජනමත්තන්ති විත්ථාරතො යොජනමත්තං පදෙසං. ගමිහිරභාවෙන පන යථා භූමි දිස්සති, එවං ඔගච්ඡති. තෙනාහ “මහාසමුද්දතල”න්තිආදි. අන්තෙ චක්කරතනං උදකෙන සෙනාය අනප්ඤ්ඤාත්ථරණත්ථං. පුරත්ථිමො මහාසමුද්දො පරියන්තො එතස්සාති පුරත්ථිමමහාසමුද්දපරියන්තො, තං පුරත්ථිමමහාසමුද්දපරියන්තං, පුරත්ථිමමහාසමුද්දං පරියන්තං කත්වාති අත්ථො.

වාතුරන්තායාති වතුසමුද්දන්තාය, පුරත්ථිමදිසාදිවතුකොට්ඨාසන්තාය වා. සොභයමානං වියාති විය-සද්දො නිපාතමත්තං. අත්තනො අච්ඡරියගුණෙහි සොහන්තමෙව හි තං තිට්ඨති. පාළියමිපි හි “උපසොභයමානං” ත්වෙව චුත්තං.

හත්ථිරතනවණ්ණනා

246. හරිවන්දනාදිහීති ආදි-සද්දෙන වතුප්පානියගන්ධාදිං සඬගණ්භාති. ආගමනං වින්තෙථාති වදන්ති චක්කවත්තිවත්තස්ස පුරිතතාය පරිවිතත්තා. කාලතිලකාදීනං අභාවෙන විසුද්ධසෙතසරිරො. සත්තපතිට්ඨොති භූමිචූසනකෙහි වාලධි, වරධිගං, හත්ථොති ඉමෙහි ව තිහි, වතුහි පාදෙහි වාති සත්තහි අවයවෙහි පතිට්ඨිතත්තා සත්තපතිට්ඨො. සබ්බකතිට්ඨොති සබ්බෙහි ඡද්දන්තකුලහත්ථිහි හීනො. උපොසථකුලා සබ්බපෙට්ඨොති උපොසථකුලතො ආගච්ඡන්තො තත්ථ සබ්බප්පධානො ආගච්ඡතිති යොජනා. චුත්තනසෙනාති “මහාදානං දත්වා”තිආදිනා චුත්තෙන නයෙන. චක්කවත්තිතං, චක්කවත්තිපුත්තානඤ්ච චක්කවත්තිං උද්දිස්ස විත්තයන්තානං ආගච්ඡති. අපනෙත්වාති අත්තනො ආනුභාවෙන අපනෙත්වා. ගන්ධමෙව හි තස්ස ඉතරෙ හත්ථි න සහන්ති.

සරධෙනුවච්ඡකො වියාති සරෙ පරිවිතධෙනුයා තත්ථෙව ජාතසංවද්ධවච්ඡකො විය. සකලපථවින්ති සකලං ජම්බුදීපසඤ්ඤිතං පථවිං.

247. සිත්ධවකුලතොති සිත්ධවස්සාජානියකුලතො.

මණිරතනවණ්ණනා

248. සකටනාභිසමපරිණාහන්ති පරිණාහතො මහාසකටස්ස නාභියා සමප්පමාණං. උභොසු අන්තෙසුති හෙට්ඨා, උපරි වාති ද්විසු අන්තෙසු. කණ්ණිකපරියන්තතොති ද්වින්නං කඤ්චනපද්මානං කණ්ණිකාය පරියන්තතො. මුත්තාජාලකෙ යපෙත්වාති සුවිසුද්ධෙ මුත්තමයෙ ජාලකෙ පතිට්ඨාපෙත්වා. අරුණුග්ගමනවෙලා වියාති අරුණුග්ගමනසිසෙන සූරියඋදයක්ඛණං උපලක්ඛෙති.

ඉත්ථිරතනවණ්ණනා

249. “ඉත්ථිරතනං පාතුභවති”ති වත්වා කුතස්සා පාතුභාවොති දස්සෙතුං “මද්දරාජකුලතො”තිආදි වුත්තං. මද්දරට්ඨං කිර ජම්බුදිපෙ අභිරුපානං ඉත්ථිනං උප්පත්තිට්ඨානං. තථා හි “සිඤ්චයමහාරාජස්ස දෙව්, වෙස්සන්තරමහාරාජස්ස දෙව්, හද්දකාපිලානි”ති එවමාදි ඉත්ථිරතනං මද්දරට්ඨෙ එව උප්පන්නං. පුඤ්ඤානුභාවෙනාති වක්කවත්තිරඤ්ඤො පුඤ්ඤතෙජෙන.

සණ්ඨානපාරිපූරියාති හත්ථපාදාදිසරිරාවයවානං සුසණ්ඨිතාය. අවයවපාරිපූරියා හි සමුදායපාරිපූරිසිද්ධි . රූපන්ති සරිරං “රූපං ත්වෙව සඬබං ගච්ඡති”තිආදිසු (ම. නි. 1.306) විය. දස්සනියාති සුරූපභාවෙන පස්සිතබ්බයුත්තා. තෙනාහ “දිස්සමානාවා”තිආදි. සොමනස්සවසෙන චිත්තං පසාදෙති යොනිසො චිත්තෙන්තානං කම්මඵලසද්ධාය වසෙන. පසාදාවහන්තාති කාරණවචනෙන යථා පාසාදිකතාය වණ්ණපොක්ඛරතාසිද්ධි වුත්තා, එවං දස්සනියතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, අභිරුපතාය ව දස්සනියතාසිද්ධි වත්තබ්බාති නයං දස්සෙති. පටිලොමතො වා වණ්ණපොක්ඛරතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, පාසාදිකතාය දස්සනියතාසිද්ධි, දස්සනියතාය අභිරුපතාසිද්ධි යොජෙතබ්බා. එවං සරිරසම්පත්තිවසෙන අභිරුපතාදිකෙ දස්සෙත්වා ඉදානි සරිරෙ දොසාභාවවසෙනපි තෙ දස්සෙතුං “අභිරුපා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා පමාණයුත්තා, එවං ආරොහපරිණාහයොගතො ව පාසාදිකා නාතිදිසතාදයො, එවං මනුස්සානං දිබ්බරූපතාසම්පත්තිපිති “අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණ”න්ති වුත්තං.

ආරොහසම්පත්ති වුත්තා උබ්බෙධෙන පාසාදිකභාවතො. පරිණාහසම්පත්ති වුත්තා කිසපුලදොසාභාවතො. වණ්ණසම්පත්ති වුත්තා විවණ්ණතාභාවතො. කායවිපත්තියාති සරිරදොසස්ස. සතචාරවිහතස්සාති සත්තක්ඛන්තුං විහතස්ස, “සතචාරවිහතස්සා”ති ව ඉදං කප්පාසපිටුවසෙන වුත්තං, තුලපිටුනො පන විහනනමෙව නත්ථි. කුඩකුමතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ථාති චතුප්ථාති. “තමාලතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ථාති”ති අපරෙ.

අග්ගිදඩ්ඨා වියාති ආසනගතෙන අග්ගිනා දඩ්ඨා විය. පට්ඨමෙවොති රාජානං දිස්වාපි කිච්චන්තරප්පසුතා අහුත්වා කිච්චන්තරතො පට්ඨමෙව, දස්සනසමකාලං එවාති අත්ථො. රඤ්ඤො නිසජ්ජාය පච්ඡා නිපාතනං නිසිදනං සීලං එතිස්සාති පච්ඡානිපාතිනි. තං තං අත්තනා රඤ්ඤො කාතබ්බකිච්චං “කිං කරොමි”ති පුච්ඡිතබ්බතාය කිං කරණං පටිසාවෙතිති කිංකාරපටිස්සාවිනි.

මාතුගාමො නාම යෙභුයොන සට්ඨානිකො, ඉත්ථිරතනස්ස පන තං නත්ථිති දස්සෙතුං “ස්වාස්සා”තිආදි වුත්තං.

ගුණාති රූපගුණා වෙව ආචාරගුණා ව. පුරිමකම්මානුභාවෙනාති කතස්ස පුරිමකම්මස්සානුභාවෙන ඉත්ථිරතනස්ස තබ්භාවසංවත්තනියස්ස පුරිමකම්මස්ස ආනුභාවෙන. වක්කවත්තිනොපි පරිවාරසම්පත්තිසංවත්තනියං පුඤ්ඤකම්මං තාදිසස්ස ඵලවිසෙසස්ස උපනිස්සයො හොතියෙව. තෙනාහ “වක්කවත්තිනො පුඤ්ඤං උපනිස්සායා”ති, එතෙන සෙසෙසුපි සච්ඤ්ඤාණකරතෙනසු අත්තතො කම්මවසෙන නිබ්බන්තෙසුපි තෙසං තෙසං විසෙසානං තදුපනිස්සයතා විභාවිතා එවාති දට්ඨබ්බා. පුබ්බෙ එකදෙසවසෙන ලබ්භමානා පාරිපූරි රඤ්ඤො වක්කවත්තිභාවුපගමනතො පට්ඨාය සබ්බාකාරපරිපූරා ජාතා.

ගහපතිරතනවණ්ණනා

250. පකතියා වාති සභාවෙනෙව වක්කරතනපාතුභාවතො පුබ්බෙපි. යාදිසං රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස පුඤ්ඤබලං නිස්සාය යථාවුත්තා වක්කරතනානුභාවනිබ්බන්ති, තාදිසං එතස්ස පුඤ්ඤබලං නිස්සාය ගහපතිරතනස්ස කම්මවිපාකජං දිබ්බවක්ඛුං නිබ්බන්තෙතිති ආහ “වක්කරතනානුභාවසහිත”න්ති. කාරණස්ස හි එකසන්තතිපතිතතාය, ඵලස්ස ව සමානකාලිකතාය තථාවචනං.

පරිණායකරතනවණ්ණනා

251. “අයං ධම්මො, අයං අධම්මො” තිආදිනා කම්මස්සකතාවබොධනසඬ්ඛාතස්ස පණ්ඩිතභාවස්ස අත්ථිතාය පණ්ඩිතො. බාහුසච්චබ්‍යත්තියා බ්‍යත්තො. සභාවසිද්ධාය මෙධාසඬ්ඛාතාය පකතිපඤ්ඤාය අත්ථිතාය මෙධාවී. අත්තනො යාථාවබුද්ධත්ථං පරෙසං විභාවෙතුං පකාසෙතුං සමත්ථතාය විභාවී. චචත්ථපෙතුන්ති නිව්ඡිතුං.

චතුරුද්ධිසමන්තාගතවණ්ණනා

252. විපච්චනං විපාකො, විපාකො ඵච වෙපාකො යථා “විකතමෙව වෙකත”න්ති. සමං නාතිසිතනාවච්ඡිණ්හතාය අවිසමං භුත්තස්ස වෙපාකො ඵතිස්සා අත්ථිති සමවෙපාකිනී, තාය සමවෙපාකිනියා.

ධම්මපාසාදපොක්ඛරණිවණ්ණනා

253. ජනරාසිං කාරෙත්වා තෙන ජනරාසිනා බණ්ණත්වා න මාපෙසි. කිඤ්චරහිති ආහ “රඤ්ඤො පනා” තිආදි. තත්ථ කාරණං පරතො ආගමීස්සති. එකාය වෙදිකාය පරික්ඛිත්තා පොක්ඛරණියො . පරිවෙණපරිව්ඡෙදපරියන්තෙති එත්ථ පරිවෙණං නාම සමන්තතො විචට්ඨගණභුතං පොක්ඛරණියා තීරං, තස්ස පරිව්ඡෙදභුතෙ පරියන්තෙ එකාය වෙදිකාය පරික්ඛිත්තා පොක්ඛරණියො. එකදහොසිති එතං “යංනුනාහං ඉමාසු පොක්ඛරණියු” තිආදිකං අහොසිති. සබ්බොතුකන්ති සබ්බෙසු උතුසු පුප්ඵනකං. නානාවණ්ණඋප්පලබ්භිජාදීනීති රත්තනීලාදිනානාවණ්ණපුප්ඵනෙ පුප්ඵනකඋප්පලබ්භිජාදීනී. ජලජථලජමාලන්ති ජලජථලජපුප්ඵමාලං.

254. පරිවාරවසෙනාති තඬ්ඛණිකපරිවාරවසෙන, ඉදඤ්ච පට්ඨං පට්ඨපිතනියාමෙනෙව චුත්තං, පච්ඡා පන යානසයනාදීනි විය ඉත්ථියොපි අත්ථිකානං පරිච්චත්තා ඵච. තෙනාහ “ඉත්ථිහිපි” තිආදි. පරිච්චාගවසෙනාති නිරපෙක්ඛපරිච්චාගවසෙන. දියතීති දානං, දෙයාවත්ථු. තං අග්ගියති නිස්සප්පියති එත්ථාති දානග්ගං, පරිවෙසනට්ඨානං. තාදිසාති අත්ථිති යාදිසාති රඤ්ඤො දානග්ගෙ බොමසුබ්බාදීනි චත්ථාති, තාදිසාති යෙසං අත්තනො සත්තකාති සන්ති. ඔභායාති පභාය තත්ථෙව යපෙත්වා. අත්ථො අත්ථි යෙසං තෙති අත්ථිකා. ඵචං අනත්ථිකාපි දට්ඨබ්බා.

255. කලහසද්දොපිති පි-සද්දෙන දානාධිප්පායෙන ගෙහතො නිහතං පුත ගෙහං පවෙසෙතුං න යුත්තන්ති ඉමමත්ථං සමුච්චෙති. තෙනාහ “න ඛො එතං අම්මාකං පතිරූප”න්තිආදි (දී. නි. 2.255).

257. උණ්ඨිසමත්ථකෙති සිබාපරියන්තමත්ථකෙ. පරිව්ඡෙදමත්ථකෙති පාසාදඬ්ගණපරිව්ඡෙදස්ස මත්ථකෙ.

258. හරතීති අතිවිය පහස්සරභාවෙන චක්ඛුනි පටිහරන්තං දුද්දික්ඛතාය දිට්ඨියො හරති අපනෙන්නං විය හොති. තං පන හරණං තෙසං පරිප්ඵන්දනෙනාති ආහ “එත්ථදාපෙති” ති.

පට්ඨමහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ක්කානසම්පත්තිවණ්ණනා

260. මහතියා ඉද්ධියාති මහන්තෙන ඉච්ඡිතත්ථසමිප්ඤ්ඤානෙන. තෙසංයෙව ඉච්ඡිතිච්ඡිතත්ථානං. “අනුභවිතබ්බාන”න්ති ඉමිනා ආනුභාව-සද්දස්ස කම්මසාධනතං දස්සෙති. පුබ්බෙ සම්පන්නං කත්ථා දෙයාධම්මපරිච්චාගස්ස කතභාවං දස්සෙන්නො “සම්පත්තිපරිච්චාගස්සා” ති ආහ. අත්තානං දමෙති එතෙනාති දමො.

බොධිසත්තපුබ්බයොගවණ්ණනා

අස්සාති මහාසුදස්සනරඤ්ඤො. එකො ථෙරොති අප්පඤ්ඤාතො නාමගොත්තතො අඤ්ඤතරො පුට්ඨජනො ථෙරො. ථෙරං දිස්වාති අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසින්නං දිස්වා. කට්ඨත්ථරණන්ති කට්ඨමයං අත්ථරණං, දාරුඵලකන්ති අත්ථො.

පරිභොගභාජනන්ති පානියපරිභොජනියාදිපරිභොගයොගං භාජනං. ආරකණ්ටකන්ති සුවිච්ඡිකුතකණ්ටකං. පිප්ඵලිකන්ති බුද්දකසත්ථකං. උදකතුම්බකන්ති කුණ්ඩිකං.

කුටාගාරද්වාරෙයෙව නිවත්තෙසිති කුටාගාරං පට්ඨකාලතො පට්ඨාය තෙසං මිච්ඡාචිතක්කානං පචත්තියා ඔකාසං නාදාසි.

261. කසිණමෙව පඤ්ඤායති මහාපුරිසස්ස තත්ථ තත්ථ කතාධිකාරත්තා, තෙසඤ්ච පදෙසානං සුපරිකම්මකතකසිණසදිසත්තා.

262. වත්තාරි කුමාරානිති වත්තාරි කසිණප්පකුමාරානිති. කසිණප්පකුමාරානිතිපමඤ්ඤානංයෙව වචනං තාසං තදා ආදරගාරවවසෙන නිබ්බන්ධිතත්තා. මහාබෝධිසත්තානඤ්ඤි අරුපප්පකුමාරානිති ආදරො නත්ථි, අභිඤ්ඤාපදවිධානනං පන සන්ධාය තානිපි නිබ්බන්ධෙත්ති, තස්මා මහාසත්තො තාපසපරිබ්බාජකකාලෙ යත්තකෙ ලොකියගුණෙ නිබ්බන්ධෙත්ති, තෙ සබ්බෙපි තදා නිබ්බන්ධෙත්ති යෙව. තෙනාහ “මහාපුරිසො පනා”තිආදි.

චතුරාසිතිනගරසහස්සාදිවණ්ණනා

263. අභිහරිතබ්බහත්තන්ති උපනෙතබ්බහත්තං.

264. නිබ්බද්ධවත්තන්ති පුබ්බෙ උපනිබ්බද්ධං පාකවත්තං.

සුභද්දාදෙවිඋපසඬකමනවණ්ණනා

265. ආවට්ඨෙත්වාති අතිවිසිත්වා. යං යං රඤ්ඤො ඉච්ඡිතං දානුපකරණඤ්ඤෙව භොගුපකරණඤ්ඤෙව, තස්ස තස්ස තථෙව සම්ද්ධිභාවං විත්ථවති.

266. සචෙ පන රාජා ජීවිතෙ ඡන්දං ඡනෙය්‍ය, ඉතො පරමිපි විරං කාලං තිට්ඨෙය්‍ය මහිද්ධිකො මහානුභාවොති එවං මහප්පකුමාරානිති දෙවි භොගෙසු, ජීවිතෙ ව රාජානං සාපෙක්ඛං කාතුං වායමි. තෙන වුත්තං “මා භෙව බො රාජා”තිආදි. තෙනෙවාහ “තස්ස කාලච්ඡිකිරියං අනිවඡමානා”තිආදි. ඡන්දං ඡනෙහිති එත්ථ ඡන්ද-සද්දො තණ්හාපරියායොති ආහ “පෙමං උප්පාදෙහි”ති. අපෙක්ඛති ආරම්භං එතාය න විස්සජ්ජෙති අපෙක්ඛා, තණ්හා.

267. ගරහිතාති එත්ථ කෙහි ගරහිතා, කස්මා ව ගරහිතාති අන්තොලීනං වොදනං විස්සජ්ජෙත්තො “බුද්ධෙහි”තිආදිමාහ, තෙන විඤ්ඤාගරහිතත්තා, දුග්ගතිසංවත්තනියතො ව සාපෙක්ඛකාලකිරියා පරිවජ්ජෙතබ්බාති දස්සෙති.

268. එකමන්තං ගන්ත්වාති රඤ්ඤො චක්ඛුපථං විජහිත්වා.

බ්‍රහ්මලොකුපගමනවණ්ණනා

269. සොණස්සාති කොළිච්ඡස්ස සොණස්ස. එකා හත්තපාතීති එකං හත්තවඩ්ඪිතකං. තාදිසං හත්තන්ති තථාරූපං ගරුං මධුරං සිනිද්ධං හත්තං. භුත්තානන්ති භුත්තවත්තානං.

271. දාසමනුස්සාති දාසා වෙව ආයුත්තකමනුස්සා ව.

ඉදානි යථාචුත්තාය රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස භොගසම්පත්තියා කම්මසරික්ඛනං උද්ධරන්තො “එතාති පනා”තිආදිමාහ, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

272. ආදිතො පට්ඨායාති සමුදාගමනතො පට්ඨාය. යත්ථ තං පුඤ්ඤං ආයුහිතං, යතො සා සම්පත්ති නිබ්බන්ධා, තතො තතියත්තභාවතො පභුති. මහාසුදස්සනස්ස ජාතකදෙසනා හි තදා සමුදාගමනතො පට්ඨාය භගවතා දෙසිතාති. පංස්චාගාරකීළං වියාති යථා නාම දාරකා පංසුහි වාපිගෙහභොජනාදීනි දස්සෙත්තා යථාරූපි කීළිත්වා ගමනකාලෙ සබ්බං තං විධංසෙත්තා ගච්ඡන්ති, එවමෙව භගවා මහාසුදස්සනකාලෙ අත්තනා අනුභුතං දිබ්බසම්පත්තිසද්ධිං අවින්තෙය්‍යානුභාවසම්පත්තිං විත්ථාරතො දස්සෙත්වා පුන අත්තතො දෙසනං ආදීනවනිස්සරණදස්සනවසෙන විවට්ඨාහිමුඛං විපරිවත්තෙත්තො “සබ්බා සා සම්පත්ති අනිවච්ඡාය විපරිණතා විධංසිතා”ති දස්සෙත්තො “පස්සානන්දා”තිආදිමාහ. විපරිණතාති විපරිණාමං සභාවචිගමං ගතා. තෙනාහ “පකතිවිජහනො”තිආදි. පකතීති සභාවධම්මානං උදයවයපරිච්ඡින්නො කක්ඛලපුසනාදිසභාවො, සො භඬිගක්ඛණතො පට්ඨාය ජහිතො, පරිවච්ඡන්තො සබ්බසො නත්ථෙව. තෙනාහ “නිබ්බුතපදිපො විය අපඤ්ඤත්තිකභාවං ගතා”ති.

එත්තාවතාති ආදිතො පට්ඨාය පවත්තෙන එත්තකෙන දෙසනාමග්ගෙන. අනෙකානි වස්සකොට්ඨකසහස්සානියෙව උබ්බෙධො එතිස්සාති අනෙකවස්සකොට්ඨකසහස්සබ්බෙධො. අනිවච්චලක්ඛණං ආදායාති තං සම්පත්තිගතං අනිවච්චලක්ඛණං දෙසනාය ගහෙත්වා විභාවෙත්වා. යථා නිස්සෙණිමුවිවනෙ තාදිසං සතහත්ථුබ්බෙධං රුක්ඛං පකතිපුරිසෙන ආරොහිතුං න සක්කා, එවං අනිවච්චතාවිභාවනෙන තස්සා සම්පත්තියා අපෙක්ඛානිස්සෙණිමුවිවනෙ කෙනවි ආරොහිතුං න සක්කාති ආහ “අනිවච්චලක්ඛණං ආදාය නිස්සෙණිං මුඤ්චන්තො වියා”ති. තෙනෙවාති යථාචුත්තකාරණෙනෙව, ආදිතො සානිසයං කාමෙසු අස්සාදං දස්සෙත්වාපි උපරි තෙසං “පස්සානන්දා”තිආදිනා ආදීනවං, ඕකාරං, සංකිලෙසං, නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසඤ්ච විභාවෙත්වා දෙසනාය නිට්ඨාපිතත්තා. පුබ්බෙති අතීතකාලෙ. වසභරාජාති වසභනාමකො සීහළමහාරාජා.

උදකපුප්පුළාදයොති ආදි-සද්දෙන තිණග්ගෙ උස්සාවබ්බන්දුආදිකෙ සඬගණ්හාති.

මහාසුදස්සනස්ස පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතනො, තෙන මහාසුදස්සනමහාරාජා
ඤානාභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙසි, තදග්ගෙන පරිසුද්ධෙ ච සමණභාවෙ පතිට්ඨිතො, යතො විදුය එච
කාමචිතක්කාදිසමණභාවසංකිලෙසං සුඤ්ඤාගාරං පාවිසි, එචංභුතස්සාපි තස්ස කාලං කිරියතො සත්තමෙ දිවසෙ
සබ්බා චක්කවත්තිසම්පත්ති අන්තර්ගිතා, න තතො පරං, අහො අච්ඡරියමනුස්සො අනඤ්ඤසාධාරණගුණවිසෙසොති
ඉමං විසෙසං දස්සෙති.

අනාරුළ්භන්ති “රාජා කිර පුබ්බෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්ති”තිආදිනා, (දී. නි. අට්ඨ. 2.260) “පුන ථෙරං
ආමන්තෙසි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 2.272) ච චුත්තමත්ථං සන්ධායාහ. සො හි ඉමස්මිං සුත්තෙ සඬගීතිං අනාරුළ්භො,
අඤ්ඤත්ථ පන ආගතො ඉමිස්සා දෙසනාය පිට්ඨිවත්තකභාවෙන. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං
සුච්ඤ්ඤයාං එවාති.

මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

5. ජනවසහසුත්තවශ්ණනා

නානිකියාදිඛ්‍යාකරණවශ්ණනා

273-275. “පරිනො”ති පදං යථා සමන්තත්ථවාචකො, එවං සමීපත්ථවාචකොපි භොතිති සමන්තා සාමන්තාති අත්ථො චුත්තො. ආමෙධිතෙන පන සමන්තත්ථො ජොතිතො. යස්ස පන සාමන්තා ජනපදෙසු “නානිකෙ විහරති”ති චුත්තත්තා නානිකස්සාති විඤ්ඤාතො යමත්ථො. යස්ස පරිනො ජනපදෙසු ඛ්‍යාකරොති, තත්ථ පරිවාරකාරකානං ඛ්‍යාකරණං අචුත්තසිද්ධං, නිදස්සනවසෙන වා තස්ස වක්ඛමානත්තා “පරිනො පරිනො ජනපදෙසු” ඉවිචෙව චුත්තං. පරිවාරකෙති උපාසකෙ. තෙනාහ “බුද්ධධම්මසඬ්ඝානං පරිවාරකෙ”ති. උපපත්තීසුති නිබ්බන්තීසු. ඤාණගතිපුඤ්ඤානං උපපත්තීසුති එත්ථ ඤාණගතූපපත්ති නාම තස්ස තස්ස මග්ගඤාණගමනස්ස නිබ්බන්ති. යං සන්ධාය චුත්තං “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං පරික්ඛයා”තිආදි. පුඤ්ඤපපත්ති නාම තංතංදෙවනිකායූපපත්ති. සබ්බත්ථාති “චජ්ජිමල්ලෙසු”තිආදිකෙ සබ්බත්ථ චතුසුපි පදෙසු. පුරිමෙසුති පාළියං චුත්තෙ සන්ධායාහ. දසසුයෙවාති තෙසු එව දසසු ජනපදෙසු. පරිවාරකෙ ඛ්‍යාකරොති ඛ්‍යාකාතබ්බානං බහුතං තත්ථ ලබ්භනතො. නානිකෙ භවා නානිකියා.

නිට්ඨංගතාති නිට්ඨං නිවිජයං උපගතා.

ආනන්දපරිකථාවශ්ණනා

276. යස්මා සඬ්ඝසුප්පටිපත්ති නාම ධම්මසුධම්මතාය, ධම්මසුධම්මතා ච බුද්ධසුබුද්ධතාය, තස්මා “අභො ධම්මො, අභො සඬ්ඝො”ති ධම්මසඬ්ඝගුණකිත්තනාපි අත්ථතො බුද්ධගුණකිත්තනා එව භොතිති “භගවන්තං කිත්තයමානරූපා”ති පදස්ස “අභො ධම්මො”තිආදිනාපි අත්ථො චුත්තො.

278. ඤාණගතිති “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා”තිආදිනා ආගතං පහාතබ්බපහානවසෙන පවත්තං මග්ගඤාණගමනං. යස්මා තස්සා එව ඤාණගතියා වසෙන තස්ස තස්ස අරියපුග්ගලස්ස ඔපපාතිකතාදිවිසෙසො, තස්මා තං තාදිසං තස්ස අභිසම්පරායං සන්ධායාහ “ඤාණාභිසම්පරායමෙවා”ති.

279. උපසන්තං පති සම්මති ආලොකීයතිති උපසන්තපතිසො. උපසන්තදස්සනො උපසන්තඋස්සන්තො. භාතිරිවාති එත්ථ ර-කාරො පදසන්ධිකරො, ඉව-සද්දො භුසත්ථොති ආහ “අතිවිය භාති”ති.

ජනවසහසක්ඛවශ්ණනා

280. ජෙට්ඨකභාවෙන ජනෙ වසහසදිසොති ජනවසහොති අස්ස දෙවපුත්තස්ස නාමං අභොසි.

ඉතො දෙවලොකා චචිත්වා සත්තක්ඛන්තුං මනුස්සලොකෙ රාජභුතස්ස. මනුස්සලොකා චචිත්වා සත්තක්ඛන්තුං දෙවභුතස්ස. එත්ථෙවාති එතස්මිංයෙව චාතුමහාරාජිකභවෙ, එත්ථාපි වෙස්සවණස්ස සහඛ්‍යතාවසෙන.

281. ආසිසනං ආසා, පත්ථනා. ආසාසිසෙන වෙන්ථ කත්තුකම්‍යනාකුසලච්ඡන්දං වදති. තෙනෙවාහ “සකදාගාමිමග්ගත්ථායා”තිආදි. යදග්ගෙති එත්ථ අග්ග-සද්දො ආදිපරියායොති ආහ “තං දිවසං ආදිං කත්වා”ති. “පුරිමං...පෙ.... අවිනිපාතො”ති ඉදං යථා තත්තකං කාලං සුගතිතො සුගතූපපත්තියෙව අභොසි, තථා කතූපවිතකුසලකම්මත්තා. ඵ්‍යස්සස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස කාලතො පහුති හි සම්භතවිවට්ඨපනිස්සයකුසලසම්භාරො එස දෙවපුත්තො. අනච්ඡරියන්ති අනු අනු අච්ඡරියං. තෙනාහ “පුනස්සුතං අච්ඡරියමෙවා”ති. සයංපරිසායාති සකාය පරිසාය. භගවතො දිට්ඨසදිසමෙවාති ආචජ්ජනසමනන්තරං යථා තෙ භගවතො චතුර්විසතිසතසහස්සමත්තා සත්තා ඤාණගතිතො දිට්ඨා, එවං තුම්භෙහි දිට්ඨසදිසමෙව. වෙස්සවණස්ස සම්මුඛා සුතං මයාති වදති.

දෙවසභාවශ්ණනා

282. වස්සුපනායිකසඬ්ගහත්ථන්ති වස්සුපනායිකාය ආරක්ඛාසංවිධානවසෙන භික්ඛූනං සඬ්ගහණත්ථං “වස්සුපගතා භික්ඛූ එවං සුබ්බෙත සමණධම්මං කරොන්ති”ති, පවාරණසඬ්ගහො පනස්ස පචාරෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තානං භික්ඛූනං අන්තරාමග්ගෙ පරිස්සයපරිහරණත්ථං. ධම්මස්සවනත්ථං දුරට්ඨානං ගච්ඡන්තෙසුපි එසෙව නයො. අත්තනාපි ආගන්ත්වා ධම්මස්සවනත්ථං සන්තිපතියෙව. එත්ථෙත්ථාති එත්ථ එත්ථ අය්‍යානං වසනට්ඨානෙ.

තදාපීති “පුරිමානි හන්තෙ දිවසානි” ති චුත්තකාලෙපි. එතෙනෙව කාරණෙනානි වස්සුපනායකනිත්තමෙව. තෙනාහ පාළියං “තදහුපොසං පන්තරසෙ වස්සුපනායකායා” තිආදි. ආසනෙපි නිසජ්ජාය සුධම්මාය දෙවසභාය පටමං දෙවෙසු තාවතිංසෙසු නිසින්තෙසු තස්සා චතුසු ද්වාරෙසු චත්තාරො මහාරාජානො නිසිදන්ති, ඉදං නෙසං ආසනෙ නිසජ්ජාය වාරිත්තං හොති.

යෙනත්ථෙතානි යෙන කිච්චෙන යෙන පයොජනෙන. ආරක්ඛත්ථන්ති ආරක්ඛන්තමත්ථං. චුත්තං වචනං එතෙසන්ති චුත්තවචනා, මහාරාජානො.

283. අතික්කමිත්වානි අභිභවිත්වා.

සනඬිකුමාරකථාවණ්ණනා

284. අභිසම්භවිතුං අධිගන්තුං අසක්කුණෙය්‍යා අනභිසම්භවතීයො. තෙනාහ “අප්පත්තබ්බො” තිආදි. චක්ඛුසෙව පථො රුපදස්සනස්ස මග්ගො උපායොති චක්ඛුපථො, තස්මිං චක්ඛුපථස්මිත්ති ආහ “චක්ඛුපසාදෙ” ති, චක්ඛුස්ස ගොචරයොග්ගො වා චක්ඛුපථොති ආහ “ආපාථෙ වා” ති. නාභිභවතීති න අභිභවති, ගොචරභාවං න ගච්ඡතීති අත්ථො. හෙට්ඨා හෙට්ඨාති තාවතිංසතො පට්ඨාය හෙට්ඨා හෙට්ඨා, න වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය, නාපි බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජතො පට්ඨාය. “වාතුමහාරාජිකා හි තාවතිංසානං යථා ජාතිරුජාති පස්සිතුං සක්කොන්ති, තථා බ්‍රහ්මානො හෙට්ඨිමා උපරිමාන” න්ති කෙච්ඡි, තං න යුත්තං. න හි හෙට්ඨිමා බ්‍රහ්මානො උපරිමානං මූලපටිසන්ධිරූපං පස්සිතුං සක්කොන්ති, මාපිතමෙව පස්සිතුං සක්කොන්තිති දට්ඨබ්බං.

සුඤ්ජනොව නිද්දං ඔක්කමීති ගතියො උපධාරොන්තො බහි විසට්ඨිතක්කවිච්ඡෙදෙන සඬිකොචං ආපන්නචිත්තතාය. මය්හං අය්‍යකස්සාති භගවන්තං සන්ධාය වදන්ති.

පඤ්ච සිඛා එතස්සාති පඤ්චසිඛො, පඤ්චසිඛො විය පඤ්චසිඛොති ආහ “පඤ්චසිඛගන්ධබ්බසදිසො” ති. මමායන්තිති පියායන්ති.

285. සුමුත්තොති සරදොසෙහි සුට්ඨු මුත්තො. යෙහි පිත්තසෙම්භාදිහි පලිබුද්ධත්තා සරො අවිස්සට්ඨො සියා, තදභාවතො විස්සට්ඨොති දස්සෙන්නො ආහ “අපලිබුද්ධො” ති. විඤ්ඤාපෙතීති විඤ්ඤෙය්‍යා, අන්තොගධෙනතුඅත්ථො කත්තුසාධනො එස විඤ්ඤෙය්‍යාසද්දොති ආහ “අත්ථවිඤ්ඤාපනො” ති. සරස්ස මධුරතා නාම මද්දවන්ති ආහ “මධුරො මුදු” ති. සචනං අරහතීති සචතීයො. සචනාරහතාය ව ආපාථසුඛතායාති ආහ “කණ්ණසුඛො” ති. බිත්ඬුති පිණ්ඩිතො. ආකොට්ඨහින්තකංසසද්දො විය අනෙකාවයවො අහුත්වා නිරවයවො, එකභාවොති අත්ථො. තෙනාහ “එකස්සනො” ති, එතෙනෙවස්ස අවිසාරිතා සංවණ්ණිතා දට්ඨබ්බා. ගම්භිරුප්පත්තිට්ඨානතාය වස්ස ගම්භිරතාති ආහ “නාභිමූලතො” තිආදි. එවං සමුට්ඨිතොති ජීවිහාදිප්පහාරමත්තසමුට්ඨිතො. අමධුරො ව හොති උප්පත්තිට්ඨානානං පරිලහුභාවතො. න ව දුරං සාවෙති චිරභාවාභාවතො. නින්නාදී සුවිපුලභාවතො සවිසෙසං නින්නාදො, පාසංසනින්නාදො වා. තෙනාහ “මහාමෙස...පෙ. ... යුත්තො” ති.

පච්ඡිමං පච්ඡිමන්ති දුතියං, චතුත්ථං, ඡට්ඨං, අට්ඨමඤ්ච පදං. පුරිමස්ස පුරිමස්සාති යථාක්කමං පට්ඨමස්ස, තතියස්ස, පඤ්චමස්ස, සත්තමස්ස ව. අත්ථොයෙවාති අත්ථනිද්දෙසො එව. විස්සට්ඨතා හිස්ස විඤ්ඤෙය්‍යාතාය වෙදිතබ්බා, මඤ්ජුභාවො සචතියතාය, බිත්ඬුභාවො අවිසාරිතාය, ගම්භිරභාවො නින්නාදිතායාති. යථාපරිසන්ති එත්ථ යථා-සද්දො පරිමාණවාචී, න පකාරාදිවාචීති ආහ “යත්තකා පරිසා” ති, තෙන පරිසප්පමාණං එවස්ස සරො නිච්ඡරති, අයමස්ස ධම්මතාති දස්සෙති. තෙනාහ “තත්තකමෙවා” තිආදි.

“යෙ හි කෙච්ඡි” තිආදි “යාවඤ්ච සො භගවා” තිආදිනා චුත්තස්ස අත්ථස්ස හෙතුකිත්තනවසෙන සමත්ථනං සරණෙසු නෙසං නිච්චසෙවනෙන, සීලෙසු ව පතිට්ඨාපනෙන ඡකාමසග්ගසම්පත්තිඅනුප්පාදනතො. තෙනාහ “යෙ හි කෙච්ඡි...පෙ.... වදන්ති” ති. නිබ්බෙමතිකගහිතසරණෙති මග්ගෙනාගතසරණගමනෙ. තෙ හි සබ්බසො සමුග්ඝාතිතච්චිකිච්ඡතාය රතනත්තයෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතායෙව, පොථුප්පතිකසද්ධාය වසෙන බුද්ධාදීනං ගුණෙ ඔගාහෙත්වා ජානන්ති, අපරනෙය්‍යාබුද්ධිනො තෙ පරියායතො නිබ්බෙමතිකගහිතසරණා වෙදිතබ්බා. ගන්ධබ්බදෙවගණන්ති ගන්ධබ්බදෙවසමුහං. කුකා වුවචති බිරිණි යා තුකාතිපි වුවචති. තස්සා වුණ්ණං තුකාපිට්ඨං. තං කොට්ටෙත්වා පක්ඛිත්තං සනං නිරන්තරචිතං හුත්වා තිට්ඨති.

භාවිතඉද්ධිපාදවණ්ණනා

287. සුපඤ්ඤත්තාති සුට්ඨු පකාරෙහි ඤාපිතා බොධිතා, අසඬිකරතො වා යපිතා, තං පන බොධනං, අසඬිකරතො යපනඤ්ච අත්ථතො දෙසනා එවාති ආහ “සුකථිතා” ති. ඉප්ඤ්ඤානවයෙනාති සමිප්ඤ්ඤානවයෙන, නිප්පජ්ජනස්ස

කාරණාවෙනාති අත්ථො. පතිට්ඨානට්ඨෙතාති අධිට්ඨානට්ඨෙත. ඉද්ධියා පාදොති ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධියා අධිගමුපායොති අත්ථො. තෙන හි යස්මා උපරුපරි විසෙසසඬ්ඛාතං ඉද්ධිං පජ්ජන්ති පාපුණන්ති, තස්මා “පාදො”ති වුච්චති. ඉජ්ඣතිති ඉද්ධි, සමිජ්ඣති නිජපජ්ජන්ති අත්ථො. ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්ථො. එවං තාව “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉද්ධිපහොනකතායාති ඉද්ධියා නිජඵාදනෙ සමත්ථභාවාය. ඉද්ධිවිසව්නායාති ඉද්ධියා නිජඵාදනෙ යොග්‍යභාවාය. අනෙකත්ථත්තා හි ධාතුනං යොග්‍යත්ථො වි-පුබ්බො සු-සද්දො, විසවනං වා පජ්ජනං විසව්නා, තත්ථ කාමකාරිතා විසව්නා. තෙනාහ “පුනජ්ජුන”න්තිආදි. ඉද්ධිවිකුබ්බතතායාති විකුබ්බතිද්ධියා විචිට්ඨරුපකරණාය. තෙනාහ “නානජ්ජකාරතො කත්වා දස්සන්ත්වායා”ති.

“ඡන්දඤ්ච භික්ඛු අධිපතිං කරත්වා ලහති සමාධිං, ලහති චිත්තස්සෙකග්ගතං, අයං වුච්චති ඡන්දසමාධි”ති (විහ. 432) ඉමාය පාළියා ඡන්දාධිපති සමාධි ඡන්දසමාධිති අධිපතිසද්දලොපං කත්වා සමාසො වුත්තොති විඤ්ඤායති, අධිපතිසද්දත්ථදස්සනවසෙන පන “ඡන්දගෙතුකො, ඡන්දාධිකො වා සමාධි ඡන්දසමාධි”ති අට්ඨකථායංවුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “පධානභුතාති විරියභුතා”ති කෙච්ච වදන්ති. සඬ්ඛතසඬ්ඛාරාදිනිවත්තනත්ථස්සෙහි පධානග්ගහණන්ති. අට්ඨ වා තං තං විසෙසං සඬ්ඛරොතිති සඬ්ඛාරො, සබ්බමිපි විරියං. තත්ථ චතුකිච්චසාධකතො අඤ්ඤස්ස නිවත්තනත්ථං පධානග්ගහණන්ති පධානභුතා සෙට්ඨභුතාති අත්ථො. චතුබ්බිධස්ස පන විරියස්ස අධිජ්ජෙතත්තා බහුවචනනිද්දෙසො කතො. විසුං සමාසයොජනවසෙන යො පුබ්බෙ ඉද්ධිපාදත්ථො පාදස්ස උපායත්ථං, කොට්ඨාසත්ථංතඤ්ච ගහෙත්වා යථායොගවසෙන ඉධ වුත්තො, සො චක්ඛමානානං පටිලාභපුබ්බභාගානං කත්තුකරණිද්ධිභාවං, උත්තරවුලභාජනියෙ වා වුත්තෙති ඡන්දාදිති ඉද්ධිපාදෙහි සාධෙතබ්බාය ඉද්ධියා කත්තිද්ධිභාවං, ඡන්දාදිනඤ්ච කරණිද්ධිභාවං සන්ධාය වුත්තොති වෙදිතබ්බො, තස්මා “ඉජ්ඣනට්ඨෙත ඉද්ධි”ති එත්ථ කත්තුඅත්ථො, කරණත්ථො ව ඵකජ්ඣං ගහෙත්වා වුත්තොති කත්තුඅත්ථං තාව දස්සෙතුං “නිජ්ජත්තිපරියායෙන ඉජ්ඣනට්ඨෙත වා”ති චත්වා ඉතරං දස්සෙන්නො “ඉජ්ඣන්ති එතායා”තිආදිමාහ. වුත්තන්ති කත්ථ වුත්තං? ඉද්ධිපාදවිහිට්ඨගපායෙ. (විහ. 434) තථාභුතස්සාති තෙනාකාරෙන භුතස්ස, තෙ ඡන්දාදිධම්මෙ පටිලභිත්වා ධීතස්සාති අත්ථො. “වෙදනාක්ඛන්ධො”තිආදිති ඡන්දාදයො අත්තොකත්වා චත්තාරොපි බන්ධා කට්ඨා. සෙසෙසුති සෙසිද්ධිපාදෙසු.

විරිද්ධිපාදනිද්දෙසෙ “විරියසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගත”න්ති ද්වික්ඛත්තුං විරියං ආගතං. තත්ථ පුරිමං සමාධිවිසෙසනං “විරියාධිපති සමාධි විරියසමාධි”ති, දුතියං සමන්තාගමඬ්ඛගදස්සනං. ද්වෙයෙව හි සබ්බත්ථ සමන්තාගමඬ්ඛාති, සමාධි, පධානසඬ්ඛාරො ව. ඡන්දාදයො හි සමාධිවිසෙසනාති, පධානසඬ්ඛාරො පන පධානවචනෙනෙව විසෙසිතො, න ඡන්දාදිහිති න ඉධ විරියාධිපතිතා පධානසඬ්ඛාරස්ස වුත්තා හොති. විරියඤ්ච සමාධිං විසෙසෙත්වා ධීතමෙව, සමන්තාගමඬ්ඛගවසෙන පන පධානසඬ්ඛාරවචනෙන වුත්තන්ති නාපි ද්විති විරියෙහි සමන්තාගමො වුත්තො හොති. යස්මා පන ඡන්දාදිති විසිට්ඨො සමාධි, තථාච්ඡිට්ඨෙතෙව ව තෙන සම්පයුත්තො පධානසඬ්ඛාරො, සෙසධම්මා ව, තස්මා සමාධිවිසෙසනානං වසෙන චත්තාරො ඉද්ධිපාදා වුත්තා, විසෙසනභාවො ව ඡන්දාදිනං තංතංඅවස්සයදස්සනවසෙන හොතිති “ඡන්දසමාධි...පෙ.... ඉද්ධිපාද”න්ති එත්ථ නිස්සයත්ථෙපි පාද-සද්දෙ උපායත්ථෙත ඡන්දාදිනං ඉද්ධිපාදතා වුත්තා හොති. තෙනෙව හි අභිධම්මෙ උත්තරවුලභාජනියෙ (විහ. 456) “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඡන්දිද්ධිපාදො”තිආදිනා ඡන්දාදිනමෙව ඉද්ධිපාදතා වුත්තා. පඤ්ඤපුච්ඡකෙ (විහ. 457 ආදයො) “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධි”තිආදිනා ව උද්දෙසං කත්වාපි පුන ඡන්දාදිනංයෙව කුසලාදිභාවො විහත්තො. උපාධිද්ධිපාදදස්සනත්ථමෙව හි නිස්සයිද්ධිපාදදස්සනං කතං, අඤ්ඤථා චතුබ්බිධතා න සියාති. අයමෙත්ථ පාළිවසෙන අත්ථවිනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. ඉදාති පටිලාභපුබ්බභාගානං වසෙන ඉද්ධිපාදෙ විහජිත්වා දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි වුත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව. ඉධ ඉද්ධිපාදකථා සඬ්ඛෙපෙනෙව වුත්තාති ආහ “චිත්ථාරෙන පන... පෙ.... වුත්තා”ති.

කෙච්චි අභයගිරිවාසිනො. තෙසු හි එකච්චෙ “ඉද්ධි නාම අනිජ්ජන්තා”ති වදන්ති, එකච්චෙ “ඉද්ධිපාදො පන අනිජ්ජන්තො”ති වදන්ති, අනිජ්ජන්තොති ව පරමත්ථතො අසිද්ධො, නන්තීති අත්ථො. ආහතොති අභිධම්මපාඨතො (විහ. 458) දීඝනිකායට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.287) ආනිතො පුරිමනයතො අඤ්ඤෙතාකාරෙන දෙසනාය පවත්තත්තා. ඡන්දො එව ඉද්ධිපාදො ඡන්දිද්ධිපාදො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. ඉමෙ පනාති ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතා ඉද්ධිපාදා . රට්ඨපාලත්ථෙරො (ම. නි. 2.293; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.210; අප. අට්ඨ. 2.රට්ඨපාලත්ථෙරඅපදානවණ්ණනාය විත්ථාරො) “ඡන්දෙ සති කථං නානුජානිස්සන්ති”ති සත්තාහං හත්තාති අභුඤ්ජිත්වා මාතාපිතරො අනුජානාපෙත්වා පබ්බජිත්වා ඡන්දමෙව අවස්සාය ලොකුත්තරං ධම්මං නිබ්බත්තෙසීති ආහ “රට්ඨපාලත්ථෙරො...පෙ.... නිබ්බත්තෙසී”ති. සොණත්ථෙරො (මහාව. 243; අ. නි. 6.55; ථෙරගා. අට්ඨ. තෙරසනිපාත; අප. අට්ඨ. 2.සොණකොට්ඨිසත්ථෙරඅපදානවණ්ණනාය විත්ථාරො) භාවනමනුයුත්තො ආරද්ධවිරියො පරමසුබ්බමාලො පාදෙසු ඵොටෙසු ජාතෙසුපි විරියං නජ්ජපිපස්සමිහෙසීති ආහ “සොණත්ථෙරො විරියං ධුරං කත්වා”ති. සම්භුතත්ථෙරො (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.සම්භුතත්ථෙරගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරො) “චිත්තවතො කිං නාම න සිජ්ඣති”ති චිත්තං පුබ්බඬ්ඛමං කත්වා භාවනං ආරාධෙසීති ආහ “සම්භුතත්ථෙරො චිත්තං ධුරං කත්වා”ති. මොසත්ථෙරො විමංසං අවස්සයි, තස්මා තස්ස භගවා “සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සු”ති (සු. නි. 1125; ධු. වං. 54.353; මහා. නි. 186; වුළුනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡා 144; මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙසෙ 88; නෙත්ති. 5; පෙටකො. 22, 31) සුඤ්ඤතාකථං කට්ඨෙසි, පඤ්ඤානිස්සිතමානනිග්ගහත්ථං, පඤ්ඤාය පරිග්ගහත්ථස්සෙව ද්වික්ඛත්තුං පුච්ඡිතො සමානො පඤ්ඤං කට්ඨෙසි. තෙනාහ “ආයස්මා මොසරාජා විමංසං ධුරං කත්වා”ති.

පුනර්පුනං ඡන්ද්‍රජපාදනං පෙසනං විය හොතිති ඡන්දස්ස උපට්ඨානසදිසතා වුත්තා.

පරක්කමෙනාති පරක්කමසීසෙන සුරභාවං වදති. ථාමභාවතො ව චිරියස්ස සුරභාවසදිසතා දට්ඨබ්බා.

චිත්තනප්පධානත්තා චිත්තස්ස මන්තසංවිධානසදිසතා වුත්තා.

ජාතිසම්පත්ති නාම විසිට්ඨජාතිතා. “සබ්බධම්මෙසු ව පඤ්ඤා සෙට්ඨා”ති විමංසාය ජාතිසම්පත්තිසදිසතා වුත්තා. සම්මොභවිනොදනියං (විභ. අට්ඨ. 433) පන චිත්තිද්ධිපාදස්ස ජාතිසම්පත්තිසදිසතා, විමංසිද්ධිපාදස්ස මන්තබලසදිසතා ව යොජිතා.

අනෙකං විහිතං විධං එතස්සාති අනෙකච්ඡිතන්ති ආහ “අනෙකවිධ”න්ති. විධ-සද්දො කොට්ඨාසපරියායො “එකවිධෙන ඤාණවත්ථු”තිආදියු (විභ. 751) වියාති ආහ “ඉද්ධිවිධන්ති ඉද්ධිකොට්ඨාස”න්ති.

තිවිධඔකාසාධිගමවණ්ණනා

288. “සුඛස්සා”ති ඉදං තිණ්ණමපි සුඛානං සාධාරණවචනන්ති ආහ “ඤානසුඛස්ස මග්ගසුඛස්ස ඵලසුඛස්සා”ති. නානප්පනාපත්තතාය පන අප්පධානත්තා උපචාරජ්ඣානසුඛස්ස, විපස්සනාසුඛස්ස වෙන්ට අග්ගහණං. පුරිමෙසු තාව ද්විසු ඔකාසාධිගමෙසු තිණ්ණි සුඛාති ලබ්භන්ති, තතියෙ පන කටන්ති? තත්ථ කාමං තිණ්ණ න ලබ්භන්ති, ද්වෙ පන ලබ්භන්තියෙව. යථාලාභවසෙන හෙතං වුත්තං. “සක්ඛරකට්ඨමපි මච්ඡගුම්ඛමපි වරන්තමපි තිට්ඨන්තමපි”තිආදියු (දී. නි. 1.249; ම. නි. 1.433; 2.259; අ. නි. 1.45, 46) විය. සංසට්ඨොති සංසග්ගං උපගතො සමඛිගීහුතො, සො පන තෙහි සමන්තාගතචිත්තොපි හොතිති වුත්තං “සම්පයුත්තචිත්තො”ති. අරියධම්මන්ති අරියභාවකරං ධම්මං. උපායතොති විධිතො. පට්තොති මග්ගතො. කාරණතොති හෙතුතො. යෙන හි විධිතා ධම්මානුධම්මපටිපත්ති හොති, සො උපෙති එතෙනාති උපායො, සො තද්ධිගමස්ස මග්ගභාවතො පටො, තස්ස කරණතො කාරණන්ති ව වුවිවති.

“අනිච්චන්තිආදිවසෙන මනසි කරොති”ති සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “යොනියො මනසිකාරො නාමා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උපායමනසිකාරොති කුසලධම්මප්පවත්තියා කාරණහුතො මනසිකාරො. පට්මනසිකාරොති තස්ස ඵල මග්ගහුතො මනසිකාරො. අනිච්චෙති ආදිඅත්තවත්තතාය, අනච්චන්තිකතාය ව අනිච්චෙ තෙහුමකෙ සඬ්ඛාරෙ “අනිච්ච”න්ති මනසිකාරොති යොජනා. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. අයං පන විසෙසො තස්මිංයෙව උදයබ්බයපටිපිළනතාය දුක්ඛතො, දුක්ඛමතො ව දුක්ඛෙ, අවසවත්තන්තංථො, අනත්තසභාවතාය ව අනත්තති, අසුචිසභාවතාය අසුභෙ. සබ්බමපි හි තෙහුමකං සඬ්ඛතං කිලෙසාසුචිපග්ගරණතො “අසුභ”න්ත්වෙව වත්තුං අරහති. සච්චානුලොමිකෙන වාති සච්චාහිසමයස්ස අනුලොමනවසෙන. “චිත්තස්ස ආවට්ටනා”තිආදිනා ආවජ්ජනාය පච්චයහුතා තතො පුරිමුප්පන්තා මනොද්චාරිකා කුසලප්පවත්ති ඵලවොහාරෙතෙව තථා වුත්තා. තස්සා හි වසෙන සා කුසලුප්පත්තියා උපනිස්සයො හොතිති. ආවජ්ජනා හි භවඬ්ගචිත්තං ආවට්ටෙතිති චිත්තස්ස ආවට්ටනා, අනු අනු ආවට්ටෙතිති අත්ථාවට්ටනා. භවඬ්ගාරම්මණතො අඤ්ඤං ආභුජනීති ආහොගො. සමන්තාගරනීති සමන්තාහාරො. තදෙචාරම්මණං අත්තානං අනුබන්ධන්වා අනුබන්ධන්වා උප්පජ්ජමානෙ මනසි කරොති ය්පෙතීති මනසිකාරො. අයං වුවිවතීති අයං උපායමනසිකාරලක්ඛණො යොනියොමනසිකාරො නාම වුවිවති, යස්ස වසෙන පුග්ගලො දුක්ඛාදීති සච්චාති ආවජ්ජිතුං සක්කොති.

අසංසට්ඨොති න සංසට්ඨො කාමාදිහි විචිත්තො විනාහුතො. කාමාදිවිසංසග්ගහෙතු උප්පජ්ජනකසුඛං නාම විවෙකජං පිතිසුඛන්ති ආහ “පයම්ප්ඤානසුඛ”න්ති. කාමං පයම්ප්ඤානසුඛමපි සොමනස්සමෙව, සුත්තෙසු පන තං කායිකසුඛස්සාපි පච්චයභාවතො විසෙසතො “සුඛ”න්ත්වෙව වුවිවතීති ඉධාපි ඤානහුතං සොමනස්සං සුඛන්ති, ඉතරං සොමනස්සං. තෙන වුත්තං “සුඛා”ති. හෙතුමහි නිස්සක්කවචනන්ති ආහ “ඤානසුඛපච්චයා”ති. අපරාපරං සොමනස්සන්ති ඤානාධිගමහෙතු පච්චවෙක්ඛණාදිවසෙන පුනර්පුනං උප්පජ්ජනකසොමනස්සං.

පමොදනං පමුදො, තරුණපිති, තතො පමුදා. “පාමොජ්ජං පිතත්ථායා”තිආදියු තරුණපිති “පාමොජ්ජ”න්ති වුවිවති, ඉධ පන පකට්ඨො මුදො පමුදො පාමොජ්ජන්ති අධිප්පෙනං, තඤ්ච සොමනස්සරහිතං නන්ථීති අවිනාභාවිතාය “බලවතරං පිතිසොමනස්ස”න්ති වුත්තං. ඤානස්ස උපුච්චවචනිකතං සන්ධාය “පඤ්ච නිවරණාති වික්ඛම්භෙත්වා”ති වුත්තං. ඤානං පන තදෙකට්ඨෙ සබ්බෙපි කිලෙසෙ, සබ්බෙපි අකුසලෙ ධම්මෙ වික්ඛම්භෙතියෙව, අත්තතො ඔකාසං ගහෙත්වා තිට්ඨති පටිපක්ඛධම්මෙහි අනභිභවතියතො. තස්මාති ඔකාසග්ගහණතො, ලද්ධොකාසතායාති අත්ථො. මග්ගඵලසුඛාධිගමාය ඔකාසභාවතො වා ඔකාසො, අස්ස අධිගමො ඔකාසාධිගමො. පුරිමපක්ඛෙ පන ඔකාසං අවසරං අධිගච්ඡති එතෙනාති ඔකාසාධිගමො.

රුපසභාවතාය , එකන්තරුපාධිනවුත්තිතාය, සච්ඡ්චාරිකතාය ව ආනාපානචිත්තක්කවිචාරානං ථුලභාවං අනුජානන්තො “කායවච්ඡිඬ්ඛාරා තාව ඔළාරිකා හොන්තු”ති ආහ. තබ්බිධුරතාය පන එකච්චානං වෙදනාසඤ්ඤානං ථුලං අනුජානන්තො “චිත්තසඬ්ඛාරා කථං ඔළාරිකා”ති ආහ. ඉතරො “අප්පහීනත්තා”ති කාරණං වත්ථා

“කායසඬුබාරා හී” තිආදිනා තමන්ට වර්තී. තෙති විත්තසඬුබාරා. අප්පහිනා සඬුබාරා ලබ්භමානසඬුබාරානිත්තනාය “ඔලාරිකා” ති වත්තුං අරහන්ති, පහිනා පන තදභාවතො “සුබ්බමා” ති ආහ “පහිනෙ උපාදාය අප්පහිනන්තා ඔලාරිකා නාම ජාතා” ති. පාළියං “කායසඬුබාරානං පටිප්පස්සද්ධියා” ති චුත්තන්තා “සුබ්බන්ති චතුත්ථප්ඤ්ඤානිකඵලසමාපත්තිසුබ්බ”න්ති චුත්තං. “විත්තසඬුබාරානං පටිප්පස්සද්ධියා” ති පන චුත්තන්තා “නිරොධා වුට්ඨහන්තස්සා” ති චුත්තං. වච්ඡසඬුබාරපටිප්පස්සද්ධි කායසඬුබාරපටිප්පස්සද්ධියාව සිද්ධාති වෙදිතබ්බා. තෙනෙවාහ “දුතිය...පෙ.... විසුං න චුත්තානි” ති. පාළියං පන අත්ථතො සිද්ධාපි සුපාකට්ඨාවෙන විභාවෙතුං සරුපතො ගණ්භාති. න හි අරියවිනයෙ අත්ථාපත්තිවිභාවනා අභිධම්මදෙසනාය පකාතිති. යථා නිවරණවික්ඛම්භනඤ්ච පඨමස්ස ඤානස්ස අධිගමාය උපායො, එවං සුබ්බදුක්ඛවික්ඛම්භනං චතුත්ථස්ස ඤානස්ස අධිගමාය උපායොති “චතුත්ථප්ඤ්ඤානං සුබ්බදුක්ඛං වික්ඛම්භන්තවා” ති චුත්තං. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

අවිජ්ජාරාගාදිහි සහ වජ්ජෙහිති සාවජ්ජං, අකුසලං, තදභාවතො අනවජ්ජං කුසලං. අත්තතො හිතසුබ්බං ආකඬ්ඛන්තෙන සෙවනියතො සෙවිතබ්බං, කුසලං, තබ්බිපරියායතො න සෙවිතබ්බං, අකුසලං. ලාමකභාවෙන හීනං, අකුසලං, සෙට්ඨභාවෙන පණීතං, කුසලන්ති සාවජ්ජදුක්ඛාදයො තයොපි දුක්ඛා යථාරහං එතෙසං කුසලාකුසලකම්මපථානං වසෙනෙව වෙදිතබ්බා. සබ්බන්ති යථාචුත්තං සබ්බං චතුහි දුකෙහි සඬුගහිතං ධම්මජාතං. යථාරහං කණ්ඞඤ්ච සුක්ඛඤ්ච පටිද්වන්දිභාවතො, සප්පට්ඨාගඤ්ච අප්පට්ඨාගඤ්ච අද්වයභාවතො. වට්ටපට්ඨිජාදිකා අවිජ්ජා පහියති චතුත්තං අරියසච්චානං සම්මදෙව පටිවිජ්ඣානතො. තතො එව අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පජ්ජති. සුබ්බන්ති එවං කම්මපට්ඨුතො තෙභුමකධම්මෙ සම්මසිත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපට්ඨායා අරහත්තෙ පතිට්ඨහන්තස්ස යං අරහත්තමග්ගසුබ්බඤ්චෙව අරහත්තඵලසුබ්බඤ්ච, තං ඉධ “සුබ්බ”න්ති අධිප්පෙන. අන්තොගධා එව නානන්තරියභාවතො.

අට්ඨන්තිසාරම්මණවසෙනානි පාළියං ආගතානං අට්ඨන්තිසාය කම්මට්ඨානානං වසෙන. විත්ථාරොත්ථා කට්ඨකබ්බා පඨමජ්ඣානාදිවසෙන ආගතන්තාති අධිප්පායො. “කට්ඨ”න්තිආදිනා තමෙව විත්ථාරොත්ථා කට්ඨං නයතො දස්සෙති. “චතුච්ඡිනියා යානෙසු” තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං මහාපරිනිබ්බානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.219) චුත්තමෙව. “නිරොධසමාපත්තිං පාපෙත්වා” ති ඉමිනා අරුපජ්ඣානානිපි ගහිතානි හොන්ති තෙහි විනා නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනස්ස අසම්භවතො, චතුත්ථප්ඤ්ඤානසභාවත්තා ව තෙසං. දස උපචාරජ්ඣානානිති ය්පෙත්වා කායගතාසතිං ආනාපානඤ්ච අට්ඨ අනුස්සනියො, සඤ්ඤාවචන්ථානඤ්චාති දස උපචාරජ්ඣානානි. අධිසීලං නාම සමාධිසංවත්තනියන්ති තස්ස හෙට්ඨිමන්තෙන පඨමජ්ඣානං පරියොසානන්ති චුත්තං. “අධිසීලසික්ඛා පඨමං ඔකාසාධිගමං හජති” ති. අධිවිත්තං නාම චතුත්ථප්ඤ්ඤානනිට්ඨං තදන්තොගධන්තා අරුපජ්ඣානානං, තප්පරියොසානන්තා ඵලජ්ඣානානන්ති චුත්තං. “අධිවිත්තසික්ඛා දුතිය”න්ති. මත්ථකප්පත්තා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා නාම අග්ගමග්ගවිජ්ජාති ආහ “අධිපඤ්ඤාසික්ඛා තතිය”න්ති. සික්ඛත්තයවසෙන තයො ඔකාසාධිගමෙ නිහරන්තෙන යථාරහං තංතංසුත්තවසෙනපි නිහරිතබ්බන්ති දස්සෙත්තො “සාමඤ්ඤඵලෙපි” තිආදිමාහ.

යදග්ගෙන ව තිස්සො සික්ඛා යථාක්කමං තයො ඔකාසාධිගමෙ හජන්ති, තදග්ගෙන තප්පධානන්තා යථාක්කමං තිණ්හි පිටකානි තෙ හජන්තිති දස්සෙතුං. “තිසු පනා” තිආදි චුත්තං. තිණ්හි පිටකානි විහජිත්වාති තිණ්ණං ඔකාසාධිගමානං වසෙන යථානුපුබ්බං තිණ්හි පිටකානි විත්ථාරොත්ථා කට්ඨං ලභිස්සාමාති. සමොධානෙත්වාති සමායොජෙත්වා තත්ථ චුත්තමත්ථං ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථභාවෙන සමානෙත්වා. දුක්ඛචිත්තන්ති අසම්බන්ධකට්ඨනෙන, අතිප්පඤ්චකට්ඨනෙන වා දුට්ඨු කථිතන්ති න සක්කා වත්තුං තථාකට්ඨනස්සෙව සුකට්ඨනභාවතොති ආහ “තෙපිටකං...පෙ.... සුකථිතං හොති” ති.

චතුසතිපට්ඨානවණ්ණනා

289. න කෙවලං අභිධම්මපරියායෙනෙව කුසලට්ඨො ගහෙතබ්බො, අථ බො බාහිතිකපරියායෙන පීති ආහ “ඵලකුසලස්ස වා” ති. ඛෙට්ඨයෙනාති චතුහිපි යොගෙහි අනුපද්දවභාවෙන . සම්මා සමාහිතොති සමථවසෙන වෙව විපස්සනාවසෙන ව සුට්ඨු සමාහිතො. එකග්ගවිත්තොති වික්ඛෙපස්ස දුරසමුස්සාරිතන්තා එකග්ගතං අවික්ඛෙපං පත්තවිත්තො. අත්තතො කායතොති අප්ඤ්ඤානං කායෙ කායානුපස්සනාවසෙන සම්මා සමාහිතවිත්තො සමානො “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති පස්සති” ති (සං. නි. 3.5; 5.1071, 1072; නෙත්ති. 40; මි. ප. 1.14) වචනතො. තත්ථ ඤාණදස්සනං නිබ්බන්තෙත්තො තතො බහිද්ධා පරස්ස කායෙපි ඤාණදස්සනං නිබ්බන්තෙති. තෙනාහ “පරස්ස කායාහිමුඛං ඤාණං පෙසෙති” ති. සම්මා විජ්ජසීද්ධීති සම්මා සමාධානපට්ඨයෙන අභිප්පසාදෙන ඤාණුපසඤ්ඤිතෙන අප්ඤ්ඤානං කායං ඔකප්පෙති. සබ්බන්තාති සබ්බට්ඨානෙසු. සති කථිතාති යොජනා. ලොකියලොකුත්තරම්භසකා කථිතා අනුපස්සනාඤාණදස්සනානං තදුභයසාධාරණභාවතො.

සත්තසමාධිපරික්ඛාරවණ්ණනා

290. එත්ථාති ඉමිස්සා කථාය. ඤානක්ඛස්ස වීරියවක්කස්ස අරියමග්ගරථස්ස සීලං විභූසනභාවෙන චුත්තන්ති ආහ “අලඬකාරො පරික්ඛාරො නාමා” ති. සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහිති නගරං පරිවාරොත්ථා රක්ඛණකෙහි

කතපරික්කෙපො, පරිබා, උද්දාපො, පාකාරො, එසිකා, පලිසා, පාකාරපක්කන්ධිලන්ති ඉමෙහි සත්තභි නගරපරික්කරෙහි. සම්භරියති එලං එතෙනාති සම්භාරො, කාරණං. භෙසජ්ජඤ්භි බ්‍යාධිවූපසමනෙන ජීවිතස්ස කාරණං. පරිවාරපරික්කරවසෙනාති පරිවාරසඬ්ඛිතපරික්කරවසෙන. පරික්කරො හි සම්මාදිට්ඨියාදයො මග්ගධම්මා සම්මාසමාධිස්ස සහජාතාදිපච්චයභාවෙන පරිකරණතො අභිසඬ්ඛරණතො. උපෙච්ච නිස්සියති උපනිසා, සහ උපනිසායාති සඋපනිසොති ආහ “සඋපනිස්සයො”ති, සහකාරිකාරණභූතො ධම්මසමූහො ඉධ “උපනිස්සයො”ති අධිජ්ජෙතො. සම්මා පසත්ථා සුන්දරා දිට්ඨි එතස්සාති සම්මාදිට්ඨි, පුග්ගලො, තස්ස සම්මාදිට්ඨිස්ස. සො පන යස්මා පනිට්ඨිතසම්මාදිට්ඨිකො, තස්මා චූත්තං “සම්මාදිට්ඨියං ධිතස්සා”ති. සම්මාසඬ්ඛකප්පො පහොතිති මග්ගසම්මාදිට්ඨියා දුක්ඛාදිසු පරිජානනාදිකිච්චං සාධෙත්ති යා කාවචිතක්කාදිකෙ සමුග්ගොපන්තො සම්මාසඬ්ඛකප්පො යථා අත්තනො කිච්චසාධනෙ පහොති, තථා පචත්තිං පනස්ස දස්සෙන්නො ආහ “සම්මාසඬ්ඛකප්පො පචත්තති”ති. එස නයො සබ්බපදෙසුති “සම්මාසඬ්ඛකප්පස්ස සම්මාචාචා පහොති”ති ආදිසු සෙසපදෙසු යථාචූත්තමත්ථං අතිදිසති.

එත්ථ ච යස්මා නිබ්බානාධිගමාය පටිපත්තස්ස යොගිනො ඛහුපකාරා සම්මාදිට්ඨි. තථා හි සා “පඤ්ඤාපජ්ජොතො, පඤ්ඤාසත්ථ”න්ති ච චූත්තා. තාය හි සො අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා කිලෙසවොරෙ ඝාතෙන්නො ඛෙමෙන නිබ්බානං පාපුණාති, තස්මා අරියමග්ගකථායං සම්මාදිට්ඨි ආදිතො ගය්හති, ඉධ පන පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනාය “සම්මාදිට්ඨිස්සා”ති චූත්තං. යස්මා පන සම්මාදිට්ඨිපුග්ගලො තෙක්ඛම්මසඬ්ඛකප්පාදිවසෙන සම්මදෙව සඬ්ඛකප්පෙති, න මිච්ඡාකාමසඬ්ඛකප්පාදිවසෙන, තස්මා සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬ්ඛකප්පො පහොති. යස්මා ච සම්මාසඬ්ඛකප්පො සම්මාචාචාය උපකාරකො. යථාහ “පුබ්බෙ ඛො ගහපති චිතක්කෙත්වා විචාරෙත්වා පච්ඡා වාචං භින්දති”ති, (සං. නි. 2.348) තස්මා සම්මාසඬ්ඛකප්පස්ස සම්මාචාචා පහොති. යස්මා පන “ඉද්දඤ්චිද්දඤ්ච කරිස්සාමා”ති හි පයමං වාචාය සංවිද්භිත්වා යෙභුයොන තෙ තෙ කම්මන්තා සම්මා පයොජියන්ති, තස්මා වාචා කායකම්මස්ස උපකාරිකාති සම්මාචාචස්ස සම්මාකම්මන්තො පහොති. යස්මා පන චතුබ්බිධං චරිද්දච්චරිතං, තිව්ධඤ්ච කායදුච්චරිතං පහාය උභයං සුවරිතං පුරෙත්තස්සෙව ආජීවට්ඨමකසීලං පුරති, න ඉතරස්ස , තස්මා සම්මාචාචස්ස සම්මාකම්මන්තස්ස ච සම්මාආජීවො පහොති. විසුද්ධිදිට්ඨිසමුදාගතසම්මාආජීවස්ස යොනිසො පධානස්ස සම්භවතො සම්මාආජීවස්ස සම්මාචායාමො පහොති. යොනිසො පදනන්තස්ස කායාදිසු චතුසු චත්ථුසු සති සුපට්ඨිතා හොතිති සම්මාචායාමස්ස සම්මාසති පහොති. යස්මා එචං සුපට්ඨිතා සති සමාධිස්ස උපකාරානුපකාරානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසිත්වා පහොති එකත්තාරම්මණෙ චිත්තං සමාධාතුං, තස්මා සම්මාසතිස්ස සම්මාසමාධි පහොතිති. අයඤ්ච නයො පුබ්බභාගෙ නානාක්කණිකානං සම්මාදිට්ඨිආදිනං වසෙන චූත්තො, මග්ගක්කණෙ පන සම්මාදිට්ඨිආදිනං තස්ස තස්ස සහජාතාදිවසෙන චූත්තො “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬ්ඛකප්පො පහොති”ති ආදිනං පදානමත්ථො යුත්තො, අයමෙව ච ඉධාධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “අයං පනත්ථො”ති ආදි.

මග්ගඤ්ඤාණෙති මග්ගපරියාපන්තඤ්ඤාණෙ ධිතස්ස තංසමඬ්ඛිනො. මග්ගපඤ්ඤා හි චතුත්තං සච්චානං සම්මාදස්සනට්ඨෙන “මග්ගසම්මාදිට්ඨි”ති චූත්තා, සා එව නෙසං යාථාචතො ජානනතො පටිච්ඡිකුන්තො ඉධ “මග්ගඤ්ඤාණ”න්තිපි චූත්තා. මග්ගචිත්තීති මග්ගෙන කිලෙසානං විමුච්චිතං සමුච්ඡෙදජ්ජහානමෙව. එලසම්මාදිට්ඨි එච “එලසම්මාඤ්ඤාණ”න්ති පරියායෙන චූත්තං, පරියායචචනඤ්ච චූත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. එලචිත්තීති පන පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජහානං දට්ඨබ්බං.

අමතස්ස ද්වාරාති අරියමග්ගමාහ. සො පන විනා ච ආචරියමුට්ඨිතා අනන්තරං අබාහිරං කරිත්වා යාවදෙව මනුස්සෙහි සුජ්ජකාසිත්තා විචටො. ධම්මච්ඡිනාති අරියධම්මෙ ච්ඡිනා. සො පනෙත්ථ කිලෙසානං සමුච්ඡෙදචිතයවසෙන වෙදිතබ්බොති ආහ “සම්මානියානෙන නියානා”ති.

අත්ථිති පුටුත්ථවිසයං නිපාතපදං “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”ති ආදිසු (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; 3.154; සං. නි. 4.127; අ. නි. 6.29; 10.60; විහ. 356; බු. පා. 2.1.ද්වත්තිංසආකාර; තෙත්ති. 47) වියාති ආහ “අනාගාමිනො ච අත්ථි”ති. තෙනෙවාහ “අත්ථි වෙචෙත්ථ සකදාගාමිනො”ති. බහිද්ධා සංයොජනපච්චයො නිබ්බන්තිහෙතුභූතො පුඤ්ඤභාගො එතිස්සා අත්ථිති පුඤ්ඤභාගා, අතිසයවිසිට්ඨො වෙන්ථ අත්ථිඅත්ථො වෙදිතබ්බො. ඔත්තජ්ජමානොති උත්තසන්නො භායන්නො. න පන තත්ථි, අත්ථි එවාති දීපෙති.

291. අස්සාති වෙස්සවණස්ස. ලද්ධි පන න අත්ථි පටිච්ච්ඤ්චවත්තා. “අභිසමයෙ විසෙසො තත්ථි”ති එතෙන සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණා සබ්බබුද්ධානං සදිසා එවාති දස්සෙති.

292. කාරණස්ස එකරූපත්තා ඉමානි පන පදානීති න කෙවලං “තයිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ආදීනි පදානි, අථ බො “ඉමමත්ථං ජනවසභො යක්ඛො”ති ආදීනි පදානි පිති.

ජනවසභසුත්තවණ්ණනාය ලිතත්ථජ්ජකාසනා.

6. මහාගොවිත්දසුත්තවණ්ණනා

293. පඤ්චකුණ්ඩලිකොති විස්සට්ඨපඤ්චවෙණ්ණකො. චතුමග්ගට්ඨානෙසුති චතුත්තං මග්ගානං විනිවිජ්ඣිත්වා ගතට්ඨානෙසු. තත්ථ හි කතා සාලාදයො චතුහි දිසාහි ආගතමනුස්සානං උපභොගක්ඛමා භොන්ති. “එවරුපානී”ති ඉමිනා රුක්ඛමූලසොධනාදීනි වෙච යථාසත්ති අන්තදානාදීනි ච පුඤ්ඤානි සඨගණ්හාති. “සුවණ්ණක්ඛන්ධසදිසො අත්තභාවො ඉට්ඨො කත්තො මනාපො අහොසි”ති පාඨො. සකටසහස්සමත්තන්ති වාහසහස්සමත්තං, වාහො පන විසති ධාරී, ධාරී සොළසදොණමත්තා, දොණං සොළස නාළියො වෙදිතඛිබ්බා. කුමිහං දසමිබ්බොති. “සහස්සනාළියො”ති කෙචි. රත්තසුවණ්ණකණ්ණිකන්ති රත්තසුවණ්ණමයං වටංසකං.

යස්මා මජ්ඣිමයාමෙ එව දෙවතා සත්ථාරං උපසඬකමිතුං අවසරං ලභන්ති, තස්මා “එකකොට්ඨාසං අතීතායා”ති චුත්තං. අතීත්තත්තවණ්ණොති අතිවිය කමනියරුපො, කෙචලකප්පන්ති වා මනං උග්ගං අවසෙසං, ඊසකං අසමත්තන්ති අත්ථො භගවතො හි සමීපට්ඨානං මුඤ්චිත්වා සබ්බො ගිජ්ඣකුට්ඨිභාරො තෙන ඔහාසිතො. තෙනාහ “චන්දිමා වියා”තිආදි.

දෙවසභාවණ්ණනා

294. රතනමත්තකණ්ණිකරුක්ඛනිස්සන්දෙනාති රතනප්පමාණරුක්ඛමයකුට්ඨානපුඤ්ඤනිස්සන්දෙන, තස්ස වා පුඤ්ඤස්ස නිස්සන්දඵලභාවෙන. නිබ්බත්තසභායන්ති සමුට්ඨිතඋපට්ඨානසාලායං. මණ්ණියාති පදුමරාගාදිමණ්ණියා. ආණ්ණියොති ඵම්මතුලාසඬසාටකාදිසු වාළරුපාදිසඬසාටකආණ්ණියො.

ගන්ධබ්බරාජාති ගන්ධබ්බකායිකානං දෙවතානං රාජා. යෙ තාවතිංසානං ආසන්නවාසිතො වාතුමහාරාජිකා දෙවා, තෙ පුරතො කරොන්තො “ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො”ති චුත්තො. සෙසෙසුපි තිසු ඨානෙසු එසෙව නයො.

නාගරාජාති නාගානං අධිපති, න පන සයං නාගජාතිකො.

ආසති නිසීදති එත්ථාති ආසනං, නිස්ප්පට්ඨානන්ති ආහ “නිසීදිතුං ඔකාසො”ති. “එත්ථා”ති පදං නිපාතමත්තං, එත්ථාති වා එතස්මිං පාඨෙ. අත්ථුද්ධාරනායෙන චත්තඛිබ්බං පුබ්බෙ චුත්තං චතුබ්බිධමෙව. තාවතිංසා, එකච්චෙ ව වාතුමහාරාජිකා යථාලද්ධාය සමීපත්තියා ථාවරභාවාය, ආයතිං සොධනාය ව පඤ්ච සීලානි රක්ඛන්ති, තෙ තස්ස විසොධනත්ථං පචාරණසඬගහං කරොන්ති. තෙන චුත්තං “මහාපචාරණායා”තිආදි.

වස්සසහස්සන්ති මනුස්සගණනාය වස්සසහස්සං.

පන්තපලාසොති පතිතපත්තො. ධාරකජාතොති ජාතබුද්දකමකුලො. යෙ හි නීලපත්තකා අතිවිය බුද්දකා මකුලා, තෙ “ධාරකා”ති වුව්චන්ති. ජාලකජාතොති තෙහියෙව බුද්දකමකුලෙහි ජාතජාලකො සබ්බසො ජාලො විය ජාතො. කෙචි පන “ජාලකජාතොති එකජාලො විය ජාතො”ති අත්ථං වදන්ති. පාරිජත්තකො කිර ධාරකග්ගහණකාලෙ සබ්බත්ථකමෙව පල්ලවිකො භොති, තෙ වස්ස පල්ලවා පහස්සරපවාළවණ්ණසමුප්පලා භොන්ති, තෙන සො සබ්බසො සමුප්පලන්තො තිට්ඨති. කුටුමලකජාතොති සඤ්ජාතමහාමකුලො. කොරකජාතොති සඤ්ජාතසුවිහෙදො සමීපති විකසමානාවත්ථො. සබ්බපාලිචුල්ලොති සබ්බසො චුල්ලිතවිකසිතො.

කත්තනකවාතොති දෙවතානං පුඤ්ඤකම්මපච්චයා පුප්ථානං ඡින්දනකවාතො. කත්තතීති ඡින්දති. සමීපට්ඨජනකවාතොති ඡින්තානං ඡින්තානං පුප්ථානං සමීපට්ඨගණ්හනකවාතො. නච්චන්තොති නානාවිධහත්තිං සන්නිවෙසවසෙන නච්චනං කරොන්තො. අඤ්ඤතරදෙවතානන්ති නාමගොත්තවසෙන අප්පඤ්ඤාතදෙවතානං.

රෙණුවට්ඨිති රෙණුසඬසාතො. කණ්ණිකං ආහච්චාති සුධම්මාය කුටං ආහන්ත්වා.

අට්ඨ දිවසෙති පඤ්චමියා සද්ධං පක්ඛෙ චත්තාරො දිවසෙ සන්ධාය චුත්තං. යථාචුත්තෙසු අට්ඨසු දිවසෙසු ධම්මස්සවනං නිබද්ධං තදා පචත්තතීති තතො අඤ්ඤදා කාරිතං සන්ධායාහ “අකාලධම්මස්සවනං කාරිත”න්ති. චෙතියෙ ඡත්තස්ස භෙට්ඨා කාතඛිබ්බෙදිකා ඡත්තවෙදිකා. චෙතියං පරික්ඛිපිත්වා පදක්ඛිණකරණට්ඨානං අන්තොකත්වා කාතඛිබ්බෙදිකා පුට්ඨෙදිකා. චෙතියස්ස කුච්ඡිං පරික්ඛිපිත්වා තං සමිබන්ධමෙව කත්වා කාතඛිබ්බෙදිකා කුච්ඡිවෙදිකා. සිහරුපපාදකං ආසනං සීභාසනං. උභොසු පස්සෙසු සිහරුපයුත්තං සොපානං සීභසොපානං.

අත්තමනා හොත්ති අනියාමනකභාවතො. තෙනෙවාහ “මහාපුඤ්ඤෙ පුරක්ඛන්වා”තිආදි. පචාරණාසඬගහත්ථාය සන්තිපතිතාති වෙදිතබ්බං “තද්වුපොසං පන්තරසෙ පචාරණාය පුණ්ණාය පුණ්ණමාය රත්තියා”ති (දී. නි. 2.294) වචනතො.

295. නවති කාරණෙහිති “ඉතිපි සො භගවා අරහ”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.157, 255) වුත්තෙහි අරහත්තාදීහි නවති බුද්ධානුභාවදීපනෙහි කාරණෙහි. ධම්මස්ස වාති එත්ථ ච-සද්දො අවුත්තසමුවවයත්ථොති තෙන සම්පිණ්ඩිතමත්ථං දස්සෙන්නො “උජුප්පට්ඨත්තාදිහෙදං සඬසස්ස ච සුප්පට්ඨත්ති”න්ති ආහ.

අට්ඨයථාභුවච්චණ්ණනා

296. යථා අනන්තමෙව ආනඤ්චං, භිසක්කමෙව හෙසප්පං, එවං යථාභුතා එව යථාභුවචාති පාළියං වුත්තන්ති ආහ “යථාභුවචෙති යථාභුතෙ”ති. චණ්ණෙතබ්බතො කිත්තෙතබ්බතො චණ්ණා, ගුණා. කථං පට්ඨන්තොති හෙතුඅවත්ථායං, එලඅවත්ථායං, සත්තානං උපකාරා වත්ථායන්ති තිසුපි අවත්ථාසු ලොකනාඨස්ස බහුජනහිතාය පට්ඨන්ති යා කථෙතුකමාසාපුච්ඡා. තථා හි නං ආදිතො පට්ඨාය යාච පරියොසානා සඬබ්බෙපෙනෙව දස්සෙන්නො “දීපඬකරපාදමුලෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අභිනිභරමානොති අභිනිභාරං කරොන්තො. යං පනෙත්ථ මහාභිනිභාරෙ, පාරමීසු ච වත්තබ්බං, තං බුභ්මජාලට්ඨිකායං (දී. නි. ටී. 1.7) වුත්තං එවාති තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

“බන්තිවාදිතාපසකාලෙ”තිආදි (ජා. 1.බන්තිවාදිජාතක) හෙතුඅවත්ථායමෙව අනඤ්ඤාසාධාරණාය සුදුක්කරාය බහුජනහිතාය පට්ඨන්ති යා විභාවනං. යථාධිප්පෙන භිතසුඛං යාය කිරියාය විනා න ඉප්ඤ්ඤාති, සාපි තදත්ථා එවාති දස්සෙතුං “තුසිතපුරෙ යාවතායුකං තිට්ඨන්තොපි”තිආදි වුත්තං.

ධම්මවක්කප්පවත්තනාදි (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 3.30) පන නිබ්බන්තිතා බහුජනහිතාය පට්ඨන්ති. ආයුසඬබ්බාරොස්සප්පජනම්පි “එත්තකං කාලං තිට්ඨාමි”ති පවත්තියා බහුජනහිතාය පට්ඨන්ති. අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානවසෙන බහුජනහිතාය පට්ඨන්ති. තෙනාහ “යාවස්සා”තිආදි. සෙසපදානීති “බහුජනසුඛායා”තිආදීනි පදානි. පච්ඡිමන්ති “අත්ථාය හිතාය සුඛායා”ති පදත්තයං. පුරිමස්සාති තතො පුරිමස්ස පදත්තයස්ස. අත්ථොති අත්ථනිද්දෙසො.

යදිපි අතීතෙනාධිගෙන සමන්තාගතා සත්ථාරො අහෙසුං, තෙපි පන බුද්ධා එවාති අත්ථතො අම්භාකං සත්ථා අනඤ්ඤොති ආහ “අතීතෙපි බුද්ධතො අඤ්ඤං න සමනුපස්සාමා”ති. යථා ච අතීතෙ, එවං අනාගතෙ වාති අයමත්ථො නයතො ලබ්භතීති කත්වා වුත්තං “අනාගතෙපි න සමනුපස්සාමා”ති. සක්කො පන දෙවරාජා තමත්ථං අත්ථාපන්තමෙව කත්වා “න පනෙතරහි” ඉච්චෙවාහ. කිං සක්කො කථෙතීති විචාරෙත්වාති “නෙව අතීතංසෙ සමනුපස්සාමා”ති වදන්තො සක්කො කිං කථෙති”ති විචාරණං සමුවධිපෙත්වා. යස්මා අතීතෙ බුද්ධා අහෙසුං, අනාගතෙ භවිස්සන්තිති නායමත්ථො සක්කෙන දෙවරාජෙන පරිඤ්ඤාතො, තෙ පන බුද්ධසාමඤ්ඤෙන අම්භාකං භගවතා සද්ධිං ගහෙත්වා එතරහි අඤ්ඤස්ස සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො තථා වුත්තන්ති දස්සෙතුං “එතරහි”තිආදි වුත්තං. ස්වාක්ඛාතාදීනීති ස්වාක්ඛාතපදාදීනි. කුසලාදීනීති “ඉදං කුසල”න්තිආදීනි පදානි.

ගඬිගායමුනානං අසමාගමට්ඨානෙ උදකං භින්නවණ්ණං හොත්තම්පි සමාගමට්ඨානෙ අභින්නවණ්ණං එවාති ආහ “චණ්ණෙනපි සංසන්දනි සමෙති”ති. තත්ථ කිර ගඬිගොදකසදිසමෙව යමුනොදකං. යථා නිබ්බානං කෙනවි කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨතාය පරිසුද්ධං, එවං නිබ්බානගාමිනිපට්ඨපදාපි කෙනවි කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨතාය පරිසුද්ධාව ඉච්ඡිතබ්බං. තෙනාහ “න හි”තිආදි. යෙන පරිසුද්ධත්ථොන නිබ්බානස්ස, නිබ්බානගාමිනියා පට්ඨපදාය ච ආකාසුපමතා, සො කෙනවි අනුපලෙපො, අනුපක්කිලෙසො වාති ආහ “ආකාසම්පි අලග්ගං පරිසුද්ධ”න්ති. ඉදානි තමත්ථං නිදස්සනෙන විභුතං කත්වා දස්සෙතුං “චන්දිමසුරියාන”න්තිආදි වුත්තං. සංසන්දනි යුප්පති පට්ඨප්පිතබ්බතාපට්ඨප්පනෙහි අඤ්ඤාමඤ්ඤානුවච්ඡවිකතාය.

පට්ඨපදාය ධීතානන්ති පට්ඨදං මග්ගපට්ඨන්තිං පට්ඨප්පමානානං. වුසිතවත්තන්ති බුභ්මවරියවාසං වුසිතවත්තානං එතෙසං. ලද්ධසභායොති එතාසං පට්ඨපදානං වසෙන ලද්ධසභායො. තත්ථ තත්ථ සාවකෙහි සත්ථු කාතබ්බකිච්චෙ. ඉදං පන “අදුතියො”තිආදි සුත්තන්තරෙ ආගතවචනං අඤ්ඤෙහි අසදිසට්ඨෙත වුත්තං, න යථාවුත්තසභායාභාවතො. අපනුප්පාති අපනීය විච්ඡේපෙත්වා. “අපනුප්පා”ති ච අන්තොගධාවධාරණං ඉදං වචනං එකන්තිකත්තා තස්ස අපනොදස්සාති වුත්තං “අපනුප්පෙවා”ති.

ලබ්භතීති ලාභො, සො පන උක්කංසගතිවිජානනෙන සාතිසයො, විපුලො එව ච ඉධාධිප්පෙනොති ආහ “මහාලාභො උප්පන්තො”ති. උස්සන්තපුඤ්ඤාතිස්සන්දසමුප්පන්තොති යථාවුත්තකාලං සම්භතසුච්ඡුලඋළාරතරපුඤ්ඤාතිස්සන්දතො නිබ්බන්තො. “ඉමෙ නිබ්බන්තා, ඉතො පරං මය්හං ඔකාසො නත්ථි”ති උස්සාහජාතො විය උපරුපරි වඩ්ඪමානො උදපාදි. සබ්බදිසාසු හි යමකමහාමෙසො උට්ඨන්තිවා මහාමෙසං විය සබ්බපාරමියො “එකස්මිං අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමා”ති සම්පිණ්ඩිතා විය භගවතො ඉදං ලාභසක්කාරසිලොකං.

නිබ්බන්තයිංසු, තතො අන්තපානවත්ථයානමාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා ඛත්තියබ්බාන්මණාදයො උපගන්ත්වා “කභං බුද්ධො, කභං භගවා, කභං දෙවදෙවො, කභං නරාසභො, කභං පුරිසසීභො”ති භගවන්තං පරියෙසන්ති, සකටසතෙහිපි පච්චයෙ ආභරිත්වා ඕකාසං අලභමානා සමන්තා ගාවුතජ්ජමාණමිපි සකටධුරෙන සකටධුරං ආභවිව තිට්ඨන්ති වෙව අනුබන්ධන්ති ව අන්ධකචින්ද්‍රාන්මණාදයො විය. සබ්බං බන්ධකෙ, තෙසු තෙසු ව සුත්තෙසු ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “ලාභසක්කාරො මහොසො වියා”තිආදි.

පටිපාටිහත්තන්ති බහුසු “දානං දස්සාමා”ති ආභටපටිපාටිකාය උච්ඨිතෙසු අනුපටිපාටියා දාතබ්බ භත්තං.

මත්ථකං පත්තො අනාඤ්ඤසාධාරණත්තා තස්ස දානස්ස. උපායං ආචික්ඛි නාගරානං අසක්කුණෙයාරුපෙන දානං දාපෙතුං. සාලකලාණිරුක්ඛා රාජපරිග්ගහා අඤ්ඤෙහි අසාධාරණා, තස්මා තෙසං පදරෙහි මණ්ඩපො කාරිතො, භත්ථිතො ව රාජභණ්ඩභූතා නාගරෙහි න සක්කා ලද්ධන්ති තෙහි ඡත්තං ධාරාපිතං, තථා ඛත්තියධිතාහි වෙය්‍යාවච්චං කාරිතං. “පඤ්ච ආසනසතාහී”ති ඉදං සාලකලාණිමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තෙ සන්ධාය වුත්තං, තතො බහි පන බහුති පඤ්ඤත්තාහි අභෙසු . වතුජ්ජාතියගන්ධං පිසති බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස පූජනත්ථස්සවෙව පත්තස්ස උබ්බටනත්ථස්සව. උදකන්ති පත්තධොවනඋදකං. අනග්ගානි අභෙසු අනග්ගරතනාහිසඬ්ඛතත්තා.

සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති අනාදරකාරණාදිනා. කාළං ඔලොකෙස්සාමිති කාළං ඵවං අනුපෙක්ඛිස්සාමි, තස්ස උජ්ජජනකං අනත්ථං පරිහරිස්සාමිති අත්ථො.

කදරියාති ථද්ධමච්ඡරිතො පුඤ්ඤකම්මවිමුඛා. දෙවලොකං න වජන්ති පුඤ්ඤස්ස අකතත්තා, මච්ඡරිභාවෙන ව පාපස්ස පසුතත්තා. බාලාති දුච්චිත්තිතචිත්තනාදිනා බාලලක්ඛණයුත්තා. නජ්ජසංසන්ති දානං පසංසිතුමිපි න විසහන්ති. ධිරොති ධිතිසම්පන්නො උළාරපඤ්ඤො පරෙහි කතං දානං අනුමොදමානොපි, තෙනෙව දානානුමොදනෙනෙව. සුඛි පරත්ථාති පරලොකෙ කායිකවෙතසිකසුඛසමඬ්ඨි හොති.

වරරොජො නාම තස්මිං කාලෙ ඵකො ඛත්තියො, තස්ස වරරොජස්ස. අනවජ්ජ...පෙ.... ඵලෙය්‍ය අභූතවාදිභාවතොති අධිජ්ජායො. අතිරෙකපදසභස්සෙන තිංසාධිකෙන අඬ්ඨිතෙය්‍යගාථාසතෙන වණ්ණමෙව කට්ඨ රූපජ්ජසන්නාය ව.

යාව මඤ්ඤෙ ඛත්තියාති ඵත්ථ යාවාති අවධිපරිච්ඡෙදවචනං, අඤ්ඤෙති නිපාතමත්තං, යාව ඛත්තියා ඛත්තියෙ අවධිං කත්වා සබ්බෙ දෙවමනුස්සාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා”තිආදි. මදපමත්තොති ලාභසක්කාරසිලොකමදෙන පමත්තො වෙව තදන්වයෙන පමාදෙන පමත්තො ව හුත්වා.

තදන්වයමෙවාති තදනුගතමෙව. වාචා...පෙ.... සමෙතීති වචිකම්මකායකම්මාති අඤ්ඤමඤ්ඤං අචිරුද්ධාති, අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දන්ති. අජා ඵව මිගාති අජාමිගා, තෙ අජාමිගෙ.

තිණ්ණවිචිකිච්ඡො සබ්බසො අතික්කන්තවිචිකිච්ඡාකන්තාරො . නනු ව සබ්බෙපි සොතාපන්නා තිණ්ණවිචිකිච්ඡා, විගතකථංකථා ව? සච්චමෙතං, ඉදං පන න තාදිසං තිණ්ණවිචිකිච්ඡතං සන්ධාය වුත්තං, අථ බො සබ්බස්මිං ඤෙය්‍යධම්මෙ සබ්බාකාරාවබොධසඬ්ඛාතසන්නිට්ඨානවසෙන සබ්බසො නිරාකතං සන්ධායාති දස්සෙන්නො “යථා හී”ති ආදිමාග. උස්සන්තුස්සන්තත්තාති පරොපරභාවතො, අයඤ්ච අත්ථො භගවතො අනෙකධාතුනානාධාතුඤ්ඤාණබලෙනපි ඉජ්ඣති. සබ්බත්ථ විගතකථංකථො සබ්බදස්සාවිභාවතො. සබ්බෙසං පරමත්ථධම්මානං සච්චාහිසමයවසෙන පටිච්චිධත්තා වුත්තං “වොහාරවසෙනා”ති වා නාමගොත්තාදිවසෙනාති අත්ථො.

පරියොසිතසඬ්ඝකජ්ජොති සබ්බසො නිට්ඨිතමනොරථො. නනු ව අරියමග්ගෙන පරියොසිතසඬ්ඝකජ්ජනා නාම සොළසකිච්චසිද්ධියා කතකරණීයභාවෙන, න සබ්බඤ්ඤායධම්මාවබොධෙනාති වොදනං සන්ධායාහ “පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු”තිආදි. සාවකානං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං විය, හි පච්චෙකබුද්ධානං පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං විය ව සම්මාසම්බුද්ධානං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං වතුසච්චාහිසම්බොධපුබ්බකමෙවාති. අනනුස්සුතෙසුති න අනුස්සුතෙසු. සාමන්ති සයමෙව. පද්දවයෙනාපි පරතො සොසෙන විනාති දස්සෙති. තත්ථාති නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං, සච්චාහිසම්බොධනිමිත්තන්ති අත්ථො. සච්චාහිසම්බොධො ව අග්ගමග්ගවසෙනාති දට්ඨබ්බං. බලෙසු ව වසිභාවන්ති දසන්නං බලඤ්ඤාණානං යථාරූචි පවත්ති. ජාතත්තා ජාතාති සම්මාසම්බුද්ධෙ වදති.

297. තත්ථ තත්ථ රාජධානිආදිකෙ නිබද්ධවාසං වසන්තො. තීසු මණ්ඩලෙසු යථාකාලං වාරිකං වරන්තො.

298. අස්සාති ඵලස්ස. තන්ති කාරණං. ද්වින්තමිපි ඵකතො උජ්ජත්තියා කාරණං නත්ථි, පගෙව තිණ්ණං, වතුන්නං වාති. “ඵත්ථ වා”තිආදි “ඵකිස්සා ලොකධාතුයා”ති වුත්තලොකධාතුයා පමාණපරිච්ඡෙදදස්සන්නත්ථං ආරද්ධං.

යාවතානි යත්තකෙන යානෙන. පරිහරන්තීති සිනෙරුං පරික්ඛිපන්තා පරිවත්තන්ති. දිසාති දිසාසු, භූමිමත්ථෙ එතං පච්චත්තවචනං. හන්ති දිබ්බන්ති. විරොචනාති ඔභාසන්තා, විරොචනා වා සොභමානා චන්දිමසුරියා හන්ති, තතො එව දිසා ව හන්ති. තාව සහස්සධාති තත්තකො සහස්සලොකො.

එත්තකන්ති ඉමං චක්කවාලං මජ්ඣේ කත්වා ඉමිනාව සද්ධිං චක්කවාලං දසසහස්සං. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං මහාපදානවණ්ණනායං චුත්තමෙව. න පඤ්ඤායතීති තිසු පිටකෙසු අනාගතත්තා.

සනඬිකුමාරකථාවණ්ණනා

300. වණ්ණෙනාති රූපසම්පත්තියා. සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා තං අනාමසිත්වා යසසද්දස්සෙව අත්ථමාහ. අලඬිකාරපරිවාරෙනාති අලඬිකාරෙන ව පරිවාරෙන ව. පුඤ්ඤසිරියාති පුඤ්ඤද්දියා.

301. සම්පසාදනෙති සම්පසාදජනනෙ. සංපුබ්බො ඛා-සද්දො ජානනත්ථො “සඬ්ඛායෙනං පටිසෙවති” තිආදීසු (ම. නි. 2.168) වියාති ආහ “ජානිත්වා මොදාමා”ති.

ගොචින්දබ්‍රාහ්මණචන්ද්‍රවණ්ණනා

304. යාව දීඝරත්තන්ති යාව පරිමාණතො, අපරිමිතකාලපරිදීපනමෙතන්ති ආහ “එත්තකන්ති...පෙ.... අතිවිරරත්ත”න්ති. මහාපඤ්ඤාව සො භගවාති තෙන බ්‍රහ්මිනා අනුමතිපුච්ඡාවසෙන දෙවනං චුත්තන්ති දස්සෙන්තො “මහාපඤ්ඤාව සො භගවා. නොති කථං තුම්හෙ මඤ්ඤා”ති ආහ. සයමෙවෙනං පඤ්ඤං බ්‍යාකාතුකාමො “භූතපුබ්බං හො”ති ආදිං ආභාති සම්බන්ධො. එවං පන බ්‍යාකරොන්නෙන අත්ථතො අයම්පි අත්ථො චුත්තො නාම හොතිති දස්සෙන්තො “අනච්ඡරියමෙත”න්ති ආදිමාහ. තිණ්ණං මාරානන්ති කිලෙසාභිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තමාරානං. “අනච්ඡරියමෙත”න්ති චුත්තමෙවත්ථං නිගමනවසෙන “කිමෙත්ථ අච්ඡරිය”න්ති පුනපි චුත්තං.

රඤ්ඤො දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකඅත්ථානං පුරො ධානතො පුරෙ පුරෙ සංවිධානතො පුරොහිතොති ආහ “සබ්බකිච්චාති අනුසාසනපුරොහිතො”ති. ගොචින්දියාභිසෙකෙනාති ගොචින්දස්ස යානෙ යපනාභිසෙකෙන. තං කිර තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලපරම්පරාගතං යානන්තරං. ජොතිතත්තාති ආවුධානං ජොතිතත්තා. පාලනසමත්ථතායාති රඤ්ඤො, අපරිමිතස්ස ව සත්තකායස්ස අනත්ථතො පරිපාලනසමත්ථතාය.

සම්මා වොස්සජ්ජිත්වාති සුට්ඨු තස්සෙවාගාරවභාවෙන විස්සජ්ජිත්වා නිය්‍යාතෙත්වා. තං තමත්ථං කිච්චං පස්සතිති අත්ථදසො.

305. භවනං වඩ්ඪනං භවො, භවති එතෙනාති වා භවො, වඩ්ඪිකාරණං සන්ධිවසෙන ම-කාරාගමො, ඔ-කාරස්ස ව අ-කාරාදෙසං කත්වා “භවමත්ථු”ති චුත්තං. භවත්තං ජොතිපාලන්ති පන සාමීඅත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “හොතො”ති. මා පච්චබ්‍යාභාසීති මා පටික්ඛිපිති අත්ථො. සො පන පටික්ඛෙපො පටිච්චනං හොතිති ආහ “මා පටිබ්‍යාභාසී”ති. අභිසම්භොසීති කම්මන්තානං සංවිධානෙ සමත්ථො හොතිති ආහ “සංවිදහිත්වා”ති. භවාභවං, පඤ්ඤාඤ්ච චින්දි පටිලහිති ගොචින්දො, මහන්තො ගොචින්දො මහාගොචින්දො. “ගො”ති හි පඤ්ඤායෙනං අධිච්චනං ගච්ඡති අත්ථෙ බුජ්ඣතිති.

රජ්ජසංවිහජනවණ්ණනා

306. එකපිතිකා වෙමාතුකා කනිට්ඨභාතරො. අයං අභිසිත්තොති අයං රෙණු රාජකුමාරො පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ අභිසිත්තො. රාජකාරකාති රාජපුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙනාරො.

307. මදෙන්තිති මදනියාති කත්තුසාධනනං දස්සෙන්තො “මදකරා”ති ආහ. මදකරණං පන පමාදස්ස විසෙසකාරණන්ති චුත්තං “පමාදකරා”ති.

308. රෙණුස්ස රජ්ජසම්පෙ දසගාචුතමත්තචිත්ථතාති හුත්වා අපරභාගෙ තියොජනසතං චිත්ථතත්තා සබ්බානි ඡ රජ්ජානි සකටමුඛානි පට්ඨපෙසි. විතානසදිසං චතුරස්සභාවතො.

310. සභාති ගාථාය පදපරිපූරණත්ථං චුත්තං. තස්ස අත්ථං දස්සෙන්තො “තෙනෙව සභා”ති ආහ. සභාති වා අවිනාභාවත්ථෙ නිපාතො, සො සහ ආසුං සත්ත භාරධාති යොජෙතබ්බො, තෙන තෙ දෙසන්තරෙ වසන්තා විචිත්තෙන සහභාවිතො අවිනාභාවිතොති දිපෙති. රජ්ජභාරං ධාරෙන්ති අත්තනි ආරොපෙන්ති වහන්තිති භාරධා.

පඨමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කිත්තිසද්දඛ්‍යාග්‍රන්ථය

311. අනුපුරෝගිතෙ යපෙසීති අනුපුරෝගිතෙ කත්වා යපෙසී, අනුපුරෝගිතෙ වා යානෙ යපෙසී. තිසවනං කරොන්තෙ සන්ධාය “දිවසස්ස තික්ඛන්තු”න්ති වුත්තං. ද්විසු සන්ධිසු සවනං කරොන්තෙ සන්ධාය “සායං, පාතො වා”ති වුත්තං. තතො පටියායාති වතවරියං මත්ථකං පාපෙත්වා න්භාතකාලතො පහුති.

312. අභිඋග්ගච්ඡීති උට්ඨති උදපාදි. අවින්තෙත්වාති “කථං බො අහං බ්‍රහ්මිනා සද්ධිං මන්තෙයා”න්ති අවින්තෙත්වා එවං චිත්තමිපි අනුප්පාදෙත්වා. තෙන සමාගමනස්සෙව අභාවතො අමන්තෙත්වා. තං දිස්වාති තං කරුණාබ්‍රහ්මචිහාරභාවනං බ්‍රහ්මදස්සනුපායං දිස්වා ඤාණවක්ඛුනා.

313. එවන්ති එවං රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා පටිසල්ලානං උපගතෙ. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු ඡන්තං බත්තියානං, සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණමහාසාලානං, සත්තන්තං නාටකසත්තානං, වත්තාරිසාය ව හරියානං ආපුච්ඡනවාරෙසු.

316. සාදිසියොති ජාතියා සාදිසියොති ආහ “සමවණ්ණා සමජාතිකා”ති.

317. සන්ථාගාරන්ති ඤානමනසිකාරෙන බහි විසට්ඨිතක්කවුපසමනෙන චිත්තස්ස සන්ථම්භනං අගාරං, ඤානසාලන්ති අත්ථො. ගහිතාවාති භාවනානුයොගෙන මහාසත්තෙන අත්තතො චිත්තසන්තානෙ උප්පාදනවසෙන ගහිතා එව. නත්ථි ඤානෙනෙව වික්ඛම්භිතත්තා. විසෙසතො හිස්ස කරුණාය භාවිතත්තා අනභිරති උක්කණ්ඨනා නත්ථි, මෙත්තාය භාවිතත්තා භයපරිතස්සනා නත්ථි. උක්කණ්ඨනාති පන බ්‍රහ්මදස්සනෙ උස්සුක්කං, පරිතස්සනාති තදභිපත්ථනාති ආහ “බ්‍රහ්මිනො පනා”තිආදි.

බ්‍රහ්මිනාසාකච්ඡාවණ්ණා

318. චිත්තත්‍රායොති චිත්තස්ස උත්‍රාසනමත්තං. කථන්ති සත්තනිකායනිවාසට්ඨානනාමගොත්තාදීනං වසෙන කෙන පකාරෙන. තෙනාහ “කි”න්තිආදි.

සොති යෙ තෙ පනකනසනන්තබ්බසත්තසනඤ්ඤාමාරකාලනාමකා ලොකෙ පාකටා පඤ්ඤාතා බ්‍රහ්මානො, තෙසු සනඤ්ඤාමාරො නාමාහන්ති දස්සෙති.

අග්ගන්ති ගරුට්ඨානියානං දාතබ්බංආහාරං. මධුසාකන්ති මධුරාහාරං, යං කිඤ්චි අතිථිනො දාතබ්බං ආහාරං උපචාරවසෙන එවං වදති. තෙනාහ “මධුසාකං පනා”තිආදි. පුච්ඡාමාති නිමන්තනවසෙන පුච්ඡාම.

319. මහාසත්තො වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා ධීතොපි තෙසු “බ්‍රහ්මසහබ්‍යායාය මග්ගො”ති අනිබ්බෙමතිකතාය “කඬ්ඛි”ති අවොච. කෙච් පන “තපොකම්මෙන පරික්ඛිණසර්‍රිතාය, බ්‍රහ්මසමාගමෙන භයාදිසමුප්පත්තියා ව පටිලද්ධමත්තෙහි බ්‍රහ්මචිහාරෙහි පරිභිනො අහොසි, තස්මා අවික්ඛම්භිතවිචිකිච්ඡතාය ‘කඬ්ඛි’ති අවොචා”ති වදන්ති. පරස්ස වෙදියා විදිතා පරවෙදියා, තෙ පන තස්ස පාකටා විභූතාති ආහ “පරස්ස පාකටෙසු පරවෙදියෙසු”ති. තත්ථ කාරණමාහ “පරෙන සයං අභිසඬ්ඛතත්තා”ති. මමාති කම්මං මමංකාරො, මමන්තන්ති ආහ “ඉදං මම...පෙ.... තණ්හ”න්ති. “මම”න්ති කරොති එතෙනාති හි මමංකාරො, තථාපචත්තා තණ්හා. මනුපේසුති නිද්ධාරණෙ භුම්මං, න විසයෙති ආහ “මනුපේසු යො කොච්ඡී”ති. “එකොදිභූතො”ති පදස්ස භාවත්ථං තාව දස්සෙත්තො “එකිභූතො”ති වත්වා පුන තං විචරන්තො “එකො නිට්ඨන්තො එකො නිසීදන්තො”ති ආහ. තාදිසොති එකො හුත්වා පචත්තනකො. භූතොති ජාතො. ඤානෙ අධිමුත්ති නාම තස්මිං නිබ්බන්තිතෙ, අනිබ්බන්තිතෙ කුතො අධිමුත්තිති ආහ “ඤානං නිබ්බන්තෙත්වාති අත්ථො”ති. විස්සගන්ධො නාම කොධාදිකිලෙසපරිභාවනාති තෙසං වික්ඛම්භනෙන විස්සගන්ධවිරහිතො. එතෙසු ධම්මෙසුති පබ්බජ්ජානං විවෙකවාසකරුණාබ්‍රහ්මචිහාරාදිධම්මෙසු.

320. අවිද්වාති න විදිතවා. ආවරිතාති කුසලානං උත්තරිමනුස්සධම්මානං උප්පත්තිනිවාරණෙන ආවරිතා. පුත්තිකාති බ්‍යාපන්නචිත්තතාදිනා පුත්තිභූතා. කිලෙසවසෙන දුග්ගන්ධං විස්සගන්ධං වායති. නිරයාදිඅපායෙසු නිබ්බන්තනසිලතාය ආපායිකාති ආහ “අපායුපතා”ති. වොරාදිහි උපද්ද්‍යතස්ස පටිසිතුකාමස්ස පාකාරකවාටපරිබාදිහි විය නගරං කොධාදිහි නිවුතො පිහිතො බ්‍රහ්මලොකො අස්සාති නිවුතබ්‍රහ්මලොකො. පුච්ඡති “කෙනාවටා”ති වදන්තො.

මුසාවාදොච මොසවජ්ජං යථා හිසක්කමෙව හෙසජ්ජං. කුප්ඤානං දුස්සනං. දිට්ඨාදිසු අදිට්ඨාදිවාදිනාවසෙන පරෙසං විසංවාදනං පරවිසංවාදනං. සදිසං පතිරූපං දස්සෙත්වා පලොභනං සදිසං දස්සෙත්වා වඤ්චනං. මිත්තානං විහිංසනං මෙත්තිහෙදො මිත්තදුඛිතනං. දළ්භමච්ඡරිතා ථද්ධමච්ඡරියං. අත්තනි විජ්ජමානං නිහිනනං, සදිසනං වා අතික්කම්ත්වා මඤ්ඤනං. පරෙසං සම්පත්තියා අසහනං ඛියනං. අත්තසම්පත්තියා නිගුහනවසෙන, පරෙහි සාධාරණභාවාසහනවසෙන ව විවිධා ඉච්ඡා රූචි එතස්සාති විච්චිඡා. කදරියතාය මුදුකං මච්ඡරියං. යත්ථ කත්ථවිති

සකසන්නකෙ, පරසන්නකෙ, හිනානිකෙ වානි යත්ථ කත්ථවි ආරම්මණේ. ලුබ්භනං ආරම්මණස්ස ගහණං අභිගිජ්ඣකං. මජ්ජිමං සෙය්‍යාදිවසෙන මදනං සම්පග්ගහො. මුය්‍යනං ආරම්මණස්ස අනවබොධො. එතෙසුති එතෙසු යථාචුත්තෙසු කොධාදිසු සත්තසන්නාසස්ස කිලිස්සනතො විබාධනතො, උපතාපනතො ච කිලෙසසඤ්ඤිතෙසු පාපධම්මෙසු. යුත්තා පයුත්තා සම්පයුත්තා අවිරහිතා.

එත්ථ වායං බ්‍රහ්මා මහාසත්තෙන ආමගන්ධෙ සුපුට්ඨො අත්තනො යථාඋපට්ඨිතෙ පාපධම්මෙ චුද්දසහි පදෙහි විහජිත්වා කටෙසි, තෙ පන තාදිසං පවත්තිවිසෙසං උපාදාය චුත්තාපි කෙවි පුන චුත්තා, ආමගන්ධසුත්තෙ (සු. නි. 242) පන චුත්තාපි කෙවි ඉධ සබ්බසො න චුත්තා, එවං සත්තෙපි ලක්ඛණභාරනයෙන, තදෙකට්ඨතාය වා තෙසං පෙත්ථ සඬගහො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ඉදං පන සුත්ත”න්තිආදි. තත්ථ ආමගන්ධසුත්තෙන දීපෙත්වාති ඉධ සරුපතො අචුත්තෙ ආමගන්ධෙපි චුත්තෙහි එකලක්ඛණතාදිනා ආමගන්ධසුත්තෙන පකාසෙත්වා කටෙත්තබ්බං තත්ථ තෙසං සරුපතො කටීතත්තා. ආමගන්ධසුත්තම්පි ඉමිනා දීපෙත්තබ්බං ඉධ චුත්තානම්පි කෙසඤ්චි ආමගන්ධානං තත්ථ අචුත්තභාවතො. යස්මා ආමගන්ධසුත්තෙ චුත්තාපි ආමගන්ධා අත්ථතො ඉධ සඬගහං සමොසරණං ගච්ඡන්ති, තස්මා ඉධ චුත්තෙ පරිහරණවසෙන දස්සෙත්තෙන යස්මා චෙත්ථ කෙවි අභිධම්මනයෙන අකිලෙසසභාවාපි සත්තසන්නාසස්ස විබාධනට්ඨෙන “කිලෙසා”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති, තස්මා “චුද්දසසු කිලෙසෙසු”ති චුත්තං.

නිම්මාදං මිලාපනං බෙපනන්ති ආහ “නිම්මාදෙනබ්බා පහාතබ්බා”ති. බුද්ධතන්තිති බුද්ධභාවිනං පචෙණි, බුද්ධභාවිනොපි “බුද්ධා”ති චුච්චන්ති යථා “අගමා රාජගහං බුද්ධො”ති. මහාපුරිසස්ස දළ්භිකම්මං කත්වාති මහාපුරිසස්ස “පබ්බජිස්සාමහ”න්ති පවත්තචිත්තුප්පාදස්ස දළ්භිකම්මං කත්වා.

රෙණුරාජආමන්තනාවණ්ණනා

321. මම මනං හරිත්වාති මම චිත්තං අපනෙත්වා තස්ස වසෙන අවත්තිත්වා.

එකීභාවං උපගන්ත්වා චුත්ථස්සාති කායචිවෙකපරිබ්‍රහ්මනෙන එකීභාවං උපගන්ත්වා තපොකම්මවසෙන චුත්ථස්ස. කුසපත්තෙහි පරිත්ථතොති බරිහිසෙහි චෙදියා සමන්තතො සන්ථරිතො. අකාමොති වණො වණසදිසඤ්ඤිච්චවිරහිතො. තෙනාහ “අකක්කසො”ති.

ජබත්තියආමන්තනාවණ්ණනා

322. සික්ඛෙය්‍යාමාති සික්ඛාපෙය්‍යාම, සික්ඛාපනඤ්චෙත්ථ අත්ථිභාවාපාදනන්ති ආහ “උපලාපෙය්‍යාමා”ති.

323. යස්ස වීරියාරම්භස්ස, ඛන්තිබලස්ස ච අභාවෙන පබ්බජිතානං සමණධම්මො පරිපුණ්ණො, පරිසුද්ධො ච න භොති, තෙසු වීරියාරම්භඛන්තිබලෙසු තෙ තෙ නියොජෙතුං “ආරම්භවිහො”තිආදි චුත්තං.

කරුණාක්කානමග්ගොති කරුණාක්කානසඬ්ඛාතො මග්ගො. උජුමග්ගොති බ්‍රහ්මලොකගමනෙ උජුභුතො මග්ගො. අනුත්තරොති සෙට්ඨො බ්‍රහ්මචිහාරසභාවතො. තෙනාහ “උත්තමමග්ගො නාමා”ති. සබ්භි රක්ඛිතො සාධුහි යථා පරිහානි න භොති, එවං පටිපක්ඛදුරිකරණෙන රක්ඛිතො ගොපිතො. “සද්ධම්මො සබ්භි වක්ඛිතො”ති කෙවි පඨන්ති, තෙසං සපරහිතසාධනෙන සාධුහි බුද්ධාදිහි කටීතො පචෙදිතොති අත්ථො.

තඬ්ඛණවිද්ධංසනධම්මන්ති යස්මිං බණෙ විරොධධම්මසමායොගො, තස්මිංයෙව බණෙ විනස්සනසභාවං, යො වා සො ගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං භෙට්ඨපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි, පාදෙ ව බද්ධබුරුධාරාසමාගමනතොපි සීඝරතාය අතිඉත්තරො පවත්තික්ඛණො, තෙනෙව විනස්සනසභාවං. තස්ස ජීවිතස්ස. ගතින්ති නිට්ඨං. මන්තායන්ති මන්තෙය්‍යන්ති චුත්තං භොතිති ආහ “මන්තෙත්තබ්බ”න්ති. කරුණත්ථෙ වා භුම්මන්ති “මන්තාය”න්ති ඉදං භුම්මං කරුණත්ථෙ දට්ඨබ්බං යථා “ඤාතාය”න්ති. සබ්බපලිබොධෙති සබ්බෙපි කුසලකිරියාය විබන්ධෙ උපරොධෙ.

බ්‍රාහ්මණමහාසාලාදීනං ආමන්තනාවණ්ණනා

324. අප්පෙසක්ඛාති අප්පානුභාවාති ආහ “පබ්බජිතකාලතො පට්ඨායා”තිආදි.

චක්කවත්ති රාජා විය සම්භාවිතො.

මහාගොවින්දපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

328. සමාපත්තිනං ආජානනං නාම අත්තපච්චක්ඛතා, සච්ඡිකිරියාති ආහ “න සක්ඛිංසු නිබ්බත්තෙතු”න්ති.

329. ඉමිනානි “සරාමහ”න්ති ඉමිනා පදෙන. “සරාමහ”න්ති හි වදන්තෙන හගවතො මහාබ්‍රහ්මානා කථිතං “තථෙව ත”න්ති හගවතා පටිඤ්ඤාතමෙව ජාතන්ති. න වට්ටෙ නිබ්බන්දනත්ථාය වතුසච්චකම්මට්ඨානකථාය අභාවතො. අසති පන වට්ටෙ නිබ්බදාය විරාගානං අසම්භවො ඵවානි ආහ “න විරාගායා”තිආදි. එකන්තමෙව වට්ටෙ නිබ්බන්දනත්ථාය අනෙකාකාරවොකාරවට්ටෙ ආදීනවච්චාවනතො.

“නිබ්බදායා”ති ඉමිනා පදෙන විපස්සනා වුත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි. වචන්ථානකථානි විපස්සනාමග්ගනිබ්බානානං තංතංපදෙහි වචන්ථපෙත්වා කථා. අයමෙත්ථ නිප්පරියායකථානි ආහ “පරියායෙන පනා”තිආදි.

330. පරිපුරෙතුන්ති භාවනාපාරිපුර්වසෙන පරිපුණ්ණෙ කාතුං, නිබ්බන්තෙතුන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියච්ඡිණ්ණකුලපුත්තානන්ති ච්ඡිණ්ණමග්ගබ්‍රහ්මවරියානං කුලපුත්තානන්ති උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

අභිනන්දනං නාම සම්පට්ච්ඡනං “අභිනන්දන්ති ආගත”න්තිආදීසු විය, තඤ්චෙත්ථ අත්ථතො චිත්තස්ස අත්තමනානානි ආහ “චිත්තෙන සම්පට්ච්ඡන්තො අභිනන්දිත්වා”ති. “සාධු සාධු”ති වාචාය සම්පහංසනා අනුමොදනානි ආහ “වාචාය සම්පහංසමානො අනුමොදිත්වා”ති.

මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

7. මහාසමයසූත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

331. උදානන්ති රඤ්ඤා ඔක්කාකෙන ජාතිසම්භෙදපරිහාරනිමිත්තං පවත්තිතං උදානං පටිච්ච. එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන “සක්කා”ති වුවච්ඡිති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං මහානිදානවණ්ණනායං චූත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. අරොපිතෙති කෙනචි අරොපිතෙ.

ආවරණෙනාති සෙතුනා. බන්ධාපෙත්වාති පංසුපලාසපාසාණමත්තිකාබණ්ඩාදීහි ආලිං ථීරං කාරාපෙත්වා.

“ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං වඩ්ඪයිංසු”ති සඬ්ඛෙපෙන චූත්තමත්ථං පාකටතරං කාතුං “කොලියකම්මකරා වදන්ති”තිආදි චූත්තං.

තීණි ජාතකානීති එන්දනජාතකපථවීඋන්ද්‍රියජාතකලට්ඨකිකජාතකානි ද්වෙ ජාතකානීති රුක්ඛධම්ම වට්ඨකජාතකානි.

තෙනාති භගවතා. කලහකාරණභාවොති කලහකාරණස්ස අත්ථිභාවො.

අට්ඨානෙනි අකාරණෙ. වෙරං කත්වාති විරොධං උප්පාදෙත්වා. “කුඨාරිහත්ථො පුරිසො”තිආදිනා එන්දනජාතකං කථෙසි. “දුද්ද්‍රභායති භද්දන්තෙ”තිආදිනා පථවීඋන්ද්‍රියජාතකං කථෙසි. “වන්දාමි තං කුඤ්ජරා”තිආදිනා ලට්ඨකිකජාතකං කථෙසි.

“සාධු සම්බහුලා ඤාති; අපි රුක්ඛා අරඤ්ඤජා;
වාතො වහති එකට්ඨං, බ්‍රහන්තම්පි වනප්පති”න්ති. —

ආදිනා රුක්ඛධම්මජාතකං කථෙසි.

“සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති, ජාලං ආදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහින්ති මෙ වස”න්ති. —

ආදිනා වට්ඨකජාතකං කථෙසි.

“අත්තදණ්ඩා භයං ජාතං, ජනං පස්සථ මෙධගං;
සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජිතං මයා”ති. (සු. නි. 1.941);

ආදිනා අත්තදණ්ඩසූත්තං කථෙසි.

තංතංපලොභනකිරියා කායවාචාහි පරක්කමන්තියො “උක්කණ්ඨන්තු”ති සාසනං පෙසෙන්නි.

කුණාලදහෙනි කුණාලදහතිරෙ පතිට්ඨාය. පුච්ඡිතපුච්ඡිතං කථෙසි (ජා. 2.කුණාලජාතක) “අනුක්කමෙන කුණාලසකුණරාජස්ස පුච්ඡනප්පසඬ්ඛෙන කුණාලජාතකං කථෙස්සාමි”ති. අනභිරතීං විනොදෙසි ඉත්ථීනං දොසදස්සනමුඛෙන කාමානං ආදීනවොකාරසංකිලෙසවිභාවනෙන.

කොසප්පං විධම්ත්වා පුරිසථාමපරිවුහනෙන “උත්තමපුරිසසදිසෙහි නො භවිතුං වට්ඨති”ති උප්පන්නචිත්තා.

අවිස්සට්ඨකම්මන්තාති අරතිවිනොදනතො පට්ඨාය අවිස්සට්ඨසමණකම්මන්තා, අපරිචන්තකම්මට්ඨානාති අත්ථො. නිසීදිතුං වට්ඨතිති භගවා චිත්තෙසිති යොජනා.

පදුමිනියන්ති පදුමස්සරෙ. විකසිංසු ගුණගණවිබොධෙන. “අයං ඉමස්ස...පෙ.... න කථෙසි”ති ඉමිනා සබ්බෙපි තෙ භික්ඛු තාවදෙව පටිපාටියා ආගතත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ලප්පමානා අත්තනා පටිවිද්ධවිසෙසං භගවතො නාරොවෙසුන්ති දස්සෙති. “බිණ්ණසවාන”න්තිආදිනා තත්ථ කාරණමාහ.

ඔසීදමන්තෙති භගවතො සන්නිකං උපගතමන්තෙ. අරියමණ්ඩලෙති අරියසමුහෙ. පාචිතයුගන්ධරපරික්ඛෙපතොති යුගන්ධරපබ්බතස්ස පාචිතපරික්ඛෙපතො, න බාහිරකෙහි උච්චමානඋදයපබ්බතතො.

රාමණයාකදස්සනත්ථන්ති බුද්ධප්පාදපටිමණ්ඩිතත්තා විසෙසතො රමණියස්ස ලොකස්ස රමණියභාවදස්සනත්ථං. උල්ලඬිසිත්වාති උට්ඨන්තිවා. එවරුපෙ ඛණෙ ලයෙ මුහුත්තෙනි යථාචුත්තෙ වන්දමණ්ඩලස්ස උට්ඨිතක්ඛණෙ උට්ඨිතවෙලායං උට්ඨිතමුහුත්තෙනි උපරුපරි කාලස්ස වඩ්ඪිතභාවදස්සනත්ථං චුත්තං.

තථා තෙසං භික්ඛූනං ජාතිආදිවසෙන භගවතො අනුරූපපරිවාරිතං දස්සෙන්තො “තත්ථා”ති ආදිමාහ.

සමාපන්නදෙවතාති ආසන්නට්ඨානෙ කුමානසමාපත්ති සමාපන්නදෙවතා. වලිංසුති උට්ඨන්තිංසු. කොසමත්තං යානං සද්දන්තරං. ජම්බුදිපෙ කිර ආදිතො තෙසට්ඨිමත්තාති නගරසහස්සාති උප්පන්නාති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තං සන්ධායාහ “තික්ඛන්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු”ති. තෙ පන සම්පිණ්ඩෙන්වා සතසහස්සතො පරං අසිතිසහස්සාති, නවසහස්සාති ව භොන්ති. නවනවුතියා දොණමුඛසතසහස්සෙසුති නවසතසහස්සාධිකෙසු නවුතිසතසහස්සෙසු දොණමුඛෙසු. දොණමුඛන්ති ව මහානගරස්ස ආයුප්පත්තිට්ඨානභූතං පාදනගරං වුවිවති. ඡන්තවුතියා පට්ටනකොට්ඨසතසහස්සෙසුති ඡකොට්ඨකනවුතිකොට්ඨසතසහස්සපට්ටනෙසු. තම්බපණ්ණිදීපාදිසු ජපණ්ණාසාය රතනාකරෙසු. එවං පන නගරදොණිමුඛපට්ටනරතනාකරාදිවිභාගෙන කථනං තංතංඅධිවත්ථාය වසන්තිනං දෙවතානං බහුභාවදස්සනත්ථං. යදි දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා සන්නිපතිතා, අථ කස්මා පාළියං “දසති ව ලොකධාතුහි”ති චුත්තන්ති ආහ “දසසහස්ස...පෙ.... අධිප්පෙනා”ති, තෙන සහස්සිලොකධාතු ඉධ “එකා ලොකධාතු”ති චුත්තාති වෙදිතබ්බං.

ලොහපාසාදෙති ආදිතො කතෙ ලොහපාසාදෙ. බ්‍රහ්මලොකෙති හෙට්ඨිමෙ බ්‍රහ්මලොකෙ. යදි තා දෙවතා එවං නිරන්තරා, පච්ඡා ආගතානං ඔකාසො එව න භවෙය්‍යාති වොදනං සන්ධායාහ “යථා බො පනා”තිආදි. සුද්ධාවාසකායං උපපන්නා සුද්ධාවාසකායිකා, තාසං පන යස්මා සුද්ධාවාසභූමි නිවාසට්ඨානං, තස්මා චුත්තං “සුද්ධාවාසවාසීන”න්ති. ආවාසාති ආවාසනට්ඨානභූතා , දෙවතා පන ඔරම්භාගියානං, ඉතරෙසඤ්ච සංයොජනානං සමුවිජින්දනෙන සුද්ධො ආවාසො එතෙසන්ති සුද්ධාවාසා.

332. පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතරි අඤ්ඤත්ථ ඔකාසං අලභමානො. එවං සෙසාපි. බුද්ධානං අභිමුඛමග්ගො බුද්ධවිථි. යාව වක්කවාලා ඔත්ථරිතුං ඔවරිතුං න සක්කා. පහට්ඨබුද්ධවිථියාවාති බුද්ධානං සන්නිකං උපසඬකමන්තෙනි තෙහි දෙවබ්‍රහ්මෙහි වළඤ්ජිතවිථියාව. සමිති සඬගති සන්නිපාතො සමයො, මහන්තො සමයො මහාසමයොති ආහ “මහාසමුභො”ති . පවද්ධං වනං පවනන්ති ආහ “වනසණ්ඩො”ති. දෙවසටාති දෙවසමුභා.

සමාදහංසුති සමාදහිතං ලොකුත්තරසමාධිතා සුට්ඨ අප්පිතං අකංසු, යථාසමාහිතං පන සමාධිතා යොජිතං නාම භොතිති චුත්තං “සමාධිතා යොජෙසු”න්ති. සබ්බෙසං ගොමුත්තවඩ්ඪකාදීනං දුරසමුහනිතත්තා සබ්බෙ...පෙ.... අකරිංසු. නයති අස්සෙ එතෙහිති නෙත්තාති, යොත්තාති. අවිථිපට්ටපන්නානං අස්සානං විථිපට්ටපාදනං රස්මිග්ගහණෙන පහොතිති “සබ්බයොත්තාති ගහෙන්වා අවොදෙන්තො”ති වත්ථා තං පන අවොදනං අවාරණං එවාති ආහ “අවොදෙන්තො අවාරෙන්තො”ති.

යථා බිලං භික්තියං වා භූමියං වා ආකොට්තං දුන්නිහරණං, යථා ව පලිසං නගරප්පවෙසනිවාරණං, යථා ව ඉන්දබිලං ගම්භීරනෙමි සුනිබාතං දුන්නිහරණං, එවං රාගාදයො සත්තසන්නානතො දුන්නිහරණා, නිබ්බානනගරප්පවෙසනිවාරණා වාති තෙ “බිලං, පලිසං, ඉන්දබිල”න්ති ව චුත්තා. තණ්හාච්ඡාය අභාවෙන අනෙජා පරමසන්තුට්ඨභාවෙන වාතුද්දිසත්තා අප්පට්ඨතවාරිකං වරන්ති.

ගතාසෙති ගතා එව, න පන ගම්ස්සන්ති පරිනිට්ඨිතසරණගමනත්තාති . ලොකුත්තරසරණගමනං අධිප්පෙතන්ති ආහ “නිබ්බෙමතිකසරණගමනෙන ගතා”ති. තෙ හි නියමෙන අපායභූමිං න ගම්ස්සන්ති, දෙවකායඤ්ච පරිපූරෙස්සන්ති. යෙ පන ලොකියෙන සරණගමනෙන බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං, සති ව පච්චයන්තරසමවායෙ පභාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපූරෙස්සන්තිති අයමෙන්ථ අත්ථො.

දෙවතාසන්නිපාතවණ්ණනා

333. එතෙසන්ති දෙවතාසන්නිපාතානං. ඉදානීති ඉමස්මිං කාලෙ. බුද්ධානන්ති අඤ්ඤෙසං බුද්ධානං අභාවා. විත්තකල්ලතා විත්තමද්දවං.

කිං පන භගවතාව මහන්තෙ දෙවතාසමාගමෙ තෙසං නාමගොත්තං කථෙතුං සක්කාති? ආම සක්කාති දස්සෙතුං “බුද්ධා නාම මහන්තා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ දිට්ඨන්ති රූපායනනමාහ, සුතන්ති සද්දායනනං, මුතන්ති සම්පත්තග්ගාහිඉන්ද්‍රියවිසයං ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායනනං, විඤ්ඤාතන්ති චුත්තාවසෙසං සබ්බං ඤෙය්‍යං, පත්තන්ති පරියෙසිත්වා, අපරියෙසිත්වා වා සම්පත්තං, පරියෙසිතන්ති පත්තං, අප්පත්තං වා පරිශිට්ඨං. අනුවිවරිතං මනසාති කෙවලං මනසා ආලොචිතං. කත්ථවි නීලාදිවසෙන විභත්තරූපාරම්මණෙති අභිධම්මෙ (ධ. ස. 615) “නිලං

පිතක”න්තිආදිනා විහත්තෙ යත්ථ කත්ථවි රුපාරම්මණෙ කිඤ්චි රුපාරම්මණං වා න අත්ථිති යොජනා.
හෙරිසද්දාදිවසෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. යන්ති යං ආරම්මණං. එතෙසන්ති බුද්ධානං.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පාළියා සමත්ථෙතං “යථාහා”තිආදි චුත්තං. තදා ජානනකිරියාය
අපරියොසිතභාවදස්සනත්ථං “ජානාමි”ති වත්ථා යස්මා යං කිඤ්චි නෙය්‍යං නාම, සබ්බං තං භගවතා අඤ්ඤාතං නාම
නත්ථි, තස්මා චුත්තං “තමහං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති.

න ඔලොකෙන්ති පයොජනාභාවතො. විපරිතා “න කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා”තිආදිනා නයෙන චුත්තා.
“යස්ස මඬගලා සමුහතා”ති (සු. නි. 362) ආරභිත්වා “රාගං විනයෙථ මානුසෙසු දිබ්බෙසු කාමෙසු වා”තිආදිනා (සු. නි. 363)
ව රාගනිග්ගහකථාබාහුල්ලතො සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තං රාගවරිතානං සප්පායං, “පියමප්පියභූතා කලහ විවාදා
පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරා වා”තිආදිනා (සු. නි. 869; මහානි. 98) කලහාදයො යතො දොසතො සමුට්ඨහන්ති, සො ව
දොසො යතො පියභාවතො, සො ව පියභාවො යතො ඡන්දතො සමුට්ඨහන්ති, ඉති ඵලතො, කාරණපරම්පරතො ව
දොසෙ ආදිනවිභාවනබාහුල්ලතො කලහවිවාදසුත්තං (සු. නි. 869; මහානි. 98) දොසවරිතානං සප්පායං –

“අප්පඤ්චි එතං න අලං සමාය,
දුට්ඨෙ විවාදස්ස ඵලානි බුමි;
එතම්පි දිස්වා න විවාදයෙථ,
බෙමාභිපස්සං අවිවාදභූමි”න්ති. (සු. නි. 902; මහානි. 131) –

ආදිනා නයෙන සම්මොහවිධමනතො, පඤ්ඤාපරිබුහනතො ව මහාබ්‍යුහසුත්තං මොහවරිතානං සප්පායං –

“පරස්ස වෙ ධම්මං අනානුජානං,
බාලො, මගො හොති නිභීතපඤ්ඤො;
සබ්බෙව බාලා සුනිභීතපඤ්ඤා,
සබ්බෙවීමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා”ති. (සු. නි. 886; මහානි. 115) –

ආදිනා නයෙන සන්දිට්ඨිපරාමාසිතාපනයනමුඛෙන සවිසයෙසු දිට්ඨිග්ගහණෙසු විසට්ඨිතක්කවිච්ඡන්දනවසෙන
පවත්තත්තා චූළබ්‍යුහසුත්තං විතක්කවරිතානං සප්පායං –

“මූලං පපඤ්චසඬ්ඛාය (ඉති භගවා),
මන්තා අස්මිති සබ්බං උපරුන්ධෙ;
යා කාවි තණ්හා අප්ඤ්ඤාතං,
තාසං විනයා සදා සතො සික්ඛෙ”ති. (සු. නි. 922; මහානි. 151) –

පපඤ්චසඬ්ඛාය මූලං අවිජ්ජාදිකිලෙසජාතං අස්මිති පවත්තමානඤ්චාති සබ්බං මන්තා පඤ්ඤාය උපරුන්ධෙය්‍යා. යා
කාවි අප්ඤ්ඤාතං රුපතණ්හාදිභෙදා තණ්හා උප්පජ්ජෙය්‍යා, තාසං විනයා චූපසමාය සදා සතො උපට්ඨිතස්සති හුත්වා
සික්ඛෙය්‍යාති ඵලමාදි උපදෙසස්ස සද්ධොව භාජනං. තස්ස හි සො අත්ථාවහොති තුවට්ඨකසුත්තං සද්ධාවරිතානං
සප්පායං –

“විතතණ්හො පුරා භෙදා (ඉති භගවා),
පුබ්බමන්තමනිස්සිතො;
වෙමජ්ඣෙකු නුපසඬ්ඛෙය්‍යා,
තස්ස නත්ථි පුරක්ඛත”න්ති. (සු. නි. 855; මහානි. 84) –

යො සරීරභෙදතො පුබ්බෙව පභීනතණ්හො, තතො ඵව අතීතද්ධසඤ්ඤිතං පුරිමකොට්ඨාසං තණ්හානිස්සයෙන
අනිස්සිතො, වෙමජ්ඣෙකු පච්චුප්පන්තෙපි අද්ධනි “රත්තො”තිආදිනා උපසඬ්ඛාතබ්බො, තස්ස අරහතො
තණ්හාදිට්ඨිපුරක්ඛාරානං අභාවා අනාගතෙ අද්ධනි කිඤ්චි පුරක්ඛතං නත්ථිති ආදිනා ඵවං ගම්භීරකථාබාහුල්ලතො
පුරාභෙදසුත්තං (සු. නි. 855; මහානි. 84) බුද්ධිවරිතානං සප්පායන්ති කත්වා චුත්තං “අථ තෙසං සප්පායං ...පෙ....
වචත්ථපෙත්වා”ති. මනසාකාසීති ඵවං වරියාය වසෙන මනසි කත්වා පුන තං සදිසං අත්තනො
දෙසනානික්ඛෙපයොග්‍යතාවසෙන මනසි අකාසි. අත්තජ්ඣාසයෙන නු බො ජානෙය්‍යාති පරජ්ඣාසයාදිං
අනපෙක්ඛිත්වා මය්‍හංයෙව අජ්ඣාසයෙන ආරද්ධ දෙසනං ජානෙය්‍යා නු බො. පරජ්ඣාසයෙනාති සන්තිපතිතාය
පරිසාය කස්සවි අජ්ඣාසයෙන. අට්ඨුප්පත්තිකෙනාති ඉධ සමුට්ඨිතඅට්ඨුප්පත්තියා. පුච්ඡාවසෙනාති කස්සවි
පුච්ඡන්තස්ස පුච්ඡාවසෙන. ආරද්ධදෙසනං ජානෙය්‍යාති. “සචෙ පච්චෙකබුද්ධො භවෙය්‍යා”ති ඉදං ඉමෙසං සුත්තානං
දෙසනාය පුච්ඡා පච්චෙකබුද්ධානං භාරියා, අවිසයා වාති දස්සනත්ථං චුත්තං. තෙනාහ “සොපි න සක්කුණෙය්‍යා”ති.

එත්ථ ව යස්මා න අනුමතිපුච්ඡා, කටේතුකමාසාපුච්ඡා වා යුත්තා, අථ ඛො දිට්ඨසංසන්දනපුච්ඡාසදිසී වා විමතිවිජේදනපුච්ඡාසදිසී වා පුච්ඡා යුත්තා, තාව පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන පවත්තිතා නාම හොත්ති, න යථාධම්මවසෙන, තත්ථ යදි හගවා තථා සයමෙව පුච්ඡිත්වා සයමෙව විස්සජ්ජේය්‍යා, සුඤ්ඤාත්තං දෙවතානං සම්මොහො භවෙය්‍යා “කිං නාමෙතං හගවා පයමං ඵවමාහ, පුනපි ඵවමාහා”ති, අන්ධකාරං පටිට්ඨා විය හොත්ති, තස්මා චුත්තං “ඵවං පෙනා දෙවතා න සක්ඛිස්සන්ති පටිවිජ්ඣති”න්ති. යථාධම්මදෙසනායං පන කටේතුකමාසාවසෙන පුච්ඡනෙන සම්මොහො හොත්ති. සූරියො උග්ගතොති ආහ දෙවසඬිසො ආසන්නතරහාවෙන ඔහාසස්ස විපුලඋළාරභාවතො. එකිස්සා ලොකධාතුයාති සුත්තෙ (දී. නි. 3.161; ම. නි. 3.129; අ. නි. 1.277; විහ. 809; නෙත්ති. 57; මි. ප. 5.1.1) ආගතනයෙන සබ්බත්ථෙව පන අපුබ්බං අවරිමං ද්වෙ බුද්ධා න හොත්තෙව. තෙනෙවාහ – “අනන්තාසු...පෙ.... අද්දසා”ති.

ගාථායං පුච්ඡාමිති නිමිමිතබුද්ධො හගවන්තං පුච්ඡිතුං ඔකාසං කාරාපෙසී. මුනින්ති බුද්ධමුනිං . පහුතපඤ්ඤන්ති මහාපඤ්ඤං. තිණ්ණන්ති චතුරොසතිණ්ණං. පාරඬිගතන්ති නිබ්බානප්පත්තං, සබ්බස්ස වා ඤෙය්‍යස්ස පාරං පරියන්තං ගතං. පරිනිබ්බුතං සඋපාදිසෙසතිබ්බානවසෙන. ඨිතත්තන්ති අවට්ඨිතවිත්තං ලොකධම්මෙහි අකම්පනෙය්‍යානාය. නික්ඛම්ම සරා පනුජ්ජ කාමෙති වත්ථුකාමෙ පනුදිත්වා සරාවාසා නික්ඛම්ම. කථං භික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බපේය්‍යාති සො භික්ඛු කථං සම්මා පරිබ්බපේය්‍යා ගවිජේය්‍යා විහරෙය්‍යා, අනුපලිත්තො හුත්වා ලොකං අතික්කමෙය්‍යාති අත්ථො.

334. සිලොකං අනුකස්සාමිති එත්ථ සිලොකො නාම පාදසමුදයො, ඉසිහි වුවවමානා ගාථාතිපි වුවවති. පාදොව නියතවණ්ණානුපුබ්බිකානං පදානං සමුහො, තං සිලොකං අනුකස්සාමි පවත්තයිස්සාමිති අත්ථොති ආහ “අක්ඛර... පෙ.... පවත්තයිස්සාමි”ති. යත්ථාති අධිකරණෙ භුමිමං. ආමෙඬිතලොපෙනායං නිද්දෙසොති ආහ “යෙසු යෙසු යානෙසු”ති. භුමිමාති භුමිපට්ඨිතවිවාසා. තං තං නිස්සිතා තං තං යානං නිස්සිතවත්තො නිස්සාය වසමානා, තෙහි සද්ධිං සිලොකං අනුකස්සාමිති අධිප්පායො. “යෙ සිතා ගිරිගඬිහර”න්ති ඉමිනා තෙසං විවෙකවාසං දස්සෙති, “පහිතත්තා සමාහිතා”ති ඉමිනා භාවනාභියොගං.

බහුජනා පඤ්චසතසඬිඛ්‍යත්තා. පටිපක්ඛාහිභවනතො, තෙජ්ජස්සදතාය ව සීහා විය පටිවිත්තතාය නිලීනා. එකත්තන්ති එකිභාවං. ඔදාතවිත්තා හුත්වා සුද්ධාති අරහත්තමග්ගධිගමෙන පරියොදාතවිත්තා හුත්වා සුද්ධා, න කෙවලං සරිරසුද්ධියාව. විජ්ජසන්නාති අරියමග්ගප්පසාදෙන විසෙසතො පසන්නා. විත්තස්ස ආවිලභාවකරානං කිලෙසානං අභාවෙන අනාවිලා.

භික්ඛු ජානිත්වාති භින්තකිලෙසෙ භික්ඛු “ඉමෙ දිබ්බවක්ඛුනා එතෙ දෙවකායෙ පස්සන්තිති ජානිත්වා. සවනන්තෙ ජාතත්තාති ධම්මස්සවනපරියොසානෙ අරියජාතියා ජාතත්තා. ඉදං සබ්බන්ති ඉදං “භියොයා පඤ්චසතෙ”තිආදිකං සබ්බං.

තදත්ථාය වීරියං කරිංසුති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාහිනිභාරවසෙන වීරියං උස්සාහං අකංසු. තෙනාහ “න තං තෙහි”තිආදි. සත්තරින්ති ත-කාරස්ස ර-කාරාදෙසං කත්වා චුත්තං, සත්තතින්ති අත්ථො. “සහස්ස”න්ති පන අනුවත්තති, සත්තතියොගෙන බහුවචනං. තෙනාහ “එකෙ සහස්සං. එකෙ සත්තතිසහස්සානි”ති.

අනන්තන්ති අන්තරහිතං, තං පන අතිවිය මහන්තං නාම හොත්ති ආහ “විපුල”න්ති.

අවෙක්ඛිත්වාති ඤාණවක්ඛුනා විසුං විසුං අවෙක්ඛිත්වා “වචන්ථිත්වානා”තිපි පයන්ති, සො එවත්ථො. තං අවෙක්ඛනං නිව්ජයකරණං හොත්ති ආහ “වචන්ථපෙත්වා”ති. පුබ්බෙ චුත්තගාථාසු තතියගාථාය පච්ඡිමද්ධං, චතුත්ථගාථාය පුරිමද්ධඤ්ච සන්ධායාහ “පුබ්බෙ චුත්තගාථමෙවා”ති.

විජානනම්පි දස්සනං ඵවාති ආහ “පස්සථ ඔලොකෙථා”ති. වාචායතපවත්තිතභාවතො “අනුපට්ඨාපියාව කිත්තයිස්සාමි”ති වදති.

335. සත්ත සහස්සාති සඬ්ඛායාති සත්ත සහස්සා. යක්ඛායෙවාති යක්ඛජාතිකා ඵව. ආනුභාවසම්පන්නාති මහෙසක්ඛා. ඉද්ධිමන්තොති වා මහානුභවා. පුත්තිමන්තොති මහජ්ජහා. වණ්ණවත්තොති අතික්කන්තවණ්ණා. යසස්සිනොති මහාපරිවාරා වෙව පත්ථට්ඨිතතිසද්දා ව. සමිති-සද්දො සම්පත්ථොති අධිප්පායෙනාහ “භික්ඛුනං සන්තික”න්ති.

හෙමවතපබ්බතෙති හිමවතො සම්පෙ ඨිතපබ්බතෙ.

එතෙ සබ්බෙපීති එතෙ සත්තසහස්සා කාපිලවත්ථවා, ජසහස්සා හෙමවතා, තිසහස්සා සාතාගිරාති යථාචුත්තා සබ්බෙපි සොළසසහස්සා.

රාජගහනගරෙහි රාජගහනගරස්ස සමිපෙ. තන්ති කුමිහිරං.

336. කාමං පාචිනදිසං පසාසති, තථාපි චතුසුපි දිසාසු සපරිවාරදිපෙසු චතුසුපි මහාදිපෙසු ගන්ධබ්බානං ජෙට්ඨකො, කථං? සබ්බෙ තෙ තස්ස වසෙ චත්තන්ති. කුමිහණ්ඩානං අධිපතීතිආදිසුපි එසෙව නයො.

තස්සාපි විරුළුභස්ස. තාදිසායෙවාති ධතරට්ඨස්ස පුත්තසදිසා එව පුට්ඨත්ථනො, නාමනො, බලනො, ඉද්ධිආදිවිසෙසනො ව.

සබ්බසඬගාහිකවසෙනාති දසසහස්සිලොකධාතුයා පච්චෙකං චත්තාරො චත්තාරො මහාරාජානොති තෙසං සබ්බෙසං සඬගණ්හනවසෙන. තෙනාහ “අයඤ්චෙත්ථා”තිආදි.

චතුරො දිසාති චතුසු දිසාසු. චතුරො දිසා ජලමානා සමුප්පලන්තා ඔහාසෙන්නා. යදි එවං මහතියා පරිසාය ආගතානං කථං කාපිලවත්ථවෙ වනෙ ධීතාති ආහ “තෙ පනා”තිආදි.

337. තෙසං මහාරාජානං දාසාති යොජනා. මායාය යුත්තා, තස්මා මායාවිනො. වඤ්චනං එතෙසු අත්ථී, වඤ්චනෙ වා නියුත්තාති වඤ්චනිකා. කෙරාට්ඨසායෙයොනාති නිහිතසයෙන කම්මෙන. මායා එතෙසං අත්ථීති මායා, තෙ ව පරෙසං වඤ්චනත්ථං යෙන මායාකරණෙන “මායා”ති වුත්තා, තං දස්සෙන්නො “මායාකාරකා”ති ආහ.

එත්තකා දාසාති එත්තකා කුට්ටෙණ්ඩුආදිකා නිසණ්ඩුපරියොසානා අට්ඨමහාරාජානං දාසා.

දෙවරාජානොති දෙවා හුත්වා තංතංදෙවකායස්ස රාජානො. චිත්තො ව සෙනො ව චිත්තසෙනො වාති තයො එතෙ දෙවපුත්තා පාළියං එකසෙසන යෙන වුත්තාති ආහ “චිත්තො වා”තිආදි.

හික්ඛුසඬිසො සම්මො සන්නිපතිනො එත්ථාති හික්ඛුසඬිසසම්ති, ඉමං වනං.

338. නාගසදහවාසිකාති නාගසදහනිවාසිනො. තත්ථෙකො කිර නාගරාජා, විරකාලං වසනො තස්ස පරිසා මහති පරම්පරාගතා අත්ථී, තං සන්ධායාහ “තච්ඡකනාගපරිසායා”ති.

යමුනවාසිනොති යමුනායං වසනකනාගා. නාගවොහාරෙන්නාති හත්ථිනාගවොහාරෙන.

වුත්තප්පකාරෙති කම්බලස්සතරෙ යපෙත්වා ඉතරෙ වුත්තප්පකාරනාගා. ලොහාහිභුතාති ආහාරලොහෙන අහිභුතා. දිබ්බානුභාවතාති දිබ්බානුභාවනො, දිබ්බානුභාවහෙතු වා දිබ්බා. “චිත්තසුපණ්ණා”ති නාම. විචිත්තසුන්දරපත්තවත්තතාය.

උපච්ඡයන්තාති උපෙච්ච කථෙන්නා. කාකොලුකඅභිනකුලාදයො විය අඤ්ඤමඤ්ඤං ජාතිසමුදාගතවෙරාපි සමානා මිත්තා විය...පෙ.... හට්ඨකුට්ඨචිත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිත්ති අධිප්පායො. බුද්ධංයෙව තෙ සරණං ගතා “බුද්ධානුභාවෙනෙව මයං අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං මෙත්තිං පටිලභිමිහා”ති.

339. භාතරොති මෙටුනභාතරො. තෙනාහ “සුජාය අසුරකඤ්ඤාය කාරණා”ති.

තෙසුති අසුරෙසු. කාලකඤ්ඤාති එවං නාමා. මහාහිස්මාති හිංසනකමහාසරීරා. අභබ්බාති සම්මත්තනියාමං ඔක්කම්තුං න භබ්බා අච්ඡන්දිකත්තා තාදිසස්ස ඡන්දස්සෙව අභාවනො.

බලිනො මහාඅසුරස්ස අබ්හතීත්තා තස්ස පුත්තෙ එව කිත්තෙන්තො භගවා “සතඤ්ච බලිපුත්තාන”න්ති ආදිමාහ. සො කිර සුබ්බමං අත්තභාවං මාපෙත්වා උපගච්ඡී.

340. කම්මං කත්ථාති පරිකම්මං කත්ථා. නිබ්බත්තාති උපවාරප්ඤ්ඤානෙන නිබ්බත්තා. අප්පනාඤ්ඤානෙන පන නිබ්බත්තා බ්‍රහ්මානො හොන්ති, තෙ පරතො වක්ඛති “සුබ්‍රහ්මා”තිආදිනා (දී. නි. 2.341), අයඤ්ච කාමාවචරදෙවතා වුවවති. තෙනෙවාහ – “මෙත්තාකරුණාකායිකාති මෙත්තාඤ්ඤානෙ ව කරුණාඤ්ඤානෙ ව පරිකම්මං කත්ථා නිබ්බත්තදෙවා”ති. මෙත්තාඤ්ඤානෙ කරුණාඤ්ඤානෙති මෙත්තාඤ්ඤානනිමිත්තං කරුණාඤ්ඤානනිමිත්තං, තදත්ථන්ති අත්ථො.

තෙ ආපොදෙවාදයො යථාසකං වග්ගවසෙන ධීතත්තා දසධා ධීතා. යාව කරුණාකායිකා දස දෙවකායා. නානත්තවණ්ණාති නානාසභාවවණ්ණවත්තො.

වෙණ්ඩුදෙවතානි වෙණ්ඩු නාම දෙවතා, එවං සහලී දෙවතා. අසමදෙවතා, යමකදෙවතානි “ද්වෙ අයනියො”නි වදන්ති, තප්පමුඛා ද්වෙ දෙවතිකායානි. වන්දස්සුපනිසා දෙවා වන්දස්ස උපනිස්සයතො වත්තමානා තස්ස පුරතො ව පච්ඡතො ව පස්සතො ව ධාවනකදෙවා. තෙනාහ “වන්දනිස්සිතකා දෙවා”නි. සූරියස්සුපනිසා, නක්ඛත්තනිස්සිතානි එත්ථාපි එසෙව නයො. කෙවලං වාතවායනහෙනවො දෙවතා වාතවලාහකා. තථා කෙවලං අබ්භපටලසඤ්චරණහෙනවො අබ්භවලාහකා. උණ්භප්පවත්තිහෙනවො උණ්භවලාහකා. වස්සවලාහකා පන පජ්ජුන්තසදිසානි. තෙ ඉධ න චුත්තා. වසුදෙවතා නාම එකො දෙවතිකායො, තෙසං පුබ්බධිගමත්තා වාසවො, සක්කො.

දසෙතෙති එතෙ වෙණ්ඩුදෙවතාදයො වාසවපරියොසානා දස දෙවකායා.

ඉමානීති “ජලමග්ගී”නි ව “සිඛාරිවා”නි ව ඉමානි තෙසං නාමානි. කෙවි පන ම-කාරො පදසන්ධිකරො “ජලා”නි ව “අග්ගී”නි ව “සිඛාරිවා”නි ව ඉමානි තෙසං නාමානීති වදන්ති. එතෙති තෙසු එව “අරිට්ඨකා, රොජා”නි ව චුත්තදෙවෙසු එකච්චෙ, උමාපුප්ඵනිභාසිනො වණ්ණතො උමාපුප්ඵසදිසානි එවමත්ථො ගහෙනබ්බො, අඤ්ඤථා එකාදස දෙවකායා සිසුං.

දසෙතෙති එතෙ දස සහභූදෙවාදයො වාසවනෙසිපරියොසානා දස දෙවකායා. තෙනෙව නිකායභෙදවසෙන දසධාව ආගතා.

“සමානා”නිආදි තෙසං දෙවානං නිකායසමුදායගතං නාමං. එවං සෙසානම්පි.

දසෙතෙති එතෙ සමානාදිකා මහාපාරගපරියොසානා දස දෙවකායා. තෙනෙව නිකායභෙදෙන දසධා ආගතා.

සුක්කාදයො තයො දෙවකායා. පාමොක්ඛදෙවානි පමුඛා පධානභූතා දෙවා.

දිසානි දිසාසු. දෙවොති මෙසො. දසෙතෙති එතෙ සුක්කාදයො පජ්ජුන්තපරියොසානා දස දෙවකායා, තෙ දෙවතිකායභෙදෙන දසධා ආගතා.

දසෙතෙති එතෙ බෙමියාදයො පරනිම්මිතපරියොසානා දස දෙවකායා, තෙ දෙවතිකායභෙදෙන දසධාව ආගතා. තත්ථ “බෙමියා, කට්ඨකාදයො ව පඤ්චාපි සදෙවකායා තාවතිංසකායිකා”නි වදන්ති. නාමන්වයෙනානි නාමානුගමෙන “ආපොදෙවතා”නිආදිනාමසභාගෙන. තෙනෙවාහ “නාමභාගෙන නාමකොට්ඨාසෙනා”නි. සබ්බා දෙවතානි දසසහස්සිලොකධාතුසු සබ්බාපි දෙවතා. නිද්දිසති තංතංනාමසභාගෙන එකජ්ඣං කත්වා.

පචුත්ථානි පවාසං ගතා විය අපෙතානි ආහ “වීගතා”නි. පචුත්ථා වා පකාරතො චුත්ථා වුසිතා, තෙන ජාති වුසිතබ්බො අස්සානි පචුට්ඨජාති. කාළකභාවා සංකිලෙසධම්මා, සබ්බසො තදභාවතො කාළකභාවානිතං දසබලං. ලඤ්චනාභාවෙන වා අසිතානිගො කාළකභාවානිතාය සිරියා වන්දො, තාදිසං වන්දං විය සිරියා වීරොචමානං.

341. එකො බ්‍රහ්මානි සගාථකවග්ගෙ (සං. නි. 1.98) ආගතො සුබ්‍රහ්මදෙවපුත්තො. බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා හෙට්ඨිමෙසු පතිට්ඨිතා අරියබ්‍රහ්මානො, න සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානො. තිස්සමහාබ්‍රහ්මා පුටුප්පනො, යො අපරභාගෙ මනුස්සෙසු නිබ්බත්තිත්වා මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරො ජාතො.

සහස්සං බ්‍රහ්මලොකානන්ති බ්‍රහ්මලොකො එතෙසන්ති බ්‍රහ්මලොකා, බ්‍රහ්මානො, තෙසං බ්‍රහ්මලොකානං සහස්සං සත්තලොකපරියායො වායං ලොකසද්දොති ආහ “මහාබ්‍රහ්මානං සහස්සං ආගත”න්ති. අනන්තරගාථායං “ආගතා”නි චුත්තපදමෙව අත්ථවසෙන වදති. යත්ථානි යස්මිං බ්‍රහ්මසහස්සෙ. අඤ්ඤෙ බ්‍රහ්මෙති තදඤ්ඤෙ බ්‍රහ්මානො. අභිභවිත්වා තිට්ඨති වණ්ණෙන, යසසා ආයුනා ව.

ඉස්සරානි තෙනෙව වසපවත්තනෙන සෙසබ්‍රහ්මානං අධිපතිනො.

342. කාළකධම්මසමන්තාගතො කාළකස්ස පාපිමස්ස මාරස්ස බාලභාවං පස්සථ, යො අත්තනො අවිසයෙ නිරත්ථකං පරක්කම්තුං වායමති.

වීතරාගභාවාවහස්ස ධම්මස්සවනස්ස අන්තරායකරණෙන අවීතරාගා රාගෙන බද්ධා එව නාම භොන්තීති චුත්තං “රාගෙන බද්ධං භොතු”නි.

භයානකං සරඤ්ච කත්වානි හෙරවං මහන්තං සද්දං සමුට්ඨපෙත්වා.

ඉදානි තං සද්දං උපමාය දස්සෙන්නො “යථා”ති ආදිමාහ. කඤ්චිති තස්මිං සමාගමෙ කඤ්චි දෙවතං, මානුසකං වා අත්තනො වසෙ වත්තෙත්තුං අසක්කොන්නො අසයංවසෙ සයඤ්ච න අත්තනො වසෙ යීතො. තෙනාහ “අසයංවසී”තිආදි.

343. “විතරාගෙහි”ති දෙසනාසීසමෙතං. සබ්බායපි හි තත්ථ සමාගතපරිසාය මාරසෙනා අපක්කන්තාව. නෙසං ලොමම්පි ඉඤ්ජයුං තෙසං ලොමමත්තම්පි න වාලෙසුං, කුතො අන්තරායකරණං. ඉති යත්තකා තත්ථ විසෙසං අධිගච්ඡංසු, තෙසං සබ්බෙසම්පි අන්තරායාකරණවසෙන අත්ථො විභාවෙතබ්බො, විතරාගග්ගහණෙන වා සරාගවිතරාගවිභාවිතො ව තත්ථ සභිගහිතාති වෙදිතබ්බං. මාරො ඉමං ගාථං අභාසී අවිජරියබ්භුතචිත්තජාතො. කථඤ්ඤි නාම තාව සොරතරං මහතිං විහිංසකං මයි කරොන්තෙපි සබ්බෙ පිමෙ නිබ්බිකාරා සමාහිතා ඵව. කස්මා? විජිතාවිතො ඉමෙ උත්තමපුරිසාති. තෙනාහ “සබ්බෙ”තිආදි. යාදිසො අරියානං ධම්මනිස්සිතො පමොදො, න කදාවි තාදිසො අනරියානං හොතීති “සාසනෙ භූතෙහි අරියෙහි” ඉව්වෙතං වුත්තං. වි-සද්දෙන විතා කෙවලොපි සුත-සද්දො විබ්භාතත්ථවවතො හොති “සුතධම්මස්සා”තිආදිසු (මහාව. 5; උදා. 11) වියාති ආහ “ජනෙ විස්සුතා”ති.

දුරෙති දුරෙ පදෙසෙ. දහරස්ස අන්තරායං පරිහරන්ති “න සක්කා භන්තෙ සකලං කායං දස්සෙත්තු”න්ති අවොවාති.

මහාසමයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

8. සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

344. අම්බසණ්ඩානං අදුරභවත්තා එකොපි සො බ්‍රාහ්මණගාමො “අම්බසණ්ඩා”ත්වෙව බහුවචනවසෙන වුවචති, යථා “වරණා නගර”න්ති. වෙදි එව වෙදිකො, වෙදිකො එව වෙදියො ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, තස්මිං වෙදියකෙ. තෙනාහ “මණ්ඩෙදිකාසදිසෙනා”තිආදි, ඉන්ද්‍රනීලාදිමණ්ඩෙදිකාසදිසෙනාති අත්ථො. පුබ්බෙපීති ලෙණකරණතො පුබ්බෙ, ගුහාරුපෙන ධීතා, ද්වාරෙ ඉන්ද්‍රසාලරුක්ඛවති ව, තස්මා “ඉන්ද්‍රසාලගුහා”ති වුත්තා පුරිමවොහාරෙන.

උස්සුක්කං වුවචති අභිරුචි, තං පන බුද්ධදස්සනකාමතාවසෙන, තථා උස්සාහනවසෙන ව පවත්තියා “ධම්මිකො උස්සාහො”ති වුත්තං. සක්කෙන සදිසො...පෙ.... තත්ථීති. යථාහ “අප්පමාදෙන මසවා, දෙවානං සෙට්ඨතං ගතො”ති (ධ. ප. 30). පරිත්තකෙනාති අපරාපරං බහුං පුඤ්ඤකම්මං අකත්වා අප්පමත්තකෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන.

සක්කොපි කාමං මහාපුඤ්ඤකතභීරුත්තානො හොති, සාතිසයාය පන දිබ්බසම්පත්තියා වියොගහෙතුකෙන සොකෙන දිගුණිතෙන මරණභයෙන සංතප්පිතො ජාතො. තෙනාහ “සක්කො පන මරණභයාභිභූතො අහොසී”ති.

දිබ්බවක්ඛුතා දෙවතානං දස්සනං නාම පටිච්ඡික්ඛනසදිසන්ති ආහ “පටිච්ඡික්ඛී”ති. පාටියෙක්කො වොහාරොති ආවෙණිකො පියසමුදාහාරො. මරිසනියසම්පත්තිකාති මාරිසා. තෙසඤ්ඤි සම්පත්තියො මහානුභාවතාය සහන්ති උපට්ඨහන්ති, අඤ්ඤෙ අයොනියොමනසිකාරතාය වෙව අප්පහුකාය ව න සහන්තියෙව, සා පන නෙසං මරිසනියසම්පත්තිකතා දුක්ඛවිරහිතායාති වුත්තං. “නිද්දුක්ඛාතිපි වුත්තං හොති”ති. එකකො වාති දෙවපරිසාය විතා ආගතත්තා වුත්තං, මාතලිආදයො පන තාදිසා සභායා තදාපි අහෙසුංයෙව. තථා හි වක්ඛති “අපි වායං ආයස්මතො වක්කනෙමිසද්දෙන තම්හා සමාධිම්හා වුට්ඨිතො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.352). ඔකාසං නාකාසි සක්කස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමෙන්තො, අඤ්ඤෙසඤ්ච බහුතං දෙවානං ධම්මාභිසම්මං උපපරික්ඛමානො. සොති සක්කො.

එවන්ති වචනසම්පට්චිතෙන නිපාතොති ආහ “එවං හොතු”තිආදි. හද්දංතවාති පන සක්කං උද්දිස්ස නෙසං ආසි වාදො.

345. චල්ලභො...පෙ.... ධම්මං සුභාතීති අයමත්ථො ගොචන්දසුත්තාදිහි (දී. නි. 2.294) දිපෙනබ්බො. ඉම්නා කතොකාසෙති ඉම්නා පඤ්චසිබ්බෙන කතොකාසෙ භගවති.

අනුචරියන්ති අනුචරණභාවං, තං පනස්ස අනුචරණං නාම සද්ධිං ගමනමෙවාති ආහ “සභවරණං එකතො ගමන”න්ති.

සොචණ්ණමයන්ති සුවණ්ණමයං. පොක්ඛරන්ති විණාය දොණිමාහ. දණ්ඩොති විණදණ්ඩො. වෙට්ඨකාති තත්තිතං බන්ධනාය වෙව උප්පිළනාය ව ධමෙනබ්බා වෙට්ඨකා. පත්තකන්ති පොක්ඛරං. සමපඤ්ඤාසමුව්ඡනා මුව්ඡන්තවාති යථා සමපඤ්ඤාසමුව්ඡනා කමතො තත්ථ සංමුව්ඡනං කාතුං සක්කා, එවං තං සප්පෙත්තවාති අත්ථො. “සමපඤ්ඤාසමුව්ඡනා සංමුව්ඡන්තවා”ති ව ඉදං දෙවලොකෙ නියතං විණාවාදනවිධිං සන්ධාය වුත්තං. මනුස්සලොකෙ පන එකච්ඡති මුව්ඡනා. තෙනෙවාහ විණොපමසුත්තවණ්ණනායං –

“සත්ත සරා තයො ගාමා, මුව්ඡනා එකච්ඡති;
තානා වෙකුනපඤ්ඤාස, ඉච්චෙනෙ සරමණ්ඩලා”ති. (අ. නි. අට්ඨ. 3.55; සාරත්ථ. ටී. 3.243);

තත්ථ ඡප්පො, උසභො, ගන්ධාරො, මජ්ඣිමො, පඤ්චමො, ධෙවතො, නිසාදොති එතෙ සත්ත සරා. ඡප්පගාමො, මජ්ඣිමගාමො, සාධාරණගාමොති තයො ගාමා, සරසමුහාති අත්ථො. මනුස්සලොකෙ වාදනවිධිනා එකෙකස්සෙව ව සරස්ස වසෙන තයො තයො මුව්ඡනා කත්වා එකච්ඡති මුව්ඡනා. එකෙකස්සෙව ව සරස්ස සත්ත සත්ත තානාහෙදා, යතො සරස්ස මන්දනරවචන්ථානං හොති, තෙ එකුනපඤ්ඤාස තානවිසෙසාති, තිස්සො දුට්ඨෙ වතස්සො, වතස්සො තිස්සො දුට්ඨෙ වතස්සොති ද්වාච්ඡති සුතිහෙදා ඉච්ඡිතා, අයං පන එකෙකස්ස සරස්ස වසෙන සත්ත සත්ත මුව්ඡනා, අන්තරසරස්ස ව එකාති සමපඤ්ඤාසාය මුව්ඡනානං යොග්‍යභාවෙන විණං වප්පෙසි. තෙන වුත්තං “සමපඤ්ඤාස මුව්ඡනා සංමුව්ඡන්තවා”ති. සෙසදෙවෙ ජානාපෙන්තො සක්කස්ස ගමනකාලන්ති යොජනා.

346. අතිරිවාති ර-කාරො පදසන්ධිකරො, අතීව අතිවියාති වුත්තං හොති. පකති ...පෙ.... අගමාසි මරණභයසංතප්පිතත්තා තරමානරුපො. තෙනෙවාහ “නනු වා”තිආදි.

347. බුද්ධා නාම මහාකාරුණිකා, සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස හිතසුඛත්ථාය එව උප්පන්නා, තෙ කථං අත්ථිකෙහි දුරුපසඬකමාති ආහ “අහං සරාගො”තිආදි. තදන්තරං පටිසල්ලිනාති යෙන අන්තරෙන යෙන බණෙන උපසඬකමෙයා, තදන්තරං පටිසල්ලිනා ඝාතං සමාපන්නා. තදන්තරං-සද්දො වා “එතරහි”ති ඉමිනා සමානත්ථොති ආහ “සම්පති පටිසල්ලිනා වා”ති.

පඤ්චසිඛිතගාථාවණ්ණනා

348. සාවෙසිති යථාධිප්පෙනමුච්ඡන්තං පටිධ්වපෙත්වා විණං වාදෙන්තො තංතංයානුප්පත්තියා පාකට්ඨකමන්දතාවචත්ථං දස්සෙන්තො සුමධුරකොමලමධුපානමත්තමධුකාරවිරුතාපහාසිනිලක්ඛණො පසන්නහානි සමරවං තන්තිස්සරං සාවෙසි.

“සකාපුත්තොව ඝාතෙන, එකොදි නිපකො සතො;
අමතං මුනි ජිගිසානො....

යථාපි මුනි නන්දෙයා, පත්වා සම්බොධිං උත්තම”න්ති. (දී. නි. 2.348);

ව එවං බුද්ධුපසඤ්ඤිතා. බුද්ධුපසඤ්ඤිතා පන බුද්ධානං ධම්මසරීරං ආරබ්භ නිස්සයං කත්වා පවත්තිතාති ආහ “ධම්මො අරහතාං ඉවා”ති. ධම්මුපසඤ්ඤිතා, අරහත්තුපසඤ්ඤිතා ව වෙදිතබ්බා.

සුරියසමානසරීරාති සුරියසමානප්පහාසරීරා. තෙනාහ “තස්සා කිරා”තිආදි. යස්මා තිම්බරුනො ගන්ධබ්බදෙවරාජස්ස සුරියවච්ඡ සා අඩ්ඨකෙ ජාතා, තස්මා ආහ “යං තිම්බරුං දෙවරාජානං නිස්සයා ත්වං ජාතා”ති. කල්‍යාණඬගතාය “කල්‍යාණි”ති වුත්තාති ආහ “සබ්බඬගසොහනා”ති.

රාගාවෙසවසෙන පුබ්බෙ වුත්තා ගාථා ඉදානිපි තමෙව ආරබ්භ පුරතො ධීතං විය ආලපන්නො වදති.

ථනුදරන්ති පයොධරඤ්ච උදරඤ්ච අධිප්පෙතන්ති ආහ “ථනවෙමජ්ඣං උදරඤ්චා”ති.

කිඤ්චි කාරණන්ති කිඤ්චි පිළං.

පකතිං ජහිත්වා ධීතං අභිරත්තභාවෙන.

වාමුරුති රුචිරඌරු. තෙනාහ “වාමාකාරොනා”තිආදි. වාමචිකසිතරුචිරසුන්දරාභිරුපවාරුසද්දා හි එකත්ථා දට්ඨබ්බා. න තිබ්ණන්ති න තික්ඛං න ලුඛං න කක්ඛලං. මන්දන්ති මුදු සිනිද්ධං.

අනෙකභාවොති අනෙකසභාවො, සො පන බහුවිධො නාම භොතිති ආහ “අනෙකවිධො ජාතො”ති. අනෙකභාගොති අනෙකකොට්ඨාසො.

තයා සද්ධිං විපච්චතන්ති තයා සහිතංයෙව මෙ තං කම්මං විපච්චතු, තයා සහෙව තස්ස කම්මස්ස ඵලං අනුභවෙයාන්ති අධිප්පායො. තයා සද්ධිමෙවාති යථා වක්කවත්තිසංවත්තනියකම්මං තස්ස නිස්සන්දඵලභුතෙන ඉන්ටීරතනෙන සද්ධිංයෙව විපාකං දෙති, එවං තං මෙ කම්මං තයා සද්ධිංයෙව මය්හං විපාකං දෙතු.

එකොදිති එකොදිභාවං ගතො, සමාහිතොති අත්ථො. ජිගිසානොති ජිගිසමානො භොති. තථාභුතොව ජිගිසති නාමාති තථා පඨමචිකප්පො වුත්තො. දුතියචිකප්පෙ පන “විවරහි”ති කිරියාපදං ආහරිත්වා අත්ථො වුත්තො.

නන්දෙයාන්ති සමාගමං පත්ථෙන්නො වදති අතිසස්සිරිකරුපසොභාය.

349. සංසන්දනීති සමෙති, යාය මුච්ඡනාය, යෙන ව ආකාරෙන තන්තිස්සරො පවත්තො, තං මුච්ඡන්තං අනතිවත්තෙන්තො, තෙනෙව ව ආකාරෙන ගිතස්සරොපි පවත්තොති අත්ථො. යෙන අප්ඣාසයෙන භගවා පඤ්චසිඛස්ස ගන්ධබ්බෙ වණ්ණං කපෙසි, යදත්ථඤ්ච කපෙසි, තං සබ්බං විභාවෙතුං “කස්මා”තිආදිමාහ. නත්ථි බොධිමුලෙ එව සමුච්ඡින්නත්තා. උපෙක්ඛකො භගවා අනුපලිත්තභාවතො. සුවිමුත්තවිත්තො භගවා ඡන්දරාගතො, සබ්බස්මා ව කිලෙසා. යදි එවං කස්මා පඤ්චසිඛස්ස ගන්ධබ්බෙ වණ්ණං කපෙසිති ආහ “සවෙ පනා”තිආදි.

ගන්ථිතාති සන්දහිතා, තා පන නිරන්තරං කටීයමානා රාසිකතා විය භොන්තිති ආහ “පිණ්ඩිකා”ති. වොහාරවචනන්ති භගවතො, හික්ඛුනඤ්ච පුරතො වත්තබ්බං උපවාරවචනං.

උපනව්වන්තියානි උපගන්ත්වා නව්වන්තියා.

සක්කුපසඨකමනවණ්ණනා

350. “කදා සංයුජ්ඣා”නිආදීනි වදන්තො පටිසම්මොදනි. විජ්ජකාරම්පි දස්සෙය්‍යානි අභිසංකතාහිනයවසෙන නව්වම්පි දස්සෙය්‍යා.

351. “අභිවදිතො සක්කො දෙවානම්න්දො”නිආදීනං “තෙන බො පන සමයෙනා”නිආදීනං (පාරා. 16, 24) විය සම්භිතිකාරවචනභාවෙ සංසයො නත්ථි, “එවඤ්ච පන තථාගතා”නි ඉධ පන සියා සංසයොති “ධම්මසම්භාගකත්තෙරෙහි යපිතවචන”නිති වත්වා ඉතරස්සාපි තථාභාවං දස්සෙතුං “සබ්බමෙත”නිආදි වුත්තං. වුඤ්චිවචනෙන වුත්තොති “සුඛි භොතු පඤ්චසිඛ සක්කො දෙවානං ඉන්දො”නි ආසිසවාදං වුත්තො. “භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති”නි වදන්තො අභිවාදෙති නාම “සුඛි භොතු”නි ආසිසවාදස්ස වදාපනතො. තථා පන ආසිසවාදං වදන්තො අභිවදති නාම සබ්බකාලං තථෙව තිට්ඨනතො.

උරුං වෙසුල්ලං දස්සති දක්ඛනීති උරුන්දා විහත්තිඅලොපෙන. විවචා අභිගණ්ටියානං. යො පකතියා ගුහායං අන්ධකාරො, සො අන්තරහිතොති යො තස්සං ගුහායං සත්ථු සමන්තතො අසිතිහත්තො අයං පාකතිකො අන්ධකාරො, සො දෙවානං වත්ථාභරණසරිරොභාසෙහි අන්තරහිතො, ආලොකො සම්පජ්ජී. අසිතිහත්තෙ පන බුද්ධාලොකෙනෙව අන්ධකාරො අන්තරහිතො, න ච සමන්තො දෙවානං ඔභාසො බුද්ධානං අභිභවිතුං.

352. විරජ්ජකාහන්ති විරජ්ජහුතිකො අහං. අභිභකරණං නාම නත්ථි අවිවාදාධිකරණ්ටියානෙ නිබ්බත්තත්තා. කිළාදිනිපිති ආදි-සද්දෙන ධම්මස්සවනාදිං සම්ගණ්ණාති.

සලලමයගන්ධකුටියන්ති සලලරුක්ඛෙහි රඤ්ඤා පසෙනදිනා කාරිතගන්ධකුටියං. තෙනස්සාති තෙන ඵලද්වයාධිගමෙන පභීනමළාරිකකාමරාගතාය අස්සා භූජනියා දෙවලොකෙ අභිරතියෙව නත්ථි. වක්කනෙමිසද්දෙන තම්භා සමාධිමිභා වුට්ඨිතොති ඵත්ථ අධිප්පායං අජානන්තා “ආරම්මණස්ස අධිමත්තතාය සමාපත්තිතො වුට්ඨානං ජාත”නිති මඤ්ඤෙය්‍යුන්ති තං පටික්ඛිපන්තො “සමාපන්නො සද්දං සුණාතීති තො වත රෙ වත්තබ්බෙ”නි ආහ. සති ච ආරම්මණසම්භවිටතායං ගහණෙනපි භවිතබ්බන්ති අධිප්පායෙන “සුණාති”නි වුත්තං, ඉතරො “පයමං ඤානං සමාපන්නස්ස සද්දො කණ්ටකො”නි වචනමත්තං නිස්සාය සබ්බස්සාපි ඤානස්ස සද්දො කණ්ටකොති අධිප්පායෙන පටික්ඛෙපං අසහන්තො “නනු භගවා...පෙ.... භණ්ණි”නි ඉමමෙව සුත්තපදං උද්ධරි. තත්ථ යථා දොසදස්සනපටිපක්ඛවාචනාවසෙන පටිසසඤ්ඤානං සුප්පභීනත්තා මහනාපි සද්දෙන අරූපසමාපත්තිතො න වුට්ඨානං, එවං “උප්පාදො භයං, අනුප්පාදො බෙම”නිආදිනා සම්මදෙව දොසදස්සනපටිපක්ඛවාචනාවසෙන සබ්බාසම්පි ලොකියසඤ්ඤානං අග්ගමග්ගෙන සමතික්කන්තත්තා ආරම්මණාධිගමතාය න කදාචි ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨානං භොතීති. තථා පන න සුප්පභීනත්තා පටිසසඤ්ඤානං සබ්බරූපසමාපත්තිතො වුට්ඨානං භොති, පයමජ්ඣානං පන අප්පකම්පි සද්දං න සහතිති තංසමාපන්නස්ස “සද්දො කණ්ටකො”නි වුත්තං. යදි පන පටිසසඤ්ඤානං වික්ඛම්භිතත්තා මහනාපි සද්දෙන අරූපසමාපත්තිතො න වුට්ඨානං භොති, පගෙව මග්ගඵලසමාපත්තිතො. තෙනාහ “වක්කනෙමිසද්දෙනා”නිආදි. වක්කනෙමිසද්දෙනාති ච නයිදං කරණවචනං හෙතුමිහි, කරණෙ වා අථ බො සහයොගෙ. ඉමමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “භගවා පනා”නිආදි වුත්තං.

ගොපකවත්ථුවණ්ණනා

353. පරිපුරකාරිනිති පරිපුණ්ණානි, පරිසුද්ධානි ච කත්වා රක්ඛිතවති. “ඉත්ථිත්ත”නිආදි තත්ථ විරජ්ජනාකාරදස්සනං. ධිත්ථිභාවංඉත්ථිභාවස්ස ධික්කාරො හෙතුති අත්ථො. අලන්ති පටික්ඛෙපවචනං, පයොජනං නත්ථිති අත්ථො. විරාජෙතීති ජිගුච්ඡති. එතා සම්පත්තියොති වක්කවත්තිසිරිආදිකා එතා යථාවුත්තසම්පත්තියො. තස්මා පුබ්බපරිවයෙන උපට්ඨිතනිකන්තිවසෙන. උපට්ඨානසාලන්ති සුධම්මදෙවසහං.

සොති ගොපකදෙවපුත්තො. වට්ටෙන්වා වට්ටෙන්වාති තොමරාදිං වත්තෙන්තෙන විය වොදනවචනං පරිවට්ටෙන්වා පරිවට්ටෙන්වා. ගාල්භං විජ්ඣිතබ්බාති ගාල්භතරං සට්ටෙතබ්බා.

කුතො මුඛාති කුතො පවත්තඤ්ඤාණමුඛා. තෙනාහ “අඤ්ඤවිභිතකා”නි. කතපුඤ්ඤති සම්මා කතපුඤ්ඤෙ ධම්මෙ.

දායොති ලාභො. සො හි දියති තෙහි දාතබ්බත්තා දායො, යෙසං දියති, තෙහි ලද්ධත්තා ලාභොති ච වුච්චති. සම්බාරෙ...පෙ.... පතිට්ඨහිංසු කතාධිකාරත්තා. තත්ථ තාවතිංසභවනෙ ධීතානංයෙව නිබ්බත්තො යථා සක්කස්ස ඉන්ද්‍රියාලගුහායං ධීතස්සෙව සක්කත්තභාවො.

නිකන්තිං තස්මිං ගන්ධබ්බකායෙ ආලයං සමුච්ඡින්නදිතුං න සක්කොන්තො.

354. අත්තනාව වෙදිතබ්බොති අත්තනාව අධිගන්ත්වා වෙදිතබ්බො, න පරප්පච්චයිකෙන. තුමහෙති වුව්වමානානීති කෙවලං තුමහෙති වුව්වමානානී.

වියායාමාති විස්සට්ඨං වීරියං සන්තානෙ පවත්තෙම. පකතියාති රූපාවචරභාවෙන, “අනුස්සර”න්ති වා පායො.

කාමරාගො ඵච “ඡන්දො රාගො ඡන්දරාගො”තිආදි පවත්තිහෙදෙන සංයොජනට්ඨෙන “කාමරාගසංයොජනානී”ති, යොගගන්ථාදිපවත්තිආකාරහෙදෙන “කාමබන්ධනානී”ති ව චුත්තො. පාපිමයොගානීති ඵත්ථ පන සෙසයොගගන්ථානම්පි වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දුට්ඨානන්ති වත්ථුකාමකිලෙසකාමවසෙන දුට්ඨානං.

“ඵත්ථ කිං, තත්ථ කි”න්ති ව පදද්වයෙ කිත්ති නිපාතමත්තං. වාතුද්දිසභාවෙති තෙසං බුද්ධාදීනං තිණ්ණං රතනානං වතුද්දිසයොග්ගභාවෙ අප්පට්ඨිතභාවෙ. බුද්ධරතනඤ්ඤි මහාකාරුණිකතාය, අනාවරණඤ්ඤාණතාය, පරමසත්තුට්ඨතාය ව වාතුද්දිසං, ධම්මරතනං ස්වාක්ඛාතතාය, සඬ්ඝරතනං සුප්පට්පන්නතාය. තෙනාහ “සබ්බද්දිසාසු අසප්පමානො”ති.

මජ්ඣිමස්ස පට්ඨානසංස්ථාපනස්ස අධිගතත්තා තාවදෙව කායං බ්‍රහ්මපුරොහිතං අධිගන්ත්වා තාවදෙව පුරිමං ඝානසතිං පටිලභිත්වා තං ඝානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ඔරම්භාගියසංයොජනසමුවිජිත්තෙන මග්ගඵලවිසෙසං අනාගාමිඵලසඬ්ඛාතං විසෙසං අප්ඤ්ඤානං අධිගවිජිංසු. කෙවි පන “කාමාවචරත්තභාවෙන මග්ගඵලානි අධිගවිජිංසුති අධිප්පායෙන පඤ්චමස්ස ඝානසස්ස අනාධිගතත්තා සුද්ධාවාසෙසු න උප්පජ්ජිංසු, පට්ඨානසංස්ථාපනස්ස පන බ්‍රහ්මපුරොහිතෙසු නිබ්බත්තිංසු”ති වදන්ති.

මසමාණවත්ථුචණ්ණනා

355. විසුද්ධොති විසුද්ධඅප්ඤ්ඤාසයො, උපනිස්සයසම්පන්නොති අධිප්පායො. ගාමකම්මකරණට්ඨානන්ති ගාමිකානං උපට්ඨානට්ඨානං වදන්ති. තාවතකෙනෙවාති අත්තනා සොධිතට්ඨානෙව අඤ්ඤස්ස ආගන්ත්වා අවට්ඨානෙනෙව. සතිං පටිලභිත්වාති “අහො මයා කතකම්මං සඵලං ජාත”න්ති යොනිසො චිත්තං උප්පාදෙන්වා.

පාසාණෙති මග්ගමජ්ඣෙ උච්චතරභාවෙන ධීතපාසාණො. උච්චාලෙන්වාති උද්ධරිත්වා. ඵතස්ස සග්ගස්ස ගමනමග්ගන්ති ඵතස්ස වත්ථාදීනං උප්පත්තිට්ඨානභූතස්ස සග්ගස්ස ගමනමග්ගං පුඤ්ඤකම්මං.

සුගතිවසෙන ලද්ධබ්බං, කභාපණඤ්ඤාති කභාපණං, දණ්ඩවසෙන ලද්ධබ්බං බලි දණ්ඩබලි. ගහපතිකා කිං කරිස්සන්තිති ගහපතිකා නාම අට්ඨකා විය විසමනිස්සිතා, තෙ න කඤ්චි අනත්ථං කරිස්සන්ති, ඵචං තයා ජානමානෙන කස්මා මය්හං න කථිතන්ති යදිපි පුබ්බෙ න කථිතං, ඵතරහි පන භයෙන කථිතං, මා මය්හං දොසං කරෙය්‍යාථ, ආරොචිතකාලතො පට්ඨාය න මය්හං දොසොති වදන්ති.

නිබද්ධන්ති ඵකන්තිකං.

පිසුණෙසීති පිසුණකම්මමකාසී, තුම්භාකං අත්තරෙ මය්හං පෙසුඤ්ඤං උපසංහරන්ති අත්ථො. පුන අහරණියං බ්‍රහ්මදෙය්‍යං කත්වා. මය්හමිති මය්හමිති අත්ථාය මං උද්දිස්ස පුඤ්ඤකම්මං කරොථ. නිලුප්පලං නාම විකසමානං උදකතො උග්ගන්ත්වාව විකසති, ඵචං අහුත්වා අත්තොඋදකෙ පුප්ඵිතං නිලුප්පලං විය. අම්භාකං පනිදං පුඤ්ඤකම්මං භවත්තරුප්පත්තියා විනා ඉමස්මීයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙතිති යොජනා. විත්තාමත්තකම්පිති දොමනස්සවසෙන විත්තාමත්තකම්පි.

පගෙවාති කාලස්සෙව, අතිවිය පාතොති අත්ථො. කණ්ණිකුපගන්ති කණ්ණිකයොග්ගං. තච්ඡෙත්වා මට්ඨං කත්වා කණ්ණිකාය කත්තබ්බං සබ්බං නිට්ඨපෙත්වා. තථා හි සා වත්ථෙන වෙයෙත්වා යපිතා.

වසබන්ධනං සාලාය අධිට්ඨානසප්පනං. කණ්ණිකමඤ්චබන්ධනං කණ්ණිකාරොහනකාලෙ ආරුහිත්වා අවට්ඨානඅට්ඨකරණං.

යස්ස අත්ථතෙ ඵලකෙ යස්ස ඵලකෙ අත්ථතෙති යොජනා.

අවිදුරෙති සාලාය, කොවිලාරරුක්ඛස්ස ව අවිදුරෙ. සබ්බප්පෙට්ඨිකාති සබ්බාසං තස්ස භරියානං ප්පෙට්ඨිකා සුජාතා.

තස්සෙවාති සක්කස්සෙව. සන්තිකෙති සමිපෙ සන්තිකාවචරා හුත්වා නිබ්බත්තා. ධජෙන සද්ධිං සහස්සයොජනිකො පාසාදො.

කක්කටකච්ඡ්ඤානසුලසදිසන්ති කක්කටකෙ ගණ්හිතුං තස්ස බිලපරියන්තස්ස විජ්ඣානසුචිසදිසං.

මච්ඡරුපෙනාති මතමච්ඡරුපෙන. ඔසරතීති පිලවන්තො ගච්ඡති. තස්සාපි බකසක්කුණිකාය පඤ්ච වස්සසතාති ආයු අහොසි දෙවනෙරයිකානං විය මනුස්සපෙනතිරව්ජානානං ආයුනො අපරිච්ඡින්නත්තා.

උක්කුටඨිමකාසීති උච්චාසද්දමකාසි.

පුබ්බසන්තිවාසෙනාති පුරිමජාතීසු වරසන්තිවාසෙන. එවඤ්චි එකච්චානං දිට්ඨමත්තෙනපි සිනෙහො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා -

“පුබ්බෙව සන්තිවාසෙන, පච්චුප්පන්නහිතෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති. (ජා. 1.2.174);

අවසෙසෙසුති අසුරෙ, සක්කං යංපෙත්වා ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවෙව සන්ධාය වදති.

අත්ථනිස්සිතන්ති අත්තනො, පරෙසඤ්ච අත්ථමෙව හිතමෙව නිස්සිතං, තං පන හිතං සුබස්ස නිදානන්ති ආහ “කාරණනිස්සිත”න්ති.

පඤ්ඤාචෙය්‍යාකරණවණ්ණනා

357. කිංසංයොජනාති කිදිසසංයොජනා. සත්තෙ අනත්ථෙ සංයොජෙත්ති බන්ධන්තිති සංයොජනානීති ආහ “කිංබන්ධනා, කෙන බන්ධනෙන බද්ධා”ති. පුට්ඨකායාති බහු සත්තකායාති ආහ “බහු ජනා”ති. චෙරං වුව්චති දොසොති ආහ “අචෙරාති අප්පට්ඨා”ති. ආවුධෙත සරිරෙර දණ්ඩො ආවුධදණ්ඩො, ධනස්ස දාපනත්ථෙත දණ්ඩො ධනදණ්ඩො, තදුහයාකරණෙන තතො විනිමුත්තො අදණ්ඩො, සම්පත්තිහරණතො, සහ අනත්ථුප්පත්තිතො ව සපත්තො, පටිසත්තුති ආහ “අසපත්තාති අපච්චත්ථිකා”ති. බ්‍යාපජ්ඣං වුව්චති විත්තදුක්ඛං, තබ්බිරහිතා අබ්‍යාපජ්ඣාති ආහ “විගතදොමනස්සා”ති. පුබ්බෙ “අචෙරා”ති පදෙන සම්බද්ධාසාතකාභාවො වුත්තො. තෙනාහ “අප්පට්ඨා”ති. “අචෙරිතො”ති පන ඉමිනාපි කොපමත්තස්සපි අනුප්පාදනං. තෙනාහ “කත්ථවි කොපං න උප්පාදෙත්වා”ති. “විහරෙමු”ති ව පදං පුරිමපදෙහිපි යොජෙතබ්බං “අචෙරා විහරෙමු”තිආදිනා. අයඤ්ච අචෙරාදිභාවො සංවිභාගෙන පාකටො හොතිති දස්සෙතුං “අච්ඡරායා”ති ආදිං වත්වා “ඉති චෙ තෙසං හොති”ති වුත්තං. විත්තුප්පත්ති දළ්භතරාපි හුත්වා පවත්තතිති දස්සෙතුං “දානං දත්වා, පූජං කත්වා ව පත්ථයන්ති”ති වුත්තං. ඉති චෙති චෙ-සද්දො අත්ථයසංසග්ගෙන පරිකප්පෙතිති ආහ “එවඤ්ච තෙස”න්ති.

යාය කායවි පරෙසං සම්පත්තියා බියනං උසුයනං අසහනං ලක්ඛණං එතිස්සාති පරසම්පත්තීයනලක්ඛණං, යදග්ගෙන අත්තසම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවං අසහනලක්ඛණං, තදග්ගෙනස්ස “නිගුහනලක්ඛණ”න්තිපි වත්තබ්බං. තථා හිස්ස පොරාණා “මා ඉදං අච්ඡරියං අඤ්ඤෙසං හොතු, මය්හමෙව හොතුති මච්ඡරිය”න්ති නිබ්බවනං වදන්ති. අභිධම්මෙ “යා පරලාභසක්කාරගරුකාරමානනවන්දනපූජනාසු ඉස්සා ඉස්සායනා”තිආදිනා (ධ. ස. 1126) නික්ඛෙපකණ්ඩෙ, “යා එතෙසු පරෙසං ලාභාදිසු කිං ඉමිනා ඉමෙස”න්තිආදිනා තංසංවණ්ණනායඤ්ච වුත්තානෙව, තස්මා තත්ථ වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බානීති අධිප්පායො.

යස්මා පන ඉස්සාමච්ඡරියාති බහ්වාදිනවාති, තෙසං විභාවනා ලොකස්ස බහුකාරා , තස්මා අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 1125) විභාවිතානම්පි තෙසං දිට්ඨධම්මිකෙපි සම්පරායිකෙ පිආදිනවෙ දස්සෙන්නො “ආවාසමච්ඡරියෙන පනා”තිආදිමාහ. එත්ථාති එතෙසු ඉස්සාමච්ඡරියෙසු, එතෙසු වා ආවාසමච්ඡරියාදිසු පඤ්චසු මච්ඡරියෙසු. සඬකාරං සීසෙන උක්ඛිපිත්ථාව විවරති තත්ථ ලග්ගවිත්තතාය, නිහිනජ්ඣාසයතාය ව. මමාති මයා, අයමෙව වා පායො. ලොහිතම්පි මුඛතො උග්ගච්ඡති විත්තවිසාතෙන සංතත්තහදයතාය. කුච්ඡිවිරෙවනම්පි හොති අනිජලග්ගිතො. අඤ්ඤො විභවපට්ඨෙධම්මො අරියානංයෙව හොති, තෙ ව තං න මච්ඡරායන්ති මච්ඡරියස්ස සබ්බසො පහිනත්තා. පට්ඨෙධම්මෙ මච්ඡරියස්ස අසම්භවො එවාති ආහ “පරියත්තිධම්මමච්ඡරියෙන වා”ති. වණ්ණමච්ඡරියෙන දුබ්බණ්ණො, ධම්මමච්ඡරියෙන එළමුගො දුප්පඤ්ඤො හොති.

“අපිවා”තිආදි පඤ්චන්තං මච්ඡරියානං වසෙන කම්මසරික්ඛකවිපාකදස්සනං. ආවාසමච්ඡරියෙන ලොභගෙහෙ පච්චති පරෙසං ආවාසපච්චයහිතසුඛනිසෙධනතො. කුලමච්ඡරියෙන අප්පලාහො හොති පරෙහි කුලෙසු ලද්ධබ්බලාභනිසෙධනතො, අප්පලාහොති ව අලාහොති අත්ථො. ලාභමච්ඡරියෙන ගුප්තිරයෙ නිබ්බත්තති ලාභහතු පරෙහි ලද්ධබ්බස්ස අස්සාදනිසෙධනතො. සබ්බථාපි නිරස්සාදො හි ගුප්තිරයො. වණ්ණො නාම න හොතිති

සර්වඥයාණෝ, ගුණවර්ණයෝ දුට්ඨොපි වර්ණයෝ නාමමත්තෙන් න හොති, තත්ථ තත්ථ නිබ්බත්තමානො විරූපො ඵව හොති. සම්පත්තිනිගුහනසභාවෙන මච්ඡරියෙන විරූපිතෙ සන්තානෙ යෙභුයොන ගුණා පතිට්ඨමෙව න ලහන්ති, යෙ ඵ පතිට්ඨහෙයුං, තෙසම්පි වසෙනස්ස වර්ණයෝ න භවෙයා. තෙ හි තස්ස ලොකෙ රත්තිං ඛිත්තා සරා විය න පඤ්ඤායන්ති. ධම්මච්ඡරියෙන කුක්කුළුතිරයෙ. සොතාපත්තිමග්ගෙන පභීයති අපායගමනියභාවතො. වෙරාදිහි න පරිමුච්චන්තියෙව තප්පරිමුච්චනාය ඉච්ඡාය අප්පත්තබ්බත්තා ජාතිආදිධම්මානං සත්තානං ජාතිආදිහි විය.

තිර්ණයා මෙත්ථ කඨිබ්බාති ම-කාරො පදසන්ධිකරො. එතස්මිං පඤ්ඤෙහි එතස්මිං “කිංසංයොජනා නු බො”ති ඵවං ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ අත්ථෙ. තුම්භාකං වචනං සුත්ථාති “ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනා”ති ඵවං පවත්තං තුම්භාකං විස්සජ්ජනවචනං සුත්ථා. කඨිබ්බා තිර්ණයාති යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ සංසයො තරිතො විගතො දෙසනානුස්සරණමත්තෙන, න සමුච්ඡේදවසෙනාති ආහ “න මග්ගවසෙනා”තිආදි. අයම්පි කථංකථා විගතාති කඨිබ්බාය විගතත්තා ඵව තස්සා පවත්තිආකාරවිසෙසභූතා “ඉදං කථං ඉදං කථං”න්ති අයම්පි කථංකථා විගතා අපගතා.

358. නිදානාදිනි මහානිදානසුත්තවර්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.95) චුත්තත්ථානෙව. පියානං අත්තනො පරිග්ගහභූතානං සත්තසංඛාරානං පරෙහි සාධාරණභාවාසහනවසෙන, නිගුහනවසෙන ඵ පවත්තනතො පියසත්තසංඛාරනිදානං මච්ඡරියං, අප්පියානං පරිග්ගහභූතානං සත්තානං, සංඛාරානඤ්ච අසහනවසෙන පවත්තියා අප්පියසත්තසංඛාරනිදානා ඉස්සා. යඤ්චි කිඤ්චි අප්පියසම්බන්ධං භද්දකම්පි තං කොධනස්ස අප්පියමෙවාති. උභයන්ති මච්ඡරියං, ඉස්සා වාති උභයං. උභයනිදානන්ති පියනිදානඤ්චෙව අප්පියනිදානඤ්ච. පියාති ඉට්ඨා. කෙළායිතාති ධනායිතා. මමායිතාති මමත්තං කත්ථා පරිග්ගහිතා. ඉස්සං කරොති “කිං ඉමස්ස ඉමිනා”ති තස්ස පියසත්තලාභාසහනවසෙන උස්සුයති, තමෙව පියසත්තං යාවිතො. අහො වතස්සාති සාධු වත අස්ස. “ඉමස්ස පුග්ගලස්ස ඵවරූපං පියවත්ථු න භවෙයා”ති ඉස්සං කරොති උස්සං උප්පාදෙති. මමායන්තාති කෙළායන්තා. අප්පියෙති අප්පියෙ සත්තෙ තෙසං සතාපතො. අස්සාති පුග්ගලස්ස, යෙන තෙ ලද්ධා. තෙති සත්තසංඛාරා, සවෙපි අමනාපා හොන්ති අප්පියෙහි සමුදාගතත්තා. විපරිතචුත්තිකායාති අයාථාවගාහිතාය. කො අඤ්ඤො ඵවරූපස්ස ලාභීති තෙන අත්තානං සම්භාවෙන්තො ඉස්සං වා කරොති. අඤ්ඤස්ස තාදිසං උප්පජ්ජමානම්පි “අහො වතස්ස ඵවරූපං න භවෙයා”ති ඉස්සං වා කරොති, අයඤ්ච නයො හෙට්ඨා චුත්තනායත්තා න ගහිතො.

වත්ථුකාමානං පරියෙසනවසෙන පවත්තො ඡන්දො පරියෙසනඡන්දො. පටිලාභපච්චයො ඡන්දො පටිලාභඡන්දො. පරිභුඤ්ජනවසෙන පවත්තො ඡන්දො පරිභොගඡන්දො. පටිලද්ධානං සන්තිධාපනවසෙන, සංඛගොපනවසෙන ඵ පවත්තො ඡන්දො සන්තිධිජන්දො. දිට්ඨධම්මිකමෙව පයොජනං වින්තෙත්ථා විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තො ඡන්දො විස්සජ්ජනඡන්දො. තෙනාහ “කතමො”තිආදි.

අයං පඤ්චවිධොපි අත්ථතො තණ්හායනමෙවාති ආහ “තණ්හාමත්තමෙවා”ති.

ඵවං චුත්තො “ලාභං පටිච්ච විනිවිජයො”ති ඵවං මහානිදානසුත්තෙ (දී. නි. 2.103) චුත්තො විනිවිජයවිතක්කො විතක්කො නාම, න යො කොචි විතක්කො. ඉදාති යථාචුත්තං විනිවිජයවිතක්කං අත්ථුද්ධාරනයෙන නිහරිත්ථා දස්සෙතුං “විනිවිජයො”තිආදි චුත්තං. අට්ඨසනන්ති අට්ඨාධිකං සතං, තඤ්ච බො තණ්හාවිචරිතානං සතං, න යස්ස කස්සචිති දස්සෙතුං “තණ්හාවිචරිත”න්ති චුත්තං. තණ්හාවිනිවිජයො නාම තණ්හාය වසෙන වක්ඛමානනයෙන ආරම්මණස්ස විනිවිජිතනතො. දිට්ඨිදස්සනවසෙන “ඉදමෙව සච්චං, මොසං අඤ්ඤ”න්ති විනිවිජිතනතො දිට්ඨිවිනිවිජයො නාම. ඉට්ඨං පණ්ණං, අනිට්ඨං අප්පණ්ණං, පියායිතබ්බං පියං, අප්පියායිතබ්බං අප්පියං, තෙසං වචත්ථානං තණ්හාවසෙන න හොති. තණ්හාවසෙන හි එකච්චො කිඤ්චි වත්ථුං පණ්ණං මඤ්ඤති, එකච්චො හීනං, එකච්චො පියායති, එකච්චො නප්පියායති. තෙනාහ “තදෙව හි”තිආදි. “දස්සාමි”ති ඉදං විස්සජ්ජනඡන්දෙ චුත්තනයෙන වෙව වට්ඨපනිස්සයදානවසෙන ඵ වෙදිතබ්බං. තම්පි හි තණ්හාඡන්දහෙතුකන්ති.

යත්ථ සයං උප්පජ්ජන්ති, තං සත්තානං සංසාරෙ පපඤ්චෙන්ති විත්ථාරයන්ති පපඤ්චා. යස්ස ඵ උප්පන්නා, තං “රත්තො”ති වා “සත්තො”ති වා “මිච්ඡාහිනිවිට්ඨො”ති වා පපඤ්චෙන්ති බ්‍යඤ්ජෙන්ති පපඤ්චා. යස්මා තණ්හාදිට්ඨියො අධිමත්තා හුත්ථා පවත්තමානා තංසමිච්ඡිපුග්ගලං පමත්තාකාරං පාපෙන්ති, මානො පන ජාතිමදාදි වසෙන මත්තාකාරම්පි, තස්මා “මත්තපමත්තාකාරපාපනට්ඨො”ති චුත්තං. සඨිබ්බා චූච්චති කොට්ඨාසො භාගසො සඨිබ්බායති උපට්ඨානීති. යස්මා පපඤ්චසඤ්ඤා තංතද්වාරවසෙන, ආරම්මණවසෙන ඵ භාගසො විතක්කස්ස පච්චයා හොන්ති, න කෙවලා, තස්මා පපඤ්චසඤ්ඤාසඨිබ්බානිදානො විතක්කො චුත්තො, පපඤ්චසඤ්ඤානං වා අනෙකභෙදහින්තත්තා තංසමුදායො “පපඤ්චසඤ්ඤාසඨිබ්බා”ති චුත්තො. පපඤ්චසඤ්ඤාසඨිබ්බාග්ගහණෙන ඵ අනවසෙසො දුක්ඛසමුදයො චුත්තො තංතං නිමිත්තත්තා වට්ඨදුක්ඛස්සාති.

යො නිරොධො චූපසමොති නිරොධසච්චමාහ. තස්ස සාරුප්පන්ති තස්ස පපඤ්චසඤ්ඤාසඨිබ්බාය නිරොධස්ස චූපසමස්ස අධිගමුපායනාය සාරුප්පං අනුච්ඡවිකං, එතෙන විපස්සනං වදති. තත්ථ යථාචුත්තනිරොධෙ ආරම්මණකරණවසෙන ගච්ඡති පවත්තතිති තත්ථගාමීති, එතෙන මග්ගං. තෙනාහ “සහ විපස්සනාය මග්ගං පුච්ඡති”ති.

359. පුච්ඡිතමෙව කථිතං. යස්මා සක්කෙන දෙවනං ඉන්දෙන පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිරොධගාමීනිපටිපදා පුච්ඡිතාව, හගවා ව තදධිගමුපායං අරුපකම්මට්ඨානං තස්ස අප්ඤ්ඤාසයවසෙන වෙදනාමුඛෙන කටේන්තො තිස්සො වෙදනා ආරභි, ඉති පුච්ඡිතමෙව කටේන්තෙන පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන සානුසන්ධිමෙව ව කථිතං. න හි බුද්ධානං අනනුසන්ධිකා කථා නාම අත්ථි. ඉදානිස්ස වෙදනාමුඛෙන අරුපකම්මට්ඨානස්සෙව කට්ඨෙන කාරණං දස්සෙතුං “දෙවතානඤ්ඡි”ති ආදි වුත්තං. කරජකායස්ස සුබ්බමතාවචනෙනෙව අවිචන්තමුදුසුබ්බමාලභාවාපි වුත්තා ඵවානි දට්ඨබ්බං. කම්මජන්ති කම්මජනෙජං. තස්ස බලවහාවො උළාරපුඤ්ඤකම්මනිබ්බත්තත්තා, අනිච්ඡා ගරුමධුරසිනිද්ධසුද්ධාභාරජීරණතො ව. එකාභාරමිසීති එකාභාරවාරමිසි. “විලියන්ති”ති එතෙන කරජකායස්ස මන්දතාය කම්මජනෙජස්ස බලවහාවෙන ආභාරවෙලාතික්කමෙන තෙසං බලවතී දුක්ඛවෙදනා උප්පජ්ජමානා සුපාකටා හොතිති දස්සෙති. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙවං, සුබ්බවෙදනාපි පන තෙසං උළාරපණ්ණෙසු ආරම්මණෙසු උපරුපරි අනිග්ගණවසෙන පවත්තමානා සුපාකටා හුත්වා උපට්ඨානියෙව. උපෙක්ඛාපි තෙසං කදාචි උප්පජ්ජමානා සන්තපණ්ණරූපා ඵව ඉට්ඨමජ්ඣක්තෙ ඵව ආරම්මණෙ පවත්තනතො. තෙනෙවාහ “තස්මා”ති ආදි.

රුපකම්මට්ඨානන්ති රූපපරිග්ගහං, රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසන්ති අත්ථො. අරුපකම්මට්ඨානන්ති ඵත්ථාපි එසෙව නයො. තත්ථ රුපකම්මට්ඨානෙන සමථාහිනිවෙසොපි සඬ්ඛග්ගහි, විපස්සනාහිනිවෙසො පන ඉධාධිප්පෙතොති දස්සෙන්නො “රූපපරිග්ගහො අරුපපරිග්ගහොතිපි එකදෙව වුවිච්ඡි”ති ආහ. චතුර්ධාතුවචත්ථානන්ති ඵත්ථ යෙභුයොන චතුර්ධාතුවචත්ථානං විත්ථාරෙන්තො රුපකම්මට්ඨානං කටේන්ති අධිප්පායො. රුපකම්මට්ඨානං දස්සෙත්ථාව කටේති “ඵවං රුපකම්මට්ඨානං වුවිච්ඡානං සුට්ඨු විභූතං පාකටං හුත්වා උපට්ඨානී”ති. “එතෙන ඉධාපි රුපකම්මට්ඨානං එකදෙසෙන විභාවිතමෙවා”ති වදන්ති.

කාමඤ්ඤෙත්ථ වෙදනාවසෙන අරුපකම්මට්ඨානං ආගතං, තදඤ්ඤාධම්මවසෙනපි අරුපකම්මට්ඨානං ලබ්භන්ති නං විභාගෙන දස්සෙතුං “නිව්ධො හි”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ අභිනිවෙසොති අනුප්පවෙසො, ආරම්භොති අත්ථො. ආරම්භෙ ඵව හි අයං විභාගො, සම්මසනං පන අනවසෙසතොව ධම්මෙ පරිග්ගහෙන්වා පවත්තති. “පරිග්ගහිනෙ රුපකම්මට්ඨානෙ”ති ඉදං රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසං සන්ධාය වුත්තං, අරුපමුඛෙන පන විපස්සනාහිනිවෙසො යෙභුයොන සමථයානිකස්ස ඉච්ඡිතබ්බො, සො ව පඨමං ඤානඬ්ඛානි පරිග්ගහෙන්වා තතො පරං සෙසධම්මෙ පරිග්ගහන්ති. පඨමාහිනිපාතොති සබ්බෙ වෙතසිකා විත්තායත්තා විත්තකිරියාභාවෙන වුවිච්ඡන්ති එස්සො විත්තස්ස පඨමාහිනිපාතො වුත්තො. තං ආරම්මණන්ති යථාපරිග්ගහිතං රුපකම්මට්ඨානසඤ්ඤිතං ආරම්මණං. උප්පන්නඵස්සො පුග්ගලො, විත්තවෙතසිකරාසි වා ආරම්මණෙන ඵුට්ඨො ඵස්සසහජාතාය වෙදනාය තංසමකාලමෙව වෙදෙති, ඵස්සො පන ඔභාසස්ස විය පදිපො වෙදනාදිතං පච්චයවිසෙසො හොතිති පුරිමකාලො විය වුවිච්ඡි, යා තස්ස ආරම්මණාහිනිරොපනලක්ඛණතා වුවිච්ඡි. ඵුසන්තොති ආරම්මණස්ස ඵුසනාකාරෙන. අයඤ්ඤි අරුපධම්මත්තා එකදෙසෙන අනල්ලියමානොපි රූපං විය වක්ඛුං, සද්දො විය ව සොතං, විත්තං, ආරම්මණඤ්ඤි ඵුසන්තො විය, සඬ්ඝට්ටෙන්තො විය ව පවත්තති. තථා හෙස “සඬ්ඝට්ටනරසො”ති වුවිච්ඡි.

ආරම්මණං අනුභවන්තිති ඉස්සරවතාය විසච්ඡාය සාමිභාවෙන ආරම්මණරසං සංවෙදෙන්ති. ඵස්සාදිනඤ්ඤි සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ එකදෙසෙනෙව පවත්ති ඵුසනාදිමත්තභාවතො, වෙදනාය පන ඉට්ඨාකාරසම්භොගාදිවසෙන පවත්තනතො ආරම්මණෙ නිප්පදෙසතො පවත්ති. ඵුසනාදිභාවෙන හි ආරම්මණග්ගහණං එකදෙසානුභවනං, වෙදයිතභාවෙන ගහණං යථාකාමං සබ්බානුභවනං, ඵවංසභාවානෙව තානි ගහණානිති න වෙදනාය විය ඵස්සාදිනම්පි යථා සකකිච්චකරණෙන සාමිභාවානුභවනං වොදෙතබ්බං. විජානන්තන්ති පරිච්ඡින්නවසෙන විසෙසතො ජානන්තං. විඤ්ඤාණඤ්ඤි මිනිතබ්බවත්ථුං නාළියා මිනන්තො පුරිසො විය ආරම්මණං පරිච්ඡිජ්ජ විභාවෙන්තං පවත්තති, ත සඤ්ඤා විය සඤ්ජානනමත්තං හුත්වා. තථා හි අනෙක කදාචි ලක්ඛණත්තයවිභාවනාපි හොති, ඉමෙසං පන ඵස්සාදිතං තස්ස තස්ස පාකටභාවො පච්චයවිසෙසසිද්ධස්ස පුබ්බභාගස්ස වසෙන වෙදිතබ්බො.

ඵවං තස්ස තස්සෙව පාකටභාවෙපි “සබ්බං, හික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤායා”න්ති (සං. නි. 4.46; පටි. ම. 1.3), “සබ්බඤ්ඤි ඛො, හික්ඛවෙ, අභිජාන”න්ති (සං. නි. 4.27) ව ඵවමාදි වචනතො සබ්බෙ සම්මසනුපගා ධම්මා පරිග්ගහෙතබ්බාති දස්සෙන්නො “තත්ථ යස්සා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඵස්සපඤ්ඤවමකෙයෙවාති අවධාරණං තදන්තොගධත්තා තග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා චතුත්තං අරුපක්ඛන්ධානං. ඵස්සපඤ්ඤවමකග්ගහණඤ්ඤි තස්ස සබ්බස්ස සබ්බවිත්තුප්පාදසාධාරණභාවතො. තත්ථ ව ඵස්සවෙනනාග්ගහණෙන සබ්බසඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මසඬ්ඛගහො වෙනනප්පධානත්තා තෙසං. තථා හි සුත්තන්තභාජනියෙ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධවිභවිගෙ “වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙනනා”ති ආදිනා (විභ. 21) වෙනනාව විභත්තා, ඉතරෙ පන බන්ධා සරුපෙනෙව ගහිතා.

වත්ථුනිස්සිතාති ඵත්ථ වත්ථු-සද්දො කරජකායවිසයො, න ඡබ්බත්ථුච්ඡයොති. කථමිදං විඤ්ඤායනීති ආහ “යං සන්ධාය වුත්ත”න්ති. කත්ථ පන වුත්තං? සාමඤ්ඤාඵලසුත්තෙ. සොති කරජකායො. “පඤ්ඤවක්ඛන්ධවිනිමුත්තං නාමරූපං නත්ථි”ති ඉදං අධිකාරවසෙන වුත්තං. අඤ්ඤා භි බන්ධවිනිමුත්තම්පි නාම අත්ථොවාති. අවිජ්ජාදිගෙතුකානි

අවිජ්ජාතණ්ණපාදානාදිහෙතුකා. “විපස්සනාපටිපාටියා අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති සම්මසන්නො විවරතී”ති ඉමිනා බලවවිපස්සනං වත්වා පුන තස්ස උස්සුක්කාපනං, විසෙසාධිගමඤ්ච දස්සෙන්නො “සො”තිආදිමාහ.

ඉධාති ඉමස්මිං සක්කපඤ්ඤාසුත්තෙ. වෙදනාවසෙන චෙත්ථ අරුපකම්මට්ඨානකථනෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව . යථාචුත්තෙසු ච තීසු කම්මට්ඨානානිතිවෙසෙසු වෙදනාවසෙන කම්මට්ඨානානිතිවෙසො සුකරො වෙදනානං විභූතභාවතොති දස්සෙතුං “එස්සවසෙන හී”තිආදි චුත්තං. “න පාකටං හොති”ති ඉදං සක්කපමුඛානං තෙසං දෙවානං යථා වෙදනා විභූතා හුත්වා උපට්ඨාති, න එවං ඉතර්ද්වයන්ති කත්වා චුත්තං. වෙදනාය එව ච තෙසං විභූතභාවො වෙදනාමුඛෙනෙචෙත්ථ හගවතා දෙසනාය ආරද්ධන්තා. “වෙදනානං උප්පත්තිසා පාකටකායා”ති ඉදං සුබදුක්ඛවෙදනානං වසෙන චුත්තං. තාසඤ්ඤි පචත්ති ඔළාරිකා, න ඉතරාය. තදුභයග්ගහණමුඛෙන චා ගහෙනබ්බන්තා ඉතරායපි පචත්ති විඤ්ඤානං පාකටා එවාති සුබදුක්ඛවෙදනානඤ්ඤි”ති විසෙසග්ගහණං දට්ඨබ්බං. “යදා සුඛං උප්පජ්ජති”තිආදි සුඛවෙදනාය පාකටභාවවිභාවනං, තයිදං අසමාහිතභූමිවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ “සකලං සරීරං ඛො හන්තෙ”න්තිආදිනා කාමං පචත්තිඔළාරිකතාය අවුපසන්තසභාවමෙතං සුඛං, සාතලක්ඛණතාය පන සම්පයුත්තධම්මෙ, නිස්සයඤ්ච අනුග්ගණ්හන්තමෙව පචත්තතිති දස්සෙති. “යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති”තිආදිසු චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දුද්දීපනාති ඤාණෙන දීපෙතුං අසක්කුණෙය්‍යා, දුබ්බඤ්ඤෙය්‍යාති අත්ථො. තෙනාහ “අන්ධකාරා අභිභූතා”ති. අන්ධකාරාති අන්ධකාරගතසද්ධි, ජානිතුකාමෙ ච අන්ධකාරිනී. පුබ්බාපරං සමං සුකරෙ සුපලක්ඛිතමග්ගවසෙන පාසාණතලෙ මීගගතමග්ගො වීය ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණෙසු සුබදුක්ඛානුභවනෙහි මජ්ඣන්තාරම්මණෙසු අනුමිතිතබ්බතාය චුත්තං “සා සුබදුක්ඛානං...පෙ.... පාකටා හොති”ති. තෙනාහ “යථා”තිආදි. නයතො ගණ්හන්තස්සාති එත්ථායං නයො – යස්මා ඉට්ඨානිට්ඨවිසයාය ආරම්මණුපලද්ධියා අනුභවනතො නිට්ඨාමජ්ඣන්තවිසයා ච උපලද්ධි, තස්මා න තාය නිරනුභවනාය භවිතබ්බං, යං තත්ථානුභවනං, සා අදුක්ඛමසුඛා. තථා අනුපලබ්භමානං රූපාදිඅනුභූය්‍යමානං දිට්ඨං උපලබ්භති, යො පන මජ්ඣන්තාරම්මණං තබ්බිසයස්ස විඤ්ඤාණජපචත්තියං, තස්මා අනනුභූය්‍යමානෙන තෙන න භවිතබ්බං. සක්කා හි වත්තුං අනුභවමානා මජ්ඣන්තවිසයුපලද්ධි උපලද්ධිභාවතො. ඉට්ඨානිට්ඨවිසයුපලද්ධිවිසයං පන නිරනුභවනං තං අනුපලද්ධිසභාවමෙව දිට්ඨං, තං යථාරූපන්ති. නිවත්තෙත්ථාති නිහරිත්වා, “සොමනස්සංපාහ”න්තිආදිනා සමානජාතියමිපි හින්දන්තො අඤ්ඤෙහි අරුපධම්මෙහි විවෙචෙත්ථා අසංසට්ඨං කත්වාති අත්ථො.

අයඤ්ච රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්ථා අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්ථා දෙසනා තථාචිතෙතබ්බපුග්ගලාපෙක්ඛාය සුත්තන්තරෙසුපි (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106, 390, 413, 450, 465, 467; ම. නි. 2.306, 209; 3.67, 342; සං. නි. 4.248) ආගතා එවාති දස්සෙන්නො “න කෙවල”න්තිආදිමාහ. තත්ථ මහාසනිපට්ඨානෙ (දී. නි. 2.273) තථා දෙසනාය ආගතභාවො අනන්තරමෙව ආවි භවිස්සති, මජ්ඣමනිකායෙ සනිපට්ඨානදෙසනාපි (ම. නි. 1.106) තාදිසී එව. චූළතණ්ණාසඬ්ඛයෙ “එවං චෙතං, දෙවානං ඉන්ද්‍ර, භික්ඛුනො සුතං හොති ‘සබ්බෙ ධම්මා නාලං අභිනිවෙසායා’ති, සො සබ්බං ධම්මං අභිජානාති, සබ්බං ධම්මං අභිඤ්ඤාය සබ්බං ධම්මං පරිජානාති, සබ්බං ධම්මං පරිඤ්ඤාය යං කිඤ්චි වෙදනං වෙදෙති සුඛං චා දුක්ඛං චා අදුක්ඛමසුඛං චා, සො තාසු වෙදනාසු අනිච්චානුපස්සී විහරති, විරාගානුපස්සී”තිආදිනා (ම. නි. 1.390) ආගතං. තෙන චුත්තං “අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්ථා දස්සෙසී”ති. මහාතණ්ණාසඬ්ඛයෙ පන “සො එවං අනුරොධවිරොධවිජ්ජහීනො යං කිඤ්චි වෙදනං වෙදෙති සුඛං චා දුක්ඛං චා අදුක්ඛමසුඛං චා, සො තං වෙදනං නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඣොසාය නිට්ඨති. තස්ස තං වෙදනං අනහිනන්දතො අනහිවදතො අනජ්ඣොසාය නිට්ඨතො යා වෙදනාසු නන්දී සා නිරුජ්ඣති”තිආදිනා (ම. නි. 1.414) ආගතං. චූළවෙදල්ලෙ “කති පනායොවෙදනා”තිආදිනා (ම. නි. 1.465) ආගතං. මහාවෙදල්ලෙ “වෙදනාති, ආවුසො, වුව්චති, කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසො, ‘වෙදනා’ති වුව්චති”තිආදිනා (ම. නි. 1.450) ආගතං. එවං රට්ඨපාලසුත්තාදිසුපි (ම. නි. 2.305) වෙදනාකම්මට්ඨානස්ස ආගතට්ඨානං උද්ධරිත්වා වත්තබ්බං.

“පට්ඨං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්ථා”ති චුත්තං, කථං තමෙත්ථ කටීතන්ති ආහ “රූපකම්මට්ඨාන”න්තිආදි. සඬ්ඛිත්තං, කථං සඬ්ඛිත්තං? වෙදනාය ආරම්මණමත්තකංයෙව, යෙභුයොන වෙදනා රූපධම්මාරම්මණා පඤ්චද්වාරවසෙන පචත්තනතො. තෙන වස්සා පුරිමසිද්ධා එව ආරම්මණන්ති වෙදනං වදන්තෙන තස්සාරම්මණධම්මා අත්ථතො පට්ඨමතරං ගහිතා එව නාම භොන්තීති ඉමාය අත්ථාපත්තිසා රූපකම්මට්ඨානස්සෙචෙත්ථ පට්ඨං ගහිතතා ජොතිතා, න සරුපෙනෙව ගහිතත්තා. තෙනාහ “තස්මා පාළියං නාරුළුභං භවිස්සති”ති.

360. ද්විති කොට්ඨාසෙහිති සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බාගෙහි. එවරූපන්ති යං අකුසලානං අභිබුද්ධියා, කුසලානඤ්ච පරිහානාය සංවත්තති, එවරූපං, තං පන කාමුපසඤ්ඤිතතාය “ගෙහනිස්සිත”න්ති වුව්චතිති ආහ “ගෙහසිතසොමනස්ස”න්ති. ඉට්ඨානන්ති පියානං. කත්තානන්ති කමනීයානං. මනාපානන්ති මනවඩ්ඪනකානං. තතො එව මනො රමෙන්නීති මනොරමානං. ලොකාමීසපට්ඨංයුත්තානන්ති තණ්ණාසන්තිස්සිතානං කාමුපසඤ්ඤිතානං. පටිලාභතො සමනුපස්සතොති “අහො මයා ඉමානි ලද්ධානී”ති යථාලද්ධානි රූපාරම්මණාදීනි අස්සාදයතො. අතීතන්ති අතීක්කන්තං. නිරුද්ධන්ති නිරොධජ්ජන්තං. විපරිණතන්ති සභාවචිගමෙන විගතං. සමනුස්සරතොති අස්සාදනවසෙන අනුවිත්තයතො. ගෙහසිතන්ති කාමගුණනිස්සිතං. කාමගුණා හි කාමරාගස්ස ගෙහසදිසත්තා ඉධ “ගෙහ”න්ති අධිජ්ජෙතා.

එවරුපත්ති යං අකුසලානං පරිහානාය, කුසලානඤ්ච අභිබුද්ධියා සංවත්තති, එවරුපං, තං පන පබ්බජ්ජාදිවසෙන පවත්ති යා නෙක්ඛම්මපසඤ්භිතන්ති ආහ “නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්ස”න්ති. ඉදානි තං පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “තත්ථ කතමානී”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ විපස්සනාලක්ඛණෙ නෙක්ඛම්මෙ දස්සිතෙ ඉතරානි තස්ස කාරණතො, එලතො, අත්ථතො ව දස්සිතානෙව හොන්තිති විපස්සනාලක්ඛණමෙව තං දස්සෙන්නො “රුපානන්ත්වෙවා”ති ආදිමාහ. විපරිණාමවිරාගනිරොධන්ති ජරාය විපරිණාමෙතබ්බතඤ්චෙව ජරාමරණෙහි පලුප්පනා නිරුප්ඤ්ඤාව විදිත්වාති යොජනා. උප්පජ්ජති සොමනස්සන්ති විපස්සනාය විටිපටිපත්ති යා කමෙන උප්පන්නානං පාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිතං උපරි අනප්පකං සොමනස්සං උප්පජ්ජති. යං සන්ධාය වුත්තං –

“සුඤ්ඤාගාරං පට්ටියස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;
අමානුසී රති හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො.

යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374) ව –

නෙක්ඛම්මවසෙනානි පබ්බජ්ජාදිවසෙන. “වට්ටුක්ඛතො නිත්ථරිස්සාමී”ති පබ්බජ්තුං භික්ඛුනං සන්තිකං ගච්ඡන්තස්ස, පබ්බජන්තස්ස, චතුපාරිසුද්ධිසීලං අනුනිට්ඨන්තස්ස, තං සොධෙත්තස්ස, ධුතගුණෙ සමාදාය වත්තන්තස්ස, කසිණපරිකම්මාදීනි කරොන්තස්ස ව යා පටිපත්ති, සබ්බා සා ඉධ “නෙක්ඛම්ම”න්ති අධිප්පෙනා. යෙභුයොන අනුස්සති යා උපවාරප්ඤ්ඤානං නිට්ඨානීති කත්වා “අනුස්සතිවසෙනා”ති වත්වා “පඨමප්ඤ්ඤානාදිවසෙනා”ති වුත්තං. එත්ථ ව යථා පබ්බජ්ජා සරඛන්ධනතො නික්ඛමනට්ඨෙන නෙක්ඛම්මං, එවං විපස්සනාදයොපි තං පටිපක්ඛතො. තෙනාහ –

“පබ්බජ්ජා පඨමං ඤානං, නිබ්බානඤ්ච විපස්සනා;
සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා, නෙක්ඛම්මන්ති පවුච්චරෙ”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 109);

යං චෙති එත්ථ චෙති නිපාතමත්තං සොමනස්සස්ස අධිප්පෙතත්තා. චතුක්කනයවසෙනෙව ව සුත්තන්තෙසු ඤානකථානි වුත්තං “දුතියතනියප්ඤ්ඤානවසෙනා”ති. ද්විසුති “සචිතක්කං සච්චාරං අචිතක්කං අච්චාර”න්ති වුත්තෙසු ද්විසු සොමනස්සෙසු.

සචිතක්කසච්චාරෙ සොමනස්සෙහි පරිත්තභූමිකෙ, පඨමප්ඤ්ඤානෙ වා සොමනස්සෙ. අභිනිවිට්ඨසොමනස්සෙසුති විපස්සනං පට්ටිපිතසොමනස්සෙසු. පි-සද්දෙන සම්මට්ඨසොමනස්සෙසු පිති ඉමමත්ථං දස්සෙති. සොමනස්සවිපස්සනානොපිති සචිතක්කසච්චාරසොමනස්සපවත්තිවිපස්සනානොපි. අචිතක්කසච්චාර විපස්සනා පණ්ණිකරා සම්මසිතධම්මවසෙනාපි විපස්සනාය විසෙසසිද්ධිතො, යතො මග්ගෙපි තථාරූපා විසෙසා ඉප්ඤ්ඤානි. අයං පනත්ථො “අරියමග්ග ඛොජ්ඣාදිවිසෙසං විපස්සනාය ආරම්මණභූතා ඛන්ධා නියමෙන්ති”ති එවං පවත්තෙන මොරවාපිවාසිමහාදත්තත්ථෙරවාදෙන දීපෙතබ්බො.

361. ගෙහසිතදොමනස්සං නාම කාමගුණානං අප්පට්ඨාහනිමිත්තං, විගතනිමිත්තඤ්ච උප්පජ්ජනකදොමනස්සං. අප්පට්ඨාහනො සමනුපස්සනොති අප්පට්ඨාහෙන “අහමෙව න ලභාමී”ති පරිත්තස්සනතො. සමනුපස්සරතොති “අහු වත මෙ තං වත නත්ථී”ති ආදිනා අනුප්පරණවසෙන චිත්තයතො. තෙනාහ “එවං ඡසු ද්වාරෙසු”ති ආදි.

අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසුති සුඤ්ඤතථ්ලාදිඅරියඵලවිමොක්ඛෙසු. පිහන්ති අපෙක්ඛං, ආසන්ති අත්ථො. කථං පන ලොකුත්තරධම්මෙ ආරබ්භ ආසා උප්පජ්ජන්ති? න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං “යං ආරම්මණකරණවසෙන තත්ථ පිහා පවත්ති”ති අවිසයත්තා, පුග්ගලස්ස ව අනධිගතභාවතො. අනුස්සවුපලද්ධෙ පන අනුත්තරවිමොක්ඛෙ උද්දිස්ස පිහං උපට්ඨපෙන්නො “තත්ථ පිහං උපට්ඨපෙති”ති වුත්තො. තෙනාහ “කුදාස්සු නාමාහ”න්ති ආදි. ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාටගතෙ අනිව්වාදිවසෙන විපස්සනං පට්ටිපෙත්වාති යොජනා. “ඉට්ඨාරම්මණෙ”ති ව ඉමිනා නයිදං දොමනස්සං සභාවතො අනිට්ඨධම්මෙයෙව ආරබ්භ උප්පජ්ජනකං, අථ ඛො ඉච්ඡිතාලාභහෙතුකං ඉච්ඡාභිසාතවසෙන යත්ථ කත්ථි ආරම්මණෙ උප්පජ්ජනකන්ති දස්සෙති. එවං “කුදාස්සු නාමාහ”න්ති වුත්තාකාරෙන පිහං උපට්ඨපෙත්වා එවං ඉමම්පි පක්ඛං...පෙ.... නාසක්ඛන්ති අනුසොවතොති යොජනා. “ඉමස්මිං පක්ඛෙ, ඉමස්මිං මාසෙ, ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ පබ්බජ්තුං නාලද්ධං, කසිණපරිකම්මං කාතුං නාලද්ධ”න්ති ආදිවසෙන පවත්ති. සන්ධාය “නෙක්ඛම්මවසෙනා”ති වුත්තං. “විපස්සනාවසෙනා”ති ආදිසුපි ඉමිනා නයෙන යොජනා වෙදිතබ්බා.

යතො එව-කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ නියමොති කත්වා “තස්මිම්පි...පෙ.... ගෙහසිතදොමනස්සමෙවා”ති වුත්තං. න හෙත්ථ ගෙහසිතදොමනස්සනා සචිතක්කසච්චාරෙ නියතා, අථ ඛො ගෙහසිතදොමනස්සෙ සචිතක්කසච්චාරතා නියතා පටියොගිනිවත්තනත්ථත්තා එව-කාරස්ස. “ගෙහසිතදොමනස්සං සචිතක්කසච්චාරමෙව, න අචිතක්කසච්චාර”න්ති. නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සං පන සියා සචිතක්කසච්චාරං, සියා අචිතක්කසච්චාරං. සචිතක්කසච්චාරස්සෙව කාරණභූතං දොමනස්සං සචිතක්කසච්චාරදොමනස්සං. කිං තං? ගෙහසිතදොමනස්සං, යං පන නෙක්ඛම්මාදිවසෙන උප්පන්නං, තං අචිතක්කසච්චාරස්ස කාරණභූතං අචිතක්කසච්චාරදොමනස්සන්ති. අයඤ්ච

නයො පරියායවසෙන වුත්තොති ආහ “නිජපරියායෙන පනා”තිආදි. යදි එවං කස්මා “යං වෙ අවිතක්කං අවිචාර”න්ති පාළියං වුත්තන්ති ආහ “එතස්ස පනා”තිආදි. මඤ්ඤනවසෙනාති පරිකප්පනවසෙන. වුත්තං පාළියං.

තත්ත්වානි තස්මිං මඤ්ඤනෙ. අයං ඉදානි වුවිචමානො නයො. දොමනස්සපච්චයභුතෙති දොමනස්සස්ස පච්චයභුතෙ. උපචාරජ්ඣානාඤ්ඤි පයමජ්ඣානාදීනි වා පාදකානි කත්වා මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙතුකාමස්ස තෙසං අලාභෙ දොමනස්සස්ස උප්පජ්ජනෙ තානි තස්ස පච්චයා නාම භොන්ති ඉති තෙ ධම්මා ඵලපචාරෙන “දොමනස්ස”න්ති වුත්තා. යො පන තථා උප්පන්නදොමනස්සො ධුරනික්කපෙං අකත්වා අනුක්කමෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගඵලධම්මෙ නිබ්බත්තෙති, තෙ කාරණුපචාරෙන “දොමනස්ස”න්ති වුත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “ඉධ භික්ඛු”තිආදිමාහ. නනු එතස්ස තදා දොමනස්සමෙව උප්පන්නං, න දොමනස්සභෙතුකා විපස්සනාමග්ගඵලධම්මා උප්පන්නා, තත්ථ කථං දොමනස්සසමඤ්ඤං ආරොපෙත්වා වොහරතීති ආහ “අඤ්ඤෙසං පටිපත්තිදස්සනවසෙන දොමනස්සන්ති ගභෙන්වා”තිආදි. සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සෙති සවිතක්කසවිචාරනිමිත්තෙ දොමනස්සෙ. තිහි මාසෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බා තෙමාසිකා, තං තෙමාසිකං. ඉමා ච තෙමාසිකාදයො පටිපදා තථාපචත්තඋක්කට්ඨමජ්ඣිමමුදිත්ථියවසෙන වෙදිතබ්බා, අධිකමජ්ඣිමමුදුස්සාහවසෙන වා. ජග්ගතීති ජාගරිකං අනුයුඤ්ජති.

මහාසිවත්ථෙරවත්ථුවණ්ණනා

සහස්සද්විසහස්සසඬ්ඛාත්තා මහාගණෙ.

අට්ඨකථාථෙරාති අට්ඨකථාය අත්ථපටිපුච්ඡනකථෙරා. අන්තරාමග්ගෙති භික්ඛං ගභෙන්වා ගාමතො විහාරං පටිගමනමග්ගෙ . තයො...පෙ.... ගාභාපෙත්වාති තිණ් වත්තාරි උණ්භාපනානි.

කෙනචි පපඤ්චෙනාති කෙනචි සරීරකිච්චභුතෙන පපඤ්චෙන. සඤ්ඤං අකාසි රත්තියං පච්ඡතො ගච්ඡන්තං අසල්ලක්කෙන්තො.

කස්මා පන ථෙරො අන්තෙවාසිකානං අනාරොචෙත්වාච ගතොති ආහ “ථෙරො කිරා”තිආදි. අරහත්තං නාම කිත්ති තදධගමස්ස අදුක්කරභාවං සන්ධාය වදති. චතුහි ඉරියාපථෙහීති චතුහිපි ඉරියාපථෙහි පචත්තමානස්ස, තස්මා යාච අරහත්තාධගමා සයනං පටික්ඛිපාමීති අධිජ්ජායො.

“අනුච්ඡවිකං නු ඛො තෙ එත”න්ති සංවෙගජාතො වීරියං සමුත්තෙජෙන්නො අරහත්තං අග්ගභෙසි එත්තකං කාලං විපස්සනාය සුවිණ්ණභාවතො ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා.

පරිමජ්ජීති පරිමසි. කෙචි පන “පරිමජ්ජීති පරිචත්තෙන්වා ථෙරෙන ධොවියමානං පරිග්ගභෙන්වා ධොවී”ති අත්ථං වදන්ති.

විපස්සනාය ආරම්මණං නාම උපචාරජ්ඣානපයමජ්ඣානාදි.

“සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සෙ”තිආදියු වත්තබ්බං සොමනස්සෙසු වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

362. එවරුපාති යා අකුසලානං අභිබුද්ධියා, කුසලානං පරිහානාය ච සංවත්තති, එවරුපා, සා පන කාමුපසඤ්ඤිතතාය “ගෙහසිතා”ති වුවිචතීති ආහ “ගෙහසිතඋපෙක්ඛා”ති. “බාලස්සා”තිආදියු බාලකරධම්මයොගතො බාලස්ස අත්තභිතපරභිතබ්බාමුල්භතාය මුල්භස්ස පුටුනං කිලෙසාදීනං ජනනාදීහි කාරණෙහි පුටුප්පනස්ස කිලෙසොධිනං මග්ගොධිහි අජිත්තා අනොධිජිතස්ස, ඔධිජිතො වායපෙක්ඛා, ඔධිසො ච කිලෙසානං ජිත්තතා, තෙනස්ස සෙක්ඛභාවං පටික්ඛිපති. සත්තමභවාදිතො උද්ධං පචත්තනවිපාකස්ස අජිත්තා අවිපාකජිතස්ස, විපාකජිතා වා අරහන්නො අප්පටිසන්ධිකත්තා, තෙනස්ස අසෙක්ඛත්තං පටික්ඛිපති. අනෙකාදීනවෙ සබ්බෙසමිපි පාපධම්මානං මූලභුතෙ සම්මොභෙ ආදීනවානං අදස්සනසීලතාය අනාදීනවදස්සාවිනො. ආගමාධිගමාභාවා අස්සුතවතො. එදිසො එකංසෙන අන්ධපුටුප්පනො නාම භොතීති තස්ස අන්ධපුටුප්පනභාවං දස්සෙතුං පුනපි “පුටුප්පනස්සා”ති වුත්තං. එවරුපාති වුත්තප්පකාරා සම්මොභපුබ්බිකා. රූපං සා නාතිවත්තතීති රූපානං සමතික්කමනාය කාරණං න භොති, රූපාරම්මණෙ කිලෙසෙ නාතික්කමතීති අධිජ්ජායො. අඤ්ඤාණාවභුතතාය ආරම්මණෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙන පචත්තමානා ලොභසම්පයුත්තඋපෙක්ඛා ඉධාධිජ්ජෙතාති තස්ස ලොභස්ස අනුච්ඡවිකමෙව ආරම්මණං දස්සෙන්නො “ඉට්ඨාරම්මණෙ”ති ආහ. අනතිවත්තමානා අනාදීනවදස්සිතාය. තතො එව අස්සාදානුපස්සනතො තත්ථෙව ලග්ගා. අභිසඬ්ගස්ස ලොභස්ස වසෙන, දුම්මොචනීයතාය ච තෙන ලග්ගිතා විය හුත්වා උප්පන්නා.

එවරුපාති යා අකුසලානං පභානාය, කුසලානඤ්ච අභිබුද්ධියා සංවත්තති, එවරුපා, සා පන පබ්බජ්ජාදිවසෙන පවත්ති යා නෙක්ඛම්මපසඤ්ඡිතාති ආහ “නෙක්ඛම්මසිතා”ති. ඉදානි තං පාළිවසෙන දස්සෙතුං “තත්ථ කතමා”ති ආදි වුත්තං, තස්සත්ථො හෙට්ඨා වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බො. රුපං සා අතිවත්තති රුපස්මිං සම්මදෙව ආදීනවදස්සනතො. රුපනියාතාති කිලෙසෙහි අනභිභවතීයතො. ඉට්ඨෙති සභාවතො, සඬ්කප්පතො ච ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ. අරජ්ජන්තස්සාති න රජ්ජන්තස්ස රාගං අනුප්පාදෙන්තස්ස. අනිට්ඨෙ අදුස්සන්තස්සාති එත්ථ වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමං සම්මා යොනියො න පෙක්ඛනං අසමපෙක්ඛනං, තං පන ඉට්ඨානිට්ඨමජ්ඣිකත්තෙ විය ඉට්ඨානිට්ඨෙසුපි බාලස්ස හොතිති “ඉට්ඨානිට්ඨමජ්ඣිකත්තෙ”ති අවත්වා “අසමපෙක්ඛනෙන අසම්මුය්හන්තස්සා”ති වුත්තං, තිව්ධෙපි ආරම්මණෙ අසමපෙක්ඛනවසෙන මුය්හන්තස්සාති අත්ථො. විපස්සනාඤ්ඤාසම්පයුත්තා උපෙක්ඛා. නෙක්ඛම්මසිතා උපෙක්ඛා වෙදනාසභාගාති උදාසිනාකාරෙන පවත්ති යා, උපෙක්ඛා වෙදනාය ච සභාගා. එත්ථ උපෙක්ඛා වාති එත්ථ එතස්මිං උපෙක්ඛානිද්දෙසෙ “උපෙක්ඛා”ති ගතිතා එව. තස්මාති තත්ත්වමජ්ඣිකත්තෙපෙක්ඛායපි ඉධ උපෙක්ඛාග්ගහණෙන ගතිතත්තා. තඤ්ඤි සන්ධාය “පට්ඨමුද්ධියතතියවතුත්ථජ්ඣානවසෙන උප්පජ්ජනකඋපෙක්ඛා”ති වුත්තං.

තායපි නෙක්ඛම්මසිතඋපෙක්ඛායාති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. “යං නෙක්ඛම්මවසෙනා”ති ආදි හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා උත්තා නත්ථමෙව.

363. යදි සක්කස්ස තදා සොතාපත්තිඵලපත්තියාව උපනිස්සයො, අප් කස්මා භගවා යාව අරහත්තං දෙසනං වඩ්ඨෙසිති ආහ “බුද්ධානඤ්ඤි”ති ආදි. තරුණසක්කොති අභිනවො අධුනා පාතුභූතො සක්කො. සම්පති පාතුභාවඤ්ඤි සන්ධාය “තරුණසක්කො”ති වුත්තං, න තස්ස කුමාරතා, වුද්ධතා වා අත්ථි. ගතාගතට්ඨානන්ති ගමනාගමනකාරණං. න පඤ්ඤායති න උපලබ්භති. ගම්භසෙයාකානඤ්ඤි වචන්තානං කම්මජරුපං විගච්ඡති අනුදෙව චිත්තජං, ආභාරජඤ්ඤි පච්චයාභාවතො, උතුජං පන සුචිරම්පි කාලං පවෙණිං සට්ටෙන්තං භස්සන්තං වා සොසන්තං වා කිලෙසන්තං වා විට්ඨතං වා හොති, න එවං දෙවානං. තෙසඤ්ඤි ඔපපාතිකත්තා කම්මජරුපෙ අන්තරධායන්තෙ සෙසතිසන්තතිරුපම්පි තෙන සද්ධිං අන්තරධායති. තෙනාහ “දීපසිබාගමනං විය හොති”ති. සෙසදෙවතා න ජානිංසු පුනපි සක්කත්තභාවෙන තස්මිංයෙව යානෙ නිබ්බත්තත්තා. තිසු යානෙසුති සොමනස්සදොමනස්ස උපෙක්ඛාවිස්සජ්ජනාවසානට්ඨානෙසු. නිබ්බත්තිතඵලමෙවාති සප්පිම්භා සප්පිමණ්ඨො විය ආගමනීයපටිපදාය නිබ්බත්තිතඵලභූතං ලොකුත්තරමග්ගඵලමෙව කථිතං. සතුණ්කාය විය කිඤ්චි ගය්භුපගං උප්පතිත්වා උඩ්ඨෙත්වා උල්ලඬ්ඝිත්වා. අස්සාති මග්ගඵලසඤ්ඤිතස්ස අරියස්ස ධම්මස්ස.

පාතිමොක්ඛසංවරවණ්ණනා

364. පාතිමොක්ඛසංවරායාති පාතිමොක්ඛභූතසීලසංවරායාති අයමෙන්ථ අත්ථොති ආහ “උත්තමපෙට්ඨකසීලසංවරායා”ති. “පාතිමොක්ඛසීලඤ්ඤි සබ්බසීලතො පෙට්ඨකසීල”න්ති දීඝවාපිච්ඡාරවාසි සුමත්ථෙරො වදති, අන්තෙවාසිකො පනස්ස තෙපිටකචූළනාගත්ථෙරො “පාතිමොක්ඛසංවරො එව සීලං, ඉතරානි පන ‘සීලන්ති වුත්තට්ඨානං නාම අත්ථි’ති අනනුජානන්තො ඉන්ද්‍රියසංවරො නාම ඡද්චාරරක්ඛාමත්තකං, ආජීවපාරිසුද්ධි ධම්මෙන සමෙන පච්චයුජ්ජාදනමත්තකං, පච්චයසන්නිස්සිතං පටිලද්ධපච්චයෙ ‘ඉද මත්ථ’න්ති පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනමත්තකං, නිජ්ජරියායෙන පාතිමොක්ඛසංවරොව සීලං. තථා හි යස්ස සො භින්තො, සො ඉතරානි රක්ඛිතුං අභබ්බත්තා අසීලො හොති. යස්ස පන සබ්බසො අරොගො සෙසානං රක්ඛිතුං භබ්බත්තා සම්පන්නසීලො”ති වදති, තස්මා ඉතරෙසං තස්ස පරිවාරභාවතො, සබ්බසො එකදෙසෙන ච තදන්තොගධභාවතො තදෙව පධානසීලං නාමාති ආහ “උත්තමපෙට්ඨකසීලසංවරායා”ති. තත්ථ යථා හෙට්ඨා පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිරොධසාරුජ්ජගාමිනිං පටිපදං පුච්ඡිතෙන භගවතා පපඤ්චසඤ්ඤානං, පටිපදාය ච මූලභූතං වෙදනං විභජිත්වා පටිපදා දෙසිතා සක්කස්ස අජ්ඣාසයවසෙන සංකිලෙසධම්මජ්ජහනමුඛෙන වොදානධම්මපාරිසුරීති, එවං තස්සා එව පටිපදාය මූලභූතමපි සීලසංවරං පුච්ඡිතෙන භගවතා යතො සො විසුජ්ඣති, යථා ච විසුජ්ඣති, තදුභයං සක්කස්ස අජ්ඣාසයවසෙන විභජිත්වා දස්සෙතුං “කායසමාවාරම්පි”ති ආදි වුත්තං. සංකිලෙසධම්මජ්ජහනමුඛෙන වොදානධම්මපාරිසුරීති කත්වා. සීලකථායං අසෙවිතබ්බකායසමාවාරාදිකප්පෙන කාරණං වුත්තමෙව, තස්මා කම්මපථවසෙනාති කුසලාකුසලකම්මපථවසෙන.

කම්මපථවසෙනාති ච කම්මපථවිවාරවසෙන . කම්මපථභාවං අපත්තානම්පි හි කායදූව්චරිතාදීනං අසෙවිතබ්බකාදීනං අසෙවිතබ්බකායසමාවාරාදිභාවො ඉධ වූවිති. පණ්ණත්තිවසෙනාති සික්ඛාපදපණ්ණත්තිවසෙන. යතො යතො හි යා යා වෙරමණි, තදුභයෙපි විභාවෙන්තො පණ්ණත්තිවසෙන කට්ඨති නාම. තෙනාහ “කායද්වාරො”ති ආදි. සික්ඛාපදං චිතික්කමති එතෙනාති සික්ඛාපදචිතික්කමො, සික්ඛාපදස්ස චිතික්කමනාකාරෙන පවත්තො අකුසලධම්මො යං, තස්ස අසෙවිතබ්බකායසමාවාරාදිතා. චිතික්කමපටිපක්ඛො අචිතික්කමො, න චිතික්කමති එතෙනාති අචිතික්කමො, සීලං.

මිච්ඡා සම්මා ච පරියෙසති එතායාති පරියෙසනා, ආජීවො, අත්ථතො පච්චයගවෙසනඛ්‍යාපාරො කායවච්ඡිද්ධාරිකො. යදි එවං කස්මා විසුං ගහණන්ති ආහ “යස්මා”ති ආදි . අරියා නිද්දොසා පරියෙසනා ගවෙසනාති

අරියපරියෙසනා, අරියෙහි සාධුහි පරියෙසිතබ්බාතිපි අරියපරියෙසනාති. චුත්තවිපරියායනො අනරියපරියෙසනා වෙදිතබ්බො.

ජාතිධම්මොති ජායනසභාවො ජායනපකතිකො. ජරාධම්මොති ජීරණසභාවො. ඛ්‍යාධිධම්මොති ඛ්‍යාධිසභාවො. මරණධම්මොති මියනසභාවො. සොකධම්මොති සොවනකසභාවො. සංකිලෙසධම්මොති සංකිලිස්සනසභාවො.

පුත්තභරියන්ති පුත්තා ව භරියා ව. එස නයො සබ්බන්ථ. ද්වන්දෙකත්තවසෙන තෙසං නිද්දෙසො. ජාතරූපරජනන්ති එත්ථ පන යනො විකාරං අනාපජ්ජිත්වා සබ්බං ජාතරූපමෙව හොතිති ජාතරූපං නාම සුවණ්ණං. ධවලසභාවතාය රජනීති රජනං, රුපියං. ඉධ පන සුවණ්ණං යපෙත්වා යං කිඤ්චි උපහොගපරිභොගාරහං “රජන”න්ත්වෙව ගහිතං වොභාරූපගමාසකාදි. ජාතිධම්මා හෙතෙ, හික්ඛවෙ, උපධයොති එතෙ කාමගුණූපධයො නාම හොන්ති, තෙ සබ්බෙපි ජාතිධම්මාති දස්සෙති.

ඛ්‍යාධිධම්මවාරාදීසු ජාතරූපරජනං න ගහිතං. න හෙතස්ස සීසරොගාදයො ඛ්‍යාධියො නාම සන්ති, න සත්තානං විය චුතිසඬ්ඛාතං මරණං, න සොකෙ උප්පජ්ජති, චුතිසඬ්ඛාතං මරණන්ති ව එකභවපරියාපන්තබ්බන්ධනිරොධො, සො තස්ස නත්ථි, බණ්කනිරොධො පන බණ් බණ් ලබ්භතෙව. රාගාදීහි පන සංකිලෙසෙහි සංකිලිස්සනීති සංකිලෙසධම්මවාරෙ ගහිතං ජාතරූපං, තථා උතුසමුට්ඨානත්තා ජාතිධම්මවාරෙ, මලං ගහෙත්වා ජීරණනො ජරාධම්මවාරෙ ව. අරියෙහි න අරණියා, පරියෙසනාතිපි අනරියපරියෙසනා.

ඉදානි අනෙසනාවසෙනාපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. ඉමිනා නයෙන සුක්කපක්ඛෙපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සම්භාරපරියෙසනං පහරණවිසාදිගවෙසනං, පයොගවසෙන පයොගකරණං තජ්ජාචායාමජනනං තාදිසං උපක්කමතිබ්බන්තනං, පාණාතිපාතාදිඅත්ථං ගමනං, පච්චෙකං කාල-සද්දො යොජෙතබ්බො “සම්භාරපරියෙසනකාලතො පටියාය, පයොගකරණකාලතො පටියාය, ගමනකාලතො පටියායා”ති. ඉතරොති “සෙවිතබ්බො”ති චුත්තකායසමාවාරාදිකො. විත්තම්පි උප්පාදෙතබ්බං. තථා උප්පාදිතවිත්තො හි සති පච්චයසමවායෙ තාදිසං පයොගං පරක්කමං කරොන්තො පටිපත්තියා මත්ථකං ගණ්හාති. තෙනාහ “විත්තුප්පාදම්පි බො අහං, හික්ඛවෙ, කුසලෙසු ධම්මෙසු බහුපකාරං වදාමි”ති (ම. නි. 1.84).

ඉදානි තං මත්ථකප්පත්තං අසෙවිතබ්බං, සෙවිතබ්බඤ්ච දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. සඬ්ඛහෙදාදිනන්ති ආදි-සද්දෙන ලොහිතුප්පාදනාදිං සඬ්ගණ්හාති. බුද්ධරත්තසඬ්ඝරත්තනුපටියානෙහෙව ධම්මරත්තනුපටියානසිද්ධිති ආහ “දිවසස්ස ද්වන්තික්ඛන්තුං තිණ්ණං රතනානං උපටියානගමනාදිවසෙනා”ති . ධනුග්ගහපෙසනං ධනුග්ගහපුරිසානං උයොයාජනං. ආදි-සද්දෙන පඤ්චවරයාවනාදිං සඬ්ගණ්හාති. “අජාතසත්තුං පසාදෙත්වා ලාභුප්පාදවසෙන පරිහිනලාභසක්කාරස්ස කුලෙසු විඤ්ඤාපන”න්ති එවමාදිං අනරියපරියෙසනං පරියෙසන්තානං.

පාරිසුරියාති පාරිසුරිඅත්ථං. අග්ගමග්ගඵලවසෙනෙව හි සෙවිතබ්බානං පාරිසුරීති තදත්ථං සබ්බා පුබ්බභාගපටිපදා, පාතිමොක්ඛසංවරොපි අග්ගමග්ගෙනෙව පරිසුණ්ණො හොතිති තදත්ථං පුබ්බභාගපටිපදං වත්වා නිගමෙන්නො “පාතිමොක්ඛො...පෙ.... හොති”ති ආහ.

ඉන්ද්‍රියසංවරවණ්ණනා

365. ඉන්ද්‍රියානං පිධානායාති ඉන්ද්‍රියානං පිදහනත්ථාය. ඉන්ද්‍රියාති ව චක්ඛාදීනි ද්වාරානි, තෙසං පිධානං සංවරණං අකුසලුප්පත්තිතො ගොපනාති ආහ “ගුත්තද්වාරතායා”ති. අසෙවිතබ්බරූපාදිවසෙන ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතා අසංවරො, සංකිලෙසධම්මවිප්පහනවසෙන වොදානධම්මපාරිසුද්ධිති. කාමං පාළියං අසෙවිතබ්බම්පි රූපාදි දස්සිතං, සක්කෙත පන ඉන්ද්‍රියසංවරාය පටිපත්ති පුච්ඡිතාති තමෙව නිවත්තෙත්වා දස්සෙතුං අට්ඨකථායංචුත්තං “චක්ඛුවිඤ්ඤායං රූපම්පිතිආදි සෙවිතබ්බරූපාදිවසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරදස්සනත්ථං චුත්ත”න්ති. “තුණ්හි අහොසි”ති වත්වා තුණ්හිභාවස්ස කාරණං ඛ්‍යාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “කථෙතුකාමොපි”තිආදි චුත්තං. අයන්ති සක්කො දෙවානං ඉන්ද්‍රො.

රූපන්ති රූපායතනං, තස්ස අසෙවනං නාම අදස්සනං එවානි ආහ “න සෙවිතබ්බං න දට්ඨබ්බ”න්ති. යං පන සත්තසන්තානගතං රූපං පස්සතො පටිකුලමනසිකාරවසෙන, අසුභසඤ්ඤා වා සණ්ඨාති දස්සනානුත්තරියවසෙන. අථ වා කම්මඵලසද්දහනවසෙන පසාදො වා උප්පජ්ජති. හුත්වා අභාවාකාරසල්ලක්ඛණෙන අනිච්චසඤ්ඤාපටිලාභො වා හොති.

පරියායක්ඛරණනො අක්ඛරං, වණ්ණො, සො ඵව නිරන්තරූප්පත්තියා සමුද්දිතො පදවාකායසඤ්ඤිතො, අධිප්පෙතමත්ථං ඛ්‍යාඤ්ජෙතිති ඛ්‍යාඤ්ජනං, තයිදං කාඛ්‍යානාටකාදිගතවෙච්චනවසෙන, උච්චාරණවසෙන ව

විවික්තසන්නිවේසනය තථාපවත්තවිකප්පනවසෙන විත්තවිවික්තභාවෙන උපතිට්ඨනකං සන්ධායාහ “යං විත්තක්ඛරං විත්තබ්බස්සනම්පි සද්දං සුභතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති”ති. අත්ථනිස්සිතන්ති සම්පරායිකත්ථනිස්සිතං. ධම්මනිස්සිතන්ති විච්චට්ඨමනිස්සිතං, ලොකුත්තරරතන්තයධම්මනිස්සිතං වා. පසාදොති රතන්තයසද්ධා, කම්මඵලසද්ධාපි. නිබ්බිදා වාති අනිච්චසඤ්ඤාදිවසෙන ච්චට්තො උක්කණ්ඨා වා.

ගන්ධරසාවිපරොධාදිවසෙන සෙවියමානං අයොනියො පටිපන්නන්තා අසෙවිතබ්බං නාම. යොනියො පච්චවෙක්ඛන්තා සෙවියමානං සම්පජ්ඤ්ඤවසෙන ගහණතො සෙවිතබ්බං නාම. තෙන වුත්තං “යං ගන්ධං සායතො”තිආදි.

යං පන ඵ්ඨසතොති යං පන සෙවිතබ්බං ඵොට්ඨබ්බං අනිප්ඵන්නස්සෙව ඵ්ඨසතො. ආසවක්ඛයො වෙව හොති ජාගරියානුයොගස්ස මත්ථකප්පත්තිතො. වීරියඤ්ච සුපග්ගහිතං හොති චතුත්ථස්ස අරියවංසස්ස උක්කංසනතො. පච්ඡිමා ව...පෙ.... අනුග්ගහිතා හොති සම්මාපටිපත්තියං නියොජනතො.

යෙ මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ ඉට්ඨාදිභෙදෙ සමන්තාහරන්තස්ස ආවජ්ජන්තස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති. “මනොවිඤ්ඤෙයා ධම්මා”ති විහත්ති විපරිණාමෙතබ්බා, මෙත්තාදිවසෙන සමන්තාහරන්තස්ස යෙ මනොවිඤ්ඤෙයා ධම්මා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, ඵවරූපා සෙවිතබ්බාති යොජනා. ආදි-සද්දෙන කරුණාදීනඤ්චෙව අනිච්චාදීනඤ්ච සඬගහො දට්ඨබ්බො. තිණ්ණං ථෙරානං ධම්මාති ඉදානි වුව්චමානපටිපත්තිනං තිණ්ණං ථෙරානං මනොවිඤ්ඤෙයා ධම්මා. බහි ධාවිතුං න අදාසින්නි අන්තොපරිවෙණං ආගතමෙව රූපාදිං ආරබ්භ ඉමස්මිං තෙමාසෙ කම්මට්ඨානවිනිමුත්තං විත්තං කදාචි උප්පන්නපුබ්බං, අන්තොපරිවෙණෙ ව විසභාගරූපාදීනං අසම්භවො ඵව, තස්මා විසට්ඨතක්කවසෙන විත්තං බහි ධාවිතුං න අදාසින්නි දස්සෙති. නිවාසගෙහතො නිවාසනගබ්භතො. නියාසකප්ඤ්ඤාත්තබන්ධපඤ්චකතො විපස්සනාගොචරතො. ථෙරො කිර සබ්බම්පි අත්තනා කාතබ්බකිරියං කම්මට්ඨානසිසෙතෙව පටිපජ්ජති.

366. අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤවසෙන අද්වේජ්ඣාභාවතො ඵකො අන්තො ඵතස්සාති ඵකන්තො, ඵකන්තො වාදො ඵතෙසන්ති ඵකන්තවාදා. තෙනාහ “ඵකංයෙව වදන්ති”ති, අභින්තවාදාති අත්ථො. ඵකාචාරාති සමානාචාරා. ඵකලද්ධිකාති සමානලද්ධිකා. ඵකපරියොසානාති සමානනිට්ඨානා.

ඉති සක්කො පුබ්බෙ අත්තනා සුතං පුඵ්ඨසමණබ්බාහමණානං නානාවාදා චාරලද්ධිනිට්ඨානං ඉදානි සච්චපට්චෙධෙන අසාරතො ඤ්ඤත්වා යීතො, තස්ස කාරණං ඤාතුකාමො තමෙව තාව බ්බතිරෙකමුඛෙන පුච්ඡති “සබ්බෙව ධම්මා නු බො”තිආදිනා.

ධාතුති අජ්ඣාසයධාතු උත්තරපදලොපෙන වුත්තා, අජ්ඣාසයධාතුති ව අත්ථතො අජ්ඣාසයො ඵවාති ආහ “අනෙකජ්ඣාසයො නානජ්ඣාසයො”ති. “ඵකස්මිං ගන්තුකාමෙ ඵකො ඨාතුකාමො හොති”ති ඉදං නිදස්සනවසෙන වුත්තං ඉරියාපට්ඨෙ නාම සත්තා ඵකජ්ඣාසයා දුල්ලහා, පගෙව ලද්ධිසුති දස්සන්තථං. යං යදෙව අජ්ඣාසයන්ති යං යමෙව සස්සතාදිඅජ්ඣාසයං. අභිනිවිසන්තිති තං තං ලද්ධිං දිට්ඨාහිනිවෙසවසෙන අභිමුඛා හුත්වා දුප්පට්තිස්සග්ගිභාවෙන නිවිසන්ති, ආදානග්ගාහං ගණ්හන්ති. ථාමෙන ව පරාමාසෙන වාති දිට්ඨිථාමෙන ව දිට්ඨිපරාමාසෙන ව. සුට්ඨ ගණ්හිත්වාති අනිවිය දළ්භග්ගාහං ගණ්හිත්වා. වොහරන්තිති යථාහිනිවිට්ඨං දිට්ඨිවාදං පඤ්ඤාපෙන්ති පරෙ හි ගාහෙන්ති පතිට්ඨපෙන්ති. තෙනාහ “කථෙන්නි දිපෙන්ති කිත්තෙන්ති”ති, උග්ගොසෙන්තිති අත්ථො.

අත්තං අතීතා අච්චන්තා, අච්චන්තා නිට්ඨා ඵතෙසන්ති අච්චන්තනිට්ඨා. සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසං සමණබ්බාහමණානං. යොගක්ඛෙමොතිපි නිබ්බානං චතුහිපි යොගෙහි අනුප්පද්ධන්තා. “අච්චන්තයොගක්ඛෙමා”ති චත්තබ්බෙ ඉ-කාරෙන නිද්දෙසෙන “අච්චන්තයොගක්ඛෙමී”ති වුත්තං, අච්චන්තයොගක්ඛෙමො වා ඵතෙසං අත්ථීති අච්චන්තයොගක්ඛෙමීති. වරන්ති උපගච්ඡන්ති, අධිගච්ඡන්තිති අත්ථො. පරියස්සති පරික්ඛිස්සති වට්ටදුක්ඛන්තං ආගම්මාති පරියොසානන්තිපි නිබ්බානස්ස නාමං.

සඬ්ඛිණාතීති සමුව්ඡින්නදනෙන බෙපෙති. විනාසෙතීති තතො ඵව සබ්බසො අදස්සනං පාපෙති. විමුක්තාති වට්ටදුක්ඛතො අච්චන්තනිග්ගමෙන විසෙසෙන මුත්තා.

“ඉස්සාමච්ඡරියං ඵකො පඤ්ඤො”ති කස්මා වුත්තං, නනු ඉස්සාමච්ඡරියං විස්සජ්ජන්ති? සච්චමෙතං, යො පන ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො, සො පඤ්ඤො. සො ඵව ව විස්සජ්ජීයතීති නායං දොසො, අඤ්ඤථා අම්බං පුට්ඨස්ස ලබ්ඡං බ්බාකරණං විය සියා, ඵවං පඤ්ඤාසිසෙන පඤ්ඤබ්බාකරණං වදති. තථා හි “පියාප්පිය”න්තිආදිනා විස්සජ්ජනපදානෙව ගහිතාති, “පියාප්පියං ඵකො”තිආදිසුපි ඵසෙව නයො. පපඤ්චසඤ්ඤාති සඤ්ඤාසිසෙන පපඤ්චා ඵව වුත්තාති ආහ “පපඤ්චො ඵකො”ති. ඵත්ථ ව යථා පාතිමොක්ඛසංවරපුච්ඡා කායසමාචාරාදිවිභාගෙන විස්සජ්ජිතත්තා තයො පඤ්ඤා ජාතා, ඵවං ඉන්ද්‍රියසංවරපුච්ඡා රූපාදිවිභාගෙන විස්සජ්ජිතත්තා ඡ පඤ්ඤා සිද්ධං. තථා සති එකුනවිසති පුච්ඡා සිද්ධං, අථ

ඉන්ද්‍රියසංවරතාසාමඤ්ඤෙන එකොව පඤ්ඤා කතො, එවං සති පාතිමොක්ඛසංවරපුච්ඡාභාවසාමඤ්ඤෙන තෙපි තයො එකොව පඤ්ඤාති සබ්බෙව ද්වාදසෙව පඤ්ඤා භවෙය්‍යන්ති? නයිදමෙවං. යස්මා කායසමාවාරාදීසු විභජ්ජ වුච්චමානෙසු මහාවිසයතාය අපරිමාණො විභාගො සම්භවති විස්සජ්ජෙත්‍වං. සකලම්පි විනයපිටකං තස්ස නිද්දෙසො. රූපාදීසු පන විභජ්ජ වුච්චමානෙසු අප්පවිසයතාය න තාදිසො විභාගො සම්භවති විස්සජ්ජෙත්‍වං. ඉති මහාවිසයතාය පාතිමොක්ඛසංවරපුච්ඡා තයො පඤ්ඤා කතා, ඉන්ද්‍රියසංවරපුච්ඡා පන අප්පවිසයතාය එකොව පඤ්ඤා කතො. තෙන වුත්තං “වුද්දස මහාපඤ්ඤා”ති.

367. වලනට්ඨෙන්නාති කම්පනට්ඨෙන්න. තණ්හා හි කාමරාගරූපරාගඅරූපරාගාදිවසෙන පවත්නියා අනවට්ඨිතතාය සයම්පි වලති, යත්ථ උප්පන්නා, තම්පි සන්නානං භවාදීසු පරිකඩ්ඪනෙන වාලෙති, තස්මා වලනට්ඨෙන්න තණ්හා එජා නාම. පිළනට්ඨෙන්නාති විබ්බාධනට්ඨෙන්න තස්ස තස්ස දුක්ඛස්ස හෙතුභාවෙන. පදුස්සනට්ඨෙන්නාති අධම්මරාගාදිභාවෙන, සම්මුඛපරංමුඛෙන, කිලෙසාසුච්ඡේදනෙන ව පකාරතො දුස්සනට්ඨෙන්න ගණ්ඨො. අනුප්පව්ට්ඨට්ඨෙන්නාති ආසයස්ස දුන්නිහරණියභාවෙන අනුප්පවිසනට්ඨෙන්න. කඩ්ඪති අත්තතො ව රූපියා උපනෙති. උච්චාවචනති පණ්ණිභාවං, නිහිනභාවඤ්ච. යෙසු සමණබ්‍රාහ්මණෙසු. “යෙසාහ”න්තිපි පාළි, තස්සා කෙච්චි “යෙසං අහ”න්ති අත්ථං වදන්ති. එවන්ති සුතානුරූපං, උග්ගහානුරූපඤ්ච. “අහං බො පන භත්තෙ අඤ්ඤෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං ධම්මාවරියො හොන්තොපි භගවතො සාවකො...පෙ.... සම්බොධිපරායණො”ති එවං අත්තතො සොතාපන්නභාවං ජානාපෙති.

සොමනස්සපට්ලාභකථාවණ්ණනා

368. සමාපන්නොති සමොගාල්භො පවත්තසම්පහාරො වියාතිබ්‍රූළ්භො. ජිනිංසුති යථා අසුරා පුන සීසං උක්ඛිපිත්‍වං නාසක්ඛිංසු, එවං දෙවා විජිනිංසුයෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “දෙවා පුන අපච්චාගමනාය අසුරෙ ජිනිංසු”ති. තාදිසො හිස්ස ජයො සාතිසයං වෙදපට්ලාභාය අහොසි. දුච්චම්පි ඔපන්නි දිබ්බං, අසුරං වාති ද්විජ්ජකාරම්පි ඔජං. දෙවායෙව පරිභුඤ්ජිස්සන්ති අසුරානං පවෙසාභාවතො. දණ්ඩස්ස අවචරණං ආචරණං දණ්ඩාවචරො, සහ දණ්ඩාවචරෙතාති සදණ්ඩාවචරො, දණ්ඩෙන පහරිත්වා වා ආචරිත්වා වා සාධෙතබ්බන්ති අත්ථො.

369. ඉමස්මිංයෙව ඔකාසෙති ඉමිස්සමෙව ඉන්ද්‍රියාලගුහායං. දෙවභූතස්ස මෙනි පුබ්බෙපි දෙවභූතස්ස සක්කස්සෙව මෙ භූතස්ස. සතොති ඉදානිපි සක්කස්සෙව සතො පුනරායු ව මෙ ලද්ධො.

දිවියා කායාති දිබ්බා, බන්ධපඤ්චකසඩ්ධාතා කායාති ආහ “දිබ්බා අත්තභාවා”ති. “අමුල්භො ගබ්භං එස්සාමි”ති ඉමිනා අරියසාවකානං අන්ධපුපුර්ජන්නානං විය සම්මොහමරණං, අසම්පජානගබ්භොක්කමනඤ්ච නත්ථි, අථ බො අසම්මොහමරණඤ්චෙව සම්පජානගබ්භොක්කමනඤ්ච හොතිති දස්සෙති. අරියසාවකා නියතගතිකත්තා සුගතිසු එව උප්පජ්ජන්ති, තත්ථාපි මනුස්සෙසු උප්පජ්ජන්තා උළාරෙසු එව කුලෙසු පටිසන්ධිං ගණ්හිස්සන්ති, සක්කස්සාපි තාදිසො අජ්ඣාසයො. තෙන වුත්තං පාළියං “යත්ථ මෙ රමති මනො”ති, තං සන්ධායාහ “යත්ථ මෙ”තිආදි. සක්කො පන අත්තතො දිබ්බානුභාවෙනාපි තාදිසං ජානිත්‍වං සක්කොතියෙව.

කාරණෙනාති යුත්තෙන අරියසාවකභාවස්ස අනුවච්ඡවිකෙන. තෙනාහ “සමෙනා”ති.

සකදාගාමිමග්ගං සන්ධාය වදති ඡට්ඨෙ අත්ථවසෙ අනාගාමිමග්ගස්ස වක්ඛමානත්තා. ආජානිතුකාමොති අප්පන්නං විසෙසං පටිච්ඡික්ඛිතුකාමො. මනුස්සලොකෙ අත්තො භවිස්සති පුන මානුස්සපපත්තියා අභාවතො.

පුනදෙවාති මනුස්සෙසු උප්පන්නො තතො වට්ඨිවා පුනදෙව . ඉමස්මිං තාවතිංසදෙවලොකස්මිං. උත්තමො, කිදිසොති ආහ “සක්කො”තිආදි.

අන්තිමෙ භවෙති මම සබ්බභවෙසු අන්තිමෙ සබ්බපරියොසානෙ භවෙ. “ආයුනා”ති ඉමිනා ව තංසභභාවිනො සබ්බෙපි වණ්ණාදිකෙ සඩ්ගණ්හාති. “පඤ්ඤායා”ති ව ඉමිනා සබ්බෙපි සද්ධාසතිවීරියාදිකෙ. තස්මිං අත්තභාවෙති තස්මිං සබ්බන්තිමෙ සක්කත්තභාවෙ. අකනිට්ඨගාමී හුත්වාති අත්තරායපරිනිබ්බායිආදිභාවං අනුපගන්ත්වා එකංසතො උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී එව හුත්වා. තතො එව අනුක්කමෙන අවිභාදීසු නිබ්බත්තන්තො. එවමාහාති “සො නිවාසො භවිස්සති”ති එවමාහ. “අවිභාදීසු...පෙ.... නිබ්බත්තිස්සති”ති සඩ්බෙපතො වුත්තමත්ථං විචරිත්‍වං “එස කිරා”තිආදි වුත්තං. අයඤ්ච තයො න කෙවලං සක්කස්සෙව, අථ බො මහාසෙට්ඨිමහාඋපාසිකානම්පි හොතියෙවාති දස්සෙන්නො “සක්කො දෙවරාජා”තිආදිමාහ.

370. භවසම්පත්තිනිබ්බානසම්පත්තිනං වසෙන අපරිපුණ්ණජ්ඣාසයතාය අනිට්ඨිතමනොරථො තං තං පත්තුකාමොයෙව හුත්වා ධීතො. යෙ ව සමණෙති යෙ ව පබ්බජිතෙ. පටිච්ඡිත්තවිභාරිතොති “අනෙකවිචෙකත්තයං පරිබ්‍රහෙත්වා විහරන්ති”ති මඤ්ඤාමි.

සම්පාදනාති මග්ගස්ස උපසම්පාදනං තස්ස සම්පාපනං සම්මදෙව පාපනං. වීරාධනාති අනාරාධනා අනුපායපටිපත්ති. න සම්භොන්තීති අනභිසම්භුණන්ති. යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ අනභිසම්භුණනං නාම සම්මා කථෙතුං අසමත්ථතා ඵවාති ආහ “සම්පාදෙත්වා කථෙතුං න සක්කොන්ති”ති.

තස්මාති යස්මා ආදිච්චෙන සමානගොත්තතාය. තෙනෙවාහ “ආදිච්ච නාම ගොත්තෙනා”ති, තස්මා . ආදිච්චො ඛන්ධු ඵතස්සාති ආදිච්චඛන්ධු, අථ වා ආදිච්චස්ස ඛන්ධුති ආදිච්චඛන්ධු, භගවා, තං ආදිච්චඛන්ධුනං. ආදිච්චො හි සොතාපන්නතාය භගවතො ඔරසපුත්තො. තෙනෙවාහ –

“යො අන්ධකාරෙ තමසි පභඬ්ඤරො,
වෙරොවනො මණ්ඩලී උග්ගතෙජො;
මා රාහු ගිලී වරං අන්තලික්ඛෙ,
පජං මමං රාහු පමුඤ්ච සුරිය”න්ති. (සං. නි. 1.91);

සාමන්ති සාමංපයොගං, සත්ථු පන සාවකස්ස සාමංපයොගො නාම සනිපාතො ඵවාති ආහ “නමක්කාරං කරොමා”ති.

371. පරාමසිත්වාති “ඉමාය නාම පථවියං නිසින්තෙන මයා අයං අච්ඡරියධම්මො අධිගතො”ති සොමනස්සජාතො, “ඉමාය නාම පථවියං ඵවං අච්ඡරියඛිභුතං බුද්ධරතනං උප්පන්න”න්ති අච්ඡරියඛිභුතචිත්තජාතො ව පථවිං පරාමසිත්වා. පත්ථිතපඤ්භාති දීඝරත්තානුසයිතසංසයසමුග්ගාතත්ථං “කදා නු ඛො භගවත්තං පුච්ඡිතුං ලභාමී”ති ඵවං අභිපත්ථිතපඤ්භා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විභත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

සක්කපඤ්භසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

9. මහාසතිපට්ඨානසූත්තවණ්ණනා

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

373. “කස්මා හගවා ඉදං සූත්තමහාසී”ති අසාධාරණං සමුට්ඨානං පුච්ඡති, සාධාරණං පන “පාකට්”න්ති අනාමසිත්වා “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදි වුත්තං. සමුට්ඨානන්ති හි දෙසනානිදානං, තං සාධාරණාසාධාරණභෙදතො දුට්ඨං, සාධාරණමපි අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරභෙදතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අප්ඤ්ඤාත්තිකං සමුට්ඨානං නාම හගවතො මහාකරුණා. තාය හි සමුප්පානිකස්ස හගවතො වෙනෙය්‍යානං ධම්මදෙසනාය චිත්තං උදපාදි. යථාහ “සත්තෙසු ව කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසී”තිආදි. (දී. නි. 2.69; ම. නි. 1.283; 2.339; සං. නි. 1.172; මහාව. 9) බාහිරං පන සාධාරණං සමුට්ඨානං නාම දසසහස්සමහාබ්‍රහ්මපරිවාරස්ස සහම්පතිමහාබ්‍රහ්මනො අප්ඤ්ඤාසනං. තථා වාහ “බ්‍රහ්මනො ව අප්ඤ්ඤාසනං විදිත්වා”ති. (දී. නි. 2.69; ම. නි. 1.283; 2.339; සං. නි. 1.179; මහාව. 9) තදප්ඤ්ඤාසනාත්තරකාලඤ්ඤි ධම්මපච්චවෙක්ඛණාජනිතං අප්පොස්සුක්කතං පටිපස්සම්භෙත්වා හගවා ධම්මං දෙසෙතුං උස්සාහජාතො අහොසි. යථා ව මහාකරුණා, එවං දසබලඤ්ඤාණාදයො ව දෙසනාය අප්ඤ්ඤාත්තිකසමුට්ඨානභාවෙ චත්තබ්බං. සබ්බඤ්ඤි ඤෙය්‍යධම්මං, තෙසං දෙසෙනබ්බප්පකාරං, සත්තානඤ්ඤි ආසයානුසයාදිං යථාවතො ජානිත්වා හගවා ඨානාට්ඨානාදීසු කොසල්ලෙන වෙනෙය්‍යාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විචිත්තනයදෙසනං පවත්තෙසීති. අසාධාරණමපි අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරභෙදතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තිකං යාය මහාකරුණාය, යෙන ව දෙසනාඤ්ඤාණෙන ඉදං සූත්තං පවත්තිතං, තදුභයං වෙදිතබ්බං, බාහිරං පන දස්සෙතුං “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදිමාහ. තෙන වුත්තං “අසාධාරණං සමුට්ඨානං පුච්ඡති”ති, තෙන “අත්තප්ඤ්ඤාසයාදීසු චතුසු සූත්තනික්ඛෙපෙසු කතරොය”න්ති සූත්තනික්ඛෙපො පුච්ඡිතො භොතිති ඉතරො “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදිනා “පරප්ඤ්ඤාසයොයං සූත්තනික්ඛෙපො”ති දස්සෙති.

කුරුරට්ඨං කිර තදා තංතිවාසිසත්තානං යොනිසොමනසිකාරවත්තතාදිනා යෙභුයොන සුප්පට්පන්නාය, පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤාතබලෙන තදා උතුආදිසම්පන්නියුත්තමෙව අහොසි. තෙන වුත්තං “උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා”ති. ආදි-සද්දෙන භොජනාදිසම්පන්නිං සභිගණ්හාති. කෙච් පන “පුබ්බෙ පවත්තකුරුවත්තධම්මානුට්ඨානවාසනාය උත්තරකුරු විය යෙභුයොන උතුආදිසම්පන්නමෙව භොන්නං හගවතො කාලෙ සාතිසයං උතුසප්පායාදියුත්තං තං රට්ඨං අහොසී”ති වදන්ති. විත්තසර්වකල්ලතායාති විත්තස්ස, සර්වස්ස ව අරොගතාය. අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලාති ලද්ධුපකාරඤ්ඤාණානුභවා, අනු අනු වා ආචිණ්ණපඤ්ඤාතෙජා. එකච්ඡතියා ඨානෙසුති කායානුපස්සනාවසෙන වුද්දසසු ඨානෙසු, වෙදනානුපස්සනාවසෙන එකස්මිං ඨානෙ, තථා විත්තානුපස්සනාවසෙන, ධම්මානුපස්සනාවසෙන පඤ්චසු ඨානෙසුති එවං එකච්ඡතියා ඨානෙසු. කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වාති චතුසච්චකම්මට්ඨානං යථා අරහත්තං පාපෙති, එවං දෙසනාවසෙන අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා. සුවණ්ණවඩ්ඛකොටකසුවණ්ණමඤ්ජුසාසු පක්ඛිත්තාති සුමනවම්පකාදිනානුපුප්ඵාති, මණ්මුත්තාදිසත්තරතනාති ව යථා භාජනසම්පන්නියා සවිසෙසං සොහන්ති, කිච්චකාරාති ව භොන්ති මනුඤ්ඤභාවතො, එවං සීලදස්සනාදිසම්පන්නියා භාජනවිසෙසභුතාය කුරුරට්ඨවාසිපරිසාය දෙසිතා හගවතො අයං දෙසනා හියොයාසො මත්තාය සොහති, කිච්චකාරී ව භොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යථා හි පුරිසො”තිආදිනා. එත්ථාති කුරුරට්ඨෙ.

පකතියාති සරසතොපි, ඉමිස්සා සතිපට්ඨානසූත්තදෙසනාය පුබ්බෙපිති අධිප්පායො. අනුයුත්තා විහරන්ති සත්ථු දෙසනානුසාරතො භාවනානුයොගං.

විස්සට්ඨඅත්තභාවෙනාති අනිච්චාදිවසෙන කිස්මිඤ්චි යොනිසොමනසිකාරෙ විත්තං අනියොජෙත්වා රූපාදිආරම්මණෙ අභිරතිවසෙන විස්සට්ඨවිත්තෙන හවිතුං න වට්ටති, පමාදවිහාරං පභාය අප්පමත්තෙන හවිතබ්බන්ති අධිප්පායො.

එකායනොති එත්ථ අයන-සද්දො මග්ගපරියායො. න කෙවලං අයනමෙව, අථ බො අඤ්ඤෙපි බහු මග්ගපරියායාති පදුද්ධාරං කරොන්තො “මග්ගස්ස හි”ති ආදිං වත්වා යදි මග්ගපරියායො අයන-සද්දො, කස්මා පුන “මග්ගො”ති වුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තස්මා”තිආදි. තත්ථ එකමග්ගොති එකො එව මග්ගො. න හි නිබ්බානගාමිමග්ගො අඤ්ඤො අත්ථීති. නනු සතිපට්ඨානං ඉධ මග්ගොති අධිප්පෙනං, තදඤ්ඤෙ ව බහු මග්ගධම්මා අත්ථීති? සච්චං අත්ථී, තෙ පන සතිපට්ඨානග්ගහණෙනෙව ගහිතා තදවිනාභාවතො. තථා හි ඤාණවීරියාදයො නිද්දෙසෙ ගහිතා, උද්දෙසෙ පන සතියා එව ගහණං වෙනෙය්‍යාප්ඤ්ඤාසයවසෙනාති දට්ඨබ්බං. “න ද්විධාපට්භුතො”ති ඉමිනා ඉමස්ස මග්ගස්ස අනෙකමග්ගභාවාභාවං විය අනිබ්බානගාමිභාවාභාවඤ්ච දස්සෙති. එකෙනාති අසභායෙන. අසභායතා ව දුට්ඨා අත්තදුතියතාභාවෙන වා, යා “වුපකට්ඨකායතා”ති වුච්චති, තණ්හාදුතියතාභාවෙන වා, යා “පච්චිත්තවිත්තතා”ති වුච්චති. තෙනාහ “වුපකට්ඨෙන පච්චිත්තවිත්තතා”ති. සෙට්ඨොපි ලොකෙ “එකො”ති වුච්චති “යාව පරෙ එකාහං වො කරොමී”තිආදියුති ආහ “එකස්සාති සෙට්ඨස්සා”ති. යදි සංසාරතො නිස්සරණට්ඨො අයනට්ඨො, අඤ්ඤෙසම්පි උපනිස්සයසම්පන්නානං සාධාරණතො, කථං හගවතොති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. ඉමස්මිං බොති එත්ථ බො-සද්දො අවධාරණෙ, තස්මා ඉමස්මිං යෙවාති අත්ථො. දෙසනාභෙදොයෙව භෙසො, යදිදං “මග්ගො”ති වා “අයනො”ති වා. අයන-සද්දො වා කම්මකරණාදිවිභාගො. තෙනාහ “අත්ථතො පන එකො වා”ති.

නානාමුඛභාවනානයප්පවත්තොති කායානුපස්සනාදිමුඛෙන තත්ථාපි ආනාපානාදිමුඛෙන භාවනානයෙන පවත්තො. එකායනන්ති එකගාමීනං, නිබ්බානගාමීනන්ති අත්ථො. නිබ්බානඤ්ඤි අදුතියභාවතො, සෙට්ඨභාවතො ච “එක”න්ති චුච්චති. යථාහ “එකඤ්ඤි සච්චං න දුතියමත්ථී”ති (සු. නි. 890). “යාවතා භික්ඛවෙ ධම්මා සඬ්ඛතා චා අසඬ්ඛතා චා විරාගො තෙසං අග්ගං අක්ඛායති”ති. (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) ඛයො එව අත්තොති ඛයන්තො, ජාතියා ඛයන්තං දිට්ඨවාති ජාතිඛයන්තදස්සී. අවිභාගෙන සබ්බෙපි සත්තෙ භිතෙන අනුකම්පනීති භිතානුකම්පී. අතරිංසුති තරිංසු. පුබ්බෙති පුරිමකා බුද්ධා, පුබ්බෙ චා අතීතකාලෙ.

තත්ති තෙසං චචනං, තං චා කිරියාවුත්තිවාචකත්තං න යුජ්ජති. න භි සඬ්ඛෙය්‍යාප්පධානනය සත්තවාචිනො එකසද්දස්ස කිරියාවුත්තිවාචකතා අත්ථී. “සකම්පි උද්ධං ගව්ජෙය්‍යා”තිආදියු (අ. නි. 7.72) විය සකිං අයනොති ඉමිනා බ්‍යඤ්ජනෙන භවිතබ්බං. එවමත්ථං යොජෙත්වාති “එකං අයනං අස්සා”ති එවං සමාසපදත්ථං යොජෙත්වා. උභයථාපීති පුරිමනයෙන, පච්ඡිමනයෙන ච. න යුජ්ජති ඉධාධිප්පෙතමග්ගස්ස අනෙකචාරං පවත්තිසබ්භාවතො. තෙනාහ “කස්මා”තිආදි. “අනෙකචාරම්පි අයති”ති පුරිමනයස්ස අයුත්තතාදස්සනං, “අනෙකඤ්චස්ස අයනං හොති”ති පච්ඡිමනයස්ස.

ඉමස්මිං පදෙති “එකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො”ති ඉමස්මිං වාකො, ඉමස්මිං චා “පුබ්බභාගමග්ගො, ලොකුත්තරමග්ගො”ති විධානපදෙ. මිස්සකමග්ගොති ලොකියෙන මිස්සකො ලොකුත්තරමග්ගො . විසුද්ධිආදීනං නිප්පරියායභෙතුකං සඬගණ්හන්තො ආවරියත්ථෙරො “මිස්සකමග්ගො”ති ආහ. ඉතරො පරියායභෙතු ඉධාධිප්පෙනොති “පුබ්බභාගමග්ගො”ති අවොච.

සද්දං සුත්වාති “කාලො භන්තෙ ධම්මසවනායා”ති කාලාරොචනසද්දං පච්චක්ඛතො, පරම්පරාය ච සුත්වා. එවං උක්ඛිපිත්වාති එවං “සුත්දරං මනොහරං ඉමං කථං ඡඩ්ඛෙධො”ති අඡඩ්ඛෙත්තා උච්ඡුභාරං විය පග්ගභෙත්වා න විවරන්ති. ආලුළෙතීති විලුළිතො ආකුලො හොතිති අත්ථො. එකායනමග්ගො චුච්චති පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොති එත්තාවතා ඉධාධිප්පෙනත්ථෙ සිද්ධෙ තස්සෙව අලඬකාරත්ථං සො පන යස්ස පුබ්බභාගමග්ගො, තං දස්සෙතුං “මග්ගානට්ඨඩ්ඪිකො”තිආදිකා ගාථාපි පටිසම්භිදාමග්ගතොච ආනෙන්වා යිපිතා.

නිබ්බානගමනට්ඨෙතාති නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති එතෙනාති නිබ්බානගමනං, සොයෙව අවිපරිනසභාවතාය අත්ථො, තෙන නිබ්බානගමනට්ඨෙත, නිබ්බානාධිගමුපායතායාති අත්ථො. මග්ගනීයට්ඨෙතාති ගවෙසිතබ්බතාය. “ගමනීයට්ඨෙතා”ති වා පායො, උපගන්තබ්බතායාති අත්ථො. “රාගාදීහී”ති ඉමිනා රාගදොසමොභානංයෙව ගහණං “රාගො මලං, දොසො මලං, මොහො මල”න්ති (විභ. 924) වචනතො. “අභිජ්ඣාච්ඡිසමලොභාදීහී”ති පන ඉමිනා සබ්බෙසම්පි උපක්කිලෙසානං සඬගණ්හනත්ථං තෙ විසුං උද්ධවා. “සත්තානං විසුද්ධියා”ති චුත්තස්ස අත්ථස්ස එකන්තිකතං දස්සෙත්තො “තථා හී”තිආදිමාහ. කාමං “විසුද්ධියා”ති සාමඤ්ඤඡොතනා, චිත්තස්සෙව පන විසුද්ධි ඉධාධිප්පෙනාති දස්සෙතුං “රූපමලවසෙන පනා”තිආදි චුත්තං. න කෙවලං අට්ඨකථාවචනමෙව, අථ බො ඉදං එත්ථ ආහච්ච භාසිතන්ති දස්සෙත්තො “තථා හී”තිආදිමාහ.

සා පනායං චිත්තවිසුද්ධි සිජ්ඣමානා යස්මා සොකාදීනං අනුප්පාදාය සංවත්තති, තස්මා චුත්තං “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමායා”තිආදි. තත්ථ සොචනං ඤාතිබ්‍යසනාදිනිමිත්තං චෙතසො සන්තාපො අත්තොතිජ්ඣානං සොකො. ඤාතිබ්‍යසනාදිනිමිත්තමෙව සොකාවතිණ්ණතො “කහං එකපුත්තක කහං එකපුත්තකා”තිආදිනා (ම. නි. 2.353, 354; සං. නි. 2.63) පරිදෙවනවසෙන වාචාවිජ්ජලාපො පරිදවනං පරිදෙවො. ආයතිං අනුප්පජ්ජනං ඉධ සමතික්කමොති ආහ “පභානායා”ති. තං පනස්ස සමතික්කමාවහනං නිදස්සනවසෙන දස්සෙත්තො “අයඤ්ඤි”තිආදිමාහ.

තත්ථ යං පුබ්බෙ, තං විසොධෙහීති අතීතෙසු බන්ධෙසු තණ්හාසංකිලෙසවිසොධනං චුත්තං. පච්ඡාති පරතො . තෙති තුය්ගං. මාහුති මා අහු. කිඤ්චනන්ති රාගාදිකිඤ්චනං, එතෙන අනාගතෙසු බන්ධෙසු සංකිලෙසවිසොධනං චුත්තං. මජ්ඣෙති තදුභයවෙමජ්ඣෙ. නො වෙ ගහෙස්සසීති න උපාදිධිස්සසී වෙ, එතෙන පච්චුප්පන්තෙ බන්ධප්පබන්ධෙ උපාදානප්පවත්ති චුත්තා. උපසන්තො වරිස්සසීති එවං අද්ධත්තයගහසංකිලෙසවිසොධනෙ සති නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතාය උපසන්තො හුත්වා විහරිස්සසීති අරහත්තනිකූටෙන ගාථං නිට්ඨපෙසී. තෙනාහ “ඉමං ගාථ”න්තිආදි.

පුත්තාති ඔරසා, අඤ්ඤෙපි වා දින්තකකිත්තිමාදයො යෙ කෙවි. පිතාති ජනකො, අඤ්ඤෙපි වා පිතූට්ඨානියා. බන්ධවාති ඤාතකා. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – පුත්තා වා පිතා වා බන්ධවා වා අන්තකෙන මච්චුනා අධිපන්තස්ස අභිභූතස්ස මරණතො තාණාය න හොන්ති. කස්මා? නත්ථී ඤාතීසු තාණකාති. න භි ඤාතීනං වසෙන මරණතො ආරක්ඛා අත්ථී, තස්මා පටාචාරෙ “උභො පුත්තා කාලඬකතා”තිආදිනා (අප. ථෙරී 1.498) මා නිරත්ථකං පරිදෙවි, ධම්මංයෙව පන යාථාවතො පස්සාති අධිප්පායො. සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතාති යථානුලොමං පවත්තිතාය සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය පරියොසානෙ සහස්සනායපට්මණ්ඩිතෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. කථං පනායං සතිපට්ඨානමග්ගවසෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසීති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. න භි චතුසච්චකම්මට්ඨානකථාය

විනා සාවකානං අරියමග්ගාධිගමො අත්ථි. “ඉමං ගාථං සුත්ථා”ති පනිදං සොකවිනොදනවසෙන පවත්තිතාය ගාථාය පඨමං සුතත්තා චුත්තං, සාපි හි සච්චදෙසනාය පරිවාරබන්ධා එව අනිච්චතාකථාති කත්වා. ඉතරගාථායං පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි. භාවනාති පඤ්ඤාභාවනා. සා හි ඉධ අධිප්පෙතා. තස්මාති යස්මා රූපාදීනං අනිච්චාදිනො අනුපස්සනාපි සතිපට්ඨානභාවනාව, තස්මා. තෙපිති සන්තතිමහාමත්තපට්ඨාරාපි.

පඤ්චසතෙ වොරෙති සතසතවොරපරිවාරෙ පඤ්චවොරෙ පටිපාටියා පෙසෙසි, තෙ අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ථෙරං පරියෙසන්තා අනුක්කමෙන ථෙරස්ස සමීපෙ සමාගච්ඡංසු. තෙනාහ “තෙ ගත්ත්වා ථෙරං පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු”ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වාති ඌරුට්ඨිහෙදපච්චයං දුක්ඛවෙදනං අමනසිකාරෙන විනොදෙත්වා. පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජි විජ්ජිමාරලෙසස්සපි අසම්භවතො. තෙනාහ “පරිසුද්ධං සිලං නිස්සායා”ති. ථෙරස්ස හි සිලං පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධං සිලං නිස්සාය උළාරං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජමානං ඌරුට්ඨිහෙදපනිතං දුක්ඛවෙදනං වික්ඛම්භෙසි. තියාමරත්තින්ති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං, තෙනස්ස විපස්සනායං අප්පමාදං, පටිපත්තිඋස්සුක්කාපනාඤ්ච දස්සෙති. පාදානීති පාදෙ. සංයමෙස්සාමිති සඤ්ඤාපෙස්සාමි, සඤ්ඤත්තිං කරස්සාමිති අත්ථො. අට්ටියාමිති ජිගුච්ඡාමි. හරායාමිති ලජ්ජාමි. විපස්සිසන්ති සම්පස්සිං.

පවලායන්තානන්ති පවලායිකානං නිද්දං උපගතානං. අගතින්ති අගොවරං. වතසම්පන්නොති ධුතගුණසම්පන්නො. පමාදන්ති පවලායනං සන්ධායාහ. ඔරුද්ධමානසොති උපරුද්ධඅධිවිත්තො. පඤ්ඡරස්මිත්ති සරිරෙ. සරිරඤ්චි න්භාරුසම්බන්ධඅට්ඨිසඬ්ඝාටතාය ඉධ “පඤ්ඡර”න්ති චුත්තං.

පිතවණ්ණාය පන පටාකාය කායං පරිහරණතො, මල්ලයුද්ධවිත්තකතාය ව “පිතමල්ලො”ති පඤ්ඤාතො පබ්බජිත්වා පිතමල්ලත්ථෙරො නාම ජාතො. තිසු රජ්ජෙසුති පණ්ඩුවොළගොළරජ්ජෙසු. “සබ්බමල්ලා සිහළදිපෙ සක්කාරසම්මානං ලභන්ති”ති තම්බපණ්ණදීපං ආගම්ම. තංයෙව අඬ්ඤාසං කත්වාති “රූපාදයො ‘මමා’ති න ගභෙතබ්බා”ති නතුම්භාකවග්ගෙන පකාසිතමත්ථං අත්තතො විත්තමත්තහත්ථිනො අඬ්ඤාසං කත්වා. පාදෙසු අවහන්තෙසුති අතිවෙලං වඬ්කමනෙන අක්කමිතුං අසමත්ථෙසු. ජණ්ණුකෙහි වඬ්කමති “නිසිත්තෙන නිද්දාය අවසරො හොති”ති. බ්‍යාකරිත්වාති අත්තතො වීරියාරම්භස්ස සඵලතාපවෙදනමුඛෙන සබ්බමවාරිතං තත්ථ උස්සාහං ජනෙත්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා. භාසිතන්ති වචනං, කස්ස පන තන්ති ආහ “බුද්ධසෙට්ඨස්ස සබ්බලොකග්ගවාදිනො”ති. “න තුම්භාක”න්තිආදි තස්ස පවත්තිආකාරදස්සනං. තයිදං මෙ සඬ්ඛාරානං අච්චන්තවුපසමකාරණන්ති දස්සෙත්තො “අනිච්චා වතා”ති ගාථමාහරි, තෙන ඉදානාහං සඬ්ඛාරානං බණ්ණෙ බණ්ණෙ හඬගසඬ්ඛාතස්ස රොගස්ස අභාවෙන අරොගො පරිනිබ්බුතොති දස්සෙති.

අස්සාති සක්කස්ස. උපපත්තිති දෙවුපපත්ති. පුන පාකතිකාව අහොසි සක්කභාවෙනෙව උපපන්නත්තා.

සුබ්බමාති එවංනාමො. අච්ඡරානං නිරයුපපත්තිං දිස්වා තතො පහුති සතතං පවත්තමානං අත්තතො විත්තුත්තාසං සන්ධායාහ “නිච්චං උත්තස්සමිදං විත්ත”න්තිආදි. තත්ථ උත්තස්සන්ති සන්තස්සං හීතං. උබ්බිග්ගන්ති සංවිග්ගං. උත්තස්සන්ති වා සංවිග්ගං. උබ්බිග්ගන්ති භයවසෙන සහ නිස්සයෙන සඤ්චලිතං. අනුප්පන්නෙසුති අනාගතෙසු. කිච්චෙසුති තෙසු තෙසු ඉතිකත්තබ්බෙසු. “කිච්චෙසු”ති වා පායො, දුක්ඛෙසුති අත්ථො, නිමිත්තත්ථෙ වෙතං භූමිමං, භාවිදුක්ඛනිමිත්තන්ති අත්ථො. උප්පතිතෙසුති උප්පන්නෙසු කිච්චෙසුති යොජනා. තදා අත්තතො පරිවාරස්ස උප්පන්නං දුක්ඛං සන්ධාය වදති.

බොජ්ඣාති බොධිතො, අරියමග්ගතොති අත්ථො. “අඤ්ඤත්තා”ති ව පදං අපෙක්ඛිත්වා නිස්සක්කවචනං, බොධිං ය්‍යෙත්වාති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. තපසාති තපොකම්මතො, තෙන මග්ගාධිගමස්ස උපායභූතං සල්ලෙඛපටිපදං දස්සෙති. ඉන්ද්‍රියසංවරාති මනවිජ්ජිතං ඉන්ද්‍රියානං සංවරණතො, එතෙන සතිසංවරසිසෙන සබ්බමිපි සංවරසිලං, ලක්ඛණභාරනයෙන වා සබ්බමිපි වතුපාරිසුද්ධිසිලං දස්සෙති. සබ්බනිස්සග්ගාති සබ්බස්සපි නිස්සප්පනතො සබ්බකිලෙසප්පහානතො. කිලෙසෙසු හි නිස්සට්ඨෙසු කම්මවට්ටං, විපාකවට්ටඤ්ච නිස්සට්ඨමෙව හොතිති. සොත්ථිත්ති බෙමං අනුපද්දවතං.

ඤායති නිවිජ්ජයෙන කමති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පටිවිජ්ඣයති එතෙනාති ඤායො, අරියමග්ගොති ආහ “ඤායො වුවචති අරියො අට්ඨකිගිකො මග්ගො”ති. තණ්හාවානවිරහිතත්තාති තණ්හාසඬ්ඛාතවානවිචිත්තත්තා. තණ්හා හි බන්ධෙහි බන්ධං, කම්මුතා එලං, සත්තෙහි ව දුක්ඛං විනාති සංසිබ්බතීති “වාන”න්ති වුවචති, තයිදං නත්ථි එත්ථ වානං, න වා එතස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලස්ස වානන්ති නිබ්බානං, අසඬ්ඛාතා ධාතු. පරප්පච්චයෙන විනා පච්චක්ඛකරණං සවිජ්ජිරියාති ආහ “අත්තපච්චක්ඛතායා”ති.

නනු “විසුද්ධියා”ති විත්තවිසුද්ධියා අධිප්පෙතත්තා විසුද්ධිග්ගහණෙනෙවත්ථ සොකසමතික්කමාදයොපි ගහිතා එව හොන්ති, තෙ පුන කස්මා ගහිතාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි චුත්තං. සාසනායුත්තිකොවිදෙති සච්චපට්චිවසමුප්පාදාදිලක්ඛණායං ධම්මනීතියං ඡෙකෙ. තං තමත්ථං ඤාපෙතීති යෙ යෙ බොධිතොයාපුග්ගලා සඬ්ඛෙපවිත්ථාරාදිවසෙන යථා යථා බොධෙතබ්බා, අත්තතො දෙසනාවිලාසෙන භගවා තෙ තෙ තථා තථා

බොධෙන්තො තං තමත්ථං ඤාපෙති. තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්තොති අත්ථාපත්තිං අගණෙන්තො තං තමත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙන්තො. න හි සම්මාසම්බුද්ධො අත්ථාපත්තිඤාපකාදිසාධනීයවචනාති. සංවත්තනීති ජායති, හොතිති අත්ථො. යස්මා අනතික්කන්තසොකපරිදෙවස්ස න කදාවි චිත්තවිසුද්ධි අත්ථි සොකපරිදෙවසමතික්කමනමුඛෙනෙව චිත්තවිසුද්ධියා ඉප්ඤානතො, තස්මා ආහ “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමෙන හොති”ති. යස්මා පන දොමනස්සපච්චයෙහි දුක්ඛධම්මෙහි ඵ්ථිං පුපුප්පනං සොකාදයො අභිභවන්ති, පරිඤ්ඤාතෙසු ව තෙසු තෙ න හොන්ති, තස්මා චුත්තං “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඛිගමෙනා”ති. ඤායස්සාති අග්ගග්ගස්ස, තතියග්ගස්ස ව. තද්ධිගමෙන හි යථාක්කමං දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඛිගමො. සච්ඡිකිරියාහිසමයසහභාවිපි ඉතරාහිසමයො තද්විනාභාවතො සච්ඡිකිරියාහිසමයහෙතුකො විය චුත්තො. ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායාති ඵලඤාණෙන වා පච්චක්ඛකරණං සන්ධාය චුත්තං, “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති සම්පදානවචනඤ්චෙනං දට්ඨබ්බං.

වණ්ණහණනන්ති පසංසාවචනං. තයිදං න ඉධෙව, අථ බො අඤ්ඤත්ථාපි සත්ථු ආචණ්ණං ඵවාති දස්සෙන්තො “යථෙව හී”තිආදිමාහ. තත්ථ ආදිමිහි කල්‍යාණමාදි වා කල්‍යාණං ඵතස්සාති ආදිකල්‍යාණං. සෙසපද්ද්වයෙපි ඵසෙව නයො. අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපාරිසුරිතො, උපනෙතබ්බස්ස අභාවතො ව කෙවලපරිපුණ්ණං. නිරුපක්කිලෙසතො අපනෙතබ්බස්ස ව අභාවතො පරිසුද්ධං. සෙට්ඨවරියභාවතො සාසනබ්‍රහ්මවරියං, මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච වො පකාසෙස්සාමිති. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.147) චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. අරියවංසාති අරියානං බුද්ධාදීනං වංසා පචෙණියො. අග්ගඤ්ඤාති අග්ගාති ජානිතබ්බා සබ්බවංසෙහි සෙට්ඨභාවතො. රත්තඤ්ඤාති විරරත්තාති ජානිතබ්බා. වංසඤ්ඤාති බුද්ධාදීනං වංසාති ජානිතබ්බා. පොරාණාති පුරානතා අනාගතානන්තා. අසඬකිණ්ණාති අච්චකිණ්ණා අනපනිතා. අසඬකිණ්ණපුබ්බාති “කිං ඉමෙහී”ති අරියෙහි න අපනිතපුබ්බා . න සඬකියන්තිහි ඉදානිපි තෙහි න අපනියන්ති. න සඬකියස්සන්තිහි අනාගතෙපි තෙහි න අපනියස්සන්ති. අප්පටිකුට්ඨා...පෙ.... විඤ්ඤාහීති යෙ ලොකෙ විඤ්ඤා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙහි අප්පච්චක්ඛතා අනිත්ථිතා, අගරහිතාති අත්ථො. “විසුද්ධියා”තිආදිහීති විසුද්ධිආදිපනෙහි. පදෙහීති වාකොහි, විසුද්ධිඅත්ථනාදිහෙදහින්තෙහි වා ධම්මකොට්ඨාසෙහි. උපද්ද්වෙති අනත්ථෙ. විසුද්ධිත්ති විසුප්ඤ්ඤානං සංකිලෙසප්පහානං. වාචුග්ගකරණං උග්ගහො. පරියාපුණ්ණං පරිවයො. අත්ථස්ස හදයෙ යපනං ධාරණං. පරිචත්තනං වාචනං.

ගන්ධාරකොති ගන්ධාරදෙසෙ උප්පන්නො. පහොන්තිති සක්කොන්ති. අනියානිකමග්ගාති මිච්ඡාමග්ගා, මිච්ඡත්තනියතානියතමග්ගාපි වා. සුවණ්ණන්ති කුටසුවණ්ණමපි චූච්චති. මණ්ණි කාවමණ්ණපි, මුත්තාති වෙළුණපි, පවාළන්ති පල්ලවොපි චූච්චතිති රත්තප්මබුනදාදිපදෙහි තෙ විසෙසිතා.

න තතො හෙට්ඨාති ඉධාධිප්පෙතකායාදීනං වෙදනාදිසභාවත්තාභාවා, කායවෙදනාවිත්තවිමුත්තස්ස තෙභුමකධම්මස්ස විසුං විපල්ලාසවත්ථන්තරභාවෙන ගහිතත්තා ව හෙට්ඨා ගහණෙසු විපල්ලාසවත්ථුනං අතිට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං, පඤ්චමස්ස පන විපල්ලාසවත්ථුනො අභාවා “න උද්ධ”න්ති ආහ. ආරම්මණවිභාගෙන හෙත්ථ සතිපට්ඨානවිභාගොති. තයො සතිපට්ඨානාති සතිපට්ඨාන-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරදස්සනං, න ඉධ පාළියං චුත්තස්ස සතිපට්ඨාන-සද්දස්ස අත්ථදස්සනන්ති. ආදීසු හි සතිගොවරොති ඵත්ථ ආදි-සද්දෙන “ඵස්සසමුදයා වෙදනානං සමුදයො, නාමරූපසමුදයා චිත්තස්ස සමුදයො, මනසිකාරසමුදයා ධම්මානං සමුදයො”ති (සං. නි. 5.408) “සතිපට්ඨානා”ති චුත්තානං සතිගොවරානං පකාසකෙ සුත්තප්පදෙසෙ සඬගණ්ණාති. ඵච “පට්ඨමිහිදාපාළිය”මපි (පටි. ම. 2.34) අවසෙසපාළිප්පදෙසදස්සනත්ථො ආදි-සද්දො දට්ඨබ්බො. සතියා පට්ඨානන්ති සතියා පතිට්ඨානබ්බට්ඨානං. දානාදීති කරොන්තස්ස රූපාදීති සතියා යානං හොන්තිති තංතිවාරණත්ථමාහ “පධානං යාන”න්ති. ප-සද්දො හි ඉධ “පණ්ණා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. සං. මානිකා 14) විය පධානත්ථදීපකොති අධිප්පායො.

අරියොති අරියං සබ්බසත්තසෙට්ඨං සම්මාසම්බුද්ධමාහ. ඵත්ථාති ඵතස්මිං සළායතනවිභවිගසුත්තෙ.(ම. නි. 3.310) සුත්තකදෙසෙන හි සුත්තං දස්සෙති. තත්ථ හි –

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො...පෙ.... අරහතීති ඉති බො පනෙතං චුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච චුත්තං. ඉධ, භික්ඛවෙ, සත්ථා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති අනුකම්පකො භිතෙසී අනුකම්පං උපාදාය ‘ඉදං වො භිතාය ඉදං වො සුබායා’ති. තස්ස සාවකා න සුස්සුසන්ති. න සොනං ඔදහන්ති, න අඤ්ඤා චිත්තං උපට්ඨපෙන්නි, වොක්කම්ම ව සත්ථු සාසනා වත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙව අනත්තමනො හොති, න ව අනත්තමනං පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ව විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පයමං සතිපට්ඨානං. යදරියො සෙවති...පෙ.... අරහති.

පුන වපරං, භික්ඛවෙ, සත්ථා...පෙ...ඉදං වො සුබායාති . තස්ස ඵකච්චෙ සාවකා න සුස්සුසන්ති...පෙ.... න ව වොක්කම්ම සත්ථු සාසනා වත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙව අනත්තමනො හොති, න ව අනත්තමනං පටිසංවෙදෙති, න ව අත්තමනො හොති, න ව අත්තමනං පටිසංවෙදෙති, අනත්තමනතා ව

අත්තමනා ව තදුහයං අභිනිවජ්ජේත්වා උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුව්වති, භික්ඛවෙ, දුතියං.

පුන වපරං, භික්ඛවෙ...පෙ.... සුඛායාති, තස්ස සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... වත්තන්ති. තත්ත, භික්ඛවෙ, තථාගතො අත්තමනො වෙව හොති, අත්තමනාද්ව පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ව විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුව්වති, භික්ඛවෙ, තතිය”න්ති (ම. නි. 3.311).

එවං පටිසානුනයෙහි අනවස්සුතතා, නිව්වං උපට්ඨිතස්සතිතාය තදුහයවිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තා. බුද්ධානංයෙව හි නිව්වං උපට්ඨිතස්සතිතා හොති ආවේණිකධම්මභාවතො, න පච්චෙකබුද්ධාදීනං. ප-සද්දො ආරම්භං ජොතෙති, ආරම්භො ව පවත්නීති කත්වා ආහ “පවත්තයිතබ්බතොති අත්ථො”ති. සතියා කරුණභූතාය පට්ඨානං පට්ඨපෙතබ්බං සතිපට්ඨානං. අන-සද්දො හි බහුලංවවනෙන කම්මත්ථොපි හොතිති. තථාස්ස කත්තුඅත්ථොපි ලබ්භතිති “පට්ඨානීති පට්ඨාන”න්ති වුත්තං. පට්ඨානීති එත්ථ ප-සද්දො භුසත්ථවිසිට්ඨං පක්ඛන්දනං දීපෙතිති “ඔක්කන්දිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පත්ථරිත්වා පවත්තනීති අත්ථො”ති ආහ. පුන භාවත්ථං සති, සද්දං, පට්ඨානසද්දඤ්ච වණ්ණෙත්තො “අථ වා”තිආදිමාහ, තෙන පුරිමචිකප්පෙ සති, සද්දො, පට්ඨාන-සද්දො ව කත්තුඅත්ථොති විඤ්ඤායති. සරණට්ඨෙතාති විරකතස්ස, විරහාසිතස්ස ව අනුස්සරණට්ඨෙත. ඉදන්ති යං “සතියෙව සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තං, ඉදං. ඉධ ඉමස්මිං සුත්තපදෙසෙ අධිජ්ජෙතං.

යදි එවන්ති. යදි සති එව සතිපට්ඨානං, සති නාම එකො ධම්මො, එවං සන්තෙ කස්මා “සතිපට්ඨානා”ති බහුවචනන්ති ආහ “සතිබහුත්තා”තිආදි. යදි බහුකා තා සතියො, අථ කස්මා “මග්ගො”ති එකවචනන්ති යොජනා. මග්ගට්ඨෙතාති නියානාට්ඨෙත. නියානාට්ඨෙතො හි මග්ගධම්මො, තෙනෙව නියානාට්ඨෙතො එකත්තුපගතො එකත්තතො නිබ්බානං ගච්ඡති, අත්ථිකෙහි ව තදත්ථං මග්ගියතීති ආහ “වුත්තඤ්ඤො”න්ති, අත්තතාව පුබ්බෙ වුත්තං පච්චාහරති. තත්ථ වතස්සොපි චෙතාති කායානුපස්සනාදිවසෙන චතුබ්බිධාපි ව එතා සතියො. අපරභාගෙහි අරියමග්ගක්ඛණේ. කිව්වං සාධයමානාති පුබ්බභාගෙ කායාදීසු සුභසඤ්ඤාදිවිධමනවසෙන විසුං විසුං පවත්තිත්වා මග්ගක්ඛණේ සතියෙව තත්ථ චතුබ්බිධස්සපි විපල්ලාසස්ස සමුව්චෙදවසෙන පභානකිව්වං සාධයමානා ආරම්මණකරණවසෙන නිබ්බානං ගච්ඡති. චතුකිව්වසාධනෙනෙව හෙත්ථ බහුවචනාදිදෙසො. එවඤ්ච සතීති එවං මග්ගට්ඨෙත එකත්තං උපාදාය “මග්ගො”ති එකවචනෙන, ආරම්මණහෙදෙන චතුබ්බිධතං උපාදාය “වත්තාරො”ති ව වත්තබ්බතාය සති චිජ්ජමානත්තා. වචනානුසන්ධිතා “එකායනො අය”න්තිආදිකා දෙසනා සානුසන්ධිකාව, න අනානුසන්ධිකාති අධිජ්ජායො. වුත්තමෙවත්ථං නිදස්සනෙන පටිපාදෙතුං “මාරසෙනප්පමද්දන”න්ති (සං. නි. 5.224) සුත්තපදං ආනෙත්වා “යථා”තිආදිතා නිදස්සනං සංසන්දති. “තස්මා”තිආදි නිගමනං.

විසෙසතො කායො, වෙදනා ව අස්සාදස්ස කාරණන්ති තප්පභානත්ථං තෙසු තණ්හාවත්ථුසු ඔළාරිකසුබ්බමෙසු අසුභද්ධත්ථාදස්සනාති මන්දනික්ඛපඤ්ඤෙහි තණ්හාවරිතෙහි සුකරානීති තාති තෙසං “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තාති. තථා “නිව්වං අත්තා”ති අභිනිවේසවත්ථුතාය දිට්ඨියා විසෙසකාරණෙසු විත්තධම්මෙසු අනිව්චානත්තතාදස්සනාති සරාගාදිවසෙන, සඤ්ඤාඵස්සාදිවසෙන, නිවරණාදිවසෙන ව නානිජ්ජහෙදානිජ්ජහෙදගතෙසු තෙසු තප්පභානත්ථං මන්දනික්ඛපඤ්ඤානං දිට්ඨිවර්තනං සුකරානීති තෙසං තාති “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තාති. එත්ථ ව යථා විත්තධම්මානම්පි තණ්හාය වත්ථුභාවො සම්භවති, තථා කායවෙදනානම්පි දිට්ඨියාති සතිපි තෙසං චතුත්තම්පි තණ්හාදිට්ඨිවත්ථුභාවෙ යො යස්සා සාතිසයපච්චයො, තං දස්සනත්ථං විසෙසග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තික්ඛපඤ්ඤසමථයානිකො ඔළාරිකාරම්මණං පරිග්ගණන්තො තත්ථ අට්ඨත්වා ක්කානං සමාපජ්ජිත්වා උට්ඨාය වෙදනං පරිග්ගණන්ති වුත්තං. “ඔළාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො”ති. විපස්සනායානිකස්ස පන සුබ්බමෙ විත්තෙ, ධම්මෙසු ව විත්තං පක්ඛන්දනීති විත්තධම්මානුපස්සනානං මන්දනික්ඛපඤ්ඤවිපස්සනායානිකානං විසුද්ධිමග්ගතා වුත්තා.

තෙසං තත්ථාති එත්ථ තත්ථ-සද්දස්ස “පභානත්ථ”න්ති එතෙන යොජනා. පරතො තෙසං තත්ථාති එත්ථාපි එසෙව නයො. පඤ්ච කාමගුණා සවිසෙසා කායෙ ලබ්භන්තිති විසෙසෙන කායො කාමොසස්ස වත්ථු, භවෙසු සුබ්බග්ගහණවසෙන භවස්සාදො හොතිති භවොසස්ස වෙදනා වත්ථු, සන්තතිසනග්ගහණවසෙන විසෙසතො විත්තෙ අත්තාහිනිවෙසො හොතිති දිට්ඨොසස්ස විත්තං වත්ථු, ධම්මෙසු විනිබ්භොගස්ස දුක්කරත්තා, ධම්මානං ධම්මමත්තතාය දුජ්ජට්ඨිකත්තා ව සම්මොහො හොතිති අවිජ්ජොසස්ස ධම්මා වත්ථු, තස්මා තෙසු තෙසං පභානත්ථං වත්තාරොව වුත්තා.

එවං කායාදීනං කාමොසාදිවත්ථුභාවකථනෙනෙව කාමයොගකාමාසවාදීනම්පි වත්ථුභාවො දීපිතො හොති ඔසෙහි තෙසං අත්ථතො අනඤ්ඤත්තා. යදග්ගෙන ව කායො කාමොසාදීනං වත්ථු, තදග්ගෙන අභිජ්ඣාකායගන්ථස්ස වත්ථු. “දුක්ඛාය වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙති”ති දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛසඛ්ඛාරදුක්ඛභූතා වෙදනා විසෙසෙන බ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස වත්ථු. විත්තෙ නිව්වග්ගහණවසෙන සස්සතස්ස අත්තතො සීලෙන සුද්ධිති ආදි පරාමසනං හොතිති සීලබ්බතපරාමාසස්ස විත්තං වත්ථු. නාමරූපපරිව්චෙදෙන භූතං භූතතො අපස්සන්තස්ස භවවිභවදිට්ඨිසඛ්ඛාරො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො හොතිති තස්ස ධම්මා වත්ථු. කායස්ස කාමුපාදානවත්ථුතා වුත්තනායාව. යදග්ගෙන හි කායො කාමොසස්ස වත්ථු, තදග්ගෙන කාමුපාදානස්සපි වත්ථු අත්ථතො අභින්නත්තා.

සුබවේදනස්සාදවසෙන පරලොකනිරපෙක්ඛො “නත්ථි දිත්ත” න්තිආදිකං (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.95, 225; 3.91, 116; සං. නි. 3.210; ධ. ස. 1221; විභ. 938) පරාමාසං උප්පාදෙතීති දිට්ඨපාදානස්ස වේදනා වත්ථු . විත්තධම්මානං ඉතරුපාදානවත්ථුතා තතියවතුත්ථගන්ථයොජනායං චුත්තනායා එව. කායවේදනානං ඡන්දොසාගතිවත්ථුතා කාමොසබ්බාපාදකායගන්ථයොජනායං චුත්තනායා එව. සන්තතිස්සනග්ගහණවසෙන සරාගාදිවිත්තෙ සම්මොහො හොතීති මොහාගතියා විත්තං වත්ථු. ධම්මසභාවානවබොධෙ භයං හොතීති භයාගතියා ධම්මා වත්ථු.

ආහාරසමුදයා කායස්ස සමුදයා, එස්සසමුදයා වේදනානං සමුදයො, (සං. නි. 5.408) සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති (ම. නි. 3.126; උදා. 1; විභ. 225) වචනතො කායාදීනං සමුදයභූතා කබලිකාරඑස්සමනොසඤ්චෙනනාවිඤ්ඤාණාහාරා කායාදිපරිජානනෙන පරිඤ්ඤාතා හොන්තීති ආහ “වතුබ්බිධාහාරපරිඤ්ඤත්ථ”න්ති. පකරණනායොති තෙත්තිපකරණවසෙන සුත්තන්තසංවණ්ණනානායො.

සරණවසෙනාති කායාදීනං, කුසලාදිධම්මානඤ්ච උපධාරණවසෙන. සරන්ති ගච්ඡන්ති නිබ්බානං එතායාති සතීති ඉමස්මිං අත්ථෙ එකත්තෙ එකසභාවෙ නිබ්බානෙ සමොසරණං සමාගමො එකත්තසමොසරණං. එතදෙව හි දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං.

එකනිබ්බානපචෙසහෙතුභූතො වා සමානතාය එකො සතිපට්ඨානසභාවො එකත්තං, තත්ථ සමොසරණං එකත්තසමොසරණං, තංසභාගතාව, එකනිබ්බානපචෙසහෙතුභාවං පන දස්සෙතුං “යථා”තිආදිමාහ. එතස්මිං අත්ථෙ සරණෙකත්තසමොසරණාති සහෙව සතිපට්ඨානෙකභාවස්ස කාරණත්තෙන චුත්තානීති දට්ඨබ්බානි, පුරිමස්මිං විසුං. සරණවසෙනාති වා ගමනවසෙනාති අත්ථෙ සති තදෙව ගමනං සමොසරණන්ති, සමොසරණෙ වා සති-සද්දත්ථවසෙන අවුච්චිමානෙ ධාරණතාව සතීති සති-සද්දත්ථන්තරාභාවා පුරිමං සතිභාවස්ස කාරණං, පච්ඡිමං එකභාවස්සාති නිබ්බානසමොසරණෙපි සහිතානෙව තාති සතිපට්ඨානෙකභාවස්ස කාරණාති චුත්තානි හොන්ති.

“චුද්දසවිධෙන, නවවිධෙන, සොළසවිධෙන, පඤ්චවිධෙන”ති ඉදං උපරි පාළියං (දී. නි. 2.374) ආගතානං ආනාපානපබ්බාදීනං වසෙන චුත්තං, තෙසං පන අනන්තරහෙදවසෙන, තදනුගතහෙදවසෙන ව භාවනාය අනෙකවිධතා ලබ්භතියෙව, චතුසු දිසාසු උට්ඨානකහණ්ඨසදිසතා කායානුපස්සනාදිතංතංසතිපට්ඨානභාවනානුභාවස්ස දට්ඨබ්බා.

කථෙතුකම්මානාපුච්ඡා ඉතරාසං පුච්ඡානං ඉධ අසම්භවතො, නිද්දෙසාදිවසෙන දෙසෙතුකම්මානාය ව තථා චුත්තත්තා. “ඉධා”ති චුච්චමානපටිපත්තිසම්පාදකස්ස භික්ඛුතො සන්තිස්සයදස්සනං, සො වස්ස සන්තිස්සයො සාසනතො අඤ්ඤො නත්ථිති චුත්තං “ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ”ති. ධම්ම...පෙ.... ලපනමෙතං තෙසං අත්තතො සම්මුඛාභිමුඛභාවකරණත්ථං, තඤ්ච ධම්මස්ස සක්කච්චසවනත්ථං. “ගොවරෙ භික්ඛවෙ වරථ සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ”තිආදි (දී. නි. 3.80; සං. නි. 5.372) වචනතො භික්ඛුගොවරා එතෙ ධම්මා, යදිදං කායානුපස්සනාදයො. තත්ථ යස්මා කායානුපස්සනාදිපටිපත්තියා භික්ඛු හොති, තස්මා “කායානුපස්සි විහරති”තිආදිනා භික්ඛුං දස්සෙති භික්ඛුමිහි තංනියමතොති ආහ “පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතො”ති. සත්ථුචරියානුවිධායකත්තා, සකලසාසනසම්පටිග්ගාහකත්තා ව සබ්බජ්ජකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවො. තස්මිං ගහිතෙති භික්ඛුමිහි ගහිතෙ. භික්ඛුපරිසාය ජෙට්ඨභාවතො රාජගමනඤායෙන ඉතරා පරිසාපි අත්ථතො ගහිතාව හොන්තීති ආහ “සෙසා”තිආදි. එවං පඨමං කාරණං විහජිත්වා ඉතරමපි විහජිතුං “යො ව ඉම”න්තිආදි චුත්තං.

සමං වරෙය්‍යාති කායාදි විසමවරියං පභාය කායාදිති සමං වරෙය්‍යා. රාගාදිචූපසමෙන සන්තො, ඉන්ද්‍රියදමෙන දන්තො, චතුග්ගතියාමෙන නියතො, සෙට්ඨවරිතාය බ්‍රහ්මචාරී, සබ්බත්ථ කායදණ්ඩාදිඔරොපනෙන නිධාය දණ්ඩං. අරියභාවෙ ධීතො සො එවරූපො බාහිතපාපසමිතපාපහින්තකිලෙසතාහි “බ්‍රාහ්මණො, සමණො, භික්ඛු”ති ව වේදිතබ්බො.

“අයඤ්චෙව කායො, බහිද්ධා ව නාමරූප”න්තිආදීසු බන්ධපඤ්චකං, තථා “සුබඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙති”තිආදීසු (ම. නි. 1.271, 287; පාරා. 11), “යා තස්මිං සමයෙ කායස්ස පස්සද්ධි පටිප්පස්සද්ධි”තිආදීසු ව වේදනාදයො වෙතසිකා බන්ධා කායොති චුච්චන්තීති තතො විසෙසනත්ථං “කායෙති රූපකායෙ”ති ආහ. කෙසාදීනඤ්ච ධම්මානන්ති කෙසාදිසඤ්ඤිතානං භූතූපාදාධම්මානං. එවං “වයට්ඨො සරිරට්ඨො කායට්ඨො”ති සද්දනායෙන කාය-සද්දං දස්සෙත්වා ඉදානි නිරුත්තිනායෙනපි තං දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. ආයන්තීති උප්පජ්ජන්ති.

අසම්මිස්සතොති වේදනාදයොපි එත්ථ සිතා, එත්ථ පටිබ්ද්ධාති කායෙ වේදනාදිඅනුපස්සනාපසඬ්ගෙපි ආපන්තෙ තතො අසම්මිස්සතොති අත්ථො. සමුහවිසයතාය වස්ස කාය-සද්දස්ස, සමුදායුපාදානතාය ව අසුභාකාරස්ස “කායෙ”ති එකවචනං, තථා ආරම්මණාදිවිභාගෙන අනෙකහෙදභින්තමපි විත්තං විත්තභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා “විත්තෙ”ති එකවචනං, වේදනා පන සුබාදිහෙදභින්තා විසුං විසුං අනුපස්සිතබ්බාති දස්සෙන්නෙන “වේදනාසු”ති බහුවචනෙන චුත්තා, තථෙව ව නිද්දෙසො පවත්තිතො, ධම්මා ව පරොපණ්ණාසහෙදා, අනුපස්සිතබ්බාකාරෙන ව අනෙකහෙදා එවාති තෙපි බහුවචනවසෙනෙව චුත්තා.

අවයවීගාහසමඤ්ඤාතිධාවනසාරාදානාහිනිවෙසනිසෙධනත්ථං කායං අඛිගපච්චධිගෙහි, තානි ව කෙසාදිහි, කෙසාදිකෙ ව භුතුපාදායරුපෙහි විනිබ්බුද්ධත්තො “තථා න කායො”තිආදිමාහ. පාසාදාදිනගරාවයවසමුග්ගෙ අවයවීවාදිනොපි අවයවීගාහං න කරොන්ති, “නගරං නාම කොචි අත්ථො අත්ථී”ති පන කෙසඤ්චි සමඤ්ඤාතිධාවනං සියාති ඉත්ථිපුරිසාදිසමඤ්ඤාතිධාවනෙ නගරනිදස්සනං වුත්තං. අඛිගපච්චධිගසමුග්ගො, කෙසලොමාදිසමුග්ගො, භුතුපාදායසමුග්ගො ව යථාචුත්තසමුග්ගො, තබ්බිනිමුත්තො කායොපි නාම කොචි නත්ථී, පගෙව ඉත්ථිආදයොති ආහ “කායො වා ඉත්ථී වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොචි ධම්මො දිස්සති”ති. “කොචි ධම්මො”ති ඉමිනා සත්තජීවාදිං පටික්ඛිපති, අවයවී පන කායපටික්ඛෙපෙනෙව පටික්ඛිත්තොති. යදි ඵලං කථං කායාදිසමඤ්ඤාතිධාවනානිති ආහ “යථාචුත්තධම්මං...පෙ.... කරොන්ති”ති. තථා තථාති කායාදිආකාරෙන.

යං පස්සතිති යං ඉත්ථී, පුරිසං වා පස්සති. නනු චක්ඛුනා ඉත්ථිපුරිසදස්සනං නත්ථීති? සච්චමෙනං, “ඉත්ථී පස්සාමි, පුරිසං පස්සාමි”ති පන පවත්තසඤ්ඤාය වසෙන “යං පස්සති”ති වුත්තං මිච්ඡාදස්සනෙන වා දිට්ඨියා යං පස්සති, න තං දිට්ඨං තං රුපායනනං න හොතිති අත්ථො විපරිතග්ගාහවසෙන මිච්ඡාපරිකප්පිතරුපත්තා. අථ වා තං කෙසාදිභුතුපාදායසමුග්ගසඛිබ්බානං දිට්ඨං න හොති, අචක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙය්ත්තා දිට්ඨං වා තං න හොති. යං දිට්ඨං, තං න පස්සතිති යං රුපායනනං කෙසාදිභුතුපාදායසමුග්ගසඛිබ්බානං දිට්ඨං, තං පඤ්ඤාවක්ඛුනා භුතතො න පස්සතිති අත්ථො. අපස්සං බජ්ඣතෙති ඉමං අත්තභාවං යථාභුතං පඤ්ඤාවක්ඛුනා අපස්සන්තො “ඵතං මම, ඵසො භමස්මි, ඵසො මෙ අත්තා”ති කිලෙසබන්ධනෙන බජ්ඣති.

න අඤ්ඤධම්මානුපස්සීති න අඤ්ඤසභාවානුපස්සී, අසුභාදිතො අඤ්ඤාකාරානුපස්සී න හොතිති අත්ථො. “කිං වුත්තං හොති”තිආදිනා තං ඵවත්ථං පාකටං කරොති. පටචිකායන්ති කෙසාදිකොට්ඨාසං පට්ඨිං ධම්මසමුග්ගත්තා “කායො”ති වදති, ලක්ඛණපට්ඨිමෙව වා අනෙකප්පභෙදං සකලසරිරගතං, පුබ්බාපරියභාවෙන ව පවත්තමානං සමුග්ගවසෙන ගහෙන්වා “කායො”ති වදති. “ආපොකාය”න්තිආදිසුපි ඵසෙව නයො.

ඵලං ගහෙනබ්බස්සාති “අහං මම”න්ති ඵලං අත්තත්තනියභාවෙන අන්ධබාලෙහි ගහෙනබ්බස්ස.

ඉදානි සත්තන්තං අනුපස්සනාකාරානම්පි වසෙන කායානුපස්සනං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අනිච්චතො අනුපස්සතිති චතුසමුට්ඨානිකං කායං “අනිච්ච”න්ති අනුපස්සති, ඵලං පස්සන්තො ඵවඤ්චස්ස අනිච්චාකාරම්පි “අනුපස්සති”ති වුච්චති. තථාභුතස්ස චස්ස නිච්චග්ගාහස්ස ලෙසොපි න හොතිති වුත්තං “නො නිච්චතො”ති. තථා හෙස “නිච්චසඤ්ඤං පජහති”ති (පටි. ම. 3.35) වුත්තො. ඵත්ථ ව “අනිච්චතො ඵව අනුපස්සති”ති ඵව-කාරො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති තෙන නිච්චත්තමත්ථං දස්සෙතුං “නො නිච්චතො”ති වුත්තං. න චෙත්ථ දුක්ඛතො අනුපස්සනාදිනිවත්තනං ආසඩ්ඛිතබ්බං පටියොගිනිවත්තනපරත්තා ඵව-කාරස්ස, උපරි දෙසනාරුළුහත්තා ව තාසං. “දුක්ඛතො අනුපස්සති”තිආදිසුපි ඵසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – අනිච්චස්ස දුක්ඛත්තා තමෙව ව කායං දුක්ඛතො අනුපස්සති, දුක්ඛස්ස අනත්තත්තා අනත්තතො අනුපස්සති. යස්මා පන යං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, න තං අභිනන්දිතබ්බං, යඤ්ච න අභිනන්දිතබ්බං, න තත්ථ රඤ්ජිතබ්බං, තස්මා වුත්තං “නිබ්බන්දති, නො නන්දති. විරජ්ජති, නො රජ්ජති”ති. සො ඵලං අරජ්ජන්තො රාගං නිරොධෙති, නො සමුදෙති සමුදයං න කරොතිති අත්ථො. ඵලං පටිපන්නො ව පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. අයඤ්චි අනිච්චාදිඅනුපස්සනා තදඛිගවසෙන සද්ධිං කායං තත්තිස්සයබන්ධාහිසඛිබ්බාරෙහි කිලෙසානං පරිච්චජනතො, සඛිබ්බදොසදස්සනෙන තබ්බිපරිතෙ නිබ්බානෙ තත්තින්තතාය පක්ඛන්දනතො “පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො චෙව පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො වා”ති වුච්චති, තස්මා තාය සමන්තාගතො භික්ඛු වුත්තනයෙන කිලෙසෙ පරිච්චජති, නිබ්බානෙ ව පක්ඛන්දති, තථාභුතො ව නිබ්බත්තනවසෙන කිලෙසෙ න ආදියති, නාපි අදොසදස්සිතාවසෙන සඛිබ්බාරම්මණං, තෙන වුත්තං “පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති”ති. ඉදානිස්ස තාහි අනුපස්සනාහි යෙසං ධම්මානං පහානං හොති, තං දස්සෙතුං “අනිච්චතො අනුපස්සන්තො නිච්චසඤ්ඤං පජහති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ නිච්චසඤ්ඤන්ති “සඛිබ්බාරා නිච්චා”ති ඵලං පවත්තං විපරිතසඤ්ඤං. දිට්ඨිවිත්තවිපල්ලාසප්පහානමුඛෙනෙව සඤ්ඤාවිපල්ලාසප්පහානන්ති සඤ්ඤාග්ගහණං, සඤ්ඤාසීයෙන වා තෙසම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. නන්දිත්ති සප්පිතිකතණ්හං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

“විහරති”ති ඉමිනා කායානුපස්සනාසමඛිගිනො ඉරියාපට්ඨිභාරො වුත්තොති ආහ “ඉරියති”ති, ඉරියාපට්ඨං පවත්තෙතිති අත්ථො. ආරම්මණකරණවසෙන අභිබ්බාපනතො “නිසු භවෙසු”ති වුත්තං, උප්පජ්ජනවසෙන පන කිලෙසා පරිත්තභුමකා ඵවාති. යදිපි කිලෙසානං පහානං ආතාපනන්ති තං සම්මාදිට්ඨිආදිනම්පි අත්ථෙව, ආතප්ප-සද්දො විය පන ආතාපසද්දො වීරියෙයෙව නිරුළුහොති වුත්තං “වීරියස්සෙතං නාම”න්ති. අථ වා පටිපක්ඛප්පහානෙ සම්පයුත්තධම්මානං අබ්භුස්සහනවසෙන පවත්තමානස්ස වීරියස්ස සාතිසයං තදාතාපනන්ති වීරියමෙව තථා වුච්චති, න අඤ්ඤෙ ධම්මා. ආතාපිති වායමිකාරො පසංසාය, අතිසයස්ස වා දිපකොති ආතාපිගහණෙන සම්මප්පධානසමඛිගිතං දස්සෙති. සම්මා, සමන්තතො, සාමඤ්ච පජානන්තො සම්පජානො, අසම්මිස්සතො වචන්ථානෙ අඤ්ඤධම්මානුපස්සිතාභාවෙන සම්මා අවිපරිතං, සබ්බාකාරපජානනෙන සමන්තතො, උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන පවත්තියා සාමං පජානන්තොති අත්ථො . යදි පඤ්ඤාය අනුපස්සති, කථං සතිපට්ඨානතාති ආහ “න හී”තිආදි. සබ්බත්ථිකන්ති සබ්බත්ථ භවං සබ්බත්ථ ලීනෙ, උද්ධතෙ ව විත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බත්තා. සබ්බෙ වා ලීනෙ, උද්ධතෙ ව භාවෙතබ්බා බොජ්ඣකිගා අත්ථිකා ඵතායාති සබ්බත්ථිකා. සතියා ලද්ධුපකාරාය ඵව පඤ්ඤාය ඵත්ථ යථාචුත්තෙ කායෙ කම්මට්ඨානිකො භික්ඛු කායානුපස්සී විහරති. අන්තො සඛිබ්බෙපො අන්තොඔලියනො, කොසජ්ජන්ති අත්ථො.

උපායපරිගණනේ එක්ම සිලවිසොධනාදි, ගණනාදි, උග්ගහකොසල්ලාදි ව උපායො, තබ්බපරියායනො අනුපායො වෙදිතබ්බො. යස්මා ව උපට්ඨිතස්සති යථාචුත්තං උපායං න පරිච්ඡති, අනුපායඤ්ච න උපාදියති, තස්මා චුත්තං “මුට්ඨස්සති ...පෙ.... අසමත්ථො භොති”ති. තෙනාති උපායානුපායානං පරිග්ගහපරිච්ඡන්තෙසු, පරිච්චාගාපරිග්ගහෙසු ව අසමත්ථොවෙන. අස්ස යොගිනො.

යස්මා සතියෙවෙන්ට සතිපට්ඨානං චුත්තං, තස්මාස්ස සම්පයුත්තධම්මා විරියාදයො අභිගන්ති ආහ “සම්පයොගභිගඤ්චස්ස දස්සෙත්වා”ති. අභිග-සද්දො වෙන්ට කාරණපරියායො දට්ඨබ්බො. සතිග්ගහණෙනෙව වෙන්ට සමාධිස්සාපි ගහණං දට්ඨබ්බං තස්සා සමාධික්ඛන්ධෙ සභිගහිත්තා. යස්මා වා සතිසීසෙනායං දෙසනා. න හි කෙවලාය සතියා කිලෙසප්පහානං සම්භවති, නිබ්බානාධිගමො වා, නාපි කෙවලා සති පවත්තති, තස්මාස්ස ක්කානදෙසනායං සවිතක්කාදිවචනස්ස විය සම්පයොගභිගදස්සනතාති අභිග-සද්දස්ස අවයවපරියායනා දට්ඨබ්බො. පහානභිගන්ති “විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදියු (දී. නි. 1.226; ම. නි. 1.271, 287, 297; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123; පාරා. 11) විය පහාතබ්බභිගං දස්සෙතුං. යස්මා එත්ට ලොකියමග්ගො අධිප්පෙනො, න ලොකුත්තරමග්ගො, තස්මා පුබ්බභාගියමෙව චිත්තයං දස්සෙත්තො “තදභිගචිත්තයෙන වා වික්ඛම්භනචිත්තයෙන වා”ති ආහ. තෙසං ධම්මානන්ති වෙදනාදිධම්මානං. තෙසඤ්චි තත්ට අනධිප්පෙනත්තා “අත්ථුද්ධාරනසෙනෙතං චුත්ත”න්ති චුත්තං. තත්ථාති විභභිගෙ. එත්ථාති “ලොකෙ”ති එතස්මිං පදෙ.

අවිසෙසෙන ද්විතිපි නිවරණප්පහානං චුත්තන්ති කත්වා පුන එකෙකෙන චුත්තං පහානවිසෙසං දස්සෙතුං “විසෙසෙනා”ති ආහ. අට්ඨ වා “විනෙයා නිවරණාති”ති අවත්වා අභිජ්ඣාදොමනස්සචිත්තයවචනස්ස පයොජනං දස්සෙත්තො “විසෙසෙනා”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාභාවනාය හි උජුච්චවනිකානං අනුරොධවිරොධාදිනං පහානදස්සනං එතස්ස පයොජනන්ති. කායසම්පත්තිමූලකස්සාති රූපබලයොබ්බනාරොග්ගාදිසර්වසම්පදානිමිත්තස්ස. චුත්තවිපරියායනො කායවිපත්තිමූලකො විරොධො වෙදිතබ්බො. කායභාවනායාති කායානුපස්සනාභාවනාය. සා හි ඉධ කායභාවනාති අධිප්පෙනා. සුභසුඛභාවාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන මනුඤ්ඤානිච්චතාදිසභිගහො දට්ඨබ්බො. අසුභාසුඛභාවාදීනන්ති එත්ට පන ආදි-සද්දෙන අමනුඤ්ඤානිච්චතාදීනං. තෙනාති අනුරොධාදිප්පහානවචනෙන. “යොගානුභාවො හි”තිආදි චුත්තස්සෙවත්ටස්ස පාකට්ඨකරණං. යොගානුභාවො හි භාවනානුභාවො. යොගසමත්ථොති යොගමනුසුඤ්ජිතුං සමත්ථො. පුරිමෙන හි “අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො”තිආදිවචනෙන භාවනං අනුයුත්තස්ස ආනිසංසො චුත්තො, දුතියෙන භාවනං අනුයුඤ්ජන්තස්ස පටිපත්ති. න හි අනුරොධවිරොධාදිහි උපද්ද්වස්ස භාවනා ඉජ්ඣති.

අනුපස්සිති එත්ථාති “අනුපස්සි”ති එතස්මිං පදෙ ලබ්භිමානාය අනුපස්සනාය අනුපස්සනාජොතනාය කම්මට්ඨානං චුත්තන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො, අඤ්ඤාටා “අනුපස්සනායා”ති කරණවචනං න යුජ්ජෙයා. අනුපස්සනා එව හි කම්මට්ඨානං, න එත්ට ආරම්මණං අධිප්පෙනං, යුජ්ජති වා. කායපරිහරණං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. කම්මට්ඨානපරිහරණස්ස වෙන්ට අත්ටසිද්ධන්තා “කායපරිහරණ”න්ත්වෙව චුත්තං. කම්මට්ඨානිකස්ස හි කායපරිහරණං යාවදෙව කම්මට්ඨානං පරිහරණත්ටන්ති. කම්මට්ඨානපරිහරණස්ස වා “ආකාපි”තිආදිනා (දී. නි. 2.373) චුච්චමානන්තා “කායපරිහරණ”න්ත්වෙව චුත්තං. කායග්ගහණෙන වා නාමකායස්සාපි ගහණං, න රූපකායස්සෙව, තෙනෙව කම්මට්ඨානපරිහරණමපි සභිගහිතං භොති, එවඤ්ච කත්වා “විහරතීති එත්ට චුත්තචිහාරෙනා”ති එත්ටග්ගහණඤ්ච සමත්ථිතං භොති “කායානුපස්සි විහරතී”ති විහාරස්ස විසෙසෙත්වා චුත්තන්තා. “ආකාපි”තිආදි පන සභිබෙපෙනො චුත්තස්ස කම්මට්ඨානපරිහරණස්ස සහ සාධනෙන විත්ථාරෙන්වා දස්සනං. ආකාපෙනාති ආකාපග්ගහණෙන. “සතිසම්පජඤ්ඤනා”තිආදියුපි එසෙව නයො. සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානන්ති බුද්ධානුස්සති, මෙත්තා, මරණස්සති, අසුභභාවනා ව. ඉදඤ්චි චතුක්කං යොගිනා පරිහරියමානං “සබ්බත්ථකකම්මට්ඨාන”න්ති චුච්චති, සබ්බත්ථ කම්මට්ඨානානුයොගස්සාරක්ඛණන්තා සතිසම්පජඤ්ඤාලෙන අවිච්ඡන්තස්ස පරිහරිතබ්බන්තා සතිසම්පජඤ්ඤාග්ගහණෙන තස්ස චුත්තතා චුත්තා. සතියා වා සමථො චුත්තො තස්සා සමාධික්ඛන්ධෙන සභිගහිත්තා.

විභභිගෙ(විභ. කායානුපස්සනානිද්දෙසෙ) පන අත්ථො චුත්තොති යොජනා. තෙනාති සද්දත්ථං අනාදියිත්වා භාවත්ටස්සෙව විභජනවසෙන පවත්තෙන විභභිගපාදෙන සහ. අට්ඨකථානයොති සද්දත්ටස්සාපි විවරණවසෙන යථාරහං චුත්තො අත්ටසංවණ්ණනානයො. යථා සංසන්දතීති යථා අත්ටතො, අධිප්පායනො ව අවිලොමෙන්තො අඤ්ඤාදත්ථු සංසන්දති සමෙති, එවං වෙදිතබ්බො.

වෙදනාදීනං පුන වචනෙති එත්ට නිස්සයපච්චයභාවවසෙන විත්තධම්මානං වෙදනාසන්තිස්සිත්තා, පඤ්චවොකාරහවෙ අරූපධම්මානං රූපපට්ඨෙද්ධචුත්තිනො ව වෙදනාය කායාදිඅනුපස්සනාප්පසභිගෙපි ආපන්නෙ තනො අසම්මිස්සතො වචත්ථානං දස්සනත්ටං, සනච්චිතිබ්භොගාදිදස්සනත්ටඤ්ච දුතියං වෙදනාග්ගහණං, තෙන න වෙදනායං කායානුපස්සි, විත්තධම්මානුපස්සි වා, අට්ඨ බො වෙදනානුපස්සි එවාති වෙදනාසභිබාතෙ වත්ථුස්මිං වෙදනානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචත්ථානං දස්සිතං භොති. තථා “යස්මිං සමයෙ සුඛා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ දුක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා, යස්මිං වා පන සමයෙ දුක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ ඉතරා වෙදනා”ති වෙදනාභාවසාමඤ්ඤෙ අවත්වා තං තං වෙදනං විනිබ්භුජ්ජිත්වා දස්සනෙන සනච්චිතිබ්භොගො ධුච්චාවච්චෙකො දස්සිතො භොති, තෙන තාසං බණ්ණත්තාවට්ඨානදස්සනෙන අනිච්චතාය, තනො

එව දුක්ඛතාය, අනත්තතාය ව දස්සනං විභාවිතං හොති. සනවිනිබ්බොගාදීනි ආදි-සද්දෙන අයමපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ඨි වෙදනායං වෙදනානුපස්සි එව, න අඤ්ඤාධම්මානුපස්සි. කිං චුත්තං හොති – යථා නාම බාලො අමණිසභාවෙපි උදකපුබ්බුළුකෙ මණිආකාරානුපස්සි හොති, න එවං අයං ධීතිරමණියෙපි වෙදයිතෙ, පගෙව ඉතරස්මිං මනුඤ්ඤාකාරානුපස්සි, අථ බො ඛණපභච්ඡුරතාය, අවසවත්තීතාය කිලෙසාසුච්ඡරණතාය ව අනිච්චඅනත්තඅසුභාකාරානුපස්සි, විපරිණාමදුක්ඛතාය, සඛිබාරදුක්ඛතාය ව විසෙසනො දුක්ඛානුපස්සි යෙවාති. එවං චිත්ත ධම්මෙසුපි යථාරහං පුනවවනෙ පයොජනං වත්තබ්බං. ලොකියා එව සම්මසනවාරස්ස අධිප්පෙනත්තා. “කෙවලං පනිධා”තිආදිනා “ඉධ එත්තකං වෙදිතබ්බ”න්ති වෙදිතබ්බපරිච්ඡේදං දස්සෙති. “එස නයො”ති ඉමිනා යථා චිත්තං, ධම්මා ව අනුපස්සිතබ්බො, තථා තානි අනුපස්සන්තො චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිති වෙදිතබ්බොති ඉමමත්ථං අනිදිසති. දුක්ඛතොති දුක්ඛසභාවතො, දුක්ඛන්ති අනුපස්සිතබ්බොති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

යො සුඛං දුක්ඛතො අද්දාති යො භික්ඛු සුඛං වෙදනං විපරිණාමදුක්ඛතාය “දුක්ඛා”ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා අද්දක්ඛි. දුක්ඛං අද්දක්ඛි සල්ලතොති දුක්ඛං වෙදනං පිළාජනනතො, අන්තොතුදනතො, දුන්නිභරණතො ව සල්ලතො අද්දක්ඛි පස්සි. අදුක්ඛමසුඛන්ති උපෙක්ඛාවෙදනං. සන්තන්ති සුඛදුක්ඛානි විය අනොළාරිකතාය, පච්චයවසෙන චූපසන්තසභාවතාය ව සන්තං. අනිච්චතොති හුත්වාඅභාවතො, උදයවයවන්තතො, තාවකාලිකතො, නිච්චපටිපක්ඛතො ව “අනිච්ච”න්ති යො අද්දක්ඛි. ස වෙ සම්මද්දෙසො භික්ඛු එකංසෙන, පරිබ්බත්තං වා වෙදනාය සම්මාපස්සනකොති අත්ථො.

දුක්ඛානිපිති සඛිබාරදුක්ඛතාය දුක්ඛා ඉතිපි. තං දුක්ඛස්මිත්ති සබ්බං තං වෙදයිතං දුක්ඛස්මිං අන්තොගධං පරියාපන්තං වදාමි සඛිබාරදුක්ඛතානිවත්තනතො. සුඛදුක්ඛතොපි වානි සුඛාදිනං ධීතිවිපරිණාමඤ්ඤාණසුඛතාය, විපරිණාමධීතිඅඤ්ඤාණදුක්ඛතාය ව චුත්තත්තා තිස්සොපි ව සුඛතො, තිස්සොපි ව දුක්ඛතො අනුපස්සිතබ්බොති අත්ථො. සත්ත අනුපස්සනා භෙට්ඨා පකාසිතා එව. සෙසන්ති යථාචුත්තං සුඛාදිවිභාගතො සෙසං සාමිසනිරාමිසාදිභෙදං වෙදනානුපස්සනායං වත්තබ්බං.

ආරම්මණ...පෙ.... භෙදානන්ති රූපාදිආරම්මණනානත්තස්ස නිලාදිතබ්බෙදස්ස, ඡන්දාදිඅධිපතිනානත්තස්ස භීනාදිතබ්බෙදස්ස, ඤාණඤ්ඤානාදිසහජානනානත්තස්ස සසඛිබාරිකාසඛිබාරිකසචිත්තකාදිතබ්බෙදස්ස, කාමාවචරාදිභූමිනානත්තස්ස උක්කට්ඨමජ්ඣිමාදිතබ්බෙදස්ස, කුසලාදිකම්මනානත්තස්ස දෙවගතිසංවත්තනියතාදිතබ්බෙදස්ස, කණ්ණසුක්කච්චාකනානත්තස්ස දිට්ඨධම්මවෙදනීයතාදිතබ්බෙදස්ස, පරිත්තභූමකාදිකිරියානානත්තස්ස තිභෙතුකාදිතබ්බෙදස්ස වසෙන අනුපස්සිතබ්බන්ති යොජනා. ආදි-සද්දෙන සවත්ථුකාවත්ථුකාදිනානත්තස්ස පුග්ගලත්තයසාධාරණාදිතබ්බෙදස්ස ව සභිගහො දට්ඨබ්බො. සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානන්ති ඵ්වසනාදිනං-ලක්ඛණානඤ්ඤවෙව අනිච්චතාදිසාමඤ්ඤලක්ඛණානඤ්ඤව වසෙනාති යොජනා. සුඤ්ඤතධම්මස්සාති අනත්තතාසඛිබාතසුඤ්ඤතාසභාවස්ස. යං විභාවෙතුං අභිධම්මෙ “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා හොන්ති, ඛන්ධා හොන්ති”තිආදිනා (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤතාවාරදෙසනා පවත්තා, තං පභීනමෙව පුබ්බෙ පභීනත්තා, තස්මා තස්ස තස්ස පුන පහානං න වත්තබ්බං. න භි කිලෙසා පභීයමානා ආරම්මණවිභාගෙන පභීයන්ති අනාගතානංයෙව උප්පජ්ජනාරහානං පහාතබ්බත්තා, තස්මා අභිජ්ඣාදිනං එකත්ථ පහානං වත්වා ඉතරත්ථ න වත්තබ්බං එවානි ඉමමත්ථං දස්සෙති “කාමඤ්ඤවත්ථා”තිආදිනා. අථ වා මග්ගචිත්තක්ඛණෙ එකත්ථ පභීනං සබ්බත්ථ පභීනමෙව හොන්ති විසුං විසුං පහානං න වත්තබ්බං. මග්ගෙන භි පභීනාති වත්තබ්බතං අරහන්ති. තත්ථ පුරිමාය වොදනාය නානාපුග්ගලපරිභාරො, න භි එකස්ස පභීනං තතො අඤ්ඤස්ස පභීනං නාම හොති. පච්ඡිමාය නානාචිත්තක්ඛණකපරිභාරො. නානාචිත්තක්ඛණෙති භි ලොකියමග්ගචිත්තක්ඛණෙති අධිප්පායො. පුබ්බභාගමග්ගො භි ඉධාධිප්පෙනො. ලොකියභාවනාය ව කායෙ පභීනං න වෙදනාදීසු වික්ඛම්භිතං හොති. යදිපි තප්පවත්තෙයා, පටිපක්ඛභාවනාය සුප්පභීනත්තා තත්ථ සා “අභිජ්ඣාදොමනස්සස්ස අප්පවත්ති”ති න වත්තබ්බො, තස්මා පුනපි තප්පහානං වත්තබ්බමෙව. එකත්ථ පභීනං සෙසෙසුපි පභීනං හොතිති ලොකුත්තරසතිපට්ඨානභාවනං, ලොකියභාවනාය වා සබ්බත්ථ අප්පවත්තිමත්තං සන්ධාය චුත්තං. “පඤ්චපි ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො”ති (විභ. 362, 364, 366) භි විභච්ඡෙවතුසුපි යානෙසු චුත්තන්ති.

උද්දෙසවාරවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා.

කායානුපස්සනා

ආනාපානපබ්බවණ්ණනා

374. ආරම්මණවසෙනාති අනුපස්සිතබ්බකායාදිආරම්මණවසෙන. චතුර්ධා භිත්තින්වානි උද්දෙසවසෙන චතුර්ධා භිත්තින්වා. තතො චතුර්ධාසතිපට්ඨානතො එකෙකං සතිපට්ඨානං ගභෙත්වා කායං විභජන්තොති පාඨසෙසො.

කථඤ්චාති එත්ථ කථන්ති පකාරපුච්ඡා, තෙන නිද්දිසියමානෙ කායානුපස්සනාපකාරෙ පුච්ඡති. ව-සද්දො බාතිරෙකො, තෙන උද්දෙසවාරෙන අපාකට්ටං නිද්දෙසවාරෙන විභාවියමානං විසෙසං ජොතෙති. බාහිරකෙසුපි ඉතො එකදෙසස්ස සම්භවතො සබ්බප්පකාරග්ගභණං කතං “සබ්බප්පකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකස්සා”ති, තෙන යෙ

ඉමෙ ආනාපානපඛිබාදිවසෙන ආගතා වුද්දසප්පකාරා, තදන්තොගධා ව අප්ඤ්ඤාදිඅනුපස්සනාප්පකාරා, තථා කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153) චුත්තා කෙසාදිවණ්ණසංඝායානකසිංහාරම්මණවතුක්කප්පකාරා, ලොකියාදිප්පකාරා ව, තෙ සබ්බෙපි අනවසෙසනො සභිගණ්හාති. ඉමෙ ව පකාරා ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ, න ඉතො ඛෙද්ධාති චුත්තං “සබ්බප්පකාර...පෙ.... පටිසෙධනො වා”ති. තත්ථ තථාභාවපටිසෙධනොති සබ්බප්පකාරකායානුපස්සනාතිබ්බත්තකස්ස පුග්ගලස්ස අඤ්ඤාසාසනස්ස නිස්සයභාවපටිසෙධනො, එතෙන ඉධ භික්ඛවෙති එත්ථ ඉධ-සද්දො අත්තොගධඵවසද්දත්ථොති දස්සෙති. සන්ති හි එකපදානිපි අවධාරණානි යථා “වායුභක්ඛො”ති. තෙනාහ “ඉධෙව භික්ඛවෙ සමණො”තිආදි. පරිපුණ්ණසමණප්පකරණධම්මො හි සො පුග්ගලො, යො සබ්බප්පකාරකායානුපස්සනාතිබ්බත්තකො. පරප්පවාදාති පරෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං නානප්පකාරා වාදා තිත්ථායතනාති.

අරඤ්ඤාදිකස්සෙව භාවනානුරූපසෙනාසනතං දස්සෙතුං “ඉමස්සහි”තිආදි චුත්තං. දුද්දමො දමථං අනුපගතො ගොණො කුටගොණො. දොහනකාලෙ යථා ථනෙහි අනවසෙසනො ඛිරං න පග්ගරති, එවං දොහපට්ඨන්ධිනි කුටධෙතු. රූප-සද්දාදිකෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකඅස්සාදො රූපාරම්මණාදිරසො. පුබ්බෙ ආච්ණ්ණාරම්මණන්ති පබ්බප්පතො පුබ්බෙ, අනාදිමති වා සංසාරෙ පරිචිතාරම්මණං. නිබන්ධෙය්‍යාති බන්ධෙය්‍යා. සතියාති සම්මදෙව කම්මට්ඨානස්ස සල්ලක්ඛණවසෙන පවත්තාය සතියා. ආරම්මණෙති කම්මට්ඨානාරම්මණෙ. දළ්භන්ති ථීරං, යථා සනොකාරිස්ස උපචාරප්පනාහෙදො සමාධි ඉප්ඤ්ඤාති, තථා ථාමගතං කත්වාති අත්ථො.

විසෙසාධිගමදිවයධම්මසුඛවිහාරපදවිධානන්ති සබ්බෙසං බුද්ධානං, එකච්චානං පච්චෙකබුද්ධානං, බුද්ධසාවකානඤ්ච විසෙසාධිගමස්ස අඤ්ඤෙන කම්මට්ඨානෙන අධිගතවිසෙසානං දිවයධම්මසුඛවිහාරස්ස පදවිධානභූතං.

වත්ථුච්ඡාදරියො විය භගවා යොගීනං අනුරූපනිවාසට්ඨානුපදිසනතො. භික්ඛු දීපිසදිසො අරඤ්ඤෙ එකකො විහරිත්වා පටිපක්ඛනිම්මථනවසෙන ඉච්ඡිතත්ථසාධනතො එලමුත්තමන්ති සාමඤ්ඤඵලං සන්ධාය වදති. පරක්කමජවයොග්ගභූමින්ති භාවනුස්සාහජවස්ස යොග්ගකරණභූමිභූතං.

අද්ධානවසෙන පවත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන දීසං වා අස්සසන්තො, ඉත්තරවසෙන පවත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන රස්සං වා අස්සසන්තොති යොජනා. එවං සික්ඛකොති අස්සාසපස්සාසානං දීසරස්සතාපජානනසබ්බකායප්පටිසංවෙදනමුද්ධාරිකොලාරිකපටිපස්සමිහනවසෙන භාවනං සික්ඛකො, තථාභූතො වා හුත්වා තිස්සො සික්ඛා පවත්තයතො. අස්සාසපස්සාසනිම්ත්තෙති අස්සාසපස්සාසසන්තිස්සයෙන උපට්ඨිතපටිභාගනිම්ත්තෙ. අස්සාසපස්සාසෙ පරිග්ගණ්හාති රූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො, යො “අස්සාසපස්සාසකම්මකො”ති චුත්තො. කුමාරකානි පරිග්ගණ්හාති අරූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො. වත්ථු නාම කරජකායො විත්තවෙතසිකානං පවත්තිට්ඨානභාවතො. අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථීති විසුද්ධිදිට්ඨි “තයිදං ධම්මමත්තං, න අහෙතුකං, නාපි ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකං, අථ බො අච්ඡාදිහෙතුකං”න්ති අද්ධාත්තයෙපි කඛ්ඛාවිතරණෙන විනිශ්ණකඛ්ඛො. “යං කිඤ්චි භික්ඛු රූප”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.361; 2.113; 3.86, 89; පටි. ම. 1.54) නයෙන කලාපසම්මසනවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා. උදයවයානුපස්සනාදිවසෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො. අනුක්කමෙන මග්ගපටිපාටියා.

“පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙ”ති ඉදං සම්මසනවාරවසෙනායං පාළි පවත්තාති කත්වා චුත්තං, සමථවසෙන පන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ අප්පනානිම්ත්තුප්පත්ති එව නත්ථී. අට්ඨපෙත්වාති අත්තරන්තරා න යපෙත්වා. අපරාපරං සඤ්චරණකාලොති අප්ඤ්ඤාතඛෙද්ධාධම්මෙසුපි නිරන්තරං වා භාවනාය පවත්තනකාලො කථිතො. එකස්මිං කාලෙ පනිදං උභයං න ලබ්භතීති “අප්ඤ්ඤාතං, ඛෙද්ධා”ති ව චුත්තං ඉදං ධම්මද්වයං සට්ඨං එකස්මිං කාලෙ එකතො ආරම්මණභාවෙන න ලබ්භති, එකප්ඤ්ඤා ආලම්බිතුං න සක්කාති අත්ථො.

සමුදෙති එතස්මාති සමුදයො, සො එව කාරණට්ඨෙන ධම්මොති සමුදයධම්මො. අස්සාසපස්සාසානං උප්පත්තිහෙතු කරජකායාදි, තස්ස අනුපස්සනසිලො සමුදයධම්මානුපස්සී, තං පන සමුදයධම්මං උපමාය දස්සෙත්තො “යථා නාමා”තිආදිභ. තත්ථ භස්සන්ති රුත්තිං. ගග්ගරනාළින්ති උක්කාපනාළිං. තෙති කරජකායාදිකෙ. යථා අස්සාසපස්සාසකායො කරජකායාදිසම්බන්ධි තංනිම්ත්තයාය, එවං කරජකායාදයෙපි අස්සාසපස්සාසකායසම්බන්ධිතො තංනිම්ත්තභාවෙනාති “සමුදයධම්මා කායස්මි”න්ති වත්තබ්බතං ලභන්තිති චුත්තං “සමුදය...පෙ.... චුච්චති”ති. පකතිවාචි වා ධම්ම-සද්දො “ජාතිධම්මාන”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.131; 3.310; පටි. ම. 1.33) වියාති කායස්ස පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනකපකතිකායානුපස්සී වා “සමුදයධම්මානුපස්සී”ති චුත්තො. තෙනාහ “කරජකායඤ්චො”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා කායස්මිත්ති භූමිමච්චනං සුචුත්තරං යුජ්ජති.

වයධම්මානුපස්සීති එත්ථ අහෙතුකත්තෙපි විනාසස්ස යෙසං හෙතුධම්මානං අභාවෙ යං න හොති, තදභාවො තස්ස අභාවස්ස හෙතු විය වොහරියතීති උපචාරතො කරජකායාදිඅභාවො අස්සාසපස්සාසකායස්ස වයකාරණං චුත්තො.

තෙනාහ “යථා හස්තයා” තිආදි . අයං තාවෙන්ථ පයමචිකප්පවසෙන අත්ථචිභාවනා. දුතියචිකප්පවසෙන උපවාරෙන විනයෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අප්ඤ්ඤානිද්ධානුපස්සනා විය භින්නවත්ථුට්ඨසයනාය සමුදයවයධම්මානුපස්සනාපි එකකාලෙ න ලබ්භතිති ආහ “කාලෙන සමුදයං කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො”ති. “අත්ථි කායො”ති එව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති “කායොව අත්ථි”ති වත්ථා අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙන්තො “න සත්තො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො රූපාදිසු සත්තවිසත්තනාය, පරෙසඤ්ච සප්ථාපනට්ඨෙන, සත්වගුණයොගතො වා “සත්තො”ති පරෙහි පරිකප්පිතො, තස්ස සත්තනිකායස්ස පුරණතො ව වචනුපප්ප්ථධම්මතාය ගලනතො ව “පුග්ගලො”ති, වීයති සංහඤ්ඤති එත්ථ ගබ්භොති “ඉත්ථි”ති, පුරි පුරෙ භාගෙ සෙති පවත්තති “පුරිසො”ති, ආභිතො අහං මානො එත්ථාති “අත්තා”ති, අත්තතො සත්තකභාවෙන “අත්තනිය”න්ති, පරො න භොතිති කත්ථා “අහ”න්ති, මම සත්තකත්ති කත්ථා “මමා”ති, වුත්තප්පකාරචිතිමුත්තො අඤ්ඤොති කත්ථා “කොච්චි”ති, තස්ස සත්තකභාවෙන “කස්සච්චි”ති, විකප්පෙනබ්බො කොච්චි නත්ථි, කෙවලං “කායො එව අත්ථි”ති. දසහිපි පදෙහි අත්තත්තනියසුඤ්ඤතමෙව කායස්ස විභාවෙති. එවන්ති “කායොව අත්ථි”තිආදිනා වුත්තප්පකාරෙන.

ඤාණපමාණත්ථායාති කායානුපස්සනාඤාණං පරං පමාණං පාපනත්ථාය. සතිපමාණත්ථායාති කායපරිග්ගාහිකං සතිං පවත්තනසතිං පරං පමාණං පාපනත්ථාය. ඉමස්ස හි වුත්තනයෙන “අත්ථි කායො”ති අපරාපරුප්පත්තිවසෙන පච්චුපට්ඨිතා සති භියොසො මත්තාය තත්ථ ඤාණස්ස, සතියා ව පරිවුහනාය භොති. තෙනාහ “සතිසම්පජ්ඣඤානං වුඬ්ඪත්ථායා”ති. ඉමස්සා භාවනාය තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහානං උජුපටිපක්ඛන්තා වුත්තං “තණ්හා...පෙ... විහරති”ති. තථාභූතො ව ලොකෙ කිඤ්චිපි “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා ගහෙතබ්බං න පස්සති, කුතො ගණ්ඨෙය්‍යාති ආහ “න ව කිඤ්චි”තිආදි. එවමිති එත්ථ පි-සද්දො හෙට්ඨා නිද්දිට්ඨස්ස තාදිසස්ස අත්ථස්ස අභාවතො අවුත්තසමුච්චයත්ථොති දස්සෙන්තො “උපරි අත්ථං උපාදායා”ති ආහ යථා “අත්තමසො තිරච්ඡානගතායපි, අයමිපි පාරාජිකො භොති”ති. (පාරා. 42) එවන්ති පන නිද්දිට්ඨාකාරස්ස පච්චාමසනං නිගමනවසෙන කතන්ති ආහ “ඉමිනා පන...පෙ... දස්සෙති”ති.

පුබ්බභාගසතිපට්ඨානස්ස ඉධ අධිප්පෙතන්තා වුත්තං “සති දුක්ඛසච්ච”න්ති. සා පන සති යස්මිං අත්තභාවෙ, තස්ස සමුට්ඨාපිකා තණ්හා, තස්සාපි සමුට්ඨාපිකා එව නාම භොති තදභාවෙ අභාවතොති ආහ “තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා”ති, යථා “සඬ්ඛාරපච්චයා”ති (ම. නි. 3.126; උදා. 1; විහ. 484). තංවිඤ්ඤාණඛිප්තංසත්තතිසම්භූතො සබ්බොපි ලොකියො විඤ්ඤාණප්පබන්ධො “සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං” ත්වෙව වුච්චති සුත්තන්තනයෙන. අප්පවත්තිති අප්පවත්තිතිමිත්තං, උභින්නං අප්පවත්තියා නිමිත්තභූතොති අත්ථො. න පවත්තති එත්ථාති වා අප්පවත්ති. “දුක්ඛපරිජානනො”තිආදි එකන්තතො වතුකිච්චසාධනවසෙනෙව අරියමග්ගස්ස පවත්තිති දස්සෙතුං වුත්තං. අවුත්තසිද්ධො හි තස්ස භාවනාපට්ඨෙධො. වතුසච්චවසෙනාති වතුසච්චකම්මට්ඨානවසෙන. උස්සක්කිත්ථාති විසුද්ධිපරම්පරාය ආරුහිත්ථා, භාවනං උපරි තෙත්ථාති අත්ථො. නිය්‍යානමුඛන්ති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණුපායො.

ආනාපානපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉරියාපට්ඨපබ්බවණ්ණනා

375. ඉරියාපට්ඨසෙනාති ඉරියනං ඉරියා, කිරියා, ඉධ පන කායිකපයොගො වෙදිතබ්බො. ඉරියානං පථො පවත්තිමග්ගොති ඉරියාපථො, ගමනාදිවසෙන පවත්තා සරීරාවත්ථා. ගච්ඡන්තො වා හි සත්තො කායෙන කාතබ්බකිරියං කරොති යිතො වා නිසින්නො වා නිපන්නො වාති, තෙසං ඉරියාපථානං වසෙන, ඉරියාපට්ඨභාගෙනාති අත්ථො. පුන වපරන්ති පුන ව අපරං, යථාවුත්තආනාපානකම්මට්ඨානතො භියොසාපි අඤ්ඤං කායානුපස්සනාකම්මට්ඨානං කපෙමි, සුභාථාති වා අධිප්පායො . “ගච්ඡන්තො වා”තිආදි ගමනාදිමත්තජානනස්ස, ගමනාදිගතවිසෙසජානනස්ස ව සාධාරණවචනං, තත්ථ ගමනාදිමත්තජානනං න ඉධ නාධිප්පෙනං, ගමනාදිගතවිසෙසජානනං පන අධිප්පෙතන්ති තං විහජිත්ථා දස්සෙතුං “තත්ථ කාම”න්තිආදි වුත්තං. සත්තුපලද්ධිත්ති “සත්තො අත්ථි”ති උපලද්ධිං සත්තග්ගාහං. න පජ්ඣති න පරිච්චජති “අහං ගච්ඡාමි, මම ගමන”න්ති ගාහසබ්භාවතො. තතො එව අත්තසඤ්ඤං “අත්ථි අත්තා කාරකො වෙදකො”ති එවං පවත්තං විපරිතසඤ්ඤං න උග්ගාටෙති නාපනෙති අප්පටිපක්ඛනාවතො, අනනුබුහනතො වා. එවං භූතස්ස වස්ස කුතො කම්මට්ඨානාදිභාවොති ආහ “කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති”ති. “ඉමස්ස පනා”තිආදි සුක්කපක්ඛො, තස්ස වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තමෙව හි අත්ථං විවරිතුං “ඉදඤ්චි”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ කො ගච්ඡති සාධනං, කිරියඤ්ච අවිනිබ්භූත්තං කත්ථා ගමනකිරියාය කත්තුපුච්ඡා, සා කත්තුභාවවිසිට්ඨඅත්තපටික්ඛෙපත්ථා ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිදස්සනතො. කස්ස ගමනන්ති තමෙවත්ථං පරියායන්තරෙන වදති සාධනං, කිරියඤ්ච විනිබ්භූත්තං කත්ථා ගමනකිරියාය අකත්තුසම්බන්ධිභාවවිභාවනතො. පටික්ඛෙපත්ථඤ්ච අත්තොනිතං කත්ථා උභයත්ථං කිං-සද්දො පවත්තො. කිං කාරණාති පන පටික්ඛිත්තකත්තුකාය ගමනකිරියාය අවිපරිතකාරණපුච්ඡා. ඉදඤ්චි ගමනං නාම අත්තා මනසා සංයුජ්ජති, මනො ඉන්ද්‍රියෙහි, ඉන්ද්‍රියාති

අත්තෙහිනි එවමාදි මිච්ඡාකාරණවිනිමුත්තඅනුරූපපව්වයහෙතුකො ධම්මානං පවත්තිආකාරවිසෙසො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

න කොච්ඡි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිනො, තඛ්ඛිනිමුත්තස්ස ව කස්සවි අභාවතො. ඉදානි ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිං දස්සෙතුං “චිත්තකිරියාවායොධාතුච්ඡථාරො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ චිත්තකිරියා ව සා, වායොධාතුයා ච්ඡථාරො චිත්තද්වන්ද්වොති චිත්තකිරියාවායොධාතුච්ඡථාරො, තෙන. එත්ථ ච චිත්තකිරියග්ගහණෙන අනිත්ථියබ්බවායොධාතුච්ඡථාරං නිවත්තෙති, වායොධාතුච්ඡථාරග්ගහණෙන චෙතනාවච්චික්ඛ්ඤත්තිහෙදං චිත්තකිරියං නිවත්තෙති, උභයෙන පන කායච්ඤ්ඤත්තිං විභාවෙති. “ගච්ඡති”ති වත්ථා යථා පවත්තමානෙ කායෙ “ගච්ඡති”ති වොහාරො හොති, තං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. තත්ති ගන්තුකාමතාවසෙන පවත්තවිත්තං. වායං ජනෙතිති වායොධාතුඅධිකං රූපකලාපං උප්පාදෙති, අධිකතා චෙත්ථ සාමත්ථියතො, න පමාණතො. ගමනචිත්තසමුට්ඨිතං සහජාතරූපකායස්ස ඵම්භනසන්ධාරණවලනානං පව්වයභූතෙන ආකාරවිසෙසෙන පවත්තමානං වායොධාතුං සන්ධායාහ “වායො ච්ඤ්ඤත්තිං ජනෙති”ති. අධිප්පායසහභාවි හි විකාරො ච්ඤ්ඤත්ති. යථාචුත්තඅධිකභාවෙනෙව ච වායොගහණං, න වායොධාතුයා එව ජනකභාවතො, අඤ්ඤථා ච්ඤ්ඤත්තියා උපාදායරූපභාවො දුරුපපාදො සියා. පුරතො අභිනිභාරො පුරතොභාගෙන කායස්ස පවත්තනං, යො “අභික්කමො”ති චුච්චති.

“එසෙව නයො”ති අතිදෙසෙන සඬ්ඛෙපතො වත්ථා තමත්ථං විවරිතුං “තත්ථාපි හි”තිආදි චුත්තං. කොට්ඨො පට්ඨායාති හෙට්ඨිමකොට්ඨො පට්ඨාය පාදතලතො පට්ඨාය. උස්සිතභාවොති උඛ්ඛිද්ධභාවො.

එවං පජානතොති එවං චිත්තකිරියාවායොධාතුච්ඡථාරෙනෙව ගමනාදි හොතිති පජානතො. තස්ස එවං පජානනාය නිච්ඡයගමනත්ථං “එවං හොති”ති විචාරණා චුච්චති ලොකෙ යථාභූතං අජානන්තෙහි මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන, ලොකවොහාරවසෙන වා. අත්ථි පනාති අත්තතො එවං විමංසනවසෙන පුච්ඡාවචනං. තත්ථිති නිච්ඡයවසෙන සත්තස්ස පටික්ඛෙපවචනං. “යථා පනා”තිආදි තස්සෙව අත්ථස්ස උපමාය විභාවනං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

නාවා මාලුකවෙගෙනාති යථා අවෙනනා නාවා වාතවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, යථා ච අවෙනතො තෙජනං කණ්ඩො ජියාවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, තථා අවෙනතො කායො වාතාහතො යථාචුත්තවායුනා නිතො දෙසන්තරං යාතිති එවං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. සචෙ පන කොච්ඡි වදෙය්‍ය “යථා නාවාතෙජනානං පෙල්ලකස්ස පුරිසස්ස වසෙන දෙසන්තරගමනං, එවං කායස්සාපි”ති, හොතු, එවං ඉච්ඡිතො වායමත්ථො යථා හි නාවාතෙජනානං සංහතලක්ඛණස්සෙව පුරිසස්ස වසෙන ගමනං, න අසංහතලක්ඛණස්ස, එවං කායස්සාපිති. කා නො හානි, භියොපි ධම්මමත්තතාව පතිට්ඨං ලහති, න පුරිසවාදො. තෙනාහ “යන්තසුත්තවසෙනා”තිආදි.

තත්ථ පසුත්තන්ති හෙට්ඨා චුත්තනයෙන ගමනාදිකිරියාවසෙන පව්වයෙහි පයොජිතං. යාතීති තිට්ඨති. එත්ථාති ඉමස්මිං ලොකෙ. විනා හෙතුපව්වයෙහි ගන්තුකාමතාවිත්තසමුට්ඨානවායොධාතුආදිහෙතුපව්වයෙහි විනා. තිට්ඨෙති තිට්ඨෙය්‍ය. වජෙති වජෙය්‍ය ගච්ඡෙය්‍ය කො නාමාති සම්බන්ධො. පටික්ඛෙපත්ථො චෙත්ථ කිං-සද්දොති හෙතුපව්වයවිරහෙන යානගමනපටික්ඛෙපමුඛෙන සබ්බායපි ධම්මප්පවත්තියා පව්වයාධිනචුත්තිතාවිභාවතෙන අත්තසුඤ්ඤතා විය අනිච්චදුක්ඛතාපි විභාවිතාති දට්ඨබ්බා.

පණ්ණිතොති යථා යථා පව්වයෙහි පකාරෙහි නිහිතො යපිතො. සබ්බසඬ්ඛාහිකවචනන්ති සබ්බෙසම්පි වතුන්තං ඉරියාපථානං එකජ්ඣං සඬ්ඛණ්භනවචනං, පුබ්බෙ විසුං විසුං ඉරියාපථානං චුත්තත්තා ඉදං නෙසං එකජ්ඣං ගහෙත්ථා වචනන්ති අත්ථො. පුරිමනයො වා ඉරියාපථප්පධානො චුත්තොති තත්ථ කායො අප්පධානො අනුනිප්ථාදිති ඉධ කායං පධානං, අපධානඤ්ච ඉරියාපථං අනුනිප්ථාදිං කත්ථා දස්සෙතුං දුතියනයො චුත්තොති එවම්පෙත්ථ ද්විත්තං නයානං විසෙසො වෙදිතබ්බො. ධිතොති පවත්තො.

ඉරියාපථපරිග්ගණ්භනම්පි ඉරියාපථවතො කායස්සෙව පරිග්ගණ්භනං තස්ස අවත්ථාවිසෙසභාවතොති චුත්තං “ඉරියාපථපරිග්ගණ්භනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති”ති. තෙනෙවෙත්ථ රූපක්ඛන්ධවසෙනෙව සමුදයාදයො උද්ධටා. එස නයො සෙසවාරෙසුපි. ආදිතාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යථා “තණ්භාසමුදයා කම්මසමුදයා ආහාරසමුදයා”ති නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සතිති ඉමෙ වත්තාරො ආකාරා සඬ්ඛණ්භන්ති, එවං “අවිජ්ජානිරොධා”ති ආදයොපි පඤ්ච ආකාරා සඬ්ඛණ්භන්ති දට්ඨබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉරියාපථපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වතුසම්පජඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා

376. වතුසම්පජඤ්ඤවසෙනාති සමන්තතො පකාරෙහි, පකට්ඨං වා සවිසෙසං ජානාතීති සම්පජානො, සම්පජානස්ස භාවො සම්පජඤ්ඤං, තථාපවත්තං ඤාණං, හත්ථවිකාරාදිහෙදහින්තත්තා වත්තාරි සම්පජඤ්ඤාති සමාහටාති වතුසම්පජඤ්ඤං, තස්ස වසෙන. “අභික්කන්තෙ”තිආදිති සාමඤ්ඤඵලෙ (දී. නි. අට්ඨ. 1.214; දී. නි. ටී.

1.214 වාක්‍යාබන්ධනවල) වචනිකතාව, න පුන වචනිකතාව, තස්මා තංතංසංවචනිකතාය ලිනත්ථප්පකාසනාපි තත්ථ විභින්නයෙනෙව ගහෙනබ්බා. “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොති” තිආදි වචනතො අභික්කමාදිගතවතුසම්පජ්ඣපරිග්ගණනෙන රූපකායස්සෙවෙත්ථ සමුදයධම්මානුපස්සිනාදි අධිප්පෙතොති ආහ “රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නිභරිතබ්බො” ති. රූපධම්මානංයෙව හි පවත්තිආකාරවිසෙසා අභික්කමාදයොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

වතුසම්පජ්ඣපරිග්ගණනා නිට්ඨිතා.

පටික්කුලමනසිකාරපබ්බවචනිකතා

377. පටික්කුලමනසිකාරවසෙනාති ජිගුච්ඡනියතාය පටික්කුලමෙව පටික්කුලං, යො පටික්කුලසභාවො පටික්කුලාකාරො, තස්ස මනසි කරණවසෙන. අන්තරොනාපි හි භාවවාචිනං සද්දං භාවත්ථො විඤ්ඤායති යථා “පටස්ස සුක්ක” ති. යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.182) චුත්තං, තස්මා තත්ථ, තංසංවචනිකතායඤ්ඤා (විසුද්ධි. ටි. 1.182 ආදයො) චුත්තනයෙන “ඉමමෙව කාය” ති ආදිනමත්ථො වෙදිතබ්බො.

වත්ථාදිහි පසිබ්බකාකාරෙන බන්ධිත්වා කතං ආවාටනං පුතොජි. නානාකාරා එකස්මිං යානෙ සම්මිස්සාති එත්තාවතා නානාවචනිකතං කෙසාදිනඤ්ඤා උපමෙයානා. විභූතකාලොති පඤ්ඤාත්තිං සමතික්කමිත්වා කෙසාදිනං අසුභාකාරස්ස උපට්ඨිතකාලො. ඉති-සද්දස්ස ආකාරත්ථනං දස්සෙත්තො “එව” ති වත්ථා තං ආකාරං සරූපතො දස්සෙත්තො “කෙසාදිපරිග්ගණනෙනා” තිආදිමාහ. කෙසාදිසඤ්ඤානානඤ්ඤා අසුචිභාවානං පරමදුග්ගන්ධපෙගුච්ඡපටික්කුලාකාරස්ස සමුදයතො අනුපස්සනා ඉධ කායානුපස්සනාති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

පටික්කුලමනසිකාරපබ්බවචනිකතා නිට්ඨිතා.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවචනිකතා

378. ධාතුමනසිකාරවසෙනාති පට්ඨිධාතුආදිකා වතස්සො ධාතුයො ආරබ්භ පවත්තභාවනාමනසිකාරවසෙන, වතුධාතුවචත්ථානවසෙනාති අත්ථො. ධාතුමනසිකාරො, ධාතුකම්මට්ඨානං, වතුධාතුවචත්ථානන්ති හි අත්ථතො එකං. ගොසාතකොති ජීවිකත්ථාය ගුත්තං සාතකො. අන්තෙවාසිකොති කම්මකරණවසෙන තස්ස සම්පවාසී තං නිස්සාය ජීවනකො. විනිවිජ්ඣිත්වාති එකස්මිං යානෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤා විනිවිජ්ඣිත්වා. මහාපථානං වෙමජ්ඣධානසඬ්ඛාතෙති වතුත්තං මහාපථානං තාය එව විනිවිජ්ඣිතධානතාය වෙමජ්ඣසඬ්ඛාතෙ. යස්මා තෙ වත්තාරො මහාපථා වතුහි දිසාහි ආගන්ත්වා තත්ථ සමොභිතා විය හොන්ති, තස්මා තං යානං වතුමහාපථං, තස්මිං වතුමහාපථෙ. ධීත-සද්දො “ධීතො වා” තිආදිසු (දි. නි. 1.263; අ. නි. 5.28) යානසඬ්ඛාතඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය, යා-සද්දස්ස වා ගතිනිවත්තිඅත්ථතාය අඤ්ඤාත්ථ යපෙත්වා ගමනං සෙසඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය බොධකො, ඉධ පන යථා තථා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරබොධකො අධිප්පෙතොති ආහ “වතුත්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනච ආකාරෙන ධීතත්තා යථා ධීත” ති. තත්ථ ආකාරෙනාති යානාදිනා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරෙන. යානාදයො හි ඉරියාපථසඬ්ඛාතාය කිරියාය පථො පවත්තිමග්ගොති “ඉරියාපථො” ති චුච්චන්ති චුත්තො වායමත්ථො. යථාධීතන්ති යථාපවත්තං, යථාචුත්තං යානමෙවෙත්ථ පණ්ඩානන්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “යථා ධීතත්තා ව යථාපණ්ණිත” ති. “ධීත” ති වා කායස්ස යානසඬ්ඛාතඉරියාපථසමායොගපරිදිපනං, “පණ්ණිත” ති තදඤ්ඤාඉරියාපථසමායොගපරිදිපනං. “ධීත” ති වා කායසඬ්ඛාතානං රූපධම්මානං තස්මිං තස්මිං බණෙ සකිච්චවසෙන අවට්ඨානපරිදිපනං, පණ්ණිතන්ති පච්චයවසෙන තෙහි තෙහි පච්චයෙහි පකාරතො නිහිතං පණ්ණිතන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්චවෙක්ඛන්ති පති පති අවෙක්ඛති, ඤාණවක්ඛනා විනිබ්භුජ්ජිත්වා විසුං විසුං පස්සති.

ඉදාති චුත්තමෙවත්ථං භාවත්ථවිභාවනවසෙන දස්සෙතුං “යථා ගොසාතකස්සා” තිආදි චුත්තං. තත්ථ පොසෙත්තස්සාති මංසුපවයපරිබ්භනාය කුණ්ඩකහත්තකප්පාසට්ඨිආදිහි සංවඩ්ඪෙන්තස්ස. වධිතං මතන්ති හිංසිතං හුන්වා මතං. මතන්ති ව මතමත්තං. තෙනෙවාහ “තාවදෙවා” ති. ගාවිති සඤ්ඤා න අන්තරධායනීති යාති අඬ්ගපච්චඩානා යථාසන්තිවිට්ඨාති උපාදාය ගාවිසමඤ්ඤා මතමත්තායපි ගාවියා තෙසං තංසන්තිවෙසස්ස අවිනට්ඨන්තා. විලියන්ති හිජ්ජන්ති විභුජ්ජන්ති බීලා, භාගා ව-කාරස්ස බ-කාරං, ඉකාරස්ස ව ඊකාරං කත්වා. බීලසොති බීලං බීලං කත්වා. විභජ්ජිත්වාති අවධිසඬ්ඛාතතො මංසං විවෙචෙන්වා, තතො වා විවෙචිතං මංසං භාගසො කත්වා. තෙනෙවාහ “මංසසඤ්ඤා පවත්තති” ති. පබ්බජිතස්සාපි අපරිග්ගහිතකම්මට්ඨානස්ස. සනවිනිබ්භොගන්ති සන්තතිසමුහකිච්චසනානං විනිබ්භුජ්ජනං විවෙචනං. ධාතුසො පච්චවෙක්ඛන්තොති සනවිනිබ්භොගකරණෙන ධාතුං ධාතුං පට්ඨිආදිධාතුං විසුං විසුං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස. සත්තසඤ්ඤාති අත්තානුදිට්ඨිවසෙන පවත්තා සත්තසඤ්ඤාති වදන්ති, වොහාරවසෙන පවත්තසත්තසඤ්ඤායපි තදා අන්තරධානං යුත්තමෙව යථාවතො සනවිනිබ්භොගස්ස සම්පාදනතො. එවඤ්ඤා සති යථාචුත්තමපම්මත්ථො උපමෙයාත්ථො අඤ්ඤාදත්ථ සංසන්දනි සමෙති. තෙනෙවාහ “ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති” ති. දක්ඛොති ඡෙකො තංතංසමඤ්ඤාය කුසලො “යථාජානෙ සුනස්මිං නඩ්ගුට්ඨබුරවිසාණාදිවත්තෙ අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමුදායෙ අවිහත්තෙ ගාවිසමඤ්ඤා, න විහත්තෙ. විහත්තෙ පන අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමඤ්ඤා” ති ජානනතො. වතුමහාපථො විය වතුඉරියාපථොති ගාවියා

යීතවතුමනාපටො විය කායස්ස පවත්නිමග්ගහුතො වතුබ්බිධො ඉරියාපටො යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.305) විත්ථාරිතා, තස්මා තත්ථ, තංසංවණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. ටී. 1.306) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා

379. සිවථිකාය අපච්ඡිද්ධඋද්ධමානකාදිපටිසංයුත්තානං ඔධිසො පවත්තානං කථානං, තදභිධෙය්‍යානඤ්ච උද්ධමානකාදිඅසුභගානං සිවථිකපබ්බානීති සඬ්භිතිකාරොහි ගහිතසමඤ්ඤා . තෙනාහ “සිවථිකපබ්බෙහි විභජ්තු”න්ති. මරිත්වා එකාභාතික්කත්තං එකාභමතං. උද්ධං ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතක්ඛයතො උපරි මරණතො පරං. සමුග්ගතෙනාති සමුට්ඨිතෙන. උද්ධමානත්තාති උද්ධං උද්ධං ධුමානත්තා සුනත්තා. සෙනරත්තෙහි විපරිහින්නං විමිස්සිතං නිලං විනීලං, පුරිමවණ්ණවිපරිණාමහුතං වා නිලං විනීලං. විනීලමෙව විනීලකන්ති ක-කාරොන පදවඩ්ඪනං අනත්ථත්තරතො යථා “පිතකං ලොහිතක”න්ති (ධ. ස. 616). පටික්කුලත්තාති ජිගුච්ඡනියත්තා. කුච්ඡිතං විනීලන්ති විනීලකන්ති කුච්ඡනත්ටො වා අයං ක-කාරොති දස්සෙතුං චුත්තං යථා “පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති. (දී. නි. 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) පරිහින්නට්ඨානෙහි කාකකඩ්ඪකාදිහි. විස්සන්දමානපුබ්බන්ති විස්සවන්තපුබ්බං, තහං තහං පග්ගරන්තපුබ්බන්ති අත්ටො. තථාභාවන්ති විස්සන්දමානපුබ්බභාවං.

සො භික්ඛුති යො “පස්සෙය්‍ය සරිරං සිවථිකාය ඡඩ්ඪිත”න්ති චුත්තො, සො භික්ඛු. උපසංහරති සදිසතං. “අයමපි බො”තිආදි උපසංහරණාකාරදස්සනං. ආයුති රූපජීවිතින්ද්‍රියං, අරූපජීවිතින්ද්‍රියං පනෙත්ථ විඤ්ඤාණගතිකමෙව. උප්පාති කම්මජතෙජො. එවං පුත්තිකසභාවොයෙවොති එවං අතිවිය දුග්ගන්ධජෙගුච්ඡපටික්කුලපුත්තිකසභාවො එව, න ආයුආදීනං අවිගමෙ විය මත්තසොති අධිජපායො. එදිසො භවිස්සතිති එවංභාවීති ආහ “එවං උද්ධමානාදිභෙදො භවිස්සති”ති.

ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වාති උජ්ජාටෙත්වා උජ්ජාටෙත්වා. සාවසෙසමංසලොහිතයුත්තන්ති සබ්බසො අබාදිතත්තා තහං තහං සෙසෙන අජ්ජාචසෙසෙන මංසලොහිතෙන යුත්තං. “අඤ්ඤෙන භත්ථට්ඨික”න්ති අවිසෙසෙන භත්ථට්ඨිකානං විජ්ජතිණ්ණනා ජොතිතාති අනවසෙසතො තෙසං විජ්ජතිණ්ණතං දස්සෙන්නො “වතුසට්ඨිභෙදමපි”තිආදිමාහ .

තෙරොවස්සිකානීති තිරොවස්සං ගතාති, තාති පන සංවච්ඡරං චිතිවත්තාති භොන්තිති ආහ “අතික්කත්තසංවච්ඡරානී”ති. පුරාණතාය සනභාවවිගමෙන විචුණ්ණනා ඉධ පුත්තිභාවොති සො යථා භොති, තං දස්සෙන්නො “අබ්භොකාසෙ”තිආදිමාහ. තෙරොවස්සිකානෙවොති සංවච්ඡරමත්තාතික්කත්තාති එව. ඛජ්ජමානතාදිවසෙන දුතියසිවථිකපබ්බාදීනං වචන්ථාපිතත්තා චුත්තං “ඛජ්ජමානතාදීනං වසෙන යොජනා කාතබ්බා”ති.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉමානෙව ද්වෙති අවධාරණෙන අජ්ජනාකම්මට්ඨානං තත්ථ නියමෙති අඤ්ඤපබ්බෙසු තදභාවතො. යතො හි එවං කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ නියමෙති, තෙන පබ්බද්වයස්ස විපස්සනාකම්මට්ඨානතාපි අජ්ජට්ඨිද්ධා දට්ඨබ්බා අනිච්චතාදිදස්සනතො. සඬ්ඛාරෙසු ආදීනවච්චාවනාති සිවථිකපබ්බානීති ආහ “සිවථිකානං ආදීනවානුපස්සනාවසෙන චුත්තත්තා”ති. ඉරියාපට්ඨිකාදීනං අජ්ජනාවහනා පාකටා එවාති “සෙසානි ද්වාදසපි”ති චුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිභත්තං. තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කායානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

380. සුඛං වෙදනන්ති එත්ථ සුඛයතිති සුඛා. සම්පයුත්තධම්මෙ, කායඤ්ච ලද්ධස්සාදෙ කරොතිති අත්ටො. සුවිට්ඨ වා බාදති, බනති වා කායිකං, වෙනසිකඤ්චාබාධන්ති සුඛා. “සුකරං ඔකාසදානං එතිස්සාති සුඛා”ති අපරෙ. වෙදයති ආරම්මණරසං අනුභවතිති වෙදනා. වෙදයමානොති අනුභවමානො. “කාම”න්තිආදියු යං චත්තබ්බං, තං ඉරියාපට්ඨිකාදීනං චුත්තනයමෙව. සම්පජානස්ස වෙදියනං සම්පජානවෙදියනං.

චත්ථුආරම්මණාති රූපාදිආරම්මණා. රූපාදිආරම්මණඤ්ඤෙත්ථ වෙදනාය පවත්තිට්ඨානතාය “චත්ථු”ති අධිජපෙනං . අස්සාති භවෙය්‍යා. ධම්මචිතිමුත්තස්ස කත්තු අභාවතො ධම්මස්සෙව කත්තුභාවං දස්සෙන්නො “වෙදනාව වෙදයති”ති ආහ. “වොහාරමත්තං භොති”ති එතෙන “සුඛං වෙදනං වෙදයමානො සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති ඉදං වොහාරමත්තන්ති දස්සෙති.

නිත්ථුනන්තොති බලවතො වෙදනාවෙගස්ස නිරොධනො ආදීනවං දිස්වා තස්ස අවසරදානවසෙන නිත්ථුනන්තො . වෙගසන්ධාරණෙ හි අතිමහන්නං දුක්ඛං උප්පජ්ජතිති අඤ්ඤාපි විකාරං උප්පාදෙය්‍යා, තෙන ථෙරො අපරාපරං පරිවත්තති. විරියසමථං යොජෙත්වාති අධිවාසනවිරියස්ස අධිමත්තත්තා තස්ස භාජනවසෙන සමාධිනා සමරසනාපාදනෙන විරියසමථං යොජෙත්වා. සහ පටිසම්භිදාහීති ලොකුත්තරපටිසම්භිදාහී සහ. අරියමග්ගක්ඛණෙ හි පටිසම්භිදානං අසම්මොභවසෙන අධිගමො, අත්ථපටිසම්භිදාය පන ආරම්මණකරණවසෙනපි. ලොකියානම්පි වා සති උප්පත්තිකාලෙ තත්ථ සමත්ථතං සන්ධායාහ “සහ පටිසම්භිදාහී”ති. සමසීසීති වාරසමසීසී හුත්වා, පච්චවෙක්ඛණවාරස්ස අනන්තරවාරෙ පරිනිබ්බාසීති අත්ථො.

යථා ව සුඛං, එවං දුක්ඛන්ති යථා “සුඛං කො වෙදයති”ති ආදීනා සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය වුත්තං, එවං දුක්ඛම්පි. තත්ථ දුක්ඛයතිති දුක්ඛා, සම්පයුත්තධම්මෙ, කායඤ්ච පිළෙති විබාධනීති අත්ථො. දුට්ඨං වා බාදනී, බනනී කායිකං, වෙනසිකඤ්ච සාතන්ති දුක්ඛා. “දුක්ඛරං ඔකාසදානං එතිස්සාති දුක්ඛා”ති අපරෙ. අරූපකම්මට්ඨානන්ති අරූපපරිග්ගහං, අරූපධම්මමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසනන්ති අත්ථො. න පාකටං හොති එස්සස්ස, විත්තස්ස ව අවිභූතාකාරත්තා. තෙනාහ “අත්ථකාරං විය බායති”ති. “න පාකටං හොති”ති ව ඉදං තාදිසෙ පුග්ගලෙ සන්ධාය වුත්තං, තෙසං ආදීනො වෙදනාව විභූතරා හුත්වා උපට්ඨාති. එවඤ්ඤි යං වුත්තං සක්කපඤ්චවණ්ණනා දීසු “එස්සො පාකටො හොති, විඤ්ඤාණං පාකටං හොති”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 2.359) තං අවිරොධිතං හොති. වෙදනාවසෙන කටීයමානං කම්මට්ඨානං පාකටං හොතීති යොජනා. “වෙදනානං උප්පත්තිපාකටතායා”ති ව ඉදං සුඛදුක්ඛවෙදනානං වසෙන වුත්තං. තාසඤ්ඤි පවත්ති ඔළාරිකා, න ඉතරාය. තදුභයග්ගහණමුඛෙන වා ගහෙනබ්බත්තා ඉතරායපි පවත්ති විඤ්ඤානං පාකටා එවාති “වෙදනාන”න්ති අවිසෙසග්ගහණං දට්ඨබ්බං. සක්කපඤ්ඤෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො, තස්මා තත්ථ වත්තබ්බො අත්ථවිසෙසො තත්ථ ලීනත්ථප්පකාසනියං වුත්තනයෙනෙව ගහෙනබ්බො.

පුබ්බෙ “වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයති”ති වෙදනාය ආරම්මණාධිනවුත්තිතාය ව අනත්තතාය ව පජානනං වුත්තං, ඉදානි තස්සා අනිච්චතාදිපජානනං දස්සෙන්නො “අයං අපරොපි පජානනපරියායො”ති ආහ. යථා එකස්මිං ඛණෙ විත්තද්වයස්ස අසම්භවො එකප්ඤ්ඤා අනෙකන්තපච්චයාභාවතො, එවං වෙදනාද්වයස්ස විසිට්ඨාරම්මණවුත්තිතො වාති ආහ “සුඛවෙදනාක්ඛණෙ දුක්ඛාය වෙදනාය අභාවතො”ති. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතං තදා උපෙක්ඛාවෙදනායපි අභාවතො, තෙන සුඛවෙදනාක්ඛණෙ භූතපුබ්බානං ඉතරවෙදනානං හුත්වාඅභාවපජානනෙන සුඛවෙදනායපි හුත්වා අභාවො ඤාතො එව හොතීති තස්සා පාකටභාවමෙව දස්සෙන්නො “ඉමිස්සා ව සුඛාය වෙදනාය ඉතො පඨමං අභාවතො”ති ආහ, එතෙනෙව ව තාසම්පි වෙදනානං පාකටභාවො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “වෙදනා නාම අනිච්චා අධුවා විපරිණාමධම්මා”ති. අනිච්චග්ගහණෙන හි වෙදනානං විද්ධංසනභාවො දස්සිතො විද්ධස්සෙ අනිච්චතාය සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා. අධුවග්ගහණෙන පාකටභාවො තස්ස අසදාභාවතාදිභාවනතො. විපරිණාමග්ගහණෙන දුක්ඛභාවො තස්ස අඤ්ඤාප්පත්තදීපනතො, තෙන සුඛාපි වෙදනා දුක්ඛා, පගෙව ඉතරානි තිස්සන්තම්පි වෙදනානං දුක්ඛතා දස්සිතා හොති. ඉති “යදනිච්චං දුක්ඛං, තං එකන්තතො අනත්තා”ති තීසුපි වෙදනාසු ලක්ඛණත්තයපජානනා ජොතිතාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති”ති.

ඉදානි තමත්ථං සුත්තෙන (ම. නි. 2.205) සාධෙතුං “වුත්තම්පි වෙත”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙතීති තස්මිං සුඛවෙදනාසමිඨිසමයෙ නෙව දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති නිරුද්ධත්තා, අනුප්පන්නත්තා ව යථාක්කමං අතීතානාගතානං. පච්චුප්පන්නාය පන අසම්භවො වුත්තො එව. සකිච්චක්ඛණමත්තාවට්ඨානතො අනිච්චා. සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතත්තා සඬිකතා. වත්ථාරම්මණාදිපච්චයං පටිච්ච උප්පන්නත්තා පටිච්චසමුප්පන්නා. බයවයපලුප්පනනිරුප්ඤ්ඤාපකතිතාය බයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මාති දට්ඨබ්බා.

කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසං නාම, පඤ්ච කාමගුණා, ආරම්මණකරණවසෙන සහ ආමිසෙහීති සාමිසං. තෙනාහ “පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිතා”ති.

ඉතො පරන්ති “අත්ථී වෙදනා”ති එවමාදි පාළිං සන්ධායාහ “කායානුපස්සනායං වුත්තනයමෙවා”ති.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

381. සම්පයොගවසෙන පවත්තමානෙන සහ රාගෙනාති සරාගං. තෙනාහ “ලොභසහගත”න්ති. විතරාගන්ති එත්ථ කාමං සරාගපදපටියොගිතා විතරාගපදෙන භවිතබ්බං, සම්මසනවාරස්ස පන අධිප්පෙතත්තා තෙභූමකස්සෙව ගහණන්ති “ලොකියකුසලාබ්‍යාකත”න්ති වත්වා “ඉදං පනා”ති ආදීනා තමෙව අධිප්පායං විවරති. සෙසානි ද්වෙ දොසමූලානි, ද්වෙ මොහමූලානීති වත්තාරි අකුසලවිත්තානි. තෙසඤ්ඤි රාගෙන සම්පයොගාභාවතො නත්ථෙව සරාගතා, තංනිමිත්තකතාය පන සියා තංසහිතකාලෙ සොති නත්ථෙව විතරාගතාපීති දුක්ඛච්චිමුත්තතා එවෙත්ථ ලබ්භතීති ආහ “නෙව පුරිමපදං න පච්ඡිමපදං භජන්ති”ති. යදි එවං පදෙසිකං පජානනං ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, දුක්ඛන්තරපරියාපන්නත්තා තෙසං. යෙ පන “පටිපක්ඛනාවෙ අග්ගහමානෙ සම්පයොගාභාවො එවෙත්ථ පමාණං

එකවිච්ඡේදනාකාන්තං වියා”ති ඉච්ඡන්ති, තෙසං මනෙන සෙසාකුසලචිත්තානම්පි දුතියපදසංගතො වෙදිතබ්බො . දුතියදුකෙපි චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අකුසලමූලෙසු සහ මොහෙනෙව චත්තනිති සමොහන්ති ආහ “විචිකිඡාසහගතඤ්චෙව උද්ධච්චසහගතඤ්චා”ති. යස්මා චෙත්ථ “සහෙව මොහෙනාති සමොහ”න්ති පුරිමපදාවධාරණම්පි ලබ්භතියෙව, තස්මා චුත්තං “යස්මා පනා”තිආදි. යථා පන අතිමුල්භතාය පාවිජ්ජගලිකනයෙන සවිසෙසමොහවත්තතාය “මොමුහචිත්ත”න්ති චත්තබ්බතො විචිකිඡාඋද්ධච්චසහගතද්වයං විසෙසතො “සමොහ”න්ති චුච්චති, න තථා සෙසාකුසලචිත්තානිති “චට්ඨන්තියෙවා”ති සාසංකං වදති. සම්පයොගවසෙන ටිනමිද්ධෙන අනුපතිතං අනුගතන්ති ටිනමිද්ධානුපතිතං, පඤ්චවිධංසංසංකාරිකාකුසලචිත්තං සංකුච්චිත්තං, සංකුච්චිත්තං නාම ආරම්මණෙ සංකොචනවසෙන පවත්තනතො. පච්චයවිසෙසවසෙන ථාමජාතෙන උද්ධච්චෙන සහගතං සංසංකාරිකා උද්ධච්චසහගතං, අඤ්ඤා සංකාරිකා උද්ධච්චසහගතමෙවාති. පසංචිත්තං නාම ආරම්මණෙ සවිසෙසං වික්ඛෙපවසෙන විසංචාතෙන පවත්තනතො.

කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතාය විපුලඵලතාය ව දීඝසන්තානතාය ව මහන්තභාවං ගතං, මහන්තෙහි වා උළාරච්ඡන්දාදීහි ගතං පටිපත්තන්ති මහග්ගතං, තං පන රූපාරූපභූමිගතං තතො මහන්තස්ස ලොකෙ අභාවතො. තෙනාහ “රූපාරූපාවචර”න්ති. තස්ස චෙත්ථ පටියොගී පරිත්තං ඵවාති ආහ “අමහග්ගතන්ති කාමාවචර”න්ති. අත්තානං උත්තරිකුං සමත්ථෙහි සහ උත්තරෙහිති සඋත්තරං. තස්පටිපක්ඛෙන අනුත්තරං. තදුභයං උපාදායුපාදාය වෙදිතබ්බන්ති ආහ “සඋත්තරන්ති කාමාවචරන්තිආදි. පටිපක්ඛවික්ඛම්භනසමත්ථෙන සමාධිතා සම්මදෙව ආහිතං සමාහිතං. තෙනාහ “යස්සා”තිආදි. යස්සාති යස්ස චිත්තස්ස. යථාචුත්තෙන සමාධිතා න සමාහිතන්ති අසමාහිතං. තෙනාහ “උභයසමාධිරහිත”න්ති. තද්ධගච්ඡිත්තියා විමුක්තං, කාමාවචරකුසලචිත්තං, වික්ඛම්භනවිමුක්තියා විමුක්තං, මහග්ගතචිත්තන්ති තදුභයං සන්ධායාහ “තද්ධගච්ඡිත්තවිමුක්තියිති විමුක්ත”න්ති. යත්ථ තදුභයවිමුක්ති නත්ථි, තං උභයවිමුක්තිරහිතන්ති ගය්භමානෙ ලොකුත්තරචිත්තෙපි සියාසංකාරිකා නං නිවත්තනත්ථං “සමුච්ඡෙද...පෙ.... ඔකාසොව නත්ථි”ති ආහ. ඔකාසභාවො ව සම්මසනචාරස්ස අධිප්පෙතන්තා වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අචිහන්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනා

නිවරණපබ්බවණ්ණනා

382. පභාතබ්බාදිධම්මවිභාගදස්සනවසෙන පඤ්චධා ධම්මානුපස්සනා නිද්දිට්ඨාති අයමත්ථො පාළිතො ඵව විඤ්ඤායතිති තමත්ථං උල්ලිඛිගෙන්තො “පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කපෙතු”න්ති ආහ. යදි ඵවං කස්මා නිවරණාදිවසෙනෙව නිද්දිට්ඨන්ති? විනෙයාප්ඤ්ඤායෙනො. යෙසඤ්ඤි වෙනෙයානං පභාතබ්බධම්මෙසු පඨමං නිවරණානි විභාගෙන චත්තබ්බානි, තෙසං වසෙනෙත්ථ හගවතා පඨමං නිවරණෙසු ධම්මානුපස්සනා කථිතා. තථා හි කායානුපස්සනාපි සමථපුබ්බිකාගමා දෙසිතා, තතො පරිඤ්ඤායොසු ඛන්ධෙසු, ආයතනෙසු ව භාවෙනබ්බෙසු බොජ්ඣංගිකෙසු, පරිඤ්ඤායොසු විභාගෙසු සච්චෙසු ව උත්තරා දෙසනා, තස්මා චෙත්ථ සමථභාවනාපි යාවදෙව විපස්සනත්ථා ඉච්ඡිතා. විපස්සනාපධානා, විපස්සනාබහුලා ව සතිපට්ඨානදෙසනාති තස්සා විපස්සනාහිතිවෙසවිභාගෙන දෙසිතභාවං විභාවෙන්තො “අපිචා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඛන්ධායතනදුක්ඛසච්චවසෙන මිස්සකපරිග්ගහකථනං දට්ඨබ්බං. සඤ්ඤාසංකාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමිති පි-සද්දෙන සකලපඤ්චුපාදානක්ඛන්ධපරිග්ගහං සම්පිණ්ඩෙති ඉතරෙසං තදන්තොගධන්තා.

“කණ්හසුක්කධම්මානං යුගනන්ධතා නත්ථි”ති පජානනකාලෙ අභාවා “අභිණ්හසමුදාචාරවසෙනා”ති චුත්තං. සංවිජ්ජමානන්ති අත්තතො සන්තානෙ උපලබ්භමානං. යථාති යෙනාකාරෙන, සො පන “කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති”ති චුත්තන්තා කාමච්ඡන්දස්ස කාරණාකාරොව, අත්ථතො කාරණමෙවාති ආහ “යෙන කාරණෙනා”ති. ව-සද්දො චක්ඛමානත්ථසමුච්චයත්ථො.

තත්ථාති “යථා වා”තිආදිතා චුත්තපදෙ. සුභමිති කාමච්ඡන්දොපි. සො හි අත්තතො ගහණාකාරෙන “සුභ”න්ති චුත්තො, තෙනාකාරෙන පවත්තනකස්ස අඤ්ඤස්ස කාමච්ඡන්දස්ස නිමිත්තන්තා “නිමිත්ත”න්ති ව. ඉට්ඨං, ඉට්ඨාකාරෙන වා ගය්භමානං රූපාදි සුභාරම්මණං. ආකඛිබ්බස්ස හිතසුඛස්ස පත්තියා අනුපායභූතො මනසිකාරො අනුපායමනසිකාරො. තන්ති අයොනිසොමනසිකාරං . තත්ථාති තස්මිං සභාගහෙතුභූතෙ, ආරම්මණභූතෙ ව දුට්ඨෙ සුභනිමිත්තෙ. ආභාරොති පච්චයො අත්තතො ඵලං ආහරතීති කත්වා.

අසුභන්ති අසුභප්ඤ්ඤානං උත්තරපදලොපෙන, තං පන දසසු අවිඤ්ඤාණකඅසුභෙසු ව කෙසාදිසු සවිඤ්ඤාණකඅසුභෙසු ව පවත්තං දට්ඨබ්බං. කෙසාදිසු හි සඤ්ඤා “අසුභසඤ්ඤා”ති ගිරිමානන්දසුත්තෙ (අ. නි. 10.60) චුත්තා. ඵත්ථ ව චතුබ්බිකස්ස අයොනිසොමනසිකාරස්ස, යොනිසොමනසිකාරස්ස ව ගහණං නිරවසෙසදස්සනත්ථං කතන්ති දට්ඨබ්බං, තෙසු පන අසුභෙසු “සුභ”න්ති, “අසුභ”න්ති ව මනසිකාරො ඉධාධිප්පෙතො, තදනුකූලන්තා පන ඉතරෙ පිති.

එකාදසසු අසුහෙසු පටික්කුලාකාරස්ස උග්ගණ්හනං, යථා වා තත්ථ උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, තථා පටිපත්ති අසුහනිමිත්තස්ස උග්ගහො. උපචාරප්පනාවහාය අසුහභාවනාය අනුයුක්ඛනා අසුහභාවනානුයොගො. “භොජනෙ මත්තඤ්ඤුනො මිත්තාභාරස්ස ටීනමිද්ධාභිභවාභාවා ඕතාරං අලභමානො කාමච්ඡන්දො පභීයති”ති වදන්ති, අයමෙව ච අත්ථො නිද්දෙසෙපි වුවිති. යො පන භොජනස්ස පටික්කුලනං, තබ්බිපරිණාමස්ස තදාධාරස්ස තස්ස ච උපනිස්සයභුතස්ස අතිවිය ජෙගුච්ඡතං, කායස්ස ච ආහාරට්ඨිකිකත්තං සම්මදෙව ජානාති, සො සබ්බසො භොජනෙ පමාණස්ස ජානනෙන භොජනෙමත්තඤ්ඤු නාම. තාදිසස්ස හි කාමච්ඡන්දො පභීයතෙව.

අසුහකම්මිකතිස්සත්ථෙරො දන්තට්ඨිදස්සාවි. පභීනස්සාති වික්ඛම්භනවසෙන පභීනස්ස. ඉතො පරෙසුපි එවරුපෙසු යානෙසු එසෙව නයො. අභිධම්මපරියායෙන (ධ. ස. 1159, 1503) සබ්බොපි ලොභො කාමච්ඡන්දනිවරණන්ති ආහ “අරහත්තමග්ගෙනා”ති.

පටිසම්භි පුරිමුප්පන්නං පටිසනිමිත්තං පරතො උප්පජ්ජනකස්ස පටිසස්ස කාරණන්ති කත්වා.

මෙජ්ජති සිනිස්හනිති මිත්තො, හිතෙසි පුග්ගලො, තස්මිං මිත්තෙ හවා, මිත්තස්ස වා එසාති මෙත්තා, හිතෙසිතා, තස්සා මෙත්තාය. අප්පනාපි උපචාරොපි වට්ටති සාධාරණවචනභාවතො. “වෙතොවිමුත්ති”ති චුත්තෙ අප්පනාව වට්ටති අප්පනං අප්පත්තාය පටිපක්ඛතො සුට්ඨු මුච්චනස්ස අභාවතො. තත්ති යොනිසොමනසිකාරං. තත්ථාති මෙත්තාය. ඛුලං පවත්තයතොති ඛුලිකාරවතො.

සත්තෙසු මෙත්තායනස්ස හිතුපසංභාරස්ස උප්පාදනං පවත්තනං මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, පඨමුප්පන්නො මෙත්තාමනසිකාරො පරතො උප්පජ්ජනකස්ස කාරණභාවතො මෙත්තාමනසිකාරොව මෙත්තානිමිත්තං. කම්මමෙව සකං එතෙසන්ති කම්මස්සකා, සත්තා, තබ්භාවො කම්මස්සකතා, කම්මදායාදතා. දොසමෙත්තාසු යාථාවතො ආදීනවානිසංසානං පටිසඬ්ඛනං විමංසා ඉධ පටිසඬ්ඛනං. මෙත්තාච්ඡාරිකලාණමිත්තවත්තතා ඉධ කලාණමිත්තතා. ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාචරණානන්ති (ඔධිසකඅනොධිසකදිසාචරණානං ම. නි. අට්ඨ. 1.115) අත්තඅතිපියසභායමජ්ඣන්තවෙරිවසෙන ඔදිස්සකතා, සීමාසම්භෙදෙ කතෙ අනොදිස්සකතා. එකාදිදිසාචරණවසෙන දිසාචරණතා මෙත්තාය උග්ගහණෙ වෙදිතබ්බා. විහාරරච්ඡාගාමාදිවසෙන වා ඔදිස්සකදිසාචරණං. විහාරාදිඋද්දෙසරහිතං පුරත්ථිමාදිදිසාවසෙන අනොදිස්සකදිසාචරණන්ති එවං ද්විධා උග්ගහණං සන්ධාය “ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාචරණාන”න්ති චුත්තං. උග්ගහොති ව යාව උපචාරා දට්ඨබ්බො. උග්ගහිතාය ආසෙවනා භාවනා. තත්ථ සබ්බෙ සත්තා, පාණා, භුතා, පුග්ගලා, අත්තභාවපරියාපන්නාති එතෙසං වසෙන පඤ්චවිධා, එකෙකස්මිං අවෙරා හොන්තු , අබ්‍යාපජ්ඣා, අනිසා, සුඛි අත්තානං පරිහරන්තුති චතුර්ධා පවත්තිතො විසතිවිධා අනොදිස්සකචරණා මෙත්තා. සබ්බා ඉත්ථියො, පුරිසා, අරියා, අනරියා, දෙවා, මනුස්සා, විනිපාතිකාති සත්තොධිකරණවසෙන පවත්තා සත්තවිධා, අට්ඨවිසති විධා වා, දසහි දිසාහි දිසොධිකරණවසෙන පවත්තා දසවිධා, එකෙකාය වා දිසාය සත්තාදිඉත්ථාදිඅවෙරාදිභෙදෙන අසීතාධිකචතුසත්පභෙදා ව ඔධිසො චරණා වෙදිතබ්බා.

යෙන අයොනිසොමනසිකාරෙන අරතිආදිකාති උප්පජ්ජන්ති, සො අරතිආදීසු අයොනිසොමනසිකාරො. තෙන නිජ්ථාදෙනබ්බෙ හි ඉදං භුමිමං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. උක්කණ්ඨිතා පත්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලධම්මෙසු ච උප්පජ්ජනභාවරික්ඛවනා. කායචිතමනාති කරජකායස්ස විරුපෙනාකාරෙන නමනා. ලීනාකාරොති සඬ්ඛොවාපත්ති.

කුසලධම්මපටිපත්තියා පට්ඨපනසභාවතාය, තප්පටිපක්ඛානං විසොසනසභාවතාය ච ආරම්භධාතුආදිතො පවත්තවිරියන්ති ආහ “පඨමාරම්භවිරිය”න්ති. යස්මා පඨමාරම්භමත්තස්ස කොසජ්ජවිධමනං, ථාගමනඤ්ඤව නත්ථි, තස්මා චුත්තං “කොසජ්ජතො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතර”න්ති . යස්මා පන අපරාපරුප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනං උපරුපරි විසෙසං ආවහන්තං අතිවිය ථාගමනමෙව හොති, තස්මා චුත්තං “පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතර”න්ති.

අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහොති අතිභොජනෙ ටීනමිද්ධස්ස නිමිත්තග්ගාහො , එත්තකෙ භුත්තෙ තං භොජනං ටීනමිද්ධස්ස කාරණං හොති, එත්තකෙ න හොතිති ටීනමිද්ධස්ස කාරණාකාරණගාහො හොතිති අත්ථො. බාතිරෙකවසෙන වෙතං චුත්තං, තස්මා “එත්තකෙ භුත්තෙ තං භොජනං ටීනමිද්ධස්ස කාරණං න හොති”ති භොජනෙ මත්තඤ්ඤුතා ච අත්ථතො දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “චතුපඤ්ඤව...පෙ.... න හොති”ති. දිවා සූරියාලොකන්ති දිවා ගහිතනිමිත්තං සූරියාලොකං රත්තියං මනසි කරොන්තස්සාපිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධුතඬ්ඛනං විරියනිස්සිතත්තා චුත්තං “ධුතඬ්ගතිස්සිතසප්පායකථායපි”ති.

කුක්කුච්චම්භි කතාකතානුසොවනවසෙන පවත්තමානං වෙතසො අවුපසමාවහතාය උද්ධච්චෙන සමානලක්ඛණමෙවාති “අවුපසමො නාම අවුපසන්තාකාරො, උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙවෙතං අත්ථතො”ති චුත්තං.

ඛුස්සුතස්ස ගන්ථතො, අත්ථතො ච සුත්තාදීනි විචාරෙන්නස්ස තබ්බහුලවිහාරිතො අත්ථවෙදාදිපටිලාභසබ්භාවතො වික්ඛෙපො න හොතිති, යථාවිධිපටිපත්තියා, යථානුරූපපතිකාරප්පවත්තියා ච කතාකතානුසොවනඤ්ඤව න හොතිති “බාහුසච්චෙනපි...පෙ.... උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති”ති ආහ. යදග්ගෙන

බාහුසව්වෙන උද්ධව්වකුක්කුච්චං පභියති, තදග්ගෙන පරිපුච්ඡකතාවිනයපකතඤ්ඤාතාහිපි තං පභියතීති දට්ඨබ්බං. වුද්ධසෙවිතා ව වුද්ධසීලිතං ආවහතීති වෙනොවුපසමකරත්තා උද්ධව්වකුක්කුච්චප්පභානකාරී වුත්තා. වුද්ධත්තං පන අනපෙක්ඛිත්වා කුක්කුච්චවිනොදකා විනයධරා කල්‍යාණමිත්තා වුත්තාති දට්ඨබ්බා. වික්ඛෙපො ව පබ්බජිතානං යෙභුයොන කුක්කුච්චහෙතුකො හොතිති “කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සා”තිආදිනා විනයනයෙනෙව පරිපුච්ඡකතාදයො නිද්දට්ඨා. පභීනෙ උද්ධව්වකුක්කුච්චෙති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. කුක්කුච්චස්ස දොමනස්සසහගත්තා අනාගාමීග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො වුත්තො.

තිට්ඨති පවත්තති එත්ථාති යානියා විචිකිච්ඡාය යානියා විචිකිච්ඡායානියා, විචිකිච්ඡාය කාරණභූතා ධම්මා, තිට්ඨතීති වා යානියා, විචිකිච්ඡා යානියා එතිස්සාති විචිකිච්ඡායානියා, අත්ථනො විචිකිච්ඡා එව. සා හි පුරිමුප්පන්නා පරතො උප්පජ්ජනකවිචිකිච්ඡාය සභාගහෙතුතාය අසාධාරණං කාරණං.

කුසලාකුසලාති කොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත කුසලා, තප්පට්පක්ඛනො අකුසලා. යෙ අකුසලා, තෙ සාවජ්ජා, අසෙවිතබ්බා, භීතා ව. යෙ කුසලා, තෙ අනවජ්ජා, සෙවිතබ්බා, පඤ්ඤා ව. කුසලා වා භීතෙහි ඡන්දාදිහි ආරද්ධා භීතා, පඤ්ඤෙහි පඤ්ඤා. කණ්ණාති කාළකා චිත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණං. සුක්කාති ඔදානා චිත්තස්ස පහස්සරභාවකරණං. කණ්ණාහිජාතිහෙතුතො වා කණ්ණා. සුක්කාහිජාතිහෙතුතො සුක්කා. තෙ එව සප්පට්භාගා. කණ්ණා හි උපුච්චව්වනිකතාය සුක්කසප්පට්භාගා, තථා සුක්කාපි ඉතරෙහි. අථ වා කණ්ණසුක්කා ව සප්පට්භාගා ව කණ්ණසුක්කසප්පට්භාගා. සුඛා හි වෙදනා දුක්ඛාය වෙදනාය සප්පට්භාගා, දුක්ඛා ව වෙදනා සුඛාය වෙදනාය සප්පට්භාගාති.

කාමං බාහුසව්වපරිපුච්ඡකතාහි සබ්බාපි අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා පභියති, තථාපි රතනත්තයවිචිකිච්ඡාමූලිකා සෙසවිචිකිච්ඡාති කත්වා ආහ “තීණි රතනාති ආරබ්භා”ති. රතනත්තයගුණාවබොධෙ “සත්ථරි කඬ්ඛති”තිආදි (ධ. ස. 1008, 1123, 1167, 1241, 1263, 1270; චිහ. 915) විචිකිච්ඡාය අසම්භවොති. විනයෙ පකතඤ්ඤාතා “සික්ඛාය කඬ්ඛති”ති වුත්තාය විචිකිච්ඡාය පභානං කරොතිති ආහ “විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි”ති. ඔකප්පතියසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබහුලස්සාති සද්ධෙයාවත්ථුතො අනුපවිසනසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛෙන අධිමුච්චනබහුලස්ස, අධිමුච්චනඤ්ච අධිමොක්ඛුප්පාදනමෙවාති දට්ඨබ්බං, සද්ධාය වා නින්තපොණතාඅධිමුත්ති අධිමොක්ඛො.

සමුදයවයාති සමුදයවයධම්මා. සුභනිමිත්තඅසුභනිමිත්තාදීසුති “සුභනිමිත්තාදීසු අසුභනිමිත්තාදීසු”ති ආදි-සද්දො පව්වෙකං යොජෙතබ්බො. තත්ථ පඨමෙන ආදි-සද්දෙන පටිසනිමිත්තාදීනං සඬ්ඛනො, දුතියෙනමෙත්තාවෙනොවිමුත්තිආදීනං. සෙසමෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං වුත්තනයමෙව.

නිවරණපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

383. උපාදානෙහි ආරම්මණකරණාදිවසෙන උපාදාතබ්බා වා බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා.

ඉති රූපන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ඉදං-සද්දෙන සමානත්ථොති අධිප්පායෙනාහ “ඉදං රූප”න්ති. තයිදං සරූපග්ගහණභාවතො අනවසෙසපරියාදානං හොතිති ආහ “එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථී”ති. ඉතීති වා පකාරත්ථෙ නිපාතො, තස්මා “ඉති රූප”න්ති ඉමිනා භූතූපාදාදිවසෙන යත්තකො රූපස්ස පහෙදො, තෙන සද්ධිං රූපං අනවසෙසතො පරියාදිසිත්වා දස්සෙති. සභාවතොති රූප්පනසභාවතො, වක්ඛාදිවණ්ණාදිසභාවතො ව. වෙදනාදීසුපිති එත්ථ “අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා, න ඉතො පරං වෙදනා අත්ථීති සභාවතො වෙදනං පජානාති”තිආදිනා, සභාවතොති ව “අනුභවනසභාවතො, සාතාදිසභාවතො වා”ති එවමාදිනා යොජෙතබ්බං. සෙසං වුත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤායාමෙව.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

384. ඡසු අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරෙසුති “ඡසු අප්ඤ්ඤාතිකෙසු ඡසු බාහිරෙසු”ති “ඡසු”ති පදං පව්වෙකං යොජෙතබ්බං. කස්මා පනෙතාති උභයාති ඡලෙව වුත්තාති? ඡවිඤ්ඤාණකායුප්පත්තිද්වාරාරම්මණවත්ථානතො. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණවීරියා පරියාපන්නස්ස හි විඤ්ඤාණකායස්ස වක්ඛායතනමෙව උප්පත්තිද්වාරං, රූපායතනමෙව ආරම්මණං, තථා ඉතරාති ඉතරෙසං, ඡට්ඨස්ස පන භවඬ්ගමනසඬ්ඛාතො මනායතනකදෙසො උප්පත්තිද්වාරං, අසාධාරණඤ්ච ධම්මායතනං ආරම්මණං. වක්ඛතීති වක්ඛු, රූපං අස්සාදෙති, විභාවෙති වාති අත්ථො. සුඤ්ඤාති සොකං. සායතීති සානං. ජීවිතනිමිත්තතාය රසො ජීවිතං, තං ජීවිතං අවිභායතීති ජීවිතා. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයො උප්පත්තිදෙසොති කායො. මුනාති ආරම්මණං විජානාතීති මනො. රූපයති වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං භද්දසඬ්ගහාවං

පකාසෙතිති රූපං. සප්පති අත්තනො පච්චයෙහි හරියති සොතවිඤ්ඤායාභාවං ගමියතිති සද්දො. ගන්ධයති අත්තනො වත්ථුං සුචෙතිති ගන්ධො . රසනති තං සත්තා අස්සාදෙන්තිති රසො. ඵ්ඨියතිති ඵොට්ඨිකං. අත්තනො සභාවං ධාරෙන්තිති ධම්මා. සබ්බානි පන ආයානං තනනාදිඅත්ථොන ආයතනානි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. 2.510, 511, 512; විසුද්ධි. ටී. 2.510) චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

වක්ඛුඤ්ච පජානාතිති (දී. නි. 2.384; ම. නි. 1.117) එත්ථ වක්ඛු නාම පසාදවක්ඛු, න සසම්භාරවක්ඛු, නාපි දිබ්බවක්ඛුආදිකන්ති ආහ වක්ඛුපසාදන්ති. යං සන්ධාය චූත්තං “යං වක්ඛු චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො”ති. (ධ. ස. 596) ව-සද්දො වක්ඛමානත්ථසමුච්චයත්ථො. යාථාවසරසලක්ඛණවසෙනාති අවිපරිතස්ස අත්තනො රසස්ස වෙව ලක්ඛණස්ස ව වසෙන, රූපෙසු ආවිඤ්ඡනකිව්චස්ස වෙව රූපාභිසාකාරහභූතපසාදලක්ඛණස්ස ව දට්ඨුකාමනාතිදානකම්මසමුට්ඨානභූතපසාදලක්ඛණස්ස ව වසෙනාති අත්ථො. අථ වා යාථාවසරසලක්ඛණවසෙනාති යාථාවසරසවසෙන වෙව ලක්ඛණවසෙන ව, යාථාවසරසොති ව අවිපරිතසභාවො වෙදිතබ්බො. සො හි රසියති අවිරද්ධපට්චෙධවසෙන අස්සාදියති රමියතිති “රසො”ති චූච්චති, තස්මා සලක්ඛණවසෙනාති චූත්තං හොති. ලක්ඛණවසෙනාති අනිච්චාදිසාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන.

“වක්ඛුඤ්ච පට්චිව රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුවිඤ්ඤාණං”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.204, 400; ම. නි. 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43, 45; 2.4.60) සමුදිතානියෙව රූපායතනාති වක්ඛුවිඤ්ඤාණුප්පත්තිහෙතු, න විසුං විසුන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස ජොතනත්ථං “රූපෙ වා”ති පුට්ඨවචනග්ගහණං, තාය එව ව දෙසනාගතියා කාමං ඉධාපි “රූපෙ ව පජානාති”ති චූත්තං, රූපභාවසාමඤ්ඤෙන පන සබ්බං එකජ්ඣං ගහෙත්ථා බහිද්ධා චතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්චාති එකච්චනවසෙන අත්ථො. සරසලක්ඛණ වසෙනාති වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස විසයභාවකිව්චස්ස වසෙන වෙව වක්ඛුපටිභනනලක්ඛණස්ස වසෙන වාති යොජෙතබ්බං.

උභයං පට්චිව්වාති වක්ඛුං උපනිස්සයපච්චයවසෙන පච්චයභූතං, රූපෙ ආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයවසෙන පච්චයභූතෙ ව පට්චිව්. කාමං අයං සුත්තන්තසංවණ්ණනා, නිප්පරියායකථා නාම අභිධම්මසන්තිස්සිතා එවාති අභිධම්මනයෙනෙව සංයොජනාති දස්සෙන්නො “කාමරාග...පෙ.... අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති ආහ. තත්ථ කාමෙසු රාගො, කාමො ව සො රාගො වාති වා කාමරාගො. සො එව බන්ධනට්ඨෙත සංයොජනං. අයඤ්භි යස්ස සංවිජ්ජති, තං පුග්ගලං වට්ටස්මිං සංයොජෙති බන්ධනි ඉති දුක්ඛෙන සත්තං, භවාදිකෙ වා භවන්තරුද්ධි, කම්මුතා වා විපාකං සංයොජෙති බන්ධනිති සංයොජනං. එවං පටිසංයොජංආදීනම්පි යථාරහමත්ථො චත්තබ්බො. සරසලක්ඛණවසෙනාති එත්ථ පන සත්තස්ස වට්ටතො අනිස්සජ්ජනසම්බාතස්ස අත්තනො කිව්චස්ස වෙව යථාචූත්තබන්ධනසම්බාතස්ස ලක්ඛණස්ස ව වසෙනාති යොජෙතබ්බං.

භවස්සාදදිට්ඨිස්සාදනිචත්තනත්ථං කාමස්සාදග්ගහණං. අස්සාදයතොති අභිරමන්තස්ස. අභිනන්දතොති සප්පිතිකතණ්භාවසෙන නන්දන්තස්ස. පද්දවයෙනාපි බලවතො කාමරාගස්ස පච්චයභූතා කාමරාගුප්පත්ති චූත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි. අනිට්ඨාරම්මණෙති එත්ථ “ආපාටගත”ති විභත්තිවිපරිණාමනවසෙන “ආපාටගත”න්ති පදං ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතබ්බං. එතං ආරම්මණන්ති එතං එවංසුබ්බමං එවංදුබ්බිහගං ආරම්මණං. “නිච්චං ධූව”න්ති ඉදං නිදස්සනමත්තං. “උච්ඡිජ්ජස්සති විතස්සිස්සතිති ගණ්හතො”ති එවමාදීනම්පි සම්ගහො ඉච්ඡිතබ්බො. පඨමාය සක්කායදිට්ඨියා අනුරොධවසෙන “සත්තො නු ඛො”ති, ඉතරාය අනුරොධවසෙන “සත්තස්ස නු ඛො”ති විචිකිච්ඡතො. අත්තන්තනියාදිගාභානුගතා හි විචිකිච්ඡා දිට්ඨියා අසති අභාවතො. භවං පත්ථෙත්තස්සාති “ඊදිසෙ සම්පත්තිභවෙ යස්මා අම්භාකං ඉදං ඉට්ඨං රූපාරම්මණං සුලභං ජාතං, තස්මා ආයතිම්පි එදිසො, ඉතො වා උත්තරිතරො සම්පත්තිභවො භවෙය්සා”ති භවං නිකාමෙත්තස්ස. එවරූපන්ති එවරූපං රූපං. තංසදිසෙ හි තබ්බොභාරවසෙනෙව චූත්තං. භවති හි තංසදිසෙසු තබ්බොභාරො යථා “සා එව තිත්තිරි, තානි එව ඔසධානි”ති. උසුයතොති උසුයං ඉස්සං උප්පාදයතො. අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායතොති අඤ්ඤෙන අසාධාරණභාවකරණෙන මච්ඡරියං කරොතො. සබ්බෙහෙව යථාචූත්තෙහි නවති සංයොජනෙහි.

තඤ්ච කාරණන්ති සුභනිමිත්තපටිසනිමිත්තාදිවිභාගං ඉට්ඨානිට්ඨාදිරූපාරම්මණඤ්චෙව තප්ජායොනිසොමනසිකාරඤ්චාති තස්ස තස්ස සංයොජනස්ස කාරණං. අවික්ඛම්භිතාසමුභතභූමිලද්ධුප්පන්නං තං සන්ධාය “අප්පභිනට්ඨෙත උප්පන්නස්සා”ති චූත්තං. චත්තමානුප්පන්නතා සමුදාචාරග්ගහණෙනෙව ගහිතා. යෙන කාරණෙනාති යෙන විපස්සනාසමථභාවනාසම්බාතෙන කාරණෙන . තඤ්භි තස්ස තද්ධිගවසෙන වෙව වික්ඛම්භනවසෙන ව පහනකාරණං. ඉස්සාමච්ඡරියානං අපායගමනියනාය පඨමමග්ගවජ්ඣකා චූත්තා. යදි එවං “තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්නො හොති”ති (අ. නි. 4.241) සුත්තපදං කථන්ති? තං සුත්තන්තපරියායෙන චූත්තං. යථානුලොමසාසනා හි සුත්තන්තදෙසනා, අයං පන අභිධම්මනයෙන සංවණ්ණනාති නායං දොසොති. ඔළාරිකස්සාති ථූලස්ස, යතො අභිණ්භසමුප්පත්තිපරිසුට්ඨානතිබ්බතාව හොති. අණුසහගතස්සාති චූත්තප්පකාරාභාවෙන අණුභාවං සුබ්බභාවං ගතස්ස. උද්ධච්චසංයොජනස්සපෙත්ථ අනුප්පාදො චූත්තොයෙවාති දට්ඨබ්බො යථාචූත්තසංයොජනෙහි අවිනාභාවතො. එකත්ථාය සොතාදීනං සභාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානනා, තප්පච්චයානං සංයොජනානං උප්පාදාදිපජානනා ව චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති දස්සෙන්නො “එසෙව නයො”ති අනිදිසති.

අත්තනො වා ධම්මෙසුති අත්තනො අප්ඤ්ඤානිකායනනධම්මෙසු, අත්තනො උභයධම්මෙසු වා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ අප්ඤ්ඤානිකායනනපරිග්ගණ්ණනෙනාති අප්ඤ්ඤානිකායනනපරිග්ගණ්ණනමුඛෙනාති අත්ථො. එවඤ්ඤා අනවසෙසනො සපරසන්තානෙසු ආයතනානං පරිග්ගහො සිද්ධො හොති. පරස්ස වා ධම්මෙසුති එත්ථාපි එසෙව නයො. රූපායතනස්සාති අඛිඤ්ඤාදසප්පහෙදස්ස රූපසභාවස්ස ආයතනස්ස රූපක්ඛන්ධො “චුත්තනයෙන නිහරිතබ්බො”ති ආනන්වා සම්බන්ධිතබ්බො. සෙසක්ඛන්ධෙසුති වෙදනාසඤ්ඤාසඛිඛාරක්ඛන්ධෙසු. චුත්තනයෙනාති ඉමිනා අතිදෙසෙන රූපක්ඛන්ධො “ආභාරසමුදයා”ති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො “නාමරූපසමුදයා”ති සෙසක්ඛන්ධෙසු “එස්සසමුදයා”ති ඉමං විසෙසං විභාවෙති, ඉතරං පන සබ්බත්ථ සමානන්ති ඛන්ධපබ්බො විය ආයතනපබ්බොපි ලොකුත්තරනිවත්තනං පාළියං ගහිතං නත්ථීති චුත්තං “ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බා”ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා

385. බුද්ධානුස්මරණස්සාති කිලෙසනිද්දාය පටිබුද්ධානුස්මරණස්ස, අරියසච්චානං වා පටිවිජ්ඣානුස්මරණස්ස. අභිගෙසුති කාරණෙසු, අවයවෙසු වා . උදයවයඤ්ඤාණප්පත්තිනො පටියාය සම්බොධිපටිපදායං ධීතො නාම හොතිති ආහ “ආරද්ධවිපස්සකතො පටියාය යොගාවචරොති සම්බොධි”ති. සුත්තන්තදෙසනා නාම පරියායකථා, අයඤ්ච සතිපටියානදෙසනා ලොකියමග්ගවසෙන පවත්තාති චුත්තං “යොගාවචරොති සම්බොධි”ති, අඤ්ඤාථා “අරියසාවකො”ති වදෙයා.

“සතිසම්බොජ්ඣංගවට්ඨානීයා”ති පදස්ස අත්ථො “විචිකිච්ඡාවට්ඨානීයා”ති එත්ථ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. තත්ති යොනිසොමනසිකාරං. තත්ථාති සතියං, නිප්ථාදෙනබ්බො වෙතං භූමිමං.

සති ව සම්පජ්ඤ්ඤාද්ව සතිසම්පජ්ඤ්ඤං. අථ වා සතිප්පධානං අභික්කන්තාදිසාත්ථකභාවපරිග්ගණ්ණනඤ්ඤාණං සතිසම්පජ්ඤ්ඤං. තං සබ්බත්ථ සතොකාරිභාවාවහත්තා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය හොති. යථා පච්චනීකධම්මප්පහානං, අනුරූපධම්මසෙවනා ව අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය හොති, එවං සතිරහිතපුත්ගලවිච්ඡේදනා, සතොකාරිපුත්ගලසෙවනා, තත්ථ ව යුත්තප්පයුත්තතා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සතිසම්පජ්ඤ්ඤ”න්තිආදිනා. තිස්සදත්තත්ථෙරො නාම, යො බොධිමණ්ඩෙ සුවණ්ණසලාකං ගහෙත්වා “අට්ඨාරසසු භාසාසු කතරභාසාය ධම්මං කථෙමි”ති පරිසං පචාරෙසි. අභයත්ථෙරොති දත්තාභයත්ථෙරමාහ.

ධම්මානං, ධම්මෙසු වා විවයො ධම්මවිවයො, සො එව සම්බොජ්ඣංගිගො, තස්ස ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣංගස්ස. “කුසලාකුසලා ධම්මා”තිආදියු යං වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරොති කුසලාදිනං තංතංසභාවසරසලක්ඛණආදිකස්ස යාථාවතො අවබුද්ධානවසෙන උප්පන්නො ඤ්ඤාණසම්පයුත්තචිත්තුප්පාදො. සො හි අවිපරිතමනසිකාරතාය “යොනිසොමනසිකාරො”ති චුත්තො, තදාභොගතාය ආවජ්ජනාපි තග්ගතිකා එව, තස්ස අභිණ්ණං පවත්තනං බහුලීකාරො. භියෙඤ්ඤාභාවායාති පුනප්පුනං භාවාය. වෙසුල්ලායාති විපුලභාවාය. පාරිපූරියාති පරිබුහනාය.

පරිපුච්ඡකතාති පරියොගාහෙත්වා පුච්ඡකභාවො. ආවරියෙ පයිරුපාසිත්වා පඤ්චපි නිකායෙ සහ අට්ඨකථාය පරියොගාහෙත්වා යං යං තත්ථ ගණ්ඨිට්ඨානභූතං, තං තං “ඉදං භන්තෙ කථං, ඉමස්ස කො අත්ථො”ති ඛන්ධායතනාදිඅත්ථං පුච්ඡන්තස්ස ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣංගධිගො උප්පජ්ජති. තෙනාහ “ඛන්ධාතු...පෙ.... බහුලතා”ති. වත්ථුනං විසදභාවකරණන්ති එත්ථ චිත්තවෙතසිකානං පවත්තිට්ඨානභාවතො සරිරං, තප්පට්ඨිද්ධානි විවරානි ව “වත්ථුනී”ති අධිප්පෙතානි, තානි යථා චිත්තස්ස සුඛාවභානි හොන්ති, තථා කරණං තෙසං විසදභාවකරණං. තෙන චුත්තං “අප්ඤ්ඤානිකානිරාන”න්තිආදි. උස්සන්තදොසන්ති වාතාදිඋස්සන්තදොසං. සෙදමලමක්ඛිතන්ති සෙදෙන වෙව ජල්ලිකාසඛිකාතෙන සරිරමලෙන ව මක්ඛිතං. ව-සද්දෙන අඤ්ඤාමිපි සරිරස්ස, චිත්තස්ස ව පිළාවහං සඛිගණ්ණාති. සෙනාසනං වාති වා-සද්දෙන පන්තාදිනං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. අවිසදෙ සති, විසයභූතෙ වා. කථං භාවනමනුයුත්තස්ස තානි විසයො? අත්තරන්තරා පවත්තනකචිත්තුප්පාදවසෙනෙවං චුත්තං. තෙ හි චිත්තුප්පාදා චිත්තකග්ගතාය අපරිසුද්ධභාවාය සංවත්තන්ති. චිත්තවෙතසිකෙසු නිස්සයාදිපච්චයභූතෙසු. ඤ්ඤාණමිපි පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන න කෙවලං තං වත්ථුයෙව, අථ බො තස්මිං අපරිසුද්ධො ඤ්ඤාණමිපි අපරිසුද්ධං හොතිති නිස්සයාපරිසුද්ධියා තංනිස්සිතාපරිසුද්ධි විය විසයස්ස අපරිසුද්ධතාය විසයිතො අපරිසුද්ධිං දස්සෙති.

සමභාවකරණන්ති කිච්චතො අනුනාධිකභාවකරණං. සද්ධෙයාවත්ථුස්මිං පච්චයවසෙන අධිමොක්ඛකිච්චස්ස පටුතරභාවෙන, පඤ්ඤාය අවිසදතාය, විරියාදිනඤ්ච සිලීලතාදිනා සද්ධිත්ථියං බලවං හොති. තෙනාහ “ඉතරානි මන්දානී”ති. තතොති තස්මා සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවතො , ඉතරෙසඤ්ච මන්දන්තා. කොසප්පසක්ඛෙ පතිතුං අදත්ථා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්ණනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො, පග්ගහොව කිච්චං පග්ගහකිච්චං, “කාතුං න සක්කොති”ති ආනන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං.

වික්කේපපටිකේපො, යෙන වා සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා භොන්ති, සො අවික්කේපො. රූපගතං විය වක්ඛුනා යෙන යාථාවතො විසයසභාවං පස්සති, තං දස්සනකිච්චං. කාතුං න සක්කොති බලවතා සද්ධිත්තියෙන අභිභුත්තා. සහජාතධම්මෙසු හි ඉන්ද්‍රියං කාරණත්තානං සහපච්ඡිත්තමානානං ධම්මානං එකරසතාවසෙනෙව අත්ථසිද්ධිං, න අඤ්ඤා. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. තන්ති සද්ධිත්තියං . ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙනාති යස්ස සද්ධෙය්‍යස්ස වත්ථුනො උළාරතාදිගුණෙ අධිමුච්චනස්ස සාතිසයප්පවත්තියා සද්ධිත්තියං බලවං ජාතං, තස්ස පච්චයපච්චයුප්පන්නතාදිවිභාගතො යාථාවතො විමංසනෙන. එවඤ්ඤි එවංධම්මතානායෙන සභාවසරසතො පරිග්ගස්භමානෙ සච්ඡ්ථාරො අධිමොක්ඛො න භොති “අයං ඉමෙසං ධම්මානං සභාවො”ති පරිජානනවසෙන පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස සාතිසයත්තා. ධුරියධම්මෙසු හි යථා සද්ධාය බලවභාවෙ පඤ්ඤාය මන්දභාවො භොති, එවං පඤ්ඤාය බලවභාවෙ සද්ධාය මන්දභාවො භොතිති. තෙන චුත්තං “තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා, යථා වා මනසිකරොතො බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන භාපෙතබ්බං”න්ති. තථා අමනසිකාරෙනාති යෙනාකාරෙන භාවනං අනුයුක්ඛන්තස්ස සද්ධිත්තියං බලවං ජාතං, තෙනාකාරෙන භාවනාය අනුයුක්ඛන්තොති චුත්තං භොති. ඉධ දුට්ඨොති සද්ධිත්තියස්ස බලවභාවො අත්තතො වා පච්චයවිසෙසෙන කිව්චුත්තරියතො, වීරියාදීනං වා මන්දකිච්චතාය. තත්ථ පයමච්ඡිකප්පෙ භාපනවිධි දස්සිතො. දුතියකප්පෙ පන යථා මනසි කරොතො වීරියාදීනං මන්දකිච්චතාය සද්ධිත්තියං බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන, වීරියාදීනං පටුකිච්චභාවාවහෙන මනසිකාරෙන සද්ධිත්තියං තෙහි සමරසං කරොත්තෙන භාපෙතබ්බං. ඉමිනා නයෙන සෙසිත්තියෙසුපි භාපනවිධි වෙදිතබ්බො.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථුති. සො හි ආයස්මා සද්ධාධිමුත්තතාය කතාධිකාරො සත්ථු රූපකායදස්සනප්පසුතො එව හුන්වා විහරන්තො සත්ථාරා “කිං තෙ වක්කලි ඉමිනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨොති, යො ඛො වක්කලි ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 3.87; දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමභාසසිගිතිකථා; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.208; ධ. ප. අට්ඨ. 2.380; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.130; ධ. ස. අට්ඨ. 1007; ථෙරගා. අට්ඨ. 2.වක්කලිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජිතොපි තං අනුයුක්ඛන්තො පණාමිතො අත්තානං විනිපාතෙතුං පපාතට්ඨානං අභිරුහි, අට්ඨ නං සත්ථා යථානිසිත්තොව ඔභාසං විස්සජ්ජනෙන අත්තානං දස්සෙත්වා –

“පාමොජ්ජඛුලො හික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරූපසමං සුඛං”න්ති. (ධ. ප. 381) –

ගාථං වත්වා “එහි වක්කලි”ති ආහ. සො තෙන අමතෙනෙව අභිසිත්තො හට්ඨතුට්ඨො හුන්වා විපස්සනං පට්ඨපෙසි. සද්ධාය බලවභාවතො විපස්සනාවිථිං න ඔතරති, තං ඤත්වා හගවා තස්ස ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනාය කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දින්නනායෙ යත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා ගම්ගප්පටිපාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙනෙන චුත්තං “වක්කලිත්ථෙරවත්ථු වෙන්ථ නිදස්සන”න්ති. එක්ථාති සද්ධිත්තියස්ස අධිමත්තභාවෙ සෙසිත්තියානං සකිච්චාකරණෙ.

ඉතරකිච්චහෙදන්ති උපට්ඨානාදිකිච්චවිසෙසං. පස්සද්ධාදීති ආදි-සද්දෙන සමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣධිගානං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. භාපෙතබ්බන්ති යථා සද්ධිත්තියස්ස බලවභාවො ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භායති, එවං වීරියිත්තියස්ස අධිමත්තතා පස්සද්ධිආදිභාවනාය භායති සමාධිපක්ඛියත්තා තස්සා. තථා හි සමාධිත්තියස්ස අධිමත්තතං කොසජ්ජපාතතො රක්ඛන්ති වීරියාදිභාවනා විය වීරියිත්තියස්ස අධිමත්තතං උද්ධච්චපාතතො රක්ඛන්ති එකංසතො භාපෙති. තෙන චුත්තං “පස්සද්ධිආදිභාවනාය භාපෙතබ්බං”න්ති. සොණත්ථෙරස්ස වත්ථුති සුකුමාරසොණත්ථෙරස්ස වත්ථු. (මහා. 242; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.205) සො හි ආයස්මා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සීතවතෙ විහරන්තො “මම සරිරං සුබ්බලං, න ව සක්කා සුබ්බෙනෙව සුඛං අධිගන්තුං, කිලමෙත්වාපි සමණධම්මො කාතබ්බො”ති තං යානවඩ්ඛමමෙව අධිට්ඨාය පධානං අනුයුක්ඛන්තො පාදනලෙසු ථොටෙසු උට්ඨිතෙසුපි වෙදනං අජ්ඣුපෙක්ඛන්වා දළ්භං වීරියං කරොත්තො අච්චාරද්ධිවීරියතාය විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා විණුපමොවාදෙන ඔවදිත්වා වීරියසමතායොජනවිථිං දස්සෙත්තො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා ගිජ්ඣකුටං ගතො. ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නනායෙන වීරියසමතං යොජෙත්වා භාවෙන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං “සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බං”න්ති. සෙසෙසුපිති සතිසමාධිපඤ්ඤාත්තියෙසුපි.

සමන්ති සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනානාධිකභාවං, තථා සමාධිවීරියානං. යථා හි සද්ධාපඤ්ඤානං විසුං විසුං ධුරියධම්මභුතානං කිච්චතො අඤ්ඤමඤ්ඤං නාතිවත්තනං විසෙසතො ඉච්ඡිතබ්බං, යතො තෙසං සමධුරතාය අප්පනා සම්පජ්ජති, එවං සමාධිවීරියානං කොසජ්ජද්ධච්චපක්ඛිකානං සමරසතාය සති අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථමභනතො සම්පයුත්තධම්මානං අත්තද්වයපාතාභාවෙන සම්මදෙව අප්පනා ඉජ්ඣති. “බලවසද්ධො”තිආදි බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස සමත්ථනං. තස්සත්ථො යො බලවතියා සද්ධාය සමන්තාගතො අවිසදඤාණො, සො මුඛප්පසන්තො භොති, න අවෙච්චප්පසන්තො. තථා හි අවත්ථස්මිං පසීදති සෙය්‍යාථාපි තිත්ථියසාවකා. කෙරාට්ඨකපක්ඛන්ති සායෙය්‍යපක්ඛං හජති. සද්ධාභිනාය පඤ්ඤාය අතිධාවන්තො “දෙය්‍යවත්ථුපරිච්චාගෙන විනා විත්තුප්පාදමත්තෙනපි දානමයං පුඤ්ඤං භොති”තිආදීති පරිකප්පෙති හෙතුපතිරූපකෙහි වඤ්චිතො, එවංභුතො ව සුක්ඛක්කවිලුත්තවිත්තො පණ්ඩිතානං වචනං නාදියති සඤ්ඤත්තිං න ගච්ඡති. තෙනාහ “හෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො භොති”ති. යථා වෙන්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං

අඤ්ඤාමඤ්ඤාං විසමභාවො න අත්ථාවහො, අනත්ථාවහොව, එවං, සමාධිවීරියානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාං විසමභාවො න අත්ථාවහො, අනත්ථාවහොව, තථා න අවික්ඛෙපාවහො, වික්ඛෙපාවහොවාති. කොසජ්ජං අභිභවති, තෙන අප්පනං න පාපුණානිති අධිප්පායො. උද්ධච්චං අභිභවති එත්ථාපි එසෙව නයො. තද්දුග්ගන්ති සද්ධාපඤ්ඤාද්වයං, සමාධිවීරියද්වයඤ්ඤාං. සමං කාතබ්බන්ති සමරසං කාතබ්බං.

සමාධිකම්මිකස්සාති සමප්පකම්මට්ඨානිකස්ස. එවන්ති එවං සන්තෙ, සද්ධාය ටොකං බලවහාවෙ සතීති අත්ථො. සද්දහන්තොති “පථවි පථවිති මනසිකරණමත්තෙන කථං කොටුප්පත්ති”ති අවින්තෙත්වා “අද්ධා සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තවිධි ඉජ්ඣස්සති”ති සද්දහන්තො සද්ධං ජනෙත්තො. ඔකප්පෙත්තොති ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය අධිමුච්චනවසෙන අවකප්පෙත්තො පක්ඛන්දන්තො. එකග්ගතා බලවති වච්චති සමාධිප්පධානන්තා කොතස්ස. උභින්නන්ති සමාධිපඤ්ඤානං. සමාධිකම්මිකස්ස සමාධිතො අධිමත්තතාය පඤ්ඤාය අධිමත්තතාපි ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “සමතායපි”ති, සමභාවෙනාපිති අත්ථො. අප්පනාති ලොකියප්පනා. තථා හි “හොතියෙවා”ති සාසඬ්ඤං වදති. ලොකුත්තරප්පනා පන තෙසං සමභාවෙනෙව ඉච්ඡිතා. යථාහ “සමප්පිපස්සනං යුගනන්ධං භාවෙති”ති (අ. නි. 4.170; පටි. ම. 2.5).

යදි විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤානං, සමාධිවීරියානඤ්ඤාං සමතාව ඉච්ඡිතා, කථං සතීති ආහ “සති පන සබ්බත්ථං බලවති වච්චති”ති. සබ්බත්ථාති ලිනුද්ධච්චපක්ඛිකෙසු පඤ්චස්ස ඉන්ද්‍රියෙසු. උද්ධච්චපක්ඛිකෙකදෙසෙ ගණ්හන්තො “සද්ධාවීරියපඤ්ඤාන”න්ති ආහ. අඤ්ඤාං පිති ව ගහෙතබ්බා සියා. තථා හි “කොසජ්ජපක්ඛිකෙන සමාධිතා” ඉච්චෙව චුත්තං, න “පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාහි”ති. සාති සති. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. තෙනාති තෙන සබ්බත්ථං ඉච්ඡිතබ්බට්ඨෙතා කාරණෙන. ආහ අට්ඨකථායං. සබ්බත්ථං නියුත්තා සබ්බත්ථිකා සබ්බත්ථං ලිනෙ, උද්ධතෙ ව චිත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බත්තා, සබ්බෙ වා ලිනෙ, උද්ධතෙ ව චිත්තෙ භාවෙතබ්බා බොජ්ඣංගා අත්ථිකා එතායාති සබ්බත්ථිකා. චිත්තන්ති කුසලං චිත්තං. තස්ස හි සති පටිසරණං පරායණං අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධිගතස්ස අධිගමාය. තෙනාහ “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා”තිආදි.

බන්ධාදිහෙදෙ අනොගාල්භපඤ්ඤානන්ති පරියන්තිබාහුසච්චවසෙනපි බන්ධායතනාදිසු අප්පතිට්ඨිතබුද්ධිනං. බහුස්සුතසෙවනා හි සුතමයඤාණාවහා. තරුණවිපස්සනාසමඬ්ඨිපි භාවනාමයඤාණෙ ධීතත්තා එකංසතො පඤ්ඤවා එව නාම හොතිති ආහ “සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණපරිග්ගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා”ති. ඤෙයාධම්මස්ස ගම්භීරභාවවසෙන තප්පරිව්ඡේදකඤාණස්ස ගම්භීරභාවග්ගහණන්ති ආහ “ගම්භීරෙසු බන්ධාදිසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤායා”ති. තඤ්ඤි ඤෙයාං තාදිසාය පඤ්ඤාය වර්තබ්බතො ගම්භීරඤාණවරියං, තස්සා වා පඤ්ඤාය තත්ථ පහෙදතො පවත්ති ගම්භීරඤාණවරියා, තස්සා පච්චවෙක්ඛණාති ආහ “ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙදපච්චවෙක්ඛණා”ති. යථා සතිවෙසුල්ලප්පත්තො නාම අරහා එව, එවං පඤ්ඤාවෙසුල්ලප්පත්තොතිපි සො එවාති ආහ “අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොති”ති. වීරියාදිසුපි එසෙව නයො.

“තත්තං අයොබ්බං හත්ථෙ ගමෙත්ති”තිආදිනා (ම. නි. 3.250, 267; අ. නි. 3.36) චුත්තපඤ්ඤාවිධිබන්ධනකම්මකාරණා නිරයෙ නිබ්බන්තසත්තස්ස යෙභුයොන සබ්බපඨමං කරොන්තිති, දෙවදුතසුත්තාදිසු තස්ස ආදිතො චුත්තත්තා ව ආහ “පඤ්චවිධිබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨායා”ති. සකට්ඨනනාදිකාලෙති ආදි-සද්දෙන තදඤ්ඤාමනුස්සෙහි, තිරව්ජානෙහි ව විබාධියමානකාලං සඬගණ්හාති. “එකං බුද්ධන්තර”න්ති ඉදං අපරාපරං පෙනෙසු එව උප්පජ්ජනකසත්තවසෙන චුත්තං, එකච්චානං වා පෙනානං එකච්චතිරව්ජානානං විය තථා දිසායුකතාපි සියාති තථා චුත්තං. තථා හි “කාලො නාගරාජා චතුත්තං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවං ලභිත්වා ධීතො මෙත්තෙයාස්සපි භගවතො සම්මුඛිභාවං ලභිස්සති”ති වදන්ති, යං තස්ස කප්පායුකතා චුත්තා.

ආනිසංසදස්සාවිනොති “වීරියායත්තො එව සබ්බො ලොකුත්තරො, ලොකියො ව විසෙසාධිගමො”ති එවං වීරියෙ ආනිසංසදස්සනසිලස්ස. ගමනවීථීන්ති සපුබ්බභාගං නිබ්බානගාමීනිං පටිපදං, සහ විපස්සනාය අරියමග්ගපටිපාටි, සත්තවිසුද්ධිපරම්පරා වා. සා හි භික්ඛුනො වච්චතියානාය ගන්තබ්බා පටිපදාති කත්වා ගමනවීථී නාම. කායදළ්ඞිඛුලොති යථා තථා කායස්ස දළ්ඞිකම්මප්පසුතො. පිණ්ඩන්ති රට්ඨපිණ්ඩං. පච්චයදායකානං අත්තති කාරස්ස අත්තතො සම්මාපටිපත්තියා මහප්ඵලභාවස්ස කරණෙන පිණ්ඩස්ස භික්ඛාය පටිපුජනා පිණ්ඩාපවායනං.

නිහරන්තොති පත්තට්ඨිකතො නිහරන්තො. තං සද්දං සුත්ථාති තං උපාසිකාය වචනං අත්තතො වසනපණ්ණසාලද්වාරෙ ධීතොව පඤ්චාහිඤ්ඤාය දිබ්බසොතෙන සුත්ථා. මනුස්සසම්පත්ති, දිබ්බසම්පත්ති, නිබ්බානසම්පත්තිති ඉමා තිස්සො සම්පත්තියො. දාතුං සක්ඛිස්සසීති “තඬ්ඤි කතෙන දානමයෙන, වෙය්‍යාවච්චමයෙන ව පුඤ්ඤකම්මෙන බෙත්තවිසෙසභාවුපගමනෙන අපරාපරං දෙවමනුස්සසම්පත්තියො, අත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිඤ්ඤා දාතුං සක්ඛිස්සසී”ති ටෙරො අත්තානං පුච්ඡති. සිතං කරොන්තො වාති “අකිච්ඡෙනෙව මයා වට්ටදුක්ඛං සමතික්කන්ත”න්ති පච්චවෙක්ඛණාවසානෙන සඤ්ජානපාමොජ්ජවසෙන සිතං කරොන්තො එව.

විජ්‍යාපිපත්තන්ති ජාතිධම්මකුලධම්මාදිලඬිසනෙන අසම්මාපටිපත්තං. එවං යථා අසම්මාපටිපත්තො පුත්තො තාය එව අසම්මාපටිපත්තියා කුලසන්නානතො ඛාහිරො හුත්වා පිතු සන්නිකා දායජ්ජස්ස න භාගී, එවං. කුසිකොපි තෙන කුසිතභාවෙන අසම්මාපටිපත්තො සත්ථු සන්නිකා ලද්ධබ්බඅරියධනදායජ්ජස්ස න භාගී. ආරද්ධවීරියොව ලහති සම්මාපටිපජ්ජනතො. උජ්ජජ්ජති වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගොති යොජනා, එවං සබ්බත්ථං.

මහාති සීලාදීහි ගුණෙහි මහත්තො විපුලො අනඤ්ඤසාධාරණො. තං පනස්ස ගුණමහත්තං දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනෙන ලොකෙ පාකටන්ති දස්සෙන්තො “සත්ථුනො හී”තිආදිමාහ.

යස්මා සත්ථුසාසනෙ පබ්බජිතස්ස පබ්බජ්ජුපගමෙන සක්‍යාපුත්තස්සභාවො සම්පජායති, තස්මා බුද්ධපුත්තභාවං දස්සෙන්තො “අසම්භින්නායා”තිආදිමාහ.

අලසානං භාවනාය නාමමත්තම්පි අජානන්තානං කායදළ්ඨිබ්බලානං යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛාදිඅනුසුඤ්ජනකානං තිරවිජානකටීකානං පුග්ගලානං දුරතො වජ්ජනා කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනා. “දිවසං වඩ්ඪකමෙන නිසජ්ජායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.423; 3.65; සං. නි. 4.120; මහානි. 161) භාවනාරද්ධවසෙන ආරද්ධවීරියානං දළ්ඨපරක්කමානං කාලෙන කාලං උපසඩ්ධකමනා ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනා. තෙනාහ “කුච්ඡං පුරන්තවා”තිආදි. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.64) පන ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සබ්බමචාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති ඉදං ද්වයං න ගහිතං, ටීනමිද්ධවිනොදනතා, සම්මජ්ජපධානපච්චවෙක්ඛණතාති ඉදං ද්වයං ගහිතං. තත්ථ ආනිසංසදස්සාවිතාය එව සම්මජ්ජපධානපච්චවෙක්ඛණා ගහිතා හොති ලොකියලොකුත්තරවිසෙසාධිගමස්ස වීරියායත්තතාදස්සනභාවතො. ටීනමිද්ධවිනොදනං තදධිමුත්තතාය එව ගහිතං හොති, වීරියුප්පාදනෙ යුත්තජ්ජයුත්තස්ස ටීනමිද්ධවිනොදනං අත්ථසිද්ධමෙව. තත්ථ ටීනමිද්ධවිනොදනකුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවන- තදධිමුත්තතාපටිපක්ඛිධිධමනපච්චයුපසංභාරවසෙන, අපායභයපච්චවෙක්ඛණාදයො සමුත්තෙජනවසෙන වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උජ්ජාදකා දට්ඨබ්බා.

පුරිමුජ්ජන්තා පිති පරතො උජ්ජජ්ජනකපිතියා විසෙසකාරණසභාගහෙතුභාවතො “පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා ධම්මා”ති වුත්තා, තස්සා පන බහුසො පවත්තියා පුටුත්තං උපාදාය බහුවචනනිද්දෙසො. යථා සා උජ්ජජ්ජති, එවං පටිපත්ති තස්සා උජ්ජාදකමනසිකාරො.

“බුද්ධානුස්සති”තිආදීසු වත්තබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.123) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

බුද්ධානුස්සතියා උපචාරසමාධිනිට්ඨත්තා වුත්තං “යාව උපචාරා”ති. සකලසරීරං ඵරමානොති පිතිසමුට්ඨානෙහි පණ්ණරූපෙහි සකලසරීරං ඵරමානො. ධම්මගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි යාව උපචාරා සකලසරීරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගො උජ්ජජ්ජතිති යොජනා, එවං සෙසඅනුස්සතිසු. පසාදනියසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණායඤ්ච යොජෙතබ්බං තස්සාපි විමුත්තායනනභාවෙන තග්ගතිකත්තා. සඬ්ඛාරානං සජ්ජදෙසවූපසමෙපි නිජ්ජදෙසවූපසමෙ විය තථා පඤ්ඤාය පවත්තිතො භාවනාමනසිකාරො කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථො හුත්වා උපචාරසමාධිං ආවහන්තො තථාරූපපිතිසොමනස්සමන්තාගතො පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උජ්ජාදාය හොතිති ආහ “සමාපත්තියා...පෙ.... පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි”ති. තත්ථ “වික්ඛම්භිතා කිලෙසා”ති පායො. තෙ හි න සමුදාවරන්තිති. ඉති-සද්දො කාරණත්ථො, යස්මා න සමුදාවරන්ති, තස්මා තං නෙසං අසමුදාවාරං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාති යොජනා . න හි කිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්ස බොජ්ඣකඛිගුප්පත්ති යුත්තා. පසාදනියෙසු යානෙසු පසාදසිනෙභාභාවෙන ථුසසම්භදයතා ලුබ්ඛා, සා තත්ථ ආදරගාරවාකරණෙන විඤ්ඤායතිති ආහ “අසක්කච්චකිරියාය සංසුචිතලුබ්භාවෙ”ති.

කායචිත්තදර්ථවූපසමලක්ඛණා පස්සද්ධි එව යථාවුත්තබ්බොධිඅභිගභුතො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගො, තස්ස පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස එවං උජ්ජාදො හොතිති යොජනා.

පණ්ණිකභොජනසෙවනතාති පණ්ණිකසජ්ජායභොජනසෙව නතා . උතුඉරියාපට්ඨසුග්ගහණෙන සජ්ජායඋතුඉරියාපට්ඨගහණං දට්ඨබ්බං. තඤ්ඤි තිවිධම්පි සජ්ජායං සෙවියමානං කායස්ස කල්ලතාපාදනවසෙන චිත්තස්ස කල්ලතං ආවහන්තං දුට්ඨායපි පස්සද්ධියා කාරණං හොති. අහෙතුකං සත්තෙසු ලබ්භමානං සුබදුක්ඛන්ති අයමෙකො අන්තො, ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකන්ති පන අයං දුතියො. එතෙ උභො අන්තෙ අනුපගම්ම යථාසකං කම්මුනා හොතිති අයං මජ්ඣිමා පටිපත්ති. මජ්ඣිමන්තො පයොගො යස්ස සො මජ්ඣිමත්තපයොගො, තස්ස භාවො මජ්ඣිමත්තපයොගතා. අයඤ්ඤි පභාය සාරද්ධකායනං පස්සද්ධකායතාය කාරණං හොන්ති පස්සද්ධිද්වයං ආවහති, එතෙනෙව සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනපස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනානං තදාවහනතා සංවණ්ණිකාති දට්ඨබ්බං.

යථාසමාහිතාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන ගස්භමානො පුරිමුජ්ජන්තො සමථො එව සමථනිමිත්තං. නානාරම්මණෙ පරිබ්භමනෙන විවිධං අග්ගං එතස්සාති බ්‍යග්ගො, වික්ඛෙපො. තථා හි සො අනවට්ඨානරසො, හන්තතාපච්චුපට්ඨානො ව වුත්තො, එකග්ගතාභාවතො බ්‍යග්ගපටිපක්ඛොති අබ්‍යග්ගො, සමාධි. සො එව නිමිත්තන්ති පුබ්බෙ විය වත්තබ්බං. තෙනාහ “අචික්ඛෙපට්ඨෙන ව අබ්‍යග්ගනිමිත්ත”න්ති.

වත්ථුවිසදකිරියා, ඉන්ද්‍රියසමන්තපටිපාදනා ව පඤ්ඤාවහා වුත්තා, සමාධානාවහාපි තා භොන්ති සමාධානාවහාවෙනෙව පඤ්ඤාවහාවතොති වුත්තං “වත්ථුවිසද...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

කරුණභාවනාකොසල්ලානං අවිනාභාවතො, රක්ඛනකොසල්ලස්ස ව තංමුලකත්තා “නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා” ඉව්වෙව වුත්තං. කසිණනිමිත්තස්සාති ව නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. අසුභනිමිත්තස්සාපි හි යස්ස කස්සචි ක්කානුප්පත්තිනිමිත්තස්ස උග්ගහණකොසල්ලං නිමිත්තකුසලතා ඵවාති. අතිසිථිලවීරියතාදීහීනි ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගමන්දතං , පමොදවෙකල්ලඤ්ච සඬගණ්හාති. තස්ස පග්ගණ්හනන්ති තස්ස ලීනස්ස චිත්තස්ස ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගාදිසමුට්ඨාපනෙන ලයාපත්තිතො සමුද්ධරණං. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං චිත්තං භොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය. තං කිස්ස හෙතු? ලීනං, භික්ඛවෙ, චිත්තං තං ඵතෙහි ධම්මෙහි සුසමුට්ඨාපයං භොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උප්පාලිතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ සුක්ඛාති වෙව තිණානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛාති ගොමයානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛාති කට්ඨානි පක්ඛිපෙය්‍ය, මුඛවාතඤ්ච දදෙය්‍ය, න ව පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය, හබ්බො නු බො සො පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උප්පාලිතුන්ති. ඵවං භන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

ඵත්ථ ව යථාසකං ආභාරවසෙන ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගාදීනං භාවනාසමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බා, සා අනන්තරං විභාවිතා ඵව. ආරද්ධවීරියතාදීහීනි ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගමනලවතං, පමොදුබ්බිලාවනඤ්ච සඬගණ්හාති. තස්ස නිග්ගණ්හනන්ති තස්ස උද්ධතස්ස චිත්තස්ස සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගාදිසමුට්ඨාපනෙන උද්ධතාපත්තිතො නිසෙධනං. වුත්තමිපි වෙතං භගවතා –

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං භොති, කාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය, කාලො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනාය. තං කිස්ස හෙතු? උද්ධතං, භික්ඛවෙ, චිත්තං තං ඵතෙහි ධම්මෙහි සුචුපසමයං භොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ අල්ලානි වෙව තිණානි...පෙ.... පංසුකෙන ව ඔකිරෙය්‍ය, හබ්බො නු බො සො පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුන්ති. ඵවං භන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

ඵත්ථාපි යථාසකං ආභාරවසෙන පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගාදීනං භාවනාසමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බා, තත්ථ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනා වුත්තා ඵව. සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස අනන්තරං වක්ඛති. පඤ්ඤාපයොගමන්දතායාති පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස අප්පභාවෙන. යථා හි දානං අලොභපධානං, සීලං අදොසපධානං, ඵවං භාවනා අමොභපධානා. තත්ථ යදා පඤ්ඤා න බලවතී භොති, තදා භාවනා පුබ්බෙනාපරං විසෙසාවහා න භොති, අනභිසඬ්ඛතො විය ආභාරො පුරිසස්ස යොගිතො චිත්තස්ස අභිරුචිං න ජනෙති, තෙන තං නිරස්සාදං භොති, තථා භාවනාය සම්මදෙව අවිථිපටිපත්තියා උපසමසුඛං න චිත්දති, තෙනාපි චිත්තං නිරස්සාදං භොති. තෙන වුත්තං “පඤ්ඤාපයොග...පෙ.... නිරස්සාදං භොති”ති. තස්ස සංවෙගුප්පාදනං, පසාදුප්පාදනඤ්ච තිකිච්ඡනන්ති තං දස්සෙන්තො “අට්ඨ සංවෙගචත්ථුනි”තිආදිමාහ. තත්ථ ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණානි යථාරහං සුගතියං, දුග්ගතියඤ්ච භොන්තිති තදඤ්ඤමෙව පඤ්චවිධබන්ධනාදිචුප්පිපාසාදි අඤ්ඤමඤ්ඤං විබාධනාදිහෙතුකං අපායදුක්ඛං දට්ඨබ්බං, තයිදං සබ්බං තෙසං තෙසං සත්තානං පච්චුප්පන්තභවතිස්සිතං ගහිතන්ති අතීතෙ අනාගතෙ ව කාලෙ වට්ටමුලකදුක්ඛානි විසුං ගහිතාති. යෙ පන සත්තා ආභාරුපජීවිනො, තත්ථ ව උට්ඨානඵලුපජීවිනො, තෙසං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං ජීවිකාදුක්ඛං අට්ඨමං සංවෙගචත්ථු ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අයං චුච්චති සමයෙ සම්පහංසනාති අයං භාවනාචිත්තස්ස සම්පහංසිතබ්බසමයෙ වුත්තනායෙන සංවෙගජනනවසෙන වෙව පසාදුප්පාදනවසෙන ව සම්මදෙව පහංසනා, සංවෙගජනනපුබ්බකපසාදුප්පාදනෙන තොසනාති අත්ථො.

සම්මාපටිපත්තිං ආගම්මාති ලීනුද්ධවච්චිරහෙන, සමථවිථිපටිපත්තියා ව සම්මා අවිසමං සම්මදෙව භාවනාපටිපත්තිං ආගම්ම. “අලීන”න්තිආදිසු කොසජ්ජපක්ඛිකානං ධම්මානං අනාධිමත්තතාය අලීනං, උද්ධවච්චපක්ඛිකානං අනාධිමත්තතාය අනුද්ධතං, පඤ්ඤාපයොගසම්පත්තියා, උපසමසුඛාධිගමෙන ව අනිරස්සාදං, තතො ඵව ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමථවිථිපටිපත්තං. තත්ථ අලීනතාය පග්ගහෙ, අනුද්ධතතාය නිග්ගහෙ, අනිරස්සාදතාය සම්පහංසනෙ න බ්‍යාපාරං ආපජ්ජති. අලීනානුද්ධතතා හි ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං, අනිරස්සාදතාය සමථවිථිපටිපත්තං, සමප්පවත්තියා වා අලීනං අනුද්ධතං. සමථවිථිපටිපත්තියා අනිරස්සාදන්ති දට්ඨබ්බං. අයං චුච්චති සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතාති අයං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතබ්බසමයෙ භාවනාචිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්‍යාවටතාසඬ්ඛානං පටිපක්ඛං අභිභුය්‍ය පෙක්ඛනා චුච්චති. පටිපක්ඛචික්ඛමහනතො, විපස්සනාය අධිට්ඨානභාවුපගමනතො ව උපචාරජ්ඣානමිපි සමාධාන කිච්චනිජ්ජත්තියා පුග්ගලස්ස සමාහිතභාවසාධනං ඵවාති තත්ථ සමධුරභාවෙනාහ “උපචාරං වා අප්පනං වා”ති.

උපෙක්බාසම්බොජ්ඣකුඨගට්ඨානියා ධම්මානි එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. අනුරොධවිරොධවිජ්ජනානවසෙන මජ්ඣන්තභාවො උපෙක්බාසම්බොජ්ඣකුඨගස්ස කාරණං තස්මිං සති සිජ්ඣනතො, අසති ච අසිජ්ඣනතො. සො ච මජ්ඣන්තභාවො විසයවසෙන දුට්ඨොති ආහ “සත්තමජ්ඣන්තතා සඨ්ඛාරමජ්ඣන්තතා”ති. තදුහයෙ ච විරුජ්ඣනං පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකුඨගභාවනාය එව දුරිකතන්ති අනුරුජ්ඣනස්සෙව පභානවිධිං දස්සෙතුං “සත්තමජ්ඣන්තතා”තිආදි චුත්තං. තෙනාහ “සත්තසඨ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා”ති. උපෙක්බාසෙ හි විසෙසතො රාගො පටිපක්ඛො. තථා චාහ “උපෙක්බා රාගබ්බුලස්ස විසුද්ධිමග්ගො”ති (විසුද්ධි. 1.267). ද්විභාකාරෙහිති කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණං, අත්තසුඤ්ඤතාපච්චවෙක්ඛණන්ති ඉමෙහි ද්විභි කාරණෙහි. ද්විභෙවාති අවධාරණං සඨ්ඛාසමානතාදස්සනත්ථං. සඨ්ඛායා එවෙත්ථ සමානා, න සඨ්ඛොයාං සබ්බථා සමානන්ති. අස්සාමිකභාවො අනත්තනියතා. සති හි අත්තති තස්ස කිඤ්චනභාවෙන චිවරං, අඤ්ඤං චා කිඤ්චි අත්තනියං නාම සියා, සො පන කොචි නත්ථෙව්වාති අධිජ්ජායො. අනද්ධනියන්ති න අද්ධානක්ඛමං න චිරට්ඨායි, ඉත්තරං අනිච්චන්ති අත්ථො. තාවකාලිකන්ති තස්සෙව වෙච්චනං.

මමායතීති මමත්තං කරොති “මමා”ති තණ්හාය පරිග්ගස්හ තිට්ඨති.

මමායන්තාති මානං දබ්බං කරොන්තා.

අයං සතිපට්ඨානදෙසනා පුබ්බභාගමග්ගවසෙන දෙසිතාති පුබ්බභාගියබොජ්ඣකුඨගෙ සන්ධායාහ “බොජ්ඣකුඨගපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්ච”න්ති. සෙසං චුත්තනායත්තා සුවිඤ්ඤායාමෙව.

බොජ්ඣකුඨගපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්මභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

386. යථාසභාවතොති අවිපරිතසභාවතො. බාධනක්ඛණතො යො යො චා සභාවො යථාසභාවො, තතො, රුජ්ජනාදි කක්ඛලාදිසභාවතොති අත්ථො. ජනිකං සමුට්ඨායිකන්ති පචත්තලක්ඛණස්ස දුක්ඛස්ස ජනිකං නිමිත්තලක්ඛණස්ස සමුට්ඨායිකං. පුරිමතණ්හන්ති යථාපරිග්ගහිතස්ස දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තිතො පුරෙතරං සිද්ධං තණ්හං. සිද්ධෙ හි කාරණෙ තස්ස ඵලජ්ජන්ති. අයං දුක්ඛසමුදයොති පජානාතීති යොජනා. අයං දුක්ඛනිරොධොති එත්ථාපි එසෙව නයො. උභින්නං අජ්ජවත්තින්ති දුක්ඛං, සමුදයො චාති ද්වින්තං අජ්ජවත්තිනිමිත්තං, තදුහයං න පචත්ති එතායාති අජ්ජවත්ති, අසඨ්ඛතා ධාතු. දුක්ඛං දුක්ඛසච්චං පරිජානාති පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිච්ඡින්නදීති දුක්ඛපරිජානතො, අරියමග්ගො, තං දුක්ඛපරිජානනං. සෙසපද්දේවයෙපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

388. එවං චුත්තාති එවං උද්දෙසවසෙන චුත්තා. සබ්බසත්තානං පරියාදානවචනං බාහපනිච්ඡාවසෙන ආමෙඬිනනිද්දෙසභාවතො. සත්තනිකායෙති සත්තානං නිකායෙ, සත්තසට්ඨෙ සත්තසමුහෙති අත්ථො. දෙවමනුස්සාදිහෙදාසු හි ගතිසු භුමිමදෙවාදිබත්තියාදිහත්ථිආදිබුජ්ජිපාසිකාදිතංතංජාතිවිසිට්ඨො සත්තසමුහො සත්තනිකායො. නිජ්ජරියායතො බන්ධනං පට්මාහිනිබ්බත්ති ජාතීති කත්ථා “ජනනං ජාති”ති චත්ථා ස්වායං උජ්ජාදවිකාරො අපරිනිජ්ජන්තො යෙසු බන්ධෙසු ඉච්ඡිතබ්බො, තෙ තෙනෙව සද්ධිං දස්සෙතුං “සචිකාරාන”න්තිආදි චුත්තං. සචිකාරානන්ති උජ්ජාදසඨ්ඛාතෙන විකාරෙන සචිකාරානං. ජාතිආදීති හි තිණ් ලක්ඛණානි ධම්මානං විකාරවිසෙසාති. “උපසග්ගමණ්ඩිතවෙච්චන”න්ති ඉමිනා කෙවලං උපසග්ගෙන පදවඩ්ඪනං කතන්ති දස්සෙති. අනුපට්ඨිතාකාරෙනාති අණ්ඩකොසං, චත්ථිකොසඤ්ච ඔගාහනාකාරෙන. නිබ්බත්තිසඨ්ඛාතෙනාති ආයතනානං පාරිසුරිසංසිද්ධිසඨ්ඛාතෙන.

අථ චා ජනනං ජාතීති අපරිපුණ්ණායතනං ජාතිමාහ. සඤ්ජාතීති සම්පුණ්ණායතනං. සම්පුණ්ණා හි ජාති සඤ්ජාති. ඔක්කමනට්ඨෙන ඔක්කන්තීති අණ්ඩජ්ජලාබුජ්ජවසෙන ජාති. තෙ හි අණ්ඩකොසං, චත්ථිකොසඤ්ච ඔක්කමන්තා පච්චසන්තා විය පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. අභිනිබ්බත්තනට්ඨෙන අභිනිබ්බත්තීති සංසෙදජඔපජාතිකවසෙන. තෙ හි පාකටා එව හුත්ථා නිබ්බත්තන්ති. අභිබ්බත්තා නිබ්බත්ති අභිනිබ්බත්ති. “ජනනං ජාති”තිආදි ආයතනවසෙන, යොනිවසෙන ච ද්විභි ද්විභි පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදිසිත්ථා ජාතිං දස්සෙතුං චුත්තං. “තෙසං තෙසං සත්තානං...පෙ.... අභිනිබ්බත්ති”ති සත්තවසෙන චුත්තත්තා සම්මුතිකථා. පාතුභාවොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො චා, තෙන “ආයතනානං පටිලාභො”ති ඉමස්ස පදස්ස සඨ්ගහො දට්ඨබ්බො. අයමිපි හි පරමත්ථකථාති. එකවොකාරභවාදීසුති එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු. තස්මිං බන්ධනං පාතුභාවෙ සති. ආයතනානං පටිලාභොති එකචතුපොකාරභවෙසු ද්වින්තං ද්වින්තං ආයතනානං වසෙන, සෙසෙසු රූපධාතුයං පටිසන්ධික්ඛණෙ උජ්ජජ්ජමානානං පඤ්චන්තං, කාමධාතුයං විකලාවිකලින්ද්‍රියානං වසෙන සත්තන්තං, නචන්තං, දසන්තං,

පුනදසන්නං, එකාදසන්නස්ස ආයතනානං වසෙන සඬගහො දට්ඨබ්බො. පානුභවන්තානෙව, න කුතොච්ඡි ආගතානි. පටිලද්ධානි නාම භොන්ති සත්තසන්නාසස්ස තස්ස සංවිජ්ජමානත්තා. ආයතනානං පටිලාභොති වා ආයතනානං අත්තලාභො වෙදිතබ්බො.

389. සභාවනිද්දෙසොති සරුපනිද්දෙසො. සරුපඤ්ඤානං ජිණ්ණතාය, යදිදං “ජරා”ති, “වයොහානීති වා. ජීරණමෙව ජීරණතා, ජීරත්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන චුත්තොති ආහ “ආකාරභාවනිද්දෙසො”ති. ඛණ්ඩිතදන්තා ඛණ්ඩිතා නාම උත්තරපදලොපෙන. යස්ස විකාරස්ස වසෙන සත්තො “ඛණ්ඩිතො”ති වුවචති, තං ඛණ්ඩිච්චං. තථා පලිතානි අස්ස සත්තීති “පලිතො”ති වුවචති, තං පාලිච්චං. වලිත්තවතාය වා වලි තවො අස්සාති වලිත්තවො.

එලූපවාරෙතාති එලවොභාරෙන.

390. වචනමෙව වචනතා, වචන්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන චුත්තො. ඛන්ධා භිජ්ජන්තීති එකභවපරියාපන්තස්ස ඛන්ධසන්නාසස්ස පරියොසානභූතා ඛන්ධා භිජ්ජන්ති, තෙනෙව භෙදෙන නිරොධනං අදස්සනං ගච්ඡන්ති, තස්මා භෙදො අන්තරධානං මරණං. මච්චුමරණන්ති මච්චුසඬබ්බාතං. එකභවපරියාපන්තජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදභූතං මරණං. තෙනාහ “න ඛණ්කමරණ”න්ති. “මච්චු මරණ”න්ති සමාසං අකත්වා යො “මච්චු”ති වුවචති භෙදො, යඤ්ච මරණං පාණවාගො, ඉදං වුවචති මරණන්ති විසුං සම්බන්ධො න න යුජ්ජති. කාලකිරියාති මරණකාලො, අනතික්කමනීයත්තා විසෙසෙන “කාලො”ති චුත්තොති තස්ස කිරියා, අත්ථතො චුතිඛන්ධානං භෙදජ්ජන්තියෙව, කාලස්ස වා අන්තකස්ස කිරියාති යා ලොකෙ වුවචති, සා චුති, මරණන්ති අත්ථො. අයං සබ්බාපි සම්මුතිකථාව “යං තෙසං තෙසං සත්තාන”න්තිආදිනා සත්තවසෙන චුත්තත්තා. අයං පරමත්ථකථා පරමත්ථතො ලබ්භමානානං රුජ්ජනාදිසභාවානං ධම්මානං විනස්සනජොතනාභාවතො.

අත්තාති භවති එත්ථ චිත්තන්ති අත්තභාවො, ඛන්ධසමූහො, තස්ස නික්ඛෙපො නික්ඛිපනං, පාතනං විනාසොති අත්ථො. අට්ඨකථායංපන “මරණං පත්තස්සා”තිආදිනා නික්ඛෙපභෙතුතාය පතනං “නික්ඛෙපො”ති එලූපවාරෙන චුත්තන්ති දස්සෙති. “ඛන්ධානං භෙදො”ති පඛන්ධවසෙන පචත්තමානස්ස ධම්මසමූහස්ස විනාසජොතනාති එකදෙසතො පරමත්ථකථා, “ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡේදො”ති පනෙත්ථ න කොච්ඡි වොභාරලෙසො පීති ආහ “ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡේදො පන සබ්බාකාරතො පරමත්ථතො මරණ”න්ති. එවං සන්තෙපි යස්ස ඛන්ධභෙදස්ස පචත්තත්තා “තිස්සො මතො, චුස්සො මතො”ති වොභාරො හොති, සො භෙදො ඛන්ධජ්ජන්ධස්ස අනුපච්ඡින්නතාය “සම්මුතිමරණ”න්ති චත්තබ්බතං අරහතීති ආහ “එතදෙව සම්මුතිමරණන්තිපි වුවචති”ති. තෙනාහ “ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදමෙව හි”තිආදි. සබ්බෙසො පඛන්ධසමූච්ඡේදො හි සමූච්ඡේදමරණන්ති.

391. බ්‍යසනෙතාති අනත්ථෙන. “ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදිසු (විහ. 721) විය ධම්ම-සද්දො භෙතුපරියායොති ආහ “දුක්ඛකාරණො”ති. සොචනන්ති ලක්ඛිතබ්බතාය සොචනලක්ඛණො. සොචිතස්ස සොචනකස්ස පුග්ගලස්ස, චිත්තස්ස වා භාවො සොචිතභාවො. අබ්භන්තරෙති අත්තභාවස්ස අන්තො. අත්තනො ලුබ්භභාවතාය සොසෙන්නො. ථාමගමනෙන සමන්තතො සොසනවසෙන පරිසොසෙන්නො.

392. “ආදිස්ස ආදිස්ස දෙවන්ති පරිදෙවන්ති එතෙනාති ආදෙවො”ති ආදෙවන-සද්දං කත්වා අස්සුමොචනාදිවිකාරං ආපජ්ජන්තානං තබ්බිකාරාපත්තියා සො සද්දො කාරණභාවෙන චුත්තො. තං තං වණ්ණන්ති තං තං ගුණං. තස්සෙවාති ආදෙවපරිදෙවස්සෙව. භාවනිද්දෙසාති “ආදෙවිතත්තං පරිදෙවිතත්ත”න්ති භාවනිද්දෙසා.

393. නිස්සයභූතො කායො එතස්ස අත්ථිති කායිකං. තෙනාහ “කායපසාදවත්ථුක”න්ති. දුක්කරං බමනං එතස්සාති දුක්ඛමනං, සො එව අත්ථො සභාවොති දුක්ඛමනට්ඨො, තෙන. සාතවිධුරතාය අසාතං.

394. චෙතසි භවන්ති චෙතසිකං, තං පන යස්මා චිත්තෙන සමං පකාරෙහි යුත්තං, තස්මා ආහ “චිත්තසම්පයුත්ත”න්ති.

395. සබ්බවිසයපටිපත්තිනිවාරණවසෙන සමන්තතො සිද්ධං සංසිද්ධං. උට්ඨාතුමිපි අසක්කුණෙයාතාකරණවසෙන අතිබලවං, විරුපං වා සිද්ධං විසිද්ධං. චිත්තකිලමථොති විසිද්ධාකාරෙන චිත්තස්ස පරිබෙදො. උපායාසො, සයං න දුක්ඛො දොසත්තා, සඬාරක්ඛන්ධපරියාපන්තධම්මන්තරත්තා වා. යෙ පන දොමනස්සමෙව “උපායාසො”ති වදෙයුං, තෙ “උපායාසො තීහි බන්ධෙහි එකෙනායතනෙන එකාය ධාතුයා සම්පයුත්තො, එකෙන බන්ධෙන එකෙනායතනෙන එකාය ධාතුයා කෙහිවි සම්පයුත්තො”ති (ධාතු. 249). ඉමාය පාළියා පටික්ඛිපිතබ්බා. උප-සද්දො භුසත්ථොති ආහ “බලවතරං ආයාසො උපායාසො”ති. ධම්මමත්තතාදිපනො භාවනිද්දෙසො ධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුඅභාවජොතනො, අසති ව කත්තරි තෙන කත්තබ්බස්ස, පරිග්ගභෙතබ්බස්ස ව අභාවො එවාති ආහ “අත්තත්තනියාභාවදීපකාභාවනිද්දෙසා”ති.

398. ජාතිධම්මානන්ති එත්ථ ධම්ම-සද්දො පකතිපරියායොති ආහ “ජාතිසභාවාන”න්ති, ජායනපකතිකානන්ති චුත්තං හොති. මග්ගභාවනාය මග්ගභාවනිච්ඡාහෙනුකතා ඉච්ඡිතබ්බාති තාදිසං ඉච්ඡං නිවත්තෙන්තො “චිනා මග්ගභාවන”න්ති ආහ. අපරො නයො න ඛො පනෙතන්ති යමෙතං “අහො වත මයං න ජාතිධම්මා අස්සාම, න ව වත නො ජාති ආගච්ඡෙය්‍යා”ති එවං පභීනසමුදයෙසු අරියෙසු විජ්ජමානං අජාතිධම්මත්තං, පරිනිබ්බුතෙසු ව විජ්ජමානං ජාතියා අනාගමනං ඉච්ඡිතං, තං ඉච්ඡන්තස්සාපි මග්ගභාවනාය චිනා අප්පත්තබ්බතො, අනිච්ඡන්තස්සාපි භාවනාය පත්තබ්බතො න ඉච්ඡාය පත්තබ්බං නාම හොතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. වක්ඛමානත්ථසම්පිණ්ඩනත්ථො පි-සද්දොති ආහ “උපරි සෙසානි උපාදාය පි-කාරො”ති. යන්ති හෙතුඅත්ථෙ කරුණෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යෙනපි ධම්මෙනා”ති. හෙතුඅත්ථො හි අයං ධම්ම-සද්දො, අලබ්භනෙය්‍යභාවො එත්ථ හෙතු වෙදිතබ්බො. තත්ති වා ඉච්ඡිතස්ස වත්ථුනො අලබ්භනං, එවමෙත්ථ “යම්පීති යෙනපි”ති විභත්තිවිපල්ලාසෙන අත්ථො චුත්තො. යදා පන යං-සද්දො “ඉච්ඡ”න්ති එතං අපෙක්ඛති, තදා අලාභවිසිට්ඨා ඉච්ඡා චුත්තා හොති. යදා පන “න ලභති”ති එතං අපෙක්ඛති, තදා ඉච්ඡාවිසිට්ඨො අලාභො චුත්තො හොති, සො පන අත්ථතො අඤ්ඤො ධම්මො නත්ථි, තථාපි අලබ්භනෙය්‍යවත්ථුතො ඉච්ඡාව චුත්තා හොති. සබ්බත්ථාති “ජරාධම්මාන”න්තිආදිනා ආගතෙසු සබ්බවාරෙසු.

සමුදයසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

400. පුනබ්භවකරණං පුනොබ්භවො උත්තරපදලොපං කත්වා මනො-සද්දස්ස විය පුරිමපදස්ස ඔ-කාරන්තතා දට්ඨබ්බො. අථ වා සීලනට්ඨෙන ඉක-සද්දෙන ගමිතත්ථත්තා කිරියාවාචකස්ස සද්දස්ස අදස්සනං දට්ඨබ්බං යථා “අසුපහක්ඛන්තසීලො අසුපිකො”ති. සම්මොභවිනොදනියං පන “පුනබ්භවං දෙති, පුනබ්භවාය සංවත්තති, පුනස්පුනං භවෙ නිබ්බත්තෙතිති පොනොබ්භවිකා”ති (විභ. අට්ඨ. 203) අත්ථො චුත්තො සො “තද්ධිතා” ඉති බහුවචනනිද්දෙසනො, විචිත්තත්තා වා තද්ධිතචුත්තියා, අභිධානලක්ඛණත්තා වා තද්ධිතානං තෙසුපි අත්ථෙසු පොනොබ්භවිකසද්දස්සිද්ධි සම්භවෙය්‍යාති කත්වා චුත්තො. තත්ථ කම්මුතා සහජාතා පුනබ්භවං දෙති, අසහජාතා කම්මසභායභූතා පුනබ්භවාය සංවත්තති, දුට්ඨාපි පුනස්පුනං භවෙ නිබ්බත්තෙතිති දට්ඨබ්බො. නන්දනට්ඨෙන, රඤ්ජනට්ඨෙන ව නන්දිරාගො, යො ව නන්දිරාගො, යා ව තණ්හායනට්ඨෙන තණ්හා, උභයමෙතං එකත්ථං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානන්ති තණ්හා “නන්දිරාගෙන සද්ධිං අත්ථතො එකත්තමෙව ගතා”ති චුත්තා. තබ්භාවත්ථො හෙත්ථ සහ-සද්දො “සනිදස්සනා ධම්මා”තිආදිසු (ධ. ස. දුකමානිකා 9) විය. තස්මා නන්දිරාගසහගතාති නන්දිරාගභාවං ගතා සබ්බාසුපි අවත්ථාසු නන්දිරාගභාවස්ස අපච්චක්ඛාය වත්තනතොති අත්ථො. රාගසම්බන්ධෙන උප්පන්නස්සාති චුත්තං. රූපාරූපභවරාගස්ස විසුං චූච්චමානත්තා කාමභවෙ එව භවපත්ථනුප්පත්ති චුත්තාති වෙදිතබ්බො.

තස්මිං තස්මිං පියරූපෙ පඨමුප්පත්තිවසෙන “උප්පජ්ජති”ති චුත්තං, පුනස්පුනං පචත්තිවසෙන “නිවිසති”ති. පරිසුට්ඨානානුසයවසෙන වා උප්පත්තිනිවෙසා යොජෙතබ්බො. සම්පත්තියන්ති මනුස්සසොභග්ගෙ, දෙවත්තෙ ව. අත්තනො වක්ඛුන්ති සචත්ථුකං වක්ඛුං වදති, සපසාදං වා මංසපිණ්ඩං. විජ්ජසන්නං පඤ්චපසාදන්ති පරිසුද්ධසුප්පසන්නනීලපිතලොභිතකණ්ඨඛදාතවණ්ණවත්තං. රජතපනාළිකං විය ජිද්දං අබ්භන්තරෙ ඔදාතත්තා. පාමඛගසුත්තං විය ආලම්බකණ්ණඛද්ධං. තුඛගා උච්චා දිසා නාසිකා තුඛගනාසා, එවං ලද්ධවොහාරං අත්තනො සානං. “ලද්ධවොහාරා”ති වා පායො, තස්මිං සති තුඛගා නාසා යෙසං තෙ තුඛගනාසා, එවං ලද්ධවොහාරා සත්තා අත්තනො සානන්ති යොජනා කාතබ්බො. ජීවිහං...පෙ.... මඤ්ඤන්ති වණ්ණසණ්ඨානතො, කිච්චතො ව. කායං...පෙ.... මඤ්ඤන්ති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා. මනං...පෙ.... මඤ්ඤන්ති අතිතාදිඅත්ථවිත්තනසමත්ථං. අත්තනා පටිලද්ධාති අප්ඤ්ඤාත්තඤ්ච සරිරගන්ධාදීනි, බහිද්ධා ව විලෙපනගන්ධාදීනි. උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජතිති යදා උප්පජ්ජමානා හොති, තදා එත්ථ උප්පජ්ජතිති සාමඤ්ඤන ගහිතා උප්පාදකිරියා ලක්ඛණභාවෙන චුත්තා, විසයවිසිට්ඨා ව ලක්ඛිතබ්බභාවෙන. න හි සාමඤ්ඤවිසෙසෙහි නානත්තවොහාරො න හොතිති. උප්පජ්ජමානාති වා අනිච්ඡිතො උප්පාදො හෙතුභාවෙන චුත්තො, උප්පජ්ජතිති නිච්ඡිතො ඵලභාවෙන යදි උප්පජ්ජමානා හොති, එත්ථ උප්පජ්ජතිති.

නිරොධසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

401. “සබ්බාති නිබ්බානවෙච්චනානෙවා”ති වත්ථා තමත්ථං පාකටතරං කාතුං “නිබ්බානඤ්ඡි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ආගම්මාති නිමිත්තං කත්වා. නිබ්බානහෙතුකො හි තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරොධො. බයගමනවසෙන විරජ්ජති. අප්පචත්තිගමනවසෙන නිරුජ්ජකිති. අනපෙක්ඛතාය වජනවසෙන, භානිවසෙන වා වජියති. පුන යථා නප්පචත්තති, තථා දුර බිපනවසෙන පටිනිස්සජ්ජියති. බන්ධනභූතාය මොචනවසෙන මුච්චති. අසංකිලෙසවසෙන න අල්ලියති. කස්මා පනෙතං නිබ්බානං එකමෙව සමානං නානානාමෙහි චූච්චති? පටිපක්ඛනානායාති දස්සෙන්තො “එකමෙව භි”තිආදිමාහ. සඬ්ඛතධම්මවිධුරසභාවත්තා නිබ්බානස්ස නාමානිපි ගුණනෙමිත්තිකත්තා සඬ්ඛතධම්මවිධුරානෙව හොන්තිති චුත්තං. “සබ්බසඬ්ඛතානං නාමපටිපක්ඛවසෙනා”ති. අසෙසං විරජ්ජති තණ්හා එත්ථාති අසෙසවිරාගොති. එස නයො සෙසෙසුපි. අයං පන විසෙසො – නත්ථි එතස්ස උප්පාදො, න වා එතස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලස්ස උප්පාදොති අනුප්පාදො, අසඬ්ඛතධම්මො. “අප්පචත්ත”න්තිආදිසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආයුහනං සමුදයො, නප්පටිපක්ඛවසෙන අනායුහනං.

තණ්හා අප්පහීනෙ සති යත්ථ උප්පජ්ජති, පහානෙ පන සති තත්ථ තත්ථෙවස්සා අභාවො සුදස්සිතොති ආහ “තත්ථෙව අභාවං දස්සෙතු”න්ති. අපඤ්ඤාත්තින්ති අපඤ්ඤාපනං, “තිත්ත අලාබු අත්ථී”ති වොභාරාභාවං වා. තිත්තඅලාබුචල්ලියා අප්පචත්තිං ඉච්ඡන්තො පුරිසො විය අරියමග්ගො, තස්ස තස්සා අප්පචත්තින්තින්තචිත්තස්ස මූලච්ඡේදනං විය මග්ගස්ස නිබ්බානාරම්මණස්ස තණ්හාය පහානං, තද්දප්පචත්ති විය තණ්හාය අප්පචත්තිභූතං නිබ්බානං දට්ඨබ්බං.

දුතියඋපමායං දක්ඛිණද්වාරං විය නිබ්බානං, වොරසාතකා විය මග්ගො. දක්ඛිණද්වාරෙ සාතිතාපි වොරා පච්ඡා “අට්ඨියං වොරා සාතිතා”ති වුවචන්ති, එවං නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධාපි තණ්හා “වක්ඛාදිසු නිරුද්ධා”ති වුවචති තත්ථ කිච්චකරණාභාවතොති දට්ඨබ්බං. පුරිමා වා උපමා මග්ගෙන නිරුද්ධාය “පියරූපසාතරූපෙසු නිරුද්ධා”ති වත්තබ්බතාදස්සනත්ථං වුත්තා, පච්ඡිමා නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධාය “පියරූපසාතරූපෙසු නිරුද්ධා”ති වත්තබ්බතාදස්සනත්ථං වුත්තාති අයං එතාසං විසෙසො.

මග්ගසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

402. අඤ්ඤමග්ගපටික්ඛෙපනත්ථන්ති තිත්ථියෙහි පරිකප්පිතස්ස මග්ගස්ස

දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදාභාවපටික්ඛෙපනත්ථං, අඤ්ඤස්ස වා මග්ගභාවපටික්ඛෙපො අඤ්ඤමග්ගපටික්ඛෙපො, තදත්ථං. “අය”න්ති පන අත්තතො, තෙසු ච භික්ඛුසු එකච්චානං පච්චක්ඛභාවතො ආසන්නපච්චක්ඛවචනං. ආරකත්තාති නිරුත්තිනයෙන අරියසද්දසිද්ධිමාහ. අරියභාවකරත්තාති අරියකරණො අරියොති උත්තරපදලොපෙන, පුග්ගලස්ස අරියභාවකරත්තා අරියං කරොතිති වා අරියො, අරියඵලපටිලාභකරත්තා වා අරියං ඵලං ලභාපෙති ජනෙතිති අරියො. පුරිමෙන චෙත්ථ අත්තතො කිච්චවසෙන, පච්ඡිමෙන ඵලවසෙන අරියනාමලාභො වුත්තොති දට්ඨබ්බො. චතුසච්චපට්ඨෙධාවහං කම්මට්ඨානං චතුසච්චකම්මට්ඨානං, චතුසච්චං වා උද්දිස්ස පවත්තං භාවනාකම්මං යොගිතො සුඛවිසෙසානං යානභූතන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානං. පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ටං පවත්තිහෙතුභාවතො. පච්ඡිමානි විවට්ටං නිවත්තිතද්ධිමුපායභාවතො. වට්ටෙ කම්මට්ඨානාභිනිවෙසො සරූපතො පරිග්ගහසඛිභාවතො. විවට්ටෙ තත්ථී අවිසයත්තා, විසයත්තෙ ච පයොජනාභාවතො. පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි උග්ගණ්හිත්ථාති සම්බන්ධො. කම්මට්ඨානපාළියා හි තදත්ථසල්ලක්ඛණෙන වාචුග්ගකරණං උග්ගහො. තෙනාහ “වාචාය පුනස්පුනං පරිවත්තෙත්තො”ති. ඉට්ඨං කත්තන්ති නිරොධමග්ගෙසු නින්තභාවං දස්සෙති, න අභිනන්දනං, තන්තින්තභාවොයෙව ච තත්ථ කම්මකරණං දට්ඨබ්බං.

එකපට්ඨෙධෙධෙනවාති එකඤ්ඤාණෙනෙව පට්ඨිජ්ඣනෙන. පට්ඨෙධො පටිසාතාභාවෙන විසයෙ නිස්සඬිගවාරසඬිබානං නිබ්බිජ්ඣනං. අභිසමයො අවිරජ්ඣිත්ථා විසයස්ස අධිගමසඬිබානො අවබොධො. “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියොයා”ති පරිච්ඡින්නිදිත්ථා ජානනමෙව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධො, තෙන. ඉදඤ්ඤා යථා තස්මිං ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස සරූපාදිපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිං ගහෙත්ථා වුත්තං, න පන මග්ගඤ්ඤාණස්ස “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනා (ම. නි. 2.484; 3.104) පවත්තතො. පහීනස්ස පුන අප්පහාතබ්බතාය පකට්ඨං භානං වජ්ජනං සමුච්ඡින්නදනං, පහානමෙව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති පහානපට්ඨෙධො, තෙන. අයමිපි යස්මිං කිලෙසෙ අප්පහියමානෙ මග්ගභාවනාය න භවිතබ්බං, අසති ච මග්ගභාවනාය යො උප්පජ්ජෙයා, තස්ස කිලෙසස්ස පටිසාතං කරොත්තස්ස අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙත්තස්ස ඤාණස්ස තථාපවත්තියං පටිසාතාභාවෙන නිස්සඬිගවාරං උපාදාය එවං වුත්තො. සච්ඡිකිරියා පච්චක්ඛකරණං අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්ථා සරූපතො ආරම්මණකරණං “ඉදං ත”න්ති යථාසභාවතො ගහණං, සා එව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙධො, තෙන. අයං පනස්ස ආවරණස්ස අසමුච්ඡින්නදනතො ඤාණං නිරොධං ආලම්බිතුං න සක්කොති, තස්ස සමුච්ඡින්නදනතො තං සරූපතො විභාවෙන්තමෙව පවත්තතිති එවං වුත්තො. භාවනා උප්පාදනා, වඩ්ඪනා ව. තත්ථ පයමමග්ගෙ උප්පාදනට්ඨෙධෙන, දුතියාදිසු වඩ්ඪනට්ඨෙධෙන, උභයත්ථාපි වා උභයථාපි වෙදිතබ්බං. පයමමග්ගෙහි හි යථාරහං වුට්ඨානගාමිනියං පවත්තං පරිජානනාදිං වඩ්ඪෙන්නො පවත්තොති වඩ්ඪනට්ඨෙධෙන භාවනා සක්කා විඤ්ඤාතුං. දුතියාදිසුපි අප්පහිනකිලෙසප්පහානතො, පුග්ගලන්තරභාවසාධනතො ච උප්පාදනට්ඨෙධෙන භාවනා සක්කා විඤ්ඤාතුං, සා එව වුත්තනයෙන පට්ඨෙධොති භාවනාපට්ඨෙධො, තෙන. අයමිපි හි යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා මග්ගධම්මානං සරූපපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිමෙව ගහෙත්ථා වුත්තො.

තිට්ඨන්තු තාව යථාධිගතා මග්ගධම්මා, යථාපවත්තෙසු ඵලධම්මෙසුපි අයං යථාධිගතසච්චධම්මෙසු විය විගතසම්මොහොව හොති. තෙනෙවාහ “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාළ්ඛධම්මො”ති (මහාව. 18; දී. නි. 1.299; ම. නි. 2.69) යතො සවස්ස ධම්මතාසඤ්ඤොදිනා යථාධිගතසච්චධම්මාලම්බනියො මග්ගචීරිතො පරතො මග්ගඵලපහිනාවසිට්ඨකිලෙසනිබ්බානානං පච්චෙක්ඛණා පවත්තන්ති, දුක්ඛසච්චම්මොපි සක්කායදිට්ඨිආදයො. අයඤ්ඤා අත්ථවණ්ණනා “පරිඤ්ඤාභිසමයෙන”තිආදිසුපි විභාවෙතබ්බා. එකාභිසමයෙන අභිසමෙතිති එත්ථාහ විතණ්ඨවාදී “අරියමග්ගඤ්ඤාණං චතුසු සච්චෙසු නානාභිසමයවසෙන කිච්චකර”න්ති, සො අභිධම්මෙ (කථා. 274) ඔධිසොකථාය සඤ්ඤාපෙතබ්බො. ඉදානි තමෙව එකාභිසමයං විත්ථාරවසෙන විභාවෙතුං “එවමස්සා”තිආදි වුත්තං. “පුබ්බහාගෙ...පෙ.... පට්ඨෙධො හොති”ති කස්මා වුත්තං, නනු පට්ඨෙධො පුබ්බහාගියො න හොතිති? සච්චමෙතං නිප්පරියායතො, ඉධ පන උග්ගහාදිවසෙන පවත්තො අවබොධො පරියායතො තථා වුත්තො. පට්ඨෙධනිමිත්තත්තා වා උග්ගහාදිවසෙන පවත්තං දුක්ඛාදිසු පුබ්බහාගෙ ඤාණං “පට්ඨෙධො”ති වුත්තං, න

පටිවිජ්ඣානසභාවං. කිව්වතොති පුබ්බභාගෙහි දුක්ඛාදිඤ්ඤාණෙනි කාතබ්බකිව්වස්ස ඉධ නිජ්ජන්තීතො, ඉමස්සෙව වා ඤාණස්ස දුක්ඛාදිප්පකාසනකිව්වතො, පරිඤ්ඤාදිතොති අත්ථො. ආරම්මණපට්ඨෙධොති සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙධොත. සාති පට්ඨවෙක්ඛණා. ඉධාති ඉමස්මිං යානෙ. උග්ගභාදිසු වුව්වමානෙසු න චූත්තා අනවසරත්තා. අධිගමෙ හි සති තස්සා සියා අවසරො.

තංයෙව හි අනවසරං දස්සෙතුං “ඉමස්ස වා”තිආදි චූත්තං. පුබ්බෙ පරිග්ගහතොති කම්මට්ඨානපරිග්ගහතො පුබ්බෙ. උග්ගභාදිවසෙන සච්චානං පරිග්ගණ්හනඤ්ඤි පරිග්ගහො. තථා තාති පරිග්ගණ්හනතො මනසිකාරදළ්භතාය පුබ්බභාගියා දුක්ඛපරිඤ්ඤාදයො භොන්ති යෙවාති ආහ “පරිග්ගහතො පට්ඨාය භොති”ති. අපරභාගෙහි මග්ගක්ඛණෙ. දුද්දසත්තාති අත්තතො පවත්තික්ඛණවසෙන පාකටාතිපි පකතිඤ්ඤාණෙන සභාවරසතො දට්ඨුං අසක්කුණෙයාත්තා. ගම්භීරෙනෙව ව භාවනාඤ්ඤාණෙන, තථාපි මත්ථකප්පත්තෙන අරියමග්ගඤ්ඤාණෙනෙව යාථාවතො පස්සිතබ්බත්තා ගම්භීරාති. තෙනාහ “ලක්ඛණපට්ඨෙධතො පන උභයමපි ගම්භීර”ත්ති. ඉතරාති අසංකිලිට්ඨඅසංකිලෙසිකතාය අව්චන්තසුඛප්පත්තාය අනුප්පත්තිභවතාය, අනුප්පන්නපුබ්බතාය ව පවත්තිවසෙන අපාකටත්තා ව පරමගම්භීරත්තා, තථා පරමගම්භීරඤ්ඤාණෙනෙව පස්සිතබ්බතාය පකතිඤ්ඤාණෙන දට්ඨුං න සක්කුණෙයානීති දුද්දසාති. තෙනාහ “ඉතරෙසං පනා”තිආදි. පයොගොති කිරියා, වායාමො වා. තස්ස මහත්තතරස්ස ඉච්ඡිතබ්බතං, දුක්කරතරතඤ්ඤව උපමාහි දස්සෙති “භවග්ගග්ගහණත්ථ”ත්තිආදිනා. පට්ඨෙධක්ඛණෙනි අරියස්ස මග්ගස්ස චතුසච්චසම්පට්ඨෙධක්ඛණෙ. එකමෙව තං ඤාණන්ති දුක්ඛාදිසු පරිඤ්ඤාදිකිව්වසාධනවසෙන එකමෙව තං මග්ගඤ්ඤාණං භොති.

ඉමෙසු තිසු යානෙසුති ඉමෙසු විරම්භබ්බතාවසෙන ජොතිතෙසු තිසු කාමඛ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කවත්ථුසු. විසුං විසුං උප්පන්නස්ස තිව්ධඅකුසලසංඝාතස්ස. පදපච්ඡෙදතොති එත්ථ ගතමග්ගො “පද”න්ති වුව්වති, යෙන ව උපායෙන කාරණෙන කාමචිතක්කො උප්පජ්ජති, සො තස්ස ගතමග්ගොති තස්ස පච්ඡෙදො සාතො පදපච්ඡෙදො, තතො පදපච්ඡෙදතො. අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං අනුප්පත්තිසාධනං, තස්ස වසෙන. මග්ගකිව්වසාධනෙන මග්ගභිගං පුරයමානො එකොව තිව්ධකිව්වසාධනො කුසලසංඝාතස්ස උප්පජ්ජති. තිව්ධාකුසලසංඝාතස්සමුච්ඡෙදනමෙව හෙත්ථ තිව්ධකිව්වසාධනං දට්ඨබ්බං. ඉමිනා නයෙන “ඉමෙසු චතුසු යානෙසු”තිආදිසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

මුසාවාදාවෙරමණිආදයොති එත්ථ යස්මා සික්ඛාපදවිභවිගෙ (විභ. 703) විරතිවෙනනා, සබ්බෙ සම්පයුත්තධම්මා ව සික්ඛාපදානීති ආගතානීති තත්ථ පධානානං විරතිවෙනනානං වසෙන “විරතියොපි භොන්ති වෙනනායොපි”ති (විභ. අට්ඨ. 703) සම්මොභවිනොදනියං චූත්තං, තස්මා කෙචි “ආදි-සද්දෙන න කෙවලං පිසුණවාවා වෙරමණිආදිනංයෙව සඬගහො, අථ බො තාදිසානං වෙනනානම්පි සඬගහො”ති වදන්ති, තං පුබ්බභාගවසෙන වුව්වමානත්තා යුජ්ජෙයා, මුසාවාදාදිහි විරමණකාලෙ වා විරතියො, සුභාසිතාදිවාචාභාසනාදිකාලෙ ව වෙනනායො යොජෙතබ්බො, මග්ගක්ඛණෙ පන විරතියොව ඉච්ඡිතබ්බො වෙනනානං අමග්ගභිගත්තා. එකස්ස ඤාණස්ස දුක්ඛාදිඤ්ඤාණතා විය, එකාය විරතියා මුසාවාදාදිවිරතිභාවො විය ව එකාය වෙනනාය සම්මාවාදාදිකිව්වත්තසාධනසභාවාභාවා සම්මාවාදාදිභාවාසිද්ධිතො, තංසිද්ධියං අඬගත්තසතාසිද්ධිතො ව.

හික්ඛුස්ස ආජීවහෙතුකං කායවච්ඡුව්වරිතං නාම අයොනියො ආභාරපරියෙසනහෙතුකමෙව සියාති ආහ “බාදනිය...පෙ.... දුව්වරිත”ත්ති. කායවච්ඡුව්වරිතග්ගහණඤ්ඤව කායවච්ඡ්චාරෙයෙව ආජීවපකොපො, න මනොද්චාරෙති දස්සනත්ථං. තෙනාහ “ඉමෙසුයෙව සත්තසු යානෙසු”ති.

අනුප්පන්නානන්ති අසමුදාවාරවසෙන වා අනනුභූතාරම්මණවසෙන වා අනුප්පන්නානං. අඤ්ඤාටා හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා නාම න සන්ති. තෙනාහ “එකස්මිං භවෙ”තිආදි. යස්මිං භවෙ අයං ඉමං විරියං ආරභති, තස්මිං එකස්මිං භවෙ. ජනෙතීති උප්පාදෙති. තාදිසං ඡන්දං කුරුමානො එවං ඡන්දං ජනෙති නාම. වායාමං කරොතීති පයොගං පරක්කමං කරොති. විරියං පවත්තෙතීති කායිකවෙනසිකවිරියං පකාරතො වත්තෙති. විරියෙන චිත්තං පග්ගහිතං කරොතීති තෙනෙව සහජාතවිරියෙන චිත්තං උක්ඛිපෙන්නො කොසජ්ජපාතතො නියෙධනෙන පග්ගහිතං කරොති. පදහනං පවත්තෙතීති පධානං විරියං කරොති. පටිපාටියා පනෙතාති වත්තාරි පදානි ආසෙවනාභාවනාබහුලීකම්මසාතච්චකිරියාහි යොජෙතබ්බොති.

උප්පන්නපුබ්බානන්ති සදිසවොභාරෙන චූත්තං. භවති හි තංසදිසෙසු තබ්බොභාරො යථා “සා එව තිත්තිරි, තාති එව ඔසධාති”ති. තෙනාහ “ඉදානි තාදිසෙ”ති. උප්පන්නානන්ති “අනුප්පන්නා”ති අවත්තබ්බතං ආපන්නානං. පහානායාති පජහනත්ථාය. අනුප්පන්නානං කුසලානන්ති එත්ථ කුසලාති උත්තරිමනුස්සධම්මා අධිප්පෙතා, තෙසඤ්ඤව උප්පාදො නාම අධිගමො පටිලාභො, තප්පටික්ඛෙපෙන අනුප්පාදො අප්පටිලාභොති ආහ “අප්පටිලද්ධානං පඨමජ්ඣානාදීන”ත්ති. “ධීතියා විරියං ආරභති”ති චූත්තෙ න බණ්ඩීති අධිප්පෙතා තදත්ථං විරියාරබ්භෙන පයොජනාභාවතො, අථ බො පබන්ධධීති අධිප්පෙතාති ආහ “පුනප්පුනං උප්පත්තිපබන්ධවසෙන ධීතත්ථ”ත්ති. සම්මුස්සනං පටිපක්ඛධම්මවසෙන අදස්සනමුපගමනන්ති තප්පටික්ඛෙපෙන අසම්මුස්සනං අසම්මොසොති ආහ “අසම්මොසායාති අවිනාසනත්ථ”ත්ති. භියොභාවො පුනප්පුනං භවනං, සො පන උපරුපරි උප්පත්තීති ආහ

“උපරිභාෂා” නි. වෙළුල්ලං අභිඤ්ඤාපචත්තියා පගුණබලවහාවාපත්තීති චුත්තං “වෙළුල්ලායාති විපුලභාෂා” නි, මහත්තභාෂායාති අත්ථො. භාවනාය පරිපුරණත්ථත්ති කුමාරාදිභාවනාපරිබුහන්ත්ථං.

චතුසු යානෙසුති අනුප්පන්තාකුසලානුප්පාදනාදියු චතුසු යානෙසු. කිව්වසාධනවසෙනාති චතුබ්බිධස්සපි කිව්වස්ස එකජ්ඣං නිප්පාදනවසෙන.

කුමාරාති පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි නානාති යදිපි සමාධිඋපකාරකෙහි අභිනිරොපනානුමප්පනසම්පියායනබුහන්සන්තසුබසභාවෙහි විතක්කාදිහි සම්පයොගහෙදනො භාවනාතිස්සප්පචත්තානං චතුත්තං කුමාරානං වසෙන සම්මාසමාධි විහත්තො, තථාපි වායාමො විය අනුප්පන්තාකුසලානුප්පාදනාදිචතුරායාමකිව්වං, සති විය ව අසුභාසුඛානිව්වානත්තෙසු කායාදියු සුභාදිසඤ්ඤාප්පභානචතුසතිකිව්වං, එකො සමාධි චතුකුමාරසමාධිකිව්වං න සාධෙතීති පුබ්බභාගෙපි පයමප්පකුමාරසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙපි, තථා පුබ්බභාගෙපි චතුත්ථජ්ඣානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙ පිති අත්ථො. නානාමග්ගවසෙනාති පයමමග්ගාදිනානාමග්ගවසෙන කුමාරාති නානා. දුතියාදයොපි මග්ගා දුතියාදීනං කුමාරානං. අයං පනස්සාති එත්ථ මග්ගභාවෙන චතුබ්බිධමිපි එකත්තෙන ගහෙත්වා “අස්සා” නි චුත්තං, අස්ස මග්ගස්සාති අත්ථො. අයන්ති පන අයං කුමාරවසෙන සබ්බසදිසසබ්බාසදිසෙකච්චසදිසතා විසෙසො.

පාදකප්පකුමාරානියමෙන හොතීති ඉධ පාදකප්පකුමාරානියමං ධුරං කත්වා චුත්තං, යථා චෙත්ථ, එවං සම්මොභවිතොදනියමිපි (විභ. අට්ඨ. 205). අට්ඨසාලිතියං (ධ. ස. අට්ඨ. 350) පන විපස්සනානියමො චුත්තො සබ්බවාදාවිරොධනො, ඉධ පන සම්මසිතප්පකුමාරපුග්ගලප්පකුමාරසයවාදනිවත්තනනො පාදකප්පකුමාරානියමො චුත්තො. විපස්සනානියමො පන සාධාරණත්තා ඉධාපි න පටික්ඛිත්තොති දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤෙ ව ආචරියවාදා පරතො වක්ඛමානා විභජිතබ්බාති යථාචුත්තමෙව තාව පාදකප්පකුමාරානියමං විභජන්තො ආහ “පාදකප්පකුමාරානියමෙන තාවා” නි. පයමප්පකුමාරානියමො හොති, යස්මා ආසන්තපදෙසෙ චුට්ඨිතසමාපත්ති මග්ගස්ස අත්තනො සදිසභාවං කරොති භූමිවණ්ණො විය ගොධාවණ්ණස්ස. පරිපුරණනොව හොත්තීති අට්ඨ සත්ත ව හොත්තීති අත්ථො. සත්ත හොත්ති සම්මාසඬ්ඨකප්පස්ස අභාවතො. ඡ හොත්ති පිතිසම්බොද්ධසම්බුද්ධස්ස අභාවතො. මග්ගසම්බොද්ධසම්බුද්ධානං සත්තජභාවං අතිදිසති “එස නයො” නි. අරුපෙ චතුක්කපඤ්ඤවකප්පකුමාරානියමං...පෙ.... චුත්තං අට්ඨසාලිතියන්ති අධිප්පායො. නනු තත්ථ “අරුපෙ තිකචතුක්කප්පකුමාරානියමං උප්පජ්ජති” නි (ධ. ස. අට්ඨ. 350) චුත්තං, න “චතුක්කපඤ්ඤවකප්පකුමාරානියමං” නි? සච්චමෙතං, යෙසු පන සංසයො අත්ථි, තෙසං උප්පත්තිදස්සනෙන, තෙන අත්ථතො “චතුක්කපඤ්ඤවකප්පකුමාරානියමං උප්පජ්ජති” නි චුත්තමෙව හොතීති එවමාහාති වෙදිතබ්බං. සමුදායඤ්ඤ අපෙක්ඛිත්වා “තඤ්ඤ චොකුත්තරං, න ලොකිය” නි ආහ “අවයවෙකත්තං ලිඛිතසමුදායස්ස විසෙසකං හොති” නි. චතුත්ථජ්ඣානමෙව හි තත්ථ ලොකියං උප්පජ්ජති, න චතුක්කං, පඤ්ඤකං වාති. එත්ථ කථන්ති පාදකප්පකුමාරානියමං අභාවා කථං දට්ඨබ්බන්ති අත්ථො. තංකුමාරිකාවස්ස තත්ථ තයො මග්ගා උප්පජ්ජන්ති, තප්පකුමාරිකංපයමඵලාදිං පාදකං කත්වා උපරිමග්ගභාවනායාති අධිප්පායො. තිකචතුක්කප්පකුමාරිකං පන මග්ගං භාවෙත්වා තත්ථ උප්පන්තස්ස අරුපචතුත්ථජ්ඣානං, තප්පකුමාරිකං ඵලඤ්ඤ පාදකං කත්වා උපරිමග්ගභාවනාය අඤ්ඤකුමාරිකාපි උප්පජ්ජන්තිති, කුමාරානියමාදිනියමිකා පුබ්බාභිසම්බාරසමාපත්තිපාදකං, න සම්මසිතබ්බාති ඵලස්සාපි පාදකතා දට්ඨබ්බා.

කෙච්චි පනාති මොරවාපිමහාදත්තත්ථෙරං සන්ධායාහ. පුන කෙච්චි තිපිටකවුළාභයත්ථෙරං. තතියවාරෙ කෙච්චි “පාදකප්පකුමාරානියමෙති” නි එවං වාදිනං තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරඤ්ඤෙව අනන්තරං චුත්තෙ ද්වෙ ව ථෙරෙ යථෙත්වා ඉතරෙ ථෙරෙ සන්ධාය වදති.

403. සසන්තතිපරියාපන්තානං දුක්ඛසමුදයානං අප්පචත්තිභාවෙන පරිග්ගය්හමානො නිරොධොපි සසන්තතිපරියාපන්තො විය හොතීති කත්වා චුත්තං “අත්තනො වා චත්තාරි සච්චානී” නි. පරස්ස වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ භගවා “ඉමස්මිංයෙව බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤාදිමිහි සමනකෙ ලොකඤ්ඤ පඤ්ඤාපෙමි, ලොකසමුදයඤ්ඤ පඤ්ඤාපෙමි, ලොකනිරොධඤ්ඤ පඤ්ඤාපෙමි, ලොකනිරොධගාමිනිපටිපදඤ්ඤ පඤ්ඤාපෙමි” නි (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45) කථං පන ආදිකම්මිකො නිරොධමග්ගසච්චානි පරිග්ගණ්හාති? අනුස්සවාදිසිද්ධමාකාරං පරිග්ගණ්හාති. එවඤ්ඤ කත්වා ලොකුත්තරබොද්ධසම්බුද්ධෙ උද්දස්සාපි පරිග්ගහො න විරුජ්ඣති. යථාසම්භවතොති සම්භවානුරූපං, යථෙත්වා නිරොධසච්චං සෙසසච්චවසෙන සමුදයවයාති වෙදිතබ්බාති අත්ථො.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

404. “අට්ඨිකසම්බලිකං සමංස” නිආදිකා සත්ත සිව්ථිකා අට්ඨිකකම්මට්ඨානතාය ඉතරාසං උද්ධමානකාදීනං සභාවෙනෙවාති නවන්තං සිව්ථිකානං අප්පනාකම්මට්ඨානතා චුත්තා. ද්වෙයෙවාති ආනාපානං, ද්වන්තිංසාකාරොති ඉමානි ද්වෙයෙව. අභිනිවෙසොති විපස්සනාහිනිවෙසො, සො පන සම්මසනියධම්මපරිග්ගහො. ඉරියාපථා, ආලොකිතාදයො ව රූපධම්මානං අවත්ථාවිසෙසමත්තතාය න සම්මසනුපගා විඤ්ඤත්තිආදයො විය. නිවරණබොද්ධසම්බුද්ධා ආදිතො න පරිග්ගහෙතබ්බාති චුත්තං “ඉරියාපථ...පෙ.... න ජායති” නි. කෙසාදිඅපදෙසෙන

තදුපාදානධම්මා විය ඉරියාපථාදිඅපදෙසෙන තදවත්ථා රූපධම්මා පරිග්ගස්හන්ති, නිවරණාදිමුඛෙන ව තංසම්පයුත්තා, තංනිස්සයධම්මාති අධිප්පායෙන මහාසිවත්ථෙරො ව ඉරියාපථාදිසුපි “අභිනිවෙසො ජායති”ති අවොව. “අත්ථි නු බො මෙ”තිආදි පන සභාවතො ඉරියාපථාදිනං ආදිකම්මිකස්ස අනිච්ඡිතභාවදස්සනං. අපරිඤ්ඤාපුබ්බිකා හි පරිඤ්ඤාති.

කාමං “ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු”තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසෙසු තත්ථ තත්ථ භික්ඛුග්ගහණං කතං තංපට්ඨත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනත්ථං, දෙසනා පන සබ්බසාධාරණාති දස්සෙතුං “යො හි කොචි භික්ඛවෙ” ඉච්චෙව චුත්තං, න භික්ඛු යෙවාති දස්සෙන්නො “යො හි කොචි භික්ඛු වා”තිආදිමාහ. දස්සනමග්ගෙන ඤාතමරියාදං අනතික්කම්මිවා ජානන්ති සිබාප්පත්තා අග්ගමග්ගපඤ්ඤා අඤ්ඤා නාම, තස්ස ඵලභාවතො අග්ගඵලං පිති ආහ “අඤ්ඤාති අරහත්ත”න්ති.

අප්පතරෙපි කාලෙ සාසනස්ස නියායානිකභාවං දස්සෙන්නොති යොජනා. නියායාතෙන්නොති නිගමෙන්නො.

මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

10. පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

406. භගවතා එවං ගභිනනාමත්තාති යොජනා. යස්මා රාජපුත්තා ලොකෙ “කුමාරො”ති වොහරියන්ති. අයඤ්ච රඤ්ඤො කිත්තිමපුත්තො, තස්මා ආහ “රඤ්ඤො...පෙ.... සඤ්ජානිංසු”ති.

අස්සාති ථෙරස්ස. පුඤ්ඤානි කරොන්තො කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ව උප්පජ්ජිත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි ඉන්ද්‍රියානං අපරිපක්කත්තා. තතියදිවසෙති පබ්බතං ආරුළුභදිවසතො තතියෙ දිවසෙ.

තෙසං සාවකබොධියා නියතතාය, පුඤ්ඤසම්භාරස්ස ව සාතිසයත්තා විනිපාතං අගන්ත්වා එකං බුද්ධන්තරං... පෙ.... අනුභවත්තානං. දෙවතායාති පුබ්බෙ සහධම්මචාරිනියා සුද්ධාවාසදෙවතාය.

“කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිහි උප්පන්තො”ති වත්වා තං එවස්ස උප්පන්තභාවං මුලතො පටියාය දස්සෙතුං “සා වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සාති කුලදාරිකා. ව-සද්දො ඛාතිරෙකත්ථො, තෙන චුච්චමානං විසෙසං ජොතෙති. කුලසරත්ති පතිකුලගෙහං. ගබ්හනිමිත්තන්ති ගබ්හස්ස සංශ්ඨිතභාවනිමිත්තං. සතිපි විසාඛාය ව සාවත්ථිවාසිකුලපරියාපන්තත්තෙ තස්සා තත්ථ පධානභාවදස්සනත්ථං “විසාඛඤ්චා”ති චුත්තං යථා “බ්‍රාහ්මණා ආගතා වාසිට්ඨොපි ආගතො”ති. දෙවතාති ඉධපි සා එව සුද්ධාවාසදෙවතා. පඤ්භෙති “භික්ඛු භික්ඛු අයං වම්මිකො”තිආදිනා (ම. නි. 1.249) ආගතෙ පන්තරසපඤ්භෙ.

සෙතඛායාති ඉත්ථිලිඬිගවසෙන තස්ස නගරස්ස නාමං. උත්තරෙතාති එන-සද්දයොගෙන “සෙතඛා”න්ති උපයොගවචනං පාළියං චුත්තං. අත්ථවචනෙන පන උත්තරසද්දං අපෙක්ඛිත්වා සෙතඛාතොති නිස්සක්කප්පයොගො කතො. අනභිසිත්තකරාජාති ඛත්තියජාතිකො අභිසෙකං අප්පත්තො.

පායාසිරාජඤ්ඤවත්ථුවණ්ණනා

407. දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතන්ති ගත-සද්දෙන පදවඬිස්සනමාහ, දිට්ඨියා වා ගතමත්තං දිට්ඨිගතං, අයාථාවග්ගාහිතාය ගන්තබ්බභාවතො දිට්ඨියා ගහණමත්තං, කෙවලො මිච්ඡාහිනිවෙසොති අත්ථො, තං පන දිට්ඨිගතං තස්ස අයොනිසොමනසිකාරාදිවසෙන උප්පජ්ජිත්වා පටිපක්ඛසම්මුඛිභාවාභාවතො, අනුරූපාභාරලාභතො ව සමුදාචාරප්පත්තං ජාතන්ති පාළියං “උප්පන්තං හොති”ති චුත්තං. තං තං කාරණං අපදිසිත්වාති තතො ඉධාගච්ඡනකස්ස, ඉතො තත්ථ ගච්ඡනකස්ස ව අපදිසනතො “තත්ථ තත්ථෙව සත්තානං උච්ඡිජ්ජනතො”ති එවමාදි තං තං කාරණං පටිරූපකං අපදිසිත්වා.

408. ආපන්තානධිප්පෙතත්ථවිසයෙ අයං පුරා-සද්දපයොගොති ආහ “පුරා...පෙ.... සඤ්ඤාපෙතිති යාව න සඤ්ඤාපෙති”ති.

වන්දිමසුරියඋපමාවණ්ණනා

411. යථා වන්දිමසුරියා උළාරවිපුලොභාසතාය අඤ්ඤෙන ඕභාසෙන අනභිභවතියා, එවමයමපි පඤ්ඤාඕභාසෙනාති දස්සෙන්නො “වන්දිම...පෙ.... අඤ්ඤො”තිආදිමාහ. ආදිහීති ආදි-සද්දෙන “කිත්තකෙ යානෙ එතෙ පවත්තෙන්ති, කිත්තකඤ්ච යානං නෙසං ආභා ඵරති”ති එවමාදිමපි වොදනං සඬිගණ්හාති. පලිවෙයෙස්සතිති ආබන්ධිස්සති, අනුයුඤ්ජිස්සතිති අත්ථො. නිබ්බෙයෙතුං තං විස්සජ්ජෙතුං. තස්මාති යස්මා යථාචුත්තං වොදනං නිබ්බෙයෙතුං න සක්කොති, තස්මා. අත්තතො අනිච්ඡිතං සඬිඝාතනං පක්ඛං පටිජානන්තො “පරස්මිං ලොකෙ, න ඉමස්මි”න්තිආදිමාහ.

කථං පනායං නත්ථිකදිට්ඨි “දෙවො”ති පටිජානාතීති තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “භගවා පනා”තිආදි චුත්තං. “දෙවාපි දෙවත්තභාවෙනෙව උච්ඡිජ්ජන්ති, මනුස්සාපි මනුස්සත්තභාවෙනෙව උච්ඡිජ්ජන්ති”ති එවං වා අස්ස දිට්ඨි, එවඤ්ච කත්වා “දෙවා තෙ, න මනුස්සා”ති වචනඤ්ච න විරුජ්ඣති. එවං වන්දෙති වන්දවිමානෙ, න ව වන්දෙ වා කටියන්තෙ.

412. ආබාධො එතෙසං අත්ථිති ආබාධිකා. දුක්ඛං සඤ්ජානං එතෙසන්ති දුක්ඛිතා. සද්ධාය අයිතබ්බා සද්ධායිකා, සද්ධාය පවත්තිට්ඨානභූතා. තෙනාහ “අහං තුම්හෙ”තිආදි. පච්චයො පත්තියායනං එතෙසු අත්ථිති පච්චයිකා.

වොරඋපමාවණ්ණනා

413. උද්දිසිත්වානි උපෙච්ච දස්සෙත්වා. කම්මකාරණිකසත්තෙසුනි නෙරයිකානං සඨ්ඝාතනකසත්තෙසු. කම්මමෙව්නි තෙහි තෙහි නෙරයිකෙහි කතකම්මමෙව. කම්මකාරණං කරොතීති ආයුහනානුරූපං තං තං කාරණං කරොති, තථා දුක්ඛං උප්පාදෙතීති අත්ථො. නිරයපාලානි එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන තත්ථ සබ්බං නිරයකණ්ඩපාළිං (ම. නි. 3.259) සඨගණ්භානි. එවං සුත්තතො (ම. නි. 3.259) නිරයපාලානං අත්ථිභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි යුත්තිතොපි දස්සෙතුං “මනුස්සලොකෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ නෙරයිකෙ නිරයෙ පාලෙන්ති තතො නිග්ගන්තුං අප්පදානවසෙන රක්ඛන්තීති නිරයපාලා. යං පනෙන්ථ වත්තබ්බං, තං පපඤ්චසුද්ධිවිකායං ගහෙතබ්බං.

ගුප්තපුරිසඋපමාවණ්ණනා

415. නිම්මප්පථානි නිරවසෙසතො මප්පථ සොධෙථ. තං පන තස්ස තස්ස ගුප්ස්ස තථා සොධනං අපනයනං භොතීති ආහ “අපනෙථා”ති.

අසුච්ඡි අසුද්ධො, සො පන යස්මා මනවඩ්ඪනකො මනොහරො න භොති, තස්මා ආහ “අමනාපො”ති. අසුච්ඡිසඨ්ඛාතං අසුච්ඡාගතං අත්තතො සභාවතං ගතො පත්තොති අසුච්ඡිසඨ්ඛාතොති ආහ “අසුච්ඡිකොට්ඨාසභුතො”ති. දුග්ගන්ධොති දුට්ඨගන්ධො අනිට්ඨගන්ධො, සො පන න යො කොච්ඡි, අථ බො පුතිගන්ධොති ආහ “කුණ්ඨපගන්ධො”ති. පීඨවිඡිතබ්බයුත්තොති හිළිතබ්බයුත්තො. පටිකුලො ඝානින්ද්‍රියස්ස පටිකුලරූපො. උබ්බාධතීති උපරූපරි බාධති. මනුස්සානං ගන්ධො...පෙ.... බාධති අතිවිස අසුච්ඡිභාවත්තා, අසුච්ඡිමිහියෙව ජාතසංවද්ධනභාවතො, දෙවානඤ්ච ඝාතපසාදස්ස තික්ඛච්ඡිදභාවතො.

416. දුරෙ නිබ්බත්තා පරනිම්මිතවසවත්තිආදයො.

419. සුන්දරධම්මෙති සොහනගුණෙ. සුගතිසුඛන්ති සුගති වෙව තප්පරියාපන්නං සුඛඤ්ච.

ගබ්භිනිඋපමාවණ්ණනා

420. පුඤ්ඤකම්මතො එති උප්පජ්ජතීති අයො, සුඛං. තප්පට්ඨකම්මතො අනයො, දුක්ඛං. අපක්කන්ති න සිද්ධං න නිට්ඨානප්පත්තං. න පරිපාචෙන්ති න නිට්ඨානං පාපෙන්ති. න උපවිජිත්දන්ති අත්තවිනිපාතස්ස සාවජ්ජභාවතො. ආගමෙන්ති උදික්ඛන්ති. නිබ්බිසන්ති යස්ස පන තං කම්මඵලං නිබ්බිසන්තො නියුඤ්ජන්තො, නිබ්බිසන්ති වා නිබ්බෙසං වෙතනං පටිකඨ්ඨන්තො භතපුරිසො යථා.

421. උබ්භිත්ථිත්වානි උපසග්ගෙන පදවඩ්ඪනමත්තන්ති ආහ “භිත්ථිත්වා”ති.

සුපිනකඋපමාවණ්ණනා

422. “නික්ඛමන්තං වා පච්ඡන්තං වා ජීව”න්ති ඉදං තස්ස අප්ඤ්ඤාසංවයෙන වුත්තං. සො හි “සත්තානං සුපිනදස්සනකාලෙ අත්තභාවතො ජීවො බහි නික්ඛමීත්වා තංතංආරාමරාමණෙයාකදස්සනාදිවසෙන ඉතො වීතො ව පරිබ්භමීත්වා පුනදෙව අත්තභාවං අනුපච්ඡති”ති එවං පවත්තමිච්ඡාගාභවිපල්ලත්තවිත්තො. අථස්ස ථෙරො බුද්දකාය ආණ්ඩා විපුලං ආණ්ඩං නිහරන්තො විය ජීවසමඤ්ඤාමුඛෙන උච්ඡේදදිට්ඨිං නිහරිතුකාමො “අපි නු තා තුය්හං ජීවං පස්සන්ති පච්ඡන්තං වා නික්ඛමන්තං වා”ති ආහ. යත්ථ පන තථාරූපා ජීවසමඤ්ඤා, තං දස්සෙන්තො “විත්තාචාරං ජීවන්ති ගහෙන්වා ආහා”ති වුත්තං.

423. වෙයෙත්වානි වෙබ්ඳානසඨ්ඛෙපෙන වෙයෙත්වා. වචනකාලෙති වචනස්ස වුතියා පත්තකාලෙ, න වචමානකාලෙ. රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව්නි කතිපයරූපධම්මසඨ්ඝාතමත්තමෙව. උතුසමුට්ඨානරූපධම්මසමුහමත්තමෙව හි තදා ලබ්භති, මත්ත-සද්දො වා විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙන කම්මජාදිතිසත්තනිරූපවිසෙසං නිවත්තෙති. අප්පවත්තා භොන්තීති අප්පවත්තිකා භොන්ති, න උපලබ්භතීති අත්ථො. විඤ්ඤාණෙ පන ජීවසඤ්ඤී, තස්මා “විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො ගච්ඡති”ති ආහ, තත්ථ අනුපලබ්භනතොති අධිප්පායො.

සන්තත්තඅයොගුලඋපමාවණ්ණනා

424. වූපසත්තතෙජන්ති විගතුස්මං.

425. ආමතොති එත්ථ ආ-සද්දො ආමිස-සද්දො විය උපඩ්ඪපරියායොති ආහ “අද්ධමතො”ති, ආමතොති වා ඊසං දරථෙන උස්මනා යුත්තමරණො මරන්තොති අත්ථො. මීයමානො හි අවිගතුස්මො භොති, න මතො විය විගතුස්මො. තෙනාහ “මරිතුං ආරද්ධො භොති”ති. තථා රූපස්ස ඔධුනනං නාමස්ස ඔරතො පරිවත්තනමෙව්නි ආහ “ඔරතො කරොථා”ති. ඔරතො කාතුකාමස්ස පන සංපරිවත්තනං සන්ධුනනං, තං පන පරතො කරණන්ති ආහ “පරතො

කරොටා”නි. පරමුඛ කතස්ස ඉතො විතො පරිවත්තනං නිද්දුනනන්ති ආහ “අපරාපරං කරොටා”නි. ඉන්ද්‍රියානි අපරිහින්නානීති අධිප්පායෙන “කඤ්චායතනං න පටිසංවෙදෙති”නි වුත්තං.

සඬ්ඛධමඋපමාවණ්ණනා

426. සඬ්ඛං ධමනි, ධමාපෙතීති වා සඬ්ඛධමො. උපලාපෙත්වානි උපරුපරි සද්දයොගවසෙන සල්ලාපෙත්වා, සද්දයුත්තං කත්වානි අත්ථො. තං පන අත්ථතො ධමනමෙවානි ආහ “ධමීත්වා”නි.

අග්ගිකපටිලඋපමාවණ්ණනා

428. ආභිතො අග්ගි එතස්ස අත්ථීති අග්ගිකො, ස්වාස්ස අග්ගිකභාවො යස්මා අග්ගිහුතමාලාවෙදිසම්පාදනෙහි වෙව ඉන්ධනධුමබරිහිසසප්පිතෙලුපහරණෙහි බලිපුප්ඵධුමගන්ධාදිඋපහාරෙහි ච තස්ස පයිරුපාසනාය ඉච්ඡිතො, තස්මා වුත්තං “අග්ගිපරිවාරකො”නි. ආයුං පාපුණාපෙය්‍යන්ති යථා විරජීවී භොති, එවං ආයුං පච්ඡිමවයං පාපෙය්‍යං. වඩ්ඪීං ගමෙය්‍යන්ති සරිරාවයවෙ, ගුණාවයවෙ ච එතං පාපෙය්‍යං. අරණී යුගලන්ති උත්තරාරණී, අධරාරණීති අරණීද්වයං.

429. එවන්ති “බාලො පායාසිරාජඤ්ඤා”නිආදිප්පකාරෙන. තයාති ථෙරං සන්ධාය වදති. වුත්තයුත්තකාරණමක්ඛලක්ඛණෙනාති වුත්තයුත්තකාරණස්ස මක්ඛනසභාවෙන. යුගග්ගහලක්ඛණෙනාති සමධුරග්ගහණලක්ඛණෙන. පලාසෙනාති පලාසෙතීති පලාසො, පරස්ස ගුණෙ උත්තරිතරෙ ඩංසිත්වා විය ඡඩ්ඛෙත්තො අත්තතො ගුණෙහි සමෙ කරොතීති අත්ථො. සමකරණරසො හි පලාසො, තෙන පලාසෙන.

ද්වෙසත්ථවාහඋපමාවණ්ණනා

430. හරිතකපත්තන්ති හරිතබ්බපත්තං, අප්පපත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අත්තමසො”නිආදි. සන්තද්ධධනුකලාපන්ති එත්ථ කලාපන්ති තුණ්ණමාහ, තඤ්ච සන්තය්භතො ධනුනා විනා න සන්තය්භතීති ආහ “සන්තද්ධධනුකලාප”න්ති. ආසිත්තොදකානි වටුමානීති ගමනමග්ගා වෙව තංතංඋදකමග්ගා ච සම්මදෙව දෙවෙන ථුට්ඨත්තා තභං තභං පග්ගරිතඋදක සන්දමානඋදකා. තෙනාහ “පරිපුණ්ණසලිලා මග්ගා ච කන්දරා වා”නි.

යථාහතෙනාති සකටෙසු යථාධ්විතෙන, යථා “අම්ම ඉතො කරොහී”නි වුත්තෙ ධ්වපෙසීති අත්ථො කරණකිරියාය කිරියාසාමඤ්ඤවාචිභාවතො. තස්මා යථාරොපිතෙන, යථාගහිතෙනාති අත්ථො වුත්තො.

අක්ඛධුත්තකඋපමාවණ්ණනා

434. පරාජයගුලන්ති යෙන ගුලෙන, යාය සලාකාය ධීතාය ච පරාජයො භොති, තං අදස්සනං ගමෙත්තො ගිලති. පජ්ජොහනන්ති පකාරෙහි ජුහනකම්මං. තං පන බලිදානවසෙන කරියතීති ආහ “බලිකම්ම”න්ති.

සාණභාරිකඋපමාවණ්ණනා

436. ගාමපත්තන්ති ගාමො එව හුත්වා ආපජ්ජිතබ්බං, සුඤ්ඤභාවෙන අනාවසිතබ්බං. තෙනාහ “චුට්ඨිතගාමපදෙසො”නි. ගාමපදන්ති යථා පුරිසස්ස පාදනික්ඛිත්තට්ඨානං අධිගතපරිච්ඡෙදං “පද”න්ති වුච්චති, එවං ගාමවාසිහි ආවසිතට්ඨානං අධිගතනිවුත්ථාගාරං “ගාමපද”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “අයමෙවත්ථො”නි. සුසන්තද්ධොති සුබෙන ගහෙත්වා ගමනයොග්‍යතාවසෙන සුට්ඨ සප්පිතො. තං පන සුසප්පනං සුට්ඨ බන්ධනවසෙනෙවානි ආහ “සුබද්ධො”නි.

අයාදීනම්පි ලොහභාවෙ සතිපි ලොහ-සද්දො සාසනෙ තම්බලොහෙ නිරුල්භොති ආහ “ලොහන්ති තම්බලොහ”න්ති.

සරණගමනවණ්ණනා

437. අභිරද්ධොති ආරාධිතවිත්තො, සාසනස්ස ආරාධිතවිත්තතා පසිදනවසෙනාති ආහ “අභිප්පසන්තො”නි. පඤ්චුපට්ඨානානීති පඤ්ඤෙසු උපට්ඨානානි මයා පුට්ඨිත්තථෙප්පු තුම්භාකං විස්සප්පනවසෙන ඤාණුපට්ඨානානි.

යඤ්ඤකථාවණ්ණනා

438. සඩ්දාසයාගේ සං-සද්දා පදවඩ්ඞනමත්තන්ති ආහ “සාත”න්ති. විපාකඵලෙනාති සද්දිසඵලෙන. මහජඵලෙන හොති ගවාදිපාණසාතෙන උපක්කිලිට්ඨභාවෙනා. ගුණානිසංසෙනාති උද්දයඵලෙන. ආනුභාවජුතියාති පටිපක්ඛවිගමනජනිතෙන සභාවසඩ්ඞාතෙන තෙජෙන. න මහාජුතිකො හොති අපරිසුද්ධභාවෙනා. විපාකඵළ්ඵාරකායාති විපාකඵලස්ස විපුලකාය, පාරිපුරියාති අත්ථො. දුට්ඨුඛෙත්තෙති උසභාදිදොසෙහි දුස්සිතඛෙත්තෙ, තං පන වජ්ජාභාවෙනා අසාරං හොතිති ආහ “නිස්සාරඛෙත්තෙ”ති. දුබ්බුමෙති කුච්ඡිතභූමිභාගෙ, ස්වාසස්ස කුච්ඡිතභාවො අසාරකාය වා සියා නින්තනාදිදොසවසෙන වා. තත්ථ පඨමො පක්ඛො පඨමපදෙන දස්සිතොති ඉතරං දස්සෙත්තො “විසමභූමිභාගෙ”ති ආහ. දණ්ඩාභිසානාදිනා ඡින්තනිත්තාති. පුත්තිති ගොමයලෙපදානාදිසුඛෙන අසුක්ඛාපිතත්තා පුත්තිභාවං ගතාති. තාති පන යස්මා සාරවත්තාති න හොත්ති, තස්මා චුත්තං “නිස්සාරාති”ති. වාතාතපහතාතිති වාතෙන ව ආතපෙන ව විනට්ඨබ්ඡසාමත්ථියාති. තෙනාහ “පරියාදින්නතෙජාති”ති. යං යථාජාතවිතිආදිගතෙන තණ්ඩුලෙන අඩ්ඞුරුප්පාදනායොග්ගාබ්ඡසාමත්ථියං, තං තණ්ඩුලසාරො, තස්ස ආදානං ගහණං තථාඋප්පජ්ජනමෙව. එතාති පන බ්ඡාති න තාදිසාති ඛණ්ඩාදිදොසවත්තකාය. ධාරාය ඛෙත්තෙ අනුප්පවෙසනං නාම වස්සනමෙව, තං පටික්ඛෙපවසෙන දස්සෙත්තො ආහ “න සම්මා වස්සෙය්‍යා”ති. අඩ්ඞුරමුලපත්තාදිහීති වෙත්ථ අඩ්ඞුරකන්දාදිති උද්ධං චුද්ධං, මුලපටාදිති හෙට්ඨා විරුළුහිං, පත්තපුප්ඵාදිති සමත්තතො ව වෙසුල්ලන්ති යොජනා.

අපරුපසාතෙනාති පරෙසං විබාධනෙන. උප්පන්නපච්චයතොති නිබ්බන්තිතසාසවිජාදනාදිදෙය්‍යාධම්මතො. ගවාදිසාතෙනාපි හි තත්ථ පටිග්ගාහකානං සාසො සඩ්ඞියති. “අපරුපසාතිකායා”ති ඉදං සිලවත්තකාය කාරණවචනං. ගුණාතිරෙකන්ති ගුණාතිරිත්තං, සිලාදිලොකුත්තරගුණෙහි විසිට්ඨන්ති අත්ථො. විපුලාති සද්ධාසම්පදාදිවසෙන උළාරා.

උත්තරමාණවචන්ද්‍රවණ්ණනා

439. අථ ඛො තෙහි සකුණ්ඩකෙහි තණ්ඩුලෙහි සිද්ධංහත්තං උත්තණ්ඩුලමෙව හොතිති ආහ “උත්තණ්ඩුලහත්ත”න්ති. බ්ලඩ්ගං චුච්චති ආරනාලං බ්ලඩ්ගතො නිබ්බන්තනතො, තදෙව කඤ්ඡියතො ජාතන්ති කඤ්ඡියං, තං දුතියං එතස්සාති බ්ලඩ්ගදුතියං, තං “කඤ්ඡිකදුතිය”න්ති ව චුත්තං. ධොරකානීති ධොවියාති. යස්මා ථුලතරානිපි “ථුලානී”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති, තස්මා “ථුලානී වා”ති චුත්තං. ගුළුදසානීති සුත්තානං ථුලකාය, කඤ්ඡිකස්ස බහලකාය ව පිණ්ඩිතදසාති. තෙනාහ “පුඤ්ජපුඤ්ජ...පෙ.... දසානී”ති. අනුද්දිසතිති අනු අනු කථෙති.

440. අසක්කච්චන්ති න සක්කච්චං අනාදරකාරං, තං පන කම්මඵලසද්ධාය අභාවෙන හොතිති ආහ “සද්ධාවිරහිත”න්ති. අචිත්තිකතන්ති චිත්තිකාරපච්චප්පට්ඨාපනවසෙන න චිත්තිකතං. තෙනාහ “චිත්තිකාරවිරහිත”න්තිආදි. චිත්තිකාරරහිතං වා අචිත්තිකතං, යථා කතං පරෙසං විම්භයාවහං හොති, තථා අකතං. චිත්තස්ස උළාරපණ්ණිතභාවො පන අසක්කච්චදානෙනෙව බාධිතො. අපච්චිද්ධන්ති ඡඩ්ඞිතියධම්මං විය අපච්චිද්ධං කත්වා, එතෙන තස්මිං දානෙ ගාරවාකරණං වදති. සෙරිසකං නාමාති “සෙරිසක”න්ති එවං නාමකං. තුච්ඡන්ති පරිජනපරිච්ඡෙදවිරහතො රිත්තං.

පායාසිදෙවපුත්තවණ්ණනා

441. තස්සානුභාවෙනාති තස්ස දානස්ස ආනුභාවෙන. සිරිසරුක්ඛොති පහස්සරඛන්ධට්ටපසාධාපලාසසම්පත්තො මනුඤ්ඤදස්සනො දිබ්බො සිරිසරුක්ඛො. අට්ඨාසීති ඵලස්ස කම්මසරික්ඛතං දස්සෙත්තො විමානද්වාරෙ නිබ්බන්තිත්වා අට්ඨාසි. පුබ්බාවිණ්ණවසෙනාති පුරිමජාතියං තත්ථ නිවාසපරිවයනවසෙන. න කෙවලං පුබ්බාවිණ්ණවසෙනෙව, අථ ඛො උතුසුමුච්චසෙන පිති දස්සෙත්තො “තත්ථ කිරස්ස උතුසුමං හොති”ති ආහ.

සොති උත්තරො මාණවො. යදි අසක්කච්චං දානං දත්වා පායාසි තත්ථ නිබ්බන්තො, පායාසිස්ස පරිවාරිකා සක්කච්චං දානං දත්වා කථං තත්ථ නිබ්බන්තාති ආහ “පායාසිස්ස පනා”ති. නිකන්තිවසෙනාති පායාසිමිති සාපෙක්ඛාවසෙන, පුබ්බෙපි වා තත්ථ නිවුත්ථපුබ්බකාය. දිසාවාරිකවිමානන්ති ආකාසට්ඨං හුත්වා දිසාසු විවරණකවිමානං, න රුක්ඛපබ්බතසිඛරාදිසම්ඛන්ධං. වට්ටනිඅට්ටියන්ති විමානවිථියන්ති.

පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

නිට්ඨිතා ව මහාවග්ගට්ඨකථාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

මහාවග්ගට්ඨිකා නිට්ඨිතා.